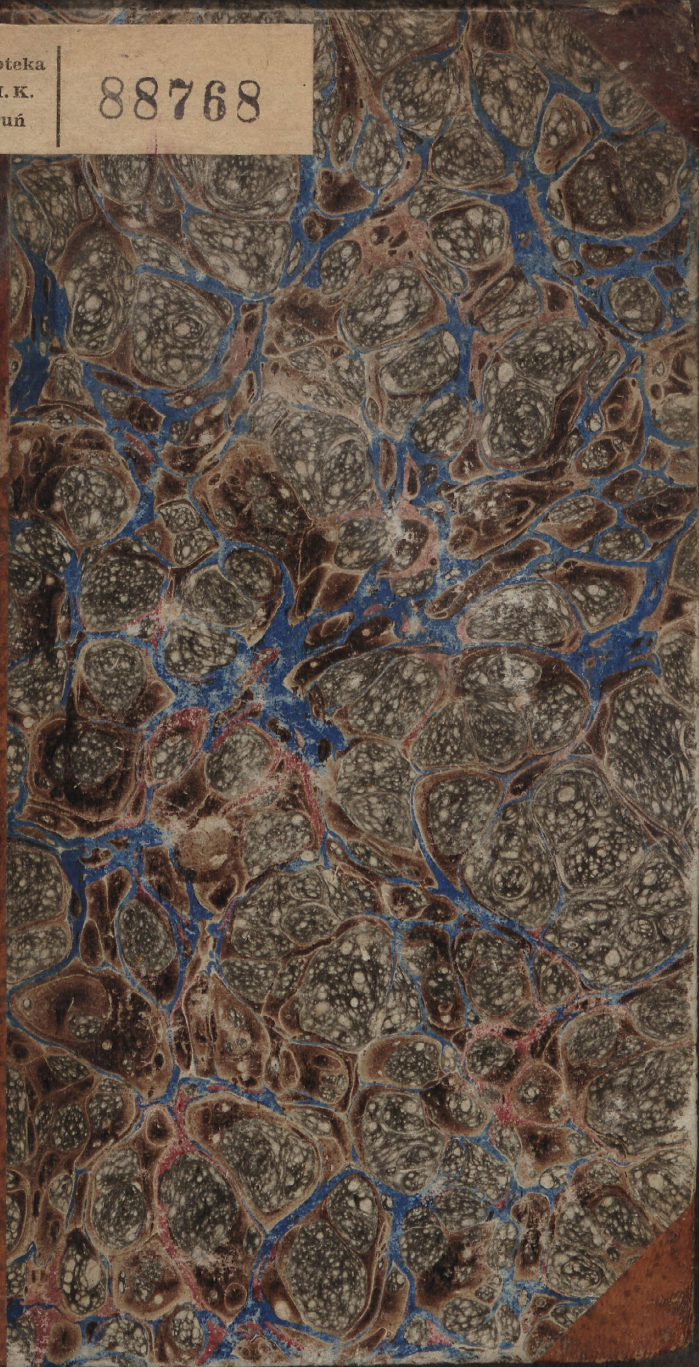

Biblioteka

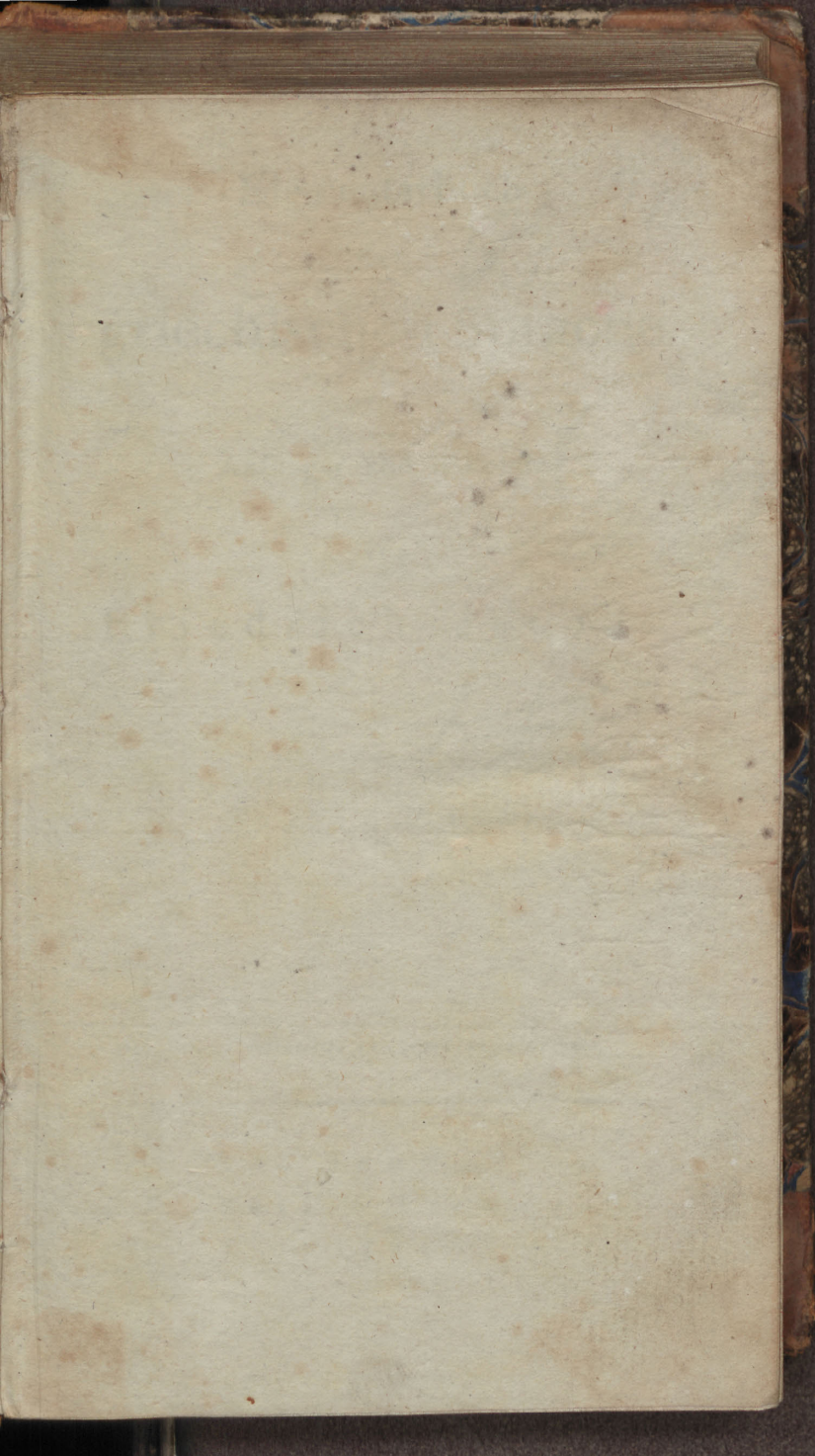
U. M. K.

Toruń

88768

71.

71.
Elementarbuch
der 9.1.
griechischen Sprache
für
Anfänger und Geübtere

von
Friedrich Jacobs.

~~BB.7~~
Erster Theil.

Neunte verbesserte rechtmäßige Ausgabe.

Jena,
Friedrich Frommann.

1824.

5560

88768

π
1

Vorrede zur ersten Auflage.

Da ich durch meinen Freund, Herrn Frommann, veranlaßt worden war, ein neues Lesebuch der griechischen Sprache auszuarbeiten, glaubte ich in einigen Stücken den Weg meiner Vorgänger verlassen zu müssen, um, so viel an mir läge, den Anfängern das Erlernen dieser Sprache zu erleichtern, die gerade in ihren Anfangsgründen mit den meisten Schwierigkeiten umgeben ist.

Diese Schwierigkeiten können nicht vermieden, aber sie können vermindert werden. Die gründliche Erlernung einer jeden Sprache fordert eine genaue Bekanntschaft mit den Elementen derselben; diese müssen also auch bey dem Erlernen der griechischen Sprache, und bey dieser ganz vorzüglich, dem Anfänger sorgfältig eingeprägt werden. Wer sich diese Mühe ersparen will, wird sich für das ganze übrige Studium eine unendliche und immer erneuerte Mühe aufsparen, und fast bey jedem Schritte Gelegenheit finden, seine eigene Trägheit oder die Nachlässigkeit seiner Lehrer anzuklagen.

Aber doch ist es billig, die Last so viel als möglich zu erleichtern, und, ohne der Gründlichkeit Eintrag zu thun, den Anfänger durch eine zweckmäßige Methode für die unerlaßliche Arbeit zu gewinnen. Diesem Grundsatz gemäß

wird man das Verfahren derer mißbilligen müssen, die ihn sogleich zum Lesen führen, indem sie meynen, ihm die Elemente gelegentlich beizubringen; auch wohl derer, die ihn nöthigen wollen, die Elemente der Sprache aus vorgelegten Beyspielen selbst abzuziehen, und sich die Grammatik selbst zu bilden. Der erste Weg führt zur Seichtigkeit; der andere ist unbeschreiblich ermüdend, und kann vielleicht kaum durch den geübtesten und eifrigsten Lehrer erträglich gemacht werden. Die Uebung der Geisteskräfte muß zwar allerdings bey dem jugendlichen Unterrichte die vornehmste Rücksicht seyn; aber doch besteht nicht alles darin; auch die Fertigkeit im Gebrauche des Erlernenen muß man zu befördern suchen. Das Kind soll, wo möglich, nichts ohne Ueberlegung thun; aber es zu nöthigen, alles durch Ueberlegung zu Stande zu bringen, würde ihm bald das Lernen, wie das Leben verleiden. In dieser Rücksicht thut die zuletzt erwähnte Methode zu wenig Genüge, und wenn sie auch, unter gewissen Umständen, bey einzelnen Individuen gelingen sollte, so wird sie doch in Schulen, bey einer größern Anzahl von Schülern, niemals mit Erfolg gebraucht werden können.

Kein Unterricht kann gedeihen, wenn er nicht Lust zum Lernen findet. Diese muß bey Kindern erweckt und erhalten werden, nicht dadurch, wie manche wähnen, daß man sie über die Vortheile eines beharrlichen Lernens belehrt, sondern dadurch, daß man sie sogleich gewisse Vortheile davon ziehen läßt. Auf eine ernste Weise kann dieß aber nur dadurch geschehn, daß man sie in den Stand setzt, das Erlernte sogleich zweckmäßig anzuwenden. Das jugendliche Alter will sein Ziel in der Nähe haben. Seine Laufbahn muß oft getheilt werden; es

mufs häufig siegen können, um endlich obzusiegen.

Diese Betrachtungen haben mich bey der Einrichtung des ersten Cursus des gegenwärtigen Buches geleitet. Wenn ähnliche Lesebücher schon gewisse grammatische Kenntnisse voraussetzen, so setzt das gegenwärtige nichts als die Kenntniß der griechischen Buchstaben voraus. Wenn ein Knabe Lesen gelernt und sich die weibliche Form der ersten Declination nebst dem Artikel eingeprägt hat, so kann er schon mit Hülfe unsers Buchs hievon Gebrauch machen, und mit jedem Schritte, den er in der Grammatik vorwärts thut, auch in dem Buche weiter rücken. So scheint das trockne Geripp der Paradigmen einen Körper zu gewinnen, und indem sich der Knabe seiner sichtbaren Fortschritte erfreut, übt er seine Beurtheilungskraft durch frühe Anwendung des Gelernten, und drückt es seinem Gedächtnisse fester ein. Beydes geschieht, ohne dafs er sich dabey einer sonderlichen Mühe bewußt wäre; die Mühe des Erlernens wird getheilt und dadurch vermindert; und ich würde mich sehr wundern, wenn er nicht zur Erlernung eines jeden neuen Theils der Paradigmen mit frischem Eifer fortschreiten sollte.

Da ferner, meinen Erfahrungen nach, das Fortschreiten beym jugendlichen Unterrichte durch nichts so sehr befördert wird, als durch häufige Wiederholung derselben Dinge in den mannichfaltigsten Anwendungen, so habe ich in diesem Buche auch hierauf vorzüglich Rücksicht genommen. Der Inhalt der Sätze, aus denen der erste Cursus besteht, bietet die grölste Abwechslung dar; die Art ihrer Zusammenstellung führt auf Wiederholung und Einheit.

Bey der Wahl dieser Sätze, welche sämmtlich aus alten Schriftstellern gezogen sind, mußte

ich, bey meinem Plane, zunächst auf den grammatischen Zweck sehn; zugleich aber war ich darauf bedacht, hauptsächlich solche zu wählen, die durch ihren Inhalt die Kenntnisse des Lebrlings vermehren, oder ihm Gelegenheit zum Nachdenken geben möchten. Doch ist auch manches für die bloße Unterhaltung eingeflochten. Jeder Satz bietet für sich einen vollständigen Sinn dar; oder wenn auch einige ihre Stelle nur ihrer grammatischen Beschaffenheit verdanken sollten, so werden dieser doch schwerlich mehr als ein Dutzend seyn. Geschmacklose, Gedanken- und Inhalt-leere Sätze wird man nicht finden. Denn obgleich das frühere Alter diesen Mangel nicht immer bemerkt, so ist es doch tadelhaft, wie in manchen Uebungsbüchern geschieht, an eine Kost zu gewöhnen, die man späterhin verschmähen und verachten müßte.

Man wird unter diesen Sätzen viele sogenannte Sentenzen finden. Ich weiß, daß der verstorbene Gedicke, in der Vorrede zu seinem griechischen Lesebuche, diese Lectüre für allzu trocken erklärt, und nur Geschichten für einen zweckmäßigen Inhalt solcher Schulbücher gehalten hat. Das Ansehn dieses trefflichen und einsichtsvollen Schulmanns nöthigt mir einige Worte zu meiner Rechtfertigung ab. Ich will nur gleich zum voraus gestehn, daß ich an der Möglichkeit, meinen Plan auszuführen, verzweifelt seyn würde, wenn ich alle Sentenzen hätte ausschließen sollen. Gerade in ihnen fand ich das meiste, was ich suchte, vereint: Kürze, Vollständigkeit des Sinns und verständigen Inhalt. Ihren Platz durch eben so brauchbare Stellen anderer Art zu ersetzen, würde mir sehr schwer, vielleicht ganz unmöglich geworden seyn. Nun war ich aber auch keineswegs von der absoluten Unzweckmäßigkeit der Sentenzen überzeugt. Ob

sie dazu dienen können, in den Gemüthern der Knaben gute Gesinnungen zu befördern und eine Grundlage der Weisheit zu werden, will ich hier unerörtert lassen; der moralische Zweck mag ganz aus dem Spiele bleiben. Die Frage ist nur, ob sie in der That so verdrießlich für Knaben sind, daß man sie aus Schulbüchern verbannen müßte. Hier will ich nun gern einräumen, daß eine lange und ununterbrochene Reihe von Sittensprüchen, wie alle Dinge von einerley Art, ermüdend sey; auch habe ich diesen Mangel, so viel mir möglich war, zu vermeiden gesucht; aber nicht alles ist der Jugend eben so ermüdend, als es dem Manne ist. Der Knabe, welcher noch nicht gelernt hat, seine kleinen Erfahrungen in treffende Worte zu fassen, wird sich leicht einer gut gesagten Bemerkung erfreuen, die ihn theils bekannter mit dem Leben macht, theils das, was er schon weiß, auf eine anziehende und erleuchtende Weise näher vor die Augen bringt. Nun sind zwar nicht alle Sentenzen dieses Buchs gleich anziehend, aber doch viele, doch die mehresten. Und da überhaupt bey dem Gebrauche derselben der Inhalt die zweyte, ihre grammatische Brauchbarkeit die erste Rücksicht war, und die Aufmerksamkeit der Lehrlinge auf den letzten Umstand vorzüglich gerichtet werden sollte, so glaube ich, daß, wenn auch der Inhalt nicht durchaus gleiche Unterhaltung gewährt, dieses doch kaum wahrgenommen, und der Nutzen der Sammlung selbst nicht im geringsten dadurch vermindert werden wird.

Was den Gebrauch derselben anbelangt, so wird die Absicht des Herausgebers nicht schwer zu erkennen seyn. Das gewöhnliche Verfahren, wo man erst nach gänzlicher Beendigung der Elementar-Grammatik zu lesen anfängt, hat für

den Lehrling den unvermeidlichen Nachtheil, daß er durch die Nothwendigkeit, alle, oder doch die meisten Wörter analysiren zu müssen, unglaublich ermüdet wird, und dann doch, wegen der allzugroßen Mannichfaltigkeit von Dingen, auf die er seine Aufmerksamkeit zu richten hat, verhältnißmäßig nur langsame Fortschritte macht. Auch kann es nicht fehlen, daß manche Theile der erlernten Elementar-Grammatik dem Gedächtnisse entschwunden sind, ehe von ihnen Gebrauch hat gemacht werden können, und also öfters, nicht ohne Verdruss des Lehrers und Lehrlings, wiederholt werden müssen. Vieles von diesen Nachtheilen wird hoffentlich durch den Gebrauch dieses Buches wegfallen. Die Knaben werden in jedem Satze nur die, durch gesperrte Schrift ausgezeichneten, Wörter, mit deren Form sie so eben durch die Grammatik bekannt gemacht worden, zu analysiren nöthig haben, während ihnen der Lehrer die übrigen ohne Analyse erklärt, so lange bis kein Wort mehr vorkömmt, das sie nicht aufzulösen im Stande wären. Da ihnen auf diese Weise die nämlichen Formen gleich hinter einander oft vor die Augen gebracht werden, so ist dadurch dem Vergessen auf das möglichste vorgebeugt. Doch sollte auch das bloß mechanische Wiederholen vermieden werden. Deshalb sind in besondern Abschnitten gemischte Beyspiele verschiedener Formen sowohl der Nenn- als Zeit-Wörter auf eine erläuternde Weise zusammengestellt worden. Die Abschnitte V. und XII. werden nicht nur zu mancherley belehrenden Vergleichen Veranlassung geben, sondern zugleich vorzüglich brauchbar seyn, die Sicherheit der Kenntnisse eines jeden in den erlernten Formen daran zu prüfen und alles noch einmal einer gelegentlichen Wiederholung zu unterwerfen.

Wenn man vielleicht bemerken sollte, daß doch nicht von allen Theilen der Nenn- und Zeit-Wörter Beyspiele gegeben worden, so muß ich erinnern, daß, wenn ich dieses hätte leisten wollen und können, das Buch dadurch unnützerweise einen Umfang bekommen haben würde, der es eben für den bestimmten Zweck unbrauchbar gemacht hätte. Der Schüler soll hier die Formen nicht kennen lernen, sondern nur an sie erinnert werden, vorzüglich in Rücksicht auf künftigen Gebrauch. Es kam also darauf an, vor allen Dingen dasjenige, was in den alten Schriftstellern am häufigsten vorkommt, auch am meisten zu üben und einzuprägen; und gerade diesem Vortheil hätte bey dem Streben nach einer unnützen Vollständigkeit entsagt werden müssen. Die Mühe, die Paradigmen zu lernen, soll keinem erspart werden. Wenn also auch nur Eine Personalendung eines Temporis oder Modi vorkommt, so wird diese hinreichen, auch an die übrigen zu erinnern, und der Lehrer wird diese Erinnerungen so oft fortsetzen, als er noch einige Ungewißheit bey seinem Schüler bemerkt. Oft wird es nicht einmal nöthig seyn, sämtliche Beyspiele zu lesen. Dem aufgeweckten und aufmerksamen Knaben werden wenige genügen; andere hingegen werden sogar einer mehrmaligen Wiederholung bedürfen.

Um der Ermüdung auch durch das Aeufsere vorzubeugen, schien es gut, die Unterabtheilungen zu vervielfältigen. Hiebey ist meistens auch auf die Einheit des Inhalts — in grammatischer Beziehung — Rücksicht genommen worden.

Von dem zweyten Cursus hab' ich nur wenig zu sagen. Er ist in fünf Hauptabschnitte getheilt. Der erste ist vorzüglich für die Un-

terhaltung der Lesenden bestimmt, und da der letzte Abschnitt des ersten Cursus schon mehrere kleine Geschichten und Anekdoten enthält, so wird der Uebergang zum zweyten, den eine ganze Reihe von Erzählungen eröffnet, fast unmerklich seyn. Indem sie aber zunächst das Vergnügen befördern, und gleichsam eine Belohnung der ersten Mühe seyn sollen, können sie zugleich dienen, mit einer Menge berühmter Namen des griechischen Alterthums bekannt zu machen, und also den Lehrling zuerst in die griechische Welt einzuführen. Eben dieß soll durch die der Mythologie und Geographie gewidmeten Abschnitte befördert werden. Sachen, nebst den Worten, einzuprägen, muß das stete Bestreben des jugendlichen Unterrichts seyn, und man muß keine Zeit versäumen, die Knaben bey dem Erlernen der Sprache mit den Gegenständen bekannt zu machen, die ihnen zum Verständniß der Alten unumgänglich nothwendig sind. Es schien mir deßhalb nützlicher, statt Auszüge aus einzelnen Schrifttellern zu geben, wie in den meisten Chrestomathien geschieht, die Verwandtschaft des Inhalts zum Leitfaden der Anordnung zu wählen. Doch ist auch hierbey der Grundsatz der Mannichfaltigkeit nicht hintangesetzt, und das Vergnügen der Lesenden eben so sehr als ihre Belehrung erwogen worden. In dieser Rücksicht glaubte ich vornehmlich dasjenige auswählen zu müssen, was als auffallend und ungewöhnlich die Einbildungskraft beschäftigen konnte; auch die lucianischen Gespräche haben in dieser Absicht in dem mythologischen Abschnitte einen Platz erhalten. Denn obgleich, wie ein geistreicher Gelehrter sagt, ein großer Theil des Salzes dieser Göttergespräche mit den Göttern selbst vertlogen ist, so haben sie doch, nach meiner Erfahrung,

für Kinder, denen die Hauptsachen der Mythologie bekannt sind, allen Reiz einer anmuthigen Parodie. Dafs bey dem geographischen Abschnitte einige Charten der alten Welt gebraucht werden müssen, brauche ich nicht zu erinnern; aber mit ihrer Hülfe wird dieses Capitel hinreichend auf die künftige Lectüre der griechischen und römischen Geschichtschreiber vorbereiten. Der naturhistorische Abschnitt sollte vorzüglich eine angenehme Unterhaltung gewähren. Der Anhang der Briefe endlich schien mir nützlich, um denen, welche bisher fast ausschliessend mit historischen Bruchstücken beschäftigt worden waren, etwas in einem ganz verschiednen Style vorzulegen. Auch werden die meisten dieser Briefe, vornehmlich die aus dem Alciphron, mit Vergnügen von Knaben gelesen werden.

Der dritte Cursus, welcher im künftigen Jahre erscheinen wird, ist vorzüglich der Geschichte und Beredsamkeit gewidmet; ein vierter wird erlesene Bruchstücke philosophischen Inhalts liefern.

Gotha, im April 1805.

Vorrede zur achten Auflage.

Der erste Band des Griechischen Elementarbuches, welcher im Jahr 1805 an das Licht trat, erscheint jetzt, nach nicht ganz vollendeten fünfzehn Jahren zum achtenmal. Er hat den Weg in viele gelehrte Schulen gefunden, und wir dürfen uns schmeicheln, dafs er, in Verbindung mit mannichfaltigen andern Anregungen, die

sich in unserm Vaterlande auf die erfreulichste Weise von allen Seiten vermehren, auch etwas zur Belebung und Erleichterung des griechischen Sprachstudiums beygetragen habe. Durch den Fortgang des Unternehmens ist uns die Pflicht auferlegt, es seinem Ziele nach unsern Kräften immer näher zu bringen. Nachdem die zweyte Auflage fast in allen ihren Theilen umgearbeitet, berichtigt, vermehrt und zweckmäßiger geordnet war, ist doch keine der folgenden ohne Verbesserungen und Zusätze geblieben: kein Rath, kein brauchbarer Beytrag verständiger und wohlwollender Freunde ist unbenuzt gelassen worden. Es hätte hiebey, nach so oft wiederholten Durchsichten, sein Bewenden haben können, ja, vielleicht haben müssen, wenn uns bloß kaufmännische Rücksichten geleitet hätten. Da ich aber zu allen Zeiten die Ueberzeugung gehegt habe, daß jene Rücksichten bey wissenschaftlichen Bemühungen ein Uebel sind, dem man gerade nur so weit als es nöthig ist, nachgeben darf, und da ich dieselbe Ueberzeugung auch bey dem Verleger gefunden habe, welcher den Ruhm, zur Beförderung nützlicher Studien zu wirken, weit über den Vortheil setzt, so habe ich kein Bedenken getragen, bey dieser achten Auflage in dem ersten Cursus eine Veränderung aufzunehmen, die, ohne den Text des Buches zu berühren, den ersten Gebrauch wesentlich erleichtern und es demnach seinem Zwecke näher bringen wird. Von dieser Veränderung will ich hier Rechenschaft geben.

Die Ueberzeugung, die mich bey der Ausarbeitung des ersten Cursus leitete, daß es unzumuthig und für Anfänger höchst quälend sey, so wie sonst fast überall geschah, eine Reihe von Monaten dem Einlernen der Elementar-Grammatik zu widmen, ohne binnen dieser Zeit den ge-

ringsten Gebrauch von ihr zu machen, ist wohl jetzt von allen Schulmännern angenommen, so daß man wohl überall die bessere Methode befolgt, das in der Grammatik erlernte so früh als möglich anzuwenden und durch das Lesen zu üben. Hierüber, so wie auch über die Wahl der Sätze, ist in der Vorrede zur ersten Auflage zur Genüge gesprochen worden. Indem ich bey jener der Ueberzeugung folgte, daß jeder Satz einen vollständigen, das Nachdenken reizenden oder auf diese und jene Weise belehrenden Sinn enthalten müsse, wurde ich in der Wahl wesentlich beschränkt, und es war unmöglich, die Sätze nach einer strengen grammatischen Folge zu ordnen, und nichts im Texte erscheinen zu lassen, was nicht schon in der Grammatik eingelernt war. Ich halte dieß auch für kein großes Uebel, indem sich der Lehrer für's Erste nur an die durch gesperrte Schrift ausgezeichneten Wörter zu halten braucht, das Uebrige aber selbst, ohne weitere Analyse, übersetzt, und von dem Schüler aufschreiben läßt, so lange bis kein Wort in einem Satze mehr vorkommt, welches der Lernende nicht selbst auflösen und im Wortregister finden könnte. Dieses Verfahren aber, welches bey Privatunterricht keine Schwierigkeiten hat, ist in öffentlichen Schulen bey zahlreichen Classen nicht ohne Nachtheil, da das Dictiren bey Elementar-Schülern nur langsam von Statte geht, und es überhaupt zu wünschen ist, daß die Vorbereitung von dem Schüler allein, vollständig ohne Hülfe des Lehrers gemacht werden könne. Ich habe es daher für meine Pflicht gehalten, dem Wunsche mehrerer Schulmänner unter denen ich vorzüglich dem verdienten Conrector des Wolfenbüttler Gymnasiums, Herrn Krüger, für seine gründlichen Bemerkungen Dank sage, in dieser neuen Ausgabe entgegen zu kommen.

Die Anmerkungen des ersten Cursus sind deshalb gänzlich umgearbeitet, und ihnen eine solche Einrichtung gegeben worden, daß sich der Lesende, sobald er die weibliche Form der ersten Declination kennen gelernt hat, ohne Schwierigkeiten vorbereiten kann, wenn er nur, wie man dieß doch wohl allgemein voraussetzen kann, aus der deutschen oder lateinischen Sprachlehre mit den Haupttheilen der Zeitwörter und ihrer Benennung bekannt gemacht ist. Jetzt belehrt ihn die Anmerkung zu den ersten Sätzen, daß er *μικρά* unter *μικρός*, *μακράν* unter *μακρός* zu suchen hat, daß *τίκτει* ein Verbum und zwar die dritte Pers. Sing. des Präsens ist, wodurch sich die Uebersetzung von selbst ergibt. Formen, welche der griechischen Sprache eigenthümlich sind, wie das Medium, der Optativus und die Aoristen, sind in den Anmerkungen so lange geradezu übersetzt, bis sie an ihrer eigenthümlichen Stelle erschienen sind. Durch dieses Verfahren, welches dem Nachdenken und der Thätigkeit des Schülers keinen Abbruch thut, sondern nur Hinweisungen auf das gibt, was er für sich allein zu finden nicht vermag, wird, wenn ich nicht irre, jede Schwierigkeit gehoben, über die hin und wieder bey dem Gebrauche dieses Buches geklagt worden ist.

Einige andere Einrichtungen, obgleich von geringerer Wichtigkeit, werden ebenfalls als Erleichterungen erkannt werden. So sind im ersten Cursus alle den Text unterbrechenden Ziffern aus demselben verbannt, die lang fortlaufenden Abschnitte in kleinere zerlegt, die Nachweisungen der Quellen aus den Anmerkungen ausgeschieden, und, indem jetzt die Ziffern der Anmerkungen ohne Unterbrechung in ihrer natürlichen Ordnung fortlaufen, das Nachsuchen bedeutend erleichtert worden.

Endlich hat es mir, bey der Vermehrung brauchbarer griechischer Sprachlehren, welche außer der am weitesten verbreiteten Buttmannischen Grammatik, auch in den Schulen gebraucht werden, zweckmäßsich geschienen, auf die beliebtesten derselben hinzuweisen, nicht zwar in den Anmerkungen, wo dieses eine unbequeme Anhäufung veranlaßt haben würde, sondern in einem Anhang, wo der Schüler, so oft in unsern Anmerkungen auf die Buttmannischen Grammatiken verwiesen ist, finden kann, wo er über denselben Gegenstand bey Matthiä, Wekherlin und Rost Belehrung erhält.

Ob aber eine neunte Auflage dieses Buchs jemals erscheinen werde, was noch vor wenigen Tagen bey dem immer steigenden Absatze desselben kaum zu bezweifeln stand, ist so eben, da ich diese Vorrede zu endigen im Begriff bin, nöchst ungewis geworden. Was ich für mein Eigenthum hielt, ist es nicht mehr. Es ist zu einem andern gewandert, der es unter dem Titel verkauft: *Elementarbuch der griechischen Sprache für Anfänger und Geübtere von Friedrich Jacobs. Erster Theil. Erster und zweyter Cursus. Siebente verbesserte Ausgabe. Reutlingen, bey Jacob Noa Ensslin. 1820.* Dieses Buch enthält genau, was die siebente Auflage des Meinigen; selbst die Vorreden der frühern Auflagen, nebst der Geschichte der Entstehung des Buchs und der Erwähnung seines Veranlassers, des rechtmäßigen Verlegers. Alles wie in unserm Buche; nur die Firma auf dem Titel nicht. Warum mag der neue Besitzer nicht auch dieser sich bemächtigt haben? Den Absatz des Buches hätte Frommanns geachteter und bekannter Name gewis besser gefördert, als

der dunkle, der an seine Stelle getreten ist. Aber Ensslin wollte kein Falsum begehn. Wir ehren die Gewissenhaftigkeit auch an einem Nachdrucker: aber wenn er — Jacob Noa Ensslin — die siebente Auflage eines Buches gibt, die ihm so wenig als die sechs ersten angehört, begeht er da nicht doch ein Falsum? Denn diese seine siebente verbesserte Auflage ist offenbar die achte unveränderte, die, ohne unser Zuthun zwar, aber nichts desto weniger mit kecker Miene in das Publicum tritt. Noch kecker wäre es gewesen und nur noch ein wenig unverschämter, das Publicum mit einer achten Auflage zu betrügen, und, wenn wir mit der unsrigen erschienen wären, uns als Räuber des ihm eigen gewordenen Gutes vor Gericht zu schleppen. Nun darf er wohl für solche Bescheidenheit noch unsern Dank fordern, so wie auch ohne Zweifel dafür, daß er nicht schon bey der dritten Auflage, als die Gefahr des Unternehmens für den ehrlichen Verleger beseitigt, der Vortheil für den Nachdrucker aber schon in die Augen fallend war, unser Eigenthum zu dem seinigen machte, sondern uns noch von drey Auflagen den unverkümmerten Gewinn liefs. Doch vielleicht lag Herr Ensslin damals noch nicht an der Strafe, auf welcher rechtliche Verleger ihre beliebte Waare zu Markte fahren, sondern zog andern Erwerbe nach; so daß wir uns also bey dem Zufalle, nicht aber bey seiner Großmuth zu bedanken haben. Hierüber erbitten wir uns seine Belehrung, wenn er auch diese achte Auflage mit sammt unsrer Vorrede nachdruckt; was er ohne Gefahr kann, da wir uns wohl hüten werden, sie mit den Ausdrücken zu würzen, die als Synonyma von Nachdrucker

cker allen ehrlichen Leuten bekannt sind *). Ein Schriftsteller, der sich in einem solchen Falle, bey aller Berechtigung dazu, der eigenthümlichen Ausdrücke bedienen wollte, könnte sich dadurch, da er mit entschlossenen Leuten zu thun hat, den verdrießlichsten aller Prozesse zuziehn, und, nach der bekannten Launenhaftigkeit des Rechtes — welches nicht immer *scapham scapham* zu nennen erlaubt — neben dem Schaden, den er leidet, noch zu Ehrenerklärungen und Geldbußen verurtheilt werden. Wir brauchen zu unserm Geschäfte der Ruhe und des frohen Muthes, und wollen daher lieber eine Einbusse dulden, als uns, um unsers guten Rechtes willen, in verdrießliche Händel mit einem Ensslin verwickeln. Vielleicht erscheint denn doch endlich einmal in dem wiedergebohrten Deutschlande auch für Schriftsteller und Verleger das lang ersehnte und verheißene Recht, das die Hölen der Nachdrucker zerstört, und den rechtmäßigen ehrlichen Buchhändler in den Stand setzt, sein misßliches Geschäft mit größerer Sicherheit zu treiben. Freylich suchen sie schon seit drey Jahrhunderten vergebens Hülfe gegen jenes schmutzige Gewerbe, das fast zugleich mit ihm entstand; aber sollten wir deshalb fürchten, daß ihre Wünsche immer unerhört bleiben werden? Das Faustrecht hatte noch länger in unserm guten Vaterlande gewüthet, und die, welche von ihren Burgen aus die Wege des harmlosen Kaufmanns belauerten, waren noch besser gerüstet, und durch das Herkommen kräftiger geschützt, als je ein Schleichdrucker war; und dennoch wich

*) Dieser Gegenstand ist auf eine erschöpfende Weise behandelt in der vortreflichen Schrift: Der Buchernachdruck aus dem Gesichtspunkte des Rechts, der Moral und Politik von Dr. Karl Ernst Schmid, Jena 1833. mit der einige durch sie veranlaßte Bemerkungen in dem Anzeiger der Deutschen nr. 149. Jahr 1833. verglichen werden können.

das privilegierte Unrecht dem Gesetz und der Zeit. Mehrere Staaten Deutschlands haben den Nachdruck unbedingt verdammt, und wir dürfen hoffen, daß auch in den Ländern, in denen, ich weiß nicht welche Meinung von Nutzbarkeit das Unrecht zum Rechte stempeln will, die bessere Ueberzeugung allmählig obsiegen werde. Ein Staat, welcher den Nachdruck duldet, um sich die edelste Art der Waare für den wohlfeilsten Preis anzueignen, während er dem Schriftsteller die Früchte mühsamer Arbeit und Jahre langer Studien ungestraft rauben läßt, gesteht stillschweigend ein, daß er sich nicht fähig fühle, durch eigene Hervorbringungen die Concurrenz mit andern Staaten auszuhalten; ein schmachliches Geständniß, zu welchem kein Staat weniger Ursache hat, als das Königreich Württemberg. Andere, noch weit höhere Rücksichten drängen sich von allen Seiten zu; aber da es nicht unsere Sache seyn kann, bey dieser besondern Veranlassung, einen so oft und mit so erschöpfender Gründlichkeit behandelten Gegenstand noch einmal in seiner Allgemeinheit zu erörtern, so wollen wir nur in Beziehung auf dieses Buch bemerken, daß bey dem höchst billigen, auch jetzt bey vermehrter Bogenzahl dennoch nicht erhöhten Preise, der einzige Grund wegfällt, um dessen willen der Nachdruck vor dem Tribunale des Eigennutzes Nachsicht findet; daß diese Wohlfeilheit in dem engsten Zusammenhange mit der Gröfse der Auflagen steht; daß diese aber sich nothwendig vermindern müssen, wenn der Markt des rechtmäßigen Verlegers durch das Zudrängen gewinnsüchtiger Nachdrucker beschränkt wird. Vermehren sich diese, und gelingt es ihnen, ihr Geschäft mit der ihnen eigenthümlichen schaamlosen Thätigkeit nach mehrern Seiten hin auszudehnen,

so kann es gar wohl geschehn, daß sie dem Verleger den wohl erworbenen Besitz des Buches ganz aus den Händen spielen, und ihn, sammt dem Verfasser, nöthigen, mit untergeschlagenen Armen, müßig und unbelohnt an dem Markte zu stehn, der ohne ihre Thätigkeit leer seyn würde, während die *Highwaymen* des Buchhandels mit schadenfroher Behendigkeit den Ehrensold für ihre Beute einziehen. Dieses würde der Triumph Reutlingischer Industrie seyn, und diesen Triumph zu feyern bedarf es nichts, als daß das Publicum, für welches wir schreiben, die wenigen Kreuzer, die ihm der wohlfeilkauende Nachdrucker ersparen kann, hoch genug anschlägt, um den unrectlichsten Handel gegen den ehrlichsten zu schützen, und sich selbst um den Vortheil verbesserter Auflagen zu bringen. Dieses Publicum ist die hoffnungsvolle Jugend des Vaterlandes, die in den Wissenschaften unterrichtet wird, nicht um Worte zu lernen, sondern um einst mit dem edeln Sinn eines gründlich gebildeten Gemüths das Recht und Gesetz zu schützen; es sind die Lehrer dieser Jugend, die ihr den Weg zu dem, was recht und gut, schön und edel ist, zeigen sollen. Von diesem achtungswürdigen Publicum aber hoffen wir, daß es auch da, wo Gesetz und Herkommen dem Eigenthume des Schriftstellers keinen Schutz gewährt, sich mit dem rechtmäßigen Vortheile begnügen wird, den ihm die billige Denkungsart des Verlegers zusichert, ohne sich mit einem Ensslin in die Ernte eines Feldes zu theilen, das er nicht gepflügt, nicht gesäet, aber geplündert hat. Gotha, am Tage der Befreyung Deutschlands. 1820.

Vorrede zur neunten Auflage.

Indem wir die neunte verbesserte Auflage unsers Elementarbuches an das Licht treten lassen, sagen wir zuerst dem deutschen Publicum unsern Dank, daß es, durch Ensslins Lockungen unverführt, unsern rechtmäßigen Besitz zu ehren, und dadurch unsre Bestrebungen zu unterstützen fortgefahren hat. Aufser dem aber achten wir uns den Freunden verpflichtet, die uns ihre Beyträge und Verbesserungen haben zukommen lassen, und unter diesen ganz insbesondere dem Herrn Domprediger und Conrector Dr. Grofse zu Stendal, welcher uns durch wiederholte, in musterhafter Genauigkeit ausgezeichnete Sendungen in den Stand gesetzt hat, mannichfaltige Versehen der Buchdrucker und eigene zu berichtigen, und das Wortregister mit den noch mangelnden Wörtern und Bedeutungen zu vermehren. Gotha, d. 30. Julius 1823.

Friedrich Jacobs.

Erster Cursus.

Grammatische Uebungen.

I.

Erste Declination.

I. 1. Ἡ μέθη μικρὰ μανία ἐστὶ. —
 2. Πολλάκις βραχεῖα ἡδονὴ μακρὰν τίττει
 λύπην. — 3. Φίλει παιδείαν, σωφρο-
 σύνην, φρόνησιν, ἀλήθειαν, οἰκονο-
 μίαν, τέχνην, εὐσέβειαν. — 4. Βίων
 ἔλεγε τὴν Φιλαργυρίαν εἶναι μητρόπολιν
 πάσης κακίας. — 5. Οὐ πενία λύπην
 ἐργάζεται, ἀλλ' ἐπιθυμία. — 6. Ὡς συμπό-
 σιον χωρὶς ὁμιλίας, οὕτως πλοῦτος χωρὶς
 ἀρετῆς οὐδὲν ἡδονῆς ἔχει.

I. 1. μικρός, μικρά, μικρόν. — ἐστὶ. 3. praes.
 ist. (εἰμί). — 2. βραχύς, βραχεῖα, ὅ. — μακρός,
 μακρά, ὄν. Verb. μακρὰν λύπην. — τίττει. 3. s.
 praes. τίττω. — 3. Φίλει. liebe. imperat. Φιλέω. —
 φρόνησιν. accus. φρόνησις. — 4. Βίων. nom. pr. —
 ἔλεγε. 3. s. impf. λέγω. — εἶναι. inf. εἰμί. (dass —
 sey. accus. c. infin.) — μητρόπολιν. wie φρόνησιν. —
 πάσης. πᾶς, πᾶσα, πᾶν. — 5. ἐργάζεται. (3. s. praes.
 ἐργάζομαι.) verursacht. — ἀλλ' st. ἀλλά. — 6. οὐδέν.
 οὐδεὶς, οὐδεμία, οὐδέν. (οὐδέν ἡδονῆς, wie nihil volu-
 ptatis, kein Vergnügen.) — ἔχει. 3. s. praes. ἔχω.

II. 1. Αἰκτῆσεις τῆς ἀρετῆς μόναι
 βέβαιαί εἰσιν. — 2. Ἡ παιδεία ἐν μὲν
 ταῖς εὐτυχίαις κόσμος ἐστίν, ἐν δὲ ταῖς
 ἀτυχίαις καταφυγή. — 3. Πασῶν
 τῶν ἀρετῶν ἡγεμὼν ἐστὶν ἡ εὐσέβεια. —

4. Προσέκει τοῖς ἀθληταῖς τὸ σῶμα ἀειγυμνάζειν. — 5. Κλεινότατον ἦν ἐν Ὀλυμπία ἄγαλμα Διός, Φειδίου ἔργον. — 6. Μετὰ τὸν Αἰνείου θάνατον, Ἀσκάnios τὴν βασιλείαν παρέλαβεν. — 7. Ὁ Αἶνος παῖς ἦν Ἑρμοῦ καὶ Μούσης Οὐρανίας. — 8. Ἡ Ἰωνικὴ Φιλοσοφία ἤρξατο ἀπὸ Θαλοῦ, ἢ Ἰταλικῇ ἀπὸ Πυθαγόρου.

II. I. κτήσεις. n. plur. κτήσις. — μόνος, μόνη, ον. — βέβαιος, βέβαια, ον. — εἰμί. 3. pl. praes. εἰμί. — 2. ἐστίν. εἰμί. — 3. πασῶν. πᾶς, πᾶσα, πᾶν. — 4. προσέκει. es geziemt sich für — γυμνάζειν. infin. praes. γυμνάζω. — 5. κλεινός, ἡ, ὄν. κλεινότατος. superlat. — ἦν. es war. 3. s. imperf. εἰμί. — Διός. genit. Ζεύς. — 6. παρέλαβε. übernahm. παραλαμβάνω. — 8. Ἰωνικός, ἰωνική, ὄν. — ἤρξατο. begann. ἄρχω. — Ἰταλικός, ἰταλική, ὄν.

III. I. Νοῦμᾶς Πίστεως καὶ Τέρμονος ἱερὸν ἰδρύσατο. — 2. Ἡ νέα Καρχηδὼν κτίσμα ἐστίν Ἀσδρούβα, τοῦ δεξαμένου Βάρκαν, τὸν Ἀννίβα πατέρα. — 3. Τὸ τάλαντον τὸ Βαβυλώνιον δύο καὶ ἐβδομήκοντα μνᾶς Ἀττικὰς δύναται. — 4. Ἐπὶ κορυφῇ τῆς ἄκρας Σουνίου ναὸς ἐστίν Ἀθηνᾶς Σουνιάδος.

III. I. Πίστις, Πίστεως. Fides. — Τέρμων, Τέρμονος. Terminus. — ἰδρύσατο. erbaute. ἰδρύω. — 2. νέος, νέα, νέον. — δεξάμενος. particip. welcher dem Barkas nachfolgte. (δέχομαι.) — πατήρ, πατρός. accus. πατέρα. — 3. ἀττικός, ἀττική, ὄν. — δύναται. (3. s. praes.) gilt. δύναμαι. — 4. Σούνιον, Σουνίου. — Σουνιάς, Σουνιάδος.

II.

Zweyte Declination.

I. 1. Ὁ θυμὸς ἀλόγιστός ἐστιν. —
 2. Ὁ πλοῦτος θυητός, ἡ δόξα ἀθάνατος. —
 3. Ὁ λόγος τῆς ψυχῆς εἰδωλόν ἐστι. —
 4. Δειλὸν ὁ πλοῦτος καὶ φιλόψυχον
 κακόν. — 5. Ὁ Πήγασος ἵππος ἦν πτη-
 νός. — 6. Ἡ Αἴγυπτος δῶρόν ἐστι τοῦ
 Νείλου. — 7. Μὴ κατόικνει μακρὰν ὁδὸν
 πορεύεσθαι πρὸς τοὺς διδάσκειν τι χρήσιμον ἔπαγ-
 γελλομένους. — 8. Οἱ Ἡρακλέους ἔκγονοι
 κατῆλθον εἰς τὴν Πελοπόννησον.

I. 2. zu diesen beiden Sätzen denke ἐστὶ hinzu.
 — 4. Man verb. ὁ πλοῦτος (ἐστὶ) δειλὸν καὶ φιλόψυχον
 κακόν. — 5. ἦν. war. 3. s. imperf. εἰμί. — 6. δῶραν.
 weil der nördliche Theil Aegyptens für eine An-
 schwemmung des Nils gilt. — 7. μὴ κατόικνει (impe-
 rat. praes. κατοικνέω.) laß es dich nicht verdrie-
 fsen. — μακρός, μακρά, ὄν. — πορεύεσθαι (infinit.
 praes. πορεύομαι.) zu gehn. — Man verb. πρὸς τοὺς
 ἔπαγγελλομένους (partic. praes. ἐπαγγέλλομαι) zu de-
 nen, welche versprechen διδάσκειν (inf. praes.
 διδάσκω) zu lehren, χρήσιμόν τι (τὶς, τί, etwas.)
 — 8. κατῆλθον. kamen hinab. κατέρχομαι.

II. 1. Οἱ Αἰγύπτιοι τὸν ἥλιον καὶ
 τὴν σελήνην θεοὺς εἶναι λέγουσιν. — 2. Ὁ
 Ἄρης μισεῖ τοὺς κακοὺς. — 3. Οἱ Πυγ-
 μαῖοι τοῖς γεράνοισι πολεμοῦσιν.

II. 1. λέγουσιν. 3. pr. praes. λέγω. — εἶναι. infin.
 praes. εἰμί. Man verb. οἱ Αἰγ. λέγουσι (behaupten,
 daß) τὸν ἥλιον καὶ τὴν σελ. εἶναι θεοὺς. Götter
 seyen. (accusat. c. infinit.)

III. 1. Λύκω καὶ ἵππῳ συννόμῳ

ἔστών· λέαινα δὲ καὶ λέων οὐ τὴν αὐτὴν ἴασιν. —

2. Ἡ ὀργὴ καὶ ἡ ἀσυνεσία, δύο μεγίστω καὶ κω, πολλοὺς ἀπώλεσαν. — 3. Ὁ Ζεῦξις ἐποίησεν Ἱπποκένταυρον, ἀνατρέφουσιν παιδίῳ Ἱπποκενταύρῳ διδύμῳ, κομιδῇ νηπίῳ.

III. 1. ἔστών. 3. dual. praes. εἰμί. — αὐτός, αὐτή, αὐτό. τὴν αὐτήν, ὁδὸν sc. denselben Weg, zusammen. — ἴασιν (3. pl. praes. εἶμι) gehen. — 2. μέγιστος. superl. von μέγας, μεγάλη, μέγα. — πολλοὺς von πολὺς, πολλή, πολὺ. — ἀπώλεσαν. haben zu Grunde gerichtet. ἀπόλλυμι. — 3. ἐποίησεν. hat verfertigt. ποιέω. — ἀνατρέφουσιν. welche nährt. (particip. praes. ἀνατρέφων, ἀνατρέφουσα, ον. von ἀνατρέφω.)

IV. 1. Οἱ τὰ ἄκρα τοῦ Ἄθω ἐνοικοῦντες μακροβιώτατοι εἶναι λέγονται. — 2. Πολλὰκις ἀνθρώπων ὀργὴ νόον ἐξεκάλυψε κρυπτόμενον. — 3. Κάτοπτρον εἶδους χαλκός ἐστ', οἶνος δὲ νοῦ. — 4. Ἀνδρὸς οἶνος ἔδειξε νόον.

IV. 1. Man verb. οἱ ἐνοικοῦντες, diejenigen, welche bewohnen (part. praes. ἐνοικέω) τὰ ἄκρα τοῦ Ἄθ. λέγονται. werden gesagt (3. pl. praes. pass. λέγω) εἶναι (infin. εἶμι) zu seyn. (d. h. sollen seyn) μακροβιώτατοι (superl. von μακρόβιος). — 2. Man verb. πολλ. ὀργὴ ἐξεκάλυψε hat enthüllt (ἐκκαλύπτω) κρυπτόμενον den verborgenen (partic. praes. pass. κρύπτω) νόον ἀνθρώπων. — 3. εἶδος, εἶδους. — ἐστ' st. ἐστί. Man verb. χαλκός ἐστι κάτοπτρον εἶδους. Die Alten bedienten sich metallener Spiegel. — 4. ἀνὴρ, ἀνδρός. — ἔδειξε (δείκνυμι) pflegt zu offenbaren. Verbinde: οἶνος ἔδειξε νόον ἀνδρός.

V. 1. Ἐν Ἐρυκί τῆς Σικελίας, Ἀφροδίτης νεώς ἐστὶν ἅγιος, ἐν ᾧ πολὺ πλῆθος

περιστερῶν τρέφεται. — 2. Πτολεμαῖος ὁ Φιλοπάτωρ, κατεσκεύασεν Ὁμήρων νεών. — 3. Αἰροῦνται οἱ λαγὼ ὑπὸ ἀλώπεκων, τότε μὲν δρόμῳ, τότε δὲ τέχνῃ. — 4. Ἐν τῇ Σάμῳ τῇ Ἥρᾳ πλείστους ταῶς ἔτρεφον, καὶ ἐπὶ τοῦ νομίσματος τῶν Σαμίων ταῶς ἦν.

V. 1. Ἐρυξ, ὕκος. — ᾧ von ὅς, ἡ, ὅ. — πολὺ πλῆθος. eine große Menge. — τρέφεται. 3. s. praes. pass. τρέφω. — 2. κατεσκεύασε. hat erbaut. κατασκευάζω. — 3. αἰροῦνται. 3. pl. praes. pass. αἰρέω. — ἀλώπηξ, ἀλώπεκος. — τότε.. τότε. bald.. bald. — 4. πλείστους. superl. πλείστος, η, ον. von πολὺς. — ἔτρεφον. 3. pl. imperf. τρέφω. — ἦν. war. εἰμί.

III.

Dritte Declination.

1. 1. Ἡ τυραννὶς ἀδικίας μήτηρ ἐστίν. — 2. Ὁ δειλὸς τῆς πατρίδος προδότης ἐστίν. — 3. Ἄδωνις ἔτι παῖς ὢν, Ἀρτέμιδος χόλῳ ἐν θήραις ὑπὸ συὸς ἐπλήγη. — 4. Πρόκνη ἐγένετο ἀηδὼν, Φιλομήλα χελιδῶν, Τηρεὺς ἐγένετο ἔποψ. — 5. Ὁ ἐλέφας τὸν δράκοντα ὀρέωδεῖ. — 6. Γλαῦκος, ἔτι νήπιος ὑπάρχων, μῦν διώκων, εἰς μέλιτος πίθον ἔπεσεν.

I. 2. πατρίς, πατρίδος. — 3. ὢν (partic. praes. εἰμί) seyend. d. i. als er war. — Ἀρτεμις, Ἀρτέμιδος. — συὸς, συός. — ἐπλήγη. wurde verwundet. πλήσσω. — 4. ἐγένετο. wurde. γίνομαι. — 5. δράκων, κόντος. — ὀρέωδεῖ. 3. s. praes. ὀρέωδεω. — 6. ὑπάρχων (part. praes. ὑπάρχω) seyend. st. als er war. — μῦς. — διώκων (partic. praes. διώκω) verfolgend. st. als er verfolgte. — μέλι, μέλιτος. — ἔπεσεν. fiel. πίπτω.

II. 1. Διεσπάσαντο τὸν Πενθεά αἱ Μαινάδες, καὶ αἱ Θράτται τὸν Ὀρφέα, καὶ τὸν Ἀκταίονα αἱ κύνες. — 2. Οἱ ἀγαθοὶ ἄνδρες θεῶν εἰκόνες εἰσίν. — 3. Τὴν Ἰταλίαν ᾤκησαν πρῶτοι Αὔσωνες αὐτόχθονες. — 4. Ἄπαντες οἱ λέοντές εἰσι ἀλιμοί.

II. 1. Verbinde: αἱ Μαινάδες (Μαινάς) διεσπάσαντο zerrißzen (διασπάω) τὸν Πενθεά (Πενθεύς). — κύων, κυνός. — 2. ἄνθρωπος, ἄνδρός. — εἰκών, εἰκόνος. — 3. Verbinde: Αὔσωνες αὐτόχθονες (αὐτόχθων) ᾤκησαν haben bewohnt (οἰκέω) πρῶτοι zuerst τὴν Ἰταλίαν. — 4. ἅπας, ἅπασα, ἅπαν. von πᾶς, παντός. — εἰσίν. sind. εἰμί.

III. 1. Σταγόνες ὕδατος πέτρας κοιλαίνουσιν. — 2. Ὁ ὄρτυξ ἐστὶν ἡδύφωνος καὶ μαχητικός. — 3. Οἱ Φοῖνικες τῷ Ἡρακλεῖ ὄρτυγας ἔθουον. — 4. Οἱ πέρδικες ἐν τῇ Ἀττικῇ εὐφῶνοι, οἱ δὲ ἐν Βοιωτίᾳ ἰσχνόφωνοι ἦσαν. — 5. Ἡ παροιμία λέγει, παλίμπαιδας τοὺς γέροντας γίνεσθαι. — 6. Παλαιὸς μῦθος λέγει, τοὺς Μυρμιδόνας ἐκ μυρμήκων ἄνδρας γεγενῆσθαι.

III. 1. ὕδωρ, ὕδατος. — κοιλαίνουσιν. 3. plur. praes. κοιλαίνω. — 3. ἔθουον. 3. pl. imperf. θύω. — 4. οἱ δέ, πέρδικες scil. — ἦσαν. 3. pl. imperf. εἰμί. — 5. λέγει. 3. s. praes. λέγω. — Verb. τοὺς γέροντας (γέρον) γίνεσθαι würden (infin. praes. γίνομαι.) παλίμπαιδας (παλίμπαις) accus. c. infin. — 6. λέγει. Siehe zu 5. — μύρμηξ, μύρμηκος. — Verbinde: τοὺς Μυρμιδόνας γεγενῆσθαι. wären geworden (infin. perf. γίνομαι.) ἄνδρας (accus. c. infin.) ἐκ μυρμήκων.

IV. 1. Οἱ Νομάδες τῶν Λιβύων οὐ ταῖς ἡμέραις, ἀλλὰ ταῖς νυξὶν ἀριθμοῦσιν.

— 2. Περίανδρος ἐρωτηθεῖς, τί μέγιστον ἐν ἐλαχίστῳ, εἶπε, Φρένες ἀγαθαὶ ἐν σώματι ἀνθρώπου. — 3. Γυνὴ κρείσσω ἐστὶν ἢ ῥώμη χειρῶν. — 4. Εὐωδία καὶ μῦρον γυνυσὶν αἰτία θανάτου. — 5. Γυναιξὶ κόσμον ἡ σιγὴ φέρει. — 6. Χαλεπὸν ἐστὶ λέγειν πρὸς γαστέρα, ὧτα οὐκ ἔχουσιν.

IV. 1. οἱ Νομ. τῶν Λιβ. die Nomaden der Libyer st. die libyschen Nomaden. — ταῖς ἡμέραις. nach Tagen. ταῖς νυξίν. nach Nächten. — ἀριθμοῦσιν. 3. pl. praes. ἀριθμέω. — 2. ἐρωτηθεῖς. (partic.) gefragt. st. als er gefragt worden war. ἐρωτάω. — μέγιστον. superl. von μέγας. — ἐλάχιστος. superl. von ἐλαχύς. — εἶπε. sagte. S. εἶπαι. — Φρήν, Φρανός. — 3. χεῖρ, χεῖρς. — 4. zu αἰτία denke ἐστὶ hinzu. — 5. γυνή, γυναιός. Verbinde: ἡ σιγὴ φέρει (3. s. praes. φέρω) κόσμον γυναιξί. — 6. ὧτα. οὐς, ὠτός. — οὐκ ἔχουσιν (partic. praes. ἔχω) den nicht habenden. st. welcher nicht hat.

V. 1. Ἦφαιστος τῷ πόδε χωλὸς ἦν. — 2. Ἡ Μῆδεια γράφεται τῷ παῖδε δεινὸν ὑποβλέπουσα· ἔχει δὲ ξίφος ἐν χειρὶ· τῷ δὲ ἀθλίῳ καθῆστον γελῶν τε, μηδὲν τῶν μελλόντων εἰδότε, καὶ ταῦτα ὁρῶν τε τὸ ξίφος ἐν ταῖν χειροῖν τῆς μητρός.

V. 1. τῷ πόδε (ποῦς, ποδός.) an den Füßen. — ἦν. 3. s. imperf. εἰμί. — 2. γράφεται. (3. s. praes. pass. γράφω) wird gemahlt, auf Gemälden dargestellt. — ὑποβλέπουσα. anblickend. (part. praes. ὑποβλέπω.) — ἔχει. 3. s. praes. ἔχω. — καθῆστον. sitzen. κάθημαι. — γελῶν τε (γελῶν. partic. praes. γελῶ) lachend. — μηδεῖς, μηδεμία, μηδέν (nichts). — τῶν μελλόντων (τὰ μέλλοντα, das Zukünftige) von dem, was ihnen bevorsteht. — εἰδότε. (εἰδώς. partic. οἶδα) wissend. — καὶ ταῦτα. ob-

gleich. — ὁρῶντε (partic. ὁρῶν. ὁράω.) sehend (ob sie gleich sehen).

IV.

Zusammengezogene Declination.

I. 1. Ἡ Φρόνησις μέγιστόν ἐστιν ἀγαθόν. — 2. Ἡ φύσις ἄνευ μαθήσεως τυφλόν, ἡ δὲ μάθησις ἄνευ φύσεως ἑλλιπές. — 3. Πόλεως ψυχὴ οἱ νόμοι. — 4. Οὐκ ἐστὶν οὐδὲν κρείσσον ἢ νόμοι πόλει. — 5. Ἀρίστιππος ἔφη πρὸς τὸν ἀδελφόν· μέμνησο, ὅτι τῆς μὲν διαστάσεως σὺ ἤρξω, τῆς δὲ διαλύσεως ἐγώ.

I. 1. μέγιστον. superl. von μέγας. — 2. τυφλόν. das Prädicat wird oft bey einem Subjecte masc. oder fem. generis im Neutro gesetzt, als stände χρῆμα (Ding) dabey. Eben so ἑλλιπές. — 3. Verb. οἱ νόμοι (εἰσὶ) ψυχὴ πόλ. — 4. οὐδέν. nach einer Negation (οὐ) wird οὐδεὶς statt τὶς gesetzt. Butt. Schul. Gr. §. 149. 6. — 5. ἔφη. 3. imperf. φημί. — μέμνησο (imperat. von μέμνημαι. S. μιμνήσκω) gedenke. — ἤρξω. (ἄρχομαι.) angefangen hast. (regiert die Genitiven τῆς διαστάσεως und διαλύσεως.)

II. 1. Ἡ ὑδραυλὶς ἐστὶν εὔρημα Κτησιβίου, Ἀλεξανδρέως, Κουρέως τὴν τέχνην. — 2. Ὀμοιοῦντων ἀδελφῶν συμβίωσις παντὸς τείχους ἰσχυροτέρα. — 3. Ἡ θοῦς βάσανός ἐστὶν ἀνθρώποις χρόνος. — 4. Περίαν, τὸν Ποσειδῶνος καὶ Τυροῦς υἱόν, ἵππος ἔθρεψεν. — 5. Ἀπόλλων, ὁ Διὸς καὶ Λητοῦς παῖς, ὅτε τὸν Πύθωνα κατετόξευσεν, ἦλθεν εἰς Δελφοὺς καὶ παρέλαβε τὸ μαντεῖον τῆς Γῆς. — 6. Αἰδοῦς παρὰ πᾶσιν ἄξιος ἔση, ἐὰν πρῶτον ἄρξης σαυτὸν αἰδεῖσθαι.

II. 1. τὴν τέχνην. der (seiner) Kunst nach. — 2. ὁμονοῶν, ὁμονοοῦντος. partic. praes. ὁμονοέω. Verbinde: ἡ συμβίσις ἄδ. ὅμον. (einträchtiger) ἐστὶν ἰσχυρότερα (compar. von ἰσχυρὸς) παντὸς (als jegliche. πᾶς, παντὸς) τεύχους. — 3. Verbinde: χρόνος ἐστὶν ἀνθρώποις (für die Menschen) βᾶς. ἡθους. — 4. ἔθρεψεν. nährte. τρέφω. — 5. κατετόξευσεν. erschossen hatte. κατατοξεύω. — ἦλθε. kam. ἔρχομαι. — παρέλαβς. übernahm. παραλαμβάνω. — 6. ἐση. 2. s. fut. ἔσομαι. εἰμί. — Verbinde ἄξιος αἰδοῦς. — ἄρξης. du anfängst. (eigentlich: angefangen haben wirst) ἄρχω. — αἰδεῖσθαι. infin. praes. αἰδέομαι.

III. 1. Οἱ ὅφεις τὸν ἰὸν ἐν τοῖς ὁδοῦσιν ἔχουσιν. — 2. Ὁ Παρνασσὸς μέγα καὶ σύσκιον ὄρος ἐστίν. — 3. Ἐν Βοιωτία δύο εἰδὲν ἐπίσημα ὄρη, τὸ μὲν Ἑλικῶν καλούμενον, ἕτερον δὲ Κιθαιρῶν. — 4. Ὁ Νεῖλος ἔχει παντοῖα γένη ἰχθύων. — 5. Κέρδη πονηρὰ ζημίαν ἀεὶ φέρει. — 6. Λιμὸς μέγιστον ἄλγος ἀνθρώποις ἔφυ.

III. 1. ἔχουσιν. 3. pl. praes. ἔχω. — 3. εἰσιν. sind. εἰμί. — τὸ μὲν. der eine. — καλούμενον (partic. praes. pass.) genannt. καλέω. — 4. ἔχει. 3. s. praes. ἔχω. — 5. φέρει. 3. s. praes. φέρω. — 6. μέγιστον. superlat. von μέγας. — ἔφυ. ist. φύω.

7. Ξίφος τιτρώσκει σῶμα, τὸν δὲ νοῦν λόγος. — 8. Δημήτριος ὁ Πολιορκήτης βία ἤρει τὰς πόλεις, κατασείων τὰ τεῖχη, Τιμόθεος δὲ πείθων. — 9. Ἐγένετο κατὰ τοὺς Τιβερίου χρόνους ἀνὴρ τις Ἀπίκιος, ἀφ' οὗ πλακούντων γένη πολλὰ Ἀπίκια ὀνομάζεται. — 10. Τίμα τοὺς γόνεις. — 11. Αἰακὸς τὰς κλειῖς τοῦ ἄδου φυλάττει. — 12. Οἱ πολύποδες ἐλλοχῶσι τοὺς ἰχθύς. — 13. Ἀνά-

χαρῆς τὴν ἄμπελον εἶπε τρεῖς φέρειν βότρους
τὸν πρῶτον, ἡδονῆς· τὸν δεύτερον, μέθης· τὸν
τρίτον, ἀηδίας.

7. τιτρώσκει. 3. s. praes. τιτρώσκω. — 8. ἥρει.
3. s. imperf. αἰρέω. — κατασεύων (part. praes. κατα-
σεύω) niederstürzend. st. dadurch daß er nieder-
stürzte. — πείθων (part. praes. πείθω) überredend.
d. i. durch Ueberredung. — 9. ἐγένετο. es war,
lebte. (γίγνομαι.) — ἀφ' οὗ (ἀπὸ und ὅς, ἥ, ὅ) von
welchem. — ὀνομάζεται. 3. s. praes. pass. ὀνομάζω.
(der Singularis des Verbi steht beym Plurali neutr. gen.
des Substantivi. Buttm. Schul-Gr. §. 129. 1.) — 10.
τίμα (imperat. τιμάω) ehre. — 11. φυλάττει. 3. s.
praes. φυλάττω. — 12. ἐλλοχῶσι. 3. pl. praes. ἐλλο-
χάω. — 13. εἶπε. sagte. εἶπον. — Verbinde: Ἀνάχ.
εἶπε, τὴν ἄμπελον φέρειν (infin. praes.) accusat. c. infin.
τρεῖς βότρους.

V.

Gemischte Beyspiele von allen Declinationen.

I. 1. Πόνος εὐκλείας πατήρ. —
2. Εὐκλειαν ἔλαβον οὐκ ἄνευ πολλῶν
πόνων. — 3. Ψυχῆς νοσοῦσης ἐστὶ φάρ-
μακον λόγος. — 4. Χαλεπὸν τὸ γῆρας
ἐστὶν ἀνθρώποις βάρος. — 5. Ὀκεανοῦ
καὶ Τηθύος παῖς ἦν Ἴναχος, ἀφ' οὗ πο-
ταμὸς ἐν Ἀργεῖ Ἴναχος καλεῖται. —
6. Οὔτε τὸν ἄρῶστον ὠφελεῖ ἡ χρυ-
σῇ κλίνῃ, οὔτε τὸν ἀνόητον ἡ ἐπίσημος εὐ-
τυχία.

I. 1. πόνος, ἐστὶ sc. — 2. ἔλαβον. ich habe
erlangt λαμβάνω. — 3. Verb. λόγος ἐστὶ φάρμ.
ψυχῆς νοσοῦσης (partic. praes. νοσῶν, οὖσα, οὖν. von

νοσέω.) — 4. Verbinde: τὸ γῆρας ἔστι τοῖς ἀνδρ. (für die Menschen) βάρος χαλεπόν. — 5. ἀφ' οὗ, von welchem. (ἀπὸ u. ὅς.) — καλεῖται. 3. s. praes. pass. καλέω. — 6. οὔτε . . οὔτε. weder . . noch. — ὠφελεῖ. 3. s. praes. ὠφελέω.

II. 1. Οἱ τέττιγες σιτοῦνται τῆς δρόσου. — 2. Δόξα καὶ πλοῦτος ἄνευ συνέσιος οὐκ ἀσφαλέα κτήματα. — 3. Ἀγαθοκλέους ἐκλελοιπότης, πάντα ἐν Σικελίᾳ μεστὰ ἦν στάσεως καὶ ἀναρχίας.

4. Ἐκ νεφέλης φέρεται χιόνος μένος
ἡδὲ χαλάζης,

Βροντὴ δ' ἐκ λαμπρᾶς ἀστεροπῆς
φέρεται,

Ἐξ ἀνέμων δὲ θάλασσα ταρασσεται.
— 5. Ἡ τῶν βροτῶν φύσις καὶ νόσων ἥττων, καὶ γήρως, καὶ ἡ μοῖρα ἀπαραίτητος.

II. 1. σιτοῦνται. nähren sich von — (σιτέομαι mit dem Genit.). — 2. οὐκ, ἔστι scil. — 3. Ἀγαθ. ἐκλελοιπότης. als Agathokles gestorben war. (ἐκλείπω). — Die Genitiiven στάσεως und ἀναρχίας werden von μεστὸς regiert. — 4. φέρεται. stürzt hervor. φέρω. — μένος χιόνος. die Macht, Menge des Schnees. — ταρασσεται. 3. s. praes. pass. τάρασσω. — 5. φύσις, ἐστί scil.

III. 1. Ἄργος ὁ πανόπτης ὀφθαλμοὺς εἶχεν ἐν παντὶ τῷ σώματι. — 2. Κλεάνθης ἔφη, τοὺς ἀπαιδεύτους μόνῃ τῇ μορφῇ τῶν θηρίων διαφέρειν. — 3. Ἀνάχαρσις ὀνειδιζόμενος, ὅτι Σκύθης ἦν, εἶπε, τῷ γένει, ἀλλ' οὐ τῷ τρόπῳ. — 4. Ἐξῆν καὶ τῷ Ἀχιλλεΐ ζῆν καὶ βασιλεύειν τῶν Μυρμιδόνων, καὶ τῷ Νέστορι ἐν Πύλῳ ἐν εἰρήνῃ ἄρχειν, καὶ τῷ Ὀδυσσεΐ οἴκοι μένειν, ἢ παρὰ Καλυψοῖ ἐν ἄντρῳ

καταρξέτω καὶ κατασκήω, ἀγήρω ὄντι καὶ ἀθανάτω· ἀλλ' οὐχ εἴλετο ἀθάνατος εἶναι, ἀργὸς ὢν, καὶ μηδὲν χρώμενος τῇ ἀρετῇ. — 5. Δεῖ τοὺς νέους κοσμιότητι χρῆσθαι ἐν πορείᾳ καὶ σχήματι καὶ περιβολῇ. — 6. Ἡρακλῆς τῇ χολῇ τῆς Λερναίας ὕδρας τοὺς ὀϊστοὺς ἔβαψεν. — 7. Ἀκρίσιος τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα Δανάην μετὰ τοῦ παιδὸς Περσέως ἐν λάρνακι εἰς θάλασσαν ἔρριψεν· ἡ δὲ λάρναξ προσηνέχθη Σερίφῳ τῇ νήσῳ.

III. 1. εἶχεν. 3. s. imperf. ἔχω. — 2. ἔφη. 3. s. imperf. φημί. mit darauf folgendem accus. cum infin. — διαφέρειν (infin. praes. διαφέρω) sich unterscheiden von... — 3. ὀνειδιζόμενος. (partic. praes. pass.) ὀνειδίζω. — εἶπε. sagte. — τῷ γένει, der Abkunft nach, εἰμὶ Σιύθης sc. — ἀλλ' st. ἀλλά. — 4. ἔξην. es war verstattet. (3. s. imperf. von ἔξεισι.) — ζῆν. infin. praes. ζάω. — βασιλεύειν. infin. praes. βασιλεύω, mit dem Genitivo. — ἄρχειν. infin. praes. ἄρχω. — μένειν. infin. praes. μένω. — ὄντι. (partic. ὢν von εἰμί.) wird hier nicht übersetzt. — εἴλετο. er wollte. αἰρέω. — ἀργὸς ὢν. unthätig seyend. st. in Unthätigkeit. — μηδὲν (μηδείς, μία, μηδέν) χρώμενος (partic. praes. χράομαι) ohne Gebrauch zu machen. — 5. δεῖ (verb. impers. oportet.) τοὺς νέους. die Jünglinge müssen. — χρῆσθαι. infin. praes. χράομαι. — 6. ἔβαψεν. tauchte ein, bestrich. βάπτω. — 7. ἔρριψε. warf. ῥίπτω. — προσηνέχθη. wurde zugetrieben. προσφέρω.

IV. 1. Ποθεῖ ἄνθρωπος νύκτα μεθ' ἡλίον, καὶ λιμὸν μετὰ κόρον, καὶ δίψαν μετὰ μέθην· καὶ ἀφελὴς αὐτοῦ τὴν μεταβολήν, λύπην τὴν ἡδονὴν ποιεῖς. — 2. Ἡρακλῆς ἔλαβε παρὰ Ἑρμοῦ μὲν ξίφος,

παρ' Ἀπόλλωνος δὲ τόξα, παρὰ Ἡφαίστου δὲ
θώρακα χρυσοῦν, παρὰ δὲ Ἀθηνᾶς πέ-
πλον. — 3. Ὡ Ζεῦ, καὶ Ἀθηνᾶ, καὶ Ἀπόλ-
λον, δότε μοι ἄρετὴν ψυχῆς, καὶ ἡσυχίαν
βίου, καὶ ζωὴν ἄμεμπτον, καὶ εὐελπιν θάνα-
τον. — 4. Λέγεται, ἐρασθῆναι χῆνα Λακύνδου
τοῦ Φιλοσόφου, καὶ τῶν παρθένου, καὶ δελ-
φῖνα παιδός.

IV. 1. ποθεῖ. 3. s. praes. ποθέω. — μεθ' st. μετά.
— κἂν st. καὶ εἰ. — ἀφέλγς. du nimmst weg.
ἀφαιρέω. — ποιεῖς. 2. s. praes. ποιέω. — 2. ἔλαβε.
empfang. λαμβάνω. — παρ' st. παρὰ. — 3. δότε.
gebt. δίδωμι. — μοι. mir. ἐγώ. — 4. λέγεται. 3. s.
praes. pass. λέγω. man sagt, erzählt. mit folgen-
dem accens. c. infin. — ἐρασθῆναι. geliebt habe.
ἐράω. mit dem Genit.

V. 1. Ξέρξου ἐν Ἑλλάδι πολεμοῦντος,
ἡ αὐτοῦ μήτηρ ἐδόκει ἐν ὀνείροις ἰδεῖν δύο γυ-
ναῖκες, μεγάλῃ πολὺ ἐκπρεπεστάτα, κάλ-
λει ἁμώμῳ, καὶ κασιγνήτα τοῦ αὐτοῦ
γένους, Ἀσίαν καὶ Ἑλλάδα. — 2. Φίλιππος γε-
νόμενος κριτῆς δυεῖν πονηροῖν, ἐκέλευσε τὸν
μὲν Φεύγειν ἐκ Μακεδονίας, τὸν δὲ ἕτερον διώκειν.

V. 1. Ξέρξου πολεμοῦντος. (partic. praes. πολεμέω.)
als Xerxes Krieg führte. — ἐδόκει. 3. s. imperf.
δοκέω. — ἰδεῖν. zu sehn. εἶδον. — ἐκπρεπεστάτα.
superlat. ἐκπρεπής. — 2. Φίλιππος. der König von
Macedonien. — γενόμενος (partic. γίνομαι.) seyend.
st. als er war. — ἐκέλευσε. befahl. κελεύω. — Φεύγειν.
infin. praes. Φεύγω. — διώκειν. infin. διώκω.

VI. 1. Κολάζονται ἐν ἄδου πάντες οἱ
κακοί, βασιλεῖς, δοῦλοι, σατράπαι,
πένητες, πλούσιοι, πτωχοί. — 2. Αἱ
Φόρκου θυγατέρες γραῖαι ἦσαν ἐκ γενε-

τῆς, ἓνα τε ὀφθαλμὸν καὶ ἓνα ὀδόντα εἶχον, τρεῖς οὖσαι, καὶ ταῦτα παρὰ μέρος ἀλλήλαις ὥπασαν. — 3. Κλεάνθης εἰς ὅστρακα καὶ βοῶν ὠμοπλάτας ἔγραφεν ἅπερ ἤκουε παρὰ τοῦ Ζήνωνος ἀπορία κερμάτων, ὥστε ὠνήσασθαι χάρτια.

VI. I. κολάζονται. 3. pl. praes. pass. κολάζω. — ἐν ᾧδου. S. ᾧδης. — 2. ἦσαν. 3. pl. imperf. εἰμί. — ἓνα, εἰς, μία, ἐν. — εἶχον. 3. pl. imperf. ἔχω. — τρεῖς οὖσαι. (ὦν part. praes. von εἰμί.) drey seyend. st. da ihrer drey waren; oder, alle drey zusammen. — ὥπασαν. sie gaben. ὀπάζω. — 3. Κλεάνθης. Cleanthes, Zenons Schüler. — ἔγραφεν. 3. s. imperf. γράφω. — ἅπερ. alles was. ὅςπερ, ἥπερ, ὅπερ. — ἤκουε. 3. s. imperf. ἀκούω. — ἀπορία κερμ. aus Mangel an Gelde st. weil es ihm an Gelde fehlte, ὥστε, um. — ὠνήσασθαι. zu kaufen. ὠνέομαι.

VII. I. Θεὸς ἐκάστῳ ὅπλόν τι ἐνείμε, λέρουσιν ἀλκίην καὶ ταχυτέητα, ταύροις κέρατα, μελίσσαις κέντρα, ἀνδρὶ λόγον καὶ σοφίαν. — 2. Χείρων ὁ Κένταυρος τὸν Ἀχιλλέα, παῖδα ἔτι ὄντα, ἔτρεφε σπλάγχνοις λεόντων καὶ σύων ἀγρίων, καὶ ἄρκτην μυελοῖς, καὶ καρτερόν ἐθηκε καὶ ποδώκη. — 3. Ζήνων ἔφη, δεῖν τὰς πόλεις κοσμεῖν οὐκ ἀναθήμασιν, ἀλλὰ ταῖς τῶν οἰκούντων ἀρεταῖς. — 4. Ἡ Λερναῖα ὕδρα εἶχεν ὑπερμέγεθες σῶμα, κεφαλὰς δὲ ἐννέα, τὰς μὲν ὀκτὼ θνητάς, τὴν δὲ μέσην ἀθάνατον.

VII. I. ἐνείμε. hat verliehen. νέμω. — 2. ὄντα. (ὦν partic. praes. εἰμί.) als er war. — ἔτρεφε. 3. s. imperf. τρέφω. — ἐθηκε. machte. τίθημι. — 3. ἔφη. 3. s. imperf. φημί. — δεῖν. (infinit.) man müsse.

κοσμεῖν. infinit. praes. κοσμέω. — τῶν οἰκούντων (οἰκῶν, οὔντος. partic. praes. οἰκέω.) der Bewohner. — 4. εἶχαν. 3. s. imperf. ἔχω.

VI.

Adjectivum.

I. 1. Ἐγγὺς Ἰταλίας κεῖται ἡ Σικελία, νῆσος εὐδαίμων καὶ πολυάνθρωπος. — 2. Βραχὺς ὁ βίος, ἡ δὲ τέχνη μακρά. — 3. Βραχεῖα τέρψις ἡδονῆς κακῆς. — 4. Κέρδος αἰσχροὺν, βαρὺ κειμήλιον. — 5. Τὸ μέλλον ἀσάφες. — 6. Κακῆς ἀπ' ἀρχῆς γίγνεται τέλος κακόν. — 7. Τὸν ἀμαθῆ πλούσιον Διογένης πρόβατον εἶπε χρυσόμαλλον.

I. 1. κεῖται. 3. s. praes. κεῖμαι. — 2. ὁ βίος, ἐστὶ sc. (Dasselbe Verbum muß auch bey 3. 4. 5. hinzugeachtet werden.) 3. βραχύς, βραχεῖα, ὁ. — 6. γίγνεται. entspringt. γίγνομαι. — 7. εἶπε. p. n. n. te. εἶπεῖν.

II. 1. Τυραννὶς χρῆμα μὲν σφαλερόν, πολλοὶ δὲ αὐτῆς ἐρασταί εἰσιν. — 2. Τυφλὸν ὁ πλοῦτος. — 3. Πιστὸν ἡ γῆ, ἄπιστον ἡ θάλασσα. — 4. Καλὸν ἡσυχία. — 5. Καλὸν ἡ ἀλήθεια καὶ μόνιμον.

6. Τὰ μέγαλα δῶρα τῆς τύχης ἔχει φόβον, Καὶ τὸ πάνυ λαμπρὸν οὐκ ἀκίνδυνον κυρεῖ,

Οὐδ' ἀσφαλὲς πᾶν ὕψος ἐν θνητῷ γένοι.

II. 1. εἰσιν. sind. εἰμί. — 2. ὁ πλοῦτος, ἐστὶ. (so auch 3. 4. 5.) — 2. τυφλόν. S. zu IV. 1. 2. Buttm. Schul-Gr. §. 129. 2. — 6. ἔχει φόβον. enthalten Furcht. d. i. sind mit Furcht verbunden. ἔχει. 3. s. praes. ἔχω. S. Buttm. Schul-Gr. §. 129. 1. — κυρεῖ. i. s. t. κυρέω.

III. 1. Κρεῖττόν ἐστι μετ' ὀλίγων ἁγαθῶν πρὸς ἅπαντας τοὺς κακοὺς, ἢ μετὰ πολλῶν κακῶν πρὸς ὀλίγους ἁγαθοὺς μάχεσθαι. — 2. Οὐδὲν ὀργῆς ἀδικώτερον. — 3. Πόλεμος ἐνδοξος εἰρήνης αἰσχυρᾶς αἰρετώτερος. — 4. Βίων ἔφη δεῖν τὸν ἁγαθὸν ἄρχοντα, παυόμενον τῆς ἀρχῆς, μὴ πλουσιώτερον, ἀλλ' ἐνδοξότερον γεγονέναι. — 5. Οὐδὲν κτῆμα σοφίας τιμιώτερόν ἐστιν. — 6. Σοφία πλούτου κτῆμα τιμιώτερον. — 7. Παρὰ Ταρτησίοις νεωτέρῳ πρεσβυτέρου καταμαρτυρεῖν οὐκ ἔξεστιν. — 8. Δόξα ἄσθενῆς ἄγκυρα, πλοῦτος ἔτι ἄσθενεστέρα. — 9. Ἀρετῆς οὐδὲν χρῆμα σεμνότερον, οὐδὲ βεβαιότερόν ἐστιν.

III. 1. μετ' st. μετά. — ἅπαντας. ἅπας, ἅπαντα, αν. — μάχεσθαι. infin. praes. μάχομαι. — ἁγαθοὶ sind hier die Tapfern, κακοὶ die Feigen. — 2. Verb. οὐδὲν (ἐστίν) ἀδικώτερον ὀργῆς als der Zorn. (der genitivus nach dem comparativo. Buttm. Schul-Gr. §. 132. 4. 4.) — 3. Verb. πόλεμος ἐνδ. (ἐστίν) αἰρετώτερος εἰρήνης αἰσχυρᾶς. — 4. δεῖν. es müsse. — παυόμενον (partic. praes. παύω.) aufhörend. d. i. wenn er endigt. — γεγονέναι. infin. perf. γίνομαι. — 7. Verbinde: οὐκ ἔξεστι νεωτέρῳ καταμαρτ. πρεσβυτέρου. — οὐκ ἔξεστιν, es ist nicht erlaubt. — καταμαρτυρεῖν. infin. praes. καταμαρτυρέω. mit dem genit.

IV. 1. Πολλὰ τῶν ζώων ἀναιμά ἐστι, καθόλου δέ, ὅσα πλείους πόδας ἔχει τεττάρων. — 2. Χαλεπὸν τὸ ποιεῖν, τὸ δὲ κελεῦσαι ῥαδίον. — 3. Οὐδὲν γλυκίον τῆς πατρίδος. — 4. Οὐκ ἔστιν οὐδὲν μητρὸς ἡδίων τέκνοις. — 5. Κρείσσων οἰκτιρμοῦ Φθόνος. — 6. Χρὴ σιγαῖν, ἢ κρείσσονα σιγῆς λέγειν.

— 7. Διὰ τοῦτο δύο ὠτὰ ἔχομεν, στόμα δὲ ἓν, ἵνα πλείω μὲν ἀκούωμεν, ἥ ττονα δὲ λέγωμεν.
 — 8. Τὸ κενὸν ἐν τῷ βίῳ πλεῖόν ἐστι τοῦ συμφέροντος. — 9. Ἄρχε σαυτοῦ μηδὲν ἥ ττον ἢ τῶν ἄλλων — 10. Στέργε μὲν τὰ παρόντα, Ζήτηι δὲ τὰ βελτίω. — 11. Οἱ τῶν τελευτῶν μετέχοντες περὶ τῆς τοῦ βίου τελευτῆς ἡδίους τὰς ἐλπίδας ἔχουσιν.

IV. 1. ὥα — ἐστὶ. und ὅσα — ἔχει. Bey den Neutris plural. numeri steht das Verbum im Singulari. Buttm. Schul-Gr. § 129. 1. — ὅσα. (ὅσος, η, ον) alle welche. — πλείους st. πλείονας. comparat. von πολὺς. — τεττάρων. hängt von dem Comparat. πλείους ab. S. zum vorigen §. III. 2. — 2. ποιεῖν. infin. praes. ποίεω. τὸ ποιεῖν ist Subject, so wie τὸ καλεῖσθαι, das Befehlen, καλεῶ. — 3. γλύκιον, comparat. von γλυκύς, εἶα, ὦ. — 4. οὐκ ἔστιν οὐδέν. st. οὐκ ἔστι τι. Buttm. Schul-Gr. §. 149. 6. — Verb. οὐδέν ἐστι τέκνοις ἡδίου μητρός. als die Mutter. — 5. Verb. φθόνος κρείσσων (ἐστὶν) οἰκτιρμοῦ. — κρείσσων. comparat. von ἀγαθός. — 6. χρῆ. man muls. — σιγᾶν. infin. praes. σιγάω. — κρείσσονα σιγῆς. Worte besser als das Schweigen. d. i. etwas, das besser ist als d. S. — λέγειν. infin. praes. λέγω. — 7. οὗς, ὥτός. — ἔχομεν. 1. pl. praes. ἔχω. — εἰς, μία, ἓν. — ἀκούωμεν. 1. pl. praes. conj. ἀκούω. — λέγωμεν. 1. pl. praes. conj. λέγω. — 8. πλεῖόν ἐστι. ist häufiger. — συμφέροντος. (συμφέρων. part. praes. συμφέρω.) als das Nützliche. — 9. ἄρχε. (imperat. ἄρχω. mit folgendem Genitivo.) beherrsche. — μηδὲν ἥττον. nicht weniger. — 10. στέργε. (imperat. στέργω.) liebe, sey zufrieden. — τὰ παρόντα. (παρών. partic. παρειμι.) das Gegenwärtige. st. das, was du hast. — Ζήτηι. (imperat. ζητέω.) suche. — βελτίω. comparat. von ἀγαθός. — 11. Verb. οἱ μετέχοντες (μετέχων. partic. praes. μετέχω. mit dem Genit.) die Theilnehmenden. τῶν τελευτῶν ἔχουσιν (3. pl.

praes. ἔχω) τὰς ἐλπίδας ἡδίους (compar. von ἡδύς, εἶα, ύ.) περὶ τῆς τελευταίας τοῦ βίου. Denke hinzu: als die Ungeweihten.

V. 1. Ὁ μέλας οἶνός ἐστι θρεπτικώτατος, ὁ δὲ λευκὸς, λεπτότατος. — 2. Ἡ Βακτριανὴ χώρα εὐδαιμονεστάτη ἐστὶ καὶ εὐφορωτάτη. — 3. Πρεσβύτατον τῶν ὄντων, Θεός· ἀγέννητος γάρ· κάλλιστον, κόσμος· ποῖημα γὰρ Θεοῦ· μέγιστον, τόπος· πάντα γὰρ χωρεῖ· τάχιστον, νοῦς· διὰ παντὸς γὰρ τρέχει· ισχυρότατον, ἀνάγκη· κρατεῖ γὰρ πάντων· σοφώτατον, χρόνος· ἀνευρίσκει γὰρ πάντα. — 4. Ὁ κροκόδειλος ἐξ ἐλαχίστου γίνεται μέγιστος· τὸ μὲν γὰρ ὦν οὐ μεῖζόν ἐστι χηνείου, αὐτὸς δὲ γίνεται καὶ ἑπτακαίδεκάπηχυς. — 5. Ὁ τῶν πλείστων βίος μελλησµῶ παραπόλλυται.

6. Κάλλιστον τὸ δικαιοτάτον· ἔῃστόν
 ὃ ὑγιαίνειν,

Ἡ διστον δὲ τυχεῖν ὧν τις ἕκαστος ἐρᾷ.
 — 7. Ὁ θάνατος κοινὸς καὶ τοῖς χειρίστοις καὶ τοῖς βελτίστοις· οὔτε τοὺς πονηροὺς ὑπερορᾷ, οὔτε τοὺς ἀγαθοὺς θαυμάζει.

V. 3. τῶν ὄντων (partic. ὦν.) der seyenden Dinge. st. aller Wesen. — χωρεῖ. 3. s. praes. χωρέω. — τρέχει. 3. s. praes. τρέχω. — κρατεῖ. 3. s. praes. κρατέω. mit dem Genit. — ἀνευρίσκει. 3. s. praes. ἀνευρίσκω. — 4. γίγνεται. wird. γίγνομαι. — ὦν, τοῦ κροκόδειλου sc. — χηνείου, ὡς scil. st. ἢ ὦν χήνειον. — 5. Verbinde: ὁ βίος τῶν πλείστων παραπόλλυται. (3. s. praes. παραπόλλυμι.) geht verlohren μελλησµῶ. — 6. ὃ st. τε. — ὑγιαίνειν. infin. praes. ὑγιαίνω. — τυχεῖν. zu erlangen. Verbinde: τυχεῖν (τούτων)

ὦν ἱναστός τις ἐρά. — ὦν (ὄς, ἦ, ὅ.) was. — ἐρά. 3. s. praes. ἐράω. mit dem Genitivo. — 7. χεῖριστος. S. κακός. — βελτίστοις. S. ἀγαθός. — ὑπερρά. 3. s. praes. ὑπερράω. — θαυμάζει. 3. s. praes. θαυμάζω. (achten, und aus Achtung verschonen.)

VI. 1. Ἡ γῆ σφαιροειδὴς ἐστὶ καὶ ἐν μέσῳ κεῖται. — 2. Οἱ πλούσιοι πολλάκις ὑφ' ἡδονῆς διηνεκοῦς οὐ συνίενται τῆς εὐτυχίας. — 3. Ἐπαμινώνδας πατρὸς ἦν ἀφαναῦς. — 4. Πάντα ἐκ τῆς ἐπιμελείας, καὶ τῆς διαρκοῦς φροντίδος, καὶ τῆς σπουδῆς τῆς ἀνελλαιποῦς κρείττονα γίνεσθαι δύναται. — 5. Ὁμηρος τοῖς ἥρωσιν ἀπλῆν καὶ πᾶσιν ὅμοιαν δίαίταν ἀποδέδωκε. — 6. Διονύσιος ὁ τύραννος τὸ Ἀπόλλωνος ἄγαλμα περιεσύλησε, χρυσοῦς βοστρύχους ἔχον, καὶ τὴν παρακειμένην αὐτῷ χρυσῇν τράπεζαν ἀφείλεν. — 7. Σωκράτης ἰδὼν μειράκιον πλούσιον καὶ ἀπαίδευτον, ἰδοῦ, ἔφη, χρυσοῦν ἀνδράποδον.

VI. 1. κεῖται. 3. s. praes. κεῖμαι. — 2. Verbinde: οἱ πλούσιοι πολλάκις οὐ συνίενται (3. s. praes. von συνίημι. mit dem Genitivo.) begreifen τῆς εὐτυχίας ὑφ' (st. ὑπὸ) vor ἡδονῆς διηνεκοῦς. — 3. ἦν, υἱός scil. — 4. Verbinde: πάντα δύναται. (3. s. praes. δύναμαι) γίνεσθαι (infin. praes. γίγνομαι.) κρείττονα ἐκ etc. — 5. ἀποδέδωκε. (ἀποδίδωμι) hat beygelegt. — 6. περιεσύλησε. (περισυλάω) beraubte, ἔχον (ἔχων partic. praes. ἔχω) gehört zu ἄγαλμα. — παρακειμένος, παρακειμένη, ον. partic. praes. παράκειμαι. — ἀφείλεν. (ἀφαιρέω.) nahm weg. — 7. ἰδὼν. (partic. εἶδον.) als er sah.

VII. 1. Τὰ ὄρη πόρρωθεν ἀεροειδῆ φαίνεται καὶ λεῖα, ἐγγύθεν δὲ τραχέα. — 2. Οὐ κρεῖττον, πενιχρὸν μὲν, ἀσφαλῆ δὲ καὶ

ἀδεᾷ βίον ἀσπᾶσθαι, ἢ πλούσιον καὶ ἐπικίνδυνον; — 3. Ἐλευθέρου ἀνδρὸς ἔστιν, ἀεὶ τᾷ ληθῇ λέγειν. — 4. Νικοκρέων ὁ Κύπριος τετράκερων ἑλαφου εἶχεν. — 5. Ἐν τινὶ ναῷ Διὸς τρεῖς κερω καὶ τετράκερω πρόβατα ἦν. — 6. Ἀριστοτέλης ἔφη, τῆς παιδείας τὰς μὲν ρίζας εἶναι πικράς, γλυκεῖς δὲ τοὺς καρπούς. — 7. Τρεῖς εἰσι δικασταὶ κατ' ἄδου, οἱ τοὺς εὐσεβεῖς καὶ πονηροὺς διακρίνουσιν. — 8. Δεινὸν ἔστι, τοὺς χεῖρους τῶν βελτιόνων ἄρχειν.

VII. I. Φαίνεται *erscheinen*, (über den Singular's S. oben §. IV. I. Butim. Schul-Gr. §. 129. I.) — 2. οὐ κρεῖττον, ἔστι scil. — ἀσπᾶσθαι. (infinit.) zu wählen ἀσπᾶζομαι. — 3. ἔστιν ἀνδρὸς. *es kommt einem Manne zu*. — τᾷ ληθῇ st. τὰ ἀληθῇ. — λέγειν. infin. praes. λέγω. — 4. εἶχεν. 3. s. imperf. ἔχω. — 6. εἶναι. accus. c. infin. — 7. κατ' st. κατὰ. — διακρίνουσιν 3. pl. praes. διακρίνω. — 8. χεῖρους. comparat. S. καίος. — ἄρχειν (acc. cum infinit.) *beherz-schen*. ἄρχω c. genit.

VIII. I. Ἀνάχαρσις κρεῖττον ἔλεγεν, ἔνα φίλον ἔχειν πολλοῦ ἄξιον, ἢ πολλοὺς μηδενὸς ἀξίους. — 2. Ἡ μυῖα ἑξάπους οὐσα, τοῖς μὲν τέσσαρσι βαδίζει μόνοις, τοῖς δὲ προσθίοις δυοῖ ὡς χερσὶ χρῆται. — 3. Πύρρος ἐν Ἰταλίᾳ ἐπολέμησεν ἔτη δύο καὶ μῆνας τέσσαρας. — 4. Φιλήμων ὁ κωμικὸς ἔγραψε δράματα ἑπτὰ καὶ ἑννενήκοντα, βιώσας ἔτη ἑννέα καὶ ἑννενήκοντα. — 5. Ἄννων, ὁ πρεσβύτερος, ἐκ τῆς Λιβύης ἐπέρασε μεγάλην δύναμιν εἰς Σικελίαν, πεζῶν μυριάδας πέντε, ἵππεῖς δὲ ἑξακισχιλίους,

ἐλέφαντας δὲ ἐξήκοντα. — 6. Τοὺς Σῆρας ἱστοροῦσι μέχρι τριακοσίων ζῆν ἑτῶν, καὶ τοὺς Χαλδαίους ὑπὲρ τὰ ἑκατὸν ἔτη βιοῦν λόγος.

VIII. 1. ἔλεγεν (3. s. imperf. λέγω) κρεῖττον. (εἶναι. scil.) es sey besser. — 2. ὧν, οὐσα, ὄν. partic. praes. εἰμί. welche ist. — βαδίζει. 3. s. praes. βαδίζω. — χρῆται. (3. s. praes. χράσμαι.) bedient sie sich. — 3. ἐπολέμησεν. führte Krieg. πολεμῶ. — 4. ἔγραψε. hat geschrieben. γράφω. — βιώσας. gelebt habend. statt, während eines Lebens. βιώνω. — 5. ἐπέραςε. setzte über. περάω. — 6. ἱστοροῦσι. (3. pl. praes. ἱστορέω.) man erzählt τοὺς Σῆρας dafs die Serer ζῆν (infin. ζάω) leben. — βιοῦν. infin. βιώνω. — λόγος, ἐστὶ sc. es ist die Sage, mit dem acc. c. infinit.

IX. 1. Ἀργανθώνιος, ὁ Ταρτησίων βασιλεύς, πεντήκοντα καὶ ἑκατὸν ἔτη βιώσαι λέγεται. — 2. Κτησίβιος συγγραφεὺς ἑκατὸν εἰκοσιτεσσάρων ἑτῶν ἐν περιπάτῳ ἔτελεύτησεν. — 3. Ὁ Πλάτων ἔτελεύτησε τῷ πρώτῳ ἔτει τῆς ὀγδόης καὶ ἑκατοστῆς Ὀλυμπιάδος, βίους ἔτος ἐν πρὸς τοῖς ὀγδοήκοντα. — 4. Σιλουῖου ἐνὸς δέοντα τριάκοντα ἔτη βασιλεύσαντος, Αἰνείας, υἱὸς αὐτοῦ, ἐνὶ πλείῳ τριάκοντα ἑτῶν τὴν δυναστείαν εἶχεν. — 5. Οἱ Λακεδαιμόνιοι τοῖς Ἀθηναίοις βοηθήσαντες ἐν τρισὶν ἡμέραις καὶ τοσαύταις νυξὶ διακόσια καὶ χίλια στάδια διήλθον.

IX. 1. λέγεται (3. s. praes. pass. λέγω) wird gesagt (st. soll) βιώσαι (infin. βιώνω) gelebt haben. — 2. ἑτῶν. Genit. der Beschaffenheit. Buttm. Schul-Gr. §. 132. 3. 4. — ἔτελεύτησεν. starb. τελευ-

τάω. — 3. βιούς. (partic. βιώω.) nachdem er gelebt hatte. — 4. ἔτη δέοντα (partic. δέων von δέω c. genit.) an welchen fehlte ἐνός. eines, d. i. weniger eins. — βασιλεύσαντος. (βασιλεύσας partic. von βασιλεύω) nachdem er regiert hatte. — Verb. εἶχε (imperf. 3. s. ἔχω) τὴν δυνάστ. (ἔτει) ἐν ἡ πλαίω. um ein Jahr mehr, länger, als... — 5. βοηθήσοντες (βοηθήσων. partic. fut. βοηθέω.) um Beystand zu leisten. — διήλθον. legten zurück. διέρχομαι.

VII.

P r o n o m i n a.

I. 1. Δημήτριός τις εἶπε τῷ Νέρωνι· σὺ μὲν ἀπειλεῖς ἐμοὶ τὸν θάνατον, σοὶ δὲ ἡ φύσις. — 2. Διδύμων ἀδελφῶν εἰς ἐτελεύτησε· σχολαστικὸς οὖν ἀπαντήσας τῷ ζῶντι, ἡρώτα· σὺ ἀπέθανες ἢ ὁ ἀδελφός σου; — 3. Τί τοῦτ' ἐστίν, ὦ γύναι, ὅτι ἐμὲ ἀπολιποῦσα ἄστυδε θαμίξεις; οὐκ ἔστι τοῦτο σωφρονεῖν· οὐχ οὕτω δέ σε ὁ πατήρ σου ἐμοὶ εἰς γάμον παρέδωκεν.

I. 1. εἶπε. sagte. — ἀπειλεῖς. 2. s. praes. ἀπειλέω. — σοὶ δὲ ἡ φύσις, ἀπειλεῖ αὐτὸν sc. — 2. ἐτελεύτησε. starb. τελευτάω. — ἀπαντήσας. welcher begegnete. ἀπαντάω. — ζῶντι. (partic. ζάω) dem Lebenden. — ἡρώτα. 3. s. imperf. ἐρωτάω. — ἀπέθανες. bist du gestorben. ἀποθνήσκω. — 3. τοῦτ' st. τοῦτο. — ἀπολιπών, ἀπολιποῦσα, ὄν. (partic. ἀπολείπω) verlassend. — θαμίξεις. 2. s. praes. θαμίζω. — Verb. τοῦτο οὐκ ἔστι ist (st. bedeutet) σωφρονεῖν. infin. praes. σωφρονέω. — οὐχ οὕτω. nicht auf diese Bedingung (dafs du so etwas thun solltest). — παρέδωκεν. hat übergeben. παραδίδωμι.

II. 1. Σχολαστικὸς ἀπορῶν, τὰ βιβλία

αὐτοῦ ἐπίπρασκε, καὶ γράφων πρὸς τὸν πατέρα ἔλεγε· σύγχαιρε ἡμῖν, πάτερ· ἤδη γὰρ ἡμᾶς τὰ βιβλία τρέφει. — 2. Ἐν Λάτμῳ τῆς Καρίας σκόρπιοι εἶναι λέγονται, οἱ τοὺς μὲν πολίτας σφίσι παίουσιν εἰς θάνατον, τοὺς δὲ ξένους ἡσυχῇ. — 3. Κορῶναι ἀλλήλαις εἰσι πιστόταται καὶ πάνυ σφόδρα ἀγαπῶσι σφᾶς.

II. 1. ἀπορῶν. (partic. praes. ἀπορέω) welcher in Verlegenheit war. — ἐπίπρασκε. 3. s. imperf. πιπράσκω. — γράφων. part. praes. γράφω. — ἔλεγε. 3. s. imperf. λέγω. — σύγχαιρε. (imperat. συγχαίρω) freue dich mit. — τρέφει. 3. s. praes. τρέφω. — 2. λέγονται εἶναι. sollen seyn (wie esse dicuntur.) — παίουσιν. 3. pl. praes. παίω. — 3. ἀγαπῶσι. 3. pl. praes. ἀγαπάω.

III. 1. Ἀνάχαρσις ὁ Σκύθης ἐρωτηθεὶς ὑπὸ τινος, τί ἐστὶ πολέμιον ἀνθρώποις; αὐτοί, ἔφη, ἑαυτοῖς. — 2. Ὁ Ζεὺς τὴν Ἀθηνᾶν ἔφυσεν ἐκ τῆς ἑαυτοῦ κεφαλῆς. — 3. Οὐδεὶς ἐλεύθερος ἑαυτοῦ μὴ κρατῶν. — 4. Νόμος οὗτος Περσικός, ὅταν εἰς ἀγροὺς ἐλαύνῃ ὁ βασιλεὺς, πάντες Πέρσαι, κατὰ τὴν ἑαυτοῦ δύναμιν ἑκαστος, δῶρα αὐτῷ προσκομίζουσιν. — 5. Σχολαστικὸς οἰκίαν πωλῶν, λίθον ἀπ' αὐτῆς εἰς δεῖγμα περιέφερε. — 6. Κριτὴς ὢν, ἀεὶ ταῦτά περὶ τῶν αὐτῶν γίγνωσκε, οὐδὲν πρὸς χάριν ποιῶν. — 7. Ψυχῆς ἐπιμελοῦ τῆς σεαυτοῦ. — 8. Βούλου ἀρέσκειν πᾶσι, μὴ σαυτῷ μόνον. — 9. Πάντων μάλιστα σαυτὸν αἰσχύονου.

III. 1. ἐρωτηθεὶς (partic. ἐρωτάω) befragt. — 2. ἔφυσεν. erzeugte. φύω. — 3. κρατῶν. partic. praes. κρατέω. — 4. περσικός, ἐστὶ scil. — ἐλαύνῃ.

3. s. praes. conj. ἐλαύνω. — Verbinde: ἑαστος κατὰ τὴν ἑαυτοῦ δύναμιν. *pro sua quisque facultate*. — προσκομίζουσιν. 3. plur. praes. προσκομίζω. — 5. πωλῶν. part. praes. πωλέω. — εἰς δεῖγμα, als Probe. — περιέφερε. 3. s. imperf. περιφέρω. — 6. ὦν (partic. praes. εἰμί.) wenn du bist. — ταῦτά st. τὰ αὐτά. — γινώσκῃς (imperat. γινώσκω) erkenne. — ποιῶν. part. praes. ποιέω. — 7. ἐπιμελοῦ (imperat. ἐπιμελέσμαι. c. genit.) soige. — 8. βούλου (imperat. βούλομαι) wolle. — ἀρέσκαιν. infin. praes. ἀρέσκω. — 9. Verbinde: αἰσχύνομαι (imperat. αἰσχύνομαι) scheue sautὸν μάλιστα πάντων von allen.

VIII.

Regelmäßiges Zeitwort auf ω.

a. Activum.

I. I. Οἱ πονηροὶ εἰς τὸ κέρδος μόνον ἀποβλέπουσιν. — 2. Ὅστις μὴ κολάζει τὰ πάθη, αὐτὸς ὑπ' αὐτῶν κολάζεται. — 3. Πᾶσα δύναμις καὶ πᾶς πλοῦτος ὑπείκει τῇ ἀρετῇ. — 4. Ὅταν τινὰ θέλωσιν οἱ θεοὶ σῶζεσθαι, καὶ ἐξ αὐτῶν ἀνασπῶσι βαράθρων. — 5. Οὐδὲν τῆς εὐμορφίας ὄφελος, ὅταν τις μὴ φρένας ἔχῃ. — 6. Εὖ θνήσκοις, ὅταν σοὶ τὸ χρεὼν ἔλθῃ. — 7. Τήρης, ὁ βασιλεὺς, ἔλεγεν, ὅποτε σχολάζοι καὶ μὴ στρατεύοιτο, τῶν ἱπποκόμων οἶεσθαι μηδὲν διαφέρειν. — 8. Ἀγησίλαος ἐρωτηθεὶς, πῶς ἂν τις μάλιστα παρ' ἀνθρώποις εὐδοκιμήῃ, εἰ λέγοι, εἶπε, τὰ ἄριστα, πράττοι δὲ τὰ κάλλιστα. — 9. Ἄγεις ἐρωτηθεὶς, πῶς ἂν τις ἐλεύθερος διαμένει, θανατοῦ καταφρονῶν, ἔφη.

I. I. Verbinde: οἱ πονηροὶ ἀποβλ. (ἀποβλέπω) μόνον

εἰς (auf) τὸ κέρδος. — 2. κολάζεται 3. s. praes. pass. — 4. σώζεσθαι. infin. σώζω. — Verb. ἀνασπῶσι (ἀνασπῶ) αὐτὸν καὶ σογὰρ ἔξ αὐτ. βαρ. — 5. Verbinde: οὐδὲν ὄφελος, ἐστὶ sc. kein Nutzen ist (kommt) von der Schönheit. — 6. ἔλθῃ. kommt. ἔρχομαι. — 7. στρατεύοιτο (οἷατ. praes. med.) στρατεύομαι. — οἶεσθαι (infin. οἶομαι) glaube er. — μηδέν. in nichts. — διαφέρεω (cum genit.) τῶν ἱπποκόμων. — 8. ἐρωτηθεῖς, befragt. ἐρωτάω. — Verbinde: εὐδοκιμοῖ (εὐδοκιμοῖ. 3. s. praes. οἷατ. εὐδοκιμέω) αὐ. — 9. καταφρονῶν (partic. praes. καταφρονέω) wenn er verachtet θανάτου.

II. 1. Θάπτουσιν οἱ Αἰγύπτιοι τοὺς νεκροὺς ταριχεύοντες, Ῥωμαῖοι δὲ καίοντες. — 2. Ἀνθρωποὶ τὸν θάνατον φεύγοντες, διώκουσιν. — 3. Φίλιππος τοὺς Ἀθηναίους εἵκαζε τοῖς Ἑρμαῖς, στόμα μόνον ἔχουσιν.

II. 1. ταριχεύοντες, denke αὐτοὺς hinzu; so wie 2. αὐτὸν zu διώκουσιν. — 3. ἔχουσιν. partic. praes. st. οἱ ἔχουσιν. (An den sogenannten Hermen war, ausser dem oft nur roh gearbeiteten Kopfe, kein Glied des Leibes ausgedrückt.)

III. 1. Διονύσιος ὁ Σικελὸς περὶ τὴν ἰατρικὴν ἐσπούδασε, καὶ αὐτὸς ἰᾶτο, καὶ ἔτεμνε, καὶ ἔκαιε, καὶ τὰ λοιπὰ. — 2. Θεμιστοκλῆς καὶ Ἀριστείδης ἐστασιαζέτην ἔτι παῖδε ὄντε. — 3. Θησεὺς τὴν Ἀριάδην ἐν Νάξῳ κατέλιπε καὶ ἐξέπλευσε. Διόνυσος δὲ αὐτὴν ἀπήγαγεν. — 4. Ἡ γλῶσσα πολλοὺς εἰς ὄλεθρον ἤγαγεν. — 5. Ἐπρωτεύσεν ἡ Λακεδαίμων τῆς Ἑλλάδος εὐνομία καὶ δόξῃ χρόνον ἑτῶν πεντακοσίων, τοῖς Λυκούργου χρωμένη νόμοις.

III. 1. ἴατο. 3. s. praes. med. ἰάομαι. — καὶ τὰ λοιπὰ (ἐποίει scil.) wie das Lat. *et cetera*. — 2. ἐστασιαζέτην. στασιάζω. — ἔτι παῖδες ὄντες, noch Knaben seyend, d. i. schon als Knaben. — 3. κατέλιπε. καταλείπω. — ἐξέπλευσε. ἐκπλέω. — ἀπήγαγε. ἀπάγω. Ueber das Augment s. Buttm. gr. Gr. §. 84. Anm. 3. — 5. τῆς Ἑλλάδος, der Genit. wird von ἐπρώτευσσας regiert. — χρόνον, während einer Zeit. Buttm. Schul-Gr. §. 131. 8. — χρωμένη (χράομαι mit dem Dativ.) partic. praes. sich bedienend st. so lange es sich bediente.

IV. 1. Ὁ Διογένης εἶλεγεν, ὅτι οἱ μὲν ἄλλοι κύνες τοὺς ἐχθροὺς δάκνουσιν, ἐγὼ δὲ τοὺς φίλους, ἵνα σώσω. — 2. Μηδενὶ συμφορὰν ὀνειδίσῃς, κοινὴ γὰρ ἡ τύχη, καὶ τὸ μέλλον ἀόρατον. — 3. Καὶ μόνος ἦς, Φαῦλον μήτε λέξης, μήτε ἐργάσῃ μηδέν. — 4. Αἰδοῦς παρὰ πᾶσιν ἄξιος ἔσῃ, ἐὰν πρῶτον ἄρξῃς σαυτὸν αἰδεῖσθαι.

IV. 1. οἱ μὲν ἄλλοι κύνες, der Philosoph Diogenes führte den Beynahmen κύων. S. II. Curs. II. 17. — ὅτι, steht im Anfange einer directen Rede überflüssig. — σώσω. σώζω. — 3. καὶ st. καὶ ἐὰν. Buttm. Schul-Gr. §. 28. Anm. 1. — ἦς. 2. s. praes. conj. εἰμί. — ἐργάσῃ. ἐργάζομαι. — μήτε . . . μηδέν. st. τι. S. oben IV. 1. 7. Buttm. Schul-Gr. §. 149. 6. — 4. Verb. ἔσῃ (2. s. futur. εἰμί.) ἄξιος αἰδοῦς παρὰ πᾶσιν. — ἄρξῃς. ἄρχω. — αἰδεῖσθαι. αἰδέομαι.

V. 1. Ἀδύνατον ἄνευ τῆς τῶν οὐρανίων θεωρίας γεωγραφεῖσθαι. — 2. Χαλεπὸν τὸ ποιεῖν, τὸ δὲ κελεῦσθαι ῥάδιον. — 3. Διογένης λύχνον μεθ' ἡμέραν ἄψας, ἄνθρωπον, Φησί, ζητῶ. — 4. Οἱ Λάκωνες τὴν τῆς παλαιᾶς διαίτης σκληρότητα καταλύσαντες, ἐξώκειλαν εἰς τρυφήν. — 5. Ὁ Θησεύς

μετὰ τὴν Αἰγέως τελευτὴν συνοικίσας τοὺς
τὴν Ἀττικὴν κατοικοῦντας εἰς ἓν ἄστυ, ἓνα
δῆμον ἀπέφηνεν.

V. 1. ἀδύνατον, ἐστὶ scil. — 2. τὸ ποιεῖν und
τὸ καλεῖσθαι, infinitivi als Subjecte. Buttm. Schul-Gr.
§. 141. 5. — 3. μεθ' st. μετὰ. Buttm. Schul-Gr.
§. 29. 2. — ἄψας. ἄπτω. — §. 4. τὴν τῆς. Buttm.
Schul-Gr. §. 125. 2. — καταλύσαντες (καταλύω).
nachdem sie aufgehoben hatten. — ἐξ ὠ-
κειλαν. ἐξοκέλλω. — 5. συνοικίσας. συνοικίζω. —
τοὺς κατοικοῦντας. (κατοικέω) die Bewohner.
— ἀπέφηνε. ἀποφαίνω.

VI. 1. Τὸ καλῶς ἀποθανεῖν ἰδίον τοῖς ἀγα-
θοῖς ἢ φύσις ἀπένευμεν. — 2. Οὐπώποτε
ἐγὼ κατὰ τὴν Ἀττικὴν ὑπέμεινα τοσοῦτον
χειμῶνα. — 3. Ἐξ οὗ φιλοσοφεῖν ἐπενόη-
σας, σεμνός τις ἐγένου καὶ τὰς ὁφρῦς ὑπὲρ τοὺς
κροτάφους ἐπῆρας. — 4. Ἄρτι μοι τὴν
ἄλῳ διακαθήραντι ὁ δεσπότης ἐπέστη καὶ
ἐπῆνει τὴν Φιλεργίαν. — 5. Κάδμος ἀποκτεί-
νει δράκοντα, τῆς Ἀρείας κρήνης Φύλακα, καὶ
τοὺς ὀδόντας αὐτοῦ σπείρει· τούτων δὲ σπα-
ρέντων, ἀνέτειλαν ἐκ γῆς ἄνδρες ἔνο-
πλοι. — 6. Ἀφροσύνης ἐστὶ τὸ κρῖναι κα-
κῶς τὰ πράγματα. — 7. Οὔτε πῦρ ἱματίῳ
περιστεῖλαι δυνατόν, οὔτε αἰσχρὸν ἀμάρτη-
μα χροῖνω.

VI. 1. Verbinde: ἡ φύσις ἀπένευμεν (ἀπονέμω) τοῖς
ἀγαθοῖς τὸ καλῶς ἀποθανεῖν (ἀποθνήσκω) ἰδίον als
etwas eigenthümliches. — 2. ὑπέμεινα. ὑπο-
μένω. — 3. ἐξ οὗ (χρόνου scil.) seitdem. — ἐπε-
νόησας, ἐπινόεω. — σεμνός τις ἐγένου (γίγνομαι)
bist du stolz geworden. (τις kann hier nicht
übersetzt werden.) — ἐπῆρας. ἐπαίρω. — 4. δια-

καθ' ἡρ' αὐτῇ. (partic. διακαθ' ἡρ' αὐτῇ) διακαθαίρω. — ἐπέστη. 3. s. aor. 2. ἐφίστημι. — ἐπήνει. ἐπαινέω. — τὴν Φιλεργίαν, μου oder ἐμὴν sc. — 5. τούτων σπαρέντων (σπαρεῖς partic. aor. pass. σπαίρω) als diese gesäet waren. genitivi absoluti. — ἀνέτειλαν. ἀνατέλλω. — 6. Verbinde: τὸ κρῖναι καὶ ὡς τὰ πρ. ἀφ' ὧν συνέστι. zeigt Unverständnis. Butt. Schul-Gr. §. 132. Anm. 4. — 7. περιστέλλαι. περιστέλλω.

VII. 1. Σχολαστικὸς μάθων ὅτι ὁ κόραξ ὑπὲρ τὰ διακόσια ἔτη ζῇ, ἀγοράσας κόρακα εἰς ἀπόπειραν ἔτρεφεν. — 2. Φιλεῖ τῷ καμνόντι συγκάμνειν θεός. — 3. Οὐκ ἂν δύναιο μὴ καμῶν εὐδαίμονεῖν. — 4. Ὁ Ἡρακλῆς τὸ ῥόπαλον, ὃ ἐφόρει, αὐτὸς ἔτεμεν ἐκ Νεμέας. — 5. Δημοσθένους εἰπόντος πρὸς τὸν Φωκίωνα, ἀποκτενοῦσί σε Ἀθηναῖοι, ἐάν μανῶσι, ναί, εἶπεν, ἐμὲ μὲν, ἐάν μανῶσι, σὲ δέ, ἐάν σωφρονῶσιν.

VII. 1. μάθων. μαθάνω. — 2. ζῇ. ζάω. — 3. Verbinde: θεός Φιλεῖ (liebt, pflegt) συγκάμνειν zu helfen τῷ καμνόντι. — 4. μὴ καμῶν st. εἰ μὴ κόμοις. — οὐ δύναιο. (2. s. praes. opt. δύναμαι) ἂν. mildere Form der Verneinung; dem Sinne nach soviel als οὐ δυνήσῃ. — 5. ἔτεμε. τέμνω. — 6. Δημοσθένους εἰπόντος. als Demosthenes sagte. genit. absoluti. — ἀποκτενοῦσι. ἀποκτείνω. — μανῶσι. (3. pl. aor. 2. conj. pass.) μαίνομαι.

VIII. 1. Πλάτων λοιδορούμενος ὑπὸ τινός, λέγε, ἔφη, κακῶς, ἐπεὶ καλῶς οὐ μεμάθηκας. — 2. Ὁ καλὸς καὶ ἀγαθὸς ἀνὴρ τὴν εαυτοῦ γνώμην ὑποτέταχκε τῷ διοικοῦντι τὰ ὅλα, καθάπερ οἱ ἀγαθοὶ πολῖται τῷ νόμῳ τῆς πόλεως. — 3. Τὸν εὐτυχοῦντα χρὴ σοφὸν πεφυκέναι. — 4. Σχολαστικὸς κατ' ὄναρ δο-

κῶν ἥλιον πεπατηκέναί, τὸν πόδα ὕπαρ περιέδησατο· ἕτερος δὲ μαθὼν τὴν αἰτίαν, ἔφη, διὰ τί γὰρ ἀνυπόδητος καθεύδεις; — 5. Βίων ὁ σοφιστὴς ἰδὼν Φθονερὸν σφόδρα κεκυφότα, εἶπεν· ἢ τοῦτω μέγα κακὸν συμβέβηκεν, ἢ ἄλλω μέγα ἀγαθόν. — 6. Οἱ πρὸς τὴν δόξαν κεχηνότες σπανίως ἔνδοξοι γίνονται. — 7. Εἰρήκασιν τινες, τὸν ἥλιον λίθον εἶναι καὶ μύδρον διάπυρον. — 8. Δαίδαλος, ἀρχιτέκτων ὢν, ἐν Κρήτῃ κατεσκεύασε Λαβύρινθον, πεφευγὼς ἐξ Ἀθηνῶν ἐπὶ Φόνῳ.

VIII. 1. λοιδορούμενος. (part. praes. pass.) λοιδορέω. — καλῶς, λέγειν scil. (κακῶς λέγειν mit demselben Doppelsinne, wie schlecht sprechen, sich schlecht ausdrücken und lästern, welchen beyden Ausdrücken καλῶς λέγειν entgegensteht. — μεμάθηκας. μαθάνω. — 2. τὴν ἑαυτοῦ γνώμην. seine Meinung. Butt. gr. Gr. §. 127. 6 — ὑποτάσσεται. ὑποτάσσω. — τῷ διοικοῦντι, dem Regierer τῶν ὄλων. — 3. τὸν εὐτυχοῦντα (εὐτυχέω) der Glückliche. χρὴ mit dem Acc. wie oportet. — παφνεναί (Φω) st. εἶναι. — 4. κατ' ὄναρ δοκῶν. welcher im Traume glaubte. — πεπατηκέναί. πατέω. — περιέδησατο. περιδέω. — μαθὼν. μαθάνω. — 5. ἰδὼν. part. von εἶδον. — συμβέβηκε. συμβαίνω. — 6. κεχηνότες. χαίνω. — 7. εἰρήκασιν. ἐρέω. — Verbindo: τὸν ἥλιον εἶναι λίθον. acc. c. infin. — 8. πεφευγὼς. φεύγω.

IX. 1. Ἀταλάντῃ ἐπεφύκει ὠκίστη τοὺς πόδας. — 2. Ἐπέπνεον οἱ ἄνεμοι, καὶ ἐπεφρίκει ὁ πόντος, καὶ ὁ ἀφρὸς τοῦ ὕδατος ἐξηνθήκει. — 3. Δημοσθένης πρὸς κλέπτην εἰπόντα, οὐκ ἤδειν ὅτι σὸν ἐστίν, ὅτι δέ, ἔφη, σὸν οὐκ ἐστίν ἤδεις. — 4. Τῆς τῶν

παιδῶν τελευτῆς προσαγγελθείσης Ἀναξαγόρα, εἶπεν, ἥδειν αὐτοὺς θνητοὺς γεννήσας. — 5. Ὁ χρήσιμ' εἰδῶς, οὐχ ὁ πόλλ' εἰδῶς σοφός.

IX. 1. ἐπεφύκει. (φύω) st. ἦν. — τοὺς πόδας. über diesen den Begriff des Adjectivi (ὠκίστη) näher bestimmenden und beschränkenden Accusativus S. Buttm. Schul-Gr. §. 131. 6. — 2. ἐπεφρίκει. φρίττω. — ἐξηνθήκει. ἐξηνθέω. — 3. κλέπτην ist mit ἔφη zu verbinden. — ἥδειν. οἶδα. — 4. τελευτῆς προσαγγελθείσης. da der Tod gemeldet worden war (auf die Nachricht). genitiv. absoluti. — Verb. ἥδειν γεννήσας ich wußte dafs ich sie erzeugt hatte θνητοὺς als Sterbliche. Buttm. Schul-Gr. §. 145. 4. — 5. χρήσιμ' st. χρήσιμα. — εἰδῶς. οἶδα. — πόλλ' st. πολλά. Sch. Gr. §. 29. Anm. 1.

b. Medium.

I. 1. Θεόκριτος ἐρωτηθεὶς, διὰ τί οὐ συγγράφει, ὅτι, εἶπεν, ὥς μὲν βούλομαι, οὐ δύναμαι, ὥς δὲ δύναμαι, οὐ βούλομαι. — 2. Πάντων μάλιστα σαυτὸν αἰσχύνο. — 3. Οὐκ ἄμισθον τὸ εὖ ποιεῖν, κἂν μὴ παραχρῆμα τῆς εὐεργεσίας ἢ ἀντίδοσις φαίνεται. — 4. Οὐ τὸ πένεσθαι αἰσχρόν, ἀλλὰ τὸ διὰ αἰσχρὰν αἰτίαν πένεσθαι, ὄνειδος. — 5. Τὸν ὀργιζόμενον νόμιζε τοῦ μαινομένου χρόνῳ διαφέρειν. — 6. Ἀντίγονος ὑποχωρῶν ποτε τοῖς πολεμίοις ἐπερχομένοις, οὐκ, ἔφη, Φεύγειν, ἀλλὰ διώκειν τὸ συμφέρον ὀπίσω κείμενον. — 7. Οἱ πάλοι Ἀθηναῖοι ἀλουργῇ ἡμπείχοντο ἱμάτια, ποικίλους δὲ ἐνέδυνον χιτῶνας. — 8. Ἐρωτήσαντός τινος τὸν Ἀνταλκίδα, πῶς ἂν τις μάλιστα ἀρέσκοι τοῖς ἀνθρώποις; εἰ ἥδιστα μὲν,

ἔφη, αὐτοῖς διαλέγοιτο, ὠφελιμώτατα δὲ
προςφέροιτο.

I. 1. Θεόκριτος. nicht der Dichter, sondern ein
Sophist und Redner. — ἐρωτηθεῖς. partic. aor. I. pass.
ἐρωτάω. — 2. αἰσχύνομαι. ionische Form. st. αἰσχύ-
νου. — 3. Verbinde: τὸ εὖ ποιεῖν οὐκ (ἔστιν) ἄμισθον.
— πᾶν st. καὶ εἰάν. — Φαίνεται. Φαίνομαι. — 4. ὄνειδος,
ἔστι sc. — 5. Verbinde: νόμιζε τὸν ὀργίζεσθαι. διαφέρειν τοῦ
μαινομένου τῷ χρόνῳ. nur in Rücksicht auf die
Dauer der Zeit. — 6. ὑποχωρῶν. ὑποχωρέω. —
τὸ συμφέρον. den Vortheil. — 7 οἱ παλαί. ὄντες sc.
st. οἱ παλαιοί. Buttm. Sch. Gr. §. 125. 5. — ἡμπέ-
χοντο. ἀμπέχω. Ueber das doppelte Augment s.
Buttm. Sch. Gr. §. 86. Anm. 4. — 8. πῶς ἂν τις ἀρέσκει.
wie einer wohl gefallen möchte (πῶς τις
ἀρέσκει ohne ἂν hiesse: wie gefällt einer?)

II. 1. Γεγόναμεν ἅπαξ· δις δ' οὐκ
ἔστι γενέσθαι. — 2 Ἔοικεν ὁ βίος θεά-
τρῳ. — 3. Αἱ καμηλοπαρδάλεις κατὰ τὴν
ῥάχιν κύρτωμα παρεμφερές ἔχουσι καμήλῳ,
τῷ δὲ χρώματι καὶ τῇ τριχώσει παρδάλεσιν
εἰοίκασι. — 4. Δεδοίκασιν αἱ μέλισσαι
οὐ τοσοῦτον τὸ κρύος, ὅσον τὸν ὄμβρον. —
5. Οὐκ ἀκήκοας, ὥς οἱ τέττιγες ὄντες ἄν-
θρωποι τὸ παλαιόν, εἰς ὄρνιθας μετέβαλον; —
6. Ἐλπίς ἐγρηγορότος ἐνύπνιου — 7. Πίν-
δαρος εἶπε, τὰς ἐλπίδας εἶναι ἐγρηγορότων
ἐνύπνια

II. 1. γεγόναμεν und γενέσθαι von γίγνο-
μαι. — ἔστι. (st. ἔξεστι) kann. — 2. ἔοικεν. εἴκω.
— 3. Verbinde: αἱ καμήλ. ἔχουσι κύρτ. παρεμφερές κα-
μήλῳ. st. τῷ τῆς καμήλου κυρτώματι. — 4. δεδοίκασι.
δείδω. — τοσοῦτον. ὅσον. so sehr. als — 5. ἀκή-
κοας. ἀκούω. über die Reduplication s. Buttm. Sch.
Gr. §. 84. Anm. 1. — ὄντες. welche waren. τὸ

παλαιόν. vor Alters. — μετέβαλον. μεταβάλλω. —
6. ἐγρηγορότος. ἐγρήγορα. ich wache. Buttm. Sch.
Gr. §. 114. in ἐγείρω.

III. 1. Δημόναξ ἐρωτηθεῖς, πότε ἤρξατο φιλοσοφεῖν, ὅτε, ἔφη, καταγιγνώσκειν ἑμαυτοῦ ἤρξαμην. — 2. Ἀρίστιππος ἔφη πρὸς τὸν ἀδελφόν, μέμνησο, ὅτι τῆς μὲν διαστάσεως σὺ ἤρξω, τῆς δὲ διαλύσεως ἐγώ. — 3. Φιλόξενος, ὁ γαστρίμαργος, ἐπιμεμφόμενος τὴν φύσιν, ἠὔξατο γεράνου τὴν φάρυγγα ἔχειν. — 4. Κῦρος ὁ μέγας Πυθάρχω τῷ Κυζικηνῷ, φίλῳ ὄντι, ἐχαρίσατο ἑπτὰ πόλεις.

III. 1. ἤρξατο. αρχω. — ἑμαυτοῦ wird von καταγιγνώσκειν regiert. — 2. μέμνησο. sey eingedenk. μιμήσκη. — 3. ἠὔξατο. εὔχομαι. — 4. φίλῳ ὄντι. der sein Freund war. — ἐχαρίσατο. χαρίζομαι.

IV. 1. Λόγισαι πρὸ ἔργου. — 2. Διογένης πρὸς τὸν ἐνσείσαντα αὐτῷ δοκόν, εἴτα εἰπόντα, φύλαξαι, πλήξας αὐτὸν τῇ βακτηρίᾳ, εἶπε, φύλαξαι. — 3. Τοιοῦτος γίγνου περὶ τοὺς γονεῖς, οἷους ἂν εὔξαιο περὶ σεαυτὸν γενέσθαι τοὺς σεαυτοῦ παῖδας. — 4. Λέγεται Ἰὼ ἢ Ἰνάχου εἰς βοῦν μεταμορφωθείσα, τὸν Βόσπορον νήξασθαι καὶ δοῦναι τῷ πορθμῷ τὸ ὄνομα. — 5. Σχολαστικὸς κολυμβᾶν βουλόμενος, παρὰ μικρὸν ἐπνίγη ὤμοσεν οὖν μὴ ἄψασθαι ὕδατος, ἐὰν μὴ πρῶτον μάθῃ κολυμβᾶν. —

IV. 2. Verbinde: Διογένης εἶπε πρὸς τὸν zu einem ἐνσείσαντα δοκὸν αὐτῷ . . πλήξας αὐτὸν indem er ihm einen Schlag versetzte. — 3. περὶ

in Rücksicht auf. gegen. οἷους wie (*quales*)
 εὐξαίῳ ἄν du wünschen würdest. — 4. ἡ Ἰνά-
 χου, θυγάτηρ scil. — μεταμορφώσεσθαι. partic.
 aor. I. pass. μεταμορφῶω. — νήξασθαι. νήχομαι. —
 δοῦναι. infin. aor. 2. δίδωμι. — παρὰ μικρόν. bey-
 nah. — ἐπνίγη. aor. 2. pass. πνίγω. — ἄμοσεν.
 ὀμνυμι. — ἄψασθαι. ἄπτομαι. mit dem Genit. der
 Sache. — μάθῃ. μανθάνω.

V. 1. Γραῦν τινά Φασι μόσχον μικρόν
 ἄραμένην, καὶ τοῦτο κατ' ἡμέραν ποιοῦσαν
 λαθεῖν βοῦν φέρουσιν. — 2. Μίλων, ὁ ἐκ
 Κρότωνος ἀθλητής, ταῦρον ἄράμενος ἔφερε
 διὰ τοῦ σταδίου μέσου. — 3. Λεύκουλλος ὁ
 Ῥωμαίων στρατηγός, ὁ τὸν Μιθριδάτην καὶ
 Τιγράνην καταγωνισάμενος, πρῶτος διεκό-
 μισεν εἰς Ἰταλίαν τὸν κέρασον.

V. 1. Φασί (*dicunt*) man sagt. Φημί. — ἄρα-
 μένην. αἶρω. — κατ' (κατὰ) ἡμέραν. täglich. —
 λαθεῖν φέρουσιν. allmählich getragen habe.
 (λανθάνειν mit dem Participio zeigt an, dass die in
 dem Participio enthaltene Handlung unvermerkt er-
 folgt sey. Buttm. Sch. Gr. §. 145. Anm. 5.)

VI. 1. Ἐπειδὴ θεοὶ σωτῆρες κυμάτων
 καὶ κινδύνου ἐμὲ ἐξείλοντο, ἐπ' ἐργασίαν τρέ-
 ψομαι, καὶ βαδιοῦμαι ἐν τῷ ἁγρῷ διατρί-
 βων. — 2. Λεωνίδης ἀκούσας τὸν ἥλιον ἐπι-
 σκιάζεσθαι τοῖς Περσῶν τοξεύμασι, χάριεν,
 ἔφη, ὅτι καὶ ὑπὸ σκιά μαχούμεθα. — 3.
 Θεόκριτος ἐρωτηθεὶς ὑπὸ ἀδολέσχου, ὅπου αὐ-
 τὸν αὖριον ὄψοιτο; ἔφη, ὅπου ἐγὼ σὲ οὐκ
 ὄψομαι.

VI. 1. ἐξείλοντο (*ἐξαιρέω*) κυμάτων. — τρέψο-
 μαι. τρέπω. — Verb. βαδιοῦμαι (*βαδίζω*. Buttm.
 Sch. Gr. §. 95. Anm. 7.) διατρίβων um zu leben

ἐν τῷ ἀγρῷ. — 2. χάριεν, ἐστὶ scil. — μαχούμεθα.
Buttm. Sch. Gr. §. 95. Anm. 8. — 3. ὁψοίτο. ὅπω.

c. Passivum.

I. 1. Ἐπὶ τῆς κολακείας, ὡς ἐπὶ μνήματος, αὐτὸ μόνον τὸ ὄνομα τῆς Φιλίας ἐπιγέγραπται. — 2. Ὑπὸ τοῦ πλήθους τῶν παρόντων ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ διατετάραγμαί τὴν γνώμην, καὶ ὑπότρομός εἰμι, καὶ ἡ γλῶττά μοι πεπεδημένη ἔοικε, καὶ ἐπιλέλησμαι τὸ προοίμιον τῶν λόγων, ὃ παρεσκευασάμην.

3. Εἰ τοῖς ἐν οἴκῳ χρήμασιν λελείμμεθα, Ἡ δ' εὐγένεια καὶ τὸ γενναῖον μένει.

I. 1. αὐτὸ μόνον. nur allein, einzig und allein. — 2. παρόντων. partic. παρὼν von πάρειμι. — τὴν γνώμην. der zu dem Verbo gesetzte Accusativus beschränkt den Begriff desselben, indem es ihn auf einen bestimmten Theil des Subjectes bezieht. Buttm. Sch. Gr. §. 131. 6. — ἔοικε. εἶκω. — διατετάραγμαί. διαταράσσω. — ἐπιλέλησμαι. ἐπιλήθομαι. — παρεσκευασάμην. παρασκευάζω. — 3. λελείμμεθα (λείπω) wenn wir Mangel haben, wenn es uns fehlt. — δὲ (hebt den Nachsatz nach εἰ heraus) doch.

II. 1. Οὐδεμία ἔτι τῶν πόλεων ἀνέραιός ἐστιν, ἥτις οὐχ ὁμόρους ἔχει τοὺς κακῶς ποιήσοντας, ὡς τετμήσθαι μὲν τὰς χώρας, πεπορθῆσθαι δὲ τὰς πόλεις, ἀναστάτους δὲ γεγενῆσθαι τοὺς οἴκους τοὺς ἰδίους, ἀνεστράφθαι δὲ τὰς πολιτείας, καὶ καταλελύσθαι τοὺς νόμους. — 2. Ἄνθρωπος ὢν, μέμνησο τῆς κοινῆς τύχης. — 3. Μέμνησο ὅτι θνητὸς εἶς. — 4. Εὐριπίδης ἐν Μακεδονίᾳ τέθραπται.

II. 1. Verbinde: ἥτις οὐκ ἔχει τοὺς κακ. ποιήσοντας Leute, die ihr Böses thun wollen ὁμόρους zu Nachbarn. — τετμήσθαι. τέμνω. — παπορθῆσθαι. πορθέω. — γεγενῆσθαι. γίγνομαι. — ἀνυστρέφθαι. ἀναστρέφω. — 2. ὦν. da du bist. — μέμνησο (μιμνήσκω) c. genitivo. — 4. τέθαπται. θάπτω.

III. 1. Ὁ Σαρδανάπαλλος ἐκεῖνος, ὁ τὸ σῶμα ἐντετριμμένος, καὶ τὴν χαίτην διαπεπλεγμένος, καὶ ἐν πορφυρίσι κατορωρυγμένος, καὶ ἐν βασιλείοις κατακεκλεισμένος, οὐδὲν ἄλλο ἐδίωκεν ἢ εὐδαιμονίαν καὶ ἡδονήν. — 2. Οἱ Πυθαγορικοὶ ἔλεγον, ἐν δεδέσθαι τῷ σώματι τὰς ἀνθρώπων ψυχὰς τιμωρίας χάριν. — 3. Τυφὼν, Γῆς υἱὸς καὶ Ταρτάρου, μεμιγμένην εἶχε φύσιν ἀνδρὸς καὶ θηρίου.

III. 1. ἐντετριμμένος. ἐντρίβω. — διαπεπλεγμένος. διαπλέκω. Ueber die beschränkenden Accusativen τὸ σῶμα und τὴν χαίτην s. zu I. 2. Sch. Gr. §. 131. 6. — κατορωρυγμένος. κατορύσσω. — 3. ἐν δεδέσθαι. ἐνδέω. — 3. μεμιγμένην. μίγνυμι.

IV. 1. Τοῦ μὲν ἀνθρώπου ἡ καρδία τῷ μαζῷ τῷ λαιῷ προσήρτηται, τοῖς δὲ ἄλλοις ζώοις ἐν μέσῳ τῷ στήθει προσπέπλασται. — 2. Ῥωμαίων αἱ πολλαὶ γυναῖκες τὰ αὐτὰ ὑποδήματα φορεῖν τοῖς ἀνδράσιν εἰθισμέναι εἰσίν. — 3. Σοφοκλῆς μετὰ τὴν ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχίαν, ἔτι παῖς ὢν, περὶ τρόπαιον γυμνὸς ἀληλιμμένος ἐχόρευσεν. — 4. Διογένης ἰδὼν ποτε γυναῖκας ἀπ' ἐλαίας ἀπηγγασσόμενας, εἶπε γάρ, ἔφη, πάντα τὰ δένδρα τοιοῦτον καρπὸν ἤνεγκεν. — 5. Οἱ περὶ τὸν

Θεμιστοκλέα Ἕλληνας διεσπαρμένοις τοῖς Πέρσαις συνεπλέκοντο. — 6. Τὸ εἰμαρμένον διαφυγεῖν ἀδύνατον. — 7. Ζήνων δοῦλον ἑμαστίγου ἐπὶ κλοπῇ· τοῦ δὲ εἰπόντος· εἴμαρτό μοι κλέψαι· καὶ δαρῆναι, Ζήνων ἔφη. — 8. Ἐν τοῖς Δράκοντος νόμοις μία ἅπασιν ὤριστο τοῖς ἁμαρτάνουσι ζημία, θάνατος. — 9. Οἱ Γίγαντες ἠκόντιζον εἰς οὐρανὸν πέτρας καὶ δρυὸς ἡμμένους.

IV. 1. προσήρτηται. προσαρτάω. — προςπέπλασται. προσπλάττω. — 2. Verbinde: αἱ πολλαὶ die gemeinen γυναῖκες Ῥωμ. εἰθισμέναι εἰσὶν (ἐθίζω) φορεῖν ὑποδήματα τὰ αὐτὰ von derselben Art τοῖς ἀνδράσιν wie die Männer. Ueber den Dativus bey αὐτὸς s. Butt. Sch. Gr. §. 133. 2. 2. — 3. ἐπιπαῖς ὦν. noch Knabe. — ἀλληλιμμένος. ἀλείφω. — 4. ἀπηγχοτισμένος. ἀπαγχονίζω. — ἤνεγεν. φέρω. — 5. διεσπαρμένοις. διασπείρω. — 6. εἰμαρμένον. μείρομαι. τὸ εἰμαρμένον als Substantivum. — διαφυγεῖν. διαφεύγω. — 7. ἑμαστίγου. μαστιγῶ. — τοῦ δὲ εἰπόντος. als dieser sagte. genit. absolut. — εἴμαρτο. μείρομαι. [Zeno behauptete, daß sich Alles zu Folge einer unbedingten Nothwendigkeit ereigne. Auf diese Behauptung beruft sich hier der Slave.] — δαρῆναι (δείρω), εἴμαρτό σοι scil. — 8. ὤριστο. ὀρίζω. — 9. ἡμμένους. ἄπτω.

V. 1. Πυθαγόρας πρῶτον ἑαυτὸν φιλόσοφον ὠνόμασεν· οἱ δὲ παλαιότεροι σοφοὶ ὠνομάσθησαν. — 2. Πυθαγόρας τῆς αὐτῆς ἡμέρας καὶ κατὰ τὴν αὐτὴν ὥραν ὤφθη ἐν Μεταποντίῳ καὶ ἐν Κρότωνι. — 3. Οἱ εὐεργέται πῶν ἀνθρώπων ἀθανάτων τιμῶν ἡξιώθησαν. — 4. Ἦν Ἀθηναίοις ποτὲ πάτριον,

ἡγεῖσθαι τῆς Ἑλλάδος, καὶ τοῖς τυράννοις ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας ἀνταγωνίζεσθαι. Οὗτος ὁ νόμος ἤρξατο μὲν ἀπὸ Μιλτιάδου, ἤκμασε δὲ ἐπὶ Θεμιστοκλέους, κατέβη δὲ εἰς Κίμωνα, ἐφυλάχθη δὲ ὑπὸ Περικλέους, καὶ ἐθαυμάσθη ὑπὸ Ἀλκιβιάδου. — 5. Πτολεμαῖος, ὁ Μακεδονίας βασιλεὺς, ὑπὸ Γαλατῶν ἐσφάγη, καὶ πᾶσα ἡ Μακεδονικὴ δύναμις κατενόπη καὶ διεφθάρη. — 6. Δοῦρις ὁ Σάμιός Φησι, Πολυσπέρχοντα, τὸν Μακεδόνων στρατηγόν, εἰ μεθυσθεῖη, καίτοι πρεσβύτερον ὄντα, ἐν δείπνῳ ὀρχεῖσθαι. — 7. Αἱ τιθῆναι ἐμπτύουσι τοῖς παιδίοις, ὥς μὴ βασκανθῶσιν.

V. 1. ὠνόμασεν. ὀνομάζω. — 2 τῆς αὐτῆς ἡμέρας. an demselben Tage. — ὥφθη. ὅπτω. 3. ἡξιώθησαν. ἀξιόω mit dem Genit. — 4. ἡγεῖσθαι. ἡγέομαι, [die Athener standen eine Zeitlang an der Spitze des hellenischen Völkervereins]. — ἤρξατο. ἄρχω. — ἤκμασε. ἀκμάζω. — κατέβη. καταβαίνω. — ἐφυλάχθη. φυλάττω. — ἐθαυμάσθη. θαυμάζω. — 5. ἐσφάγη. σφάττω. — κατενόπη. κατανόπτω. — διεφθάρη. διαφθείρω. — 6. μεθυσθεῖη. μεθύσκομαι. — 7. βασκανθῶσιν. βασιναίνω.

VI. 1. Νέος ὢν ὁ Πλάτων οὕτως ἦν αἰδήμων καὶ κόσμιος, ὥστε μηδέποτε ὀφθῆναι γελῶν ὑπεράγαν. — 2. Λόγος τις ἐστί, Ῥοδίους ὕσθηται χρυσῷ, χρυσὴν ἐπ' αὐτοὺς τοῦ Διὸς νεφέλην ῥήξαντος. — 3. Ἡρόδοτος λέγει, ἐπὶ Ἄττος διὰ λιμὸν εὐρεθῆναι τὰς παιδιάς. — 4. Ἀριάδην οἱ μὲν Φασὶν ἀπάγξασθαι ἀπολειφθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Θησέως, οἱ δὲ εἰς Νάξον κομισθεῖσαν Διονύσῳ γαμηθῆναι. — 5. Ἡρακλῆς ἐν Θήβαις τραφεῖς

καὶ παιδευσθεῖς καὶ μάλιστα ἐν τοῖς γυμνασίοις διαπονηθεῖς περιβόητος ἐγένετο. — 6. Ἀπόλλων καταδικασθεῖς ἐπὶ τῷ τῶν Κυκλώπων θανάτῳ καὶ ἔξοστρακισθεῖς διὰ τοῦτο ἐκ τοῦ οὐρανοῦ κατεπέμψθη εἰς γῆν, καὶ ἐθήτευσεν ἐν Θετταλίᾳ παρ' Ἀδμήτῳ καὶ ἐν Φρυγίᾳ παρὰ Λαομέδοντι. — 7. Πόνου μεταλλαχθέντος οἱ πόνοι γλυκεῖς.

VI. 1. νέος ὢν. in seiner Jugend — ὀφθῆναι. ὅπτω. — 2. ὑσθῆναι. ὄω. — Verbinde: τοῦ Διὸς ῥήξαντος (ῥήγνυμι. genit. absol. mit in dem aufzulösen) νεφέλην χρυσὴν ἐπ' αὐτούς. — 3. εὕρεσθαι. εὕρισκω. — 4. ἀπάγξασθαι. ἀπάγχω ἀπολειψθεῖσαν. ἀπολείπω. νομισθεῖσαν. νομίζω. γαμηθῆναι. γαμέω. — 5. τραφεῖς. τρέφω. — ἐγένετο. γίγνομαι. — 6. καὶ ἔξοστρακισθεῖς. st. καὶ ἔξοστρακισθείς. — 7. μεταλλαχθέντος (μεταλλάσσω) πόνου. genitivi absol. mit wenn aufzulösen.

VII. 1. Ὁ μέλλεις πράττειν, μὴ πρόλεγε· ἀποτυχῶν γὰρ γελασθήσῃ. — 2. Βασιλεὺς ὢν, σκόπει, ὅπως οἱ βέλτιστοι μὲν τὰς τιμὰς ἔξουσιν, οἱ δὲ ἄλλοι μηδὲν ἀδικηθήσονται. — 3. Αἰδοῦ σαυτόν, καὶ ἄλλον οὐκ αἰσχυνθήσῃ. — 4. Ἄπαντα δόκει ποιεῖν ὥς μηδένα λήσων· καὶ γὰρ ἐὰν παραυτίκα κρύψῃς, ὕστερον ὀφθήσῃ.

VII. 1. ὁ μέλλεις. was du willens bist. ἀποτυχῶν. ἀποτυγχάνω. γελασθήσῃ. γελάω. — 2. σκόπει. so sieh darauf. — μηδὲν. nachdrücklicher als μή. in keinem Stücke. ἀδικηθήσονται. αἰδιέω. — 3. αἰδοῦ. αἰδέομαι. — 4. ὥς. als ob. — κρύψῃς. τοῦτο sc. das was du thust. ὀφθήσῃ. ὅπτω.

VIII. 1. Τλας ὁ Θειοδάμαντος παῖς, ἐν

Μυσία ἀποσταλὲς ὑδρεύσασθαι, διὰ κάλ-
 λος ὑπὸ Νυμφῶν ἡρπάγη. — 2. Σοφοκλῆς
 ὁ τραγωδοποιός, ῥᾶγα σταφυλῆς καταπιὼν ἀπε-
 πνίγη. — 3. Ἦφαιστος ἐρῶρίφη ὑπὸ τοῦ
 Διὸς ἐξ οὐρανοῦ, ὅθεν χωλὸς ἐγένετο. —
 4. Σχολαστικὸς ἰατρῷ συναντήσας, ἐκρύβη
 πυθομένου δέ τινος τὴν αἰτίαν, ἔφη, καιρὸν
 ἔχω μὴ ἀσθενήσας, καὶ αἰσχύνομαι εἰς ὅψιν
 ἐλθεῖν τοῦ ἰατροῦ. — 5. Λέγεται, τὸν Κι-
 νέαν, ἐπεὶ τὴν τῶν Ῥωμαίων ἀρετὴν κατενόησε,
 τῷ Πύρρῳ εἰπεῖν, ὡς ἡ σύγκλητος αὐτῷ βασι-
 λέων πολλῶν συνέδριον φανείη. — 6. Συγ-
 κρινομένων τῶν τριῶν ἡπείρων πρὸς ἀλλήλας,
 μεγίστη μὲν φανείη ἂν ἡ Ἀσία, εἴτα ἡ Λι-
 βύη, τελευταῖα δὲ ἡ Εὐρώπη.

VIII. 1. ἀποσταλεῖς. ἀποστέλλω. — ἡρπάγη.
 ἀρπάζω. — 2. καταπιὼν. καταπίνω. — 3. ἐρῶρίφη. ῥίπτω.
 — ἐγένετο. γίγνομαι. — 4. συναντήσας. συναντάω.
 ἐκρύβη. κρύπτω. πυθομένου (πυνθάνομαι) τινός,
 genitivi absol. mit als aufzulösen. καιρὸν ἔχω μὴ
 ἀσθενήσας. st. χρόνον ἔχει ὅτε οὐκ ἡσθενήσα. ich
 bin seit geraumer Zeit nicht krank ge-
 wesen. ἐλθεῖν. ἔρχομαι. — 5. Verb. λέγεται
 man erzählt τὸν Κινέαν εἰπεῖν τῷ Πύρρῳ, ἐπεὶ. . .
 In der Uebersetzung stelle man die Worte, als ob es
 hiesse: ἐπεὶ Κινέας τὴν τῶν Ῥωμ. ἀρετὴν κατενόησεν,
 αὐτὸν εἰπεῖν. — φανείη. (ἐφάνην) φαίνομαι. — 6. συγ-
 κρινομένων τῶν τρ. ἡπείρων. genitivi absol. mit wenn
 aufzulösen. φανείη ἂν εἴθε möchte erscheinen
 μεγίστη, als der größte.

IX.

Zusammengezogene Zeitwörter.

a. Activum.

I. 1. Ὁ φθονέων ἑαυτὸν ὡς ἐχθρὸν

λυπέει. — 2. Ἀγαθοῖσιν ὁμίλει. — 3. Θάρσος σὺν λόγῳ αἴνεις, τὸ δὲ μετὰ ἀλογίης ὄν ἀποστύγεις. — 4. Πολλοὶ δοκέοντες ἑαυτοὺς φιλέειν, οὐκ ἀληθῶς φιλέουσιν. — 5. Μηδενὶ φθόνει. — 6. Νόει, καὶ τότε πράττει.

I. II. Verbinde: λυπέει ἑαυτόν. [Die Sätze 1—4. in diesem §. sind aus ionischen Schriftstellern, weshalb die Zeitwörter, welche die gewöhnliche Sprache zusammenzieht, hier aufgelöst erscheinen.] — 3. Θάρσος σὺν λόγῳ. mit Vernunft gepaarte Kühnheit. μετὰ ἀλογίης (st. ἀλογίας.) soviel als ἄλογον. — 6. νόει. st. πράττει νοήσας πάρος.

II. I. Ἡ Φωκίανος γυνὴ ἐρωτηθεῖσα, διὰ τί μόνη τῶν ἄλλων οὐ φορεῖ χρυσοῦν κόσμον, ἔφη, ὅτι αὐτάρκης κόσμος μοί ἐστιν ἡ τοῦ ἀνδρὸς ἀρετή. — 2. Ὁ οἶνος

τὸν ταπεινὸν μέγα φρονεῖν ποιεῖ,
τὸν τὰς ὀφρῦς αἶροντα συμπεῖθει γελᾶν,
τὸν δ' ἀσθενῆ πολμᾶν τι, τὸν δειλὸν
θρασεῖν.

3. Ἡ συνήθεια κόρον γενναῖ· οἰκοῦντες γῆν ζητοῦμεν θάλασσαν, καὶ πλέοντες πάλιν περισκοποῦμεν τὸν ἀγρόν. — 4. Οἱ πλεονεκτοῦντες πολεμοῦσιν αἰεὶ, τὸ ἐπιβουλεύειν καὶ φθονεῖν ἔμφυτον ἔχοντες. — 5. Καυσιανοὶ τοὺς μὲν γεννωμένους θρηνοῦσι, τοὺς δὲ τελευτήσαντας μακαρίζουσιν. —

6. Οἶνου γὰρ εὖροις ἄν τι πρακτικώτερον;

Ὅρᾳς; ὅταν πίνωσιν ἄνθρωποι, τότε

Πλουτοῦσι, διαπράττουσι, νικῶσιν
δίκας,

Εὐδαιμονοῦσιν, ὠφελοῦσι τοὺς φίλους.

II. 1. ἐρωτηθεῖσα. ἐρωτάω. τῶν ἄλλων, γυναικῶν sc. — 2. Verbinde: ὁ οἶνος ποιεῖ bewirkt τὸν ταπ. μέγα φρονεῖν. accus. c. infin. — πλέοντες. die Verba πλέω, πνέω, ῥέω, τρέω, χέω erlauben keine Zusammenziehung ausser in ει. Buttm. Schul-Gr. §. 103. Anm. 2. — 4. πολεμοῦσιν. sind in einem kriegerischen Zustande. — ἔμφυτον ἔχοντες. indem ihnen anhängt. τὸ ἐπιβουλεύειν und τὸ φρονεῖν. Buttm. Sch. Gr. §. 125. 6. 1. — 6. εὗροis (εὕρισκω) ἄν. solltest du wohl finden.

III. 1. Αἰσχύλος, ὡς λέγουσι, τὰς τραγωδίας μεθύων ἐποιεῖ. — 2. Ὁρφεὺς ἄδων ἐκίνει λίθους τε καὶ δένδρα. — 3. Οἱ Σαρδῶοι τοὺς ἤδη γεγηρακότας τῶν πατέρων ῥοπαλοῖς ἀνῆρουν. — 4. Οἱ ἄνθρωποι τὸ παλαιὸν ἐν ἄντροις ὦκουν. — 5. Τὴν Σικελίαν τὸ παλαιὸν ταμεῖον τῆς Ἑρώμης ἐκάλουν οἱ Ῥωμαῖοι.

III. 2. ἄδων. singend d. i. durch seinen Gesang. — 3. γεγηρακότας. γηράσκω. ἀνῆρουν. ἀναιρέω. — 4. τὸ παλαιόν. Buttm. Sch. Gr. §. 125. Anm. 5. — ὦκουν. οἰκέω.

IV. 1. Ὁ μηδὲν ἀδικῶν οὐδενὸς δεῖται νόμου. — 2. Κυβερνήτου νοσοῦντος ὅλου συμπάσχει τὸ σκάφος. — 3. Σχολαστικὸς ναυαγεῖν μέλλων πινακίδας ἤτει, ἵνα διαθήκας γράφῃ· τοὺς δὲ οἰκέτας ὁρῶν ἀλγοῦντας διὰ τοῦ κινδύνου, ἔφη, μὴ λυπεῖσθε, ἐλευθερῶ γὰρ ὑμᾶς. — 4. Οὐ μόνος ὁ πλοῦτος τυφλός, ἀλλὰ καὶ ἡ ὁδηγοῦσα αὐτὸν τύχη. — 5. Τὴν Ἀχιλλέως ἀσπίδα Ὅμηρος ἐποίησε φέρουσιν ὅλον τὸν οὐρανόν, καὶ γεωργοῦντας, καὶ γαμοῦντας, καὶ δικαζομένους καὶ πολεμοῦντας.

IV. 1. μηδέν, verstärktes μή, wie nihil st. non. δεῖται (δέομαι) c. genit. — 2. κυβερνήτου νοσοῦντος. gen. absol. mit wenn aufzulösen. — 3. ναυαγεῖν μέλλον. (naufragium facturus) im Begriff Schiffbruch zu leiden. ἤτει. αἰτέω. — 4. ἐλευθερῶ. [die Sklaven wurden oft durch das Testament ihrer Herrn frey gelassen.] — 5. Verbinde: Ὀμηρος ἐποίησα hat dargestellt τὴν ἀσπίδα Ἀχ. Φέρουσιν als ob es trüge τὸν ὄλον οὐρανόν. [Achills Schild wird beschrieben Il. XVIII. 478. ss.]

V. 1. Ὁ Βάνχος καὶ Ληναῖος καλεῖται ἀπὸ τοῦ πατῆσαι τὰς σταφυλὰς ἐν ληνῶ. — 2. Ὁ Θαλῆς λέγεται πρῶτος ἀστρολογῆσαι. — 3. Ἐν Μακεδονίᾳ οὐκ ἔθος ἦν κατακλίνεσθαι τινα ἐν δείπνῳ, εἰ μή τις ἔξω λίνων ὕν ἄγριον κεντήσειεν. — 4. Ἐπίκουρος ἐρωτηθεὶς, πῶς ἂν τις πλουτήσειεν; οὐ τοῖς οὐσι προστιθεὶς, ἔφη, τῆς δὲ χρείας τὰ πολλὰ περιτέμνων. — 5. Σχολαστικὸς ἰατρῶ συναντήσας, συγχώρησόν μοι, εἶπε, καὶ μή μοι μέμψη, ὅτι οὐκ ἐνόησα. — 6. Μηδέποτε φρονήσης ἐπὶ σεαυτῷ μέγα, ἀλλὰ μηδὲ καταφρονήσης σεαυτοῦ. — 7. Πλάτων τὴν φιλοσοφίαν θανάτου μελέτην ἐκάλεσεν.

V. 1. Verbinde: ὁ Βάνχος καλεῖται καὶ auch Ληναῖος. — 2. λέγεται wird gesagt d. i. soll. — 3. κατακλίνεσθαι τινα. acc. c. infin. [die Alten lagen gewöhnlich beym Essen.] κεντήσειεν. st. κεντήσαι. Buttm. Sch. Gr. §. 103. III. 3. — 4. τοῖς οὐσι. τὰ ἄντα. das was man hat, das vorhandene Vermögen. προστιθεὶς (προστίθημι) hinzusetzend d. i. dadurch dafs man hinzusetzt.

VI. 1. Ὡ παῖ, σιώπα· πόλλ' ἔχει σιγὴ

καλά. — 2. Μὴ κακοῖς ὁμίλει· θεοὺς τίμα· τὰ σπουδαῖα μελέτα· μὴ ψεύδου. — 3. Γελαῖ ὁ μῶρος κἂν τι μὴ γελοῖον ᾗ. — 4. Ὁ Σαλμωνεὺς ἀντιβροντᾷ ἐτόλμα τῷ Διῷ. — 5. Καλὸν τὸ γηρᾶν, καὶ τὸ μὴ γηρᾶν καλόν. — 6. Νικίας οὕτως ἦν φιλόπουνος, ὥστε πολλάκις ἐρωτᾷ τοὺς οἰκέτας, εἰ ἡρίστηκεν. — 7. Ἀναξαγόρας πρὸς τὸν δυσφοροῦντα, ὅτι ἐπὶ ξένης τελευτᾷ, πανταχόθεν, ἔφη, ὁμοία ἐστὶν ἢ εἰς ἄδου κατὰβασις.

VI. 1. πόλλ' st. πολλά. Buttm. Schul-Gr. §. 29. Anm. 1. — 3. κἂν st. καὶ εἰάν. Sch. Gr. §. 28. Anm. 1. — ᾗ. conj. praes. εἰμί, wird von κἂν regiert. — 6. ἡρίστηκεν. ἀριστάω. — 7. εἰς ἄδου, δῶμα sc.

VII. 1. Οἱ πολύποδες ἐλλοχῶσι τοὺς ἰχθῦς τὸν τρόπον τοῦτον· ὑπὸ ταῖς πέτραις κἀθνται, καὶ ἑαυτοὺς εἰς τὴν ἐκείνων μεταμορφοῦσι χοιράν, καὶ πέτραι εἶναι δοκοῦσιν. Οἱ τοίνυν ἰχθῦς προσνέουσιν, οἱ δὲ πολύποδες αὐτοὺς ἀφυλάκτους ὄντας περιβάλλουσι ταῖς ἑαυτῶν πλεκτάναις. — 2. Ἴππειον Ποσειδῶνα τιμῶσιν Ἕλληνες καὶ θύουσιν αὐτῷ ἐπὶ Ἴσθμῳ. — 3. Οἱ Κόλχοι τοὺς νεκροὺς ἐν βύρσαις θάπτουσι, καὶ ἐκ τῶν δένδρων ἐξαρτῶσιν. — 4. Ἀναξαγόραν τὸν Κλαζομένιόν Φασι μὴ γελῶντά ποτε ὀφθῆναι, μήτε μειδιῶντα. — 5. Διογένης ἰδὼν ποτε μεῖρακιον ἐρυθριῶν, θάρρει, ἔφη, τοιοῦτόν ἐστι τῆς ἀρετῆς τὸ χρῶμα. — 6. Οἱ ἄνθρωποι οὐδὲ τὸν ἀέρα τοῖς ὄρνισιν εἶων ἐλεύθερον.

VII. 1. τὸν τρόπον τοῦτον. auf folgende

Weise. καθύνται. καθύμαι. ἐκείνων. τῶν πετρῶν sc. δοκοῦσι. scheinen. προσνέουσιν. Buttm. Sch. Gr. §. 105. Anm. 2. — ἀφυλ. ὄντας. wenn sie nicht auf ihrer Hut sind. — 4. ὁφθῆναι (ὄπτω.) wird mit dem Particip. verbunden. — 6. εἶων. ἔάω.

VIII. 1. Μάτρις ὁ Ἀθηναῖος, ὃν ἐβίω χρόνον, οὐδὲν ἐσιτεῖτο ἢ μυρρίνης ὀλίγον, οἶνου δὲ καὶ τῶν ἄλλων πάντων ἀπείχετο, πλὴν ὕδατος. — 2. Ὀδυσσεὺς τὸν Κύκλωπα μεθύσαντα ἐξετύφλωσεν. — 3. Ὀμηρος τὸν οἶνον ἀπογυιοῦν λέγει. — 4. Βέβαιον οὐδὲν ἐστὶν ἐν θνητῶν βίῳ· βιοῖ γὰρ οὐδεὶς ὃν προαιρεῖται τρόπον.

VIII. 1. ὃν χρόνον. so lange. Buttm. Sch. Gr. §. 131. 8. — οὐδὲν ἢ. nichts anders als. — ἀπείχετο (ἀπέχω) c. genit. — 4. ὃν τρόπον. st. τοῦτον τὸν τρόπον auf die Weise ὃν προαιρεῖται die (nach welcher zu leben) er sich vornimmt. Buttm. Sch. Gr. §. 131. 6. Anm. 2.

b. Medium.

1. Μᾶλλον εὐλαβοῦ ψόγον ἢ κίνδυνον. — 2. Παρὰ Ἀντιόχῳ τῷ Μεγάλῳ προσαγορευθέντι, ἐν τῷ δείπνῳ πρὸς ὅπλα ὤρχοῦντο οὐ μόνον οἱ βασιλέως φίλοι, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὁ βασιλεὺς. — 3. Οἱ Ταραντῖνοι ἐβουλεύοντο ποιεῖσθαι Πύρρον ἡγεμόνα, καὶ καλεῖν ἐπὶ τὸν πόλεμον. — 4. Ἐμπεδοκλῆς τὴν βασιλείαν αὐτῷ διδομένην παρητήσατο, τὴν λιτότητα δηλονότι πλεον ἀγαπήσας. — 5. Φίλους μὴ ταχὺ κτῶ. — 6. Λάμπις, ὁ ναύκληρος, ἐρωτηθεὶς, πῶς ἐκτήσατο τὸν πλοῦτον; οὐ χαλεπῶς, ἔφη, τὸν μέγαν, τὸν

δέ βραχὺν ἐπιπόνως. — 7. Οὕτω πειρῶ ζῆν, ὥς καὶ ὀλίγον καὶ πολὺν χρόνον βιωσόμενος. — 8. Ἡδέως μὲν ἔχε πρὸς ἅπαντας, χρῶ δὲ τοῖς βελτίστοις. — 9. Εἰ σὺ ἐθέσσω ἅπερ ἐγώ, εὖ οἶδα ὅτι οὐκ ἂν ἐπαύσω γελῶν. — 10. Πάντων ἐστὶν ἡδιστον καὶ λυσιτελέστατον, πιστοὺς ἅμα καὶ χρησίμους φίλους κτᾶσθαι ταῖς εὐεργεσίαις.

2. προσαγορευθέντι. der den Beynahmen führte. — 4. παρητήσατο. παραιτέομαι. — 5. κτῶ. κτάομαι. — 7. πειρῶ. πειράομαι. ὥς βιωσόμενος. als ob du leben werdest. καί. . . καί. sowohl. . . als auch. χρόνον. Sch. Gr. §. 131. 8. — 8. ἔχε. benimm dich. Sch. Gr. §. 131. ἔχειν. — χρῶ. κράομαι. — 9. ἅπερ ἐγώ, ἐθεασάμην sc. οὐκ ἐπαύσω ἂν. du würdest nicht aufgehört haben. Sch. Gr. §. 140. 9. — γελῶν. zu lachen. Sch. Gr. §. 145. Anm. 3. — 10. πάντων. von allen Dingen. Sch. Gr. §. 132. 3. 2. a.

c. Passivum.

1. Οἱ μὴ κολάζοντες τοὺς κακοὺς βούλονται ἀδικεῖσθαι τοὺς ἀγαθοὺς. — 2. Οἱ καλῶς ἀγωνισάμενοι τῶν Λακεδαιμονίων καὶ ἀποθανόντες θαλλοῖς ἀνεδοῦντο. — 3. Κλεάνθης διεβοήθη ἐπὶ Φιλοπονίᾳ· πένης γὰρ ὢν, νύκτωρ μὲν ἐν τοῖς κήποις ἦντλει, μετ' ἡμέραν δὲ ἐν τοῖς λόγοις ἐγυμνάζετο. — 4. Κόλαζε τὰ πάθη, ἵνα μὴ ὑπ' αὐτῶν τιμωρῇ. — 5. Ἰππόλυτος ὑπὸ τῆς Ἀρτέμιδος ἐτιμᾶτο καὶ ἐν λόγοις ἦν. — 6. Ὄταν αἱ μέλισσαι σκιρτήσωσιν ἢ πλαυηθῶσιν, οἱ σμηνουργοὶ κροτοῦσι κρότον τινὰ ἐμμελῆ, οὗ ἀκούουσαι αἱ μέλισσαι ὑποστρέφουσιν. — 7. Ἀγάθων ἔφη,

τὸν ἄρχοντα τριῶν δεῖν μεμνησθαι· πρῶτον μὲν, ὅτι ἀνθρώπων ἄρχει· δεύτερον, ὅτι κατὰ νόμους ἄρχει· τρίτον, ὅτι οὐκ ἀεὶ ἄρχει. — 8. Παρ' Ἰνδοῖς ὁ τεχνίτου πηρώσας χεῖρα ἢ ὀφθαλμόν, θανάτῳ ζημιοῦται. — 9. Φινεύς ὁ μάντις τὰς ὄψεις πεπηρωμένος ἦν· πηρωσθῆναι δέ φασιν αὐτὸν ὑπὸ θεῶν, ὅτι προὔλεγε τοῖς ἀνθρώποις τὰ μέλλοντα. — 10. Πλάτων πρὸς τινα τῶν παίδων, μεμαστίγῳ σο ἄν, ἔφη, εἰ μὴ ὠργιζόμην.

2. εἰ τῶν Λακεδαιμονίων. diejenigen von den Lacedaemoniern. Sch. Gr. §. 132. 3. 2. a. — ἀνεδοῦντο. ἀναδέω. — 3. ἤντλει. ἀντλέω. μεθ' ἡμέραν. am Tage. — 6. κροτοῦσι κρότον. machen ein Getöse. Sch. Gr. §. 131. 3. — οὐδ' ἀκούουσai st. καὶ ὅτε ἀκούουσιν αὐτοῦ. (ἀκούω mit dem Genit. Sch. Gr. §. 132. 4. 3.) — 7. μεμνησθαι (μιμνήσκω) mit dem Genit. τριῶν. — 8. Verbinde: ὁ πηρώσας χεῖρα ἢ ὀφθαλμόν τεχνίτου. — 9. τὰς ὄψεις. der Augen. Sch. Gr. §. 134. Anm. 3. — προὔλεγε. st. προέλεγε. — μεμαστίγῳ σο. (das erste Augment ist weggefallen. Sch. Gr. §. 83. Anm. 4.) ἄν. du würest gezeißelt worden seyn. (ohne ἄν hieß es: du bist gezeißelt worden.)

X.

Zeitwörter in μι.

a. Activum.

I. 1. Ζεὺς πάντα τίθῃσιν, ὅπη θέλει. — 2. Τί τὸν νεκρὸν ὁ κωκυτὸς ὀνίνησι; — 3. Λέοντα νοσοῦντα οὐδὲν ἄλλο ὀνίνησι Φάρμακον, εἰ μὴ βρωθεὶς πίθηκος. —

4. Χίλων ἐρωτηθεῖς, τί χαλεπώτατον; τὸ γινώσκειν ἑαυτόν, ἔφη· πολλὰ γὰρ ὑπὸ Φιλαυτίας ἕκαστον ἑαυτῷ προστιθέναι μάτην. —
 5. Σόλων τοῖς ἐν Πρυτανείῳ σιτουμένοις μάζαν παρέχειν κελεύει, ἄρτον δὲ ταῖς ἐορταῖς προσ-
 παρατιθέναι.

I. 3. εἰ μὴ. aufser. Sch. Gr. §. 149. 2. b. —
 βρωθεῖς. βιβρώσκω. — 4. τί, ἐστὶ sc. — Verrh ἕκαστον
 γὰρ προστιθέναι. (acc. c. infinit.) ἑαυτῷ πολλὰ ὑπὸ Φιλ.

- II. 1. Τοῦτον τὸν νόμον ὁ θεὸς τέθει-
 κεν· εἴ τι ἀγαθὸν θέλεις, παρὰ σεαυτοῦ λα-
 βέ — 2. Οἱ παλαιοὶ τοῖς ἀποθανοῦσιν ὀβο-
 λὸν εἰς τὸ στόμα κατέθεικαν. — 3. Ῥά-
 διον ἐξ ἀγαθοῦ θεῖναι κακόν, ἢ ἐκ κακοῦ
 ἐσθλόν. — 4. Ἀθηνᾶ ἐν μέσῃ τῇ ἀσπίδι τὴν
 τῆς Γοργόνης κεφαλὴν ἀνέθεικεν. — 5. Νό-
 μος ἐστὶ Θηβαϊκός, ὅτι οὐκ ἔξεστιν ἀνδρὶ Θη-
 βαίῳ ἐκθεῖναι παιδίον. — 6. Φασὶ τοὺς
 Φοίνικας οὐκ ἐξ ἀρχῆς εὐρεῖν τὰ γράμματα, ἀλ-
 λά τοὺς τύπους μεταθεῖναι μόνον. — 7. Ἀν-
 τίγονος, ὁ βασιλεὺς, Διόνυσον πάντα ἐμίμειτο,
 κισσὸν περιτιθεῖς τῇ κεφαλῇ ἀντὶ διαδήμα-
 τος καὶ θύρσον ἀντὶ σκήπτρου φέρων. —
 8. Λυκοῦργον, τὸν θέντα Λακεδαιμονίοις
 νόμους, μάλιστα θαυμάζω καὶ σοφώτατον εἶ-
 ναι ἡγοῦμαι.

II. 1. λαβέ (auch λάβε.) λαμβάνω. — 2. ἀποθα-
 νοῦσιν (ἀπέθανον) ἀποθνήσκω. — 3. ῥάδιον (als compa-
 rativ, statt ῥᾶον) ἐστὶ. — 6. εὐρεῖν (εἶρον. Sch. Gr.
 §. 96. Anm. 4.) εὐρίσκω. — τοὺς τύπους, αὐτῶν sc.
 die Formen derselben. — 7. πάντα. in al-
 len Stücken. Sch. Gr. §. 131. 7.

III 1. Εἰ ἀηδὼν ἤμην, ἐποίουν ἄν

τὰ τῆς ἀηδόνης· εἰ κύκνος, τὰ τοῦ κύκνου· νῦν δὲ λογικὸς εἰμι, ὑμνεῖν με δεῖ τὸν θεόν· τοῦτό μου τὸ ἔργον ἐστίν. — 2. Οὐκ ἀγαθὸν πολυκοιρανίη, εἰς κοῖρανος ἔστω, εἰς βασιλεύς. — 3. Ἐὰν ᾗς Φιλομαθής, ἔσῃ πολυμαθής. — 4. Οἱ Λουσιτανοὶ παιᾶνας ᾄδουσιν, ὅταν ἐν μάχῃ ἐπίωσι τοῖς ἀντιτεταγμένοις. — 5. Εὐκόλον ἔφασκεν ὁ Βίων τὴν εἰς ἄδου ὁδὸν· καταμύοντας γὰρ αὐτὴν ἰέναι. — 6. Μαρίου μὲν τὸν πατέρα οὐκ ἴσμεν, αὐτὸν δὲ θαυμάζομεν διὰ τὰ ἔργα.

III. 1. ἤμην. st. ἦν. Sch. Gr. §. 108. IV. 2. — εἰποῖουν ἂν würde ich thun τὰ τῆς ἀηδόνης und τὰ τοῦ κύκνου (ἔργα scil.) was die Nachtigall.... was der Schwan thut. Sch. Gr. §. 125. Anm. 3. — 2. πολυκοιρανίη. ionische Form st. πολυκοιρανία. — 4. ἐπίωσι. ἔπειμι, von εἶμι. — ἀντιτεταγμένοις. ἀντιτάσσω. — 5. εἰς ἄδου, δῶμα sc. — 6. ἴσμεν von οἶδα. Buttm. Sch. Gr. §. 109. III.

IV. 1. Ὁ Τάνταλος ἐν τῇ λίμνῃ αὐτοῦ ἔστηκεν. — 2. Τριπτολέμῳ μὲν ἱερὰ καὶ βωμοὺς ἀνέστησαν, ὅτι τὰς ἡμέρας τροφὰς ἡμῖν ἔδωκεν· τῷ δὲ τὴν ἀλήθειαν εὐρόντι τίς ὑμῶν βωμὸν ἰδρύσατο; — 3. Ἀριστῶντι Διογένηι ἐν ἀγορᾷ οἱ περιεστῶτες συνεχῆς ἔλεγον· κύον, κύον· ὁ δέ, ὑμεῖς, εἶπεν, ἐστὲ κύνες, οἳ με ἀριστῶντα περιεστήκατε. — 4. Οὐδὲ τὸν ἀέρα οἱ ἄνθρωποι τοῖς ὄρνιθιν εἶων ἐλεύθερον, παγίδας καὶ νεφέλας ἱστάντες. — 5. Τὸν Κρόνον λέγουσι τοὺς κατ' ἑαυτὸν ἀνθρώπους ἐξ ἀγρίας διαίτης εἰς βίον ἡμέρον μεταστῆσαι.

IV. 1. ἔστηκεν. Perfect. mit der Bedeutung

eines Praesens, und zwar in intransitiver Bedeutung. Sch. Gr. §. 107 II. Anm. zu ἵστημι. p. 202 — 2 ἀνέστησαν. οἱ ἄνθρωποι sc. — ἔδωκεν, δίδωμι — Verbinde: τίς δὲ ὑμῶν von euch ἰδρύσατο βωμον τῷ εὐρόντι (εὐρον. εὐρίσιω) τὴν ἀλήθειαν — 3 περιεστῶτες. abgekürzte Form st. περιεστηότες. Sch. Gr. §. 110. Anm. 4. — 4. οὐδὲ nicht einmal. εἶων. ἔω. — 5. Verbinde: λέγουσι, τὸν Ἡρόνον μεταστῆσαι (traduxisse) τοὺς καὶ ἑαυτὸν ἄνθρώπους die Menschen seiner Zeit ἔξ ἀγρ. διαίτης εἰς....

V. 1. Οὐδὲν τῶν μὴ καλῶν δίδωσι θεός· ἀλλ' ἐστὶ ταῦτα ὥρεα τύχης ἀλόγου. — 2. Ἀπλὴν Ὀμηροῦ θεοῖς δίαίταν ἀποδίδωσιν. — 3. Δίδου παρρησίαν τοῖς εὖ φρονοῦσιν. — 4. Τένθης τις δακτυλήθρας ἔχων ἤσθιε τὸ ὄψον, ἢ ὥς θερμότατον ἀναδιδοίῃ τῇ γλῶττι. — 5. Ἡ φύσις τὰ δάκρυα ἔδωκεν ἡμῖν παραμυθίαν ἐν ταῖς τύχαῖς. — 6. Προμηθεύς, Ἰαπέτου υἱός, τὸ πῦρ τοῖς ἀνθρώποις ἔδωκεν — 7. Οἱ Φοίνικες τοῖς Ἑλλησι τὰ γράμματα παραδεδώκασιν. — 8. Φασὶν Εὐριπίδην Σωκράτη, ἀποδόντα τι Ἡρακλείτου σύγγραμμα, ἔρεσθαι, τί δοκεῖ; τὸν δὲ Φάναι, ἃ μὲν συνῆκα, γενναῖα, οἷμαι δὲ καὶ ἃ μὴ συνῆκα.

V. 1. οὐδὲν τῶν μὴ. Ueber den Unterschied der Verneinungswörter οὐ und μή, und ihrer Zusammensetzungen s. Sch. Gr. §. 149. 2. — 3 δίδου. verstatte. — 4. δακτυλήθρας ἔχων. habend st. mit. ἵνα ἀναδιδοίῃ. Sch. Gr. §. 140. 2. — ὥς θερμότατον. so heiss als möglich (quam calidissimum). — 8. τὸν δὲ st. τοῦτον δέ. (Sch. Gr. §. 126. 3.) Sokrates nehmlich. συνῆκα. συνήμι. γενναῖα, ἐστὶ sc. οἷμαι δέ, γενναῖα εἶναι sc.

VI. 1. Ὁ οἶνος μέτριος μὲν ληφθεὶς ῥών-

νυσι, πλείων δὲ παρίησιν. — 2. Ἡ πλαστική δείκνυσι τὰ εἶδη τῶν θεῶν, τῶν ἀνθρώπων, καὶ ἐνίοτε καὶ τῶν θηρῶν. — 3. Ἀπλοῦς ὁ μῦθος τῆς ἀληθείας ἔφ. — 4. Οὐδὲν θαλάσσης ἀπιστότερον· πλοῦτον γὰρ διδοῦσα, αὐτὸν πάλιν ἀφαιρεῖται, καὶ μετ' αὐτοῦ ἀφαιρεῖται τὰς ψυχάς· καὶ τις ἀναχθεῖς μετὰ πολλῶν χρημάτων, ἢ συγκατέδου τοῖς χρήμασι ἢ ἀπεσώθη γυμνός. — 5. Ἡ σαλαμάνδρα, ὥς φασι, διὰ τοῦ πυρὸς βαδίζουσα κατασβέννυσι τὸ πῦρ.

VI. 1. ληφθεῖς. λαμβάνω. — 3. ἔφ. st. ἐστί. — 4. Verb. οὐδὲν ἐστὶν ἀπιστότερον θαλάσσης st. ἢ θαλάσση. Sch. Gr. §. 132. 4. 4. — καὶ τις und mancher. ἀναχθεῖς. ἀνάγω. ἢ συγκατέδου τοῖς χρήμασι st. ἢ κατέδου σὺν τοῖς χρ. ἀπεσώθη. ἀποσώζω.

b. Medium.

I. 1. Ὅτε εἶλε τὴν Θηβαίων πόλιν Ἀλέξανδρος, ἀπέδοτο τοὺς ἐλευθέρους πάντας. — 2. Ἡρακλεῖ ἡ ἀρετὴ τὴν προσηγορίαν ἔθετο· Ἡρακλῆς γὰρ προσηγορεύθη, ὅτι δι' Ἡραν κλέος ἔσχευ. — 3. Ὁ νόμος λέγει· ὁ μὴ κατέθου, μὴ λάμβανε. — 4. Ξενοφῶντι θύοντι ἤκέτις ἐκ Μαντινείας ἄγγελος, λέγων, τὸν υἱὸν αὐτοῦ, τὸν Γρύλλον, τεθνάναι· κἀκεῖνος ἀπέθετο μὲν τὸν στέφανον, διετέλει δὲ θύων· ἐπεὶ δὲ ὁ ἄγγελος προσέθηκε καὶ ἐκεῖνο, ὅτι νικῶν τέθνηκε, πάλιν ὁ Ξενοφῶν ἐπέθετο τὸν στέφανον. — 5. Ἡρακλῆς χειρωσάμενος τὸν λέοντα, τὴν μὲν δορὰν ἡμίφισατο, τῷ χάσματι δὲ ἐχρήσατο κόρυσι. — 6. Οἱ Ἀθηναῖοι τὸν Πειραῖα ἐμπόριον ἐν μέσῳ τῆς Ἑλλάδος κατεστήσαντο. —

7. Κακὸν οὐδὲν Φύεται ἐν ἀνδρί, Σεμέλια 9 ε-
μένω τοῦ βίου σωφροσύνην καὶ ἐγκράτειαν.

I. 1. εἶλε. αἶρέω. ἀπέδοτο. ἀποδίδωμι (im Ma-
dio verkaufen). — 2. ἔσχευ. ἔχω. — 4. τεθνήνααι
abgekürzte Form st. τεθνηέναι. Sch. Gr. §. 110.
Anm. 4. — κακείνος st. καὶ ἐκεῖνος. — 5. τὸν λέοντα.
den nemäischen Löwen. ἡμφιέσατο. ἀμφιέννυμι.
(Ueber das Augment s. Buttm. Sch. Gr. §. 86. Anm. 1.)
— κόρυδι. als Helm. — 7. Σεμέλια als (zur)
Grundlage.

II. 1. Ἀρετή, καὶ θάνη τις, οὐκ ἀπόλ-
υται. — 2. Ἐν Τήνῳ κρήνῃ ἐστίν, ἧς τῷ
ὑδατι οἶνος οὐ μίγνυται. — 3. Ὅσον ἐν πο-
λέμῳ σίδηρος δύναται, τοσοῦτον ἐν πολιτεί-
αις ἰσχύει λόγος. — 4. Οὐκ ἂν δύναιο μὴ
καμῶν εὐδαιμονεῖν. — 5. Οἱ Ἀθηναῖοι ἐψη-
φίσαντο, Αἰγινήτῳ ἐνάστω τὸν μέγαν ἀποκό-
ψαι τῆς χειρὸς δάκτυλὸν τῆς δεξιᾶς, ἵνα δόρυ
μὲν βαστάζειν μὴ δύνωται, κώπην δὲ ἐλαύ-
νειν δύνωται. — 6. Μέγα κακὸν τὸ μὴ
δύνασθαι φέρειν κακόν. — 7. Σχολαστι-
κὸς οἰκίαν πριάμενος, τῆς θυρίδος προκύψας,
ἠρώτα τοὺς παριόντας, εἰ πρέπει αὐτῷ ἡ οἰ-
κία. — 8. Τὰ Τέμπη χωρὸς ἐστὶ κείμενος
μεταξὺ τοῦ Ὀλύμπου καὶ τῆς Ὀσσης.

II. 1. καὶ st. καὶ ἂν (ἂν) mit dem Conjunct. θάνη
(ἔθανον) θνήσκω. — 2. ἧς τῷ ὑδατι. mit deren
Wasser. — 4. οὐκ ἂν δύναιο, mildere Verneinung,
st. οὐ δυνήσῃ. Sch. Gr. §. 140. II. — μὴ καμῶν. wenn
du nicht arbeitest. κάμνω. — 6. Verbinde: τὸ
μὴ δύν. φέρειν κακόν (der ganze Satz als Subject) ἐστὶ
μέγα κακόν. — 7. τοὺς παριόντας. von πάρεμι
παρίεναι.

c. Passivum.

I. 1. Ἐωράκαμεν ἀνθρώπους οἳ καὶ κυνῶν θανάτῳ καὶ ἵππων αἰσχροῶς ὑπὸ λύπης διετέθησαν. — 2. Δάφνιν τὸν Βουκίλον λεγουσι τεχθέντα ἐκτεθῆναι ἐν δάφνῃ, ὅθεν καὶ τὸ ὄνομα ἔλαβεν. — 3. Οἱ ἐστιῶντες τὸν Ἀλέξανδρον τὸν Φιλίππου τῶν Φίλων, τὸ μέλλον παρατεθήσεσθαι τῶν τραγημάτων περιεχρύσουν. — 4. Τοῦ Καράνου ἐν Μακεδονίᾳ γάμους ἐστιῶντος, τοῖς συγκεκλημένοις εὐθέως ἐόθησαν Φιάλαι ἀργυραῖ, ἑκαστῷ μία, δωρεά. — 5. Ἡρακλῆς τὸν Ἐρυμάνθιον κάπρον διώξας μετὰ κραυγῆς εἰς χιόνα πολλήν, παρειμένον ἐνεβρόχισεν.

I 1. ἔωράκαμεν. ὀράω. Sch. Gr. §. 83. Anm. 8. — θανάτῳ. bey dem Tode. — 2. τεχθέντα (τεχθεῖς. κίητω) nach seiner Geburt. — ἔλαβεν, λαμβάνω. — 3. Verbinde: οἱ τῶν Φίλων ἐστιῶντες Ἀλ. Sch. Gr. §. 132. 3. 2. a. Man übersetze, als ständen die Worte so. Οἱ Φίλοι Ἀλεξάνδρου τοῦ Φιλίππου (Sch. Gr. §. 125. Anm. 3.) ἐστιῶντες αὐτόν, περιεχρύσουν τὸ μέλλον παρατεθήσεσθαι das was ihm vorgesetzt werden sollte. S. μέλλω. — 4. τοῦ Καράνου γάμους ἐστιῶντος, genit. absol. mit als aufzulösen. Sch. Gr. §. 146. 2. εὐθέως, gleich beym Anfange des Mahls. — 5. παρειμένον. παρίημι.

II. 1. Πλάτων πρὸς Ἀρίστιππον εἶπε· σοὶ μόνῳ δέδοται καὶ χλομύδα εὖ Φορεῖν καὶ ῥάκος. — 2. Πυθαγόρας ἔλεγε, δύο ταῦτα ἐκ τῶν θεῶν τοῖς ἀνθρώποις δεδόσθαι κάλλιστα, τὰ τε ἀληθεύειν καὶ τὸ εὐεργετεῖν. — 3. Ταῖς Μούσαις λέγουσι παρὰ Διὸς τὴν γραμμάτων εὖ-

ρεσιν δοθῆναι. — 4. Ὁ οἶνος εἰς τὴν ἰατρικὴν χρησιμώτατος· πολλάκις γὰρ τοῖς ποτοῖς Φαρμάκοις κεράννυται. — 5. Νεὺς ἐν Ῥώμῃ δέικνυται οὐ πρόσω τῆς ἀγορᾶς, ἐν ᾧ αἱ εἰκόνες τῶν τρωϊκῶν θεῶν κεῖνται.

II. 1. χλαμὺς bezeichnet hier den Wohlhabenden und Vornehmen, ῥάκος den Dürftigen. — 2. Verbinde: δεδῶσθαι ἐκ τῶν θεῶν st. ὑπὸ τῶν θ. — 3. Verb. λέγουσι, τὴν γραμμ. εὖρεσιν δοθῆναι ταῖς M. παρὰ Διός. — 5. τῶν τρωϊκῶν θεῶν, die Bilder der von Aeneas aus den Flammen von Troja nach Italien geretteten Götter, welche zu Rom in dem Tempel der Vesta aufbewahrt wurden.

XI.

Einige unregelmäßige Zeitwörter.

I. 1. Κρεῖττον εἰς κόρακας ἢ εἰς κόλακας ἐμπεσεῖν· οἱ μὲν γὰρ νεκρούς, οἱ δὲ ζῶντας ἐσθίουσιν. — 2. Ἀπέκειρεν ἡμῶν ἡ χάλαζα βαρέως ἐμπεσοῦσα τὰ λήϊα, καὶ λιμοῦ Φάρμακον οὐδέν. — 3. Εἰπόντος τινὸς τῶν στρατιωτῶν πρὸς Πελοπίδαν, ἐμπεπτῶκαμεν εἰς τοὺς πολεμίους, τί μᾶλλον, εἶπεν, ἢ εἰς ἡμᾶς ἐκεῖνοι; — 4. Νῖνος Σεμίραμιν ἔγημε, τὴν ἐπιφανεστάτην ἀπασῶν τῶν γυναικῶν, ᾧν παρειλήφαμεν. — 5. Ὁ Κάτων Φησί, αὐτὸς πλείονας εἰληφέναι πόλεις, ᾧν διήγαγεν ἡμερῶν ἐν Ἰβηρίᾳ. — 6. Πολὺς ὁ χειμῶν· πάντα ἡ χιών κατεἰληφε, καὶ λευκανθίζουσιν οὐχ οἱ λόφοι μόνον, ἀλλὰ καὶ τὰ κοῖλα τῆς γῆς. — 7. Ὡ δαῖμον, ὅς με εἰληχας, ὡς πονηρὸς εἶ, καὶ λυπεῖς, ἀεὶ τῇ πενίᾳ συνδέων.

I. 1. κρεῖττον. ἔστι σο. — ἐμπεσεῖν (ἐνέ-
πεσον) ἐμπίπτω. — 3. εἰπόντος τινός. genit. absol.
Sch. Gr. §. 146. 2. ἐμπεπτώκαμεν. ἐμπίπτω. τί
(warum) μᾶλλον, ἡμεῖς εἰς αὐτοὺς σο. — 4. ἔγνημα
(ἔγνημα) γαμέω. — ὧν παρελήφασμεν (παραλαμ-
βάνω). von denen wir vernommen haben. —
5. εἴληθεναι. λαμβάνω. — ὧν ἡμερῶν st. τῶν ἡμε-
ρῶν (der Genit. wird von πλείονας regiert) ἃς διή-
γαγεν Ueber die Stellung des Relativi s. Buttm.
Sch. Gr. §. 144. 4. — 7. ὅς με εἴληχας (λαγχάνω)
dem ich anheim gefallen bin. [Die Men-
schen werden an das Schicksal verlost gedacht.]
— Zu λυπεῖς und συνδέων ist μέ hinzuzudenken.

II. 1. Εἰς τοῦτο τινες ἀνοίας ἐληλύθασ-
σιν, ὡς ὅτι ὑπελήφασιν, τὴν μὲν ἀδικίαν
ἐπονείδιστον μὲν εἶναι, κερδαλέαν δέ, τὴν δὲ
δικαιοσύνην, εὐδόκιμον μὲν, ἀλυσιτελή δέ. —
2. Ἐὰν τὰ παρεληλυθότα μνημονεύης,
ἀμείνων καὶ περὶ τῶν μελλόντων βουλεύση. —
3. Μαρσύας εὐρώων αὐλοῦς, οὓς ἔρριψεν Ἀθη-
νᾶ, ἣ λθεν εἰς ἔριν περὶ μουσικῆς Ἀπόλλωνι. —
4. Σχολαστικὸς βουλόμενος περάσαι ποταμόν,
ἂν ἢ λθεν ἐς τὸ πλοῖον ἔφιππος· πυθομένου δέ
τινος τὴν αἰτίαν, ἔφη, σπουδάζειν. — 5. Γα-
λατῶν στρατιὰ Μακεδονίαν καὶ Θεσσαλίαν
ἐπέδραμε, καὶ πολλὰ λεηλατοῦντες εἰς τὴν
Ἀσίαν διέβησαν.

II. 1. εἰς τοῦτο ἀνοίας. so weit im Wahn-
sinne (eo amentiae) ἐληλύθασσιν. ἔρχομαι. — 2.
ἂν μνημονεύης. Ueber den Coniunctiv. s. Sch.
Gr. §. 140. 7. — 3. εὐρώων. εὐρίσκω. — 4. πυθομένου
τινός. genit. absol. Sch. Gr. §. 146. 2. — σπουδάζειν.
er habe Eile. — 5. ἐπέδραμε, ἐπιτρέχω. λεηλα-
τοῦντες, bezieht sich auf das dem Sinne nach in
στρατιὰ enthaltene στρατιῶται. διέβησαν. διαβαίνω.

III. 1. Μακαριώτατον ἐν ἀνθρώποις εὐτυχοῦντα ἀποθανεῖν. — 2. Ὁ Ἕλληποντος ἐκλήθη ἀπὸ τῆς Ἑλλης ἐν αὐτῷ θανούσης. — 3. Περιελῆς τοὺς ἐν Σάμῳ τεθνηκότας ἐγκωμιάζων ἐπὶ τοῦ βήματος, ἀθανάτους ἔλεγε γεγονέναι, καθάπερ τοὺς θεοὺς. — 4. Τεθνάναι πολὺ κρεῖττον, ἢ δι' ἀκρασίαν τὴν ψυχὴν ἀμαυρῶσαι. — 5. Ἡρακλῆς τυχὼν ἀθανασίας καὶ διαλλαγῆς Ἡρα, τὴν ἐκείνης θυγατέρα Ἡβην ἔγημεν. — 6. Τὸ κάλλος ἢ χρόνος ἀνῆλωσεν, ἢ νόσος ἐμάρανε· ἢ δὲ τῆς ἀρετῆς κτῆσις συγγηράσκει. — 7. Τίς οὐκ οἶδεν, οἷα ἔπαθεν ὁ Προμηθεύς, διότι κατ' ὑπερβολὴν φιλόανθρωπος ἦν; — 8. Δίκαια δράσας συμμάχου τεύξῃ θεοῦ.

III. 1. εὐτυχοῦντα, εἰ τις εὐτυχῶν (im Glück) ἀποθανεῖν (ἀπέθανον). ἀποθνήσκει. — 2. ἐκλήθη. καλέω. — 3. τεθνηκότας (τέθνηκα) θνήσκω. γεγονέναι (γέγονα) γίγνομαι. Denke αὐτοὺς hinzu. — 4. τεθνάναι. abgekürzte Form. Sch. Gr. §. 110. Anm. 4. — 5. τυχὼν (ἐτυχον) τυγχάνω. mit dem Genit. διαλλαγῆς. (διηλλάγην) διαλλάσσω. ἔγημεν. γαμέω. — 6. ἀνῆλωσεν. ἀναλίσκω. ἐμάρανε. μαραίνω. Die Aoristen zeigen hier das gewöhnlich Geschehende an. — 7. ἔπαθεν (ἐπαθεν) πάσχω. — 8. τεύξῃ. τυγχάνω. mit dem Genitivo.

IV. 1. Πολλὰ λυπηρὰ ὁ βίος ἐν ἑαυτῷ φέρεται. — 2. Ἄνθρωπος σοφὸς τὰς ἐν βίῳ συμφορὰς ῥᾶον οἴσει τῶν ἄλλων. — 3. Μέγιστον μὲν καὶ θεοῦ μόνου τὸ ἀναμάρτητον γενναίων δέ, μετὰ τὸ ἀμάρτημα ὡς τάχιστα ἀνευεγκεῖν. — 4. Θάμυρις κάλλει διευεγκῶν καὶ κιθαρωδία, περὶ μουσικῆς ἤρισε Μοῦσαις. —

5. Ὅτε οἱ Γαλάται κατέδραμον τὴν Ἰωνίαν καὶ τὰς πόλεις ἐπόρευον, ἐν Μιλήτῳ Θεσμοφορίων ὄντων, καὶ συνηθροισμένων γυναικῶν ἐν τῷ ἱερῷ, ὃ βραχὺ τῆς πόλεως ἀπέχει, μέρος τι τῶν βαρβάρων διῆλθεν εἰς τὴν Μιλησίαν, καὶ ἐξαπινάως ἐπιδραμόν εἶλε τὰς γυναῖκας. — 6. Ἡ Σφίγξ, Οἰδίποδος τὸ αὐτῆς αἶνιγμα εὐρόντος, ἐκ σκοπέλου ἑαυτὴν ῥίψασα ἀνεῖλεν. — 7. Ἀδμήτου μέλλοντος θανεῖν, Ἀλκηστis εἶλετο ὑπὲρ αὐτοῦ θάνατον. — 8. Λέγεται ὅτι ὁ Λερναῖος ὄφις πεντήκοντα κεφαλὰς εἶχε, σῶμα δὲ ἓν· καὶ ὁπότε Ἡρακλῆς ἀφέλοιτο κεφαλὴν μίαν, δύο ἀνεφύοντο.

IV. 2. οἷσι. Φέρω. τῶν ἄλλων (von ῥᾶου abhängig) st. ἢ οἱ ἄλλοι οἱ μὴ σοφοί. — 3. Θεοῦ, ἔργου sc. Sch. Gr. §. 132. Anm. 4. Eben so ist γενναίων zu erklären. ἀνενεγνεῖν (ἡνεγκον) ἀναφέρω. — 5. κατέδραμον. κατατρέχω. — Θεσμοφορίων. . . γυναικῶν. genit. absol. mit während aufzulösen. Sch. Gr. §. 146. 2. — διῆλθεν. διέρχομαι. — διῆλθεν εἰς τὴν Μιλησίαν (γῆν sc. das Gebiet von Miletus.) in der Uebersetzung nehme man diese Worte voraus vor ἐν Μιλήτῳ. . . . ἀπέχει. — εἶλε. αἶρέω. — 6. Οἰδίποδος εὐρόντος (εὔρον. εὐρίσκειν). genit. absol. mit nach dem aufzulösen. — 7. Ἀδμήτου μέλλοντος θανεῖν (ἐθανον. θνήσκω) als Adm. im Begriff war zu sterben. Buttm. gr. Gr. §. 137. μέλλειν. — 8. ὁπότε. so oft. ἀφέλοιτο, ἀφαιρέομαι.

V. 1. Γλαῦκος, ὁ Σισύφου υἱός, ὑφ' ἵππων κατεβρώθη. — 2. Φασὶν Ἀκταίωνα μὲν ὑπὸ τῶν ἰδίων κυνῶν καταβρωθῆναι· πολλοὶ δὲ ὑπὸ κολάκων καὶ παρασίτων καταβιβρώσκονται. — 3. Κύκνος ὑπ' Ἀχιλ-

λέως πληγείς λίθω οὐκ ἔτρώθη· ὅθεν ἄτρωτος γεγονέναι λέγεται. — 4. Μίνως, ὁ Κρήτης βασιλεύς, Δαίδαλον καὶ Ἰκαρον καθεῖρξε· Δαίδαλος δὲ ποιήσας πτέρυγας προσθετὰς ἐξέπτη μετὰ τοῦ Ἰκάρου. Ὁ δὲ Ἰκαρος τελευτᾷ ἐν τῷ πελάγει· ὅθεν ἀπ' ἐκείνου Ἰκάριον πέλαγος ἐκλήθη. — 5. Φρίξος μαθὼν ὅτι ὁ πατήρ αὐτὸν μέλλει θύειν, λαβὼν τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ καὶ ἀναβάς σὺν αὐτῇ ἐπὶ κριόν, διὰ τῆς θαλάσσης ἀφίκετο εἰς τὸν Εὐξείνου πόντον.

V. 1. κατεβρώθη. καταβιβρώσκω. — 3. πληγείς (ἐπλήγην) πλήσω. γεγονέναι (γέγονα. γίνομαι) λέγεται. fuisse dicitur. — 4. καθεῖρξε. καθεῖργω. ἐξέπτη ἐξίπταμαι. ἐκλήθη. καλέω. — 5. μέλλει θύειν. imploturus erat. ἀναβάς. (ἔβην) ἀναβαίνω. ἀφίκετο (ἐνόμην) ἀφινέομαι.

VI. 1. Μηδέποτε μηδὲν αἰσχροὺν ποιήσας ἔλπιζε λήσειν· καὶ γὰρ ἂν τοὺς ἄλλους λήθης, σαυτῷ γε συνειδήσεις. — 2. Πύρρος ἐπεὶ συμβαλὼν τοῖς Ῥωμαίοις δις ἐνίκησε, πολλοὺς τῶν φίλων καὶ ἡγεμόνων ἀπολέσας, ἂν ἔτι μίαν, ἔφη, μάχην Ῥωμαίους νικήσωμεν, ἀπολώλαμεν. — 3. Θεμιστοκλῆς τῆς Ἑλλάδος ἐκπεσὼν, πλούσιος γενόμενος, πρὸς τοὺς παῖδας εἶπεν· ὦ παῖδες, ἀπωλόμεθα ἂν, εἰ μὴ ἀπολώλειμεν.

VI. 1. μηδέποτε ἔλπιζε λήσειν ποιήσας μηδὲν αἰσχρόν. st. αἰσχρόν τι. Sch. Gr. §. 149. 6. ἂν st. εἰ. — 2. μάχην. νικᾷν τινα μάχην. einen in der Schlacht besiegen. Sch. Gr. §. 131. Anm. 3. ἀπολώλαμεν. ἀπόλλυμι. — 3. ἐκπεσὼν. ἐκπίπτω. ἀπωλόμεθα. wir gingen zu Grunde. mit ἂν, wir wären zu Grunde gegangen.

VII. 1. Οὐδεὶς ἀνθρώπων ἡξιώθη τοῖς

θεοῖς ὀμιλεῖν, πλὴν ὅσοι μετεσχέκασιν κάλλους. Πέλοψ γὰρ τούτου χάριν ἀμβροσίας μετέσχε, καὶ Γανυμήδης, καὶ ἄλλοι τινές. — 2. Ὁ Θησεὺς τὴν Ἑλένην ἥρπασε, Πειρίθουν παραλαβὼν κοινωνοῦντα, καὶ μεγίστην ἔσχευ αὐτῷ χάριν τῆς συμμαχίας ταύτης. Ἡ γὰρ Ἑλένη πλεῖστον μέρος μετέσχηκε κάλλους. — 3. Δαναὸς ἐξ Αἰγύπτου Φυγῶν Ἄργος κατέσχευ.

VII. 1. πλὴν ὅσοι. aufser diejenigen, welche. μετεσχέκασιν. μετέχω, mit dem Genit. — 2. κοινωνοῦντα. als Theilnehmer, κοινωνόν. — 3. Φυγῶν (ἐφυγον) Φεύγω.

XII.

Gemischte Beyspiele der Zeitwörter.

I. 1. Οἱ Πέρσαι θύουσι πυρί, καὶ ἐπιφοροῦντες αὐτῷ τὴν πυρὸς τροφήν, λέγουσι· πῦρ, δέσποτα, ἔσθιε. — 2. Οἱ Αἰγύπτιοι θηρία τιμῶσι, καὶ οἱ αὐτῶν θεοὶ ἀποθνήσκουσι, καὶ πενθοῦνται, καὶ δείκνυνται τάφοι θεῶν. — 3. Τοῖς μὲν διὰ τοῦ ἡλίου πορευομένοις ἔπεται κατ' ἀνάγκην σκιά· τοῖς δὲ διὰ τῆς δόξης βαδίζουσιν ἀκολουθεῖ φθόνος. — 4. Τὸ ἐσθίειν πολλὰ τοὺς μὲν λογισμοὺς ἐξαιρεῖ, καὶ τὰς ψυχὰς ποιεῖται βραδυτέρας, ὀργῆς δὲ καὶ σκληρότητος ἐμπίμπλησιν. — 5. Ὁ Ἀθάμας, δυναστεύων Βοιωτίας, ἐκ Νεφέλης τεκνοῖ μὲν παῖδα Φρίξον, θυγατέρα δὲ Ἑλλην· αὐτοὶς δὲ Ἰνὸν γαμεῖ, ἐξ ἧς αὐτῷ Λεάρχος καὶ Μελικέρτης ἐγένοντο.

I. 3. διὰ τοῦ ἡλίου. in der Sonne. — 4. ἐμπίμπλησιν. mit dem Genit. Sch. Gr. §. 132. 4. 2. — 5. δυναστεύων mit dem Genit. Sch. Gr. §. 132. 4. 3.

II. 1. Ἀριστοφάνης λέγει περὶ τοῦ Περικλέους, ὅτι ἤστραπτεν, ἐβρόντα, ξυνεκύκα τὴν Ἑλλάδα. — 2. Ἐν τῷ Πελοποννησιακῷ πολέμῳ εἰς ἀνὴρ, ὁ Περικλῆς, ἐξ ὧρ θου τὴν πόλιν, καὶ ἀνίστη, καὶ ἀντετάττετο καὶ τῷ λοιμῷ καὶ τῷ πολέμῳ.

II. 1. ξυνεκύκα. ξυγκυκάω. — 2. ἀντετάττετο. ἀντιτάττω.

III. 1. Ἀλέξανδρος ὅτε ἐνίκησε Δαρεῖον, ἀπέστειλε τοῖς Ἑλλήσι θεὸν αὐτὸν ψηφίσασθαι. — 2. Ἦρα δύο δράκοντας ἀπέστειλεν, ἀναλώσοντας Ἡρακλέα, ἔτι βρέφος ὄντα. Ὁ δὲ παῖς οὐ καταπλαγεὶς ἑκατέρᾳ τῶν χειρῶν τὸν αὐχένα σφίγξας, ἀπέπνιξε τοὺς δράκοντας. — 3. Κόνων τῇ περὶ Κνίδον ναυμαχίᾳ νικήσας Λακεδαιμονίους, ἐκατόμβην θύσας, πάντας Ἀθηναίους εἰστίασε. — 4. Τίς λοιμὸς ἢ σεισμὸς τοσαύτας πόλεις ἐκένωσεν, ἢ τοσαῦτα γένη ἀνθρώπων ἢ φάνισεν ἢ κατέδυσεν, ὅσα ἢ τῶν βασιλέων φιλοτιμία; — 5. Ἀθηνᾶ Κάδμῳ βασιλείαν κατεσκεύασε· Ζεὺς δὲ ἔδωκεν αὐτῷ γυναῖκα Ἀρμονίαν, καὶ πάντες θεοί, καταλιπόντες τὸν οὐρανόν, ἐν τῇ Καδμείᾳ τὸν γάμον εὐωχοῦμενοι ἀνύμνησαν. — 6. Ὁ Ξέρξης τῷ στρατοπέδῳ ἐπλευσε μὲν διὰ τῆς ἡπείρου, ἐπέζευσε δὲ διὰ τῆς θαλάσσης, τὸν μὲν Ἑλλήσποντον ζεύξας, τὸν δὲ Ἄθω διορύξας.

III. 1. ἀπέστειλε, ἀποστέλλω. — 2. ἀναλώσας.

τας ἀναλίττω. das Partic. fut. zeigt eine Absicht an. Sch. Gr. §. 145. 3. — καταπλάγεις (κατεπλάγην) καταπλήσσω. — 3. εἰστιάσῃς ἐστιάω. — 4. ἡφάνισεν. ἀφανίζω. ὅσα. als. Sch. Gr. §. 79. 2. — 5. ἐν τῇ Κρομείᾳ. in der vom Kadmos benannten Burg von Theben. — 6. ἐπλευσῃς πλέω.

IV. 1. Ὁ Ζεὺς τοῖς θεοῖς ἀπειλήσας, ἦν ἐθελήσω, ἔφη, ἐγὼ μὲν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ σειράν καθίσω, ὑμεῖς δ' ἦν ἀποκρεμασθέντες βιάζεσθε με, μάτην πονήσετε· οὐ γὰρ δὴ καθελκύσετε· εἰ δ' ἐγὼ ἐθελήσαιμι, οὐ μόνον ὑμᾶς, ἀλλὰ καὶ τὴν γῆν ἅμα καὶ τὴν θάλασσαν συναρτήσας μετεωριῶ. — 2. Πυθαγόρας ὁ Σάμιος πρῶτος ἐν τοῖς Ἑλλησιν ἐτόλμησεν εἰπεῖν, ὅτι τὸ μὲν σῶμα τεθνήξεται, ἡ δὲ ψυχὴ ἀναπτᾶσα οἰχήσεται ἀθάνατος καὶ ἀγήρως. — 3. Ἐμπεδοκλῆς τὴν τῶν Ἀκραγαντίνων τρυφὴν ἰδὼν, ἔλεγεν· Ἀκραγαντῖνοι τρυφῶσι μὲν ὡς αὐρίον ἀποθανοῦμενοι, οἰκίας δὲ κατασκευάζονται ὡς πάντα τὸν χρόνον βιωσόμενοι. — 4. Ἡρακλῆς τὴν Ἥσιόνην ἰδὼν κῆτει ἐκκειμένην, ὑπέσχετο σώσειν αὐτήν, εἰ τὰς ἵππους τοῦ Λαομέδοντος λήψεται.

IV. 1. ἦν (ἐάν. ἂν) mit dem Conjunctivo. Sch. Gr. §. 140. 7. — καθίσω. καθίσμι. μετεωριῶ. Sch. Gr. §. 95. Anm. 7. — 2. τεθνήξεται (θνήσκω). Ueber den Gebrauch dieses Futuri s. Sch. Gr. §. 139. ἀναπτᾶσα (ἀνέπτην) ἀνίπαμαι. — 3. ὡς ἀποθανοῦμενοι (ἀποθνήσκω) als ob sie sterben sollten. — 4. ὑπέσχετο (ὑπεσχόμεν.) ὑπισχνέομαι. λήψεται. λαμβάνω.

V. 1. Τὼ Ἀλωέως παῖδες, ἀτασθάλω ὄντες, δίκας ἐτισάτην, ἥ κλίμακα ἐπὶ τὸν

οὐρανὸν ἐπαιησάσθην. — 2. Πολλὰ ἦσαν ἐν τοῖς παλαιοῖς χρόνοις θεῶν ἀγάλματα, ὧν τὰ μὲν δι' ἐκπληξιν ἐσεβάσθην, τὰ δὲ διὰ τὸ κάλλος ἐπηνέσθην. — 3. Μηδέποτε ἐπὶ μηδενὸς εἶπης, ὅτι ἀπώλεσα αὐτό, ἀλλ' ὅτι ἀπέδωκα· τὸ παιδίον ἀπέθαιεν· ἀπεδόσθην· τὸ χωρίον ἀφηρέσθην· οὐκοῦν καὶ τοῦτο ἀπεδόσθην. — 4. Ἀκταίων τραφεὶς παρὰ Χείρωνι, κυνηγὸς ἐδιδάχθην, καὶ ὕστερον κατεβρώσθην ἐν τῷ Κισαιρῶνι ὑπὸ τῶν ἰδίων κυνῶν.

V. 1. ἐτισάτην. τίω, ἤ. dafür dass sie. — 2. ἦσαν. der Plural. steht bey ἀγάλματα gegen den gewöhnlichsten Gebrauch. Sch. Gr. §. 129. 1. — ὧν τὰ μὲν. von denen die einen. τὰ μὲν . . . τὰ δέ. Sch. Gr. §. 126. 2. ἐπηνέσθην. ἐπαινέω. — 3. μηδέποτε mit dem Conj. aor. Sch. Gr. §. 149. 3. ἐπὶ μηδενός. von irgend einer Sache. Sch. Gr. §. 149. 6. — ὅτι wird im Anfange einer directen Rede nicht übersetzt. Sch. Gr. §. 150. ὅτι. — ἀφηρέσθην. ἀφαιρέω. — 4. τραφεὶς (ἐτράφην) τρέφω. κατεβρώσθην. καταβιβρώσκω.

VI. 1. Τὰ χρήματα τοῖς πλουσίοις ἢ τύχῃ οὐ δεδώρηται, ἀλλὰ δεδάνεικεν. — 2. Ἀλεξάνδρου ἡ σικηνὴ πολυτελής ἦν· χρυσοῖ γὰρ κίονες διειλήφισαν αὐτήν, καὶ τὸν ὄροφον διάχρυσος ἦν, καὶ ἐκπεπόνητο ποικίλμασι πολυτελέσι. Καὶ πρῶτοι μὲν Πέρσαι πεντακόσιοι περὶ αὐτήν εἰστήκεσαν, πορφυρεῖς καὶ μηλίνας ἡσθήμενοι στολάς· ἐπ' αὐτοῖς δὲ τοξόται χίλιοι, φλόγινα ἐνδεδυκότες καὶ ὕσγινοβαφῇ.

VI. 2. διειλήφισαν. διαλαμβάνω. τὸν ὄροφον διάχρυσος. st. ὁ αὐτῆς ὄροφος διάχε. ἦν. Sch. Gr. §. 161. 6. — ἐκπεπόνητο. st. ἐξεπεπόνητο. Sch.

Gr. §. 82. 4. πρῶτοι zuerst, zuvorderst. εἰστήκεισαν und εἰστήκεισαν. ἴστημι. ἡσθημένοι. ἐσθήω. ἐπ' αὐτοῖς. nach diesen. φλόγινα, ἐσθήματα sc.

VII. 1. Γνωσι σαυτὸν· μὴ πολλὰ λάλει· τὸν τετελευτηκότα μακάριζε· τοὺς πρεσβυτέρους σέβου· ἢ γλῶσσά σου μὴ προτρεχέτω τοῦ νοῦ· θυμοῦ κράτει· ἀδικούμενος διαλλάσσου, ὑβριζόμενος δὲ τιμωροῦ. — 2. Φίλων παρόντων καὶ ἀπόντων μέμνησο.

VII. 1. γνωσι. γινώσκω. μὴ λάλει. μὴ mit dem Imperat. praes. Sch. Gr. §. 149. 3. — τοῦ νοῦ. der Genitiv. ist abhängig von der Praeposit. προτρεχέτω. — 2. μέμνησο mit dem Genit. Sch. Gr. §. 132. 4. 3.

3. Ἀγάπα τὸν πλησίον· νόμῳ πείθου· θεοὺς σέβου· γονεῖς αἰδοῦ· ἄρχε σεαυτοῦ· πρόνοιαν τίμα· κακίας ἀπέχου· χρόνου φείδου ὅρα τὸ μέλλον· σοφοῖς χρῶ. — 4. Λαβὼν ἀπόδος· τὸ συμφέρον θηρῶ· ἐπὶ ῥώμῃς μὴ καύχῶ· κακοῖσι μὴ προσομίλει ἀνδράσιν, ἀλλ' αἰ τῶν ἀγαθῶν ἔχου· θεοὺς δείδιδι· ἐπίορκον μὴ ἐπόμενυθι.

3. ἀπέχου mit dem Genit. Sch. Gr. §. 132. 3. 1. φείδου mit dem Genit. Sch. Gr. §. 132. 4. 3. — χρῶ, χράομαι. mit dem Dativo. Sch. Gr. §. 133. 3. 1. — 4. λαβὼν. wenn du etwas empfangen hast. ἔχου. ἔχομαι. sich an etwas halten mit dem Genit.

5. Μίνως. Ὁ μὲν ληστής οὗτος ἐς τὸν Πυριφλεγέθοντα ἐμβεβλήσθω ὁ δ' ἱερόσυλος ὑπὸ τῆς Χιμαιρας διασπασθήτω· ὁ δὲ τύραννος ὑπὸ τῶν γυπῶν κειρεσθω τὸ ἥπαρ·

ὑμεῖς δὲ οἱ ἀγαθοὶ ἄπιτε ἐς τὸ Ἠλύσιον πε-
δῖον, καὶ τὰς μακάρων νήσους κατοικεῖτε,
ἀντ' ὧν δίκαια ἐποιεῖτε κατὰ τὸν βίον.

5. Μίνως der Richter der Unterwelt spricht hier
über einige Todten ein Urtheil aus. — ἐμβεβλήσθω.
ἐμβάλλω. τὸ ἤπαρ. Sch. Gr. §. 134. Anm. 3. —
ἀντ' ὧν (statt ἀντὶ τοῦτου ὅτι) dafür dafs. Sch.
Gr. §. 151. (S. 356.)

VIII. 1. Σωκράτης ἔλεγε, τοὺς μὲν ἄλ-
λους ἀνθρώπους ζῆν, ἵνα ἐσθίοιεν, αὐτὸν
δὲ ἐσθίειν, ἵνα ζῶῃ. — 2. Ὁ αὐτὸς ἡξίου
τοὺς νέους συνεχῶς κατοπτρίζεσθαι, ἵν', εἰ
μὲν καλοὶ εἶεν, ἄξιοι γίγνοιτο· εἰ δὲ αἰ-
σχροί, παιδεῖα τὴν δυσειδεῖαν ἐπικαλύ-
πτοιεν. — 3. Σόλων ἐρωτηθεὶς, πῶς ἂν μὴ
γίγνοιτο ἀδίκημα ἐν τῇ πόλει, εἶπεν, εἰ
ὁμοίως ἀγανακτοῖεν οἱ μὴ ἀδικούμενοι τοῖς
ἀδικουμένοις.

VIII. 1. ἵνα ἐσθίοιεν. über den Optativus s.
Sch. Gr. §. 140 2. — ζῶῃ. Nebenform des Optativs.
Sch. Gr. §. 103. III. 2. — 2. ἄξιοι, τοῦ κállους
sc. — 3. Verbinde: εἰ οἱ μὴ ἀδικούμενοι ἀγανακτοῖεν
ὁμοίως τοῖς ἀδικουμένοις. ebenso wie die
beleidigten.

4. Πυθαγόρας ἐρωτηθεὶς, πῶς ἂν οἰνό-
φλυξ τοῦ μεθύειν παύσαιτο, εἰ συνεχῶς,
ἔφη, θεωροίῃ τὰ ὑπ' αὐτοῦ πρασσόμενα. —
5. Ἀνάχαρσις ἐρωτηθεὶς, πῶς ἂν τις μὴ με-
θύσκοιτο, εἰ, ἔφη, ὁρῶῃ τοὺς μεθύοντας
οἷα ποιοῦσι. — 6. Θεόπομπος πρὸς τὸν ἐρω-
τήσαντα, πῶς ἂν τις ἀσφαλῶς τηροίῃ τὴν
βασιλείαν, εἰ τοῖς μὲν φίλοις, ἔφη, μετα-
— Jacobs gr. El. I. 9. Aufl.

διδοίη παρήσias δικαίας, τοὺς δὲ ἀρχομένους κατὰ δύναμιν μὴ περιορῶη ἀδικουμένους.

4. παύσαιτο. mit dem Genit. Sch. Gr. §. 132. 3. I. — θεωροίη. Sch. Gr. §. 103. III. 2. — 5. τοὺς μεθύοντας οἷα π. st. εἰ ὄρῃ οἷα ποιεῦσιν οἱ μεθύοντες. — 6. μεταδιδοίη. mit dem Genit. Sch. Gr. §. 132. 3. c. — περιορῶη ἀδικουμένους, soviel als κατὰ δύναμιν κωλύοι ἀδικεῖσθαι.

7. Εὐαγόρας τοσοῦντον ταῖς τοῦ σώματος καὶ ταῖς τῆς ψυχῆς ἀρεταῖς διήνεγεν, ὥστε, ὁπότε μὲν αὐτὸν ὄρῳεν οἱ τότε βασιλεύοντες, ἐκπλήττεσθαι καὶ φοβεῖσθαι περὶ τῆς ἀρχῆς· ὁπότε δὲ εἰς τοὺς τρόπους ἀποβλέψαιεν, οὕτω σφόδρα πιστεύειν, ὥστε καὶ εἴ τις ἄλλος τολμῶη περὶ αὐτοὺς ἐξαμαρτάνειν, νομίζειν Εὐαγόραν αὐτοῖς ἔσεσθαι βοηθόν. — 8. Οἱ ποιηταὶ τοιούτους λόγους περὶ τῶν θεῶν εἰρήκασιν, οὓς οὐδεὶς ἂν περὶ τῶν ἐχθρῶν τολμήσειε λέγειν.

7. διήνεγεν. διαφέρω. ὁπότε. so oft, mit dem Optat. Sch. Gr. §. 140. Anm. 5. — Verbinde: ὥστε νομίζειν (wovon dann der Accusat. c. infinit. abhängt) καὶ εἴ τις ἄλλος τολμῶη (τολμᾶν) περὶ αὐτοὺς ἐξαμαρτάνειν. sich an ihnen zu vergehen. — 8. εἰρήκασιν. ἔρέω. — Verb. οὓς οὐδεὶς τολμήσειεν ἂν λέγειν περὶ τ. ἐ. Ueber diesen Opt. mit ἂν (bey dem Relativo) s. Sch. Gr. §. 140. II.

9. Εὐκλείδης ὁ Σωκρατικός, ἀκούσας τοῦ ἀδελφοῦ λέγοντος· ἀπολοίμην, εἰ μὴ σε τιμωρησαίμην, ἐγὼ δέ, εἶπεν, εἰ μὴ σε φιλεῖν ἡμᾶς πείσαιμι. — 10. Εἴ τις τὸν τῆς εὐκλείας ἔρωτα ἐκβάλοι ἐκ τοῦ βίου, τί ἂν ἔτι ἀγαθὸν ἡμῖν γένοιτο, ἢ τίς ἂν τι λαμπρὸν ἐργάσασθαι ἐπιθυμήσειεν; — 11.

Τῷ αὐτῷ Φυσήματι τὸ μὲν πῦρ ἀνακαύσειας ἄν, καὶ μεῖζον ποιήσεις ἐν βραχεῖ, καὶ τὸ τοῦ λύχνου Φῶς ἀποσβέσεις.

9. ἀκούσας (cum genit.) τοῦ ἀδ. λέγοντος. als er seinen Bruder sagen hörte. Ueber das Particip. statt des Infin. s. Sch. Gr. §. 145. 2. c. — ἀπολοίμην (ἀπόλλυμι.) Wunsch. Sch. Gr. §. 140. I. — ἐγὼ δέ, ἀπολοίμην muß aus dem Vorhergehenden hinzugedacht werden. — ἡμᾶς st. ἐμέ. — 10. εἴ τις ἐκβάλοι. . . τί ἂν γένοιτο. Sch. Gr. §. 140. 8. 3. — 11. ἀνακαύσεις ἄν. kannst du anfachen. Sch. Gr. §. 140. II. — ἀποσβέσεις, ἀποσβέννυμι.

12. Μάλιστα ἂν εὐδοκίμοις, εἰ Φαίνοιο ταῦτα μὴ πράττων, ἃ τοῖς ἄλλοις ἂν πράττουσιν ἐπιτιμῶς. — 13. Εἰ ἅπαντες μιμησάιμεθα τὴν Λακεδαιμονίων ἀργίαν καὶ πλεονεξίαν, εὐθὺς ἂν ἀπολοίμεθα· εἰ δὲ τοῖς τῶν Αἰγυπτίων χρῆσθαι νομίμοις βουλευθεῖμεν, εὐδαιμόνως ἂν τὸν βίον διατέλοισιν.

12. Verb. ἃ ἐπιτιμῶς ἂν τοῖς ἄλλοις πράττουσιν (partic.) wenn sie es thäten.

IX. 1. Σωκράτης λέγει τῶν ἄλλων ἀνθρώπων διαφέρειν, καθόσον οἱ μὲν ζῶσιν, ἢ ἐσθίωσιν, αὐτὸς δὲ ἐσθίει, ἵνα ζῇ. — 2. Θεώρει ὥπερ ἐν κατόπτρῳ τὰς σαυτοῦ πράξεις, ἵνα τὰς μὲν καλὰς ἐπικοσμήσῃ, τὰς δ' αἰσχροὺς καλύπτῃς. — 3. Ὁ Πίττακος τῷ μεθύοντι, ἐὰν ἀμάρτη, διπλὴν ζημίαν ἔθηκεν, ἵνα μὴ μεθύοισιν οἱ πολῖται. — 4. Τὸν οἶνον ἦν πίνῃ τις μετρίως, τὸ σῶμα ἄνησε, τὴν δὲ ψυχὴν οὐκ ἔβλαψεν· ἦν δὲ πίνῃ πρὸς ὑπερβολήν, καὶ ἤδη μεθύσκηται, αἰσχροὺς πάσχει, καὶ γελοῖον θέαμα τοῖς ἄλλοις παρέχει.

IX. 1. λέγει διαφέρειν. sagt, er unterscheidet sich. Sch. Gr. §. 143. — ἵν' ἐσθίωσιν und ἵνα ζῇ. Sch. Gr. §. 140. 2. Vergl. oben VIII. 1., wo dieselben Worte stehn, aber ἔλεγεν, ἵνα ἐσθίοιεν und ἵνα ζῷ. — 4. τὸν οἶνον. Man übersetze, als ob stände: Ὁ οἶνος, ἣν τις πίνει μετρίως αὐτόν, ὥνυσσε pflegt zu stärken τὸ σῶμα.

5. Ἀπόλλων ἠτήσατο παρὰ τῶν Μοιρῶν, ἵνα, ὅταν Ἀδμητος μέλλῃ τελευτᾶν, ἀπολυθῇ τοῦ θανάτου, ἃν ἐκουσίως τις ὑπὲρ αὐτοῦ θνήσκῃ ἐληται. — 6. Πομπηίου καὶ Καίσαρος διαστάντων, ὁ Κικέρων ἔφη, γινώσκω ὃν φύγω, μὴ γινώσκων πρὸς ὃν φύγω. — 7. Οἱ δραπεταί, καὶ μὴ διώκονται, φοβοῦνται, οἱ δὲ ἄφρονες, καὶ μὴ κακῶς πράττωσι, ταράττονται.

5. ἠτήσατο. αἰτέω. — μέλλῃ τελευτᾶν (*moriturus esset*) sterben wolle. — τοῦ θανάτου. der Genit. hängt von der Praeposit. in ἀπολυθῇ ab. — ἐληται. αἰρέω. — 6. διαστάντων (*διίστημι*). genit. absol. mit als auflösen. — μὴ γινώσκων. ohne zu wissen. — ὃν φύγω. über den Coniunctiv. s. Sch. Gr. §. 140. Anm. 6. — 7. καὶ st. καὶ ἕαν.

8. Οἱ Κρήτες τοὺς παῖδας μανθάνειν τοὺς νόμους κελεύουσι μετὰ τινος μελωδίας, ἵνα ἐκ τῆς μουσικῆς ψυχὰ γαυγῶνται, καὶ εὐκολώτερον αὐτοὺς τῇ μνήμῃ παραλαμβάνωσιν. — 9. Διογένης ἰδὼν τοξότην ἀφυῆ, παρὰ τὸν σκοπὸν ἐκάθισεν, εἰπὼν, ἵνα μὴ πληγῶ.

10. — Χωρὶς τῶν ἀναγκαίων κακῶν αὐτοὶ παρ' αὐτῶν ἕτερα προσπορίζομεν. λυπούμεθ', ἣν πτάρῃ τις ἣν εἴπῃ κακῶς, ὀργιζόμεθ'. ἣν ἴδῃ τις ἐνύπνιον, σφόδρα φοβούμεθ'. ἣν γλαυξ ἀνακράγῃ, δεδοίκαμεν.

9. ἵνα μὴ πληγῶ (πλήσω). Man denke voraus: ποιῶ τοῦτο. — 10. πτάρη. πταίρω. [das Niesen galt, nach den Umständen, bald für ein gutes, bald für ein schlimmes Anzeichen. Daher auch der Gebrauch dem Niesenden Ζεῦ σῶσον, Gott helf, zuzurufen.] — κακῶς εἶπεν, ein Wort von schlimmer Bedeutung sagen.

X. 1. Ἐδιδάχθη Ἡρακλῆς ἄρματα-
λατεῖν μὲν ὑπὸ Ἀμφιτρύωνος· παλαίειν
δὲ ὑπὸ τοῦ Αὐτολύκου· τοξεύειν δὲ ὑπὸ
Εὐρύτου· ὀπλομαχεῖν δὲ ὑπὸ Κάστορος·
κισσάρωδεῖν δὲ ὑπὸ Λίνου· οὗτος δὲ ὑπὸ
Ἡρακλέους τῇ κισσᾷ πληγεὶς ἀπέθανεν· ἐπι-
πλήξαντα γὰρ αὐτὸν ὀργισθεὶς ἀπέκτεινεν.

X. 1. ἐδιδάχθη. διδάσκω. — πληγεὶς. πλή-
σω. ἀπέθανεν. ἀποθνήσκω.

2. Πυθαγόρας λέγεται παρεγγυᾶν τοῖς
μαθηταῖς, τοὺς πρεσβυτέρους τιμᾶν, μὴ
ὀμνύναι θεούς, ἀνομία πολεμεῖν, Φυτὸν
ἡμέρον μήτε φθείρειν, μήτε σίνεσθαι,
μνήμην ἀσκεῖν, ἐν ὀργῇ μήτε τι λέγειν,
μήτε πράσσειν. — 3. Χείλων, εἰς τῶν
ἐπτὰ σοφῶν, προσέταττε, γλώττης κρατεῖν,
μὴ κακολογεῖν τοῖς πλησίον, γῆρας τιμᾶν,
ζημίαν αἰρεῖσθαι μᾶλλον ἢ κέρδος αἰσχροῦ,
ἀτυχοῦντι μὴ ἐπιγελαῖν, νόμοις πείθε-
σθαι.

3. κρατεῖν. mit dem Genit. Sch. Gr. §. 132. 4. 3.
— κακολογεῖν und ἐπιγελαῖν. mit dem Dativo.

4. Κάδμον φασὶ τὸν Ἀγήνορος ἐκ Φοινί-
κης ὑπὸ τοῦ βασιλέως ἀποσταλῆναι πρὸς ζή-
τησιν τῆς Εὐρώπης, ἐντολὰς λαβόντα, ἢ τὴν
παρθένον ἀγαγεῖν, ἢ μὴ ἀνακάρπτειν

εἰς τὴν Φοινίκην. Μὴ δυνάμενον δὲ ἀνευρεῖν, ἀπογνῶναι τὴν ἐς οἶκον ἀνακομιδὴν, καὶ κατὰ τινα χρησμὸν κτίσαι τὰς Θήβας. Ἐνταῦθα δὲ κατοικήσαντα γῆμαι μὲν Ἀρμονίαν, γεννῆσαι δὲ ἐξ αὐτῆς Σεμέλην, καὶ Ἰνώ, καὶ Αὐτονόην, καὶ Ἀγαύην.

4. τὸν Ἀγήνορος, υἱόν. Sch. Gr. §. 125. Anm. 3. — ἀποσταλῆναι. ἀποστέλλω. — ἐντολὰς λαβόντα (λαμβάνω) mit dem Auftrage. — ἀνευρεῖν. ἀνευρίσκειν. ἀπογνῶναι (ἐγνων) ἀπογιγνώσκειν. — γῆμαι (ἐγῆμα) γαμέω.

XI. I. Λέγεται Ἐμπεδοκλῆς εἰς τοὺς κρατῆρας τῆς Αἴτνης ἐνάλασθαι, καὶ ἀφανισθῆναι, βουλόμενος τὴν περὶ αὐτοῦ Φήμην βεβαιῶσαι, ὅτι γεγόνοι θεός· ὕστερον δὲ γνωσθῆναι, ἀναρρίπισθείσης αὐτοῦ μιᾶς τῶν κρηπίδων· χαλκᾶς γὰρ εἴθιστο ὑποδεῖσθαι.

XI. I. ἐνάλασθαι (ἀλάμην) ἄλλομαι. — ὅτι γεγόνοι. der Optativus steht in indirecter Rede. Sch. Gr. §. 140. 3. — γνωσθῆναι. γινώσκειν. — ἀναρρίπισθείσης μιᾶς τῶν κρ. genit. absol. mit da aufzulösen. — εἴθιστο. εἰθίζω.

2. Τὸ μὲν ἐγκαλέσαι καὶ ἐπιτιμῆσαι ῥάδιον· τὸ δέ, ὅπως τὰ παρόντα βελτίω γένηται, συμβουλευῶσαι, τοῦτ' ἔμφρονος συμβούλου ἔργον. — 3. Θεὸν μὲν νοῆσαι χαλεπόν, φράσαι δὲ ἀδύνατον· τὸ γὰρ ἀσώματου σώματι σημῆναι ἀδύνατον.

2. Verbinde; τὸ δὲ συμβουλευῶσαι ὅπως τὰ π. β. γ., ταῦτο, ἐστὶ sc.

4. Οἱ Ἀθηναῖοι τὸν Ἐριχθόνιον ἐκ τῆς γῆς ἀναδοθῆναι φασί, καὶ τοὺς πρώτους ἀνθρώπους ἐκ τῆς Ἀττικῆς ἀναφῶναι· οἱ Θη-

βαῖοι δὲ ἐξ ὄψεως ὀδόντων ἄνδρας ἀναβεβλασ-
στηκέναι λέγουσιν. — 5. Οἱ Νάξιοι μυθο-
λογοῦσι τὸν Διόνυσον παρ' αὐτοῖς τραφῆναι·
καὶ διὰ τοῦτο τὴν νῆσον αὐτῷ γεγόνεναι
προσφιλεστάτην.

4. ἀναδοθῆναι. ἀναδίδωμι. ἀναβεβλασστηκέναι. ἀναβλαστάνω. — 5. τραφῆναι. τρέφω. γεγόνεναι. γίγνομαι.

6. Λόγος ἐστὶ Δῆλον τὴν νῆσον, πρὶν
μὲν ἀνθρώποις φανῆναι τὸν Ἀπόλλωνα, τῷ
πελάγει κρύπτεσθαι, φανέντος δὲ τοῦ θεοῦ
ἀναδραμεῖν ἐκ τῶν βυθῶν καὶ στήναι ἐν
μέσοις τοῖς κύμασιν.

6. πρὶν φανῆναι. ehe erschienen wäre.
φανέντος τοῦ θεοῦ. nachdem der Gott er-
schienen, geböhren worden. — ἀναδρα-
μεῖν, ἀνατρέχω.

XII. 1. Ἀναξαγόρας λέγεται ἀσεβείας
κριθῆναι, διότι τὸν ἥλιον μύδρον ἔλεγε διά-
πυρον· ἀπολογησαμένου δὲ ὑπὲρ αὐτοῦ Περι-
κλέους, πέντε ταλάντοις ζημιωθῆναι καὶ
φυγαδευθῆναι. — 2. Σχολαστικὸς νο-
σοῦντα ἐπισκεπτόμενος, ἡρώτα περὶ τῆς ὑγείας·
ὁ δὲ οὐκ ἠδύνατο ἀποκριθῆναι· ὀργισθεὶς
οὖν, ἐλπίζω, ἔφη, κἀμὲ νοσήσειν, καὶ ἐλθόντι
σοὶ μὴ ἀποκρινεῖσθαι. — 3. Λέγεται, τὴν
Χίμαιραν τραφῆναι μὲν ὑπὸ Ἀμισωδάρου,
γεννηθῆναι δὲ ἐκ Τυφῶνος καὶ Ἐχιδνῆς.

XII. 1. κριθῆναι, κρίνω, mit dem Genit. Sch.
Gr. §. 132. 4. 3. — ἀπολογησαμένου Περικλέους. genit.
absol. Sch. Gr. §. 146. 2. — 2. ἠδύνατο, δύναμαι.
über das Augment s. Sch. Gr. §. 82. Anm. 3. [der
Kranke war zu schwach, um zu antworten] — κἀμέ.
st. καὶ ἐμέ. — ἐλθόντι. wenn du zu mir kommst.

72 XII. Gemischte Beyspiele der Zeitwörter.

ἀποκρινεῖσθαι. ἀποκρίνομαι. Sch. Gr. §. 101. 2. —
3. τραφῆναι. τρέφω.

4. Ζέρξης ὡς ἐπύθετο τὸν Ἑλλήσποντον
ἐξεῦχθαι, καὶ τὸν Ἄθω διεστιάφθαι,
προῆγεν ἐκ τῶν Σάρδεων. — 5. Ὁ Πλάτων τοῖς
μεθύουσι συνεβούλευε κατοπτρίζεσθαι· ἀπο-
στήσεσθαι γὰρ τῆς τοιαύτης ἀσχημοσύνης.

4. ἐπύθετο. πυνθάνομαι. ἐξεῦχθαι. ζεύγνυμι.
διεστιάφθαι. διαστιάπτω. — 5. ἀποστήσεσθαι.
ἀφίστημι. mit dem Genit. ἀσχημοσύνης, τῆς μέθης sc.

6. Καὶ ζῶν ὁ Φαῦλος καὶ θανὼν κολάζεται-
ται. — 7. Οἱ δελφῖνες ἀνασκιρτῶντες χει-
μῶνα ἐπιόντα μηνύουσιν. — 8. Οἱ περὶ τὴν
Σαλαμίνα διατρίβοντες Ἀθηναῖοι, θεω-
ροῦντες τὴν Ἀττικὴν πυρπολουμένην,
καὶ τὸ τέμενος τῆς Ἀθηνᾶς ἀκούοντες κατε-
στιάφθαι, δεινῶς ἠθύμουν.

6. Verbinde: ὁ Φαῦλος κολάζεται καὶ ζῶν καὶ θαν-
ὼν. — 7. ἐπιόντα. ἔπειμι. — 8. κατεστιάφθαι.
καταστιάπτω. ἠθύμουν. ἠθυμέω.

9. Δαίδαλος πρῶτος τῶν ἀγαλμάτων τὰ
σκεῖλη διαβεβηκότα, καὶ τὰς χεῖρας δια-
τεταμένας ποικῶν, ζῶντα ἀγάλματα κα-
τασκευάζεσθαι ἐλέγετο. Οἱ γὰρ πρὸ αὐτοῦ
τεχνῖται κατεσκεύαζον τὰ ἀγάλματα τοῖς
μὲν ὄμμασι μεμυκότα, τὰς δὲ χεῖρας ἔχον-
τα καθειμένας, καὶ ταῖς πλευραῖς κεκολλη-
μένους.

9. διαβεβηκότα (διαβαίνω.) ausschreitend,
getrennt wie zum Gehn. διατεταμένας. διατείνω.
καθειμένας. καθίημι.

XIII. I. Βασκάνου τινὸς ἐσκυθροπα-
κότος, ὁ Βίων, ἢ τούτῳ, ἔφη, κακὸν γέγα-

νευ ἢ ἄλλω ἀγαθόν. — 2. Ὁ αὐτὸς πρὸς τὸν τὰ χωρία κατεδηδοκότα, τὸν μὲν Ἀμφιάραον, ἔφη, ἡ γῆ κατέπιε, σὺ δὲ τὴν γῆν. — 3. Τὸν Μίνω βεβασιλευκότα νομιμώτατα, καὶ μάλιστα δικαιοσύνης πεφρονηκότα, δικαστὴν κατ' ἄδου ἀποδεδεῖχθαι λέγουσι. — 4. Τὰ παῖδια, ἄχρι γένηται τετταράκοντα ἡμερῶν, ἐγρηγορότα μὲν οὐ γελᾷ, οὐδὲ δακρύει, ὑπνοῦντα δὲ ἀμφοτέρα.

XIII. 1. βασιάνου ἐσινυθρωπακότος (σινυθροπάζω.) genit. absol. mit als aufzulösen. — 2. πρὸς τόν. zu einem. κατεδηδοκότα. κατέδω. — 3. πεφρονηκότα. φροντίζω. mit dem Genit. Sch. Gr. §. 132. 4. 3. — ἀποδεδεῖχθαι. ἀποδείκνυμι. — 4. ἐγρηγορότα (ἐγείρω) wachend. ὑπνοῦντα. im Schlafe. ἀμφοτέρα, ποιεῖ so.

XIV. 1. Λάμαχος ἐπετίμα τινι τῶν λοχαγῶν ἀμαρτάνουσι τοῦ δὲ Φήσαντος, μηκέτι τοῦτο ποιήσειν, οὐκ ἔστιν, εἶπεν, ἐν πολέμῳ δις ἀμαρτάνειν. — 2. Δημοσθένης λοιδορουμένου τινὸς αὐτῷ, οὐ συγκαταβαίνω, εἶπεν, εἰς ἀγῶνα, ἐν ᾧ ὁ ἡττώμενος τοῦ νικῶντός ἐστι κρείττων.

XIV. 1. τοῦ δὲ Φήσαντος, da dieser sagte. οὐκ ἔστι. es findet nicht statt. Sch. Gr. § 151. S. 359. — 2. λοιδορουμένου τινός. Sch. Gr. §. 146. 2. — εἰς ἀγῶνα, τῆς λοιδορίας scil. — τοῦ νικῶντος hängt von κρείττων ab. Sch. Gr. §. 132. 4. 4.

3. Εἴ τις οἶεται τερπνότερον εἶναι τὸν ἐν ἄστει βίον τοῦ ἐν ἀγροῖς, ἐνθυμησάτω πρὸς ἑαυτόν, οἷον μὲν ἔστι βότρυς ὄραν ἐξ ἀμπέλου κρεμαμένους, οἷον δὲ ἰδεῖν λήϊα Ζεφύρων αὔραις κινούμενα, οἷον δὲ ἀκοῦσαι βοῶν μυκωμένων καὶ προβάτων βληχωμένων, οἷον

δὲ θέαμα δαμάλει σκιρτῶσαι καὶ ἔλκου-
σαι γάλα· ἐμοὶ γὰρ δοκεῖ τὰ ἐν τοῖς θεάτροις
δεικνύμενα μηδὲν εἶναι πρὸς τὴν ἀπ' ἐκείνων
ἡδονήν.

3. Verbinde: τὸν ἐν ἄστει βίον εἶναι τερπνότερον τοῦ
(βίου) ἐν ἀγροῖς. — οἶον (*quale sit*) wie ange-
nehm es ist. — ἀκοῦσαι. mit dem Genit. Sch.
Gr. §. 132. 4. 3. — οἶον θέαμα. was für ein ange-
nehmens Schauspiel. — μηδὲν πρὸς. nichts in
Vergleichung. τὴν ἀπ' ἐκείνων ἡδονήν. das aus
jenen Gegenständen entspringende Ver-
gnügen.

4. Μυθολογοῦσι τὴν Δήμητραν, μὴ δυ-
ναμένην εὐρεῖν τὴν θυγατέρα, λαμπάδας ἐκ
τῶν κατὰ τὴν Αἴτνην κρατήρων ἀναψάμε-
νην, ἐπελθεῖν ἐπὶ πολλὰ μέρη τῆς οἴκου-
μένης, τῶν δ' ἀνθρώπων τοὺς μάλιστα ταύτην
προσδεξαμένους εὐεργετῆσαι, τὸν τῶν πυρῶν
καρπὸν ἀντιδωρησάμενην.

4. κατὰ τὴν Αἴτνην. Umschreibung st. τῆς Αἴτνης.
— ἐπελθεῖν. ἐπέρχομαι. — τῶν ἀνθρώπων. Sch.
Gr. §. 132. 3. 2. e.

5. Τοῦ Κρόνου τὰ ἑαυτοῦ τέκνα κατε-
σθίαντος, ὁ Ζεὺς, κλαπεῖς ὑπὸ τῆς Ῥέας,
καὶ ἐς τὴν Κρήτην ἐκτεθεῖς, ὑπ' αἰγὸς ἀνε-
τράφη. — 6. Ὁ Ἴκαρος, ὁ τοῦ Δαιδάλου υἱός,
τακέντος αὐτῷ τοῦ κηροῦ, καὶ τῶν πτερῶν
περιρρέοντων, εἰς τὸ πέλαγος ἐνέπιπτεν.

5. τοῦ Κρόνου κατεσθίαντος. Sch. Gr. §. 146. 2. —
κλαπεῖς (ἐκλάπην) κλέπτω. ἐκτεθεῖς. ἐκτίθημι. ἀνε-
τράφη. ἀνατρέφω. — 6. τακέντος. τέκω. τοῦ
κηροῦ. [Dädalus hatte dem Ikarus Flügel von
Wachs angesetzt, um damit über das Meer zu flie-
gen.] περιρρέοντων. περιρρέω.

Zweyter Coursus.

Lesebuch für Anfänger.

A. Aesopische Fabeln und Anekdoten.

I. Aesopische Fabeln.

1. Der Wolf.

(Fab. Aesop. nr. 319. ed. Hauptm.)

Λύκος ἰδὼν ποιμένας, ἐσθίοντας ἐν σικηνῇ πρόβατον, ἐγγὺς προσελθὼν, ἡλίκος, ἔφη, ἂν ἦν θόρυβος, εἰ ἐγὼ τοῦτο ἐποίουν ¹⁾!

2. Die Löwin.

(Fab. Aesop. nr. 316.)

Λέαινα, ὀνειδιζομένη ὑπὸ ἀλώπεκος, ἐπὶ τὸ διὰ παντὸς ἕνα τίκτειν ²⁾, ἕνα, ἔφη, ἀλλὰ λέοντα.

3. Die Mücke und der Stier.

(Fab. Aesop. nr. 216.)

Κώνωψ ἐπὶ κέρατος βοὸς ἐκαθέσθῃ ³⁾ καὶ ἡϋλῇ· εἶπε δὲ πρὸς τὸν βοῦν, εἰ βαρῶ σου τὸν τένοντα, ἀναχωρήσω. Ὁ δὲ ἔφη, οὔτε

1) ἦν, es war. ἦν ἂν, es würde seyn. Buttm. gr. Gr. §. 126. 9. Sch. Gr. §. 140. 8. — 2) Man verb. ἐπὶ τὸ τίκτειν (darüber dass sie gebähre) ἕνα (ein Junges, σιῦμνον) διὰ παντός, χρόνου sc. Zeit ihres Lebens, also, Alles in Allem. — 3) κατέζομαι.

ὅτε ἦλθες ⁴⁾ ἔγνων ⁵⁾, οὔτε ἐὰν μένης ⁶⁾, μελήσει μοι.

4. Der Landmann und die Schlange.

(Fab. Aesop. nr. 170.)

Γεωργὸς χειμῶνος ὥρα ὄφιν εὐρών ⁷⁾ ὑπὸ κρύους πεπηγότα ⁸⁾, τοῦτον λαβὼν ὑπὸ κόλπου κατέθετο ⁹⁾. Θερμανθεὶς ¹⁰⁾ δὲ ἐκεῖνος, καὶ ἀναλαβὼν τὴν ἰδίαν φύσιν, ἐπληξε τὸν εὐεργέτην.

5. Der Fuchs und die Weintrauben.

(Fab. Aesop. nr. 136.)

Βότρυας πεπείρους ἀλώπηξ κρεμαμένους ¹¹⁾ ἰδοῦσα, τούτους ἐπειρᾶτο καταφαγεῖν. Πολλὰ δὲ καμοῦσα καὶ μὴ δυνηθεῖσα ¹²⁾ ψαῦσαι, τὴν λύπην παραμυθουμένη, ἔλεγεν, ὄμφανεσ ἔτι εἰσίν.

6. Das Böckchen und der Wolf.

(Fab. Aesop. nr. 139.)

Ἐριφός ἐπὶ τινος δώματος ἐστῶς ¹³⁾, ἐπειδὴ λύκον παριόντα ¹⁴⁾ εἶδεν, ἐλοιδορεῖ καὶ ἔσκιωπτεν αὐτόν. Ὁ δὲ λύκος ἔφη· ὦ οὔτος, οὐ σύ με λοιδορεῖς, ἀλλὰ ὁ τόπος.

4) ἔρχομαι. 5) γινώσκω. 6) über den Conjunctivus s. gr. Gr. §. 126. 8. Sch. Gr. §. 140. — 7) εὐρίσκω. 8) πῆγνυμι. 9) κατατίθημι. 10) θερμαίνω. — 11) κρεμάννυμι. 12) δύναμαι. — 13) ἵστημι. so viel als ἐστηνῶς. gr. Gr. §. 83. a. Anm. 6. 14) πάρειμι.

7. Der badende Knabe.

(Fab. Aesop. nr. 311.)

Παῖς λουσάμενος ἐν ποταμῷ ἐκινδύνευε πνιγῆναι· καὶ ἰδὼν τινα παροδίτην, ἐπεφώνει, βοήθησον. Ὁ δὲ ἐμέμφετο τῷ παιδὶ τὴν τολμηρίαν. Τὸ δὲ παιδίον εἶπεν· ἀλλὰ ¹⁵⁾ νῦν μοι βοήθησον, ὕστερον δὲ σωθέντι μέμφου.

8. Der Hund und der Fuchs.

(Fab. Aesop. nr. 312.)

Κύων θηρευτικὸς λέοντα ἰδὼν, τοῦτον ἐδίωκεν· ὥς δὲ ἐπιστραφεὶς ¹⁶⁾ ἐκεῖνος ἐβρυχήσατο, ὁ κύων φοβηθεὶς εἰς τὰ ὀπίσω ἔφυγεν. Ἀλώπηξ δὲ θεασαμένη αὐτὸν εἶπε· ὦ κακὴ κεφαλὴ, σὺ λέοντα ἐδίωκες, οὔτινος οὐδὲ τὸν βρυχηθμὸν ὑπήνεγκας ¹⁷⁾;

9. Der Wolf und das Lamm.

(Fab. Aesop. nr. 229.)

Λύκος ἄμνον ἐδίωκεν. Ὁ δὲ εἰς ναὸν κατέφυγε. Προσκαλουμένου δὲ τοῦ λύκου ¹⁸⁾ τὸν ἄμνον, καὶ λέγοντος, ὅτι θυσιάσει αὐτὸν ὁ ἱερεὺς τῷ θεῷ, ἐκεῖνος ἔφη πρὸς αὐτόν· ἀλλ' ¹⁹⁾ αἰρετώτερόν μοι ἐστὶ θεῷ θυσίαν εἶναι, ἢ ὑπὸ σοῦ διαφθαρῆναι ²⁰⁾.

— 15) ἀλλὰ zeigt im Anfange einer Rede an, daß man das, was der Andere gesagt, jetzt auf sich beruhen lassen wolle: gut, aber jetzt . . . σωθέντι, σώζω, der Dativus wird von μέμφου regiert.

— 16) ἐπιστρέφω. 17) ὑποφέρω. — 18) Genitivi absoluti. S. gr. Gr. §. 132. 2. Sch. Gr. §. 146. 2. 19) S. zu nr.

10. Der Esel in der Löwenhaut.

(Fab. Aesop. nr. 259.)

Ὀνος δορὰν λέοντος ἐπενδυθεὶς ²¹⁾, λέων ἀνομίζετο πᾶσι, καὶ φυγὴ μὲν ἦν ἀνθρώπων, φυγὴ δὲ ποιμνίων. Ὡς δὲ ἄνεμος βιαίότερον πνεύσας ἐγύμνου αὐτὸν τοῦ προκαλύμματος ²²⁾, τότε πάντες ἐπιδραμόντες ²³⁾ ξύλοις καὶ ῥοπάλοις αὐτὸν ἔπαιον.

11. Das Weib und die Henne.

(Fab. Aesop. nr. 24.)

Γυνὴ τις χήρα ὄρνιν εἶχε, καὶ ἑκάστην ἡμέραν ὧν αὐτῇ τίκτουσαν. Νομίσασα δέ, ὥς, εἰ πλείους τῇ ὄρνιθι κριθὰς παραβάλοι, δις τέσσεται ²⁴⁾ τῆς ἡμέρας ²⁵⁾, τοῦτο πεποίηκεν. Ἡ δὲ ὄρνις πιμελὴς γενομένη οὐδ' ἅπαξ τῆς ἡμέρας τεκεῖν ἠδύνατο ²⁶⁾.

12. Die Vögel und der Pfau.

(Fab. Aesop. nr. 53.)

Τῶν ὀρνίθων βουλομένων ²⁷⁾ ποιῆσαι βασιλέα, ταῶς ἑαυτὸν ἡξίου διὰ τὸ κάλλος χειροτονεῖν. Αἰρουμένων δὲ τοῦτον τῶν ἄλλων, ὁ κολοῖδς ὑπολαβὼν ἔφη· ἄλλ' εἰ, σοῦ βασιλεύοντος, ὁ ἀετὸς ἡμᾶς καταδιώκειν ἐπιχειρήσει, πῶς ἡμῖν ἐπαρκέσεις;

7. 15. 20) διαφθεῖρω. — 21) ἐπενδύνω. 22) über den Genitiv s. gr. Gr. §. 119. 6. 1. Sch. Gr. §. 132. 3. 1. 23) ἐπιτρέχω. — 24) τίκτω. 25) gr. Gr. §. 119. 6. 3. Sch. Gr. §. 132. 3. 2. b. 26) δύναμαι. über die Art des Augmentes s. gr. Gr. §. 76. Anm. 5. Sch. Gr. §. 82. Anm. 3. — 27) Genitivī absoluti.

II. Anekdoten von Philosophen.

Z e n o.

1. Ζήνων δοῦλον ἐπὶ κλοπῇ ἑμαστίγου. Τοῦ δὲ εἰπόντος ¹⁾), εἰμαρτό ²⁾ μοι κλέψαι, καὶ δαρῆναι ³⁾), ἔφη. — 2. Πρὸς τὸ ⁴⁾ Φλυαροῦν μειράκιον, διὰ τοῦτο, εἶπε, δύο ὦτα ἔχομεν, στόμα δὲ ἓν, ἵνα πλείω μὲν ἀκούωμεν, ἥττονα δὲ λέγωμεν ⁵⁾).

1. 2.) Diog. Laert. VII. 23.

3. Νεανίσκου πολλά λαλοῦντος, Ζήνων ἔφη, τὰ ὦτά σου εἰς τὴν γλῶσσαν συνεῤῥύηκεν ⁶⁾. — 4. Ζήνων, Ἀντιγόνου πρέσβεις Ἀθήναζε πέμψαντος, κληθεῖς ὑπ' αὐτῶν σὺν ἄλλοις φιλοσόφοις ἐπὶ δεῖπνον, ἀκείνων παρὰ πότου σπευδόντων ἐπιδείκνυσθαι τὴν αὐτῶν πολυμαθίαν, αὐτὸς εἰόγα. Τῶν δὲ πρεσβέων ζητούντων, τί ἀπαγγείλωσι ⁷⁾ περὶ αὐτοῦ πρὸς

1) gr. Gr. §. 132. 2. Sch. Gr. §. 146. 2. 2) μείρομαι. 3) δαίρω oder δέρω. Man denke εἰμαρτό σοι zu dem Infinitivo. [Die Entschuldigung des Slaven bezog sich auf den Grundsatz der Philosophie seines Herrn, daß alles Geschehende von einem unwandelbaren Fatum abhängig sey.] 4) der bestimmte Artikel steht bisweilen statt τις, τὶ, vornehmlich in Erzählungen, wo man eine vorläufige Bekanntschaft mit dem Gegenstande gleichsam voraussetzt. So wir: jener Gute. 5) Ueber die Coniunctiven ἀκούωμεν, λέγωμεν S. gr. Gr. §. 126. 2. Sch. Gr. §. 140. 2. — 6) συῤῥέω. 7) der Coniunctivus steht nach zweifelnden Fragen. Sch. Gr. §. 140. Anm. 6.

Ἀντίγονον; τοῦτ' αὐτό, ἔφη, ὃ βλέπετε, Φιλόσοφον εἶναι ἐν Ἀθήναις σιγαῖν ἐπιστάμενον.

3) Diog. Laert. VII. 21. 4) Stob. Floril. T. 33. p. 214.

A r i s t o t e l e s.

5. Ἀριστοτέλης ὀνειδιζόμενός ποτε, ὅτι πονηρῶ ἀνθρώπῳ ἐλεημοσύνην ἔδωκεν, οὐ τὸν τρόπον, ἔφη, ἀλλὰ τὸν ἄνθρωπον ⁸⁾ ἠλέησα. —

6. Τοὺς Ἀθηναίους ἔφασκεν ⁹⁾ εὐρηκέναι πυροὺς καὶ νόμους· ἀλλὰ πυροῖς μὲν χρῆσθαι ¹⁰⁾, νόμοις δὲ μή. — 7. Πρὸς τὸν καυχώμενον, ὡς ἀπὸ μεγάλης πόλεως εἶη ¹¹⁾, οὐ τοῦτο, ἔφη, δεῖ σκοπεῖν, ἀλλ' εἴ τις μεγάλης πατρίδος ἄξιός ἐστιν. —

8. Ἐρωτηθεὶς, πῶς ἂν προκόπτοιεν ¹²⁾ οἱ μαθηταί, ἔφη, ἐὰν τοὺς προέχοντας διώκοντες, τοὺς ὑστεροῦντας μὴ ἀναμένωσιν ¹³⁾. —

9. Ἐρωτηθεὶς, πῶς ἂν τοῖς φίλοις προσφεροίμεθα, ἔφη, ὡς ἂν εὐξαίμεθα αὐτοὺς ἡμῖν προσφέρεισθαι.

5 — 9) Diog. Laert. V. 17 — 21.

10. Ἀριστοτέλης ἐνοχλούμενος ὑπὸ ἀδολέσχου, καὶ κοπτόμενος ἀτόποις τισὶ διηγήμασι, πολλάκις αὐτοῦ ¹⁴⁾ λέγοντος, οὐ θαυμαστὸν ¹⁵⁾

8) Man bemerke den absichtlich gesuchten Gleichklang in τρόπον und ἄνθρωπον. 9) Φημί. 10) χρᾶσθαι. mit dem Dativo. 11) der Optativus steht in der indirecten Rede. gr. Gr. §. 126. 3. Schul-Gr. §. 140. 3. 12) Sch. Gr. §. 140. II. gr. Gr. §. 126. 13. — 13) gr. Gr. §. 126. 8. Sch. Gr. §. 140. 7. 14) τοῦ ἀδολέσχου sc. genitivi absoluti. 15) τοῦτό ἐστι sc.

ὅτι λέγω; οὐ τοῦτο, Φησί, θαυμαστόν, ἀλλ' εἴ τις ¹⁶⁾ πόδας ἔχων σὲ ὑπομένει.

10) Plutarch. T. II. p. 503. B.

P l a t o n.

11. Πλάτων θρασυνόμενον ἰδὼν τινα πρὸς τὸν ἑαυτοῦ πατέρα, οὐ παύσῃ, μειράκιον, εἶπε, τούτου καταφρονῶν ¹⁷⁾, δι' ὃ μέγα φρονεῖν ἀξιοῖς; — 12. Πλάτων ὀργιζόμενός ποτε τῷ οἰκέτῃ, ἐπιστάντος Ξενοκράτους ¹⁸⁾, λαβὼν, ἔφη, τοῦτον, μαστίγασσον· ἐγὼ γάρ ὀργίζομαι.

11) Stob. Flor. 77. p. 456. 12) Ib. T. 20. p. 174.

S o c r a t e s.

13. Σωκράτης πρὸς Ξανθίππην, πρότερον μὲν λαιδοροῦσαν, ὕστερον δὲ καὶ περιχέασαν ¹⁹⁾ αὐτῷ, οὐκ ἔλεγον, εἶπεν, ὅτι Ξανθίππη βροντῶσα, καὶ ὕδωρ ποιήσει ²⁰⁾; 14. Πρὸς Ἀλκιβιάδην εἰπόντα, οὐκ ἀνεκτὴ ἡ Ξανθίππη λαιδοροῦσα, οὐ καὶ σύ, εἶπε, χηνῶν βοώντων ἀνέχῃ; — 15. Ἡ Ξανθίππη ἔφη, μυρίων μεταβολῶν τὴν πόλιν καὶ αὐτοῦς ²¹⁾ κατασχουσῶν ²²⁾,

16) i. e. ὅτι τις, Nach den Ausdrücken des Verwundersns ist εἰ für ὅτι bey den Attikern herrschender Gebrauch. S. Sch. Gr. §. 150. — 17) Ueber das Particip. nach παύειν S. Sch. Gr. §. 145. Anm. 3. 18) genit. absoluti. wofür es auch heißen könnte, πρὸς τὸν ἐπιστάντα Ξενοκράτη ἔφη. — 19) ὕδωρ scil. περιχέω. aor. I. περιέχεα. 20) wie ein andre Zeus, dem man das Donnern und Regnen (ὕδωρ ποιεῖν) beylegte. 21) sie, ihren Mann und die Seinigen. Durch αὐτοῦς wird die Person den Sachen entgegengesetzt. 22) κατέχω.

ἐν πάσαις ὁμοιον τὸ Σωκράτους πρόσωπον θεάσασθαι, καὶ προϊόντος ἐκ τῆς οἰκίας, καὶ ἐπανιόντος.

13) Diog. Laert. II. 36. 14) Ibid. 15) Stob. Flor. 106. p. 570.

D i o g e n e s

16. Διογένης πρὸς τὸν εἰπόντα, κακὸν εἶναι τὸ ζῆν, οὐ τὸ ζῆν, εἶπεν, ἀλλὰ τὸ κακῶς ζῆν. — 17. Διογένης ὁ Σινωπεύς, ὁ κύων ἐπικαλούμενος, παντὶ τόπῳ ἐχρῆτο εἰς πάντα²³⁾, ἀριστῶν τε καὶ καθεύδων, καὶ διαλεγόμενος. Βακτηρίᾳ ἐπηρείσατο²⁴⁾ ἀσθενήσας· ἔπειτα μέντοι καὶ διαπαντὸς ἐφόρει αὐτήν. Καὶ πήραν ἐκομίσατο, ἔνθα αὐτῷ τὰ σιτία ἦν. Ἐπιστείλας²⁵⁾ δέ τινι οἰκίδιον αὐτῷ προνοήσασθαι, καὶ βραδύνοντος²⁶⁾, πίθον τινὰ ἔσχεν²⁷⁾ οἰκίαν.

16) Diog. Laert. VI. 55. 17) Ib. 22.

18. Διογένης ἡνίκα ἀπέλιπε τὴν πατρίδα²⁸⁾, εἰς αὐτῷ τῶν οἰκετῶν ἠκολούθει, ὄνομα Μάνης· ὃς οὐ φέρων τὴν μετ' αὐτοῦ διατριβήν, ἀπέδρα²⁹⁾. Προτρεπόντων δέ τινων ζητεῖν αὐτόν, ἔφη, οὐκ αἰσχρὸν ἐστὶ, Μάνην μὲν μὴ δεῖσθαι Διογένης, Διογένην δὲ Μάνους; — 19. Θεασάμενός ποτε παιδίον ταῖς χερσὶ πῖνον, ἐξέῤῥιψε τῆς πήρας τὴν κοτύλην,

23) zu allen Arten von Verrichtungen, wovon in den folgenden Participien einige Beyspiele gegeben werden. 24) ἐπερείδω. 25) ἐπιστέλλω. 26) ἐκείνου ᾧ τοῦτο ἐπέσται sc. 27) ἔσχεν (von ἔχω), mit Uebersprung des Mittelbegriffes, εἴλετο πίθον οἰκίαν. — 28) Sinope in Klein-Asien am Pontus Euxinus gelegen. 29) ἀποδιδράσκω.

εἰπὼν, παιδίον με νενίκηκεν εὐτελεία. Ἐξέβαλε δὲ καὶ τὸ τρυβλίον, ὁμοίως παιδίον θεασάμενος, ἐπειδὴ κατέαξε ³⁰⁾ τὸ σκεῦος, τῷ κοίλῳ ἄρτω τὴν φακὴν ὑποδεχόμενον.

18) Aelian. V. H. 13. 28. 18) Diogen. Laert. VI. 37.

20. Λύχνον μεθ' ἡμέραν ἄψας, ἄνθρωπον, ἔφη, ζητῶ. — 21. Ὅτε ἀλοὺς ³¹⁾ καὶ πωλούμενος ἠρωτήθη, τί οἶδε ποιεῖν, ἀπεκρίνατο. ἀνδρῶν ἄρχειν· καὶ πρὸς τὸν κήρυκα ³²⁾, κήρυσσε, ἔφη, εἴ τις ἐθέλει δεσπότην αὐτῷ πρίασθαι. — 22. Ἐλεγε τῷ Ξενιάδῃ, τῷ πριαμένῳ αὐτόν, δεῖν πείθεσθαι αὐτῷ, εἰ καὶ δοῦλος εἴη ³³⁾· καὶ γὰρ ἰατρὸς ἢ κυβερνήτης εἰ δοῦλος εἴη, πεισθῆναι δεῖν αὐτῷ ³⁴⁾.

20) Diog. Laert. VI. 41. 21) Ib. VI. 29. 22) Ib. VI. 30.

23. Μοχθηροῦ τινος ἀνθρώπου ἐπιγράψαντος ἐπὶ τὴν οἰκίαν· μηδὲν εἰσὶτω ³⁵⁾ κακόν· ὁ οὖν κύριος τῆς οἰκίας, ἔφη, ποῦ εἰσέλθοι ἄν ³⁶⁾; — 24. Ἐκ τοῦ βαλανείου ἐξιὼν, τῷ μὲν πυθομένῳ, εἰ πολλοὶ ἄνθρωποι λοῦνται,

30) κατάγνυμι. Ueber das Augmentum syllab. bey einigen mit einem Vocal anfangenden Verbis S. Sch. Gr. §. 83. Anm. 6. — 31) ἀλίσκομαι. 32) zu dem Ausrufer, der auf dem Sklavenmarkte die zum Verkaufe bestimmten ausbietet. 33) gr. Gr. §. 126. 3. Sch. Gr. §. 140. 3. 34) Man denke diese Worte so: δεῖν γὰρ πεισθῆναι (die Kranken oder Schiffenden nemlich) καὶ ἰατρῷ ἢ κυβερνήτῃ, εἰ καὶ δοῦλος εἴη οὗτος, oder καίπερ δούλοις οὖσι. — 35) εἴς τιμι. 36) gr. Gr. §. 126. 13. Sch. Gr. §. 140. II.

ἡρνήσατο· τῷ δέ³⁷⁾, εἰ πολὺς ὄχλος³⁸⁾, ὠμολόγησεν. — 25. Πρὸς τοὺς ἐρπύσαντας ἐπὶ τὴν τράπεζαν μῦς, ἰδοῦ, Φησί, καὶ Διογένης παρασίτους τρέφει. — 26. Πρὸς τὸν πυθόμενον, ποία ὥρα δεῖ ἀριστᾶν, εἰ μὲν πλούσιος, ἔφη, ὅταν θέλῃ, εἰ δὲ πένης, ὅταν ἔχῃ³⁹⁾. — 27. Πλάτωνος ὀρισσμένου⁴⁰⁾, ἄνθρωπός ἐστι ζῶον δίπουν, ἄπτερον, καὶ εὐδκιμοῦντος⁴¹⁾, τίλας⁴²⁾ ἀλεκτρούνα εἰσήνεγκεν⁴³⁾ εἰς τὴν σχολὴν αὐτοῦ, καὶ ἔφη, οὗτός ἐστιν ὁ Πλάτωνος ἄνθρωπος.

23 — 27) Diog. Laert. VI. 40.

28. Διογένης ἄσωτον ἦτει μνᾶν· τοῦ δὲ εἰπόντος, διὰ τί τοὺς μὲν ἄλλους τριώβολα, ἐμὲ δὲ μνᾶν αἰτεῖς; ἔφη, παρὰ μὲν τῶν ἄλλων ἐλπίζω πάλιν λαβεῖν, παρὰ δὲ σοῦ οὐκέτι. — 29. Ἀττικοῦ τινος ἐγκαλοῦντος αὐτῷ, διότι Λακεδαιμονίους μᾶλλον ἐπαινῶν, παρ' ἐκείνοις οὐ διατρίβει· οὐδὲ γάρ⁴⁴⁾ ἰατρός, εἶπεν, ὑγείας ὦν ποιητικός, ἐν τοῖς ὑγιαίνουσι τὴν διατριβὴν ποιεῖται. — 30. Διογένης τὴν εἰς Ἀθήνας ἐκ Κορίνθου, καὶ πάλιν εἰς Κορίνθου ἐκ Θηβῶν μετὰβασιν⁴⁵⁾ αὐτοῦ παρέβαλε ταῖς⁴⁶⁾ τοῦ

37) πυθόμενος sc. 38) λοῦται sc. 39) gr. Gr. §. 126. 8. Sch. Gr. §. 140. 7. 40) als Plato die Definition gab. 41) und da er mit dieser Definition Beyfall erhielt. 42) τίλλω. Diogenes scil. 43) εἰσφέρειω. — 44) natürlich, denn auch. Ueber den elliptischen Gebrauch von γάρ S. gr. Gr. §. 136. in γάρ. Sch. Gr. §. 150. p. 361. 45) Diogenes hielt sich abwechselnd bald in Athen, bald in Corinth auf. 46) ταῖς gehört zu διατριβαῖς. — βασιλεύς, vorzugsweise der König von Persien.

Βασιλέως, ἔαρος 47) μὲν ἐν Σούσοις, καὶ χειμῶ-
νος ἐν Βαβυλῶνι, θέρους δ' ἐν Μηδίᾳ δια-
τριβαῖς.

28) Stob. Flor. Tit. 15. p. 152. 29) Ib. Tit. 13.
p. 146. 30) Plutarch. T. II, p. 78. D.

A n t i s t h e n e s.

31. Ἀντισθένης ποτὲ ἐπαινούμενος ὑπὸ πο-
νηρῶν, ἀγωνιῶ, ἔφη, μή τι κακὸν εἰργασμαι 48).

— 32. Ἐρωτηθεὶς, τί αὐτῷ περιγέγονεν ἐκ
φιλοσοφίας, ἔφη, τὸ δύνασθαι ἑαυτῷ ὀμιλεῖν. —

33. Ἐρωτηθεὶς, τί τῶν μαθημάτων ἀναγκαι-
ότατον, ἔφη, τὸ κακὰ ἀπομαθεῖν. — 34. Συν-

εβούλευεν Ἀθηναίοις, τοὺς ὄνους ἵππους ψη-
φίσασθαι 49). Ἄλογον δὲ ἡγουμένων 50), ἀλλὰ

μὴν καὶ στρατηγοί, Φησί, γίνονται παρ' ὑμῶν,
μηδὲν μαθόντες, μόνον δὲ χεῖροτονηθέντες 51).

31 — 34) Diog. Laert. VI. 5 — 8.

35. Αἰρετώτερον εἶπεν εἶναι, εἰς κόρακας
ἐμπεσεῖν 52) ἢ εἰς κόλακας· τοὺς μὲν γὰρ ἀπο-

θανόντος 53) τὸ σῶμα, τοὺς δὲ ζῶντος τὴν ψυ-
χὴν λυμαίνεσθαι.

35) Stob. Flor. Tit. 14. p. 149.

47) der Genitivus ἔαρος und θέρους auf die Fra-
ge wann? gr. Gr. §. 119. 4. 2. b. Sch. Gr. §. 132.

3. 2. b. — 48) ἐργάζομαι. Ueber μὴ nach den Zeitwör-
tern des Fürchtens S. gr. Gr. §. 135. 4. Sch. Gr. §. 149. 4.

49) ψηφίσασθαι durch einen Beschluss, τοὺς ὄνους ἵπ-
πους, die Esel zu Pferden zu erklären. 50) ἡγουμέ-
νων, αὐτῶν τοῦτο sc. genitivi absoluti. 51) Es wur-

den jährlich zu Athen zehn Strategen vom Volke er-
wählt, denen die Kriegsangelegenheiten, und nebenbey
auch andere Geschäfte im Staate oblagen. — 52) ἐμ-

πίπτω. 53) ἀποθνήσκω. —

Aristippus.

36. Ἀρίστιππος ἐρωτηθεὶς, τί αὐτῷ περι-
γέγονεν ἐκ Φιλοσοφίας, ἔφη, τὸ δύνασθαι πᾶσι
σαρξρῶντως ὁμιλεῖν. — 37. Ἐρωτηθεὶς ποτε,
τί πλέον ἔχουσιν οἱ Φιλόσοφοι, ἔφη, ἐὰν πάν-
τες οἱ νόμοι ἀναιρεθῶσιν, ὁμοίως βιώσομεν⁵⁴). —
38. Ἐρωτηθεὶς ποτε, τίνι⁵⁵) διαφέρει ὁ σοφὸς
τοῦ μὴ σοφοῦ, ἔφη, εἰς ἀγνώτα τόπον τοὺς
δύο γυμνοὺς ἀπόστειλον, καὶ εἴσῃ⁵⁶). —
39. Ἐρωτηθεὶς, τίνι⁵⁷) διαφέρουσιν οἱ πεπαι-
δευμένοι τῶν ἀπαιδευτῶν, ἔφη, ὥπερ⁵⁸) οἱ δε-
δαμασμένοι ἵπποι τῶν ἀδαμάστων. — 40. Ἐρω-
τηθεὶς, τίνα ἐστίν, ᾧ δεῖ τοὺς παῖδας μανθά-
ναι, ἔφη, οἷς ἄνδρες γενόμενοι χρήσονται. —
41. Ἐρωτηθεὶς ὑπό τίνος, τί⁵⁹) αὐτοῦ ὁ υἱὸς
ἀμείνων ἔσται παιδευθεὶς, καὶ εἰ μὴδὲν ἄλλο,
εἶπεν, ἐν γοῦν τῷ θεάτρῳ οὐ καθεδήσεται⁶⁰)
λίθος ἐπὶ λίθῳ⁶¹). — 42. Συνίσταντός τινος
αὐτῷ υἱόν, ἤτησε⁶²) πεντακοσίας δραχμὰς·
τοῦ δὲ εἰπόντος, τοσούτου⁶³) δύναμαι ἀνδρά-
ποδον ὠνήσασθαι, πρίω⁶⁴), ἔφη, καὶ ἔξεις
δύο⁶⁵). — 43. Τοῦ θεράποντος ἐν ὁδῷ βα-

54) βιώσομεν, wir Philosophen nemlich. ὁμοίως, auf gleiche Weise und eben so, als ob die Gesetze vorhanden wären. 55) worinne. 56) S. εἶδω. 57) worinne. gr. Gr. §. 118. 6. Sch. Gr. §. 131. 7. 58) διαφέρουσι sc. 59) τί, worinne. 60) καθεζομαι. 61) man saß im Theater auf steinernen Stufen. 62) αἰτέω. 63) der Genit. des Werthes auf die Frage wofür? S. gr. Gr. §. 119. 6. 2. Sch. Gr. §. 132. 3. 2. 64) πρίωμαι. 65) ἀνδράπεδα sc. den gekauften Knecht und deinen Sohn.

σπάζοντος ἀργύριον, καὶ βαρυνομένου, ἀπόχεσε, ἔφη, τὸ πλεόν, καὶ ὅσον δύνασαι βάσταζε. —

44. Ἐρωτηθεὶς ὑπὸ Διονυσίου, διὰ τί οἱ μὲν φιλόσοφοι ἐπὶ τὰς τῶν πλουσίων θύρας ἔρχονται, οἱ δὲ πλούσιοι ἐπὶ τὰς τῶν φιλοσόφων οὐκ-
έτι, ἔφη, ὅτι οἱ μὲν ἴσασιν ὧν δέονται, οἱ δὲ οὐκ ἴσασι. —

45. Διογένης ποτὲ λάχανα πλύνων Ἀρίστιππον παριόντα ἔσκωψε καὶ ἔφη· εἰ ταῦτα ⁶⁶⁾ ἔμαθες προσφέρεσθαι, οὐκ ἂν τυράννων αὐλὰς ἐθεράπευες· ὁ δὲ, καὶ σύ, εἶπεν, εἴπερ ἦδεις ἀνθρώποις ὀμιλεῖν, οὐκ ἂν λάχανα ἔπλυνες ⁶⁷⁾. — 46. Εἰς Κόρινθον αὐτῷ πλέοντι ποτε, καὶ χειμαζομένῳ, συνέβη ταραχθῆναι ⁶⁸⁾· πρὸς οὖν τὸν εἰπόντα, ἡμεῖς μὲν οἱ ἰδιῶται οὐ δεδοίκαμεν ⁶⁹⁾, ὑμεῖς δὲ οἱ φιλόσοφοι δειλιάτε· οὐ γάρ ⁷⁰⁾ περὶ ὁμοίας, ἔφη, ψυχῆς ἀγωνιῶμεν ἕκαστοι ⁷¹⁾.

36 — 46) Diog. Laert. II, 69 — 80.

S o l o n. G o r g i a s.

47. Σόλων ἀποβαλὼν υἱὸν ἔκλευσεν ⁷²⁾. Εἰπόντος δὲ τινος πρὸς αὐτόν, ὥς οὐδὲν προὔργου ποιεῖ κλαίων, δι' αὐτὸ γάρ τοι τοῦτο ⁷³⁾, ἔφη, κλαίω. — 48. Γοργίας ὁ Λεοντῖνος ἔρω-

66) auf den Kohl zeigend. 67) Ueber den Gebrauch der bedingten Sätze mit εἰ und ἂν S. gr. Gr. §. 126. 9. 4. Sch. Gr. §. 140. I. 68) ταραάσσω. 69) δεῖδω. 70) sehr natürlich, denn . . . S. gr. Gr. §. 136. in γάρ. Vergl. oben §. 29. 71) wir Philosophen und ihr Idioten (Ungelehrten). — 72) κλαίω. 73) Verbinde: δι' αὐτὸ τοῦτο. eben darüber wein' ich ja (γάρ τοι). Vergl. §. 29. wie §. 46.

τηθείς, ποία διαίτη χρώμενος εἰς μακρὸν γῆρας ἦλθεν, οὐδὲν οὐδέποτε, ἔφη, πρὸς ἡδονὴν οὔτε φαγών, οὔτε 74) δράσας.

47. 48) Stob. Flor. Tit. 121. p. 611.

49. Γοργίας ἤδη γηραιὸς ὑπάρχων, ἐρωτηθείς, εἰ ἡδέως ἀποθνήσκει 75), μάλιστα, εἶπεν· ὥσπερ γὰρ ἐκ σαπροῦ καὶ ῥέοντος οἰκιδίου ἀσμένως ἀπαλλάττομαι. — 50. Ὁ αὐτὸς ἐπὶ τέρματι ὦν τοῦ βίου, ὑπ' ἀσθενείας καταληφθείς, κατ' ὀλίγον εἰς ὕπνον ὑπολισθαίνων ἔκειτο. Εἰ δέ τις αὐτὸν τῶν ἐπιτηδείων ἤρετο, τί πράττοι; ὁ Γοργίας ἀπεκρίνατο· ἡδὴ μεδ' ὕπνος ἄρχεται παρακατατίθεσθαι τῷ ἀδελφῷ 76).

49) Stob. T. 99. p. 546. 50) Ib. T. 117. p. 598.

Pittakos. Xenophon.

51. Πιττακὸς ἀδικηθείς ὑπὸ τινος καὶ ἔχων ἐξουσίαν αὐτὸν κολάσαι, ἀφῆκεν, εἰπών, συγγνώμη τιμωρίας ἀμείνων 77). τὸ 78) μὲν γὰρ ἡμέρου φύσεως ἐστί, τὸ δὲ 79) θνητῶδους. — 52. Γρύλλος, ὁ Ξενοφῶντος υἱός, ἐν τῇ μάχῃ περὶ Μαντινείαν ἰσχυρῶς ἀγωνισάμενος ἐτελεύτησεν. Ἐν ταύτῃ τῇ μάχῃ καὶ Ἐπαμινώνδας ἔπεσε 80). Τηνικαῦτα δὴ καὶ τὸν Ξενοφῶντα Φασὶ θύειν ἐστεμμένον 81). ἀπαγγελλθέντος δὲ

74) Ueber die angehäuften Negationen S. gr. Gr. §. 135. 6. Sch. Gr. §. 149. 6. — 75) Vergl. §. 7. 7. — 76) der Bruder des Schlafes ist der Tod. — 77) ἀφῆκεν von ἀφίημι. — τιμωρίας ἀμείνων st. ἡ τιμωρία. gr. Gr. §. 119. 5. 4. Sch. Gr. §. 132. 4. 4. 78) τὸ συγγινώσκειν sc. Ueber den Genitivus φύσεως S. gr. Gr. §. 119. Anm. 8. Sch. Gr. §. 132. Anm. 4. 79) τὸ τιμωρεῖσθαι sc. 80) πίπτω. 81) στέφω.

αὐτῷ τοῦ θανάτου τοῦ παιδός, ἀποστεφανώ-
σασθαι· ἔπειτα μαθόντα ὅτι γενναίως ⁸²⁾, πάλιν ἐπιθέσθαι ⁸³⁾ τὸν στέφανον. "Ενιοι δὲ οὐδὲ
δακρῦσαι φασὶν αὐτόν, ἀλλὰ γάρ, εἰπεῖν ⁸⁴⁾,
ἤδειν θνητὸν γεγεννηκώς ⁸⁵⁾.

51) Stob. T. 19. pag. 169. 52) Diog. Laert. II.
54. 55.

III. Anekdoten von Dichtern und Rednern.

53. Ἀνακρέων δωρεὰν παρὰ Πολυκράτους
λαβὼν πέντετάλαντα, ὡς ἐφρόντισεν ἐπ' αὐτοῖς
δυοῖν νυκτοῖν ¹⁾, ἀπέδωκεν αὐτά, εἰπὼν· μισῶ
δωρεὰν ἣτις ἀναγκάζει ἀγρυπνεῖν. — 54. Σιμωνί-
δης ἔλεγεν, ὅτι λαλήσας μὲν πολλάκις μετε-
νόησε, σιωπήσας δὲ οὐδέποτε.

53) Stob. T. 91. p. 508. u. 511. 54) Plutarch. II.
p. 515. D.

55. Αἰσχύλος ὁ τραγωδὸς ἐκρίνετο ἄσε-
βείας ²⁾ ἐπὶ τινὶ δράματι. Ἐτοίμων οὖν ὄντων

82) ἀπέθανε sc. 83) ἐπιτίθημι. Man beachte den
Gebrauch des Mediums in ἐπιθέσθαι und ἀποστε-
φανώσασθαι. gr. Gr. §. 122. 2. Sch. Gr. §. 135. 2.
84) m. verbinde: ἀλλὰ εἰπεῖν, ἤδειν γάρ (Vergl. oben
§. 29. 31.) θνητὸν γεγεννηκώς. 85) das Participium
steht regelmässig nach den Verbis, welche wissen,
erfahren bedeuten. S. gr. Gr. §. 131. 4. Sch. Gr.
§. 145. 4.

§. 53. Polykrates, Tyrann von Samos, an
dessen Hofe Anakreon lebte. 1) δυοῖν νυκτοῖν. gr. Gr.
§. 119. 6. 3. Sch. Gr. §. 132. 3. 2. b. — 2) man be-
schuldigte ihn, in einem seiner Trauerspiele die eleu-
sinischen Mysterien verrathen zu haben. — ἄσεβείας.
S. gr. Gr. §. 119. 5. 3. Sch. Gr. §. 132. 4. 3.

Ἀθηναίων βάλλειν αὐτὸν λίθοις, Ἀμεινίας ὁ νεώτερος ἀδελφός, διακαλυψάμενος τὸ ἱμάτιον, ἔδειξε τὸν πῆχυν ἔρημον τῆς χειρός 3). Ἐτυχε δὲ ἀριστεύων 4) ἐν Σαλαμῖνι ὁ Ἀμεινίας, ἀποβεβληκὼς τὴν χεῖρα, καὶ πρῶτος Ἀθηναίων τῶν ἀριστείων ἔτυχεν 5). Ἐπεὶ δὲ εἶδον οἱ δικασταὶ τοῦ ἀνδρὸς τὸ πάθος 6), ὑπεμνήσθησαν 7) τῶν ἔργων αὐτοῦ, καὶ ἀφῆκαν τὸν Αἰσχύλον.

55) Aelian. V. H. 5, 19.

56. Φιλόξενος παραδοθεὶς ὑπὸ Διονυσίου ποτὲ εἰς τὰς λατομίας, διὰ τὸ φαυλίζειν τὰ ποιήματα αὐτοῦ, καὶ ἀνακληθεὶς 8), ἔπειτα πάλιν ἐπὶ τὴν ἀκρόασιν αὐτῶν ἐκλήθη. Μέχρι δὲ τίνος 9) ὑπομείνας ἀνέστη. Πυθομένου δὲ τοῦ Διονυσίου, ποῖ δὴ σύ 10); εἰς τὰς λατομίας, εἶπεν. — 57. Σοφοκλῆς, ὁ τραγωδοποιός, ὑπὸ τοῦ Ἰοφῶντος τοῦ υἱέος ἐπὶ τέλει τοῦ βίου παρανοίας 11) κρινόμενος, ἀνέγνω 12) τοῖς δικασταῖς Οἰδίπουν τὸν ἐπὶ Κολωνῷ, ἐπιδεικνύμε-

3) gr. Gr. §. 119. 3. 2. Sch. Gr. §. 132. 4. 2. 4) ἔτυχε ἀριστεύων, umschreibend st. ἡρίστουσε. gr. Gr. §. 131. Anm. 7. Sch. Gr. §. 145. Anm. 5. 5) er war der erste in der Reihe der Athenäer, welche Preise der Tapferkeit erhalten hatten. 6) τὸ πάθος, seine Verstümmelung. 7) ὑπομνήσκω. — 8) ἀνακαλέω. — ἔπειτα steht nach dem Participio, um den Nachsatz stärker herauszuheben. 9) χρόνου sc. 10) ἔρχη sc. 11) S. gr. Gr. §. 119. 5. 3. Sch. Gr. §. 132. 4. 3. 12) ἀναγιγνώσκειν. [der Oedipus Koloneus ist eines von Sophokles noch vorhandenen Trauerspielen.]

νος διὰ τοῦ δράματος, ὅπως τὸν νοῦν ¹³⁾ ὑγιαίνει· ὡς τοὺς δικαστὰς τὸν μὲν ὑπερθαυμάσαι, καταψηφίσασθαι δὲ τοῦ νιοῦ αὐτοῦ μανίαν.

56) Stob. T. 13. p. 145. 57) Lucian. T. VIII. p. 129.

58. Φιλήμων, ὁ κωμικός, ἑπτὰ πρὸς τοῖς ἑννεήκοντα ἔτη βιούς, κατέκειτο μὲν ἐπὶ κλίνης ἡρεμῶν· θρασάμενος δὲ ὄνου τὰ παρεσκευασμένα αὐτῷ ¹⁴⁾ σῦκα κατεσθίοντα, ὥρμησε μὲν εἰς γέλωτα, καλέσας δὲ τὸν οἰκέτην, καὶ σὺν πολλῷ καὶ ἄθρόῳ γέλῳτι εἰπὼν, προσδοῦναι τῷ ὄνῳ ἀκράτου ¹⁵⁾ ῥοφεῖν, ἀποπνιγείς ὑπὸ τοῦ γέλωτος ἀπέθανεν. — 59. Φιλήταν λέγουσι τὸν Κῶν λεπτότατον γενέσθαι τὸ σῶμα ¹⁶⁾. Ἐπεὶ τοίνυν ἀνατραπῆναι ¹⁷⁾ ῥάδιος ἦν ἐκ πάσης προφάσεως, μολὶβδου ¹⁸⁾, φασί ¹⁹⁾, πεποιημένα εἶχεν ἐν τοῖς ὑποδήμασι πέλματα, ἵνα μὴ ἀνατρέποιτο ὑπὸ τῶν ἀνέμων, εἴ ποτε σκληροὶ κατέπνεον.

58) Lucian. T. VIII. p. 129. 59) Aelian. V. H. 9, 14.

60. Φιλιππίδης ὁ κωμωδοποιός, φιλοφρονοῦμένου τοῦ βασιλέως αὐτὸν Λυσιμάχου, καὶ

13) Ueber den beschränkenden und bestimmenden Accusativus S. gr. Gr. §. 118. Sch. Gr. §. 131. 6. ὑγιαίνειν, gesund seyn. τὸν νοῦν, vernünftig seyn. — 14) τῷ Φιλήμονι sc. 15) οἴνου sc. ungemischten Wein trank man zum Nachtsch. Der Genit. auf die Frage wovon? gr. Gr. §. 119. 4. 2. d. Sch. Gr. §. 132. 3. 2. d. 16) S. oben 13. 17) ἀνατρέπω. Der Infinit. steht bey ῥάδιος wie das Supinum bey facilis. 18) Genitiv. der Materie. 19) wie man sagt, (wie dicunt, narrant).

λέγοντος, τίνος σοὶ μεταδῶ τῶν ἐμῶν ²⁰⁾; οὐ
 βούλει, Φησὶν, ὦ βασιλεῦ, πλὴν τῶν ἀπορρή-
 των. — 61. Ἰσοκράτης, ὁ ῥήτωρ, νεανίου
 τινὸς λάλου σχολάζειν αὐτῷ βουλομένου, διτ-
 τοὺς ἤτησε μισθοὺς. Τοῦ δὲ τὴν αἰτίαν πυθο-
 μένου, ἕνα, ἔφη, μὲν ²¹⁾, ἵνα λαλεῖν μάθῃς,
 τὸν δ' ἕτερον, ἵνα σιγᾷν. — 62. Λυσίας τινὶ
 δίκην ἔχοντι λόγον συγγράψας ἔδωκεν· ὁ δὲ
 πολλάκις ἀναγνούς ²²⁾, ἦκε πρὸς τὸν Λυσίαν
 ἀθυμῶν καὶ λέγων, τὸ μὲν πρῶτον αὐτῷ δι-
 εξιόντι θαυμαστὸν φανῆναι τὸν λόγον, αὖθις
 δὲ καὶ τρίτον ἀναλαμβάνοντι παντελῶς ἀμβλὺν
 καὶ ἄπρακτον· ὁ δὲ Λυσίας γελάσας, τί οὖν,
 εἶπεν, οὐχ ἅπαξ ²³⁾ μέλλεις λέγειν αὐτὸν ἐπὶ
 τῶν δικαστῶν;

60) Plut. T. II. p. 508. C. 61) Stob. T. 36. p. 218.
 62) Plutarch. T. II. p. 504. C.

IV. Anekdoten von Staatsmännern und Königen.

63. Χαριέντως ὁ βασιλεὺς Ἀρχέλαος ¹⁾,
 ἀδολέσχου κουρέως περιβαλόντος ²⁾ αὐτῷ τὸ
 ὠμόλινον, καὶ πυθόμενου, πῶς σε κείρω, βασι-
 λεῦ; σιωπῶν, ἔφη. — 64. Ὁ νεώτερος Διο-

— 20) gr. Gr. §. 119. 4. c. Sch. Gr. §. 132. 3. 2. c.
 auf die Frage τίνος wird in οὐ βούλει mit demsel-
 ben Casus geantwortet. 21) μισθὸν αἰτέω sc. 22)
 ἀναγινώσκω. 23) ἢ ε. ἄρα πολλάκις, καὶ οὐχ ἅπαξ
 μόνον. — μέλλεις λέγειν, dicturus es.

1) König von Makedonien. 2) genit. absoluti.

νύσιος ἔλεγε πολλοὺς τρέφειν 3) σοφιστάς, οὐ θαυμάζων ἐκείνους, ἀλλὰ δι' ἐκείνων θαυμάζεσθαι βουλόμενος.

63) Plut. T. II. p. 509. A. 64) Ib. p. 176. C.

Philippos, König von Makedonien.

65. Φίλιππος ἔλεγε, κρεῖττον εἶναι στρατόπεδον ἐλάφῳ, λέοντος στρατηγούντος, ἢ λέοντων, ἐλάφου στρατηγούντος. — 66. Φίλιππος, ὁ Ἀλεξάνδρου πατήρ, Ἀθηναίους μακαρίζειν 4) ἔλεγεν, εἰ καὶ ἕκαστον ἐν αὐτὸν αἰρεῖσθαι δέκα στρατηγούς εὐρίσκουσιν· αὐτὸς 5) γὰρ ἐν πολλοῖς ἔτεσιν ἓνα μόνον στρατηγὸν εὐρηκέναι, Παρμενίωνα. — 67. Φίλιππος ἐρωτώμενος, οὐστinas μάλιστα φιλεῖ, καὶ οὐστinas μάλιστα μισεῖ, τοὺς μέλλοντας 6), ἔφη, προδιδόναι μάλιστα φίλῳ, τοὺς δ' ἤδη προδεδωκότας μάλιστα μισῶ.

65) Stob. T. 52. p. 366. 66) Plut. T. II. p. 177. C. 67) Stob. T. 52. p. 366.

68. Νεοπτόλεμον, τὸν τῆς τραγωδίας ὑποκριτὴν, ἥρετό τις, τί θαυμάζοι τῶν ὑπ' Αἰσχύλου λεχθέντων, ἢ Σοφοκλεους, ἢ Εὐριπίδου; οὐδὲν μὲν τούτων, εἶπεν, ὃ δ' αὐτὸς

3) τρέφειν. er nähre. — 4) μακαρίζειν. er preise glücklich. S. gr. Gr. §. 128. 3. Sch. Gr. §. 142. 3. das folgende εἰ ist soviel als ὅτι. S. gr. Gr. §. 136. in εἰ. Sch. Gr. §. 150. Ueber die Sache vergl. §. 34. not. 5r. 5) Ueber den Nominativus S. gr. Gr. §. 129. 2. 1. Sch. Gr. §. 143. 2. 1. 6) gr. Gr. §. 137. in μέλλω. Philippus meynte die Verräther unter den Völkern, mit denen er Krieg führte.

ἐθεάσατο ἐπὶ μείζονος σκηνῆς, Φίλιππον ἐν τοῖς
 τῆς θυγατρὸς Κλεοπάτρας γάμοις πομπεύσαντα,
 καὶ τρεῖς καὶ ἑκατὸν θεὸν ἐπικληθέντα, τῇ ἐξῆς 7)
 ἐπισφάγνεντα ἐν τῷ θεάτρῳ, καὶ ἐρῶμενον 8).
 — 69. Τριῶν Φιλίππῳ προσαγγελθέντων εὐ-
 τυχημάτων ὑφ' ἑνα καιρόν, πρῶτου μὲν, ὅτι
 τεθρίππῳ νενίκηκεν Ὀλύμπια 9). δευτέρου δέ,
 ὅτι Παρμενίων ὁ στρατηγὸς μάχῃ Δαρδανεῖς
 ἐνίκησε· τρίτου δ', ὅτι ἄρῶεν αὐτῷ παιδίον
 ἀπεκύησεν Ὀλυμπίας· ἀνατείνας ἐς οὐρανὸν τὰς
 χεῖρας, ὃ δαῖμον, εἶπε, μέτριόν τι τούτοις
 ἀντίδεις ἐλάττωμα! εἰδὼς ὅτι τοῖς μεγάλοις
 εὐτυχήμασι φθονεῖν πέφυκεν 10) ἡ Τύχη. —
 70. Ἐν Καιρωνσίᾳ τοὺς Ἀθηναίους μεγάλη νίκη
 ἐνίκησε Φίλιππος. Ἐπαρθεῖς 11) δὲ τῇ εὐπρα-
 γίᾳ, ὥστε δεῖν αὐτὸν ὑπομιμνήσκεσθαι, ὅτι ἄν-
 θρωπός ἐστιν, καὶ προσέταξέ τινι παιδί τοῦτο
 ἔργον ἔχειν. Τρεῖς δὲ ἐκάστης ἡμέρας 12) ὁ παῖς
 ἔλεγεν αὐτῷ· Φίλιππε, ἄνθρωπος εἶ.

68) Stob. T. 96. p. 532. 69) Plut. T. II. p. 105. A.
 70) Aelian. V. H. 8, 15.

7) ἡμέρα sc. 8) ῥίπτω. [Neoptolemus meinte, dieses
 Ereigniß sey tragischer, und durch den plötzli-
 chen Wechsel des Glücks merkwürdiger, als ir-
 gend eines, das von den großen Tragikern, Ae-
 schylus, Sophokles und Euripides, auf die Büh-
 ne gebracht worden.] 9) νικᾶν Ὀλύμπια, ἀγωνί-
 σματα, sc. in den olympischen Spielen siegen,
 was für die höchste Ehre galt. 10) πεφυκέναι c. in-
 finit. pflegen. 11) ἐπαρθεῖς von ἐπαίρω. ὥστε von οἶσ-
 μαι. 12) gr. Gr. §. 119. 4. b. Sch. Gr. §. 132. §. 2.

Alexander.

71. Ὁ Ἀλέξανδρος Διογένει εἰς λόγους ἐλθὼν, οὕτω κατεπλάγχθη ¹³⁾ τὸν βίον καὶ τὸ ἀξίωμα τοῦ ἀνδρός, ὥστε πολλάκις αὐτοῦ μνημονεύων ¹⁴⁾ λέγειν, εἰ μὴ Ἀλέξανδρος ἦμην ¹⁵⁾, Διογένης ἂν ἦμην. — 72. Ἀλέξανδρος μόνον ἐκέλευε Λύσιππον ¹⁶⁾ εἰκόνας αὐτοῦ δημιουργεῖν. μόνος γὰρ οὗτος κατεμήνυε τῷ χαλκῷ τὸ ἦθος αὐτοῦ, καὶ συνεξέφερε τῇ μορφῇ τὴν ἀρετὴν. οἱ δὲ ἄλλοι τὴν ἀποστροφὴν τοῦ τραχήλου, καὶ τῶν ὀμμάτων τὴν ὑγρότητα μιμεῖσθαι θέλοντες, οὐ διεφύλαττον αὐτοῦ τὸ ἀρρενωπὸν καὶ λεοντῶδες. — 73. Ἀλέξανδρος Ἀναξάρχου ¹⁷⁾ περὶ κόσμων ἀπειρίας ἀκούων ἐδάκρυε, καὶ τῶν Φίλων ἐρωτησάντων αὐτόν, τί δακρύει, οὐκ ἄξιον, ἔφη, δακρύειν, εἰ ¹⁸⁾ κόσμων ὄντων ἀπείρων, ἐνὸς οὐδέπω κύριοι γεγόναμεν;

71) Plut. T. II. p. 331. F. 72) Ib. p. 335. B. 73) Ib. p. 466. C.

Nachfolger Alexanders.

74. Πτολεμαῖόν Φασι τὸν Λάγου ¹⁹⁾, κατα-

13) καταπλήσσω. Ueber die dem Passivo beygesetzten Accusativen S. gr. Gr. §. 121. 6. Sch. Gr. §. 131. 6. 14) μνημονεύων. über den Nominat. beym Infinitivo S. Sch. Gr. §. 143. Anm. 2. — αὐτοῦ hängt von μνημονεύων ab. S. gr. Gr. §. 119. 5. 3. Sch. Gr. §. 132. 4. 3. 15) st. ἦν. Das folgende ἦμην ist soviel als εἶναι ἦθελον. Ueber die Construction S. gr. Gr. §. 126. 9. 4. Sch. Gr. §. 140. 8. 4. — 16) einen Bildhauer. — 17) e. Philosophen. Ueber den Genitiv S. gr. Gr. §. 119. 5. Sch. Gr. §. 132. 4. 3. 18) gr. Gr. §. 136. in εἰ. — 19) υῖόν sc. Dieser Ptolemäus fängt die Reihe der Ptolemäer an, die nach Alexander über Aegypten geherrscht haben.

πλουτίζοντα τοὺς Φίλους αὐτοῦ ὑπερχαίρειν· ἔλεγε δέ, ἄμεινον εἶναι πλουτίζειν ἢ πλουτεῖν. —

75. Ἀντίγονος ²⁰⁾ πρὸς τινα μακαρίζουσιν αὐτὸν γραῦν, εἰ ἤδεις, ἔφη, ὦ μήτηρ, ὅσων κακῶν μεστόν ἐστι τουτὶ ²¹⁾ τὸ ῥάκος, δείξας τὸ διάδημα, οὐκ ἂν ἐπὶ κοπρίας κείμενον αὐτὸ ἐβάστασας. — 76. Ἀντίγονος ὁ βασιλεὺς, ἐρωτήσαντος αὐτὸν τοῦ υἱοῦ, πηνίκα μέλλουσιν ἀναzeugνύειν, τί δέδοικας, εἶπε, μὴ μόνος οὐκ ἀκούσης ²²⁾ τῆς σάλπιγγος;

74) Aelian. V. H. 13, 13. 75) Stob. T. 47. p. 344. 76) Plut. T. II. p. 506. C.

Alexander von Pherae.

77. Ἀλέξανδρος, ὁ Φεραίων τύραννος, θρώμενος τραγωδόν, ἐμπαθέστερον διетέθη πρὸς τὸν οἶκτον· ἀναπηδήσας οὖν ἐκ τοῦ θεάτρου ἀπιὼν ὥχετο ²³⁾, δεινὸν εἶναι λέγων, εἰ τοσούτους ἀποσφάζας πολίτας ²⁴⁾, ὀφθήσεται τοῖς Ἐκάβης καὶ Πολυξένης πάθεσιν ἐπιδακρύων.

77) Plut. T. II. p. 334. A.

20) König von Asien, einer der Nachfolger Alexanders. 21) τουτί. st. τοῦτο, aber mit dem Begriffe des Hinweisens. S. Sch. Gr. §. 80. 2. — 22) ἀκούειν mit dem Genitivo. gr. Gr. §. 126. 2. Sch. Gr. §. 132. 4. 3. Der Coniunctivus hängt von μὴ ab. gr. Gr. §. 135. 4. Sch. Gr. §. 149. 4. Da das Perfectum δέδοικας die Bedeutung eines Präsens hat, so folgt der Coniunctivus (nicht der Optativus) darauf. gr. Gr. §. 126. 2. Sch. Gr. §. 140. 2. — 23) er eilte davon. 24) man denke hinzu: ohne Mitleiden zu fühlen. —

K r o e s o s.

78. Ὅτε Κροῖσος ἤρχε Λυδῶν²⁵⁾, τὸν ἀδελφὸν μετ' αὐτοῦ κατέστησεν ἄρχοντα. Προσελθὼν δέ τις τῶν Λυδῶν, ὃ βασιλεῦ, εἶπε, πάντων ἐπὶ γῆς καλῶν ὁ ἥλιος ἀνθρώποις αἰτίος ἐστι, καὶ οὐδὲν ἂν εἴη τῶν ἐπὶ γῆς, μὴ τοῦ ἡλίου ἐπιλάμποντος²⁶⁾. ἀλλ' εἰ θέλουσι δύο ἥλιοι γενέσθαι, κίνδυνος²⁷⁾ πάντα συμφλεχθέντα διαφθαρῆναι. Οὕτως ἓνα μὲν βασιλεῖα δέχονται Λυδοί, καὶ σωτῆρα πιστεύουσιν εἶναι, δύο δὲ ἅμα οὐκ ἂν ἀνάσχοιντο²⁸⁾.

78) Stob. T. 45. p. 323.

Themistoklēs.

79. Θεμιστοκλῆς ἔτι μεράκιον ὢν ἐν πό- τοις ἐκυλινδεῖτο· ἐπεὶ δὲ Μιλτιάδης στρατηγῶν ἐνίκησεν ἐν Μαραθῶνι τοὺς βαρβάρους, οὐκ ἔτι ἦν²⁹⁾ ἐντυχεῖν ἀτακτοῦντι Θεμιστοκλεῖ. Πρὸς δὲ τοὺς θαυμάζοντας τὴν μεταβολὴν ἔλεγεν, οὐκ ἔα με καθεύδειν, οὐδὲ ῥαθυμεῖν τὸ Μιλτιάδου τρόπαιον. — 80. Ἐρωτηθεὶς δέ, πότερον Ἀχιλλεὺς ἐβούλετ' ἂν εἶναι ἢ Ὅμηρος; σὺ δὲ αὐτός, ἔφη, πότερον ἤθελες ὁ νικῶν ἐν Ὀλυμπιάσιν ἢ ὁ κηρύσσων τοὺς νικῶντας εἶναι;

79. 80) Plutarch. T. II. p. 184.

25) über den Genitivus S. gr. Gr. §. 119. 5. 3. Sch. Gr. §. 132. 4. 3. 26) i. e. εἰ ὁ ἥλιος μὴ ἐπιλάμποι. 27) διαφθείρω. Zu κίνδυνος denke man ἐστὶ hinzu: so ist zu fürchten. 28) der Optat. als milderer Ausdruck st. ἀνέχονται. S. gr. Gr. §. 126. 13. Sch. Gr. §. 140. II. — 29) st. εἴην. man konnte. Sch. Gr. §. 151.

81. Θεμιστοκλῆς πρὸς τὸν Εὐρυβιάδην τὸν Λακεδαιμόνιον ἔλεγέ τι ὑπεναντίον, καὶ ἀνέτεινεν αὐτῷ τὴν βακτηρίαν ὃ Εὐρυβιάδης. Ὁ δέ, πάταξον μὲν, ἔφη, ἄκουσον δέ. "Ἦιδει³⁰⁾ δέ, ὅτι ἃ μέλλει λέγειν, τῷ κοινῷ λυσιτελεῖ. — 82. Σερίφιου τινὸς πρὸς αὐτὸν εἰπόντος, ὡς οὐ δὲ αὐτόν, ἀλλὰ διὰ τὴν πόλιν ἐνδοξὸς ἐστίν, ἀληθῆ λέγεις, εἶπεν, ἀλλ' οὐτ' ἂν ἐγὼ Σερίφιος ὢν ἐγενόμην ἐνδοξος³¹⁾, οὔτε σύ, Ἀθηναῖος³²⁾. — 83. Πρὸς δὲ Σιμωνίδην³³⁾ ἐξαίτουμένον τινα κρίσιν οὐ δικαίαν, ἔφη, μήτ' ἂν ἐκείνον γενέσθαι³⁴⁾ ποιητὴν ἀγαθόν, ἄδοντα παρὰ μέλος, μήτ' αὐτὸν ἄρχοντα χρηστόν, δικάζοντα παρὰ τὸν νόμον. — 84. Ἀπείκαζεν αὐτὸν ταῖς πλατάνοισι, αἷς ὑποτρέχουσι³⁵⁾ χειμαζόμενοι, γενομένης δὲ εὐδίας τίλλουσιν οἱ παρερχόμενοι καὶ κολοῦουσιν.

81) Aelian. V. H. 13, 40. 82) Plut. T. II. p. 185. C. 83) Ib. p. 183. D. 84) Ib. p. 185. E.

Epaminondas.

85. Ἐπαμινώνδας ἓνα εἶχε τρίβωνα· εἰ δέ ποτε αὐτὸν ἔδωκεν εἰς γναφεῖον, αὐτὸς ὑπέμενεν οἴκοι δι' ἀπορίαν ἑτέρου. — 86. Ἐπαμινώνδας,

30) εἶδω. — ἃ μέλλει λέγειν. quae dicturus erat. 31) statt εἰ Σερίφιος ἦν, οὐκ ἂν ἐγενόμην ἐνδ. 32) man denke ὢν dazu und ἐνδοξος ἐγένου ἂν. 33) den lyrischen Dichter. 34) st. ὅτι μήτε ἐκεῖνος γένοιτο ποιητῆς ἀγαθός, εἰ ἄδοι παρὰ μέλος (die lyrischen Dichter pflegten ihre Lieder selbst abzusingen). gr. Gr. §. 126. 14. Sch. Gr. §. 140. Anm. 2. 35) ἄνθρωποι. sc. — τίλλουσιν, αὐτῶν τὰ φύλλα. — κολοῦουσιν, αὐτὰς sc.

ὁ Θηβαῖος, ἰδὼν στρατόπεδον μέγα καὶ καλόν, στρατηγὸν οὐκ ἔχον, ἡλίκον, ἔφη, θηρίον, καὶ κεφαλὴν οὐκ ἔχει. — 87. Ἐλεγε³⁶⁾ πρὸς Πελοπίδαν, μὴ πρότερον ἀπαλλάττεσθαι τῆς ἀγορᾶς³⁷⁾ ἡμέρα, πρὶν ἢ³⁸⁾ φίλον τοῖς ἀρχαίοις τινὰ προσπορίσαι νεώτερον. — 88. Τὸν Ἐπαμινώνδαν ὁ Σπίνδαρος ἐπαινῶν, ἔφη, μήτε πλείονα γιννώσκοντι, μήτε ἐλάττονα φθεγγόμενῳ ῥαδίως ἐντυχεῖν ἑτέρῳ.

85) Aelian. V. H. 5. 5. 86) Stob. T. 52. p. 365. 87) Aelian. V. H. 14, 38. 88) Plut. T. II. p. 39. B.

Pelopidas und einige andere Feldherrn.

89. Πελοπίδας, ἀνδρείου στρατιώτου διαβληθέντος³⁹⁾ αὐτῷ, ὡς βλασφημήσαντος αὐτόν, ἐγὼ τὰ μὲν ἔργα, ἔφη, αὐτοῦ βλέπω, τῶν δὲ λόγων οὐκ ἤκουσα⁴⁰⁾. — 90. Ἰφικράτης τὸ στράτευμα οὕτως ἔφασκε δεῖν συντεταχθαι⁴¹⁾, ὡς ἐν σῶμα· θώρακα μὲν ἔχον τὴν φάλαγγα, χεῖρας δὲ τοὺς ψιλοὺς, πόδας δὲ τοὺς ἱππέας, κεφαλὴν δὲ τὸν στρατηγόν. — 91. Ὁ Περικλῆς ἐν τῷ λοιμῷ τοὺς παῖδας ἀποβαλὼν, ἀνδρείότατα⁴²⁾ τὸν θάνατον αὐτῶν ἤνεγκε, καὶ πάντας Ἀθηναίους ἔπεισε τοὺς τῶν φιλτάτων θανάτους εὐθυμότερον φέρειν. — 92. Ὀδυρομένων τῶν μετὰ Φωκίωνος μελλόντων ἀποθνή-

36) er riet h. 37) Jeder Bürger begab sich fast täglich auf den Markt, wo alle öffentlichen, und viele Privat-Geschäfte abgemacht zu werden pflegten. 38) gr. Gr. §. 136. in πρὶν. Sch. Gr. §. 150. p. 361. — 39) διαβάλλω. 40) Vergl. §. 73, 17. 41) συντάσσω. 42) adverbialiter, auf das männlichste.

σκειν ⁴³⁾, εἶπεν ὁ Φωκίων, εἶτα ⁴⁴⁾ οὐκ ἀγαπᾷς, Θούδιπτε, μετὰ Φωκίωνος ἀποθνήσκων ⁴⁵⁾.

89) Stob. T. 40. p. 238. 90) Ib. 52. p. 366. 91) Aeli. V. H. 9, 6. 92) Ib. 13, 41.

V. Anekdoten von Lakedämoniern.

93. Ἄγρις ὁ βασιλεὺς ἔφη, τοὺς Λακεδαιμονίους μὴ ἐρωτᾶν, ὅποσοι εἰσὶν, ἀλλὰ ποῦ εἰσὶν οἱ πολέμιοι; καὶ ἐρωτῶντός τινος, πόσοι εἰσὶ Λακεδαιμόνιοι, ὅσοι ¹⁾, ἔφη, ἱκανοὶ τοὺς κακοὺς ἀπερύκειν. — 94. Δημάρατος, ἀνθρώπου τινὸς πονηροῦ κόπτοντος αὐτὸν ἀκαίροις ἐρωτήμασι, καὶ δὴ τοῦτο πολλάκις ἐρωτῶντος, τίς ἄριστος Σπαρτιατῶν, ἔφη, ὁ σοὶ ἀνομοιάτατος. — 95. Πλειστόναξ, ὁ Πausανίου, Ἀττικοῦ τινος ῥήτορος τοὺς Λακεδαιμονίους ἀμαθεῖς ἀποκαλοῦντος, ὁρῶς, ἔφη, λέγεις· μόνοι γὰρ τῶν Ἑλλήνων ἡμεῖς οὐδὲν κακὸν μεμαθήκαμεν παρ' ὑμῶν.

93) Stob. T. 7. p. 29. 94) Plut. T. II. p. 216. C. 95) Ib. p. 231. D.

96. Ἀγασίπολις, ὁ Κλεομβρότου, εἰπόντος τινός, ὅτι Φίλιππος ἐν ὀλίγαις ἡμέραις Ὀλυμπον κατέσκαψε, μὰ τοὺς θεούς, εἶπεν, ἄλλην τοιαύτην ²⁾ ἐν πολλαπλασίονι χρόνῳ οὐκ οἰκο-

43) Vergl. §. 81, 30. 44) εἶτα gibt der Frage einen größern Nachdruck, wie also. S. gr. Gr. §. 136. in εἶτα. 45) Der Nominativus des Participii folgt regelmäßig auf ἀγαπᾶν, zufrieden seyn. S. gr. Gr. §. 131. 4. a. Sch. Gr. §. 145. 4. a.

1) so viel als. τοὺς κακοὺς. die Feigen. — 2) πόλιν sc.

δομήσει. — 97. Χαρίλαος ἐρωτηθεὶς, διὰ τί τοὺς νόμους ὁ Λυκοῦργος οὕτως ὀλίγους ἔθηκεν, ὅτι, ἔφη, τοῖς ὀλίγα λέγουσιν ³⁾ ὀλίγων καὶ νόμων ἐστὶ χρεία.

— 96) Plut. T. II. p. 215. B. 97) Ib. p. 232. B.

98. Ἀθηναίου τινὸς πρὸς Ἀνταλκίδαν εἰπόντος, ἀλλὰ μὴν ἡμεῖς ἀπὸ τοῦ Κηφισσοῦ πολ-
λάκις ὑμᾶς ἐδιώξαμεν, ἡμεῖς δὲ οὐδέποτε, εἴ-
πεν, ὑμᾶς ἀπὸ τοῦ Εὐρώτα ⁴⁾. — 99. Ὁ αὐ-
τός, σοφιστοῦ τινος μέλλοντος ἀναγιγνώσκειν ἐγ-
κώμιον Ἡρακλέους, ἔφη, τίς γὰρ αὐτὸν ψέ-
γει; — 100. Ἀρχίδαμος πρὸς τὸν ἐπαινοῦντα
κιθαρωδόν, καὶ θαυμάζοντα τὴν δύναμιν αὐ-
τοῦ, ὃ λῶστε, ἔφη, ποῖον γέρας παρὰ σοῦ τοῖς
ἀγαθοῖς ἀνδράσιν ἔσται, ὅταν κιθαρωδὸν οὕτως
ἐπαινῇς ⁵⁾. — 101. Ταῖς θυγατράσιν αὐτοῦ
ἱματισμὸν πολυτελεῖ Διονυσίου τοῦ τυράννου
Σικελίας πέμψαντος, οὐκ ἐδέξατο, εἰπὼν, Φο-
βοῦμαι μὴ ⁶⁾ περιθέμεναι αἱ κόραι Φανῶσί μοι
αἰσχραί. — 102. Ἀρχίδαμος, ὁ Ἀγησιλάου,
καταπελτικὸν βέλος ⁷⁾ ἰδὼν, τότε πρώτως ἐκ
Σικελίας κομισθέν, ἀνεβόησεν, ὃ Ἡράκλεις,
ἀπόλωλεν ἀνδρὸς ἀρετά ⁸⁾.

3) die Lakedämonier wurden von Jugend auf gewöhnt,
karg mit Worten zu seyn. — 4) Der Eurotas bezeich-
net das lakonische Land, wie der Kephissus das
attische. 5) gr. Gr. §. 126. §. 8. Sch. Gr. §. 140. 7.
6) gr. Gr. §. 135. 2. c. Sch. Gr. §. 149. 4. zu περιθέ-
μεναι denke αὐτὸν hinzu. 7) ein Katapulten - Ge-
schofs. — τότε. damals, als er lebte. 8) st. ἀρετή.
nach dorischer, in Sparta üblicher Mundart. —

98. 99.) Plut. T. II. p. 192. C. 100) Ib. p. 218. C. 101) Ibid. E. 102) Ib. p. 219. A.

103. Ἀγῆσίλαος παρακαλούμενός ποτε ἀκοῦσαι τοῦ τὴν ἀηδὸνα μιμουμένου ⁹⁾, παρητήσατο, Φήσας, αὐτῆς ¹⁰⁾ ἀκήκοα πολλάκις. —

104. Κατηγοροῦσιν οἱ Λακεδαιμόνιοι Ἀγῆσιλάου ¹¹⁾ τοῦ βασιλέως, ὡς παῖς συνεχέσι καὶ πυκναῖς εἰς τὴν Βοιωτίαν ἐμβολαῖς καὶ στρατείαις τοὺς Θηβαίους ἀντιπάλους τοῖς Λακεδαιμονίοις κατασκευάσαντος ¹²⁾. Διὸ καὶ τετρωμένον ¹³⁾ αὐτὸν ἰδὼν ὁ Ἀνταλκίδας, καλὰ, ἔφη, τὰ διδασκάλια παρὰ Θηβαίων ἀπολαμβάνεις, μὴ βουλομένους αὐτοὺς, μηδ' εἰδότας μάχεσθαι διδάξας. — 105. Ἀνὴρ εἰς Λακεδαίμονα ἀφίκετο Κεῖος, γέρων ἤδη ὢν, τὰ μὲν ἄλλα ¹⁴⁾ ἀλαζών, ἠδεῖτο δὲ ¹⁵⁾ ἐπὶ τῷ γήρῳ, καὶ διὰ ταῦτα τὴν τρίχα, πολιὰν οὔσαν, ἐπειρᾶτο βαφῇ ἀφανίζειν· παρελθὼν οὖν εἶπεν ἐκεῖνα ὑπὲρ ὢν καὶ ¹⁶⁾ ἀφίκετο. Ἀναστὰς οὖν ὁ Ἀρχίδαμος, ὁ τῶν Λακεδαιμονίων βασιλεύς, τί δ' ἄν, ἔφη, οὗτος ὑγιὲς εἴποι, ὃς οὐ μόνον ἐπὶ τῇ ψυ-

9) Ueber den Gebrauch des Artikels in Erzählungen S. oben §. 2, 4. 10) αὐτῇ die wirkliche Nachtigall, der nachgeahmten (μιμητῇ) entgegengesetzt. 11) gr. Gr. §. 119. 5. 3. Sch. Gr. §. 132. 4. 3. 12) über die genit. absol. nach ὡς S. gr. Gr. §. 132. Anm. 5. Sch. Gr. §. 146. Anm. 5. 13) τιτρώσκω. 14) im übrigen. Sch. Gr. §. 151. p. 355. 15) st. αἰδούμενος. 16) καὶ steht oft nach dem Pronomine relativo, mit einem Nachdrucke, welcher in der Uebersetzung nicht wohl nachgebildet werden kann; doch liegt auch hier die Bedeutung auch zum Grunde.

χῆ τὸ ψεύδος, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῇ κεφαλῇ περιφέρει;

103) Plut. T. II. p. 212 F. 104) Id. Vit. Lycurg. c. 13. 105) Stob. T. 12. p. 140. Vergl. Aelian. V. H. 7, 20.

106. Ἐλεγεν ὁ Κλεομένης, ὁ τῶν Λακεδαιμονίων βασιλεὺς, κατὰ τὸν ἐπιχώριον τρόπον¹⁷⁾, τὸν Ὅμηρον Λακεδαιμονίων εἶναι ποιητήν, ὡς χρὴ πολεμεῖν λέγοντα, τὸν δὲ Ἡσίοδον τῶν Εἰλώτων¹⁸⁾, λέγοντα, ὡς χρὴ γεωργεῖν — 107. Λυκοῦργος, ὁ Λακεδαιμόνιος, πῆρωθεῖς ὑπὸ τινος τῶν πολιτῶν ὀφθαλμῶν τὸν ἕτερον¹⁹⁾, καὶ παραλαβὼν τὸν νεανίσκον²⁰⁾ παρὰ τοῦ δήμου, ἵνα τιμωρήσαιο, ὅπως αὐτὸς βούληται, τούτου²¹⁾ μὲν ἀπέσχετο, παιδεύσας δὲ αὐτόν, καὶ ἀπόφηνας ἄνδρα ἀγαθόν, παρήγαγεν εἰς τὸ θεάτρον²²⁾. Θαυμαζόντων δὲ τῶν Λακεδαιμονίων, τοῦτον μέντοι λαβὼν, ἔφη, παρ' ὑμῶν ὑβριστὴν καὶ βίαιον, ἀποδίδωμι ὑμῖν ἐπιεικῆ καὶ δημοτικόν. — 108. Περσῶν τὴν Ἑλλάδα λεηλατούντων, Πausanias, ὁ τῶν Λα-

17) i. e. mit lakonischer Kraft und Kürze. S. oben §. 97. 18) Heloten, Leibeigne der Spartaner, welche hauptsächlich den Ackerbau des Landes besorgten. Das Urtheil des Kleomenes bezieht sich auf das von der Wirthschaft handelnde Gedicht des Hesiodus, die Werke und Tage betitelt. 19) gr. Gr. §. 118. 5. Sch. Gr. §. 134. Anm. 3. d. er eines seiner Augen beraubt worden. 20) den Urheber der That. 21) τοῦ τιμωρήσασθαι sc. über den Genitivus S. Sch. Gr. §. 132. 3. 22) wo sich das Volk bey öffentlichen Geschäften zu versammeln pflegte.

κεδαιμονίων στρατηγός, ἀπὸ Ξέρξου πεντακόσια τάλαντα χρυσοῦ λαβών, ἔμελλε προδιδόναι ²³⁾ τὴν Σπάρτην. Τῶν δὲ ἐπιστολῶν μεσολαβηθειῶν ²⁴⁾, Ἠγησίλαος, ὁ πατὴρ τοῦ προειρημένου, περὶ τῶν συμβεβηκότων ²⁵⁾ ἀκούσας, τὸν υἱὸν μέχρι τοῦ ναοῦ τῆς χαλκιοίκου συνεδίωξεν Ἀθηνᾶς ²⁶⁾, καὶ τὰς θύρας τοῦ τεμένου πλίνθοις ἐμφράξας, μετὰ τῆς γυναικὸς τὴν εἴσοδον ἐφρούρησε, καὶ λιμῶ τὸν προδότην ἀνεῖλεν ²⁷⁾, ὃν ἡ μήτηρ αἰείρασα ὑπὲρ τοὺς ὄρους ἔρριψεν ²⁸⁾.

106) Aelian. V. H. 13, 19. 107) Stob. Tit. 19. p. 169. 108) Ib. Tit. 38. p. 228.

109. Ὁ Βρασίδης μὲν τινα συλλαβὼν ἐν ἰσχάσι, καὶ δηχθεὶς ²⁹⁾, ἀφῆκεν· εἴτα πρὸς ἑαυτόν, ὦ Ἡράκλεις, ἔφη, ὡς οὐδὲν ἐστὶν οὕτω μικρόν, οὐδ' ἀσθενές, ὃ μὴ ζήσεται, τολμῶν ἀμύνασθαι! — 110. Ὁ Λεωνίδας, ὁ Λακεδαιμόνιος, καὶ οἱ σὺν αὐτῷ τριακόσιοι, τὸν μαντευόμενον αὐτοῖς θάνατον εἶλοντο ἐν Πύλαις ³⁰⁾, καὶ ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος εὖ καὶ καλῶς, ἀγωνισάμενοι τέλους ἔτυχον εὐκλεοῦς, καὶ δόξαν ἑαυτοῖς ἀθάνατον ἀπέλιπον, καὶ Φήμην ἀγαθὴν

23) *proditurus erat*. Vergl. gr. Gr. §. 137. in μέλλω.

24) μεσολαβέω. 25) συμβαίνω. von diesen Vorfällen. 26) Athene hatte einen ehernen Tempel zu Sparta, der zur Freystatt diente, wovon sie selbst χαλκιοίκος hiefs. 27) ἀναιρέω. 28) weil Verräther nicht in vaterländischer Erde begraben werden durften. — 29) δάκνω. 30) bey Thermopylae, wo sich ein kleiner Haufe von Spartanern dem persischen Heere widersetzte.

δι' αἰῶνος. — III. Λέγοντός τινος, ἀπὸ τῶν οἰστευμάτων τῶν βαρβάρων ³¹⁾ οὐδὲ τὸν ἥλιον ἰδεῖν ἔστιν ³²⁾. οὐκοῦν, ἔφη, χαρίεν, εἰ ὑπὸ σκιάν αὐτοῖς μαχεσόμεθα. — 112. Βουλόμενος ἤδη τοῖς πολεμίοις ἐπιτίθασθαι, τοῖς στρατιώταις παρήγγειλεν, ἀριστοποιεῖσθαι, ὥς ³³⁾ ἐν ἄδου δειπνοποιησόμενους.

109) Plut. T. II. p. 79. E. 110) Aelian. V. H. 3, 25. 111) Plut. T. II. p. 225. B. 112) Ib. p. 225. C.

Spartanische Weiber.

113. Αἱ Λακεδαιμονίων μητέρες, ὅσαι ἐπυνθάνοντο τοὺς παῖδας αὐτῶν ἐν τῇ μάχῃ κεῖσθαι, αὐταὶ ἀφικόμεναι ³⁴⁾, τὰ τραύματα αὐτῶν ἐπεσκόπουν, τὰ τε ἔμπροσθεν, καὶ τὰ ὀπίσθεν ³⁵⁾. Καὶ, εἰ ἦν πλείω τὰ ἐναντία ³⁶⁾, αἶδε γαυρούμεναι τοὺς παῖδας εἰς τὰς πατρώας ἔφερον ταφάς· εἰ δὲ ἐτέρως εἶχον τῶν τραυμάτων ³⁷⁾, ἐν-

31) der Perser [in der Schlacht bey Thermopylae].
32) gr. Gr. §. 137. in ἔστιν. Sch. Gr. §. 151. p. 357.
33) indem sie. Sch. Gr. §. 146. Anm. 5. Das Participium δειπνοποιησόμενους ist auf στρατιώταις zu beziehen. Sehr häufig folgt auf das erläuternde ὥς der Accus. des Participii, ohne mit dem Casus des Substantivs, auf das es sich bezieht, zusammenzustimmen. — 34) auf das Schlachtfeld, nämlich. 35) οὐτα sc. 36) die auf der Brust. 37) εἰ δὲ εἶχον ἐτέρως (wenn die Verwundeten anders beschaffen waren, in Rücksicht) τῶν τραυμάτων. Das Praedicat ist von der Sache auf die Person übergetragen, indem der gewöhnliche Ausdruck gewesen wäre: εἰ δὲ τὰ τραύματα ἐτέρως εἶχεν, wenn ihre Wunden von entgegengesetzter Beschaffenheit waren. S. gr. Gr. §. 119. 6. 1.

ταῦθα αἰδοῦμεναι καὶ θρηνοῦσαι, καὶ, ὡς ἐνι
 μάλιστα³⁸⁾, λαθεῖν σπεύδουσαι ἀπηλλάττοντο,
 καταλιποῦσαι τοὺς νεκροὺς³⁹⁾ ἐν τῷ πολυαν-
 δρίῳ θάψαι, ἢ λάθρα εἰς τὰ οἰκεῖα ἡρία ἐκό-
 μιζον αὐτούς. — 114. Λάκαινα γυνή, τοῦ
 υἱοῦ αὐτῆς ἐν παρατάξει χωλωθέντος καὶ δυσ-
 φοροῦντος ἐπὶ τούτῳ, μὴ λυποῦ, τέκνον, εἶπε·
 καὶ ἕκαστον γὰρ βῆμα τῆς ἰδίας ἀρετῆς ὑπο-
 μνησθήσῃ⁴⁰⁾. — 115. Γοργώ, ἡ Λακεδαιμό-
 νια, Λεωνίδου γυνή, τοῦ υἱοῦ αὐτῆς ἐπὶ στρα-
 τεῖαν πορευομένου, τὴν ἀσπίδα ἐπιδιδουσα, εἶ-
 πεν· ἢ ταύταν, ἢ ἐπὶ ταύτῃ⁴¹⁾. — 116. Εἰ-
 πούσης τινός, ὡς εἴοικε, ξένης πρὸς Γοργώ, τὴν
 Λεωνίδου γυναῖκα, ὡς⁴²⁾ μόναι τῶν ἀνδρῶν⁴³⁾
 ἄρχεστε ὑμεῖς αἱ Λάκαιναι, μόναι γάρ⁴⁴⁾, ἔφη,
 τίκτομεν ἄνδρας.

113) Aeli. V. H. 12, 21. 114. 115) Stob. Tit. 7.
 p. 88. 116) Plut. Vit. Lycurg. c. 14.

117. Ἡ Βρασίδου μήτηρ, Ἀργιλεωνίς, ὡς
 ἀφικόμενοί τινες εἰς Λακεδαίμονα τῶν ἐξ Ἀμ-
 φιπόλεως⁴⁵⁾ εἰσῆλθου πρὸς αὐτήν, ἡρώτη-

38) gr. Gr. §. 137. Sch. Gr. §. 151. p. 357. in ὡς ἐνι.
 39) man denke ὥστε hinzu. Sch. Gr. §. 141. 4. —
 40) ὑπομνησκω. 41) dorisch. st. ταύτην und ταύτη.
 entweder bring ihn wieder, oder komm auf ihm zu-
 rück. [Verwundete und Todte trug man aus der
 Schlacht auf dem Schilde, das im Kampfe zurück-
 zulassen, höchst schimpflich war.] 42) ὡς u. ὅτι
 stehen oft bey der Anführung der Rede eines
 Andern pleonastisch. Sch. Gr. §. 150. p. 346. 43)
 gr. Gr. §. 119. 4. 2. a. Sch. Gr. §. 132. 4. 3. 44)
 natürlich, denn . . . Vergl. oben §. 29, 44. — 45)
 von den Einwohnern von Amphipolis, wo Brasidas
 im peloponnesischen Kriege geblieben war.

θεν, εἰ καλῶς ὁ Βρασίδης ἀπέθανε, καὶ τῆς Σπάρτης ἀξίως; Μεγαλυνόντων δὲ ἐκείνων τὸν ἄνδρα, καὶ λεγόντων, ὡς οὐκ ἔχει τοιοῦτον ἄλλον ἢ Σπάρτη, μὴ λέγετε ⁴⁶⁾, εἶπεν, ὦ ξένοι· καλὸς μὲν γὰρ ἦν καὶ ἀγαθὸς ὁ Βρασίδης, πολλοὺς δ' ἄνδρας ἢ Λακεδαιμῶν ἔχει κείνου κρείττονας. — 118. Λάκαινά τις ἐκπέμψασα τοὺς υἱοὺς αὐτῆς πέντε ὄντας ⁴⁷⁾ ἐπὶ πόλεμον, ἐν τοῖς προαστείοις εἰστήκει, παραδοκοῦσα, τί ἐκ τῆς μάχης ἀποβήσοιτο ⁴⁸⁾. ὡς δὲ παραγενόμενός τις πυθομένης ⁴⁹⁾ ἀπήγγειλε, τοὺς παῖδας ἅπαντας τετελευτηκέναι, ἀλλ' οὐ τοῦτο ἐπυθόμην, εἶπε, κακὸν ἀνδράποδον, ἀλλὰ τί πράσσει ἡ πατρίς. Φήσαντος ⁵⁰⁾ δέ, ὅτι νικᾷ, ἀσμένῃ ⁵¹⁾ τοίνυν, εἶπε, δέχομαι ⁵²⁾ καὶ τὸν τῶν παιδῶν θάνατον.

117) Plut. Vit. Lycurg. c. 25. 118) Plut. T. II. p. 241. C.

119. Λακῶν τρωθεῖς ⁵³⁾ ἐν πολέμῳ, καὶ βαδίζειν οὐ δυνάμενος, τετραποδιστὶ ὤδευεν· αἰσχυνομένῳ δ' αὐτῷ ἐπὶ τῷ γελοίῳ, ἡ μήτηρ, καὶ πόσῳ βέλτιον, ὦ τέκνον, εἶπε, μᾶλλον ἐπὶ τῇ ἀνδρείᾳ γεγηθέναι ἢ αἰσχύνεσθαι ἐπὶ γέλῳτι ἀνοήτῳ! — 120. Σεμνυνομένης γυναι-

46) τοῦτο sc. 47) deren fünf waren. 48) der Optativus in indirecter Rede. Sch. Gr. §. 140. 3. 49) αὐτῆς sc. genit. absol. auf ihre Frage. 50) αὐτοῦ sc. 51) gr. Gr. §. 109. Anm. 2. 52) gleichsam wie ein glückliches Ereigniß, oder eine gute Vorbedeutung, die man sich durch die Worte δέχομαι τὸν οἰωνὸν anzueignen pflegte. — 53) τιτρώσκω.

κός τινος Ἰωνικῆς ⁵⁴⁾ ἐπὶ τινι τῶν ἑαυτῆς ὑφασμάτων ὄντι πολυτελεῖ, Λάκαινα ἐπιδείξασα τοὺς τέσσαρας υἱοὺς ὄντας κοσμιωτάτους, τοιαῦτα ἔφη δεῖν εἶναι τὰ τῆς καλῆς καὶ ἀγαθῆς γυναικὸς ἔργα, καὶ ἐπὶ τούτοις ἐπαίρεσθαι καὶ μεγαλαυχεῖν. — 121. Γοργώ, ἡ βασιλέως Κλεομένους θυγάτηρ, Ἀρισταγόρου τοῦ Μιλησίου παρακαλοῦντος αὐτὸν ⁵⁵⁾ ἐπὶ τὸν πρὸς βασιλέα ⁵⁶⁾ πόλεμον ὑπὲρ Ἰώνων, ὑπισχνουμένου χρημάτων πληθους, καὶ ὅσω ⁵⁷⁾ ἀντέλεγε, πλείονα προστιθέντος, καταφθερεῖσε, ὡς πᾶτερ, ἔφη, τὸ ξενύλλιον, ἐὰν μὴ τάχιον ⁵⁸⁾ αὐτὸν τῆς οἰκίας ἐκβάλῃς. — 122. Τὸν δὲ Ἀρισταγόραν ὑπὸ τινος τῶν οἰκετῶν ὑποδύμενον θρασυμένη, πᾶτερ, ἔφη, ὁ ξένος χεῖρας οὐκ ἔχει.

119) Plut. T. II. p. 241. F. 120) Ib. D. 121) Ib. 240. D. 122) Ibid.

VI. Vermischte Anekdoten.

123. Ὁ Ζεῦξις, αἰτιωμένων αὐτὸν τινῶν, ὅτι ζωγραφεῖ βραδέως, ὁμολογῶ, εἶπεν, ἐν πολλῷ χρόνῳ γράφειν, καὶ γὰρ ¹⁾ εἰς πολὺν ²⁾. — 124. Οἱ ἔφοροι ³⁾ Ναυκλείδην, τὸν Πολυ-

54) die Ionier waren ihrer Weichlichkeit und Prachtliebe wegen bekannt. — 55) den Kleomenes. 56) der König der Perser, Darius. 57) i. e. ὅσω πλείονα ἐκείνος ἀντέλεγε, τόσῳ πλείονα προς. 58) τάχιον. der Comparativus statt des Positivs oder eines Superlativs, ὡς τάχιστα. —

1) etenim. Vergl. oben §. II. 6. 44. 2) χρόνον γράφω sc. — 3) ἔφοροι, Spartanische Obrigkeiten, denen die Aufrechthaltung der Verfassung und Sitten oblag.

βιάδου, ὑπερσαρκοῦντα τῷ σώματι, καὶ ὑπερ-
παχυν διὰ τρυφὴν γεγόμενον, εἰς τὴν ἐκκλη-
σίαν κατήγαγον, καὶ ἠπέλυσαν αὐτῷ Φυγῆς
προστήμῃσιν, ἐὰν μὴ τὸν βίον, ὃν ἐβίου τότε,
τοῦ λοιποῦ ⁴⁾ μεθαρμόσῃται. Φέρειν γὰρ αὐ-
τοῦ τὸ εἶδος καὶ τὴν τοῦ σώματος διάθεσιν
αἰσχύνην, καὶ τῇ Λακεδαίμονι, καὶ τοῖς νό-
μοις. — 125. Δημάδης, ὁ ῥήτωρ, ληφθεὶς ⁵⁾
αἰχμάλωτος ἐν τῇ κατὰ Χαιρώνειαν μάχῃ ὑπὸ
Φιλίππου, καὶ συσταθεὶς ⁶⁾ αὐτῷ, ἐκείνου
παρὰ πότον σεμνυνομένου ⁷⁾, ποῦ ἡ εὐγένεια
καὶ ὑπεροχὴ τῆς Ἀθηναίων πόλεως, ἔγνώσ-
αν, ἔφη, τὴν τῆς πόλεως δύναμιν, εἰ Ἀθη-
ναίων ⁸⁾ μὲν Φίλιππος, Μακεδόνων δὲ Χάρης
ἐστρατήγει.

123) Plut. T. II. p. 94. F. 124) Aelian. V. H. 14, 7.
125) Stob. Tit. 52. p. 365.

126. Σιμωνίδης ὁ τῶν μελῶν ποιητής,
Παυσανίου τοῦ βασιλέως ⁹⁾ τῶν Λακεδαιμο-
νίων μεγαλαυχουμένου συνεχῶς ἐπὶ ταῖς αὐ-
τοῦ πράξεσι, καὶ κελεύοντος ἐπαγγεῖλαι τι
αὐτῷ σοφὸν μετὰ χλευασμοῦ ¹⁰⁾, συνεῖς αὐ-
τοῦ τὴν ὑπερηφανίαν, συνεβούλευε μεμνησθαι,
ὅτι ἄνθρωπός ἐστιν *). — 127. Θηραμένης ὁ
γεγόμενος Ἀθήνησι τῶν τριάκοντα τυράννων,

4) χρόνου sc. künftighin. 5) λαμβάνω. 6) συν-
ίστημι. 7) man denke καὶ λέγοντος hinzu, welches
der Kraft nach in σεμνυνομένου enthalten ist. 8)
über den Genitiv S. Sch. Gr. §. 132. 4. 3. — 9) ei-
gentl. nur Feldherr, und Vormund eines unmündigen
Königs. 10) man verb. κελεύοντος μετὰ χλευασμοῦ. *)
Vergl. oben §. 70.

συμπεσοῦσης τῆς οἰκίας, ἐν ᾗ μετὰ πλειόνων ἐδείπνει, μόνος σωθεῖς, καὶ πρὸς πάντων εὐδαιμονιζόμενος, ἀναφωνήσας μεγάλη τῇ Φωνῇ, ὧ τύχῃ, εἶπεν, εἰς τίνα με καιρὸν ἄρα φυλάττεῖς; μετ' οὐ πολὺν δὲ χρόνον καταστρεβλωθεὶς ὑπὸ τῶν συντυράνων ἐτελεύτησεν.

126. 127) Plut. T. II. p. 105.

128. Μενεκράτους τοῦ ἱατροῦ, ἐπεὶ κατὰ τυχῶν ἐν τισιν ἀπεγνωσμέναις ¹¹⁾ Θεραπείαις Ζεὺς ἐπεκλήθη ¹²⁾, Φορτικῶς ταύτῃ χρωμένου τῇ προσωνυμίᾳ, καὶ δὴ πρὸς τὸν Ἀγησίλαον ἐπιστεῖλαι τολμήσαντος οὕτω, Μενεκράτης Ζεὺς βασιλεῖ Ἀγησιλάῳ χαίρειν· οὐκ ἀναγνοῦς. ^{12*)} τὰ λοιπὰ ἀντέγραψε, Βασιλεὺς Ἀγησίλαος Μενεκράτει ὑγιαίνειν. — 129. Μενεκράτης, ὁ ἱατρός, εἰς τοσοῦτον προῆλθε τύφου ¹³⁾, ὥστε ἑαυτὸν ὀνομάζειν Δία. Εἰστίᾳ ποτὲ μεγαλοπρεπῶς ὁ Φίλιππος ¹⁴⁾, καὶ δὴ καὶ τοῦτον ἐπὶ θοίνην ἐκάλεσε, καὶ ἰδίᾳ κλίνην αὐτῷ ἐκέλευσε παρεσκευάσθαι, καὶ κατὰ κλισίῃντι θυριατήριον παρέθηκε, καὶ ἐθυριαῖτο αὐτῷ· οἱ δὲ λοιποὶ εἰστίωντο, καὶ ἦν μεγαλοπρεπὲς τὸ δεῖπνον. Ὁ τοίνυν Μενεκρά-

11) ἀπογινώσκω. bey einigen verzweifelten Kuren; eigentlich bey der Behandlung einiger verzweifelten Krankheiten. 12) ἐπικαλέω. 12*) ἀναγινώσκω. Die Infinitiven χαίρειν und ὑγιαίνειν werden durch ein hinzugedachtes εὐχομαι erklärt. S. aber Schaefer ad L. Bos de Ellips. p. 620. 13) so weit in seinem Dünkel. gr. Gr. §. 119. 4. Anm. 14) der König von Makedonien.

της τὰ μὲν πρῶτα ¹⁵⁾ εὐεκαρτέρει, καὶ ἔχαιρε τῇ τιμῇ· ἐπεὶ δὲ κατὰ μικρὸν ¹⁶⁾ ὁ λιμὸς περιῆλθεν αὐτόν, καὶ ἠλέγχετο, ὅτι ἦν ἄνθρωπος, καὶ ταῦτα ¹⁷⁾ εὐήθης, ἐξαναστὰς ἀπιὼν ὤχετο ¹⁸⁾, καὶ ἔλεγεν ὑβρίσθαι, ἐμμελῶς πάνυ τοῦ Φιλίππου τὴν ἄνοιαν αὐτοῦ ἐκκαλύψαντος.

128) Plut. T. II. p. 213. A. 129) Aelian. V. H. 12, 51.

130. Θράσυλλός τις παράδοξον ἐνόησε μανίαν. Ἀπολιπὼν γὰρ τὸ ἄστυ ¹⁹⁾ καὶ κατελθὼν εἰς τὸν Πειραιᾶ, καὶ ἐνταῦθα οἰκῶν, τὰ πλοῖα τὰ καταίροντα ἐν αὐτῷ πάντα ἑαυτοῦ ἐνόμιζεν εἶναι, καὶ ἀπεγράφετο αὐτά, καὶ αὖ πάλιν ἐξέπεμπε, καὶ τοῖς περισωζομένοις καὶ εἰσιούσιν εἰς τὸν λιμένα ὑπερέχαιρε. Χρόνους δὲ διετέλεσε ²⁰⁾ πολλοὺς συνοικῶν ²¹⁾ τῷ ἀρρώστηματι τούτῳ. Ἐκ Σικελίας δὲ ἀναχθεὶς ²²⁾ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ, παρέδωκεν αὐτὸν ἰατρῷ ἰάσασθαι, καὶ ἐπαύσατο ²³⁾ τῆς νόσου οὕτως. Ἐμέμνητο ²⁴⁾ δὲ πολλάκις τῆς ἐν μανίᾳ διατριβῆς, καὶ ἔλεγε, μηδέποτε ἦσθῃ-

15) anfänglich. 16) allmählig. 17) und zwar. Sch. Gr. §. 151. p. 355. 18) Vergl. oben §. 77. 23. — 19) ἄστυ, vorzugsweise Athen; der Hafen Athens ist der Peiraeus. 20) διατελεῖν ist mit dem Particip. συνοικῶν verbunden. S. gr. Gr. §. 131. Anm. 7. Sch. Gr. §. 145. Anm. 5. 21) συνοικῶν st. ἔχων τὸ ἀρρώστημα, oder οὕτως ἀρρώστων. 22) ἀνάγω. 23) ὁ Θράσυλλος sc. τῆς νόσου wird von παύεσθαι regiert. gr. Gr. §. 119. 4. I. Sch. Gr. §. 132. 3. I. 24) μιμνήσκω. mit dem Genitivo.

ναι ²⁵⁾ τοσοῦτον, ὅσον τότε ἦδετο ἐπὶ ταῖς μηδὲν αὐτῷ προσηκούσαις ναυσὶν ἀποσωζομέναις. — 131. Τίμων, ὁ μισάνθρωπος, εὐημερήσαντα ἰδὼν τὸν Ἀλκιβιάδην, καὶ προπεμπόμενον ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας ἐπιφανῶς, οὐ παρέστη, οὐδ' ἐξέκλινεν, ὥσπερ εἰώθει τοὺς ἄλλους ²⁶⁾, ἀλλ' ἀπαντήσας καὶ δεξιωσάμενος, εὖ γ', ἔφη, ποιεῖς αὐξόμενος, ὦ παῖ· μέγα γὰρ αὖξή κακὸν ἅπασι τούτοις ²⁷⁾.

130) Aelian. V. H. IV. 25. 131) Plut. Vit. Alcib. T. I. p. 199. C.

132. Σώστρατος, ὁ αὐλητής, ὀνειδιζόμενος ὑπὸ τινος ἐπὶ τῷ ²⁸⁾ γονέων ἀσῆμων εἶναι, εἶπε, καὶ μὴν διὰ τοῦτο ὥφειλον μᾶλλον θαυμάζεσθαι, ὅτι ἀπ' ἐμοῦ τὸ γένος ἄρχεται. — 133. Ψάλτης Ἀντιγόνῳ ²⁹⁾ ἐπεδείκνυτο· τοῦ δὲ βασιλέως πολλάκις λέγοντος, τὴν νήτην ἐπίσφιγξον, εἶτα πάλιν, τὴν μέσσην, ὅδε ἀγανακτήσας, ἔφη· μὴ γένοιτό ³⁰⁾ σοι οὕτω κακῶς, ὦ βασιλεῦ, ὥς ἐμοῦ ³¹⁾ ταῦτα ἀκριβοῦν μᾶλλον.

132) Stob. Tit. 84. p. 493. 133) Aelian. V. H. 9, 36.

25) ἦδομαι. ἐπὶ ταῖς ναυσὶν ἀποσ. soviel als ἐπὶ τῇ σωτηρίᾳ τῶν νηῶν τῶν μηδὲν αὐτῷ προσηκουσῶν. 26) παρελθεῖν καὶ ἐκκλίνειν sc. 27) αὖξῃ, du gedeihst, erhebt dich, μέγα κακὸν, zu einem grossen Unheil, ἅπασι, für alle, die dich jetzt umringen und bewandern. — 28) darüber, dafs er. S. gr. Gr. §. 127. 5. Sch. Gr. §. 141. 5. Verbinde: ἐπὶ τῷ εἶναι. 29) dem Könige von Asien. 30) gr. Gr. §. 135. 3. Sch. Gr. §. 149. 3. — 31) gr. Gr. §. 119. 5. 4. Sch. Gr. §. 132. 4. 4. Verbinde: ὥς ἀκριβοῦν ταῦτα μᾶλλον ἐμοῦ.

134. Ἡ Φωκίωνος γυνὴ ἐρωτηθεῖσα, διὰ τί μόνη τῶν ἄλλων ἐν συνόδῳ οὐ φορεῖ χρυσοῦν κόσμον, ἔφη, ὅτι αὐτάρκης κόσμος μοι ἐστὶν ἢ τοῦ ἀνδρὸς ἀρετὴ. — 135. Θεανώ, ἡ Πυθαγορικὴ φιλόσοφος, ἐρωτηθεῖσα, τί πρέπον εἴη γυναικί, τὸ τῷ ἰδίῳ, ἔφη, ἀρέσκειν ἀνδρί. — 136. Στρατονίκη, ἡ Σελεύκου γυνή, Φαλακρὰ οὖσα, τοῖς ποιηταῖς ἀγῶνα προὔθηκε ³²⁾ περὶ ταλάντου ³³⁾, ὅστις ἂν ἄμεινον ἐπαινέσαι αὐτῆς τὴν κόμην.

134. 135) Stob. Tit. 72. p. 443. 136) Lucian. T. VI. p. 31.

B. Naturgeschichte.

Syrische Schafe.

1. Ἐν τῇ Συρίᾳ τὰ πρόβατα τὰς οὐράς ἔχει τὸ πλάτος ¹⁾ πήχεως, τὰ δὲ ὦτα αἱ αἰγες σπιθαμῆς καὶ παλαιστῆς· καὶ ἐνίαι συμβάλλουσι τὰ ὦτα κάτω ἀλλήλοις.

1) Aristot. Hist. An. VIII. 28.

Der Elephant.

2. Ὁ ῥῶδεϊ ὁ ἐλέφας κεράστην κριὸν καὶ χοίρου βοήν. Οὕτω τοίνυν, Φασί ²⁾, καὶ Ῥω-

§. 134. Vergl. Plat. Vit. Phoc. c. 19. — 32) i. e. προέθηκε. 33) wobey der Preis ein Talent für den war, der u. s. w.

1) gr. Gr. §. 118. 5. Sch. Gr. §. 131. 6. 2) οὕτω. durch dieses Mittel. Φασί. wie man erzählt.

μαῖοι τοὺς σὺν Πύρρῳ τῷ Ἑπειρώτῃ ³⁾ ἐτρέψαντο ἐλέφαντας, καὶ ἡ νίκη σὺν τοῖς Ῥωμαίοις λαμπρῶς ἐγένετο. — 3. Τῷ ἐλέφαντι ὁ μυκτὴρ ἐστὶ μακρὸς καὶ ἰσχυρὸς· καὶ χρηταὶ αὐτῷ ὥσπερ χειρί· λαμβάνει γὰρ τοῦτω, καὶ εἰς τὸ στόμα προσφέρεται τὴν τροφήν, καὶ τὴν ὑγρὰν καὶ τὴν ξηρὰν, μόνου τῶν ζώων ⁴⁾. — 4. Οἱ ἐλέφαντες μάχονται σφοδρῶς πρὸς ἀλλήλους, καὶ τύπτουσι τοῖς ὀδοῦσι σφᾶς αὐτούς· ὁ δὲ ἡττηθεὶς δουλοῦται, καὶ οὐχ ὑπομένει τὴν τοῦ νικήσαντος Φωνήν. Διαφέρουσι δὲ καὶ τῇ ἀνδρείᾳ οἱ ἐλέφαντες θαυμαστὸν ὅσον ⁵⁾.

2) Aelian. Hist. An. I. 38. 3) Aristot. Hist. An. I. II.

4) Ib. IX. I.

5. Οἱ ἐλέφαντες ζῶσιν ἔτη πλείω τῶν διακοσίων ⁶⁾. Τῶν δὲ Λιβυκῶν οἱ Ἰνδικοὶ μείζους τέ εἰσιν καὶ ῥωμαλεώτεροι. Ταῖς γοῦν προβοσκίσιν ἐπάλξεις καθαιροῦσι, καὶ δένδρα ἀνασπῶσι πρόρρηζα, διανιστάμενοι εἰς τοὺς ὀπισθίους πόδας. Τοσοῦτον δὲ εἰσιν εὐτιθᾶσσευτοὶ καὶ θυμόσοφοι, ὥστε καὶ λιθάζειν ἐπὶ σκοπὸν μανθάνουσι, καὶ ὅπλοις χρῆσθαι, καὶ νεῖν. — 6. Ἐν Ῥώμῃ ποτὲ πολλῶν ἐλεφάν-

3) ὄντας sc. die bey der Armee des Königs Pyrrhus v. Epirus waren. 4) er allein unter allen Thieren. Sch. Gr. §. 132. 3. 2. a. 5) zum Verwundern. gr. Gr. §. 137. Schul-Gr. §. 153. in ὅσος. — 6) gr. Gr. §. 119. 5. 4. Schul-Gr. p. 132. 4. 4. Im folgenden Satze verbinde: οἱ Ἰνδικοὶ εἰσι μείζους τῶν Λιβυκῶν. —

των προδιδασκομένων στάσεις τινὰς ἴσασθαι ⁷⁾ παραβόλους, καὶ κινήσεις δυσελίκτους ἀνακυκλεῖν ⁸⁾, εἰς ὃ δυσμαθέστατος αὐτῶν ἀκούων κακῶς ἐκάστοτε ⁹⁾, καὶ κολαζόμενος πολλάκις, ὡφθῇ νυκτὸς ¹⁰⁾ αὐτὸς ἀφ' ἑαυτοῦ πρὸς τὴν σελήνην τὰ μαθήματα μελετῶν. — 7. Ἄλλος τις ὑπὸ τῶν παιδαρίων προπηλακισθεὶς ἐν Ῥώμῃ, τοῖς γραφείοις τὴν προβοσκίδα κεντούντων, ἓνα αὐτῶν συλλαβὼν καὶ μετέωρον ἐξάρας, ἐπίδοξος ἦν ¹¹⁾ ἀποτυμπανίσειν· κραυγῆς δὲ τῶν παρόντων γενομένης, ἀτρέμα πρὸς τὴν γῆν πάλιν ἀπηρέισατο, καὶ παρῆλθεν, ἀρκοῦσαν ἡγούμενος δίκην τῷ τηλικούτῳ ¹²⁾ Φοβηθῆναι. — 8. Περὶ δὲ τῶν ἀγρίων καὶ αὐτονόμων ἐλεφάντων ἄλλα τε θαυμάσια καὶ τὰ ¹³⁾ περὶ τὰς διαβάσεις τῶν ποταμῶν ἱστοροῦσι· προδιαβαίνει γὰρ ἐπιδοὺς ἑαυτὸν ¹⁴⁾ ὁ νεώτατος καὶ μικρότατος· οἱ δὲ ἐστῶτες ἀποθωροῦσιν ¹⁵⁾, ὥς, ἂν ἐκεῖνος ὑπεραίρῃ τῷ

7) gr. Gr. §. 118. 2. Schul.-Gr. §. 131. 3. 8) schwere und verwickelte Gänge zu machen; indem sie eine Art von Tanz aufführten. 9) bey jeder Uebung. 10) gr. Gr. §. 119. 6. 3. Sch. Gr. §. 132. 3. 2. b. 11) videbatur. gr. Gr. §. 138. 5. 12) für ein Kind, wo es genug war, sich in Ansehn gesetzt und Furcht eingeflößt zu haben, während ein erwachsener Mensch wohl nicht mit so leichter Züchtigung entlassen worden wäre. 13) ἄλλα τε . . καί. ausser andern wunderbaren Dingen auch das . . . gr. Gr. §. 115. Anm. 2. 14) τῷ ποταμῷ sc. 15) i. e. ἀπὸ τῆς γῆς θωροῦσιν. vom Ufer her.

μεγέθει τὸ ρεῦμα, πολλὴν τοῖς μείζοσι πρὸς τὸ θαρρεῖν περιουσίαν τῆς ἀσφαλείας ¹⁶⁾ οὔσαν.

5) Strabo XV. p. 705. B. C. 6. 7. 8) Plut. T. II. p. 968.

9. Ἡ θήρα τῶν ἐλεφάντων τοιάδε ἐστίν· ἀναβάντες ¹⁷⁾ ἐπὶ τινας τῶν τιθασσῶν καὶ ἀνδρείων διώκουσι ¹⁸⁾, καὶ ὅταν καταλάβωσι, τύπτειν προστάττουσι τούτοις ἕως ἂν ἐκλύσῃσι ¹⁹⁾. Τότε δὲ ὁ ἐλεφαντιστὴς ἐπιπηδήσας κατευθύνει τῷ δρεπάνῳ· ταχέως δὲ μετὰ ταῦτα τιθασσέεται καὶ πειθαρχεῖ. Ἐπιβεβηκότος ²⁰⁾ μὲν οὖν τοῦ ἐλεφαντιστοῦ ἅπαντες πράξεις εἰσιν· ὅταν δ' ἀποβῇ, οἱ μὲν ²¹⁾, οἱ δ' οὐ· ἀλλὰ τῶν ἐξαγριουμένων τὰ πρόσθια σκέλη δεσμεύουσι αἰραῖς, ἵν' ἡσυχάζωσιν ²²⁾.

9) Aristor. Hist. An. IX. 1.

Das Rhinoceros.

10. Ἔστι ζῷον, ὃ καλεῖται μὲν ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος ²³⁾ ῥινόκερως, ἀλκῇ δὲ καὶ βίᾳ παραπλήσιον ἐλέφαντι, τῷ δὲ ὕψει ταπεινότερον. Τὴν μὲν ὁρὰν ἰσχυροτάτην ἔχει, τὴν δὲ χροὰν πυξοειδῇ. Ἐπὶ δ' ἄκρων τῶν μυ-

16) einen großen Ueberfluß von Sicherheit st. vollkommene Sicherheit. Ueber ὡς mit dem Accusativo des Participii S. Schul-Gr. §. 146. Anm. 5. — 17) οἱ θηραταὶ sc. 18) τοὺς ἀγρίους sc. 19) S. gr. Gr. §. 126. 8. Sch. Gr. §. 140. 7. 20) ἐπιβαίνω. 21) πράξεις εἰσι sc. 22) gr. Gr. §. 126. 2. Sch. Gr. §. 140. 2. — 23) von seiner Eigenthümlichkeit,

κτῆρων Φέρει κέρας τῷ τύπῳ σιμόν, τῇ δὲ στερεότητι σιδήρῳ παρεμφερές. Τοῦτο περὶ τῆς νομῆς αἰὲ διαφερόμενον ἐλέφαντι, τὸ μὲν κέρας πρὸς τινὰ τῶν μειζόνων πετρῶν θήγει, συμπεσὼν δ' εἰς μάχην τῷ προειρημένῳ θηρίῳ ²⁴⁾, καὶ ὑποδύνον ὑπὸ τὴν κοιλίαν ἀναρρήττει τῷ κέρατι, καθάπερ ξίφει, τὴν σάρκα. Ὅταν δὲ ὁ ἐλέφας, φθάσας τὴν ὑπὸ τὴν κοιλίαν ὑπόδυσιν, τῇ προβοσκίδι προκαταλάβηται ²⁵⁾ τὸν ξινόκερων, περιγίγνεται ῥαδίως, τύπτων τοῖς ὁδοῦσι, καὶ τῇ βίᾳ πλεονίσχυων.

10) Diodor. Sic. III. 35.

Das Nilpferd.

II. Ὁ καλούμενος ἵππος ²⁶⁾ τῷ μεγέθει μὲν ἐστὶν οὐκ ἐλάττων πηχῶν πέντε, τετράπους δ' ὢν καὶ δίχηλος παραπλησίως τοῖς βουσί, τοὺς χαυλιόδοντας ἔχει μείζους τῶν ἀγρίων ὄων, τρεῖς ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν ὠτα δὲ καὶ κέρκον καὶ φωνὴν ²⁷⁾ ἵππῳ παρεμφερῇ, τὸ δ' ὅλον κύτος τοῦ σώματος οὐκ ἀνόμοιον ἐλέφαντι, καὶ δέρμα πάντων σχεδὸν

24) τῷ ἐλέφαντι sc. 25) gr. Gr. §. 126. 8. Sch. Gr. §. 140. 7. — 26) ποτάμιος sc. das Nilpferd. 27) ἔχει sc. Die Dative ἵππῳ, und nachher ἐλέφαντι sind durch eine Abkürzung der Rede zu erklären, wo das Ganze statt der Theile, auf welche sich die Vergleichung bezieht, gesetzt wird. So steht hier ἐλέφαντι statt τῷ κύτει τοῦ ἐλέφαντος, und vorher ἵππῳ statt τοῖς ὡσὶ καὶ κέρκι καὶ φωνῇ ἵππου.

τῶν θηρίων ισχυρότατον. Ποτάμιον ὑπάρχον καὶ χερσαῖον, τὰς μὲν ἡμέρας ἐν τοῖς ὕδασι διατρίβει, τὰς δὲ νύκτας ἐπὶ χώρας κατανέμεται τὸν τε σῖτον καὶ τὸν χόρτον· ὥστε εἰ πολύτεκνον ἦν τοῦτο τὸ ζῷον, καὶ κατ' ἐνιαυτὸν ἔτικτεν, ἐλυμαίνετο ἂν ²⁸⁾ ὁλοσχερῶς τὰς γεωργίας τὰς κατ' Αἴγυπτον.

11) Diodor. Sic. I. 35.

Das Kameel.

12. Αἱ κάμηλοι ἴδιον ἔχουσι παρὰ τὰ ἄλλα τετράποδα τὸν καλούμενον ὕβον ἐπὶ τῷ νύτῳ· διαφέρουσι δὲ αἱ Βάκτραι τῶν Ἀραβίων· αἱ μὲν γὰρ δύο ἔχουσιν ὕβους, αἱ δ' ἓνα μόνον. Ἡ κάμηλος κύει μὲν δέκα μῆνας, τίκτει δὲ αἰεὶ ἐν μόνον. Ζῇ δὲ χρόνον πολὺ πλείω ἢ πεντήκοντα ἔτη.

12) Aristot. H. An. II. 1.

Der hundsköpfige Affe.

13. Οἱ ὀνομαζόμενοι κυνοκέφαλοι τοῖς μὲν σώμασιν ἀνθρώποις δυσειδέσι παρεμφερεῖς εἰσὶ, ταῖς δὲ φωναῖς ²⁹⁾ μυγμοὺς ἀνθρωπίνους προῖενται. Ἀγριώτατα δὲ ταῦτα τὰ ζῷα καὶ παντελῶς ἀτιθάσσευτά ἐστιν.

13) Diodor. Sic. III. 35.

28) gr. Gr. §. 126. 9. 4. Sch. Gr. §. 140. 8. 4. —

29) diese Worte sind bloß, um einen Gegensatz mit τοῖς μὲν σώμασι zu machen, hinzugefügt. Nach gewöhnlichem Gebrauche würde es heißen: τὰ μὲν σώματα ἀνθρώποις δ. παρεμφερεῖς εἰσὶν, τὴν δὲ φωνὴν τοῖς μυγμοὺς προῖκῃσιν.

Der Krokottas.

14. Ὁ λεγόμενος παρὰ Αἰθίοψι κροκόττας μεμιγμένην ἔχει Φύσιν κυνὸς καὶ λύκου, τὴν δὲ ἀγριότητα Φοβερωτέραν ἀμφοτέρων· τοῖς δὲ ὁδοῦσι πάντων ὑπεράγει. Πᾶν γὰρ ὀστέων μέγεθος ³⁰⁾ συντρίβεται ῥαδίως, καὶ τὸ καταποθεῖν ³¹⁾ διὰ τῆς κοιλίας πέττει παραδόξως.

14) Diodor. Sic. III. 35.

Der Fuchs.

15. Οἱ Θυῆες ὅταν παγέντα ³²⁾ ποταμὸν διαβαίνειν ἐπιχειρῶσιν, ἀλώπεκα ποιοῦνται γνῶμονα τῆς τοῦ πάγου στερέότητος. Ἡσυχῇ γὰρ ὑπάγουσα ³³⁾ παραβάλλει τὸ οὖς· καὶ μὲν αἰσθῆται ³⁴⁾ ψόφῳ τοῦ ῥεύματος ἐγγὺς ὑποφερομένου ³⁵⁾, τεκμαιρομένη μὴ γεγονέναι διὰ βάθους ³⁶⁾ τὴν πῆξιν, ἀλλὰ λεπτήν καὶ ἀβέβαιον, ἵσταται, καὶ ἂν τις ³⁷⁾, ἐπανέρχεται· τῷ δὲ μὴ ψοφεῖν ³⁸⁾ θάρροῦσα διήλθεν.

15) Plutarch. T. II. p. 968. F.

Der Hirsch.

16. Τῶν ἐλάφων αἱ θήλειαι μάλιστα τίκτουσι παρὰ τὴν ὁδόν, ὅπου τὰ σαρκοβόρα

30) s. v. a. πάντα καὶ τὰ μέγιστα ὀστέα. 31) καταπίνω. — 32) πήγνυμι. 33) ἡ ἀλώπηξ sc. 34) gr. Gr. §. 126. 8. Sch. Gr. §. 140. 7. ψόφῳ. aus dem Geräusche. 35) st. τὸ ῥεῦμα ἐγγὺς ὑποφέρεσθαι. Auf die Verba des Wissens, Bemerkens, Erfahrens folgt gewöhnlich das Participium. gr. Gr. §. 131. 4. c. Sch. Gr. §. 145. 4. c. 36) i. e. βάθειαν. 37) wenn ihn Niemand daran hindert. 38) i. e. εἰ δὲ ὁ ποταμὸς τῇ μὴ ψοφεῖν θάρρος ἐμποιεῖ αὐτῇ.

θηρία μὴ πρόξεισιν· οἱ δὲ ἄρῃνες, ὅταν αἰσθωνται βαρεῖς ὑπὸ πιμελῆς καὶ πολυσαρκίας ὄντες ³⁹⁾ ἐκτοπίζουσι, σώζοντες αὐτοὺς τῷ λανθάνειν, ὅτε τῷ Φεύγειν οὐ πεποίθασιν.

16) Plutarch. T. II. p. 971. E.

Der Igel.

17. Ἡ τῶν χειρσαίων ἐχίνων περὶ τῶν σκυμνίων πρόνοια πάνυ γλαφυρά ἐστι. Μετοπώρου ⁴⁰⁾ γὰρ ὑπὸ τὰς ἀμπέλους ὑποδυόμενος, καὶ τοῖς ποσὶ τὰς ῥᾶγας ἀποσεύσας τοῦ βότρυος χαμᾶζε, καὶ περικυλισθεῖς, ἀναλαμβάνει ⁴¹⁾ ταῖς ἀκάνθαις· εἶτα καταδύς εἰς τὸν Φωλεόν, τοῖς σκύμνοις χρῆσθαι, καὶ λαμβάνειν ἀπ' αὐτοῦ ταμιευομένοις ⁴²⁾ παραδίδωσι. Τὸ δὲ κοιταῖον αὐτῶν ὅπας ἔχει δύο, τὴν μὲν πρὸς νότον, τὴν δὲ πρὸς βορέαν βλέπουσαν· ὅταν δὲ προαίσθωνται τὴν διαφοράν τοῦ ἀέρος, ἐμφράσσουσι τὴν κατ' ἄνεμον ⁴³⁾, τὴν δὲ ἐτέραν ἀνοίγουσιν.

17) Plut. T. II. p. 971. F.

Der Hund.

18. Πύρρος, ὁ βασιλεὺς, ὁδεύων ἐνέτυχε κυνὶ Φρουροῦντι σῶμα πεφονευμένου, καὶ πυθόμενος τρίτην ἡμέραν ἐκείνην ⁴⁴⁾ ἄσιτον παραμένειν καὶ μὴ ἀπολιπεῖν, τὸν μὲν νεκρὸν ἐκέλευσε θάψαι, τὸν δὲ κύνα μεθ' ἑαυτοῦ κομί-

statt εἰ δὲ μὴ ψοφεῖ ὁ ποταμός. — 39) Vergl. 35. — 40) gr. Gr. § 119. 6. 3. Sch. Gr. §. 132. 3. 2. b. 41) τὰς ῥᾶγας sc. 42) i. e. καὶ ταμιεύεσθαι. sie unter einander theilend. 43) οὐσαν ὁπὴν sc. — 44) schon in den dritten Tag; oder, dafs dieses schon der dritte Tag sey.

ζειν. Ὀλίγαις δὲ ὕστερον ἡμέραις ἐξέτασις ἦν τῶν στρατιωτῶν, καὶ πάροδος ⁴⁵⁾ καθήμενου τοῦ βασιλέως, καὶ παρῆν ὁ κύων ἡσυχίαν ἔχων· ἐπεὶ δὲ τοὺς Φονέας τοῦ δεσπότης παριόντας εἶδεν, ἐξέδραμε ⁴⁶⁾ μετὰ Φωνῆς καὶ θυμοῦ ἐπ' αὐτούς, καὶ καθυλάκτει πολλάκις μεταστρεφόμενος εἰς τὸν Πύρρον· ὥστε μὴ μόνον ἐκείνῳ δι' ὑποψίας, ἀλλὰ καὶ πᾶσι τοῖς παροῦσι τοὺς ἀνθρώπους γενέσθαι ⁴⁷⁾· διὸ συλληφθέντες εὐθύς καὶ ἀνακρινόμενοι, μικρῶν τινων τεκμηρίων ἔξωθεν προσγενομένων, ὁμολογήσαντες τὸν Φόνον, ἐκολάσθησαν.

18) Plut. T. II. p. 969. C.

19. Λυσίμαχος ⁴⁸⁾ κύνα εἶχεν Ὑρκανόν. Οὗτος νεκρῷ τε μόνος παρέμεινεν αὐτῷ, καὶ καιομένου τοῦ σώματος ἐνδραμῶν αὐτὸς ἑαυτὸν ἐπέρριψε ⁴⁹⁾. Τὰ δ' αὐτὰ καὶ τὸν Ἀστὸν δρᾶσαι λέγουσιν, ὃν Πύρρος, οὐχ ὁ βασιλεὺς, ἀλλ' ἕτερός τις ιδιώτης, ἔθρεψεν· ἀποθανόντος γὰρ αὐτοῦ, περὶ τὸ σῶμα διατρίβων, καὶ περὶ τὸ κλινίδιον αἰωρούμενος ἐκφερομένου ⁵⁰⁾, τέλος εἰς τὴν πυρὰν ἀφῆκεν ἑαυτὸν καὶ συγκατέκαυσεν ⁵¹⁾. — Φασὶ τὸν πρωτεύον-

45) die Soldaten zogen bey der Musterung (in Parade) vor dem Könige vorüber. 46) ἐκτρέχω. 47) m. verb. ὥστε τοὺς ἀνθρώπους (ἐκείνους τοὺς στρατιώτας) μὴ μόνον ἐκείνῳ (τῷ βασιλεῖ), ἀλλὰ καὶ πᾶσι τοῖς παροῦσι δι' ὑποψ. (ὑπόπτους) γενέσθαι. — 48) Lysimachus, einer der Nachfolger Alexanders, welcher in einer Schlacht gegen den Seleukus sein Leben verlor. 49) τῇ πυρᾷ sc. 50) τοῦ νεκροῦ sc. 51) συγκατακαίω.

τα κύνα τῶν Ἰνδικῶν εἰσαχθέντα πρὸς Ἀλέξανδρον, ἐλάφου ἀφιερμένου καὶ κήπρου καὶ ἄρκτου, ἡσυχίαν ἔχοντα κεῖσθαι, καὶ περιορᾶν· ὁφθέντος δὲ λέοντος εὐθὺς ἐξαναστῆναι καὶ διακονίσσθαι, καὶ φανερόν εἶναι ⁵²⁾ αὐτοῦ ποιούμενον ἀνταγωνιστήν, τῶν δὲ ἄλλων ὑπερφρονοῦντα πάντων.

19) Plut. T. II. p. 970. C. F.

Der Rabe.

20. Ὁ κόραξ ὁ ἥδη γέρων, ὅταν μὴ δύνηται τρέφειν τοὺς νεοττοὺς, ἑαυτὸν αὐτοῖς προτείνει τροφήν· οἱ δὲ ἐσθίουσι τὸν πατέρα. Καὶ τὴν παροιμίαν ἐντεῦθεν Φασι τὴν γένεσιν λαβεῖν, τὴν λέγουσαν· κακοῦ κόρακος κακὸν ὦόν.

20) Aelian. Hist. Anim. 3, 43.

Der Pelikan.

21. Φασὶ τοὺς πελεκᾶνας τὰς ἐν τοῖς ποταμοῖς γενομένας κόγχας ὀρύττοντας κατεσθίειν· ἔπειτα ὅταν πληθὸς εἰσφορήσωσιν αὐτῶν, ἐξεμῖν, εἰδ' οὕτως τὰ μὲν κρέα ἐσθίειν τῶν κογχῶν, τῶν δὲ ὀστράκων μὴ ἄπτεσθαι.

21) Aristot. Mirab. Ausc. c. 13.

Der Straus.

22. Οἱ στρουθοκάμηλοι μέγεθος ἔχουσι νεογενεῖ καμήλω παραπλήσιον· τὰς δὲ κεφαλὰς πεφρικυίας θριξὶ λεπταῖς, τοὺς δὲ ὀφθαλμοὺς μεγάλους, καὶ κατὰ τὴν χροῶν μέλανας. Μα-

52) über φανερός, δηλός εἰμι mit folgendem Participio S. gr. Gr. §. 138. 5.

κροτράχην δ' ὑπάρχον⁵³⁾, ῥύγχος ἔχει βραχὺ παντελῶς, καὶ εἰς ὃξὺ συνηγμένον⁵⁴⁾. Ἐπτέρωται⁵⁵⁾ δὲ ταρσοῖς μαλακοῖς καὶ τετριχωμένοις, καὶ δυοὶ σκέλεσι στηριζόμενον, καὶ ποσὶ διχήλοις, χερσαῖον ἅμα φαίνεται καὶ πτηνόν. Διὰ δὲ τὸ βάρος οὐ δυνάμενον ἐξῆραι καὶ πέτεσθαι, κατὰ τῆς γῆς ὠκέως ἀκροβατεῖ, καὶ διωκόμενον ὑπὸ τῶν ἱππέων ταῖς ποσὶ τοὺς ὑποπίπτοντας λίθους οὕτως εὐτόνως ἀποσφενδονᾷ πρὸς τοὺς διώκοντας, ὥστε πολλάκις καρτεραῖς πληγαῖς αὐτοὺς περιπίπτειν.

22) Diodor. Sic. II. 50.

Die Elster.

23. Κουρεὺς τις ἐργαστήριον ἔχων ἐν Ῥώμῃ πρὸ τοῦ τεμένους, ὃ καλοῦσιν Ἑλλήνων ἀγοράν, Σαυμαστόν τι χρῆμα⁵⁶⁾ πολυφώνου κίττης ἔτρεφεν, ἣ ἀνθρώπου ῥήματα καὶ θηρείους φθόγγους ἀνταπεδίδου, καὶ ψόφους ὀργάνων, μηδεὶς ἀναγκάζοντος, ἀλλ' αὐτὴν ἐθίζουσα, φιλοτιμουμένη μηδὲν ἄρρητον ἀπολιπεῖν, μηδὲ ἀμίμητον. Ἐτυχε δὲ τις ἐκεῖ τῶν πλουσίων ἐκκομιζόμενος ὑπὸ σάλπιγξι πολλαῖς, καὶ γενομένης, ὥς περ εἶωθε⁵⁷⁾, κατὰ τὸν τόπον ἐπιστάσεως, εὐδοκιμοῦντες οἱ σαλπιγκταὶ καὶ κελεύομενοι, πολὺν χρόνον ἐνδιέτριψαν. Ἡ δὲ κίττα

53) ζῶον sc. 54) συνάγω. spitzig zusammenge-drängt. 55) πτερῶω. — 56) umschreibend statt κίτταν Σαυμασίως πολύφωνον. 57) wie zu geschehn pflegt. Die Lbichenzüge hielten auf den Märkten still.

μετὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην ἄφθογγος ἦν καὶ ἄναυδος. Τοῖς οὖν πρότερον αὐτῆς θαυμάζουσι τὴν φωνὴν τότε θαῦμα μεῖζον ἢ σιωπὴ παρεῖχεν· ὑποψίαι δὲ φαρμάκων ἐπὶ τοὺς ὁμοτέχνους ἦσαν⁵⁸⁾. οἱ δὲ πλεῖστοι τὰς σάλπιγγας εἵκαζον ἐκπληῆσαι τὴν ἀκοήν, τῇ δ' ἀκοῇ συγκατεσβέσθαι τὴν φωνήν. Ἦν δὲ οὐδέτερα τούτων, ἀλλ' ἄσκησις, ὡς ἔοικεν· ἄφνω γὰρ αὖθις ἀφῆκεν⁵⁹⁾, οὐδὲν τῶν συνήθων καὶ παλαιῶν μιμημάτων ἐκείνων, ἀλλὰ τὰ μέλη τῶν σαλπίγγων, αὐταῖς περιόδοις φθεγγομένη, καὶ μεταβολὰς πάσας διεξιούσα.

23) Plut. T. II. p. 973. B. C.

Der Krokodil.

24. Ὁ Κροκόδειλος ἐξ ἐλαχίστου γίνεται μέγιστος, ὡς ἂν ὡὰ μὲν τοῦ ζώου τίκτοντος⁶⁰⁾

58) man glaubte, andre Barbieri hätten den Vogel aus Eifersucht durch Zaubermittel zum Schweigen gebracht. 59) Man kann φωνήν aus dem Vorhergehenden hinzudenken. Vielleicht aber verbindet man richtiger ἀφῆκε mit den nächsten Accusativen οὐδὲν und τὰ μέλη, so daß dann zu φθεγγομένη wieder αὐτὰ hinzugedacht wird. — αὐταῖς περιόδοις. mit allen Modulationen. So wird vor αὐτὸς die Praepos. σύν gewöhnlich ausgelassen. Z. B. εἶλον τὰς ναῦς αὐτοῖς ἀνδράσιν. mit sammt der Mannschaft. ἐκαλύφθη ὁ Κρόνος τῇ γῇ αὐτοῖς συμμάχοις. mit sammt seinen Mitstreitern. — 60) m. v. τοῦ ζώου τίκτοντος ὡὰ παραπλ. τοῖς χηνεῖσι, denen im zweyten Gliede die Genit. absol. τοῦ δὲ γενηθέντος αὐξομένου entsprechen. Ueber das den Genitivis absolut. beygefügte ὡς S. gr. Gr. §. 132. Anm. 5. Sch. Gr. §. 146. Anm. 5.

τοῖς χηνείοις παραπλήσια, τοῦ δὲ γεννηθέντος αὐξομένου μέχρι πηγῶν ἐκκαίδεκα. Τὸ δὲ σῶμα θαυμαστῶς ὑπὸ τῆς φύσεως ὠχύρωται. Τὸ μὲν γὰρ δέρμα αὐτοῦ πᾶν φολιδωτόν ἐστι καὶ τῇ σκληρότητι διαφέρειν, ὀδόντες δὲ ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν ⁶¹⁾ ὑπάρχουσι πολλοί, δύο δὲ οἱ χαυλιόδοντες, πολὺ τῷ μεγέθει τῶν ἄλλων διαλλάττοντες. Σαρκοφαγεῖ δὲ οὐ μόνον ἀνθρώπους, ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων τῶν ἐπὶ τῆς γῆς ζώων τὰ προσπελάζοντα τῷ ποταμῷ. Πληθὺς δ' αὐτῶν ἀμύθητόν ἐστι κατὰ τὸν Νεῖλον καὶ τὰς παρακειμένας λίμνας, ὥς ἂν πολυγόνων τε ὄντων καὶ σπανίως ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων ἀναιρουμένων. Τοῖς μὲν γὰρ ἐγχωρίων τοῖς πλείστοις νόμιμόν ἐστιν ὡς θεὸν σέβεσθαι τὸν κροκόδειλον· τοῖς δ' ἄλλοφύλοις ἀλυσιτελής ἐστιν ἢ θῆρα παντελῶς, οὐκ οὔσης ἐδωδίου τῆς σαρκός. Ἄλλ' ὅμως τοῦ πλήθους τούτου φυομένου κατὰ τῶν ἀνθρώπων, ἡ φύσις κατεσκεύασε μέγα βοήθημα ⁶²⁾. Ὁ γὰρ καλούμενος Ἰχνεύμων παραπλήσιος ὢν μικρῷ κυνί, περιέρχεται τὰ τῶν κροκοδείλων ὡς συντρίβων, τίκτοντος τοῦ ζώου παρὰ τὸν ποταμόν. — 25. Ὁ κροκόδειλος ἔχει ὀφθαλμοὺς μὲν ὑός, ὀδόντας δὲ μεγάλους καὶ χαυλιόδοντας κατὰ λόγον ⁶³⁾ τοῦ σώματος· γλῶσσαν δὲ μόνον θηρίων οὐκ ἔφυσε· οὐδὲ τὴν κάτω ⁶⁴⁾ κινεῖ γνάθον, ἀλλὰ τὴν ἄνω ⁶⁴⁾

61) in beyden Kinnbacken, dem obern und untern.

62) κατὰ τῶν ἀνθρ. den Menschen zum Schaden. βοήθημα. ein Mittel der übermäßigen Vermehrung abzuhelpfen. 63) nach Verhältnißs. 64) gr.

Gr. §. 112. 3. Schul. Gr. §. 125. 5.

γνάθου προσάγει τῇ κάτω· ἔχει δὲ ὄνυχας καρτερούς, καὶ δέρμα λεπιδωτὸν ἄρρηκτον ἐπὶ τοῦ νώτου· τυφλὸν δὲ ἐν ὕδατι, ἐν δὲ τῇ αἰθρία ὀξυδερκέστατον.

24) Diodor. Sic. I. 35. 25) Herodot. II. 68.

Das Ephemeron.

26. Περὶ τὸν Ὑπανιν ποταμὸν τὸν περὶ Βόσπορον τὸν Κιμμέριον, γίγνεται ζῶον πτερωτόν, τετράπουν. Ζῇ δὲ τοῦτο καὶ πέτεται ἐξ ἰωθινοῦ μέχρι δαίλης· καταφερομένου δὲ τοῦ ἡλίου, ἀπομαραίνεται, καὶ ἅμα δυομένῳ ἀποθνήσκει, βιοῦν ἡμέραν μίαν· διὸ καὶ καλεῖται Ἐφήμερον.

26) Aristot. Hist. An. V. 19.

Bienen. Gänse.

27. Θαύματος ἄξια τὰ ⁶⁵⁾ τῶν Κρητικῶν μελισσῶν, καὶ τὰ τῶν ἐν Κιλικίᾳ χηνῶν. Ἐκείναι μὲν γὰρ ἀνεμῶδές τι μέλλουσαι κάμπτειν ἀκρωτήριον, ἐρματίζουσιν ἑαυτάς, ὑπὲρ τοῦ μὴ ⁶⁶⁾ παραφέρεσθαι, μικροῖς λιθιδίοις. Οἱ δὲ χῆνες τοὺς ἀετοὺς δεδοικότες ⁶⁷⁾, ὅταν ὑπερβάλλωσι τὸν Ταῦρον ⁶⁸⁾, εἰς τὸ στόμα λίθον εὐμεγέθη λαμβάνουσιν, οἷον ⁶⁹⁾ ἐπιστομίζοντες αὐτῶν καὶ χαλινοῦντες τὸ φι-

65) das Verfahren. Ueber diese Umschreibungs. gr. Gr. §. 115. Anm. 2. Sch. Gr. §. 128. Anm. 1. 66) um nicht. gr. Gr. §. 127. 5. Sch. Gr. §. 141. Anm. 1. 67) δαίδω. 68) e. Gebirg in Asien. 69) gleichsam.

λόφωνον καὶ λάλον, ὅπως λάθωσι ⁷⁰⁾ σιω-
πῇ παρελθόντες.

27) Plat. T. II. p. 967. B.

Von einigen Seethieren.

28. Τῆς νάρκης ἡ δύναμις οὐ μόνον τοὺς
θιγόντας ⁷¹⁾ αὐτῆς ἐκπύγνουσιν, ἀλλὰ καὶ διὰ
τῆς σαγήνης βαρύτητα ναριώδη ταῖς χερσὶ
τῶν ἀντιλαμβανομένων ἐμποιεῖ. Ἕνιοι δὲ ἱστο-
ροῦσι, πείραν αὐτῆς ἐπιπλέον λαμβάνοντες,
ἂν ἐκπέσῃ ⁷²⁾ ζῶσα, κατασκεδαννύντες ὕδωρ
ἄνωθεν, αἰσθάνεσθαι τοῦ πάθους ⁷³⁾ ἀνατρέ-
χοντος ⁷⁴⁾ ἐπὶ τὴν χεῖρα, καὶ τὴν ἀφὴν ἀμ-
βλύνοντος, ὡς ἔοικε, διὰ τοῦ ὕδατος τρεπο-
μένου ⁷⁵⁾ καὶ προπεπονθότος ⁷⁶⁾. — 29. Ὁ
πινότηρας ζῶόν ἐστι καρκινῶδες, καὶ τῇ πίνῃ
σύνεστι, καὶ πυλωρεῖ τὴν κόγχην προκαθήμε-
νος ⁷⁷⁾, ἐὼν ἀνερωγμένην ⁷⁸⁾ καὶ διακεχηνυῖ-
αν ⁷⁹⁾, ἄχρι προσπέσῃ τι τῶν ἀλωσίμων αὐ-
τοῖς ἰχθυοῖων· τότε δὲ τὴν σάρκα τῆς πίνης
δακῶν παρειαῖσιν· ἡ δὲ συνέκλεισε τὴν κόγ-

70) Ueber den Coniunctivus s. gr. Gr. §. 126. 7. Sch.
Gr. §. 140. 2. Die Construction von λανθάνειν mit
dem Particip. wird erläutert gr. Gr. §. 131. Anm. 7.
Sch. Gr. §. 145. Anm. 5. — 71) θιγγάνω. 72) τοῦ
ὕδατος sc. 73) die Erstarrung. 74) gr. Gr. §. 131. 4. a.
Sch. Gr. §. 145. 4. c. 75) indem das Wasser durch
die Berührung des Fisches seine Natur zu verän-
dern u. die Eigenthümlichkeit desselben anzunehmen
scheint. 76) προπάσχω. 77) er hält gleichsam Wache
an der Muschel, indem er vor ihr sitzt. 78) ἀνοίγω.
79) διαχάινω.

χην. καὶ κοινῶς τὴν ἄγραν ἐντὸς ἔρκους γε-
νομένην κατεσθίουσιν.

28) Plut. T. II. p. 978. C. 29) Ib. p. 980. B.

Der Hegemon und der Wallfisch.

30. Ὁ καλούμενος Ἡγεμὼν αἰὲς σύνεστιν ἐνὶ τῶν μεγάλων κήτων, καὶ προνήχεται, τὸν δρόμον ἐπευθύνων, ὅπως οὐκ ἐνσχεθήσεται ⁸⁰⁾ βράχεσιν, οὐδὲ εἰς τέναγος ἢ τινα πορθμὸν ἐμπεσῶται δυσέξοδον. Ἐπεται γὰρ αὐτῷ τὸ κῆτος, ὥσπερ οἶακι ναῦς, παραγόμενον ⁸¹⁾ εὐπειθῶς· καὶ τῶν μὲν ἄλλων ὅ, τι αὖ παραλάβῃ τῷ χάσματι ζῶον ἢ σκάφος ἢ λίθον, εὐθὺς διέφθαρται ⁸²⁾ καὶ ἀπόλωλε, πᾶν ἐμβρυθισμένον· ἐκεῖνο δὲ ⁸³⁾ γιγνῶσκον, ἀναλαμβάνει τῷ στόματι καθάπερ ἄγκυραν ἐντός ⁸⁴⁾. Ἐγκαστεύδει γὰρ αὐτῷ, καὶ τὸ κῆτος ἑστήκειν ἀναπαυομένου ⁸⁵⁾ καὶ ὀρμεῖ· προελθόντος δὲ ⁸⁶⁾ αὐθις ἐπακολουθεῖ, μήτε ἡμέρας, μήτε νυκτὸς ἀπολειπόμενον, ἢ ⁸⁷⁾ ῥέμβεται καὶ πλανᾶται· καὶ πολλὰ ⁸⁸⁾ διεφθάρη ⁸⁹⁾, καθάπερ ἀκυβέρνητα πρὸς γῆν ἔξενεχθέντα ⁹⁰⁾.

30) Plutarch. T. II. p. 980. F.

80) ἐνέχω. gr. Gr. §. 126. 4. 81) καὶ παράγεται. 82) διαφθείρω. 83) ἐκεῖνο, τὸ ζῶον, τὸν ἡγεμόνα sc. 84) wie der Anker, wenn er gelichtet worden, in dem Schiffe aufbewahrt wird. 85) τοῦ ἡγεμόνος sc. 86) αὐτοῦ sc. 87) oder, wenn er sich von ihm entfernt. 88) κήτῃ sc. 89) διαφθείρω. 90) ἐκφέρω. — ὡς ἀκυβέρνητα, gerade wie Schiffe, die ohne Steuermann umhertreiben.

Die Schildkröte.

31. Θαυμαστή ἡ τῆς χελώνης περὶ τὴν γένεσιν καὶ σωτηρίαν τῶν γεννωμένων ἐπιμέλεια. Τίττει μὲν γὰρ ἐκβαίνουσα τῆς θαλάττης πλησίον· ἐπωάζειν δὲ μὴ δυναμένη, μηδὲ χερσεύειν πολὺν χρόνον, ἐντίθῃσι τῇ ψάμμῳ τὰ ὠά, καὶ τὸ λειότατον ἐπαμάτα· τῆς θινὸς αὐτοῖς καὶ μαλακώτατον· ὅταν δὲ καταχώσῃ καὶ ἀποκρύψῃ βεβαίως, οἱ μὲν λέγουσι τοῖς ποσὶν ἀμύττειν καὶ καταστίζειν τὸν τόπον, εὖσημον ἑαυτῇ ποιῶσαν, οἱ δὲ, τὴν θήλειαν ὑπὸ τοῦ ἄρρενος τρεπομένην, τύπους ἰδίους καὶ σφραγίδας ἐναπολείπειν. Ὁ δὲ τούτου θαυμασιώτερόν ἐστιν, ἡμέραν ἐκφυλάξασα τεσσαρακοστήν (ἐν τοσαύταις ⁹¹) γὰρ ἐκπέττεται καὶ περιρῥήγνυται τὰ ὠά) πρόσεισι, καὶ γνωρίσασα τὸν ἑαυτῆς ἐκάστη θησαυρόν, ὥς οὐδεὶς χρυσίου θήκην ἄνθρωπος ⁹²), ἀσμένως ἀνοίγει καὶ προθύμως.

31) Plutarch. T. II. p. 982. B.

Der Magnet. Das Nitrum.

32. Ἡ λίθος, ἣν Εὐριπίδης μὲν μαγνήτιν ὠνόμασεν, οἱ δὲ πολλοὶ ἡρακλείαν, οὐ μόνον αὐτοὺς τοὺς δακτυλίους ἄγει τοὺς σιδηροῦς, ἀλλὰ καὶ δύναμιν ἐντίθῃσι τοῖς δακτυλίοις, ὥστε δύνασθαι ταῦτόν ⁹³) τοῦτο ποιεῖν, ὅπερ ἡ λί-

91) ἡμέραις sc. 92) mit gröfserer Lust, Sorgfalt und Genauigkeit, als einer, der an seinem, irgendwo niedergelegten Gelde das Siegel oder ein andres Zeichen untersucht. — 93) i. o. τὸ αὐτό. gr. Gr. §. 69. 2 Sch. Gr. §. 74. 2.

θος, ἄλλους ἄγειν δακτυλίους· ὥστ' ἐνίοτε ὀρμαθὸς μακρὸς πάνυ σιδηρῶν δακτυλίων ἐξ ἀλλήλων ἤρτηται ⁹⁴⁾, πᾶσι δὲ τούτοις ἐξ ἐκείνης τῆς λίθου ἡ δύναμις ἀνήρτηται. — 33. Ἐν τῇ Ἀσκανίᾳ λίμνῃ οὕτω νιτρῶδές ἐστι τὸ ὕδωρ, ὥστε τὰ ἱμάτια οὐδενὸς ἑτέρου ῥύμματος προσδεῖσθαι· καὶ ⁹⁵⁾ πλείω χρόνον ἐν τῷ ὕδατι ἑάσῃ τις, διακίπτει ⁹⁶⁾.

32) Plato T. IV. p. 186. ed. Bip. 33) Aristot. Mirab. Ausc. c. 54.

C. Mythologie.

a) Mythologische Notizen.

1. Ὁ οὐρανὸς χαλκοῦς ἐστὶ τὰ ἔξω ¹⁾. Ὑπερβάντι δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ νύκτου γενομένῳ φῶς τε λαμπρότερον φαίνεται, καὶ ἥλιος καθαρώτερος, καὶ ἄστρα διαυγέστερα, καὶ χρυσοῦν τὸ δάπεδον. Εἰσιόντι δέ, πρῶτον μὲν οἰκοῦσιν αἱ Ὠραι· πυλωροῦσι γάρ· ἔπειτα δέ, ἡ Ἴρις, καὶ ὁ Ἑρμῆς, ὄντες ὑπηρεταὶ καὶ ἀγγελιαφόροι τοῦ Διός. Ἐξῆς δὲ τοῦ Ἡφαίστου τὸ χαλκεῖον, ἀνάμεστον ἀπάσης τέχνης ²⁾. μετὰ δέ ³⁾, αἱ

94) ἄρτάω. 95) καὶ ἔάν. mit folgendem Coniunctivo. 96) αὐτὰ sc.

1) S. gr. Gr. §. 112. 3. Sch. Gr. §. 125. 5. und 118. 5. Sch. Gr. §. 131. 6. — ὑπερβάντι. wenn man hinübergeschritten ist; so wie im nächsten Satze, εἰσιόντι, wenn man hineintritt. 2) von allen Arten von Kunstwerken. 3) ferner, hierauf.

τῶν θεῶν οἰκίαι, καὶ τοῦ Διὸς τὰ βασιλεια, ταῦτα πάντως περικαλλῇ τοῦ Ἡφαιστου κατασκευάσαντος. Οἱ δὲ θεοὶ παρὰ Ζηνὶ καθεμένοι εὐωχοῦνται ⁴⁾, νέκταρ πίνοντες καὶ ἀμβροσίαν ἐσθίωντες. Πάλαι μὲν οὖν καὶ ἄνθρωποι συνειστιῶντο, καὶ συνέπινον αὐτοῖς, ὁ Ἰξίωv καὶ ὁ Τάνταλος· ἐπεὶ δὲ ἦσαν ὑβρισταὶ καὶ λάλοι, ἐκεῖνοι μὲν ἔτι καὶ νῦν κολάζονται, ἄβατος δὲ τῷ θνητῶν γένει καὶ ἀπόρρητος ὁ οὐρανός.

1) Lucian. de Sacrif. §. 8. T. III. p. 73. ed. Bip.

2. Οἱ θεοὶ οὔτε σῖτον ἔδουσιν, οὔτε πίνουσιν οἶνον, ἀλλὰ τὴν ἀμβροσίαν παρατίθενται ⁵⁾, καὶ τοῦ νέκταρος ⁶⁾ μεθύσκονται, μάλιστα δὲ ἡδονται σιτούμενοι τὸν ἐκ τῶν θυσιῶν καπνὸν αὐτῇ κνίσσῃ ἀννηνεγμένον ⁷⁾, καὶ τὸ αἶμα τῶν ἱερείων. ὁ τοῖς βωμοῖς οἱ θύοντες περιχέουσι. — 3. Θυσίας ἄλλοι ἄλλας τοῖς θεοῖς προσάγουσι· βοῦν μὲν ὁ γεωργός, ἄρνα ⁸⁾ δὲ ὁ ποιμήν, καὶ αἶγα ὁ αἰπόλος· ὁ δὲ τις λιβανωτὸν ἢ πόπανον· ὁ δὲ πένης ἱλάσκεται τὸν θεὸν φιλήσας μόνον τὴν αὐτοῦ δεξιάν.

2) Lucian. Icaromen. T. VII. p. 40. 3) Id. de Sacrific. §. 12. T. III. p. 77.

4) diese Worte sind aus dem Homer entlehnt; daher die poetische Form Ζηνὶ st. Διὶ. — 5) S. gr. Gr. §. 121. 7. Sch. Gr. §. 134. 4. 6) gr. Gr. §. 119. 4. 2. d. Sch. Gr. §. 132. 4. 7) ἀναθέρω. Zu αὐτῇ κνίσσῃ ist οὖν hinzuzudenken. 8) ἄλλοι ἄλλας. die einen diese, die andern jene. — ἄρνα. S. ἀρνός.

4. Οἱ πλάσται τὸν μὲν Δία ἀναπλάττουσι γενειήτην καὶ σκῆπτρον ἔχοντα, Ποσειδῶνα κυανοχαίτην, τὴν Ἀθηνᾶν παρθένον καλήν, γλαυκῶπιν, αἰγίδα ⁹⁾ ἀνεζωσμένην ¹⁰⁾, κόρυν φέρουσαν, δόρυ ἔχουσαν, τὴν Ἥραν λευκώλενον, εὐῶπιν, εὐείμονα, βασιλικήν, ἰδρυμένην ἐπὶ χρυσοῦ θρόνου, Ἀπόλλωνα μεϊράκιον γυμνὸν ἐν χλαμυδίῳ, τοξότην, διαβεβηκότα ¹¹⁾ τοῖς ποσὶν ὥσπερ θεόντα. — Ἐκάστος τῶν θεῶν τέχνην τινὰ ἔχει ἢ θεοῖς ἢ ἀνθρώποις χρησίμην. Ὁ Ἀπόλλων μαντεύεται· ὁ Ἀσκληπιὸς ἰᾶται· ὁ Ἑρμῆς παλαίειν διδάσκει· ἡ Ἀρτεμις μαιεύεται· οἱ Διόσκουροι τοὺς ἐν θαλάσῃ χειμαζομένους ναύτας σώζουσιν, ἄλλοι δὲ ἄλλα τοιαῦτα ἐπιτηδεύουσιν.

5. Τοὺς Διὸς ἐκγόνους φασὶ γενέσθαι, θεὰς μὲν, Ἀφροδίτην καὶ Χάριτας, πρὸς δὲ ταύταις Εἰλείθυιαν, καὶ τὴν ταύτης συνεργὸν Ἀρτεμιν, καὶ τὰς προσαγορευομένας Ὠρας, Εὐνομίαν τε καὶ Δίκην, ἔτι δ' Εἰρήνην· θεοὺς δέ, Ἡφαιστον καὶ Ἄρεα καὶ Ἀπόλλωνα, πρὸς δὲ τούτοις Ἑρμῆν. — Τούτων δὲ ἐκάστω μυθολογοῦσι τὸν Δία τῶν εὐρεθέντων ὑπ' αὐτοῦ καὶ συντελουμένων ἔργων τὰς ἐπιστήμας καὶ τὰς τιμὰς τῆς εὐρέσεως ἀπονεῖμαι, βουλόμενον αἰώνιον αὐτοῖς περιποιῆσαι μνήμην παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις.

9) S. das Register in αἰγίς. 10) ἀναζώννυμι. Ueber den Accus. αἰγίδα S. Sch. Gr. §. 134. 4. 11) διαβαίνω. —

Παραδοθῆναι δὲ τῇ μὲν Ἀφροδίτῃ τὴν τε τῶν παρθένων ἡλικίαν, ἐν οἷς χρόνοις δεῖ γαμεῖν αὐτάς, καὶ τὴν ἄλλην ἐπιμέλειαν, τὴν ἔτι καὶ νῦν ἐν τοῖς γάμοις γινομένην μετὰ θυσιῶν καὶ σπονδῶν, ἃς ποιοῦσιν ἄνθρωποι τῇ θεῷ ταύτῃ. Ταῖς δὲ Χάρισι δοθῆναι τὴν τῆς ὥφους κόσμησιν, καὶ τὸ κατάρχειν εὐεργεσίας, καὶ πάλιν ἀμβεσθαι ταῖς προσηκούσαις χάρισι τοὺς εὐποιήσαντας.

6. Εἰλείθυιαν δὲ λαβεῖν ¹²⁾ τὴν περὶ τὰς τικτούσας ἐπιμέλειαν, καὶ θεραπείαν τῶν ἐν τῷ τίκτειν κακοπαθουσῶν ¹³⁾. διὸ καὶ τὰς ἐν τοῖς τοιούτοις κινδυνεύουσας γυναῖκας ἐπικαλεῖσθαι μάλιστα τὴν θεὸν ταύτην. Ἀρτεμιν δὲ Φασιν εὐρεῖν τὴν τῶν νηπίων παιδίων θεραπείαν, καὶ τροφάς τινας ἀρμοζούσας τῇ φύσει τῶν βρεφῶν. ἅφ' ἧς αἰτίας καὶ Κουροτρόφον αὐτὴν ὀνομάζεσθαι. Τῶν δὲ ὀνομαζομένων Ὠρῶν ἐκάστη δοθῆναι τὴν ἐπώνυμον τάξιν ¹⁴⁾ τε καὶ τοῦ βίου διακόσμησιν, ἐπὶ τῇ μεγίστῃ τῶν ἀνθρώπων ὠφελείᾳ. μηδὲν γὰρ εἶναι μᾶλλον δυνάμενον εὐδαίμονα βίον παρασκευάσαι τῆς Εὐνομίας, καὶ Δίκης, καὶ Εἰρήνης.

7. Ἀθηνᾶ δὲ προσάπτουσι τὴν τε τῶν ἐλαιῶν ἡμέρωσιν καὶ φυτείαν παραδοῦναι τοῖς

12) μυθολογοῦσι sc. 13) γυναικῶν sc. 14) ein ihrem Namen entsprechendes Geschäft. Diese Namen sind die gleich nachher angeführten Eunomia, Dike und Eirene, Gesetzlichkeit, Gerechtigkeit und Friede.

ἀνθρώποις, καὶ τὴν τοῦ καρποῦ τούτου κατεργασίαν· πρὸς δὲ τούτοις τὴν τῆς ἐσθῆτος κατασκευήν, καὶ τὴν τεκτονικὴν τέχνην, ἔτι δὲ πολλὰ τῶν ¹⁵⁾ ἐν ταῖς ἄλλαις ἐπιστήμας εἰσηγήσασθαι τοῖς ἀνθρώποις· εὑρεῖν δὲ καὶ τὴν τῶν αὐλῶν κατασκευήν, καὶ τὴν διὰ τούτων συντελουμένην μουσικὴν, καὶ τὸ σύνολον πολλὰ τῶν Φιλοτέχνων ἔργων, ἀφ' ὧν ¹⁶⁾ Ἑργάνην αὐτὴν προσαγορεύεσθαι.

8. Ταῖς δὲ Μούσαις δοθῆναι παρὰ τοῦ πατρὸς τὴν τῶν γραμμάτων εὔρεσιν, καὶ τὴν τῶν ἐπῶν σύνθεσιν, τὴν προσαγορευομένην ποιητικὴν. Ἡφαιστον δὲ λέγουσιν εὑρετὴν γενέσθαι τῆς περὶ τὸν σίδηρον ἐργασίας ἀπάσης, καὶ τῆς περὶ τὸν χαλκὸν καὶ χρυσὸν καὶ ἄργυρον, καὶ τῶν ἄλλων ὅσα ¹⁷⁾ τὴν ἐκ τοῦ πυρὸς ἐργασίαν ἐπιδέχεται. Τὸν Ἄρην δὲ μυθολογοῦσι πρῶτον κατασκευάσαι πανοπλίαν, καὶ στρατιώτας καθοπλίσαι, καὶ τὴν ἐν ταῖς μάχαις ἐναγώνιον ἐνέργειαν εἰσηγήσασθαι, Φονεύοντα τοὺς ἀπειθοῦντας τοῖς θεοῖς.

9. Ἀπόλλωνα δὲ τῆς κιθάρας εὑρετὴν ἀναγορεύουσι, καὶ τῆς κατ' αὐτὴν μουσικῆς· ἔτι δὲ τὴν ἰατρικὴν ἐπιστήμην ἐξευεγκεῖν, διὰ τῆς μαντικῆς τέχνης γινομένην ¹⁸⁾, δι' ἧς τὸ παλαιὸν

15) gr. Gr. §. 115. Anm. 2. Sch. Gr. §. 128. Anm.

16) i. e. καὶ ἀπὸ τούτων. — 17) st. τῶν ἄλλων πάντων ἄ. — 18) bey innern Krankheiten, die für eine Wirkung göttlichen Zornes galten, und also nur durch prophetische Gaben erkannt werden konnten.

συνέβαινε *θεραπείας τυγχάνειν* ¹⁹⁾ τοὺς ἀρρώστούοντας· εὐρετὴν δὲ καὶ τοῦ τόξου γενόμενον, διδάξαι τοὺς ἐγχωρίους τὰ περὶ τὴν τοξείαν ²⁰⁾. Ἀπόλλωνος δὲ καὶ Κορωνίδος Ἀσιληπιὸν γεννηθέντα, καὶ πολλὰ παρὰ τοῦ πατρὸς τῶν εἰς ἰατρικὴν ²¹⁾ μαθόντα, προσεξευρεῖν τὴν τε χειρουργίαν, καὶ τὰς τῶν Φαρμάκων σκευασίας, καὶ ῥιζῶν δυνάμεις, καὶ καθόλου προβιβάσαι τὴν τέχνην ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε ὡς ἀρχηγὸν αὐτῆς καὶ κτίστην τιμᾶσθαι.

10. Τῷ δ' Ἑρμῇ προσάπτουσι τὰς ἐν τοῖς πολέμοις γινόμενας ἐπικηρυκείας καὶ διαλλαγὰς καὶ σπονδάς. Φασὶ δ' αὐτὸν καὶ μέτρα καὶ σταθμά, καὶ τὰ ἐκ τῆς ἐμπορίας κέρδη πρῶτον ἐπινοῆσαι, καὶ τὸ λάθρα τὰ τῶν ἄλλων ²²⁾ σφετερίζεσθαι. Εἰσηγητὴν δ' αὐτὸν καὶ παλαίστρας γενέσθαι, καὶ τὴν ἀπὸ τῆς χελώνης λύραν ²³⁾ ἐπινοῆσαι. Διόνυσον δὲ μυθολογοῦσιν εὐρετὴν γενέσθαι τῆς ἀμπέλου, καὶ τῆς περὶ ταύτην ἐργασίας, ἔτι δ' οἰνοποιίας, καὶ τοῦ πολλοὺς τῶν ἐκ τῆς ὀπώρας καρπῶν ἀποθησαυρίζειν ²⁴⁾.

5—10) Diod. Sicul. L. V. 72. 73.

11. Αἱ Μοῦσαι Διὸς καὶ Μνημοσύνης θυ-

19) συνέβαινε τυγχ. periphrastisch st. οἱ ἀρρώστούοντες ἐτύγχανον *θεραπείας*. 20) gr. Gr. §. 115. Anm. 2. Sch. Gr. §. 125. 3. 21) S. oben 15. — 22) i. e. τὰ ἀλλότρια. 23) S. unten bey nr. III. 24) m. verb. τοῦ ἀποθησαυρίζειν (S. gr. Gr. §. 112. 5. 1. Sch. Gr. §. 125) πολλοὺς τῶν καρπῶν st. πολλοὺς καρποὺς τῆς ὀπώρας.

γατέρες εἶναι λέγονται. Ἡσίοδος τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἀποφαίνεται οὕτως·

Κλειώ τ', Εὐτέρπη τε, Θάλεια τε, Μελ-
πομένη τε,

Τερψιχόρη τ', Ἑρατώ τε, Πολύμνιά τ',
Οὐρανίη τε,

Καλλιόπη θ', ἥ σφεων ²⁵⁾ προΦερεστάτη
ἐστὶν ἀπασέων.

11) Diod. Sic. IV. 7.

* * *

12. Ὁ πολὺς ὄμιλος, οὓς ἰδιώτας οἱ σοφοὶ
καλοῦσιν, Ὀμήρῳ τε καὶ Ἡσίοδῳ πειθόμενοι,
τόπον τινὰ ὑπὸ τῇ γῇ πάνυ βαθύν Ἀθῆν ὑπει-
λήφασιν ²⁶⁾, μέγαν τε καὶ πολύχωρον τοῦτον εἶ-
ναι, καὶ ζοφερόν καὶ ἀνήλιον. Βασιλεύειν δὲ
τοῦ χάσματος ἀδελφὸν τοῦ Διός, Πλούτωνα
κεκλημένον ²⁷⁾. Περιῤῃεῖσθαι δὲ τὴν χώραν αὐ-
τοῦ ποταμοῖς μεγάλοις τε καὶ φοβεροῖς, καὶ ²⁸⁾
ἐκ μόνων τῶν ὀνομάτων· Κωκυτοὶ γάρ, καὶ
Πυριφλεγέθοντες, καὶ τὰ τριαῦτα ²⁹⁾ κέκληνται.
Τὸ δὲ μέγιστον ³⁰⁾, ἡ Ἀχερουσία λίμνη πρόκει-
ται, πρώτη δεχομένη τοὺς ἀπαντῶντας, ἣν οὐκ
ἐνι ³¹⁾ διαπλεῦσαι, ἢ παρελθεῖν, ἄνευ τοῦ πορ-
θμέως. Πρὸς δὲ αὐτῇ τῇ καθόδῳ, καὶ πύλῃ,
οὔση ἀδαμαντίνη, ἀδελφίδοῦς τοῦ βασιλέως ³²⁾

25) st. αὐτῶν. — 26) ὑπολαμβάνω. 27) καλέω. 28) auch schon. 29) ὀνόματα sc. 30) absolute, was aber das wichtigste ist. Sch. Gr. §. 131. Anm. 4. 31) i. e. ἐνεστι. Sch. Gr. §. 151. p. 357. 32) Πλούτωνος sc.

Αἰακός ἐστι, τὴν Φρουρὰν ἐπιτετραμμένος³³⁾, καὶ παρ' αὐτῷ κύων τρικέφαλος. Περαιωθέντας δὲ τὴν λίμνην λειμῶν ὑποδέχεται μέγας, καὶ ποτόν, μνήμης πολέμιον. Αἰήθης γοῦν διὰ τοῦτο ὠνόμασται. Ὁ μὲν οὖν Πλούτων καὶ ἡ Περσεφόνη δυναστεύουσιν, ὑπηρετοῦσι δ' αὐτοῖς Ἑριννύες, καὶ Φόβοι, καὶ Ἑρμῆς. Δικασταὶ δὲ κάθονται δύο, Μίνως τε καὶ Ῥαδάμανθους, Κρηῆτες ὄντες, καὶ υἱοὶ τοῦ Διός. Οὗτοι δὲ τοὺς μὲν ἀγαθοὺς τῶν ἀνδρῶν καὶ δικαίους πέμπουσιν εἰς τὸ Ἥλύσιον πεδίον, τῷ ἀρίστῳ βίῳ συνοσμένους· τοὺς δὲ πονηροὺς ταῖς Ἑριννύσι παραδόντες, εἰς τὸν τῆς κολάσεως χῶρον ἐκπέμπουσιν.

12) Lucian. de Luctu. §. 2. T. VII. p. 206.

13. Ὁ Κέρβερος, ὁ τοῦ ἄδου Φρουρός, εἶχε τρεῖς μὲν κυνῶν κεφαλὰς, τὴν δὲ οὐρὰν δράκοντος, κατὰ δὲ τοῦ νώτου παντοίων ὄφειων κεφαλὰς. — 14. Ὁ Τάρταρος τόπος ἐστὶν ἐρεβώδης ἐν ἄδου, τοσοῦτον ἀπὸ γῆς ἔχων διάστημα, ὅσον ἀπ' οὐρανοῦ γῆ.

13) Apollodor. Bibl. II. 5. 12. 14) Ibid. I. 1. 13.

b) Mythologische Erzählungen.

I. Apollo und Artemis.

1. Λητώ, ἡ τοῦ Κοίου θυγάτηρ, συνελθοῦσα Διὶ, κατὰ τὴν γῆν ἅπασαν ὑφ' ἧρας ἡλαύνετο, μέχρις εἰς Δῆλον ἐλθοῦσα, γενναῖ

33) ᾧ ἡ Φρουρὰ ἐπιτέτραπται (von ἐπιτρέπω). Ueber den bey dem Passivo stehenden Accusativus s. Sch. Gr. §. 134. 5.

πρώτην Ἀρτεμιν· ὕφ' ἧς μαιωθεῖσα, ὕστερον Ἀπόλλωνα ἐγέννησεν. — Ἀρτεμις μὲν οὖν, τὰ περὶ θήραν ¹⁾ ἀσκήσασα, παρθένος ἔμεινεν· Ἀπόλλων δέ, τὴν μαντικὴν μαθὼν παρὰ τοῦ Πανός, ἦκεν εἰς Δελφούς, χρησμοδούσης τότε Θέμιδος. Ὡς δὲ ὁ Φρουρῶν τὸ μαντεῖον Πύθων ὄφεις ἐκώλυεν αὐτὸν παρελθεῖν ἐπὶ τὸ χάσμα ²⁾, τοῦτου ἀνελὼν ³⁾ τὸ μαντεῖον παραλαμβάνει.

1) Apollod. Bibl. I. 4. 1.

2. Ἀπόλλων Ἀδμήτῳ, τῷ βασιλεῖ τῶν Φερῶν ἐν Θεσσαλίᾳ, ἐδήτευσε, καὶ ἠτήσατο παρὰ Μοιρῶν, ἵνα, ὅταν Ἀδμήτος μέλλῃ τελευτᾶν, ἀπολυθῇ τοῦ θανάτου, ἂν ἐκουσίως τις ὑπὲρ αὐτοῦ θνήσκειν ἔλγται. Ὡς δὲ ἦλθεν ἡ τοῦ θνήσκειν ἡμέρα, μήτε τοῦ πατρός, μήτε τῆς μητρὸς ὑπὲρ αὐτοῦ θνήσκειν θελόντων, Ἀλκηστis, ἡ αὐτοῦ ἄλοχος, ὑπεραπέθανε ⁴⁾. Καὶ αὐτὴν πάλιν ἀνέπεμψεν ἡ Κόρη ⁵⁾. ὥς δὲ ἔνιοι λέγουσιν, Ἡρακλῆς μαχεσάμενος τῷ Θανάτῳ.

2) Apollod. I. 9. 15.

3. Ἀπόλλων καὶ Ποσειδῶν, τὴν Λαομέδοντος ὕβριν πειράσαι θέλοντες, εἰκασθέντες ἀνθρώποις, ὑπέσχοντο ⁶⁾ ἐπὶ μισθῷ τειχεῖν ⁷⁾

1) τὰ περὶ θήραν. die Jagd und was dazu gehört. Sch. Gr. §. 125. Anm. 3. 2) zu dem Schlunde, über welchem der Dreyfuß stand. 3) i. e. ἀνέϊλε καί. Das folgende Präsens παραλαμβάνει steht statt παρέλαβε. — 4) ὑπεραποθνήσκω. 5) i. e. ἡ Περσεφόνη. — 6) ὑπισχνέομαι. 7) Futurum von τειχίζω. gr. Gr. §. 86. Anm. 14. Sch. Gr. §. 95. Anm. 7.

τὸ Πέργαμον· τοῖς δὲ τειχίσασι τὸν μισθὸν οὐκ ἀπεδίδου. Διὰ τοῦτο Ἀπόλλων μὲν λοιμὸν ἔπεμψε. Ποσειδῶν δὲ κῆτος, ὃ τοὺς ἐν τῷ πεδίῳ συνήρπαζεν ἀνθρώπους. Χρησμῶν δὲ λεγόντων, ἀπαλλαγὴν ἔσεσθαι τῶν συμφορῶν, ἐὰν προθῇ Λαομέδων Ἡσιόνην, τὴν θυγατέρα αὐτοῦ, βορὰν τῷ κῆτει, οὗτος προὔθηκε ⁸⁾, ταῖς πλησίον τῆς θαλάσσης πέτραις προσαρτήσας αὐτήν. Ταύτην ἰδὼν ἐκκειμένην Ἡρακλῆς, ὑπέσχετο σώσειν αὐτήν, εἰ τὰς ἵππους παρὰ Λαομέδοντος λήψεται ⁹⁾, ἃς ὁ Ζεὺς ποινὴν τῆς Γανυμήδους ἀρπαγῆς ἔδωκεν αὐτῷ· δώσειν δὲ Λαομέδοντος εἰπόντος, κτείνας τὸ κῆτος Ἡσιόνην ἔσωσε. Μὴ βουλομένου ¹⁰⁾ δὲ τὸν μισθὸν ἀποδοῦναι, Ἡρακλῆς αὐτὸν ἀπέκτεινε, καὶ τὴν πόλιν εἶλεν.

3) Apollod. II. 5. 9.

4. Τάνταλος μὲν Διὸς ἦν παῖς, πλούτῳ δὲ καὶ δόξῃ διαφέρων, κατῴκει τῆς Ἀσίας ¹¹⁾ περὶ τὴν νῦν ὀνομαζομένην Παφλαγονίαν. Διὰ δὲ τὴν εὐγένειαν, ὥς φασι, φίλος ἐγένετο τῶν θεῶν ἐπὶ πλεῖον ¹²⁾. Ὑστερον δὲ τὴν εὐτυχίαν οὐ φέρων, καὶ μετασχῶν κοινῆς τραπέζης καὶ πάσης παρρησίας ¹³⁾, ἀπήγγελλε τοῖς ἀνθρώποις τὰ παρὰ τοῖς ἀθανάτοις ἀπόρρητα. Δι' ἣν αἰτίαν καὶ ζῶν ἐκολάσθη, καὶ τελευτήσας αἰωνίου τιμωρίας ἠξιώθη, καταχθεὶς εἰς τοὺς ἀσε-

8) st. προέθηκε. 9) λαμβάνω. 10) αὐτοῦ sc. — 11) Man verb. κατῴκει (κατοικέω) περὶ τὴν νῦν ὀνομ. Παφλαγ. τῆς Ἀσίας. 12) ganz vorzüglich. S. πολὺς. 13) Sch. Gr. §. 132. 3. 2. c.

βεῖς 14). — Τούτου δ' ἐγένετο Πέλοψ υἱὸς καὶ Νιόβη θυγάτηρ. Αὕτη δ' ἐγέννησεν υἱοὺς ἑπτά, καὶ θυγατέρας τὰς ἴσας 15), εὐπρεπεῖα διαφερούσας. Ἐπὶ δὲ τῷ πλήθει τῶν τέκνων μέγα Φρυαττομένη, πλεονάκεις ἔκαυχᾶτο, καὶ τῆς Λητοῦς ἑαυτὴν εὐτεκνοτέραν ἀπεφαίνετο. Εἰς ἣ μὲν Λητὴ χολωσαμένη, προσέταξε τῷ μὲν Ἀπόλλωνι, κατατοξεῦσαι τοὺς υἱοὺς τῆς Νιόβης, τῇ δ' Ἀρτεμίδι, τὰς θυγατέρας. Τούτων δ' ὑπακουσάντων τῇ μητρὶ, καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν καιρὸν κατατοξευσάντων τὰ τέκνα τῆς Νιόβης, συνέβη αὐτὴν ὑφ' ἑνα καιρὸν ὀξέως ἅμα εὐτεκνον καὶ ἄτεκνον γενέσθαι 16). — 5. Νιόβη δὲ Θήβας ἀπολιποῦσα, πρὸς τὸν πατέρα Τάνταλον ἦκεν εἰς Σίπυλον τῆς Ἀσίας· καὶκεῖ Διὶ εὐξαμένη, τὴν μορφὴν εἰς λίθον μετέβαλε, καὶ χεῖται δάκρυα νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν.

4) Diod. Sic. IV. 74. 5) Apollod. III. 5. 6.

6. Ἀκταίων, Αὐτονόης καὶ Ἀρισταίου παῖς, τραφεὶς παρὰ Χείρωνι, κυνηγὸς 17) ἐδιδάχθη, καὶ ὕστερον κατεβρώθη 18) ἐν τῷ Κιθαιρῶνι ὑπὸ τῶν ἰδίων κυνῶν. Καὶ τοῦτον ἐτελεύτησε τὸν τρόπον, ὅτι τὴν Ἀρτεμιν λουομένην εἶδε. Καὶ Φασί, τὴν θεὸν παραχερῆμα αὐτοῦ τὴν μορφὴν

14) in den Aufenthalt der Verdammten. 15) τὰς ἴσας i. e. τοσαύτας. eben so viele Töchter. (Der Gemahl der Niobe war der Thebaner Amphion). 16) Verbinde συνέβη γενέσθαι. S. oben a) §. 9, 19. u. V. 6, 6. — 17) κυνηγός. st. τὴν κυνηγετικὴν. S. gr. Gr. §. 121. 6. Sch. Gr. §. 134. 4. Vergl. §. 7. 18) καταβρώσκω oder καταβιβρώσκω.

εἰς ἔλαφον¹⁹⁾ ἀλλάξαι, καὶ τοῖς ἐπομένοισι αὐτῷ πεντήκοντα κυσὶν ἐμβαλεῖν λύσσαν, ὑφ' ᾧ κατὰ ἄγνοιαν ἐβρώθη· ἀπολομένου δὲ Ἀκταίωνος, οἱ κύνες ἐπιζητοῦντες τὸν δεσπότην, κατωρύνοντο, καὶ ζήτησιν ποιούμενοι, παρεγένοντο ἐπὶ τὸ τοῦ Χείρωνος ἄντρον, ὃς εἰδῶλον κατεσκεύασεν Ἀκταίωνος, ὃ καὶ τὴν λύπην αὐτῶν ἔπαυσεν.

6) Apollod. III. 4. 4.

7. Ἀσκληπιὸς Ἀπόλλωνος παῖς ἦν καὶ Κορωνίδος. Τοῦτον, τῆς αὐτοῦ μητέρος ἀποθανούσης, ἔτι βρέφος ὄντα, πρὸς Χείρωνα τὸν Κένταυρον ἤνεγκεν Ἀπόλλων, παρ' ᾧ καὶ τὴν ἰατρικὴν καὶ τὴν κυνηγετικὴν τρεφόμενος ἐδιδάχθη. Καὶ γενόμενος χειρουργικός, καὶ τὴν τέχνην ἀσκήσας ἐπὶ πολὺ²⁰⁾, οὐ μόνον ἐκώλυε τινὰς ἀποθνήσκειν, ἀλλ' ἀνήγειρε καὶ τοὺς ἀποθανόντας. Ζεὺς δὲ φοβηθεὶς, μὴ²¹⁾ λαβόντες οἱ ἄνθρωποι θεραπείαν παρ' αὐτοῦ, βοηθῶσιν ἀλλήλοις²²⁾, ἐκεραύνωσεν αὐτόν· καὶ διὰ τοῦτο ὀργισθεὶς Ἀπόλλων κτείνει Κύκλωπας, τοὺς τὸν κεραυνὸν Διὶ κατασκευάσαντας. Ζεὺς δὲ ἐμέλλησε ῥίπτειν²³⁾ αὐτόν εἰς Τάρταρον· δεηθείσης δὲ Λητοῦς, ἐκέλευσεν αὐτὸν ἐνιαυτὸν²⁴⁾ ἀνδρὶ θητεῦσαι. Ὁ δὲ παραγενόμενος

19) εἰς ἔλαφον st. εἰς ἐλάφου μορφήν. Vergl. oben B. §. 11. noi. 26. — 20) sehr eifrig. 21) gr. Gr. §. 135. 4. Sch. Gr. §. 149. 4. 22) er fürchtete, sie möchten sich einander selbst helfen, ohne die Götter ferner zu Hülfe zu nehmen. 23) *praecipitaturus erat*. S. gr. Gr. §. 137. μέλλειν. 24) gr. Gr. §. 118. 7. Sch. Gr. §. 131. 8.

εἰς Φερὰς πρὸς Ἀδμητον. τὸν Φέρητος. τούτῳ
 λατρεύων ἐποίμαινε, καὶ τὰς θηλείας βόας
 πάσας διδυματόκους ἐποίησεν.

7) Apollod. III. 10. 3.

II. Dionysos.

1. Ζεὺς Σεμέλης ἐρασθεὶς συνωμίλησεν
 αὐτῇ. Ἡ δέ, κατανεύσαντος αὐτῇ Διὸς ¹⁾ πᾶν
 τὸ αἰτηθὲν ποιήσεν, αἰτεῖται τοιοῦτον αὐτὸν
 ἔλθειν ²⁾, οἷος ἦλθε μνηστευόμενος Ἡραν.
 Ζεὺς δέ, μὴ δυνάμενος ἀνανεῦσαι, παραγίγνεται
 εἰς τὸν θάλαμον αὐτῆς ἐφ' ἄρματος, ἀστραπαῖς
 ὄμοῦ καὶ βρονταῖς, καὶ κεραυνὸν ἱησι. Σεμέ-
 λης δὲ διὰ τὸν φόβον ἐκλιπούσης, ὁ θεὸς τὸ
 αὐτῆς βρέφος ἐκ τοῦ πυρὸς ἀρπάσας, ἐνέρῃψε
 τῷ μηρῷ ³⁾. Κατὰ δὲ τὸν χρόνον τὸν καθήκον-
 τα Διόνυσον γεννᾷ Ζεὺς, λῦσας τὰ ῥάμματα,
 καὶ δίδωσιν Ἑρμῇ· ὁ δὲ κομίζει πρὸς Ἴνῳ καὶ
 Ἀθάμαντα, καὶ πείθει τρέφειν ὡς κόρην.

2. Ἀγανακτήσασα δὲ Ἡρα, μανίαν αὐτοῖς
 ἐνέβαλε. Καὶ Ἀθάμας μὲν τὸν πρεσβύτερον
 παῖδα Λέαρχον, ὡς ἔλαφον θηρεύσας, ἀπέκτει-
 νεν· Ἴνῳ δέ, τὸν Μελικέρτην εἰς πεπυρωμένον
 λέβητα ῥίψασα, εἶτα βαστάσασα, μετὰ νεκροῦ
 τοῦ παιδὸς ἦλατο ⁴⁾ κατὰ βυθῶν· καὶ Λευκο-
 θεά μὲν αὐτὴ καλεῖται, Παλαίμων δὲ ὁ παῖς,
 οὕτως ὀνομασθέντες ὑπὸ τῶν πλεόντων· τοῖς
 χειμαζομένοις γὰρ βοηθοῦσιν. Ἐτέθη δὲ ἐπὶ
 Μελικέρτῃ ἄγων τῶν Ἰσθμίων, Σισύφου θέντος.

1. 2) Apollodor. III. 4. 3.

1) gr. Gr. §. 132. 2. 2) ἐρχομαι. 3) ἑαυτοῦ sc. — 4) ἄλ-
 λομαι.

3. Λυκοῦργος, παῖς Δρύαντος, Ἡδωνῶν βασιλεύων, οἱ Στρυμόνα ποταμὸν παροικοῦσιν, ἐξέβαλε Διόνυσον σὺν ταῖς Βάκχαις εἰς Θράκην ἐλθόντα. Καὶ Διόνυσος μὲν εἰς θάλασσαν πρὸς Θέτιν, τὴν Νηρέως, κατέφυγε, Βάκχαι δὲ ἐγένοντο αἰχμάλωτοι, καὶ τὸ αὐτῷ συνεπόμενον Σατύρων πλῆθος. Αἱ δὲ Βάκχαι ἐλύθησαν ἐξαίφνης, Λυκούργῳ δὲ μανίαν ἐνεποίησε Διόνυσος. Ὁ δὲ μεμηνῶς 5) Δρύαντα τὸν παῖδα, ἀμπέλου νομίζων κλῆμα κόπτειν, πελέκει πλήξας ἀπέκτεινε, καὶ ἀκρωτηριάσας ἑαυτόν, ἐσωφρόνησε. Τῆς δὲ γῆς ἀκάρπου μενούσης, ἔχρησεν ὁ θεός, καρποφορήσειν αὐτήν, ἂν θανατωθῇ Λυκοῦργος. Ἡδωνοὶ δὲ ἀκούσαντες, εἰς τὸ Παγγαῖον αὐτὸν ἀπαγαγόντες ὄρος, ἔδησαν· κακεῖ κατὰ Διονύσου βούλησιν ὑφ' ἵππων διαφθαρεῖς 6) ἀπέθανεν.

3) Apollod. III. 5. 1.

4. Διελθὼν δὲ Θράκην, καὶ τὴν Ἰνδικὴν ἄπασαν, στήλας ἐκεῖ στήσας, ἦκεν εἰς Θήβας, καὶ τὰς γυναῖκας ἠνάγκασε καταλιπούσας τὰς οἰκίας βακχεύειν ἐν τῷ Κιθαιρῶνι. Πενθεὺς δέ, Ἐχίονος υἱός, παρὰ Κάδμου εἰληφώς 7) τὴν βασιλείαν, διεκώλυε ταῦτα γίνεσθαι, καὶ παραγενόμενος εἰς Κιθαιρῶνα, τῶν Βακχῶν κατὰσκοπος, ὑπὸ τῆς μητρὸς Ἀγαύης κατὰ μανίαν ἐμελεῖσθαι. Ἐνόμισε γάρ αὐτὸν θηρίου εἶναι.

4) Apollod. III. 5. 2.

5. Βουλόμενος δὲ ἀπὸ τῆς Ἰκαρίας εἰς

5) μαίνω. 6) διαφθεῖρω. — 7) λαμβάνω.

Νάξον διακομισθῆναι, Τυρρηνῶν ληστρικὴν ἐμισθώσατο τριήρη· οἱ δὲ αὐτὸν ἐνθάμενοι, Νάξον μὲν παρέπλεον, ἠπείγοντο δὲ εἰς τὴν Ἀσίαν ἀπεμπωλήσοντες ⁸⁾. Ὁ δὲ τὸν μὲν ἰστὸν καὶ τὰς κώπας ἐποίησεν ἄφεις, τὸ δὲ σκάφος ἐπλησε κισσοῦ καὶ βοῆς αὐλῶν· οἱ δὲ ⁹⁾ ἐμμανεῖς γενόμενοι, κατὰ τῆς θαλάσσης ἔφυγον, καὶ ἐγένοντο δελφῖνες.

5) Apollod. III. 5. 3.

6. Ἰκάριος τὸν Διόνυσον, εἰς τὴν Ἀττικὴν ἐλθόντα, ὑπεδέξατο, καὶ λαμβάνει παρ' αὐτοῦ κλῆμα ἀμπέλου. Καὶ τὰ περὶ τὴν οἶνοποιῖαν ¹⁰⁾ μανθάνων, καὶ τὰς τοῦ θεοῦ δωρήσασθαι θέλων χάριτας ἀνθρώποις, ἀφικνεῖται πρὸς τινὰς ποιμένας, οἳ γευσάμενοι τοῦ ποτοῦ, καὶ χωρὶς ὕδατος δι' ἡδονὴν ἀφειδῶς ἐλκύσαντες, πεφαρμάχθαι νομίζοντες, ἀπέκτειναν αὐτόν. Μεθ' ἡμέραν δὲ νοήσαντες ¹¹⁾, ἔθαψαν αὐτόν. Ἡριγόνῃ δὲ τῇ θυγατρὶ, τὸν πατέρα μαστευούσῃ, κύων συνήθης, ὄνομα Μαίρα, ἣ τῷ Ἰκαρίῳ συνείπετο, τὸν νεκρὸν ἐμήνυσε· καέκινή ¹²⁾ ὀδυρομένη τὸν πατέρα, ἑαυτὴν ἀνήρτησεν.

6) Apollod. III. 14. 7.

III. Hermes.

1. Ἑρμῆς, Μαίας καὶ Διὸς υἱός, ἔτι ἐν σπαργάνοις ὢν, ἐκδύς, εἰς Πιερίαν παραγίγνεται,

8) αὐτὸν scil. das Particip. Futuri zeigt die Absicht an. gr. Gr. §. 131. 3. Sch. Gr. §. 145. 3. 9) οἱ δὲ, οἱ ναῦται so. — 10) die Bereitung des Weines. Vergl. oben B. I. I. not. I. 11) τὸ πεπραγμένον sc. 12) i. e. καὶ ἐκίνη.

καὶ κλέπτει βόας, ἃς ἔνεμεν Ἀπόλλων. Ἴνα δὲ μὴ Φωραθείη ὑπὸ τῶν ἰχνῶν, ὑποδήματα τοῖς ποσὶ ¹⁾ περιέθηκε, καὶ κομίσας εἰς Πύλον, εἰς σπήλαιον ἀπέκρυψε. Καὶ ταχέως εἰς Κυλλήνην ᾤχετο, καὶ εὗρίσκει πρὸ τοῦ αὐτροῦ νεμομένην χελώνην. Ταύτην ἐκκαθάρας ²⁾, εἰς τὸ κύτος χορδὰς ἐντείνας, λύραν εὔρε καὶ πληκτρον. — Ἀπόλλων δὲ τὰς βόας ζητῶν, εἰς Πύλον ἀφικνεῖται, καὶ τοὺς κατοικοῦντας ἀνέκρινεν ³⁾. Οἱ δὲ ἰδεῖν μὲν παῖδα ἐλαύνοντα ἔφασκον, οὐκ ἔχειν δὲ εἰπεῖν ⁴⁾, ποῖ ποτε ἤλαθῃσαν ⁵⁾, διὰ τὸ μὴ εὗρεῖν ἴχνος δύνασθαι ⁶⁾. Μαθὼν δὲ ἐκ τῆς μαντικῆς τὸν κειλοφότα ⁷⁾, πρὸς Μαῖαν εἰς Κυλλήνην παραγίγνεται, καὶ τὸν Ἑρμῆν ἠτιᾶτο· ἡ δὲ ἀπέδειξεν αὐτὸν ἐν τοῖς σπαργάνοις. Ἀπόλλων δὲ αὐτὸν τὸν παῖδα πρὸς Δία κομίσας, τὰς βόας ἀπῆτει. Διὸς δὲ κτελεύοντος ἀποδοῦναι, ἡρνεῖτο ⁸⁾. Μὴ κείθων δέ, ἄγει τὸν Ἀπόλλωνα εἰς Πύλον, καὶ τὰς βόας ἀποδίδωσιν. — Ἀκούσας δὲ τῆς λύρας ⁹⁾ ὁ Ἀπόλλων, ἀντιδίδωσι τὰς βόας. Ἑρμῆς δὲ ταύτας νέμων, σύριγγα πηξάμενος ¹⁰⁾ ἐσύριζεν. Ἀπόλλων δὲ καὶ ταύτην βουλόμενος λαβεῖν, τὴν χρυσοῦν ῥάβδον ἐδίδου αὐτῷ, ἣν ἐκέκτητο ¹¹⁾ βουκολῶν, καὶ

1) τῶν βοῶν sc. 2) ἐκκαθαίρω. 3) εἰ τοὺς βόας ἴδοιεν sc. 4) sie könnten aber nicht sagen. 5) ἐλαύνω. 6) man verbinde: διὰ τὸ μὴ δύνασθαι εὗρεῖν ἴχ. gr. Gr. §. 127. 5. Sch. Gr. §. 141. Anm. 1. 7) S. κλέπτω. 8) ἔχειν αὐτάς sc. 9) gr. Gr. §. 119. 5. 13. Sch. Gr. §. 132. 4. 3. 10) πηγνυμι. 11) κτάομαι.

τὴν μαντικὴν ἐδιδάξατο αὐτόν ¹²⁾. Ζεὺς δὲ αὐτὸν κήρυκα ἑαυτοῦ καὶ θεῶν ὑποχθονίων τίθεισιν.

1) Apollod. L. III. 10. 2.

IV. Athene.

I. Κέκροψ αὐτόχθων, συμφυὲς ἔχων σῶμα ἀνδρὸς καὶ δράκοντος, τῆς Ἀττικῆς ἐβασίλευσε πρῶτος, καὶ τὴν γῆν πρότερον λεγομένην Ἀκτὴν, ἅφ' ἑαυτοῦ Κεκροπίαν ὠνόμασεν. Ἐπὶ τούτου ¹⁾, Φασίν, ἔδοξε τοῖς θεοῖς πόλεις καταλαβέσθαι, ἐν αἷς ἔμελλον ²⁾ ἔχειν τιμὰς ἰδίας ἕκαστος. Ἦκεν οὖν πρῶτος Ποσειδῶν ἐπὶ τὴν Ἀττικὴν, καὶ πλήξας τῇ τριαίνῃ, κατὰ μέσσην τὴν ἀκρόπολιν ἀνέφηνε θάλασσαν ³⁾, ἣν νῦν Ἐρεχθίδα καλοῦσι. Μετὰ δὲ τοῦτον ἦκεν Ἀθηναῖα, καὶ ἐφύτευσεν ἐλαίαν, ἣ νῦν ἐν τῷ Πανδροσίῳ ⁴⁾ δεῖκνυται. Γενομένης δὲ ἔριδος ⁵⁾ ἀμφοῖν περὶ τῆς χώρας, Ἀθηναῖν καὶ Ποσειδῶνα διαλύσας Ζεὺς, κριτὰς ἔδωκε θεοὺς τοὺς δώδεκα. Καὶ τούτων δικαζόντων, ἡ χώρα τῆς Ἀθηναῖς ἐκρίθη, Κέκροπος μαρτυρήσαντος, ὅτι πρῶτον τὴν ἐλαίαν ἐφύτευσεν. Ἀθηναῖα

12) gr. Gr. §. 118. 4. Sch. Gr. §. 134. 4.

IV. 1) unter seiner Regierung. 2) *habiture essent*. gr. Gr. §. 137. in μέλλειν. ἕκαστος hat den Pluralis ἔμελλον bey sich, weil es den Begriff einer Mehrheit enthält (*collectivum*). 3) was hier ein Meer heisst, war eigentlich ein Brunnen, welcher salziges Wasser enthielt. 4) einer Kapelle des Tempels der Athene auf der Akropolis. 5) gr. Gr. §. 132. —

μὲν οὖν ἀφ' ἑαυτῆς τὴν πόλιν ἐκάλεσεν Ἀθή-
 νας· Ποσειδῶν δέ, θυμῷ ὀργισθεὶς, τὸ Θριά-
 σιον πεδῖον ἐπέκλυσε καὶ τὴν Ἀττικὴν ὑφάλον
 ἐποίησεν.

1) Apollod. L. III. 14. 1.

2. Ἦν παρὰ Θηβαίοις μάντις Τειρεσίας,
 Εὐήρους καὶ Χαρικλοῦς νύμφης, γενόμενος
 τυφλὸς τοὺς ὀφθαλμούς 6). Οὐ περὶ τῆς πηρώ-
 σεως καὶ μαντικῆς λόγοι λέγονται διάφοροι.
 Ἄλλοι μὲν γὰρ αὐτὸν ὑπὸ τῶν Θεῶν Φασὶ
 τυφλωθῆναι, ὅτι τοῖς ἀνθρώποις, ἃ κρύπτειν
 ἤθελον 7), ἐμήνυεν· ἄλλοι δέ, ὑπὸ Ἀθηναῖς
 αὐτὸν τυφλωθῆναι, ὅτι αὐτὴν γυμνὴν ἐν λου-
 τρῷ εἶδε. Χαρικλοῦς δὲ δεομένης τὴν Θεόν,
 (τὴν δὲ προσφιλῆς τῇ Ἀθηναῖ ἢ Χαρικλῷ) ἀπο-
 καταστήσαι 8) πάλιν τοὺς ὀφθαλμούς, μὴ δυ-
 ναμένη τοῦτο ποιῆσαι, τὰς ἀκοὰς 9) διακαθά-
 ρασα, πᾶσαν ὀρνίθων φωνὴν ἐποίησε συνιέναι,
 καὶ σκῆπτρον αὐτῷ ἐδώρῃσατο, ὃ φέρων ἀμαί-
 ως 10) τοῖς βλέπουσιν ἐβάδιζεν.

2) Apollod. L. III. 6. 7.

V. Herakles.

1. Πρῶτα μὲν ἐν Νεμέᾳ βριαρὸν κατέπεφνε
 λέοντα.

Δεύτερον, ἐν Λέρνῃ πολυαύχενον ἔκτανεν
 ὕδραν.

6) Sch. Gr. §. 131. 6. 7) οἱ Θεοὶ sc. 8) αὐτῷ scil. 9)
 τοῦ Τειρεσίου sc. 10) so gut als die Sehenden. gr. Gr.
 §. 120. 2. 2. Sch. Gr. §. 132. 2.

Τὸ τρίτον αὐτ' ἐπὶ τοῖς 1) Ἑρμάνθιον
ἔκτανε κάπρον.

Χρυσόκερων ἔλαφον μετὰ ταῦτ' ἤγρευσε
τέταρτον.

Πέμπτον δ', ὄρνιθας Στυμφαλίδας ἐξε-
δίωξεν.

Ἑκτον, Ἀμαζονίδος κόμισε ζωστῆρα
Φαιινόν.

Ἑβδομον, Αὐγαίου πολλὴν κόπρον ἐξε-
κάθηρεν.

Ὀγδοον, ἐκ Κρήτης πυρίπνοον ἤλασε 2)
ταῦρον.

Εἵνατον, ἐκ Θρήκης Διομήδεος ἤγαγεν
ἵππους.

Γηρυόνου, δέκατον, βόας ἤλασεν ἐξ
Ἑρυσείης.

Ἐνδέκατον, κύνα Κέρβερον ἤγαγεν ἐξ
Ἀΐδαο 3).

Δωδέκατον δ', ἤνεγκεν 4) ἐς Ἑλλάδα χρύ-
σεα μῆλα.

1) Anal. Vet. Poet. T. II. p. 475.

2) Ἡρακλέα μυθολογοῦσιν ἐκ Διὸς γενέ-
σθαι. Οὗτος, ῥώμῃ σώματος πολὺ τῶν ἀπάν-
των διενέγκας, ἐπῆλθε τὴν οἰκουμένην, κολά-
ζων μὲν τοὺς ἀδίκους, ἀναιρῶν δὲ τὰ τὴν
χώραν ἀοίκητον ποιοῦντα θηρία· πᾶσι δ' ἀν-
θρώποις τὴν ἑλευθερίαν περιποιήσας, ἀήττητος

V. 1) i. e. ἐπὶ τούτοις τοῖς ἄθλοις. 2) ἐλαύνω. ἐκ Κρή-
της so viel als ἐκ Κρήτης, nach poetischem Sprachge-
brauche. Die angehängte Sylbe ist meist — θεν, wird
aber auch um des Sylbenmaasses willen ziemlich
oft in θε gebildet. 3) st. αἶδου. 4) φέρω.

μὲν ἐγένετο καὶ ἄτρωτος, διὰ δὲ τὰς εὐεργεσίας
ἀθανάτου τιμῆς ἔτυχε παρ' ἀνθρώποις.

2) Diodor. Sic. V. 76.

3. Ἡρακλῆος παῖδός ὄντος ὀκταμηνιαίου,
δύο δράκοντας ὑπερμεγέθεις Ἡρα ἐπὶ τὴν αὐτοῦ
εὐνὴν ἔπεμψε, διαφθαρῆναι τὸ βρέφος θέλου-
σα. Ἐπιβοωμένης δὲ Ἀλκμήνης Ἀμφιτρύωνα,
Ἡρακλῆς διαναστὰς ἄγχων ἑκατέραις ταῖς χερ-
σὶν αὐτοὺς διέφθειρεν. — 4. Εὐρυσθεὺς ἐπέ-
ταξε τῷ Ἡρακλεῖ τοῦ Νεμέου λέοντος τὴν δο-
ρὰν κομίζειν. Τοῦτο δὲ ζῶον ἦν ἄτρωτον, ἐκ
Τυφῶνος γεγεννημένον. Πορευόμενος οὖν ἐπὶ
τὸν λέοντα, καὶ εἰς τὴν Νεμέαν ἀφικόμενος,
τὸν λέοντα ἐτόξευσε πρῶτον. Ὡς δὲ ἔμαθεν
ἄτρωτον ὄντα 5), τῷ ῥοπάλῳ ἐδίωκε. Φυγόν-
τος δὲ τοῦ λέοντος εἰς ἀμφίστομον σπήλαιον
αὐτοῦ, Ἡρακλῆς τὴν ἑτέραν ἀπωκαδόμησεν
εἴσοδον, διὰ δὲ τῆς ἐτέρας ἐπεισῆλθε τῷ θηρίῳ,
καὶ περιθεὶς τὴν χειρὰ τῷ τραχήλῳ, κατέσχευεν
ἄγχων, ὥς ἐπνίξε, καὶ θέμενος ἐπὶ τῶν ὤμων,
ἐκόμιζεν εἰς Μυκῆνας. — 5. Ἐκτον ἐπέτα-
ξεν 6) ἄθλον αὐτῷ τὰς Στυμφαλίδας ὄρνιθας
ἐκδιῶξαι. Ἦν δὲ ἐν Στυμφάλῳ, πόλει τῆς
Ἀρκαδίας, Στυμφαλὶς λεγομένη λίμνη, πολλῇ
σὺνηρεφῆς ὕλη. Εἰς ταύτην ὄρνεις συνέφυγον
ἅπλετοι. Ἀμηχανοῦντος οὖν Ἡρακλῆος, πῶς
ἐκ τῆς ὕλης τὰς ὄρνιθας ἐκβάλλῃ, χάλκεα κρό-

5) ἔμαθεν. er bemerkte, da der Pfeil nicht eindrang,
ἄτρωτον ὄντα. über das Participium S. gr. Gr. §. 131.
Sch. Gr. §. 145. 4. 6) Εὐρυσθεὺς scil.

ταλα δίδωσιν αὐτῷ Ἀθηνᾶ, παρ' Ἡφαίστου λαβοῦσα. Ταῦτα κρούων ἐπὶ τινος ὄρους τῇ λίμνῃ παρακειμένου, τὰς ὄρνιθας ἐφόβει. Αἱ δὲ τὸν δοῦπον οὐχ ὑπομένουσai, μετὰ δέους ἀνίπταντο, καὶ τοῦτον τὸν τρόπον Ἡρακλῆς ἐτόξευσεν αὐτάς.

3) Apollod. II. 4. 8. 4) Ib. II. 5. 1. 5) Ib. II. 5. 6.

6. Λιβύης ἐβασίλευε παῖς Ποσειδῶνος, Ἀνταῖος, ὅς τοὺς ξένους ἀναγκάζων παλαίειν ἀνῆρει. Τούτῳ δὲ παλαίειν ἀναγκαζόμενος Ἡρακλῆς, ἀράμενος ἄμμασι μετέωρον ἀπέκτεινε· ψαύοντα γὰρ γῆς ἰσχυρότατον συνέβη γίνεσθαι 7). Διὸ καὶ Γῆς τινες ἔφασαν τοῦτον εἶναι παῖδα. — 7. Μετὰ Λιβύην Ἡρακλῆς Αἴγυπτον διεξήει 8). Ταύτης ἐβασίλευε Βούσιρις, Ποσειδῶνος παῖς. Οὗτος τοὺς ξένους ἔθυσεν ἐπὶ βωμῷ Διός, κατὰ τι λόγιον. Ἐννέα γὰρ ἔτη ἀφορία τὴν Αἴγυπτον κατέλαβε. Θράσιος δὲ ἐλθὼν ἐκ Κύπρου, μάντις τὴν ἐπιστήμην 9), ἔφη, τὴν ἀφορίαν παύσεσθαι, ἐὰν ξένον ἄνδρα τῷ Διὶ σφάξωσι κατ' ἔτος. Βούσιρις δὲ ἐκείνον πρῶτον σφάξας τὸν μάντιν, πάντας τοὺς κατιόντας ξένους ἔσφαξε. Συλληφθεῖς οὖν καὶ Ἡρακλῆς τοῖς βωμοῖς προσεφέρετο· τὰ δὲ δεσμὰ διαρρήξας, τὸν τε Βούσιριν, καὶ τὸν ἐκείνου παῖδα Ἀμφιδάμαντα ἀπέκτεινεν.

6. 7) Apollod. II. 5. 11.

7) συνέβη γίνεσθαι. umschreibend statt ἐγίνετο ἰσχυρότατος, ὅποτε ψαῖοι τῆς γῆς. 8) διεξείμι. 9) gr. Gr. §. 118. 6. Sch. Gr. §. 131. 6.

8. Μεταστάντος δὲ Ἡρακλέους εἰς θεοὺς ¹⁰, οἱ παῖδες αὐτοῦ, Φυγόντες Εὐρυσθέα, ἤλθον εἰς Ἀθήνας, καὶ καθεσθέντες ¹¹) ἐπὶ τὸν Ἑλέου βωμόν, ἠξίουں βοηθεῖσθαι. Εὐρυσθέως δὲ ἐκείνους ἐκδιδόναι λέγοντος ¹²), καὶ πόλεμον ἀπειλοῦντος, οἱ Ἀθηναῖοι οὐκ ἐκδιδόντες αὐτοὺς πόλεμον πρὸς αὐτὸν ὑπέστησαν ¹³). Καὶ τοὺς μὲν παῖδας αὐτοῦ ἀπέκτειναν· αὐτὸν δὲ Εὐρυσθέα φεύγοντα ἐφ' ἄρματος κτείνει διώξας Ἴλλος, καὶ τὴν μὲν κεφαλὴν ἀποτεμών, Ἀλκμήνῃ δίδωσιν· ἡ δὲ κερκίσι τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐξώρυξεν αὐτοῦ.

8) Apollodor. II. 8. 1.

VI. Argonautenzug.

1. Φρίξον, τὸν Ἀθάμαντος, μυθολογοῦσι, διὰ τὰς ἀπὸ τῆς μητρειᾶς ¹) ἐπιβουλὰς ἀναλαβόντα τὴν ἀδελφὴν Ἑλλην, φυγεῖν ἐκ τῆς Ἑλλάδος. Περαιουμένων δὲ αὐτῶν ²) κατὰ τινα θεῶν πρόνοιαν ἐκ τῆς Εὐρώπης εἰς τὴν Ἀσίαν ἐπὶ κριοῦ χρυσομάλλου, τὴν μὲν παρθένον ἀποπεσεῖν ³) εἰς τὴν θάλασσαν, ἣν ⁴) ἀπ' ἐκείνης Ἑλλήσποντον ὀνομασθῆναι· τὸν δὲ Φρίξον εἰς

10) Vergl. unten c. III. 11) καθέζω. 12) i. e. κελεύοντος. 13) st. οἱ Ἀθηναῖοι οὐκ ἐξέδοσαν, ἀλλὰ πόλ. ὑπέστησαν. —

VI. 1) der Ino. ἀπὸ τῆς μητρειᾶς. die Praeposition hebt den Begriff des Ausgehens stärker hervor, als durch den nackten Genitivus geschehen wäre. 2) αὐτῶν. Phrixus und Helle. S. gr. Gr. §. 132. 2. 3) ἀποπίπτειν. 4) ἣν für καὶ ταύτην. statt: ἡ ἀπ' ἐκείνης Ἑλλήσποντος ὀνομασθῆναι λέγεται.

τὸν Πάντον πορευθέντα κατενεχθῆναι 5) μὲν πρὸς τὴν Κολχίδα, κατὰ τέ τι λόγιον θύσαντα τὸν κριόν, ἀναθεῖναι τὸ δέρας εἰς τὸ τοῦ Ἄρεος ἱερόν. Μετὰ δὲ ταῦτα βασιλεύοντι τῆς Κολχίδος Αἰήτη χρησμὸν ἔκπεσεῖν, ὅτι τότε καταστρέψει τὸν βίον, ὅταν ξένοι καταπλεύσαντες τὸ χρυσόμαλλον δέρας ἀπενέγκωσι 6). Διὰ δὴ ταύτας τὰς αἰτίας, καὶ διὰ τὴν ἰδίαν ὠμότητα καταδειξαι θύειν τοὺς ξένους, ἵνα διαδοθείσης τῆς Φήμης εἰς ἅπαντα τόπον περὶ τῆς Κόλχων ἀγριότητος, μηδεὶς τῶν ξένων ἐπιβῆναι τολμήσαι 7) τῆς χώρας.

1) Diod. Sic. IV. 47.

2. Τῷ Πελῖα, τῆς Ἰώλικου ἐν Θεσσαλίᾳ βασιλεῖ, ἐθέσπισεν ὁ θεός, τὸν μονοσάνδαλον φυλάξασθαι. Τὸ μὲν οὖν πρῶτον ἡγνόμεν ὁ χρησμὸν· ὕστερον δὲ αὐτὸν ἔγνω 8). Τελῶν γὰρ ἐπὶ τῇ θαλάσῃ Ποσειδῶνι θυσίαν, ἄλλους τε πολλοὺς ἐπὶ ταύτῃ, καὶ τὸν Ἰάσονα μετεπέμψατο. Ὁ δὲ πόθῳ γεωργίας ἐν τοῖς χωρίοις διατελῶν, ἔσπευσεν ἐπὶ τὴν θυσίαν. Διαβαίνων δὲ ποταμὸν Ἀναυρον, ἐξῆλθε μονοσάνδαλος, τὸ ἕτερον ἀπολέσας ἐν τῷ ῥείθρῳ πέδιλον. Θεασάμενος δὲ Πελῖας αὐτόν, καὶ τὸν χρησμὸν συμβαλὼν, ἡρώτα προσελθὼν, τί ἂν ἐποίησεν ἐξουσίαν ἔχων 9), εἰ λόγιον ἦν αὐτῷ

5) καταφέρω. 6) ἀποφέρω. gr. Gr. §. 126. 8. Sch. Gr. §. 140. 10. 7) man unterscheide τολμήσαι und τολμῆσαι. gr. Gr. §. 126. 2. Sch. Gr. §. 140. 2. — 8) γινώσκω. 9) τί ἂν ἐποίησεν. was er thun würde. gr. Gr. §. 126, 9, 4. Sch. Gr. §. 132. 8. — ἐξουσίαν ἔχων. st. εἰ ἐξουσίαν ἔχοι. in dem Falle, daß er die Macht dazu hätte.

πρός τινος Φονευθήσεσθαι τῶν πολιτῶν; Ὁ δὲ ἔφη, τὸ χρυσόμαλλον δέρας προσέταττον ἂν¹⁰⁾ Φέρειν αὐτῷ. Τοῦτο Πελίας ἀκούσας, εὐθὺς ἐπὶ τὸ δέρας ἔλθειν ἐκέλευσεν αὐτόν. Τοῦτο δὲ ἐν Κόλχοις ἦν, ἐν Ἄρεος ἄλσει κρεμáμενον ἐκ δρυός, ἐφρουρεῖτο δὲ ὑπὸ δράκοντας αὐπνου. — Ἐπὶ τοῦτο πεμπόμενος Ἰάσων, Ἄργον παρεκάλεσε τὸν Φρίξου· κἀκεῖνος, Ἀθηνᾶς ὑποθεμένης¹¹⁾, πεντηκόντορον ναῦν κατεσκευάσσε, τὴν προσαγορευθεῖσαν ἀπὸ τοῦ κατασκευάσαντος Ἀργώ· κατὰ δὲ τὴν πρῶραν ἐνήρμοσεν Ἀθηνᾶ Φωνῆεν Φηγοῦ τῆς Δωδωνίδος ξύλον· ὥς δὲ ἡ ναῦς κατεσκευάσθη, χρωμένῳ¹²⁾ ὁ θεὸς πλεῖν ἐπέτρεψε, συναθροίσαντι τοὺς ἀρίστους τῆς Ἑλλάδος.

2) Apollod. I. 9. 16.

3. Οὗτοι ναυαρχοῦντος Ἰάσονος ἀναχθέντες καταντῶσιν εἰς τὴν τῆς Θράκης Σαλμυδησσόν, ἔνθα ὤκει Φινεὺς μάντις, τὰς ὁψεις πεπηρωμένος. Τοῦτον οἱ μὲν Ἀγήνορος εἶναι λέγουσιν, οἱ δὲ Ποσειδῶνος υἱόν· καὶ πηρωθῆναι φασὶν αὐτόν, οἱ μὲν ὑπὸ θεῶν, ὅτι προῦλεγε¹³⁾ τοῖς ἀνθρώποις τὰ μέλλοντα, οἱ δὲ, ὑπὸ Βορέου καὶ τῶν Ἀργοναυτῶν, ὅτι, πεισθεὶς μητρειᾷ¹⁴⁾, τοὺς ἰδίους ἐτύφλωσε παῖδας. Ἐπεμψαν δὲ αὐτῷ καὶ τὰς Ἀρπυίας οἱ

10) ich würde befehlen. 11) auf den Rath der Athene.

12) Ἰάσωνι sc. ὁ θεός. der befragte Gott; das Orakel.

— 13) προσέλεγε. 14) von seiner zweiten Gattin Idäa, die hier, in Beziehung auf seine Kinder erster Ehe, μητρειᾷ heisst.

Θεοί. Πτερωταὶ δὲ ἦσαν αὐταί, καὶ ἐπειδὴ τῷ Φινεΐ παρετίθετο τράπεζα, ἐξ οὐρανοῦ καθιπτάμεναι, τὰ μὲν πλείονα ἀνήρπαζον, ὀλίγα δὲ ὅσα ¹⁵⁾ ὁσμῆς ἀνάπλεα κατέλειπον, ὥστε μὴ δύνασθαι προσενέγκασθαι ¹⁶⁾. Βουλομένοις δὲ τοῖς Ἀργοναύταις τὰ περὶ τοῦ πλοῦ μαθεῖν, ὑποθήσεσθαι τὸν πλοῦν ἔφη, τῶν Ἀρπυιῶν αὐτὸν ἐὰν ἀπαλλάξωσιν. Οἱ δὲ παρέθεσαν αὐτῷ τράπεζαν ἐδεσμάτων. Ἀρπυιαὶ δὲ ἐξαίφνης σὺν βοῇ καταπτᾶσαι ¹⁷⁾ τὴν τροφὴν ἤρπαζον. Θεασάμενοι δὲ οἱ Βορέου παῖδες, Ζήτης καὶ Κάλαϊς, ὄντες πτερωτοί, σπασάμενοι τὰ ξίφη, δι' ἄερος ἐδίωκον. Ἦν δὲ ταῖς Ἀρπυίαις χρεὼν τεθνάναι ὑπὸ τῶν Βορέου παιδων· τοῖς δὲ Βορέου παισὶ, τότε τελευτήσεν, ὅτε ἂν διώκοντες μὴ καταλάβωσι ¹⁸⁾. Διωκομένων δὲ τῶν Ἀρπυιῶν, ἡ μὲν εἰς ποταμόν τινα ἐμπίπτει, ἡ δὲ ἑτέρα μέχρ' Ἐχινάδων ἦλθε νήσων, αἱ νῦν ἀπ' ἐκείνης Στροφάδες καλοῦνται· ἐστράφη γάρ, ὡς ἦλθεν ἐπὶ ταύτας, καὶ γενομένη κατὰ τὴν ἡϊόνα, ὑπὸ καμάτου πίπτει σὺν τῷ διώκοντι. Ἀπολλώνιος ¹⁹⁾ δὲ ἕως Στροφάδων νήσων φησὶν αὐτὰς διωχθῆναι, καὶ μηδὲν παθεῖν, δούσας ²⁰⁾ ὄρκον, τὸν Φινέα μηκέτι ἀδικήσεν.

3) Apollod. I. 9. 21.

15) gr. Gr. §. 137. Sch. Gr. §. 151. p. 354. in ὅσος.

16) προσφέρειν. 17) καθίπταμαι. 18) τὸ διωκόμενον sc.

ὅτε ἂν st. ὅταν. S. gr. Gr. §. 126. 8. Sch. Gr. §. 140. 7.

19) Verfasser eines epischen Gedichtes von dem Argonautenzuge. 20) δίδωμι.

4. Ἀπαλλαγεῖς δὲ τῶν Ἀρπυιῶν²¹⁾ Φινεύς, ἐμήνυσε τὸν πλοῦν τοῖς Ἀργοναύταις, καὶ περὶ τῶν Συμπληγάδων ὑπέθετο πετρῶν τῶν κατὰ τὴν τοῦ Πόντου εἴσοδον. Ἦσαν δὲ ὑπερμεγέθεις αὗται, συγκρουόμεναι δὲ ἀλλήλαις, ὑπὸ τῆς τῶν πνευμάτων βίας, τὸν διὰ θαλάσσης πόρον ἀπέκλειον. Ἐφέρετο δὲ πολλὴ μὲν ἀπ' αὐτῶν ὁμίχλη, πολὺς δὲ πάταγος· ἦν δὲ ἀδύνατον καὶ τοῖς πετεινοῖς δι' αὐτῶν ἐλθεῖν. Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ἀφεῖναι πελειάδα διὰ τῶν πετρῶν, καὶ ταύτην ἐὰν μὲν ἴδωσι σωθεῖσαν, διαπλεῖν καταφρονοῦντας· ἐὰν δὲ ἀπολομένην²²⁾, μὴ πλεῖν βιάζεσθαι. Ταῦτα ἀνήγοντο ἀκούσαντες, καί, ὥς πλησίον ἦσαν τῶν πετρῶν, ἀφιάσιν ἐκ τῆς πρῶρας πελειάδα· τῆς δὲ ἵπταμένης, τὰ ἄκρα τῆς οὐρᾶς ἢ σύμπτωσις τῶν πετρῶν ἀπέσθρισεν. Ἀναχωρούσας οὖν ἐπιτηρήσαντες τὰς πέτρας, μετ' εἰρεσίας ἐντόνου, συλλαβομένης Ἥρας²³⁾, διήλθον, τὰ ἄκρα²⁴⁾ τῶν ἀφλάστων τῆς νηὸς περικοπέισης. Αἱ μὲν οὖν Συμπληγάδες ἔκτοτε ἔστησαν· χρεῶν γὰρ ἦν αὐταῖς, νηὸς περαιωθείσης, στήναι παντελῶς.

4) Apollod. I. 9. 22.

5. Οἱ δὲ Ἀργοναῦται παραπλεύσαντες Θερμῳδοντα καὶ Καύκασον, ἐπὶ Φᾶσιν ποταμὸν ἤλθον. Οὗτος τῆς Κολχικῆς ἐστὶ γῆς. Καθορμισθείσης δὲ τῆς νηὸς, ἦκε πρὸς Αἰήτην

21) gr. Gr. §. 119. 4. 1. Sch. Gr. §. 132. 3. 1. 22) ἴδωσιν αὐτὴν sc. 23) mit Hülfe der Hera. 24) st. τῶν ἁκρῶν περικοπέων. gr. Gr. §. 121. 7. Sch. Gr. §. 134. 5.

Ἰάσων, καὶ τὰ ἐπιταγέντα ²⁵⁾ ὑπὸ Πελίου λέγων, παρεκάλει δοῦναι τὸ δέρας αὐτῷ· ὁ δὲ δώσειν ὑπέσχετο ²⁶⁾, ἐὰν τοὺς χαλκόποδας ταύρους μόνος καταζεύξῃ· ἦσαν δὲ ἄγριοι παρ' αὐτῷ οὔτοι ταῦροι δύο, μεγέθει διαφέροντες, δῶρον Ἡφαίστου, οἳ χαλκοῦς μὲν εἶχον πόδας, πῦρ δὲ ἐκ στομάτων ἐφύσαν. Τούτους αὐτῷ ζεύξαντι ἐπετάσσετο σπείρειν ²⁷⁾ δράκοντος ὀδόντας· εἶχε γὰρ λαβὼν παρ' Ἀθηνᾶς τοὺς ἡμίσεις ὧν ²⁸⁾ Κάδμος ἔσπειρεν ἐν Θήβαις.

5) Apollod. I. 9. 23.

6. Ἀποροῦντος δὲ τοῦ Ἰάσονος, πῶς ἂν δύναίτο τοὺς ταύρους καταζεύξαι, Μήδεια αὐτοῦ ἔρωτα ἴσχει· ἦν δὲ αὕτη θυγάτηρ Αἰήτου καὶ Ἰδυίας τῆς Ὠκεανοῦ, Φαρμακίς. Δεδοικυῖα δέ, μὴ πρὸς τῶν ταύρων διαφθαρῇ ²⁹⁾, κρύφα τοῦ πατρὸς συνεργήσιν αὐτῷ πρὸς τὴν κατάζευξιν τῶν ταύρων ἐπηγγείλατο, καὶ τὸ δέρας ἐγχειριεῖν ³⁰⁾, ἐὰν ὁμόση αὐτὴν ἔξιν γυναῖκα, καὶ εἰς Ἑλλάδα συμπλοῦν ἀγάγηται. Ὁμόσαντος δὲ Ἰάσονος, Φάρμακον δίδωσιν, ᾧ καταζευγνύναι μέλλοντα ³¹⁾ τοὺς ταύρους ἐκέλευσε χρῆσαι τὴν τε ἀσπίδα, καὶ τὸ δόρυ, καὶ τὸ

25) ἐπιτάττω. 26) ὑπισχνέομαι. 27) Man verb. ἐπετάσσετο αὐτῷ ζεύξαντι τούτους (wenn er sie angespannt hätte) σπείρειν ὀδόντας δράκοντος. 28) εἶχε λαβὼν. bestimmter als εἴληφα. habebat a Minerva acceptos. ὧν st. τούτων οὗς. gr. Gr. §. 130. 3. Sch. Gr. §. 144. 3. — 29) gr. Gr. §. 135. 4. Sch. Gr. §. 149. 4. 30) ἐγχειρίζω. gr. Gr. §. 86. Anm. 14. Sch. Gr. §. 95. Anm. 7. 31) *jugum tauris impositurum*. καὶ ἐκέλευσεν αὐτὸν μέλλοντα κατ. τοὺς ταύρους τοῦ τ φ χρῆσαι etc.

σῶμα· τούτῳ γὰρ χρίσθέντα, ἔφη, πρὸς μίαν ἡμέραν μήτε ὑπὸ πυρὸς ἀδικηθήσεται, μήτε ὑπὸ σιδήρου. Ἐδήλωσε δὲ αὐτῷ, σπειρομένων τῶν ὀδόντων, ἐκ γῆς ἄνδρας μέλλειν ἀναδύεσθαι ἐπ' αὐτὸν καθωπλισμένους, οὓς ἐπειδὴν ἀθρόους θεάσεται³²⁾, ἐκέλευσε βάλλειν εἰς μέσον λίθους ἀποθεῖν· ὅταν δὲ ὑπὲρ τούτου μάχωνται³³⁾ πρὸς ἀλλήλους, τότε κτείνειν αὐτούς.

6) Apollod. I. 9. 23.

7. Ἰάσων δὲ τοῦτο ἀκούσας, καὶ χρισάμενος³³⁾ τῷ Φαρμάκῳ, παραγενόμενος εἰς τὸ τοῦ νεῶ ἄλσος, ἐμάστευσε τοὺς ταύρους, καὶ σὺν πολλῷ πυρὶ ὀρμήσαντας αὐτοὺς κατέζευξε. Σπείροντος δὲ αὐτοῦ τοὺς ὀδόντας, ἀνέτελλον ἐκ τῆς γῆς ἄνδρες ἔνοπλοι· ὁ δὲ, ὅπου πλείονας ἐώρα³⁴⁾, βάλλων ἐξ ἀφανοῦς λίθους πρὸς αὐτούς, μαχομένους πρὸς ἀλλήλους³⁵⁾ προσιών, ἀνῆρει. Κατεζευγμένων δὲ τῶν ταύρων, οὐκ ἐδίδου τὸ δέρμα Αἰήτης· ἐβούλετο δὲ τὴν τε Ἀργῶ καταφλέξει, καὶ κτείνειν τοὺς ἐμπλέοντας. Φθάσασα δὲ Μήδεια, τὸν Ἰάσωνα νυκτὸς³⁶⁾ ἐπὶ τὸ δέρμα ἤγαγε, καὶ τὸν φυλάσσοντα δράκοντα κατακοιμίσασα τοῖς Φαρμάκοις, μετὰ Ἰάσονος ἔχουσα τὸ δέρμα ἐπὶ τὴν

32) gr. Gr. §. 126. 8. Sch. Gr. §. 140. 7. — 33) χρῖσθαι, etwas salben. χρίσασθαι, sich selbst salben. gr. Gr. §. 122. 2. Sch. Gr. §. 135. 2. 34) gr. Gr. §. 77. Anm. 8. Sch. Gr. §. 83. Anm. 8. 35) sie geriethen über die Steinwürfe, von denen sie nicht wußten, woher sie kamen, unter einander in Streit. 36) gr. Gr. §. 119. 6. 4. Sch. Gr. §. 132. 3. 2. b.

Ἄργῳ παρεγένετο. Συνείπετο δὲ αὐτῇ καὶ ὁ ἀδελφὸς Ἄψυρτος. Οἱ δὲ νυκτὸς μετὰ τούτων ἀνήχθησαν.

7) Apollod. I. 9. 23.

8. Πελίας δέ, ἀπογνούς 37) τὴν ὑποστροφὴν τῶν Ἀργοναυτῶν, Αἴσωνα, τὸν Ἰάσονος πατέρα, κτεῖναι ἤθελεν· ὁ δέ, αἰτησάμενος ἑαυτὸν ἀνελεῖν, θυσίαν ἐπιτελῶν, ἀδεῶς ταύρου αἷμα σπασάμενος ἀπέθανεν. Ἡ δὲ Ἰάσονος μήτηρ, ἐπαρασαμένη Πελία, νήπιον ἀπολιποῦσα παῖδα Πρόμαχον, ἑαυτὴν ἀνήρτησε. Πελίας δὲ καὶ τὸν καταλειφθέντα παῖδα ἀπέκτεινεν αὐτῆς. Ὁ δὲ Ἰάσων κατελθὼν, τὸ μὲν δέρας ἔδωκε· περὶ ὧν δὲ ἡδίκηθη 38) μετέλθειν ἐθέλων, καιρὸν ἐξεδέχετο. Καὶ τότε μὲν ἐς Ἴσθμὸν μετὰ τῶν ἀριστεύων πλεύσας, ἀνέστηκε τὴν ναῦν Ποσειδῶνι· αὐτὸς δὲ Μῆδειαν παρακαλεῖ ζητεῖν, ὅπως Πελίας αὐτῷ δίκας ὑποσχῇ 39). Ἡ δὲ εἰς τὰ βασίλεια τοῦ Πελίου παρελθοῦσα πείθει τὰς θυγατέρας αὐτοῦ, τὸν πατέρα κρεουργῆσαι καὶ καθεψῆσαι, διὰ Φαρμάκων αὐτὸν ἐπαγγελλομένη ποιῆσαι νέον· καί, τοῦ πιστεῦσαι χάριν, κριὸν μελίσασα καὶ καθεψήσασα, ἐποίησεν ἄρνα. Αἱ δὲ πιστεῦσασαι, τὸν πατέρα κρεουργοῦσι καὶ καθεψοῦσιν. Ἀκαστος δὲ μετὰ τῶν τὴν Ἰωλκὸν οἰκούντων τὸν πατέρα θάπτει, τὸν

37) ἀπογινώσκω. 38) i. e. περὶ τῶν ἀδικημάτων, ἃ ἡδίκηθη ὑπὸ τοῦ Πελίου. 39) ὑπέχω.

δὲ Ἰάσονα μετὰ τῆς Μηδείας τῆς Ἰωλκοῦ ἐκβάλλει.

8) Apollod. I. 9. 27.

VII. Gemischte Fabeln.

1. Ὀρφεύς, Καλλιόπης Μούσης καὶ Οἰάγρου υἱός, ἄδων ἐκίνει λίθους τε καὶ δένδρα. Ἀποθανούσης δὲ Εὐρυδίκης, τῆς γυναικὸς αὐτοῦ, δηχθείσης ¹⁾ ὑπὸ ὄφεως, κατῆλθεν εἰς ᾄδου ²⁾, καὶ Πλούτωνα ἔπεισεν ἀναπέμψαι αὐτήν. Ὁ δὲ ὑπέσχετο τοῦτο ποιήσιν, ἂν μὴ πορευόμενος Ὀρφεὺς ἐπιστραφῇ, πρὶν εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ παράγενέσθαι. Ὁ δὲ ἀπιστῶν ἐπιστραφεὶς ἐθεάσατο τὴν γυναῖκα· ἡ δὲ πάλιν ὑπέστρεψεν.

1) Apollod. I. 3. 2.

2. Πολλοὶ τῶν ποιητῶν φασί, Φαέθοντα τὸν Ἥλιου μὲν υἱόν, παῖδα δὲ τὴν ἡλικίαν ³⁾ ὄντα, πείσαι τὸν πατέρα, μίαν ἡμέραν παραχωρῆσαι τοῦ τέθριππου. Συγχωρηθέντος δὲ αὐτῷ τούτου, τὸν μὲν Φαέθοντα ἐλαύνοντα τὸ τέθριππον, μὴ δύνασθαι κρατεῖν τῶν ἡνιῶν ⁴⁾, τοὺς δὲ ἵππους καταφρονήσαντας τοῦ παιδὸς ἐξενεχθῆναι ⁵⁾ τοῦ συνήθους δρόμου· καὶ τὸ μὲν πρῶτον ⁶⁾ κατὰ τὸν οὐρανὸν πλανωμένους

1) δάκνω. mit dem Passivo wird ὑπὸ regelmässig verbunden. gr. Gr. §. 121. 2. Sch. Gr. §. 134. 2. 2) δῶμα sc. gr. Gr. §. 119. Anm. 9. — 3) gr. Gr. §. 118. 6. Sch. Gr. §. 131. 6. 4) gr. Gr. §. 119. 5. 3. Sch. Gr. §. 132. 4. 3. 5) ἐκφέρω. 6) gr. Gr. §. 112. Anm. 2. Sch. Gr. §. 125. Anm. 5.

ἐκπυρᾶσαι τοῦτον, καὶ ποιῆσαι τὸν νῦν γαλαξίαν καλούμενον κύκλον· μετὰ δὲ ταῦτα, πολλὴν τῆς οἰκουμένης κατακαίειν χώραν. Διὸ καὶ τὸν Δία ἀγανακτήσαντα ἐπὶ τοῖς γεγενημένοις, κεραυνῶσαι μὲν τὸν Φαέθοντα, ἀποκαταστήσαι δὲ τὸν Ἥλιον ἐπὶ τὴν συνήθη πορείαν. Τοῦ δὲ Φαέθοντος πεσόντος πρὸς τὰς ἐκβολὰς τοῦ νῦν Πάδου καλουμένου ποταμοῦ, τὸ δὲ παλαιὸν Ἡριδανοῦ προσαγορευομένου, θρηῆσαι μὲν τὰς ἀδελφὰς αὐτοῦ τὴν τελευτήν, διὰ δὲ τὴν ὑπερβολὴν τῆς λύπης μετασχηματισθῆναι τὴν Φύσιν, γενομένας αἰγείρους. Ταύτας δὲ κατ' ἐνιαυτὸν κατὰ τὴν αὐτὴν ὥραν δάκρυον ἀφίεναι, καὶ τοῦτο πηγνύμενον ἀποτελεῖν τὸ καλούμενον ἥλεκτρον.

2) Diodor. Sic. V. 23.

3. Προμηθεύς, Ἰαπετοῦ καὶ Ἀσίας υἱός, ἐξ ὕδατος καὶ γῆς ἀνθρώπους πλάσας, ἔδωκεν αὐτοῖς καὶ πῦρ, λάθρα Διός, ἐν νάρθηκι κρύψας⁷⁾. Ὡς δὲ ἦσθετο⁸⁾ Ζεὺς, ἐπέταξεν Ἡφαίστῳ τῷ Καυκάσῳ ὄρει τὸ σῶμα αὐτοῦ προσηλῶσαι. Τοῦτο δὲ Σκυθικὸν ὄρος ἐστίν. Ἐν δὲ τούτῳ προσηλωθεὶς Προμηθεὺς πολλῶν ἐτῶν ἀριθμὸν⁹⁾ διετέλεσε¹⁰⁾. Καθ' ἐκάστην δὲ ἡμέραν ἀετὸς ἐφιπτάμενος, τὸ ἥπαρ αὐτοῦ ἐνέμετο, αὐξανόμενον διὰ νυκτός. Καὶ Προ-

7) νάρθηξ, *ferula*, ein Rohr mit lockerem Marke, das man als Zunder brauchte. In einem solchen Rohre entwendete Prometheus dem Himmel das Feuer. 8) αἰσθάνομαι. 9) gr. Gr. §. 118. 8. Sch. Gr. §. 131. 8. 10) gr. Gr. §. 131. Anm. 8. Sch. Gr. §. 145. Anm. 5.

μηθεὺς μὲν πυρὸς κλαπέντος ¹¹⁾ δίκην ἔτινε ταύτην, μέχρις Ἡρακλῆς αὐτὸν ἔλυσεν.

3) Apollod. I. 7. 1.

4. Προμηθεὺς δὲ παῖς Δευκαλίων ἐγένετο. Οὗτος βασιλεύων τῶν περὶ τὴν Φθίαν τόπων, γαμεῖ Πύρρᾶν, τὴν Ἐπιμηθεὺς καὶ Πανδώρας, ἣν ἔπλασαν οἱ θεοὶ πρώτην γυναῖκα. Ἐπεὶ δὲ ἀφανίσαι Ζεὺς τὸ χαλκοῦν γένος ἠθέλησεν, ὑποθεμένου Προμηθεὺς, Δευκαλίων τεκτηνάμενος λάρνακα, καὶ τὰ ἐπιτήδεια ἐνθέμενος, εἰς ταύτην μετὰ Πύρρᾶς εἰσέβη. Ζεὺς δὲ πολὺν ὕετὸν ἀπ' οὐρανοῦ χέας, τὰ πλεῖστα μέρη τῆς Ἑλλάδος κατέκλυσεν· ὥστε διαφθαρῆναι πάντας ἀνθρώπους, ὀλίγων χωρὶς, οἱ συνέφυγον εἰς τὰ πλησίον ¹²⁾ ὑψηλὰ ὄρη. Δευκαλίων δὲ ἐν τῇ λάρνακι διὰ τῆς θαλάσσης φερόμενος ἐφ' ἡμέρας ἐννέα καὶ νύκτας ἴσας ¹³⁾, τῷ Παρνασσῷ προσίσχει, κἀκεῖ τῶν ὄμβρων παῦλαν λαβόντων, ἐκβάς ἔθυσσε Διὶ Φυξίῳ. Ζεὺς δὲ πέμψας Ἑρμῆν πρὸς αὐτόν, ἐπέτρεψεν αἰτεῖσθαι ὅ τι βούλεται· ὁ δὲ αἰρεῖται ἀνθρώπους αὐτῷ γενέσθαι. Καί, Διὸς εἰπόντος, ὑπὲρ κεφαλῆς αἵρων ἔβαλε λίθους, καὶ οὓς μὲν ἔβαλε Δευκαλίων, ἄνδρες ἐγένοντο· οὓς δὲ Πύρρᾶ, γυναῖκες. Ὅθεν καὶ λαοὶ μεταφορικῶς ὠνομάσθησαν ¹⁴⁾ ἀπὸ τοῦ λαῶς, ὁ λίθος.

4) Apollod. I. 7. 2.

11) κλέπτω. — 12) ὄντα sc. gr. Gr. §. 112. 3. Sch. Gr. §. 125. 5. 13) eben so viel, τοσαύτας. 14) οἱ οὕτως γεγεννημένοι sc.

5. Σαλμωναὺς διὰ τὴν ἀσέβειαν ἐκολάσθη. Ἔλεγε γὰρ ἑαυτὸν εἶναι Δία, καὶ τὰς ἐκείνου ἀφελόμενος θυσίας, ἑαυτῷ προσέτασσε θύειν· καὶ βύρσας μὲν ἐξηραμμένας ¹⁵⁾ ἐξ ἄρματος μετὰ λεβήτων χαλκῶν σύρων, ἔλεγε βροντᾶν· βάλλων δὲ εἰς οὐρανὸν αἰθομένας λαμπάδας, ἔλεγεν ἀστράπτειν. Ζεὺς δὲ αὐτὸν κεραυνώσας, τὴν κτισθεῖσαν ὑπ' αὐτοῦ πόλιν καὶ τοὺς οἰκήτορας ἠφάνισε πάντας.

5) Apollod. I. 9. 7.

6. Βῆλος ὁ Αἰγύπτου βασιλεὺς, παῖδας εἶχε διδύμους, Αἴγυπτον καὶ Δαναόν. Αἰγύπτῳ μὲν ἐγένοντο παῖδες πεντήκοντα, θυγατέρες δὲ Δαναῷ πεντήκοντα. Στασιασάντων δὲ αὐτῶν πρὸς ἀλλήλους περὶ τῆς ἀρχῆς ὕστερον, Δαναὸς τοὺς Αἰγύπτου παῖδας δεδοικώς, ὑποθεμένης Ἀθηνᾶς αὐτῷ, ναῦν κατεσκεύασε πεντηκόντορον, καὶ τὰς θυγατέρας ἐνθήμενος ἔφυγεν εἰς Ἄργος. Οἱ δὲ Αἰγύπτου παῖδες καὶ αὐτοὶ ¹⁶⁾ εἰς Ἄργος ἐλθόντες, παρεκάλουν τὸν Δαναόν, τῆς τε ἔχθρας παύσασθαι, καὶ τὰς θυγατέρας αὐτοῦ γαμεῖν ἡξίου. Δαναὸς δέ, ἅμα μὲν ἀπιστῶν αὐτῶν τοῖς ἐπαγγέλμασιν, ἅμα δὲ καὶ μνησικακῶν περὶ τῆς Φυγῆς, ὡμολόγει τοὺς γάμους, καὶ διεκλήρου τὰς κόρας. Ὡς δὲ ἐκληρώσαντο τοὺς γάμους, ἐστιάσας ἐγχειρίδια δίδωσι ταῖς θυγατράσιν· αἱ δὲ κοιμωμένους τοὺς νυμφίους ἀπέκτειναν, πλὴν Ὑπερμήστρας. Αὕτη δὲ Λυγκέα διέσωσε· διὸ κατ-

15) ξηραίνω. — 16) ebenfalls.

εἰρξας αὐτὴν Δαναὸς ἔφρουρει. Αἱ δὲ ἄλλαι τῶν Δαναοῦ θυγατέρων τὰς μὲν κεφαλὰς τῶν νυμφίων ἐν τῇ Λέρνῃ κατώρουζαν, τὰ δὲ σώματα πρὸ τῆς πόλεως ἐκήδευσαν. Καὶ αὐτὰς ἐκάθησαν Ἀθηνᾶ τε καὶ Ἑρμῆς, Διὸς κελεύσαντος. Δαναὸς δὲ ὕστερον Ὑπερμνήστραν Λυγκεῖ συνώκισε· τὰς δὲ λοιπὰς θυγάτερας εἰς γυμνικὸν ἀγῶνα τοῖς νικῶσιν ἔδωκεν ¹⁷⁾).

6) Apollod. II. i. 4.

7. Μίνως θαλασσοκρατῶν ἐπολέμησε στόλῳ τὰς Ἀθήνας, καὶ Μέγαρά εἶλε, Νίσου βασιλεύοντος, τοῦ Πανδίωνος. Ἀπέθανε δὲ ὁ Νίσος διὰ θυγατρὸς προδοσίαν. Ἔχοντι γὰρ αὐτῷ πορφυρέαν ἐν μέσῃ τῇ κεφαλῇ τρίχα, (ἧς ἀφαιρεθείσης αὐτὸν μοῖρα ἦν τελευτᾶν) ἢ θυγάτηρ αὐτοῦ Σκύλλα, ἔρασθεισα Μίνως, ἐξεῖλε τὴν τρίχα κοιμωμένῳ. Μίνως δὲ, Μεγάρων κρατήσας ἀπέπλευσε, καὶ τὴν Σκύλλαν, τῆς πρύμνης τῶν ποδῶν ¹⁸⁾ ἐκδήσας, ὑποβρύχιον ἐποίησεν.

7) Apollod. III. 15. 8.

8. Σφίγγα μυθολογοῦσι, θηρίον διμορφον, παραγενομένην εἰς τὰς Θήβας, αἰνιγμα προτιθέναι τῷ δυναμένῳ λῦσαι, καὶ πολλοὺς ὑπ' αὐτῆς δι' ἀπορίαν ἀναιρεῖσθαι. Ἦν δὲ τὸ προτεθεὶς ὑπὸ τῆς Σφιγγός· τί ἐστὶ τὸ αὐτὸ ¹⁹⁾ δῖπουν, τρίπουν, καὶ τετράπουν·

17) Danaos stellte Wettspiele an, bey denen seine Töchter den Siegern als Preise zufielen. — 18) gr. Gr. §. 119. 6. 3. Sch. Gr. §. 132. Anm. 3. — 19) welches Geschöpf ist eben sowohl...

ἀλλ' ὁπόταν βαίῃη πλείστοισι πρόδεσσι,
 ἔνθα ^{19*)} μένος γυῖοισιν ἀΦαυρότατον πέ-
 λει αὐτοῦ.

Ἀπορουμένων δὲ τῶν ἄλλων, ὁ Οἰδίπους ἀπε-
 φήνατο, ἄνθρωπον εἶναι τὸ προβληθέν ²⁰⁾.
 νήπιον μὲν γὰρ αὐτὸν ὑπάρχοντα, τετράπουν
 εἶναι· αὐξήσαντα δέ, δίπουν· γηράσαντα δέ,
 τρίπουν, βακτηρία χρώμενον διὰ τὴν ἀσθέν-
 νειαν. Ἐνταῦθα τὴν μὲν Σφίγγα ἑαυτὴν κα-
 τακρημνίσαι, τὸν δὲ Οἰδίπουν γῆμαι τὴν ἀγνο-
 ουμένην ὕφ' ἑαυτοῦ μητέρα ²¹⁾, τῷ λύσαντι ²²⁾
 ἔπαθλον προτιθεμένην.

8) Diodor. IV. 64.

9. Ἑλένη, Λήδας καὶ Τυνδάρειω θυγάτηρ,
 ὡς δὲ ἄλλοι λέγουσι, Διός, κάλλει ἦν διαπρε-
 πής. Παρεγένοντο δὲ εἰς Σπάρτην ἐπὶ τὸν αὐ-
 τῆς γάμον πολλοὶ τῶν βασιλευόντων Ἑλλάδος.
 Τούτων ὁρῶν τὸ πλῆθος Τυνδάρειος, ἐδεδοί-
 κει ²³⁾ μή, κριθέντος ἐνός, στασιάσωσιν οἱ λοι-
 ποί, ἐξορκίζει τοὺς μνηστῆρας βοηθήσειν, ἐὰν
 ὁ προκριθεὶς νυμφίος ὑπὸ ἄλλου τινὸς ἀδικῇται
 περὶ τὸν γάμον, καὶ αἰρεῖται τὸν Μενέλαον
 νυμφίον, καὶ τὴν βασιλείαν τῆς Σπάρτης αὐτῷ
 παραδίδωσιν.

9) Apollod. III. 10. 8.

10. Ἡ Θέτις ἐκ Πηλέως βρέφος ἐγέννησε,
 τὸν Ἀχιλλέα. Ἀθάνατον δὲ θέλουσα ποιῆσαι

19 *) st. τότε. 20) προβάλλω. 21) die Iokasta, des
 Lajos Gattin. 22) τῷ λύσαντι, dem der das Räthsel
 aufgelöst haben würde. — 23) ἐδεδοίκα, hat die Kraft
 eines Präsens; daher ἐδεδοίκειν die eines Imperfecti.

τοῦτο, κρύφα Πηλέως εἰς τὸ πῦρ ἐγκρυβοῦσα²⁴⁾ τῆς νυκτός²⁵⁾, ἔφθειρεν ὃ ἦν αὐτῷ θνητὸν πατρῷον²⁶⁾. μετ' ἡμέραν δὲ ἔχριεν ἀμβροσία. Πηλεὺς δὲ ἐπιτηρήσας, καὶ ἀσπαίροντα τὸν παῖδα ἰδὼν ἐπὶ τοῦ πυρός, ἐβόησε· καὶ Θέτις, κωλυθεῖσα τὴν προαίρεσιν τελειῶσαι, νήπιον τὸν παῖδα ἀπολιποῦσα, πρὸς Νηρεΐδας ᾤχετο. Κομίζει δὲ τὸν παῖδα πρὸς Χείρωνα Πηλεὺς. Ὁ δὲ λαβὼν αὐτὸν ἔτρεφε σπλάγχχοις λεόντων καὶ συῶν ἀγρίων καὶ ἄρκτων μυελοῖς.

10) Apollod. III. 13. 6.

II. Αἰακός, ὁ Διὸς ἕκγονος, τοσοῦτον διήνεγκεν²⁷⁾, ὥστε γενομένων αὐχμῶν ἐν τοῖς Ἑλλήσι, καὶ πολλῶν ἀνθρώπων διαφθαρέντων, ἐπειδὴ τὸ μέγεθος τῆς συμφορᾶς ὑπερέβαλεν, ἦλθον οἱ προεστώτες τῶν πόλεων ἱκετεύοντες αὐτόν, νομίζοντες διὰ τῆς εὐγενείας καὶ τῆς εὐσεβείας τῆς ἐκείνου τάχιστ' ἂν εὐρέσθαι²⁸⁾ παρὰ τῶν θεῶν τῶν παρόντων κακῶν ἀπαλλαγὴν. Σωθέντες δὲ καὶ τυχόντες ἀπάντων ὧν ἐδεήθησαν, ἱερὸν ἐν Αἰγίνῃ κατεστήσαντο κοινὸν τῶν Ἑλλήνων²⁹⁾, οὗπερ ἐκεῖνος ἐποιήσατο τὴν εὐχήν. Καὶ κατ' ἐκεῖνον μὲν τὸν χρόνον ἕως ἣν μετ' ἀνθρώπων, μετὰ καλλίστης δόξης ὧν διετέλεσεν³⁰⁾. ἐπειδὴ δὲ μετέλλαξε τὸν βίον, λέγεται

24) ἐγκρύπτω. 25) gr. Gr. §. 119. 4. 2. b. Sch. Gr. §. 132. 3. 2. b. 26) i. e. τὸ θνητὸν αὐτοῦ μέρος, τὸ ἀπὸ τοῦ πατρὸς. — 27) διαφέρω. 28) gr. Gr. §. 126. 14. Sch. Gr. §. 140. Anm. 2. 29) in aller Hellenen Nahmen. 30) gr. Gr. §. 131. Anm. 8. Sch. Gr. §. 145. Anm. 5.

παρὰ Πλούτῳ καὶ Κόρῃ ³¹⁾ τιμὰς μεγίστας ἔχων παρεδρεῦεν ἐκείνοις. — Τούτου δὲ παῖδες ἦσαν Τελαμῶν καὶ Πηλεὺς. Ὡν ὁ μὲν ἕτερος μετ' Ἡρακλέους ἐπὶ Λαομέδοντα στρατευσάμενος, τῶν ἀριστείων ³²⁾ ἔτυχε· Πηλεὺς δὲ ἐν τῇ μάχῃ τῇ ³³⁾ πρὸς Κενταύρους ἀριστεύσας, καὶ κατὰ πολλοὺς ἄλλους κινδύνους εὐδοκιμήσας, Θέτιδι, τῇ Νηρέως, θνητὸς ὢν ἀθανάτῳ, συνῴκησε· καὶ μόνου τούτου Φασὶ τῶν προγεγενημένων ὑπὸ θεῶν ἐν τοῖς γάμοις ὑμέναιον ἀσθῆναι ³⁴⁾. Τούτοις δ' ἑκατέροις, Τελαμῶνος μὲν Αἴας καὶ Τεῦκρος ἐγεννήθη, Πηλεὺς δ' Ἀχιλλεύς. Οἱ ³⁵⁾ μέγιστον καὶ σαφέστατον ἔλεγχον ἔδωκαν τῆς αὐτῶν ἀρετῆς. Οὐ γὰρ ἐν ταῖς αὐτῶν πόλεσιν ἐπρώτευσαν μόνον, οὐδὲ ἐν τοῖς τόποις, ἐν οἷς κατῴκουν· ἀλλὰ στρατείας τοῖς Ἕλλησιν ἐπὶ τοὺς Βαρβάρους γενομένης, καὶ πολλῶν μὲν ἑκατέρωθεν ³⁶⁾ ἀθροισθέντων, οὐδενὸς δὲ τῶν ὀνομαστῶν ἀπολειφθέντος, ἐν τούτοις τοῖς κινδύνοις Ἀχιλλεύς μὲν ἀπάντων διήνεγκεν, Αἴας δὲ μετ' ἐκείνους ἡρίστευσε. Τεῦκρος δὲ τῆς τε τούτων συγγενείας ἄξιος, καὶ τῶν ἄλλων οὐδενὸς χείρων γενόμενος, ἐπειδὴ

31) i. e. τῇ Περσεφόνῃ. 32) die Hesione nämlich, Laomedons Tochter. 33) gr. Gr. §. III. 3. Sch. Gr. §. 125. 3. 34) ἄσθιν. Alle Götter waren bey Pelens Hochzeit gegenwärtig. Vergl. unten die myth. Gespr. IX. 35) οἱ (st. οὗτοι) steht wie *qui* im Anfange eines Satzes statt des Pronom. demonstrativi. 36) von Seiten der Hellenen und Barbaren.

Τροίαν συνεξείλεν ³⁷⁾, ἀφικόμενος εἰς Κύπρον Σαλαμῖνα κατώκισεν.

11) Isocrat. Laud. Euag. c. 5. 7.

12. Θησεύς, ὁ Αἰγέως, Λαπίθαις σύμμαχος γενόμενος, καὶ στρατευσάμενος ἐπὶ Κενταύρους τοὺς διφυεῖς, οἳ καὶ τάχει καὶ ῥώμῃ καὶ τόλμῃ διέφερον, τούτους μάχῃ νικήσας, εὐθὺς μὲν τὴν ὕβριν αὐτῶν ἔπαυσεν, οὐ πολλῶ δ' ὕστερον τὸ γένος ³⁸⁾ ἐξ ἀνθρώπων ἠφάνισεν. — Κατὰ δὲ τοὺς αὐτοὺς χρόνους οἱ Ἀθηναῖοι τῷ Μινωταύρῳ, τῷ ἐν Κρήτῃ τραφέντι, δασμὸν ἀπέστειλαν δις ἑπτὰ παῖδας, οὓς ἰδὼν ³⁹⁾ ἀγομένους, οὕτως ἠγανάκτησεν, ὥςδ' ἠγγήσατο, κρεῖττον εἶναι τεθνάναι, ἢ ζῆν αἰσχυρῶς, ἄρχων τῆς πόλεως τῆς οὕτως οἰκτρὸν τοῖς ἐχθροῖς φόρον ὑποτελεῖν ἠναγκασμένης. Σύμπλους δὲ γενόμενος, καὶ κρατήσας τῆς φύσεως ⁴⁰⁾ ἐξ ἀνδρὸς καὶ ταύρου μεμιγμένης, τοὺς μὲν παῖδας τοῖς γονεῦσιν ἀπέδωκε, τὴν δὲ πατρίδα οὕτως δεινοῦ προστάγματος ⁴¹⁾ ἡλευθέρωσεν.

12) Isocrat. Encom. Helen. c. 13.

c. Mythologische Gespräche.

I. Zeus und Hermes.

(Lucian. Deor. Dial. III.)

Ζεὺς. Τὴν τοῦ Ἰνάχου παῖδα οἶσθα, τὴν καλὴν ¹⁾, ᾧ Ἑρμῇ; Ἑρμ. Ναί, τὴν Ἰὼ

37) συνεξαιρέω. — 38) τῶν Κενταύρων sc. 39) οὓς ἰδὼν. st. ὡς εἶδε τούτους. das Particip. ἀγομένους st. des Infinitivus nach einem gewöhnlichen Sprachgebrauche. 40) φύσις h. l. Geschöpf, Wesen. 41) gr. Gr. §. 119. 4. 1. Sch. Gr. §. 132. 3. 1.

1) gr. Gr. §. III. 3. Sch. Gr. §. 125. 3.

λέγεις. Ζ. Οὐκέτι παῖς ἐκείνη ἐστίν, ἀλλὰ δάμαλις. Ἐ. Τεράστιον τοῦτο τῷ²⁾ τρόπῳ δ' ἐνηλλάγη; Ζ. Ζηλοτυπήσασα ἡ Ἥρα μετέβαλεν αὐτήν· ἀλλὰ καὶ ἄλλο τι δεινὸν ἐπιμεμηχάνηται τῇ κακοδαίμονι· βουκόλον τινὰ πολυόμματον Ἄργου τοῦνομα³⁾ ἐπέστησεν, ὃς νέμει τὴν δάμαλιν, αὖπνος ὢν. Ἐ. Τί οὖν ἡμᾶς χρὴ ποιεῖν; Ζ. Καταπτάμενος⁴⁾ ἐς τὴν Νεμέαν (ἐκεῖ δέ που ὁ Ἄργος βουκολεῖ) ἐκείνου μὲν ἀπόκτεινον, τὴν δὲ Ἰὼ διὰ τοῦ πελάγους ἐς τὴν Αἴγυπτον ἀπαγαγών, Ἴσιον ποιήσων. Καὶ τολοιπὸν⁵⁾ ἔστω θεὸς τοῖς ἐκεῖ⁶⁾, καὶ τὸν Νεῖλλον ἀναγέτω⁷⁾, καὶ τοὺς ἀνέμους ἐπιπεμπέτω⁸⁾, καὶ σωζέτω τοὺς πλέοντας.

II. Hephaestus und Zeus.

(Lucian. D. D. VIII.)

ἩΦ. Τί με, ὦ Ζεῦ, δεῖ ποιεῖν; ἦκω¹⁾ γάρ, ὡς ἐκέλευσας, ἔχων τὸν πέλεκυν ὀξύτατον²⁾, εἰ καὶ λίθους δέοι μιᾷ πληγῇ διατεμεῖν.

2) τῷ st. τίνι. S. gr. Gr. §. 70. 2. Anm. 3. Sch. Gr. §. 77. Anm. 2. 3) st. τὸ ὄνομα. 4) καθίπταμαι. 5) gr. Gr. §. 112. Anm. 2. Sch. Gr. §. 125. Anm. 5. 6) i. e. τοῖς Αἰγυπτίοις. gr. Gr. §. 112. 4. Sch. Gr. §. 125. 4. 7) ἀναβαίνειν ποιείτω. Man schrieb der Isis das Aegypten befruchtende Uebertreten des Nils zu. 8) als Schützerin der Schiffenden.

1) ἦκω. ich bin gekommen. gr. Gr. §. 124. Anm. 7. Sch. Gr. §. 138. Anm. 4. 2) i. e. σὺν τῷ πελέκει καὶ τούτῳ ὀξύτατῳ. Die Rede wäre leichter und vielleicht richtiger ohne den Artikel τόν. Einige lesen, τὸν πέλεκυν τὸν ὀξύτατον, wie die gewöhnliche Wortfügung fordert. Der folgende Satz ist so angefügt, als ob ἅλις ὄξυν ὄντα stände: scharf genug, wenn es auch nöthig wäre . . . oder: ὡςτα καὶ λίθους, εἰ δέοι, διατεμεῖν.

Z. Εὖγε, ὦ Ἥφαιστε. Ἀλλὰ δῖελέ³⁾ μου τὴν κεφαλὴν ἐς δύο κατενεγκῶν⁴⁾. Ἥφ. Πειρά μου, εἰ μέμνη⁵⁾; Πρόσταττε δ' οὖν τάλῃθές, ὅπερ θέλεις σοι γενέσθαι. Z. Διαιρεθῆναί μοι τὸ κρανίον⁶⁾. εἰ δὲ ἀπειθήσεις, οὐ νῦν πρῶτον ὀργιζομένου πειράσῃ μου⁷⁾. ἀλλὰ χρὴ καδικνεῖσθαι παντὶ τῷ θυμῷ, μηδὲ μέλλειν. ἀπόλλυμαι γὰρ ὑπὸ τῶν ὠδίνων, αἱ μοι τοῦ ἐγκέφαλου ἀναστρέφουσιν. Ἥφ. Ὅρα, ὦ Ζεῦ, μὴ⁸⁾ κακὸν τι ποιήσωμεν. ὅξυς γὰρ ὁ πέλεκυς ἐστὶ, καὶ οὐκ ἀναιμωτί, οὔτε κατὰ⁹⁾ τὴν Εἰλείθυιαν μαίωσεται σε. Z. Κατένεγκε μόνον, ὦ Ἥφαιστε, θαρρόων. οἶδα γὰρ ἐγὼ τὸ συμφέρον. Ἥφ. Ἄκων μὲν, κατοίσω δέ. τί γὰρ χρὴ ποιεῖν, σοῦ κελεύοντος; — ¹⁰⁾ Τί τοῦτο; κόρη ἔνοπλος; — μέγα, ὦ Ζεῦ, κακὸν εἶχες ἐν τῇ κεφαλῇ. εἰκότως γοῦν ὀξύθυμος

3) διαιρέω. 4) καταφέρω. 5) μέμνη. von μαίνω. In den folgenden Worten verlangt οὖν einen Satz hinzuzudenken: das kann dein Ernst nicht seyn. Gebiete also... 6) θέλω sc. 7) gr. Gr. §. 131. 4. c. Sch. Gr. §. 145. 4. c. Vergl. Homer. Il. α. 590. 8) Nach der Regel, daß μὴ, ὅπως und ὅπως μὴ das Futur. ind. nach sich fordern (vergl. gr. Gr. §. 126. Anm. **) S. 595.), müßte hier ποιήσομεν stehn. Aber die Stellen, in denen auch der Coniunct. des Aorists vorkommt, sind so zahlreich, und sträuben sich zum Theil so entschieden gegen alle Veränderung, daß man an der Zuverlässigkeit jener Regel zweifeln muß. Vergl. gr. Gr. §. 135. 3. 9) nach Art. 10) ἄκων μὲν, κατοίσω δέ. st. κατοίσω οὖν, καίπερ ἄκων. S. Herm. ad Viger. p. 841. 533. Ed. 2 da. — Nach κελεύοντος hat Hephaestus sein Geschäft vollbracht, und Athene springt aus dem getheilten Haupte des Zeus hervor.

ἤθα, τηλικαύτην ὑπὸ τῇ μήνιγγι παρθένου
ζωογονῶν, καὶ ταῦτα ¹¹⁾ ἔνοπλον· ἥ που στρα-
τόπεδον, οὐ κεφαλὴν ἐλελήθεις ἔχων ¹²⁾· ἥ δὲ
πηδᾶ, καὶ πυρρῆιχίζει, καὶ τὴν ἀσπίδα τινάσ-
σει, καὶ τὸ δόρυ πάλλει, καὶ ἐνθουσιᾶ· καὶ τὸ
μέγιστον ¹³⁾, καλὴ πάνυ καὶ ἀκμαία γεγένηται
ἤδη ἐν βραχεῖ· γλαυκῶπις μὲν, ἀλλὰ κοσμεῖ καὶ
τοῦτο ἡ κόρυς ¹⁴⁾. Ὡστε, ὦ Ζεῦ, μαίωτρά μοι
ἀπόδος ἐγγυήσας ἤδη αὐτήν. Ζ. Ἀδύνατα αἰτεῖς,
ὦ Ἥφαιστε· παρθένος γὰρ αἰὲ θέλει μένειν. Ἐγὼ
γοῦν, τό γε ἐπ' ἐμοὶ ¹⁵⁾, οὐδὲν ¹⁶⁾ ἀντιλέγω. Ἥφ.
Τοῦτ' ἐβουλόμην· ἐμοὶ μελήσει τὰ λοιπά· καὶ
ἤδη συναρπάσω αὐτήν. Ζ. Εἴ σοι ῥᾷδιον, οὕτω
ποίει· πλὴν οἶδα, ὅτι ἀδυνάτων ἐρᾷς.

III. Zeus. Asklepios. Herakles.

(Lucian. D. D. XIII.)

Ζ. Παύσασθε, ὦ Ἀσκληπιεὶ καὶ Ἡράκλεις,
ἐρίζοντες ¹⁾ πρὸς ἀλλήλους ὥσπερ ἄνθρωποι.
Ἀπρεπῇ γὰρ ταῦτα, καὶ ἀλλότρια τοῦ συμπο-
σίου τῶν θεῶν. Ἡρ. Ἀλλὰ ἐθέλεις, ὦ Ζεῦ,
τουτονὶ ²⁾ τὸν Φαρμακέα προκατακλίνεσθαι;

11) *idque*. und noch dazu. gr. Gr. §. 137. Sch.
Gr. §. 151. S. 367. in καὶ ταῦτα. 12) gr. Gr.
§. 131. Anm. 8. Sch. Gr. §. 145. Anm. 5. 13)
gr. Gr. §. 138. IV. 6. Sch. Gr. §. 131. Anm. 4.
14) blaugrünliche Augen, wie die des Löwen und
der Katze, haben etwas Furchtbares; aber der Helm
versteckt diesen Nachtheil; ja, der furchtbare Glanz
der Augen paßt vorzüglich gut zu einem kriegeri-
schen Anzuge. 15) *quod quidem ad me attinet*. 16)
οὐδέν, wie *nihil*, statt des einfachen οὐ.

1) über das Participium S. gr. Gr. §. 131. Anm. 3.
Sch. Gr. §. 145. Anm. 3. 2) gr. Gr. §. 73. 2. Sch. Gr.

Ἄσκ. Νῆ Δία, καὶ ἀμείνων γάρ ³⁾ εἰμι. Ἡρ. Κατὰ τί, ὦ ἐμβρόντητε ⁴⁾; ἢ διότι σε ὁ Ζεὺς ἐκεραύνωσεν, ἃ μὴ θέμις ποιοῦντα ⁵⁾, νῦν δὲ κατ' ἔλεον αὖθις ἀθανασίας μετείληφας ⁶⁾; Ἄσκ. Ἐπιλέλυσαι γάρ ⁷⁾ καὶ σύ, ὦ Ἡρακλῆς, ἐν τῇ Οἴτῃ καταφλεγείς ⁸⁾, ὅτι μοι ὀνειδίζεις τὸ πῦρ; Ἡρ. Οὐκ οὐν ἴσα καὶ ὅμοια βεβίωται ἡμῖν· ὅς ⁹⁾ Διὸς μὲν υἱὸς εἰμι, τοσαῦτα δὲ πεπόνηκα, ἐκκαθαίρων τὸν βίον, Σηρία καταγωνιζόμενος, καὶ ἀνθρώπους ὑβριστὰς τιμωρούμενος. Σὺ δὲ ῥιζοτόμος εἶ, καὶ ἀγύρτης, νοσοῦσι μὲν ἴσως ἀνθρώποις χρήσιμος ἐπιθήσειν τῶν Φαρμάκων ¹⁰⁾, ἀνδρῶδες δὲ οὐδὲν ἐπιδεδειγμένος. Ἄσκ. Εὖ λέγεις, ὅτι σου τὰ ἐγκαύματα ἰασάμην, ὅτε πρώην ἀνῆλθες ἡμίφλεκτος, ὑπ' ἀμφοῖν διεφθαρμένος τὸ σῶμα ¹¹⁾, τοῦ χιτῶνος ¹²⁾, καὶ μετὰ τοῦτο, τοῦ πυρός. Ἐγὼ δέ, εἰ καὶ μηδὲν ἄλλο ¹³⁾, οὔτε ἐδού-

§. 80. 2. 3) καί.. γάρ. *etenim*. 4) das Wort ist doppelsinnig: der vom Blitz erschlagene. (Vergl. oben b. I. §. 7.) und stupid, seines Verstandes nicht mächtig. 5) σὲ ποιοῦντα ἃ μὴ θέμις ἐστίν. indem er nehmlich die Todten erweckte. 6) μεταλαμβάνω. gr. Gr. §. 119. 4. 2. c. Sch. Gr. §. 132. 3. 2. c. 7) γάρ verstärkt die Frage. 8) gr. Gr. §. 131. 4. a. Sch. Gr. §. 145. 4. a. Ἡρακλῆς, diese Form des Vocativus ist neben Ἡράκλεις gebräuchlich. gr. Gr. §. 48. Anm. 2. 9) i. e. ἐγὼ γάρ. 10) i. e. φάρμακά τινα. gr. Gr. §. 119. 4. 2. c. Sch. Gr. §. 132. 3. 2. c. 11) st. διεφθαρμένον τὸ σῶμα ἔχων. 12) von dem mit Nessos Blute vergifteten Gewande. 13) ἐποίησα sc. gr. Gr. §. 137. in ἄλλο. Schaefer ad L. Bos de Ellips. p. 790.

λευσα ὥσπερ σύ, οὔτε ἔξαινον ἔρια ἐν Λυδία, πορφυρίδα ἐνδεδυνώς, καὶ παιόμενος ὑπὸ τῆς Ὀμφάλης χρυσῷ σανδάλῳ, ἀλλ' οὔδ' μελαγχολήσας ἀπέκτεινα τὰ τέκνα καὶ τὴν γυναῖκα. Ἡρ. Εἰ μὴ παύσῃ λαιδορούμενός μοι, αὐτίκα μάλα εἴσῃ ¹⁴⁾, ὥς οὐ πολὺ σε ὀνήσει ἡ ἀθανασία, ἐπεὶ ἀράμενός σε, ῥίψω ἐπὶ κεφαλὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ὥστε μηδὲ τὸν Παιήονα ¹⁵⁾ ἰάσασθαί σε, τὸ κρανίον συντριβέντα. Ζι. Παύσασθε, Φημί, καὶ μὴ ἐπιταράττετε ἡμῖν τὴν συνουσίαν, ἢ ἀμφοτέρους ἀποπέμψομαι ὑμᾶς τοῦ συμποσίου. Καίτοι εὐγνωμον, ὦ Ἡρακλῆς, προκατακλίνεσθαί σου τὸν Ἀσκληπιόν, ἅτε ¹⁶⁾ καὶ πρότερον ἀποθανόντα.

IV. Hera und Leto (d. i. Latona).

(Lucian. D. D. XVI.)

Ἡρ. Καλὰ μὲν γάρ, ὦ Λητοῖ, καὶ ¹⁾ τὰ τέκνα ἔτεκες τῷ Διὶ. Λητ. Οὐ πᾶσαι, ὦ Ἡρα, τοιούτους τίκτειν δυνάμεθα, οἷος ὁ Ἡφαιστός ἐστιν. Ἡρ. Ἀλλ' οὗτος μὲν ὁ χωλός, ὅμως χρήσιμός γε ἐστί, τεχνίτης ὢν ἄριστος, καὶ κατακεκόσμηκεν ἡμῖν τὸν οὐρανόν· οἱ δὲ σοὶ παῖδες ²⁾, ἡ μὲν αὐτῶν ἀρρῆνικὴ πέρα τοῦ μέτρου,

14) εἶδω. 15) Sprichwörtlich. Vergl. Homer Il. s. 401. 16) ἅτε hebt den schon im Participio enthaltenen Begriff des Grundes stärker hervor.

1) αὐτὴ καλὴ εὔσα καὶ τέκνα καλὰ ἔτεκες mit Ironie. Die Conjunction γάρ läßt einen Satz voraus denken, etwa, εἰκότως ὑπερήφανος εἶ. So fängt bisweilen auch *nempe* eine leidenschaftliche Rede an. 2) der Nominativus steht häufig vor distributiven

καὶ ὄρειος, καὶ τὸ τελευταῖον ³⁾, ἐς τὴν Σκυ-
 θίαν ἀπελθοῦσα, πάντες ἴσασιν οἷα ἐσθίει ⁴⁾,
 ξενοκτονοῦσα, καὶ μιμουμένη τοὺς Σκύθας αὐ-
 τοὺς, ἀνθρωποφάγους ὄντας. Ὁ δ' Ἀπόλλων
 προσποιεῖται μὲν πάντα εἰδέναι, καὶ τοξεύειν
 καὶ κιθαρίζειν, καὶ ἰατρὸς εἶναι, καὶ μαντεύ-
 εσθαι, καὶ καταστησάμενος ἐργαστήρια ⁵⁾ τῆς
 μαντικῆς, τὸ μὲν ἐν Δελφοῖς, τὸ δ' ἐν Κλάρῳ,
 καὶ ἐν Διδύμοις, ἐξαπατᾷ τοὺς χρωμένους αὐ-
 τῷ, λοξὰ ἀποκρινόμενος, ὡς ἀκίνδυνον εἶναι τὸ
 σφάλμα. Καὶ πλουτεῖ μὲν ἀπὸ τοῦ τοιούτου·
 πολλοὶ γάρ ⁶⁾ οἱ ἀνόητοι καὶ παρέχοντες αὐτοὺς
 καταγοητεύεσθαι· πλὴν οὐκ ἀγνοεῖται γε ὑπὸ
 τῶν συνετωτέρων τὰ πολλὰ τερατευόμενος ⁷⁾.
 αὐτὸς γοῦν ὁ μάντις ἠγνόει, ὅτι φονεύσει μὲν
 τὸν ἐρώμενον ⁸⁾ τῷ δίσκῳ, οὐ προσημαντεύσασα
 δέ, ὡς φεύξεται αὐτὸν ἢ Δάφνη, καὶ ταῦτα ⁹⁾
 οὕτω καλὸν καὶ κομήτην ὄντα. Ὡστε οὐχ ὀρῶ

Sätzen. st. τῶν δὲ σῶν παιδῶν, ἡ μὲν ἀρρήτινῃ. Hier
 gibt auch das Anacoluthon, wobey man sich nach
 παῖδες eine kleine Pause denken muß, der Rede ei-
 nen leidenschaftlichern Character. 3) gr. Gr. §. 112.
 Anm. 2. Sch. Gr. §. 125. Anm. 5. 4) *quali (quam
 nefando) victu utatur*. Hera. will sagen ἐσθίει
 κρέα ἀνθρώπινα, drückt dieses aber, als ob ihr der
 Abscheu nicht erlaubte, gerade heraus zu sprechen,
 mit größerm Nachdrucke durch eine Umschreibung
 aus. 5) Werkstätten, mit Verachtung. 6) εἰσί.
 7) i. e. οἱ συνετωτέροι οὐκ ἀγνοοῦσιν ὅτι τὰ πολλὰ τερα-
 τεύεται. gr. Gr. §. 131. 4. a. Sch. Gr. §. 145. 4. a. 8)
 den Hyakinthos. 9) *quamvis*. gr. Gr. §. 137. Sch.
 Gr. §. 151. S. 367. in καὶ ταῦτα.

καθότι καλλιτεκνότερα τῆς Νιόβης ¹⁰⁾ ἔδοξας. Λητ. Ταῦτα μέντοι τὰ τέκνα, ἡ Ξενοκτόνος, καὶ ὁ ψευδόμαντις, οἶδα, ὅπως λυπεῖ σε, ὀρώμενα ἐν τοῖς θεοῖς, καὶ μάλιστα, ὅταν ἡ μὲν ἐπαινῇται ἐς τὸ κάλλος, ὁ δὲ κιθαρίζῃ ἐν τῷ συμποσίῳ θαυμαζόμενος ὑφ' ἀπάντων. Ἡρ. Ἐγέλασα ¹¹⁾, ὦ Λητοῖ· ἐκεῖνος θαυμαστός, ὃν ὁ Μαρσύας, εἰ τὰ δίκαια αἱ Μοῦσαι δικάσαι ἤθελον, ἀπέδειρεν ἄν, αὐτὸς κρατήσας τῇ μουσικῇ; νῦν δὲ κατασοφισθεῖς ἄθλιος ¹²⁾ ἀπόλωλεν, ἀδίκως ἀλούς ¹³⁾. ἡ δὲ καλή σου παρθένος οὕτω καλή ἐστίν, ὥστε ἐπεὶ ἔμαθεν ὀφθεῖσα ¹⁴⁾ ὑπὸ τοῦ Ἀκταίωνος, φοβηθεῖσα μὴ ὁ νεανίσκος ἐξαγορεύσῃ ¹⁵⁾ τὸ αἶσχος αὐτῆς, ἐπαφῆκεν αὐτῷ τοὺς κύνας ¹⁶⁾. Λητ. Μέγα, ὦ Ἡρα, φρονεῖς, ὅτι ζύνει τῷ Διὶ, καὶ συμβασιλεύεις αὐτῷ, καὶ διὰ τοῦτο ὑβρίζεις ἀδεῶς· πλὴν ἄλλ' ὄψομαι σε μετ' ὀλίγον αὖθις δακρύουσαν, ὁπότεν σὲ καταλιπὼν ἐς τὴν γῆν κατή, ταῦρος ἢ κύκνος γενόμενος.

10) S. oben b. I. §. 4. 11) ich muß lachen. Der Aoristus stellt die noch dauernde, aber schon früher angefangene Handlung in die Vergangenheit. 12) ἄθλιος. das Adjectivum steht nach einem nicht ungewöhnlichen Sprachgebrauche statt des Adverbii ἀθλίως; wie Dial. D. VI. 8. vom Ixion: τροχῷ ἄθλιος προσδεθείς συμπεριενεχθήσεται μετ' αὐτοῦ αἰεί. und an andern Stellen. 13) i. e. νικηθεῖς. Der Aoristus ἐάλων und das Perfectum ἤλωνκα hat passive Bedeutung. 14) gr. Gr. §. 131. 4. a. Sch. Gr. §. 145. 4. a. 15) gr. Gr. §. 135. 4. Sch. Gr. §. 149. 4. 16) Die Geschichte des Aktäon S. oben b. I. §. 6.

V. Hera und Zeus.

(Lucian. D. D. XVIII.)

Ἡρ. Ἐγὼ μὲν ¹⁾ ἡσχυρόμην ἄν, ὦ Ζεῦ, εἴ μοι τοιοῦτος ἦν υἱός, θῆλυς οὕτω καὶ διεφθαρμένος ὑπὸ τῆς μέθης· μήτρα μὲν ἀναδεδεμένος τὴν κόμην ²⁾, τὰ πολλὰ ³⁾ δὲ μαινομέναις γυναιξὶ συνών, ἀβρότερος αὐτῶν ἐκείνων, ὑπὸ τυμπάνοις καὶ αὐλοῖς καὶ κυμβάλοις χορεύων· καὶ ὅλως παντὶ μάλλον ἑοικώς, ἢ σοὶ τῷ πατρί. Ζ. Καὶ μὴν οὗτός γε ὁ θηλυμίτης, ὁ ἀβρότερος τῶν γυναικῶν, οὐ μόνον, ὦ Ἡρα, τὴν Λυδίαν ἐχειρώσατο, καὶ τοὺς κατοικοῦντας τὸν Τρωῖλον ἔλαβε, καὶ τοὺς Θρᾷκας ὑπηγάγετο, ἀλλὰ καὶ ἐπ' Ἰνδοὺς ἐλάσας τῷ γυναικείῳ τούτῳ στρατιωτικῷ, τοὺς τε ἐλέφαντας εἶλε, καὶ τῆς χώρας ἐκράτησε, καὶ τὸν βασιλέα πρὸς ὀλίγον ἀντιστῆναι πολμήσαντα, αἰχμάλωτον ἀπήγαγε· καὶ ταῦτα ἅπαντα ἔπραξεν, ὀρχούμενος ἅμα, καὶ χορεύων, θύρσοις χρώμενος κιττίνοις, μεθύων, ὡς Φῆς, καὶ ἐνθεάζων. Εἰ δέ τις ἐπεχείρησε λαιδορῆσασθαι αὐτῷ, ὑβρίσας ἐς τὴν τελετήν, καὶ τοῦτον ἐτιμωρήσατο, ἢ καταδήσας τοῖς κλήμασιν ⁴⁾, ἢ διασπασθῆναι ποιήσας ὑπὸ τῆς μητρὸς ⁵⁾ ὥσπερ νεβρόν. Ὅρᾳς ὡς ἀνδρεῖα ταῦτα, καὶ οὐκ ἀνάξια τοῦ

1) man denke als Gegensatz: σὺ δὲ οὐκ αἰσχύνη. 2) gr. Gr. §. 118. 5. Sch. Gr. §. 134. 4. 3) meistens theils. 4) wie den Lycurgus in Thracien. Vergl. oben b. II. §. 3. 5) wie den Pentheus in Theben. S. Ebendaa. §. 4.

πατρός; εἰ δὲ παιδιὰ καὶ τρυφὴ πρόσεστιν αὐτοῖς, οὐδεὶς Φθόνος ⁶⁾· καὶ μάλιστα εἰ λογίσαιτό τις, οἷος ⁷⁾ ἂν νήφων οὗτος ἦν, ὅπου ταῦτα μεθύων ποιεῖ.

VI. Hermes und Maja.

(Lucian. D. D. XXIV.)

Ἑρμ. Ἔστι γάρ ¹⁾ τις, ὃ μῆτερ, ἐν οὐρανῷ θεὸς ἀθλιώτερος ἐμοῦ; Μαῖ. Μὴ λέγε, ὃ Ἑρμῇ, τοιοῦτον μηδέν ²⁾. Ἑρμ. Τί μὴ λέγω ³⁾, ὃς τοσαῦτα πράγματα ἔχω, μόνος κάμνων, καὶ πρὸς τοσαύτας ὑπηρεσίας διασπώμενος; ἔωθεν μὲν γὰρ ἐξαναστάντα σάιρειν τὸ συμπόσιον δεῖ· καὶ διαστρώσαντα τὴν κλισίαν, εἴτα εὐθετήσαντα ἕκαστα, παρεστάναι τῷ Διῖ, καὶ διαφέρειν τὰς ἀγγελίας τὰς παρ' αὐτοῦ, ἄνω καὶ κάτω ἡμεροδρομοῦντα ⁴⁾· καὶ ἐπανελθόντα ἔτι κεκονιμένον παρατιθέναι τὴν ἀμβροσίαν. Πρὶν δὲ τὸν νεώνητον τοῦτον οἶνοχόον ἦκειν ⁵⁾, καὶ τὸ νέκταρ ἐγὼ ἐνέχεον. Τὸ δὲ πάντων δεινότατον ⁶⁾, ὅτι μηδὲ νυκτὸς

6) so muß man ihm das nicht mißgönnen. 7) wie tapfer und männlich.

1) S. zu IV. 1. 2) μή . . μηδέν. gr. Gr. §. 135. 6. Sch. Gr. §. 149. 6. 3) λέγω ist der Coniunctivus. S. gr. Gr. §. 126. Anm. 7. Sch. Gr. §. 140. Anm. 6. 4) i. e. ὡς ἡμεροδρόμον τρέχοντα. 5) πρὶν . . ἦκειν. gr. Gr. §. 136. Sch. Gr. §. 150. S. 361. in πρὶν. Der neue Mundschenk ist der vom Zeus aus Troja entführte Ganymedes. In ἦκειν liegt der Begriff einer vergangenen Zeit. 6) gr. Gr. §. 138. IV. 6. Sch. Gr. §. 131. Anm. 4.

καθεύδω μόνος τῶν ἄλλων, ἀλλὰ δεῖ με καὶ τότε τῷ Πλούτῳ ψυχαγωγεῖν, καὶ νεκροπομπὸν εἶναι, καὶ παρυστάναι τῷ δικαστηρίῳ. Οὐ γὰρ ἱκανά μοι τὰ τῆς ἡμέρας ἔργα, ἐν παλαίστραις εἶναι, κἂν ⁷⁾ ταῖς ἐκκλησίαις κηρύττειν, καὶ ῥήτορας ἐκδιδάσκειν, ἀλλ' ἔτι καὶ νεκρικὰ συνδιαπράττειν μεμερισμένον. Καίτοι τὰ μὲν τῆς Λήδας τέκνα ⁸⁾ παρ' ἡμέραν ἑκάτερος ἐν οὐρανῷ ἢ ἐν ἄδου εἰσὶν· ἐμοὶ δὲ κατ' ἐκάστην ἡμέραν καὶ ταῦτα κἀκεῖνα ποιεῖν ἀναγκαῖον. Καὶ οἱ μὲν Ἀλκμήνης καὶ Σεμέλης, ἐκ γυναικῶν δυστήνων γενόμενοι, εὐωχοῦνται ἀφρόντιδες· ὁ δὲ Μαίας τῆς Ἀτλαντίδος ⁹⁾, διακονοῦμαι αὐτοῖς. Καὶ νῦν ἄρτι ἤκοντά με ἀπὸ Σιδῶνος παρὰ τῆς Ἀγήμορος θυγατρὸς ¹⁰⁾, ἐφ' ἣν πέπομφέ ¹¹⁾ με ὀψόμενον ¹²⁾ ὃ τι πράττει ἢ παῖς, μηδὲ ἀναπνεύσαντα, πέπομφεν αὖθις ἐς τὸ Ἄργος ἐπισκεψόμενον τὴν Δανάην· εἴτ' ἐκείθεν ἐς Βοιωτίαν, Φησίην, ἐλθὼν, ἐν παρόδῳ τὴν Ἀντιόπην ἰδέ. Καὶ ὅλως ἀπηγόρευκα ἤδη. Εἰ γοῦν μοι δυνατόν ἦν, ἡδέως ἂν ἡξίωσα πεπεῖσθαι ¹³⁾,

7) καὶ ἐν. 8) τὰ.. τέκνα. Der Nominativus steht mit gewöhnlicher Nachlässigkeit statt des Genitivs vor ἑκάτερος, ἑκάστος und ähnlichen Theil-Wörtern (*partitivis*). S. oben zu C. IV. 2. 9) Maia, die Tochter des Atlas, eines der ältesten Götter, wird mit Stolz den sterblichen und gemeinen Weibern entgegengesetzt. 10) Europa. 11) πέμπω. 12) das Partic. futuri zeigt die Absicht an. 13) πεπεῖσθαι.

ὥςπερ οἱ ἐν γῇ κακῶς δουλεύοντες ¹⁴⁾. Μαῖ.
 Ἐὰ ταῦτα, ὦ τέκνον· χρὴ γὰρ πάντα ὑπε-
 ρετεῖν τῷ πατρί, νεανίαν ὄντα· καὶ νῦν, ὥςπερ
 ἐπέμφθης, σόβει ἐς Ἄργος, εἴτα ἐς τὴν Βοιω-
 τίαν, μὴ καὶ πληγὰς βραδύνων λάβῃς· ὀξύ-
 χολοὶ γὰρ οἱ ἐρῶντες.

VII. Zephyrus und Notus.

(Lucian. Dial. Marin. XV.)

Ζέφ. Οὐ πώποτε πομπὴν ἐγὼ μεγαλοπρε-
 πεστέραν εἶδον ἐν τῇ θαλάσσῃ, ἀφ' αὐ¹⁾ γε
 εἰμί, καὶ πνέω. Σὺ δὲ οὐκ εἶδες, ὦ Νότε;
 Νότ. Τίνα ταύτην λέγεις, ὦ Ζέφυρε, τὴν
 πομπήν ²⁾; ἢ τίνες οἱ πέμποντες ἦσαν; Ζέφ.
 Ἡδίστου θεάματος ἀπελείφθης ³⁾, οἶον οὐκ
 ἂν ἄλλο ἴδοις ἔτι. Νότ. Παρὰ τὴν ἐρυθρὰν
 γὰρ ⁴⁾ θαλάσσαν εἰργαζόμεν· ἐπέπνευσα δέ τι
 καὶ μέρος τῆς Ἰνδικῆς, ὅσα παράλια τῆς χῶ-
 ρας ⁵⁾· οὐδὲν οὖν οἶδα ὧν λέγεις. Ζέφ.
 Ἀλλὰ τὸν Σιδώνιον Ἀγήνορα οἶδας; Νότ.
 Ναί· τὸν τῆς Εὐρώπης πατέρα· τί μὲν; Ζέφ.
 Περὶ αὐτῆς ἐκείνης διηγήσομαί σοι. Νότ. Μῶν
 ὅτι ὁ Ζεὺς ἐραστὴς ἐκ πολλοῦ τῆς παιδός;

14) zu Athen konnten Sklaven, die allzu sehr gemifs-
 handelt wurden, fordern, an einen andern Herrn ver-
 kauft zu werden.

1) χρόνου sc. 2) st. τίς ἐστὶν αὐτὴ ἡ πομπή, ἣν
 λέγεις; oder: περὶ τίνος πομπῆς λέγεις; 3) gr. Gr.
 §. 119. 4. 1. Sch. Gr. §. 132. 3. 1. 4) γὰρ läßt einen
 Satz hinzudenken; etwa: οὐκ ἐδυνάμην ἰδεῖν αὐτό. 5)
 i. e. τὰ παράλια μέρη τῆς Ἰνδικῆς χώρας.

τοῦτο γὰρ ⁶⁾ καὶ πάλαι ἠπιστάμην. Ζέφ. Οὐκοῦν τὸν μὲν ἔρωτα οἶσθα· τὰ μετὰ ταῦτα δὲ ἤδη ἄκουσον. Ἡ μὲν Εὐρώπη κατεληλύθει ἐπὶ τὴν ἡϊόνα παίζουσα, τὰς ἡλικιώτιδας παραλαβοῦσα· ὁ Ζεὺς δὲ, ταύρῳ εἰκάσας ἑαυτόν, συνέπαιζεν αὐταῖς, κάλλιστος Φαινόμενος· λευκός τε γὰρ ἦν ἀκριβῶς, καὶ τὰ κέρατα εὐκαμπής, καὶ τὸ βλέμμα ἥμερος. Ἐσκήρτα οὖν καὶ αὐτὸς ἐπὶ τῆς ἡϊόνας, καὶ ἐμυηᾶτο ἡδιστον, ὥστε τὴν Εὐρώπην τολμῆσαι καὶ ἀναβῆναι αὐτόν. Ὡς δὲ τοῦτ' ἐγένετο, δρομαῖος ⁷⁾ μὲν ὁ Ζεὺς ὥρμησεν ἐπὶ τὴν θάλασσαν Φέρων αὐτήν, καὶ ἐνήχετο ἐμπεσών· ἡ δὲ πάνυ ἐκπλαγεῖσα ⁸⁾ τῷ πράγματι, τῇ λαιᾷ μὲν εἶχετο τοῦ κέρατος ⁹⁾, ὥς μὴ ἀπολισθάνοι· τῇ ἑτέρᾳ δὲ ἠνεμωμένον τὸν πέπλον συνεῖχεν. Νότ. Ἡδὺ τοῦτο θάμα, ὦ Ζέφυρε, εἶδες, καὶ ἐρωτικόν, νηχόμενον τὸν Δία, φέροντα τὴν ἀγαπωμένην. Ζέφ. Καὶ μὲν τὰ μετὰ ταῦτα ἡδίω ¹⁰⁾ παραπολύ, ὦ Νότε· ἡ γὰρ θάλασσα εὐθύς ἀκύμων ἐγένετο, ἡμεῖς δὲ πάντες ἡσυχίαν ἄγοντες παρηκολουθοῦμεν. Ἐρωτες δὲ παραπετώμενοι μικρὸν ὑπὲρ τὴν θάλασσαν, ὥς ἐνίοτε ἄκροις τοῖς ποσὶ ἐπιψαύειν τοῦ ὕδατος, ἡμμένας ¹¹⁾ τὰς δᾶδας φέροντες, ἡδον ἅμα τὸν ὑμέναιον. Αἰ Νηρη-

6) man denke voraus: dieses brauchst du mir nicht zu erzählen. 7) so viel als: δρόμῳ. 8) ἐκπλήττω. 9) gr. Gr. §. 119. 6. 3. Sch. Gr. §. 132. Anm. 3. 10) i. e. ἡδίονα. gr. Gr. §. 50. Sch. Gr. §. 55. 11) ἄπτω.

ἴδες δὲ ἀναδῦσαι παρίππευον ἐπὶ τῶν δελφίνων, ἐπικροτοῦσαι, ἡμίγυμνοι αἱ πολλαί· τότε τῶν Τριτώνων γένος, καὶ εἴ τι ἄλλο ¹²⁾ μὴ φοβερόν ἰδεῖν ¹³⁾ τῶν θαλασσίων, ὅπαντα περιεχόρευε τὴν παῖδα· ὁ μὲν γὰρ Ποσειδῶν ἐπιβεβηκὼς ἄρματος, παροχουμένην τε καὶ τὴν Ἀμφιτρίτην ἔχων, προῆγε γεγηθώς, προσδοιπορῶν νηχομένῳ τῷ ἀδελφῷ. Ἐπὶ πᾶσι δὲ τὴν Ἀφροδίτην δύο Τρίτωνες ἔφερον, ἐπὶ κόγχῃς κατακειμένην, ἀνθ' ἧς παντοῖα ἐπιπάττουσαν τῇ νύμφῃ. Ταῦτα ἐκ Φοινίκης ἄχρι τῆς Κρήτης ἐγένετο. Ἐπεὶ δὲ ἐπέβη τῇ νήσῳ, ὁ μὲν ταῦρος οὐκέτι ἐφαίνετο ¹⁴⁾· ἐπιλαβόμενος δὲ τῆς χειρὸς ὁ Ζεὺς ἀπῆγε τὴν Εὐρώπην εἰς τὸ Δίκταιον ἄντρον· ἡμεῖς δὲ ἐμπεσόντες, ἄλλος ἄλλο ¹⁵⁾ τοῦ πελάγους μέρος διεκυμαίνομεν. Νότ. Ὡ μακάριε Ζεφυρε τῆς θεάς ¹⁶⁾! Ἐγὼ δὲ γρύπας ¹⁷⁾, καὶ ἐλέφαντας, καὶ μέλανας ἀνθρώπους ἐώρων.

VIII. Der Kyklope Polyphemos und Poseidon.

(Lucian. Dial. Mar. II.)

Κυκ. ὦ πάτερ, οἷα πέπονθα ¹⁾ ὑπὸ τοῦ

12) sl. καὶ τὰ ἄλλα τῶν θαλ. ὅσα μὴ φοβερά ἐστίν. 13) ἰδεῖν. *visu*. gr. Gr. §. 127. 3. Sch. Gr. §. 141. 3. 14) i. e. ἠφανίσθη. 15) S. oben a. §. 3. 8. 16) der Genitivus vervollständigt den Begriff des vorhergehenden Beyworts durch Beyfügung der Ursache. gr. Gr. §. 119. Anm. 10. Sch. Gr. §. 132. 5. I. 17) fabelhafte Thiere, die man nach Indien und an den Rand des Oceanos setzte.

1) πάσχω.

καταράτου ξένου, ὃς μεθ' ὤσας ἐξετύφλωσέ με, κοιμωμένῳ ἐπιχειρήσας. Ποσ. Τίς δὲ ὁ ταῦτα τολμήσας, ὦ Πολύφημε; Κυκ. Τὸ μὲν πρῶτον Οὔτιν ἑαυτὸν ἀπενάλει ²⁾· ἐπεὶ δὲ διέφυγε, καὶ ἔξω ἦν βέλους, Ὀδυσσεὺς ὀνομάζεσθαι ἔφη. Ποσ. Οἶδα ὃν λέγεις, τὸν Ἰθακήσιον· ἐξ Ἰλίου δ' ἀνέπλει. Ἀλλὰ πῶς ταῦτ' ἔπραξεν, οὐδὲ πάνυ εὐθαρσῆς ὢν; Κυκ. Κατέλαβον ἐν τῷ ἄντρῳ, ἀπὸ τῆς νομῆς ἀναστρέψας, πολλοὺς τινας, ἐπιβουλεύοντας δηλονότι τοῖς ποιμνίοις· ἐπεὶ γὰρ ἐπέθηνκα τῇ θύρᾳ τὸ πῦμα (πέτρα δὲ ἔστι μοι παρμεγέθης) καὶ τὸ πῦρ ἀνέκαυσα ³⁾, ἑναυσάμενος ὃ ἔφερον δένδρον ⁴⁾ ἀπὸ τοῦ ὄρους, ἐφάνησαν ἀποκρύπτειν αὐτοὺς πειρώμενοί· ἐγὼ δὲ συλλαβὼν αὐτῶν τινας, ὥσπερ εἰκὸς ἦν, κατέφαγον, ληστὰς ὄντας. Ἐνταῦθα ὁ πανουργότατος ἐκεῖνος, εἴτε Οὔτις, εἴτε Ὀδυσσεὺς ἦν, δίδωσί μοι πιεῖν φάρμακόν τι ⁵⁾ ἐγχέας, ἥδ' ὃ μὲν καὶ εὖοσμον, ἐπιβουλότατον δέ, καὶ ταραχωδέστατον· ἅπαντα γὰρ εὐθὺς ἐδόκει μοι περιφέρεισθαι πτόντι, καὶ τὸ σπήλαιον αὐτὸ ἀνεστρέφετο, καὶ οὐκέτι ὅλως ἐν ἑμαυτῷ ἤμην ⁶⁾· τέλος δὲ ἐς ὕπνον κατεσπάρσην. Ὁ δέ, ἀποξύσας τὸν μοχλόν ⁷⁾, καὶ πυρώσας γε προσέτι, ἐτύφλωσέ με καθεύδοντα· καὶ ἀπ'

2) Vergl. Odyss. IX. 365. 3) ἀνακαίω. 4) gr. Gr. §. 130. 2. Sch. Gr. §. 144. 4. 5) den dem Kyklopen vorher unbekannten Wein. 6) st. ἦν. 7) den Baumstamm.

ἐκείνου ⁸⁾ τυφλὸς εἰμί σοι ⁹⁾, ὦ Πόσειδον.
 Ποσ. Ὡς βαθύν ¹⁰⁾ ἐκαιμήθης, ὦ τέκνον, ὅς
 οὐκ ἐξέθορες μεταξύ ¹¹⁾ τυφλούμενας. Ὁ δ'
 οὖν Ὀδυσσεὺς πῶς διέφυγεν; οὐ γὰρ ἂν, εὖ
 οἶδ' ὅτι, ἐδυνήθη ¹²⁾ ἀποκινῆσαι τὴν πέτραν
 ἀπὸ τῆς θύρας. Κυκ. Ἀλλ' ἐγὼ ἀφείλον,
 ὥς μᾶλλον αὐτὸν λάβοιμι ἐξιόντα· καὶ καθί-
 σας παρὰ τὴν θύραν ἐθήρων τὰς χεῖρας ἐκπε-
 τάσας, μόνα παρεῖς τὰ πρόβατα ἐς τὴν νομήν,
 εὐτειλάμενος τῷ κριῶ ¹³⁾, ὅποσα ἐχρῆν πράτ-
 τειν αὐτὸν ὑπὲρ ἐμοῦ. Ποσ. Μανθάνω, ὑπ'
 ἐκείνοις ¹⁴⁾ ὅτι γε ἔλαθεν ὑπεξελθὼν σε.
 Ἀλλὰ τοὺς ἄλλους γε Κύκλωπας σ' ἔδει ἐπι-
 βοήσασθαι ἐπ' αὐτόν. Κυκ. Συνεκάλεσα, ὦ
 πάτερ, καὶ ἦκον· ἐπεὶ δὲ ἦροντο ¹⁵⁾ τοῦ ἐπι-
 βουλεύσαντος τοῦνομα, καὶ γὰρ ¹⁶⁾ ἔφην, ὅτι
 Οὐτίς ἐστί, μελαγχολᾷν οἰηθέντες ¹⁷⁾ με,
 ὥχοντο ἀπιόντες. Οὕτω κατεσοφίσάτό με ὁ
 κατάρατος τῷ ὀνόματι. Καὶ ὁ μάλιστα ἠνίασέ

8) χρόνου sc. 9) σοι steht häufig, vorzüglich in vertraulicher Rede, wenn die Handlung in irgend einer Beziehung auf das Gefühl des Angeredeten gedacht werden kann. 10) ἔπνον sc. 11) gr. Gr. §. 137. Sch. Gr. §. 151. in μεταξύ, welches mit dem Participio verbunden zu werden pflegt. 12) Mau verb. οὐκ ἐδυνήθη ἂν ἀποκινῆσαι. Die Worte εὖ οἶδ' ὅτι werden als Bekräftigungsformel der Rede ohne grammatische Verbindung eingeschoben. 13) Vergl. Odyss. IX. 447. 14) τοῖς προβάτοις sc. Mau verb. ὅτι ἔλαθεν σε (gr. Gr. §. 131. Anm. 3. Sch. Gr. §. 145. Anm. 5.) ὑπεξελθὼν ὑπ' ἐκείνοις, κακρυμμένος sc. 15) ἔρομαι. 16) καὶ ἐγώ. 17) οἶομαι.

με ¹⁸⁾), ὅτι καὶ ὄνειδίζων ἐμοὶ τὴν συμφορὰν, οὐδ' ὁ πατήρ, Φησὶν, ὁ Ποσειδῶν, ἰάσεται σε. Ποσ. Θάρσει, ὦ τέκνον, ἀμυνοῦμαι γὰρ αὐτόν, ὥς μάθῃ, ὅτι, εἰ καὶ πῆρυσίν μοι Ὀφθαλμῶν ἰᾶσθαι ἀδύνατον, τὰ γοῦν τῶν πλεόντων ¹⁹⁾ ἐπ' ἐμοὶ ἐστί· πλεῖ δὲ ἔτι.

IX. Panope und Galene.

(Lucian. Dial. Mar. V.)

Παν. Εἶδες, ὦ Γαλήνη, χθές, οἷα ἐποίησεν ἡ Ἔρις παρὰ τὸ δεῖπνον ἐν Θετταλίᾳ, διότι μὴ καὶ αὐτὴ ἐκλήθῃ ἐς τὸ συμπόσιον; Γαλ. Οὐ συνειστιώμην ὑμῖν ἔγωγε· ὁ γὰρ Ποσειδῶν ἐκέλευσέ με, ὦ Πανόπη, ἀκύμαντον ἐν τοσοῦτῳ ¹⁾ φυλάττειν τὸ πέλαγος. Τί δ' οὖν ἐποίησεν ἡ Ἔρις μὴ παροῦσα; Παν. Ἡ Θέτις μὲν ἤδη καὶ ὁ Πηλεὺς ἀπεληλύθουσιν ²⁾ ἐς τὸν θάλαμον, ὑπὸ τῆς Ἀμφιτρίτης καὶ τοῦ Ποσειδῶνος παραπεμφθέντες. Ἡ δ' Ἔρις ἐν τοσοῦτῳ λαθοῦσα πάντας, ἐδυνήθῃ δὲ ῥαδίως, τῶν μὲν πινόντων, ἐνίων δὲ κροτούντων, ἢ τῷ Ἀπόλλωνι κιθαρίζοντι, ἢ ταῖς Μούσαις ἀδούσαις προσεχόντων τὸν νοῦν, ἐνέβαλεν ἐς τὸ συμπόσιον μῆλόν τι πάγκαλον, χρυσοῦν ὄλον, ὦ Γαλήνη· ἐπεγέγραπτο δέ, Ἡ καλὴ λαβέτω. Κυλινδούμενον δὲ τοῦτο, ὥσπερ ἐξεπίτηδες, ἤκεν ἐνθα Ἥρα τε, καὶ Ἀφρο-

18) ἔστι τοῦτο sc. gr. Gr. §. 138. IV. 5. 19) τὰ τῶν πλεόντων. das Schicksal der Schiffenden. gr. Gr. §. 115. Anm. 2. Sch. Gr. §. 128. Anm. 1.

1) χρόνῳ sc. 2) ἀπέρχομαι.

δίτη, καὶ Ἀθηνᾶ κατεκλίνοντο ³⁾). Καπειδὴ ⁴⁾ ὁ Ἑρμῆς ἀνελόμενος ἐπελέξατο τὰ γεγραμμένα, αἱ μὲν Νηρηίδες ἡμεῖς ἀπεσιωπήσαμεν· τί γὰρ ἔδει ποιεῖν, ἐκείνων ⁵⁾ παρουσῶν; αἱ δὲ ἀντεποιοῦντο ἐκάστη ⁶⁾, καὶ αὐτῆς εἶναι τὸ μῆλον ἡξίου. Καὶ εἰ μὴ γε ὁ Ζεὺς διέστησεν αὐτάς, καὶ ἄχρι χειρῶν ἂν προῦχώρησε τὸ πρῶγμα. Ἄλλ' ἐκεῖνος, αὐτὸς μὲν οὐ κρινῶ, Φησί, περὶ τούτου, (καίτοι ἐκεῖναι αὐτὸν δικάσαι ἡξίου), ἅπιτε δὲ ἐς τὴν Ἰδὴν παρὰ τὸν Πριάμου παῖδα· ὅς ⁷⁾ οἷδέ τε διαγνῶναι τὸ καλλίον, Φιλόκαλος ὢν, καὶ οὐκ ἂν ἐκεῖνος δικάσειε κακῶς. Γαλ. Τί οὖν αἱ θεαί, ὦ Πανόπη ⁸⁾; Παν. Τήμερον, οἶμαι, ἀπίασι πρὸς τὴν Ἰδὴν, καὶ τις ἥξει μετὰ μικρὸν ἀπαγγελῶν ἡμῖν τὴν κρατοῦσαν. Γαλ. Ἦδη σοι Φημί, οὐκ ἄλλη κρατήσῃ, τῆς Ἀφροδίτης ἀγωνιζομένης, ἣν μὴ τι πάνυ ὁ διαιτητῆς ἀμβλυώττη.

X. Xanthos und Thalassa (das Meer).

(Lucian. Dial. Mar. XI.)

Ξάν. Δέξαι με, ὦ Θάλαττα, δεινὰ πεπονθότα ¹⁾, καὶ κατὰσβεσόν ²⁾ μου τὰ τραύματα. Θάλ. Τί τοῦτο, ὦ Ξάνθε; τίς σε κατέκασεν ³⁾; Ξάν. ἩΦαιστος· ἄλλ' ἀπηνθράκωμαι ὅλως ὁ κακοδαίμων, καὶ ζέω. Θάλ. Διὰ τί δέ σοι καὶ ἐνέβαλε τὸ πῦρ; Ξάν. Διὰ τὸν ταύτης ⁴⁾ υἱὸν τῆς Θέτιδος· ἐπεὶ γὰρ Φο-

3) nach altem Gebrauche, wo man bey Tische lag.

4) καὶ ἐπειδὴ. 5) die vorhin genannten Göttinnen.

6) gr. Gr. §. 133. II. 6. 7) st. οὗτος. 8) ἐποίησαν sc.

1) πάσχω. 2) κατασβέννυμι. 3) κατακαίω. 4) ταύ-

νεύοντα τοὺς Φρύγας ἰκέτευσα ⁵⁾, ὁ δ' οὐκ ἐπαύσατο τῆς ὀργῆς, ἀλλ' ὑπὸ τῶν νεκρῶν ἀπέφραττε μοι τὸν ῥοῦν, ἐλεήσας τοὺς ἀθλίους ἐπῆλθον, ἐπικλύσαι θάλων ⁶⁾, ὡς φοβηθεῖς ἀπόσχοιτο ⁷⁾ τῶν ἀνδρῶν. Ἐνταῦθα ὁ Ἥφαιστος, ἔτυχε γάρ πλησίον που ὦν, πᾶν, οἶμαι, ὅσον ἐν τῇ Δήμνῳ πῦρ εἶχε, καὶ ὅσον ἐν τῇ Αἶτνῃ ⁸⁾, καὶ εἶποθι ἄλλοθι, Φέρων ἐπῆλθέ μοι· καὶ κατέκαυσε μὲν τὰς πτελέας καὶ μυρίας ὥπτησε δὲ καὶ τοὺς κακοδαίμονας ἰχθῦς, καὶ τὰς ἐγχέλεις· αὐτὸν δὲ ἐμὲ ὑπερκαχλάσαι ποιήσας μικροῦ δεῖν ⁹⁾ ὅλον ξηρὸν εἶργασται. Ὅρᾳς δ' οὖν, ὅπως διάκειμαι ὑπὸ τῶν ἐγκαυμάτων. Θάλ. Θολερός, ὦ Ξάνθε, καὶ Θερμός ¹⁰⁾, ὡς εἰκός· τὸ αἶμα μὲν ἀπὸ τῶν νεκρῶν· ἡ Θέρμη δέ, ὡς Φῆς, ἀπὸ τοῦ πυρός. Καὶ εἰκότως ¹¹⁾, ὦ Ξάνθε, ὅς ¹²⁾ ἐπὶ τὸν ἐμὸν υἱὼνδον ¹³⁾ ὥρμησας, οὐκ αἰδεσθεῖς ὅτι Νηρηΐδος υἱὸς ἦν ¹⁴⁾. Ξάν. Οὐκ ἔδει οὖν ἐλεῆσαι

της. hinweisend auf die in der Nähe befindliche Thetis. So wird οὗτος und ὅς häufig statt eines Adverbii, für hier, da, gesetzt. 5) Vergl. Homer. Ilias XXI. 214. sqq. 6) τὸν Ἀχιλλέα sc. 7) ἀπέχω. c. genit. gr. Gr. §. 119. 4. 1. Sch. Gr. §. 132. 3. 1. 8) Lemnos u. der Aetna, als Werkstätten Vulkans. 9) gr. Gr. §. 137. Sch. Gr. §. 151. S. 367. in πολλοῦ δεῖν. 10) εἰς sc. 11) οὕτω διάνεισαι sc. 12) da du. Das Pronom. relat., welches jede der grammatischen Personen bezeichnen kann, enthält oft den Begriff eines Grundes. 13) das Meer ist die Mutter der Thetis. 14) st. οὐκ αἰδεσθεῖς αὐτὸν Νηρηΐδος υἱὸν ὄντα.

γείτονας ὄντας τοὺς Φρύγας; Θάλ. Τὸν Ἥφαιστον δὲ οὐκ ἔδει ἐλεῆσαι Θέτιδος υἱὸν ὄντα τὸν Ἀχιλλέα;

XI. Aeakos. Protesilaos. Menelaos. Paris.

(Lucian. Dial. Mort. XIX. Die Scene ist in der Unterwelt.)

Αἰ. Τί ἄγχεις, ὦ Πρωτεσίλαε, τὴν Ἑλένην προσπесών; Πρωτ. Ὅτι διὰ ταύτην, ὦ Λίακέ, ἀπέθανον, ἡμιτελῆ μὲν τὸν δόμον καταλιπών, χήραν δὲ τὴν νεόγαμον γυναῖκα ¹⁾. Αἰ. Αἰτιῶ ²⁾ τοίνυν τὸν Μενέλαον, ὅστις ὑμᾶς ὑπὲρ τοιαύτης γυναικὸς ἐπὶ Τροίαν ἤγαγεν. Πρωτ. Εὖ λέγεις· ἐκεῖνόν μοι αἰτιατέον ³⁾. Μεν. Οὐκ ἐμέ, ὦ βέλτιστε, ἀλλὰ δικαιότερον τὸν Πάριν, ὃς ἐμοῦ τοῦ ξένου ⁴⁾ τὴν γυναῖκα παρὰ πάντα τὰ δίκαια ᾤχετο ἀρπάσας. Οὗτος γάρ οὐχ ὑπὸ σοῦ μόνου, ἀλλ' ὑπὸ πάντων Ἑλλήνων καὶ Βαρβάρων ἄξιος ἄγχεσθαι, τοσούτοις θανάτου αἷτιος γεγεννημένος. Πρωτ. Ἀμεινον οὕτω. Σὲ τοιγαροῦν, ὦ Δύσπαρι ⁵⁾, οὐκ ἀφήσω ποτὲ ἀπὸ τῶν χειρῶν. Παρ. Ἀδिका

1) die Laodamia. 2) αἰτιάομαι. 3) oder ἐκεῖνός μοι αἰτιατέος. Ueber die Syntax der Verbalium S. gr. Gr. §. 121. Anm. 3. Sch. Gr. §. 134. Anm. 4. 4) Paris war im Hause des Menelaus aufgenommen worden, und verletzte also die heiligen Rechte der Gastfreundschaft, indem er die Gemahlin seines Gastfreundes (ξένου) entführte. 5) Verderben bringender Paris, Unglücks-Paris; ein dem Homer entlehntes Wort. Il. γ. 39.

ποιῶν ⁶⁾, ὦ Πρωτεσίλαε, καὶ ταῦτα ⁷⁾ ὁμό-
 τεχνον ὄντα σοι· ἐρωτικὸς γὰρ καὶ αὐτός εἰμι,
 καὶ τῷ αὐτῷ θεῷ κατέσχημαι. Οἶσθα δέ,
 ὡς ἀκούσιόν τι ἐστί ⁸⁾, καὶ ὅτι ἡμᾶς ὁ δαίμων ⁹⁾
 ἄγει, ἐνθα ἂν ἐθέλῃ· καὶ ἀδύνατόν ἐστιν ἀντι-
 τάττεσθαι αὐτῷ. Πρωτ. Εὖ λέγεις· εἴθε
 οὖν μοι τὸν Ἑρωτα ἐνταῦθα λαβεῖν δυνατόν ἦν.
 Αἰ. Ἐγὼ τοι καὶ περὶ τοῦ Ἑρωτος ἀποκρι-
 νοῦμαι σοι τὰ δίκαια. Φήσει γὰρ αὐτὸς μὲν τοῦ
 ἐρᾶν τῷ Πάριδι ἴσως γεγενῆσθαι αἴτιος, τοῦ
 θανάτου δὲ σοι οὐδένα ἄλλον, ὦ Πρωτεσίλαε,
 ἢ σεαυτόν· ὃς ἐκλαθόμενος τῆς νεογάμου γυναι-
 κός, ἐπεὶ προσεφέρεσθε τῇ Τρῳάδι, οὕτω φιλο-
 κινδύνως καὶ ἀπονευοημένως προεπήδησας τῶν
 ἄλλων, δόξης ἐρασθεῖς, δι' ἣν πρῶτος ἐν τῇ
 ἀποβάσει ἀπέθανες. Πρωτ. Οὐκοῦν καὶ ὑπὲρ
 ἑμαυτοῦ σοι, ὦ Αἰακέ, ἀποκρινοῦμαι δικαιο-
 τερα. Οὐ γὰρ ἐγὼ τούτων αἴτιος, ἀλλ' ἡ
 Μοῖρα, καὶ τὸ ἐξ ἀρχῆς οὕτως ἐπικεκλῶσθαι ¹⁰⁾.
 Αἰ. Ὁρθῶς· τί ¹¹⁾ οὖν τούτους αἰτιά;

XII. Der Triton, Iphianassa u. Doris. *)
 (Lucian. Dial. Mar. XIV.)

Τρ. Τὸ κῆτος ὑμῶν ¹⁾, ὦ Νηρηΐδες, ὃ
 ἐπὶ τὴν τοῦ Κηφέως θυγατέρα τὴν Ἀνδρομέδαν

6) st. ποιεῖς. Das Participium muß von dem vor-
 hergehenden Satze abhängig gedacht werden. 7) und
 überdies. gr. Gr. §. 137. Sch. Gr. §. 151. in καὶ
 ταῦτα. 8) τὸ ἐρᾶν sc. 9) ὁ Ἑρως. 10) ἐπικλώθω. S.
 gr. Gr. §. 127. 5. Sch. Gr. §. 141. 5. 11) st. διὰ τί;

*) Namen von Nereiden. 1) st. ὑμέτερον.

ἐπέμψατε, οὔτε ²⁾ τὴν παῖδα ἠδίκησεν, ὡς οἴσθε, καὶ αὐτὸ ἤδη τέθνηκεν. Νηρ. Ὑπὸ τίνος, ὦ Τρίτων; ἢ ὁ Κηφεύς, κατὰπερ δέλεαρ προσθίς τὴν κόρην, ἀπέκτεινεν ³⁾ ἐπιών, λοχήσας μετὰ πολλῆς δυνάμεως; Τρ. Οὐκ· ἀλλ' ἴστε, οἶμαι, ὦ Ἰφιάνασσα, καὶ Δωρί, τὸν Περσέα, τὸ τῆς Δανάης παιδίον, ὃ μετὰ τῆς μητρὸς ἐν τῇ κιβωτῷ ἐμβληθὲν ἐς τὴν θάλατταν ὑπὸ τοῦ μητροπάτορος ⁴⁾, ἐσώσατε, οἰκτείρασαι αὐτούς ⁵⁾. Ἰφ. Οἶδα ὃν λέγεις· εἰκὸς δὲ ἤδη νεανίαν εἶναι, καὶ μάλα γενναῖόν τε καὶ καλὸν ἰδεῖν ⁶⁾. Τρ. Οὗτος ἀπέκτεινε τὸ κῆτος. Ἰφ. Διὰ τί, ὦ Τρίτων; οὐ γάρ δὴ σῶστρα ἡμῖν τοιαῦτα ἐκτίνειν αὐτὸν ἐχρῆν. Τρ. Ἐγὼ ὑμῖν φράσω τὸ πᾶν, ὡς ἐγένετο. Ἐστάλη ⁷⁾ μὲν οὖν ἐπὶ τὰς Γοργόνας, ἀθλόν τινα τοῦτον τῷ βασιλεῖ ⁸⁾ ἐπιτελῶν· ἐπεὶ δὲ ἀφίκετο ἐς τὴν Λιβύην, ἔνθα ἦσαν ⁹⁾ Ἰφ. Πῶς, ὦ Τρίτων; μόνος, ἢ καὶ ἄλλους συμμάχους ἦγεν; ἄλλως γὰρ δύσπορος ἢ ὁδός. Τρίτ. Διὰ τοῦ ἀέρος· ὑπόπτερον γὰρ αὐτὸν ἢ Ἀθηνᾶ ἔθνηκεν. Ἐπεὶ δ' οὖν ἦκεν, ὅπου διητῶντο ¹⁰⁾, αἱ μὲν ἐκάθευδον, οἶμαι, ὃ δὲ ἀποτεμῶν τῆς

2) οὔτε läßt ein zweytes οὔτε erwarten; statt dessen folgt ein bejahender Satz mit καί, wie in ähnlichen Fällen *et* nach *neque*. 3) αὐτό sc. 4) dem Akrisios. 5) τὴν μητέρα καὶ τὸ παιδίον sc. 6) gr. Gr. §. 127. 3. Sch. Gr. §. 141. 3. 7) στάλλω. 8) dem Polydektes, Könige von Seriphos, wohin er gerettet worden war. 9) αἱ Γοργόνες sc. 10) Die vorhin erwähnten Gorgonen nemlich.

Μεδούσης τὴν κεφαλὴν ὥχετ' ἀποπτάρμενος ¹¹⁾.
 Ἰφ. Πῶς ἰδών; ἀθάτοι γάρ εἰσιν ¹²⁾. ἢ ὅς
 ἂν ἴδῃ, οὐκ ἂν τι ἄλλο μετὰ ταῦτα ἴδοι. Τρ.
 Ἡ Ἀθηνᾶ τὴν ἀσπίδα προφαίνουσα (τοιαῦτα
 γὰρ ἤκουσα διηγουμένου αὐτοῦ πρὸς τὴν Ἀν-
 δρομέδαν, καὶ πρὸς τὸν Κηφέα ὕστερον). ἢ
 Ἀθηνᾶ δὴ ¹³⁾ ἐπὶ τῆς ἀσπίδος ἀποστιλβούσης,
 ὥσπερ ἐπὶ κατόπτρου, παρέσχεν αὐτῷ ἰδεῖν
 τὴν εἰκόνα τῆς Μεδούσης· εἶτα λαβόμενος τῇ
 λαιᾷ τῆς κόμης ¹⁴⁾, ἐνορῶν δὲ ἐς τὴν εἰκόνα,
 τῇ δεξιᾷ τὴν ἄρκην ἔχων, ἀπέτεμε τὴν κεφα-
 λὴν αὐτῆς· καὶ πρὶν ἀνεγρέσθαι ¹⁵⁾ τὰς ἀδελ-
 φάς, ἀνέπτατο. Ἐπεὶ δὲ κατὰ τὴν παράλιον
 ταύτην τῆς Αἰθιοπίας ἐγένετο, ἦδη πρόσγειος
 πετόμενος, ὁρᾷ τὴν Ἀνδρομέδαν προκειμένην ἐπὶ
 τινος πέτρας προβλήτος, προσπεπατταλευμένην,
 καλλίστην, ᾧ θεοί, καθευμένην ¹⁶⁾ τὰς κόμιας
 καὶ ἡμίγυμνον. Καὶ τὸ μὲν πρῶτον οἰκτείρας
 τὴν τύχην αὐτῆς, ἀνηρώτα τὴν αἰτίαν τῆς
 καταδίκης· κατὰ μικρὸν δὲ ἄλους ἔρωτι βοη-

11) Vergl. §. VIII. ὥχοντο ἀπιδόντες. §. XI. ὥχετο ἀρπάσας. 12) i. e. οὐ θέμις αὐτὰς θεᾶσθαι. 13) Aithe-
 ne sage ich. Die vor der Parenthese abgebrochene
 Rede wird durch δὴ wieder aufgenommen, u. dann
 mit veränderter Worifügung fortgesetzt. 14) gr.
 Gr. §. 119. 6. 3. Sch. Gr. §. 132. Anm. 3. 15) über
 πρὶν. gr. Gr. §. 136. Sch. Gr. §. 150. S. 361. in πρὶν.
 — ἀνεγρέσθαι. von ἀνεγείρω. 16) καθεύμι. Das Par-
 ticipium ist nach einem gewöhnlichen Redegebräu-
 che, durch welchen die Rede abgekürzt wird, nicht
 der Sache, sondern der Person beigesellt, st. καθευ-
 μένας τὰς κόμιας ἔχουσιν. gr. Gr. §. 121. 6. Sch. Gr.
 §. 134. 4.

θεῖν διέγνων. Κάπειδ' ἂν τὸ κῆτος ἐπῆει μάλα
 φοβερόν, ὥς καταπιόμενον ¹⁷⁾ τὴν Ἀνδρο-
 μέδαν, ὑπεραιωρηθεὶς ὁ νεανίσκος, πρόκωπον
 ἔχων τὴν ἄρπην, τῇ μὲν ¹⁸⁾ καθικνεῖται, τῇ
 δὲ προδεικνύς τὴν Γοργόνα ¹⁹⁾ λίθον ἐποίει αὐτό.
 Τὸ δὲ τέθνηκεν ὁμοῦ, καὶ πέπηγεν αὐτοῦ τὰ
 πολλὰ ²⁰⁾, ὅσα εἶδε τὴν Μέδουσαν. Ὁ δὲ
 Λύσας τὰ δεσμὰ τῆς παρθένου, ὑποσχὼν τὴν
 χεῖρα, ὑπεδέξατο ἀεροποδητὶ κατιοῦσαν ἐκ
 τῆς πέτρας, ὀλισθηρᾶς οὔσης· καὶ νῦν γαμεῖ
 ἐν τοῦ Κηφέως ²¹⁾, καὶ ἀπάξει αὐτὴν ἐς
 Ἄργος· ὥστε ἀντὶ θανάτου γάμον οὐ τὸν
 τυχόντα ²²⁾ εὔρετο. Ἰφ. Ἐγὼ μὲν οὐ πάνυ
 ἐπὶ τῷ γεγονότι ἄχθομαι· τί γὰρ ἡ παῖς
 ἡδίκηκε ἡμᾶς, εἴ τι ἡ μήτηρ ἐμεγαλαύχει τό-
 τε ²³⁾, καὶ ἡξίου καλλίων ²⁴⁾ εἶναι; Δωρ. Ὅτι
 οὕτως ἂν ἥλγησεν ἐπὶ τῇ θυγατρὶ ²⁵⁾ μήτηρ
 γε οὐσα. Ἰφ. Μηκέτι μεμνώμεθα ²⁶⁾, ὧ Δωρί,
 ἐκείνων, εἴ τι ²⁷⁾ βάρβαρος γυνὴ ὑπὲρ τὴν
 ἄξιαν ἐλάλησεν· ἰανὴν γὰρ ἡμῖν τιμωρίαν
 ἔδωκε, φοβηθεῖσα ἐπὶ τῇ παιδί. Χαίρωμεν
 οὖν τῷ γάμῳ.

17) καταπίνω. das Futurum zeigt die Absicht an. 18) τῇ μὲν . . τῇ δέ, χειρὶ scil. 19) τὴν Μεδούσης κεφαλήν. 20) μέρη sc. 21) οἷον sc. 22) οὐ τὸν τυχόντα, ἀλλὰ τὸν κάλλιστον καὶ δοκιμώτατον. 23) τότε, damals, als sie es that. 24) ἡμῶν sc. 25) wenn diese dem Seethier zum Raube geworden wäre. 26) μηκέτι μεμνώμεθα. nach Struvens richtiger Verbesserung aus Handschriften statt μεμνήμεθα, welches sich mit μηκέτι nicht verträgt. 27) εἴ τι, das unbestimmtere, statt des bestimmteren ἄτινα. So si quid statt quae.

D. Länder- und Völkerkunde.

I. Europa.

1. Ἡ Εὐρώπη σύμπασα οἰκησιμός ἐστι πλὴν ὀλίγης τῆς ἀοικήτου διὰ ψύχος· αὕτη δ' ὁμορεῖ τοῖς Ἀμαζικοῖς, τοῖς ¹⁾ περὶ τὸν Τάναϊν, καὶ τὴν Μαιῶτιν, καὶ τὸν Βορυσθένη. Τῆς δὲ οἰκησίμου, τὸ μὲν δυσχεόμερον καὶ τὸ ὄρεινόν μοχθηρῶς οἰκεῖται τῇ φύσει· ἐπιμελητὰς δὲ λαβόντα ἀγαθοὺς καὶ τὰ φαύλως οἰκούμενα ἡμεροῦται ²⁾. Καθάπερ οἱ Ἕλληνες ὄρη καὶ πέτρας κατέχοντες, ῥέουσι καλῶς διὰ τὴν πρόνοιαν τὴν περὶ τὰ πολιτικά, καὶ τὰς τέχνας, καὶ τὴν ἄλλην σύνεσιν τὴν περὶ βίον. Ῥωμαῖοί τε πολλὰ ἔθνη παραλαβόντες κατὰ τὴν φύσιν ἀνήμερα, καὶ τοὺς ἀγριωτέρους ³⁾ πολιτικῶς ζῆν ⁴⁾ ἐδίδαξαν.

1) Strabo L. II. p. 126. s.

2. Διαφέρει δὲ ἡ Εὐρώπη καὶ ταύτῃ, διότι ⁵⁾ τοὺς καρποὺς ἐκφέρει τοὺς ἀρίστους, καὶ τοὺς ἀναγκαίους τῷ βίῳ, καὶ μέταλλα ὅσα χρήσιμα· θυνώματα δὲ καὶ λίθους πολυτελεῖς ἔξωθεν μέτεισιν, ὧν τοῖς σπανιζομένοις οὐδὲν

1) οὕτω so. (statt ἀμαζικοῖς, vermuthet Prof. Oertel Ἀμαξοίοις, auf Wagen wohnende.) 2) Man denke die Worte so geordnet: ἀλλὰ καὶ τὰ φαύλως οἰκούμενα ἡμεροῦται, λαβόντα (ὅτε ἔλαβε) ἐπιμελ. ἀγαθούς. Καθάπερ. wie zum Beyspiel. 3) das Masculin. steht in Beziehung auf den in ἔθνη enthaltenen Begriff ἀνθρώποι. 4) in einer gesetzmässigen Verfassung leben. — 5) auch darin, dass

χειρῶν ὁ βίος ἐστίν, ἢ τοῖς εὐπορουμένοις 6). Ὡς δ' αὕτως 7) βοσκημάτων μὲν πολλῶν ἀφθο-
νίαν παρέχει, θηρίων δὲ σπάνιν.

2) Strabo L. II. p. 127.

3. Τῆς Ἰβηρίας τὸ μὲν πλεόν οἰκεῖται φαύ-
λως· ὄρη γὰρ καὶ δρυμοὺς καὶ πεδία λεπτήν
ἔχοντα γῆν, οὐδὲ ταύτην ὁμαλῶς εὐὺδρον οἰ-
κοῦσι τὴν πολλήν 8). ἡ δὲ πρὸς βορρῆος ψυχρὰ
ἐστὶ τελείως πρὸς τῇ τραχύτητι 9). Ἡ δὲ νότιος
πᾶσα εὐδαίμων σχεδόν τι, καὶ διαφερόντως ἡ
ἔξω στηλῶν 10).

3) Strabo L. III. p. 137.

4. Τὴν Βαιτινὴν διαρρέει ὁ Βαῖτις ποτα-
μὸς, ἐξ ἀνατολῶν ὁρμώμενος. Οἰκοῦσιν αὐτὴν
Τουρδιτανοί, σοφώτατοι τῶν Ἰβήρων ὄντες.
Ὁ Βαῖτις ἀναπλέεται ὀλκᾶσι μεγάλαις, καὶ
εἰσι 11) περὶ τὰς ὀχθὰς αὐτοῦ μέταλλα ἄλλα
τε καὶ ἄργυρος πλεῖστος. Ἰβηρία πᾶσα τῶν
ὀλεθρίων θηρίων σπανίζει, πλὴν τῶν γεωρύ-
χων λαγιδίων. Λυμαίνοντα γὰρ οὗτοι καὶ φυ-
τὰ καὶ σπέρματα ῥιζοφαγοῦντες 12).

4) Epitome Strab. L. III. p. 25 und 27.

6) st. ὧν εἴ τις σπανίζεται, οὐδὲν χειρῶν αὐτῷ ὁ βίος
ἐστίν, ἢ εἰ εὐπορεῖται. wobey der, dem sie feh-
len, sich nicht schlechter befindet u. s. w.

7) st. ὡσαύτως δέ. — 8) grossentheils. 9) ausserdem
dass der Boden hart und steinig ist. 10) der am at-
lantischen Meere gelegne Theil. αἱ στηλαί. die Sä-
len des Herkules, die Meerenge von Gades. —
11) εἰσὶ, gegen die gewöhnliche, aber nicht unver-
brüchliche Regel, welche ἐστὶ fordert. gr. Gr. §. 116. x.
Sch. Gr. §. 129. I. 12) οὗτοι . . . ῥιζοφαγοῦντες, man bemer-

5. Ἡ Τουρδιτανία καὶ ἡ προσεχὴς αὐτῇ γῇ εὐκαρπὸς ἐστὶ, καὶ μετάλλοις πληθύνει. Οὔτε γὰρ χρυσοῦς, οὔτε ἄργυρος, οὐδὲ δὴ χαλκός, οὐδὲ σίδηρος, οὐδαμοῦ τῆς γῆς ¹³⁾ οὔτε τοσοῦτος, οὔθ' οὕτως ἀγαθὸς ἐξήτασται γεννώμενος μέχρι νῦν· ὁ δὲ χρυσοῦς οὐ μεταλλεῖται μόνον, ἀλλὰ καὶ σύρεται· καταφέρουσι δὲ οἱ ποταμοὶ καὶ οἱ χεῖμαρρόροι τὴν χρυσοῖτιν ἄμμον, πολλαχοῦ καὶ ἐν τοῖς ἀνύδροις τόποις οὔσαν· ἀλλ' ἐκεῖ μὲν ἀφανὴς ἐστίν, ἐν δὲ τοῖς ἐπικλύστοις ἀπολάμπει τὸ τοῦ χρυσοῦ ψήγμα. Ἐν δὲ τοῖς ψήγμασι τοῦ χρυσοῦ φασὶν εὐρίσκεσθαι ποτε καὶ ἡμιλιτριάδας βώλους, ἃς καλοῦσι πάλας, μικρὰς καθάρσεως δεομένας.

5) Strabo. I. III. p. 146.

6. Τῶν δὲ Ἰβήρων, ἀλκιμώτατοι μὲν εἰσιν οἱ καλούμενοι Λυσιτανοί. Φοροῦσι δ' ἐν τοῖς πολέμοις πέλτας μικρὰς παντελῶς, διαπεπλεγμένας νεύροις, καὶ δυναμένας σκέπειν τὸ σῶμα περιττότερον διὰ τὴν στερεότητα. Χρῶνται δὲ καὶ σαυνίοις ὀλοσιδήροις ἀγκιστρῶδεσιν· ἀκοντίζουσι δὲ εὐστόχως καὶ μακράν. Εὐκίνητοι δὲ ὄντες καὶ κοῦφοι, ῥαδίως καὶ φεύγουσι καὶ

ke das Masculinum, nach λαγιδίων (τὸ λαγίδιον), als ob λαγωοὶ vorausgegangen wäre. Solche sehr gewöhnliche Ungleichheiten in dem Genus entstehen, wenn der Schriftsteller ein anderes Wort in Gedanken hat, als er wirklich geschrieben. — 13) *nusquam terrarum*. Der Genitivus dient zur Vervollständigung des im Adverbio enthaltenen Begriffes. gr. Gr. §. 119. 4. 2. b. Sch. Gr. §. 132. 3. 2. b.

διώκουσιν. Ἐπιτηδεύουσι δὲ κατὰ μὲν τὴν εἰρήνην ὄρχησθαι τινα κούφην καὶ περιέχουσαν πολλὴν εὐτονίαν σκελῶν· ἐν δὲ τοῖς πολέμοις πρὸς ῥυθμὸν ἐμβαίνουνσι, καὶ παιᾶνας ᾄδουσιν, ὅταν ἐπίωσι τοῖς ἀντιτεταγμένοις.

6) Diodor. Sic. V. 34.

7. Τὰ Πυρρηναῖα ὄρη κατὰ τὸ ὕψος καὶ κατὰ τὸ μέγεθος ὑπάρχει διάφορα τῶν ἄλλων. Πολλῶν δὲ ὄντων ἐν αὐτοῖς δρυμῶν, Φασὶν ἐν τοῖς παλαιοῖς χρόνοις ὑπὸ τινων νομέων, ἀφέντων πῦρ, κατακαῆναι ¹⁴⁾ παντελῶς ἅπασαν τὴν ὄρεινὴν χώραν. Διὸ καὶ συχνὰς ἡμέρας συνεχῶς πυρὸς ἐπιφλέγοντος, καῆναι τὴν ἐπιφανείαν τῆς γῆς, καὶ τὰ μὲν ὄρη διὰ τὸ συμβεβηκὸς κληθῆναι Πυρρηναῖα, τὴν δὲ ἐπιφανείαν τῆς κατακεκαυμένης χώρας ἀργύρῳ ῥυῆναι πολλῶ, καὶ ῥύαναι γενέσθαι πολλοὺς ἀργύρου καθαροῦ. Τῆς δὲ τούτου χρείας ἀγνοουμένης παρὰ τοῖς ἐγχωρίοις, τοὺς Φοίνικας, ἐμπορίαις χρωμένους ¹⁵⁾ καὶ τὸ γεγονὸς μαθόντας, ἀγοράζειν τὸν ἀργυρον μικρᾶς τινὸς ἀντιδόσεως ¹⁶⁾ ἄλλων φορτίων. Διὸ δὴ τοὺς Φοίνικας μεγάλους περιποιήσασθαι πλούτους.

7) Diod. Sic. V. 35.

8. Καταντικρὺ δὲ τῆς Ἰβηρίας νῆσοι ὑπάρχουσιν, ὑπὸ μὲν τῶν Ἑλλήνων ὀνομαζόμεναι

14) κατακαίω. 15) i. e. ἐμπόρους ὄντας. 16) gr. Gr. §. 119. 6. 2. Sch. Gr. §. 132. 5. 2. Da der Werth des Metalls jenen Völkern unbekannt war, so handelten es ihnen die Phönicier durch Tausch (ἀντιδόντας) für andere geringe Waaren ab.

Γυμνήσiai, διὰ τὸ τοὺς ἐνοικοῦντας γυμνοὺς τῆς ἐσθῆτος βιοῦν κατὰ τὴν τοῦ θέρους ὥραν· ὑπὸ δὲ τῶν ἐγχωρίων καὶ τῶν Ῥωμαίων προσαγορεύονται Βαλλιαρεῖς, ἀπὸ τοῦ βάλλειν ταῖς σφενδόναϊς λίθους μεγάλους κάλλιστα τῶν ἀπάντων ἀνδρώπων. — — Ὅπλισμός δ' ἔστιν αὐτοῖς τρεῖς σφενδόναι, καὶ τούτων μίαν μὲν περὶ τὴν κεφαλὴν ἔχουσιν, ἄλλην δὲ περὶ τὴν γαστέρα, τρίτην δ' ἐν ταῖς χερσὶ. Κατὰ δὲ τὰς πολεμικὰς χρείας βάλλουσι λίθους πολὺ μείζους τῶν ἄλλων, οὕτως εὐτόνως, ὥστε δοκεῖν τὸ βληθὲν ἀπὸ τινος καταπέλτου φέρεσθαι.

8) Diod. Sic. V. 17. 18.

9. Ἡ Γαλατία, κειμένη κατὰ τὸ πλεῖστον ὑπὸ τὰς ἄρκτους, χειμέριός ἐστι καὶ ψυχρὰ διαφερόντως ^{16*)}. Κατὰ γὰρ τὴν χειμερινὴν ὥραν, ἐν ταῖς συννεφέσιν ἡμέραις, ἀντὶ μὲν τῶν ὄμβρων χιόνι πολλῇ νίφεται, κατὰ δὲ τὰς αἰθρίας κρυστάλλῳ καὶ πάγοις ἐξαισίοις πληθύνει, δι' ὧν οἱ ποταμοὶ πηγνύμενοι, διὰ τῆς ἰδίας φύσεως ¹⁷⁾ γεφυροῦνται. Οὐ μόνον γὰρ οἱ τυχόντες ὁδῶν κατ' ὀλίγους κατὰ τοῦ κρυστάλλου πορευόμενοι διαβαίνουσιν ¹⁸⁾, ἀλλὰ καὶ στρατοπέδων μυριάδες ¹⁹⁾ μετὰ σκευοφόρων καὶ ἀμαξῶν γεμουσῶν ἀσφαλῶς περαιοῦνται. Πολλῶν δὲ καὶ μεγάλων ποταμῶν ῥεόντων διὰ τῆς Γαλατίας, καὶ τοῖς ῥεῖθροις ποικίλως τὴν πεδιάδα

16*) Man muß sich erinnern, daß das alte Gallien auch ganz Belgien in sich begriff. 17) durch eigne Natur, ohne Beyhülfe der Kunst. 18) τοὺς ποταμούς sc. 19) st. ὅλα στρατόπεδα μυρίων ἀνδρῶν.

τεμνόντων, οἱ μὲν ἐν λιμνῶν ἀβύσσων ῥέουσιν, οἱ δὲ ἐκ τῶν ὀρέων ἔχουσι τὰς πηγὰς καὶ τὰς ἐπιρροίας· τὴν δὲ ἐκβολὴν οἱ μὲν εἰς τὸν Ὠκεανὸν ποιοῦνται, οἱ δὲ εἰς τὴν κατ' ἡμᾶς θάλασσαν ²⁰⁾. Μέγιστος δ' ἔστι τῶν εἰς τὸ κατ' ἡμᾶς πέλαγος ῥεόντων ὁ Ῥοδανός, τὰς μὲν γονὰς ἔχων ἐν τοῖς Ἀλπείοις ὄρεσι, πέντε δὲ στόμασιν ἐξερευγόμενος εἰς τὴν θάλασσαν. — 10. Εὐφυῶς δὲ κεῖνται οἱ τῆς χώρας ποταμοί, ὥστε ἀπὸ τοῦ Ὠκεανοῦ εἰς τὴν ἔσω θάλασσαν καὶ ἔμπαλιν ²¹⁾ τὰ φόρτια διὰ τῶν ποταμῶν οἱ ἔμποροι διαβιβάζουσιν, ὀλίγων τινῶν χωρίων περὶ κομίζεσθαι ἀναγκαζόντων.

9) Diod. Sic. V. 25. 10) Epit. Strabon. I. III. p. 33.

11. Κατὰ τὴν Γαλατίαν ἄργυρος μὲν τὸ σύνολον οὐ γίγνεται, χρυσὸς δὲ πολὺς, ὃν τοῖς ἐγχωρίοις ἢ φύσις ἀνευ κακοπαθείας ὑπουργεῖ. Ἐν γὰρ βόθροις ὀρυχθεῖσιν ἐπὶ μικρὸν εὐρίσκονται καὶ χειροπληθεῖς χρυσοῦ πλάκες, ἔσθ' ὅτε ²²⁾ μικρὰς ἀποκαθάρσεως δεόμεναι. Τὸ δὲ λοιπόν, ψῆγμά ἐστι καὶ βῶλοι, καὶ αὗται ²³⁾ κατεργασίαν οὐ πολλὴν ἔχουσαι. — 12. Τῷ δὲ χρυσῷ καταχρῶνται πρὸς κόσμον, οὐ μόνον αἱ γυναῖκες, ἀλλὰ καὶ οἱ ἄνδρες. Περὶ μὲν γὰρ τοὺς καρποὺς καὶ τοὺς βραχίονας ψέλλια

20) in das Mittelmeer, so wie nachher τὸ κατ' ἡμᾶς πέλαγος, und ἡ ἔσω θάλασσα. 21) i. e. ἐν τῇ ἔσω θάλασσῃ εἰς τὸν Ὠκεανόν. — 22) i. e. ἔστιν ὅτε. bisweilen. 23) die auch ebenfalls.

Φοροῦσι· περὶ δὲ τοὺς αὐχένας κρίκους πα-
χεις ὀλοχρύσους, καὶ δακτυλίους ἀξιολόγους,
ἔτι δὲ χρυσοῦς θώρακας.

II. 12) Diodor. Sic. V. 27. und Strabo IV. p. 190.

13. Τὸ σύμπαν ἔθνος, ὃ νῦν Κελτικόν τε
καὶ Γαλατικόν καὶ Γαλλικόν καλεῖται, θυμι-
κὸν ἐστὶ καὶ μάχιμον, καὶ μάλιστα ἵππικῇ
μάχῃ εὐδοκιμοῦν, καὶ τὸ κράτιστον Ῥωμαίοις,
ἵππικόν ²⁴⁾ οὗτοι παρέχουσιν. Εἰσὶν δὲ τοῖς
τρόποις ἀπλοῖ, καὶ οὐ κακοήθεις· τῷ δὲ ἀπλῶ
καὶ θυμικῷ πολὺ τὸ ἀνόητον καὶ ἀλαζονικὸν
πρόσεστι τοῖς Γαλάταις καὶ τὸ Φιλόκοσμον. —

14. Τοῖς μὲν σώμασιν εἰσὶν εὐμήκεις, ταῖς δὲ
σαρξὶ κάθυγροι καὶ λευκοί· ταῖς δὲ κόμαις οὐ
μόνον ἐκ φύσεως ξανθοί, ἀλλὰ καὶ διὰ τῆς κα-
τασκευῆς ἐπιτηδεύουσιν αὖξιν τὴν φυσικὴν τῆς
χρῶας ιδιότητα ²⁵⁾. Τιτάνου γὰρ ἀποπλύματι
σμῶντες τὰς τρίχας συνεχῶς, ἵνα διαφανεῖς
ᾧσι, καὶ ἀπὸ τῶν μετώπων ἐπὶ τὴν κορυφὴν
καὶ τοὺς τένοντας ἀνασπῶσιν· ὥστε τὴν πρόσ-
οψιν αὐτῶν φαίνεσθαι Σατύροις καὶ Πᾶσιν ἑοι-
κυῖαν· παχύνονται γὰρ αἱ τρίχες ἀπὸ τῆς κατ-
εργασίας ²⁶⁾, ὥστε μηδὲν τῆς τῶν ἵππων χαί-
της διαφέρειν. Τὰ δὲ γένειά τινες μὲν ξυρῶν-
ται, τινὲς δὲ μετρίως ὑποτρέφουσιν· οἱ δ' εὐ-
γενεῖς τὰς μὲν παρειὰς ἀπολειαίνουσι, τὰς δ'

24) den vorzüglichsten Theil der römischen Reiterey.

25) τὸ ξανθὸν scil. 26) durch die beschriebene Be-
handlung.

ὑπήνας ἀνειμένας ἑῷσιν, ὥστε τὰ στόματα αὐτῶν ἐπικαλύπτεσθαι.

13) Epit. Strab. III. p. 35. 14) Diodor. Sic. V. 28.

15. Ἐν δὲ ταῖς ὁδοιπορίαις καὶ ταῖς μάχαις χρῶνται συνωρίσιν, ἔχοντος τοῦ ἄρματος ἡνίοχον καὶ παραβάτην. Κατὰ δὲ τὰς παρατάξεις εἰώθασι προάγειν τῆς παρατάξεως, καὶ προκαλεῖσθαι τῶν ἀντιτεταγμένων τοὺς ἀρίστους εἰς μονομαχίαν, προανασειόντες τὰ ὄπλα καὶ καταπληττόμενοι τοὺς ἐναντίους. Ὅταν δὲ τις ὑπακούσῃ πρὸς τὴν μάχην ²⁷⁾, τὰς τε τῶν προγόνων ἀνδραγαθίας ἐξυμνοῦσι, καὶ τὰς ἑαυτῶν ἀρετὰς προφέρονται, καὶ τὸν ἀντιπαττόμενον ἐξονειδίζουσι. Τῶν δὲ πεσόντων πολεμίῳ τὰς κεφαλὰς ἀφαιροῦντες, περιάπτουσι τοῖς αὐχέσι τῶν ἵππων· τὰ δὲ σκῦλα τοῖς θεράπουσι παραδόντες ἡμαγμένα ²⁸⁾ λαφυραγωγοῦσι, παιανίζοντες καὶ ᾄδοντες ὕμνον ἐπινίκιον· καὶ τὰ ἀκροθίνια ταῦτα ταῖς οἰκίαις προσηλοῦσιν, ὥσπερ ἐν κυνηγίαις τισὶ κεχειρωμένοι θηρία. Τῶν δὲ ἐπιφανεστάτων πολεμίων κεδρώσαντες τὰς κεφαλὰς, ἐπιμελῶς τηροῦσιν ἐν λάρνακι, καὶ τοῖς ξένοις ἐπιδεικνύουσιν.

15) Diodor. Sic. V. 29.

16. Κατὰ τὴν Γαλατίαν τὴν παρωκεανῆτιν, καταντικρὺ τῶν Ἑρκυνίων ὀνομαζομέ-

27) wenn einer die Herausforderung annimmt. 28) αἰμάσσω.

νων δρυμῶν ²⁹⁾ νῆσοι πολλαὶ κατὰ τὸν Ὠκεανὸν ὑπάρχουσιν, ὧν ἐστὶ μία καὶ μεγίστη Βρεττανικὴ καλουμένη. Αὕτη δὲ τῷ σχήματι τρίγωνος οὕσα παραπλησίως τῇ Σικελίᾳ, τὰς πλευράς οὐκ ἰσοκώλους ἔχει. Κατοικεῖν δὲ Φασὶ τὴν Βρεττανικὴν αὐτόχθονα γένη, καὶ τὸν παλαιὸν βίου ταῖς ἀγωγαῖς διατηροῦντα. Ἄρμασι μὲν γὰρ κατὰ τοὺς πολέμους χρῶνται, καθ' ἅπερ οἱ παλαιοὶ τῶν Ἑλλήνων ἦρωες ἐν τῷ Τρωϊκῷ πολέμῳ κεχρησθαι παραδέδονται ³⁰⁾. καὶ τὰς οἰκήσεις εὐτελεῖς ἔχουσιν, ἐκ καλάμων ἢ ξύλων κατὰ τὸ πλεῖστον συγκειμένας. Τοῖς δὲ ἡθεσιν ἀπλοῦς εἶναι αὐτοὺς λέγουσι, καὶ πολὺ κεχωρισμένους τῆς τῶν νῦν ἀνθρώπων ἀγχινοίας καὶ πονηρίας· τὰς τε διαίτας εὐτελεῖς ἔχειν, καὶ τῆς ἐκ τοῦ πλούτου γεννωμένης τρυφῆς πολὺ διαλλάττοντας ³¹⁾. βασιλεῖς τε καὶ δυνάστας πολλοὺς ἔχειν, καὶ πρὸς ἀλλήλους κατὰ τὸ πλεῖστον εἰρηνικῶς διακεῖσθαι.

16) Diod. Sic. V. 21.

17. Τῆς Βρεττανικῆς κατὰ τὸ ἀκρωτήριον τὸ καλούμενον Βελέριον οἱ κατοικοῦντες Φιλόξενοι τε διαφερόντως εἰσὶ, καὶ διὰ τὴν τῶν ξένων

29) Herkynische Wälder, ein unbestimmter Name einer grossen Waldung nördlich über den Alpen, welcher den Schwarzwald mit dem Harz und den thüringischen Gebirgen zusammenzieht. Hier sind die Gebirge und Wälder des nördlichen Germaniens zu verstehn. 30) i. e. λέγονται. — 31) gr. Gr. §. 119. 4. I. Sch. Gr. §. 132. 3. I.

ἐμπορῶν ἐπιμιξίαν ἐξημερωμένοι τὰς ἀγωγὰς ³²⁾. Οὗτοι τὸν κασσίτερον κατασκευάζουσι, Φιλοτέχνως ἐργαζόμενοι τὴν Φέρουσαν αὐτὸν γῆν. — 18. Ἡ πλείστη τῆς μεγάλης Βρεττανίας πεδιάς ἐστι καὶ κατὰδρυμος, πολλὰ δ' ἔχει καὶ ὄρεινά ³³⁾. Φέρει δὲ σῖτον καὶ βοσκήματα καὶ μέταλλα χρυσοῦ καὶ ἀργύρου καὶ σιδήρου· καὶ δέρματα δὲ καὶ ἀνδράποδα χορηγεῖ καὶ κύνας κυνηγετικούς. Κελτοὶ δὲ καὶ τοῖς κυσὶ τούτοις χρῶνται πρὸς τοὺς πολέμους. Εἰσὶ δ' οἱ Βρεττανοὶ εὐμήκεις τοῖς σώμασι, τὰ δὲ ἥθη ἀπλούστερα καὶ βαρβαρώτερα ἔχουσιν ἢ περ οἱ Κελτοί, ὥστ' ἔνιοι διὰ τὸ ἀγνοεῖν, καίτοι γαλακτὸς εὐποροῦντες, οὐ τυροκοιοῦσιν· ἄπειροι δ' εἰσὶ καὶ κηπείας καὶ ἄλλων γεωργικῶν ³⁴⁾. Πόλεις δὲ αὐτῶν εἰσὶν οἱ δρυμοί ³⁵⁾. Φράξαντες γὰρ δένδροισι καταβεβλημένοις εὐρυχωρῇ κύκλον, καὶ αὐτοὶ ἐνταῦθα καλυβοποιοῦνται, καὶ τὰ βοσκήματα κατασταθμεύουσιν, οὐ πρὸς πολὺν χρόνον. Ἐπομβροὶ δ' εἰσὶν οἱ ἄερες μᾶλλον ἢ νιφετώδεις. Ἐν δὲ ταῖς αἰθρίαις ὁμίχλη κατέχει πολὺν χρόνον, ὥστε, δι' ἡμέρας ὅλης, ἐπὶ τρεῖς μόνον ἢ τέτταρας ὥρας τὰς ³⁶⁾ περὶ τὴν μεσημβρίαν ὁρᾶσθαι τὸν ἥλιον.

17) Diod. Sic. V. 22. 18) Epit. Strabon. p. 38. L. IV. p. 200.

19. Οἱ Γερμανοὶ μικρὸν ἐξαλλάττουσι τοῦ

32) gr. Gr. §. 118. 6. Sch. Gr. §. 131. 6. 33) μέρη sc.

34) gr. Gr. §. 119. 5. 1. Sch. Gr. §. 132. 4. 1. 35) ἐν

τοῖς δρυμοῖς χρῶνται ἀντὶ τῶν πόλεων. 36) gr. Gr. §. 111.

3. Sch. Gr. §. 125. 2.

Κελτικοῦ Φύλου τῷ τε πλεονασμῷ τῆς ἀγριότη-
τος, καὶ τοῦ μεγέθους, καὶ τῆς ξανθότητος·
τᾶλλα δὲ παραπλήσιοι καὶ μορφαῖς καὶ νόμοις.
ὅθεν καὶ Γερμανοὶ ὑπὸ Ῥωμαίων καλοῦνται·
δύναται δὲ τὸ ὄνομα γνῆσιοι. Τὰ βορειότερα
ἔθνη τῶν Γερμανῶν ἀμαξόβιά ἐστι καὶ νομα-
δικά, καὶ ῥαδίως μεταναστεύειν ἔτοιμα, διὰ τὸ
μὴ θησαυρίζειν³⁷⁾. — 20. Οἱ παρῳκεανῖται Γερ-
μανοὶ καλοῦνται Κίμβροι. Ἔθνος δέ τι αὐτῶν
διηγοῦνται τοιοῦτον³⁸⁾, ὅτι ταῖς γυναιξὶν
αὐτῶν συστρατεουσάις τοῖς ἀνδράσι πάρηκο-
λούθουν γυναῖκες προμάντεις ἱέρειαι, πολιο-
τριχες, λευχεῖμονες, καρπασίνας ἐφαπτίδας ἐπι-
πεπορημέναι^{38*)}, ζῶσμα χαλκοῦν ἔχουσαι,
γυμνόποδες. Τοῖς οὖν αἰχμαλώτοις διὰ τοῦ
στρατοπέδου συνήντων ξιφῆρεις· καταστέψα-
σαι³⁹⁾ δὲ αὐτοὺς ἤγον ἐπὶ κρατῆρα χαλκοῦν,
ὅσον ἀμφορέων ἑκοσιν. Εἶχον δὲ ἀναβάθραν,
ἣν ἀναβάσσα ἡ ἱέρεια ὑπερπετῆς τοῦ λέβητος
ἐλαιοτόμει ἕκαστον⁴⁰⁾ μετεωρισθέντα. Ἐκ δὲ
τοῦ προχέομένου αἵματος εἰς τὸν κρατῆρα μαν-
τείαν τινὰ ἐποιοῦντο. Ἄλλαι δὲ διασχίσασαι
ἐσπλάγχχνευον, ἀναφθεγγόμεναι νίκην τοῖς οἰ-
κείοις. Ἐν δὲ τοῖς ἀγῶσιν ἔτυπτον τὰς βύρσας,

37) Sie sammeln keine Vorräthe, von welcher Art es auch sey, sondern befriedigen das gegenwärtige Bedürfnis, gut oder schlecht, mit dem, was gerade bey der Hand ist. 38) st. τοιοῦτο, wie ταῦτόν oft statt ταῦτό. gr. Gr. §. 72. 5. Sch. Gr. §. 79. 4. 38*) S. gr. Gr. §. 121. 7. Sch. Gr. §. 134. 5. 39) Schlachtopfer wurden bekränzt zum Altar geführt. 40) τῶν αἰχμαλώτων sc.

τὰς περιτεταμένας ⁴¹⁾ τοῖς γέροισι τῶν ἄρμα-
μαξῶν, ὥστε ἀποτελεῖσθαι ψόφον ἐξαίσιον.

19) Epit. Strab. VII. p. 81. et 290. 20) Strabo L.
VII. p. 297.

21. Μετὰ τὴν ὑπώρειαν τῶν Ἑλλήνων ἀρ-
χή ἐστι τῆς Ἰταλίας. Καὶ τὰ μὲν ὑπὸ ταῖς
Ἑλλήσιν ἔστι πεδῖον εὐδαίμον σφόδρα, καὶ γεω-
λοφίαις εὐκάρποις πεποικιλμένον. Διαιρεῖ δ' αὖ-
τὸ μέσον πῶς ὁ Πάδος. Ἀπασα μὲν οὖν ἡ χώρα
ποταμοῖς πληθύνει καὶ ἔλεσι, μάλιστα δὲ ἡ τῶν
Ἑνετῶν. — Παρὰ τοῖς Ἑνετοῖς τῷ Διομήδεϊ
ἀποδεδειγμένοι τινὲς ἱστοροῦνται τιμαί· καὶ γὰρ
θύεται λευκὸς ἵππος αὐτῷ· καὶ δύο ἄλσῃ, τὸ
μὲν Ἥρας Ἀργείας δέκνυται, τὸ δ' Ἀρτέμιδος
Αἰτωλίδος ⁴²⁾). Προσμυθεύουσι δὲ ἐν τοῖς ἄλσεσι
τούτοις ἡμεροῦσθαι τὰ θηρία, καὶ λύκοις ἐλά-
φους συναγελάζεσθαι· προσιόντων δὲ τῶν ἀν-
θρώπων καὶ καταψαυόντων ἀνέχεσθαι ⁴³⁾. τὰ
δὲ διωκόμενα ὑπὸ τῶν κυνῶν, ἐπειδὴν κατα-
φύγη δεῦρο ⁴⁴⁾, μηκέτι διώκεσθαι.

21) Strabo L. V. p. 209. 212. 215.

22. Οἱ Λίγυες νέμονται χώραν τραχεῖαν
καὶ παντελῶς λυπρὰν· τοῖς δὲ πόνοισι καὶ ταῖς

41) περιτείνω. Die Wände der Wagen waren mit ge-
trockneten Fellen bespannt. — 42) In Argos wurde
Hera, in Aetolien Artemis vorzüglich verehrt.
Diomedes stammte vom Vater (Tydeus) her aus Ae-
tolien; wegen seiner Gattin Aegialea aber regierte
er in Argos. 43) über das Participium S. gr. Gr. §. 131.
4. c. Sch. Gr. §. 145. 4. c. 44) εἰς τοῦτο τὸ ἄλσος sc.

κατὰ τὴν λειτουργίαν συνεχέσι κακοπάθειαις ἐπίπονον τινὰ βίον καὶ ἀτυχῇ ζῶσι. Κατὰ δένδρου γὰρ τῆς χώρας οὔσης, οἱ μὲν αὐτῶν ὑλοτομοῦσι δι' ὅλης τῆς ἡμέρας, οἱ δὲ τὴν γῆν ἐργαζόμενοι τὸ πλεῖον πέτρας λατομοῦσι ⁴⁵⁾ διὰ τὴν ὑπερβολὴν τῆς τραχύτητος — οὐδεμίαν γὰρ βῶλον τοῖς ἐργαλείοις ἀνασπῶσιν ἀνευ λίθου — καὶ τοιαύτην ἔχοντες ἐν τοῖς ἔργοις κακοπάθειαν, τῇ συνεχείᾳ περιγίγνονται τῆς φύσεως ⁴⁶⁾· καὶ πολλὰ μοχθήσαντες, ὀλίγους καρποὺς καὶ μόλις λαμβάνουσι. Πρὸς δὲ τὴν κακοπάθειαν ταύτην συνεργοὺς ἔχουσι τὰς γυναῖκας, εἰθισμένας ἐπίσης τοῖς ἀνδράσιν ⁴⁷⁾ ἐργάζεσθαι. Κυνηγίας δὲ ποιοῦνται συνεχεῖς, ἐν αἷς πολλὰ τῶν θηρίων χειρούμενοι, τὴν ἐκ τῶν καρπῶν σπάνιν διορθοῦνται. Θρασεῖς δ' εἰσὶ καὶ γενναῖοι, οὐ μόνον εἰς πόλεμον, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὰς ἐν τῷ βίῳ περιστάσεις τὰς ἐχούσας δεινότητας. Ἐμπορευόμενοι ⁴⁸⁾ γὰρ πλέουσι τὸ Σαρδῶν καὶ τὸ Λιβυκὸν πέλαγος, ἐτοίμως ἑαυτοὺς ῥίπτοντες εἰς ἀβοηθήτους κινδύνους. Σκάφει γὰρ χρώμενοι τῶν σχεδιῶν εὐτελεστέροις, καὶ τοῖς ἄλλοις τοῖς κατὰ ναῦν χρησίμοις ἥκιστα κατεσκευ-

45) die Arbeit der Ackerleute besteht mehr im Brechen und Zermalmen der Steine, als im Umgraben des Bodens. 46) i. e. νικῶσι τὴν φυσικὴν ἰδιότητα τῆς χώρας τῇ συνεχείᾳ τῶν πόνων i. e. πόνῳ συνεχεῖ. 47) gr. Gr. §: 120. 2. 2. Sch. Gr. §. 133. 2. 2. 48) i. e. ἐμπορίας χάριν.

ασμένους, ὑπομένουσι τὰς ἐκ τῶν χειμῶνων
Φοβερωτάτας περιστάσεις καταπληκτικῶς.

22) Diod. Sic. V. 39.

23. Συνεχεῖς τούτοις εἰσὶν οἱ Τυρρῆνοί,
οἱ παρὰ τοῖς Ῥωμαίοις Ἑτροῦσκοι καὶ Τοῦσκοι
προσαγορεύονται, τὰ πεδία ἔχοντες τὰ μέχρι
τοῦ ποταμοῦ τοῦ Τιβέριδος. Ῥεῖ δὲ ἐκ τῶν
Ἀπεννίνων ὁρῶν ὁ Τίβερις· πληροῦται δὲ ἐκ
πολλῶν ποταμῶν· μέρος μὲντοι δι' αὐτῆς φερό-
μενος τῆς Τυρρηνίας, τὸ δ' ἐφεξῆς διορίζων ἀπ'
αὐτῆς, πρῶτον μὲν τὴν Ὀμβρικὴν, εἶτα τοὺς
Σαβίνους καὶ Λατίνους, τοὺς πρὸς τῇ Ῥώμῃ
μέχρι τῆς παραλίας. — 24. Οἱ Τυρρῆνοί, τὸ
μὲν παλαιὸν ἀνδρεία διενέγκαντες⁴⁹⁾, χώραν πολ-
λὴν κατεκτήσαντο, καὶ πόλεις ἀξιολόγους καὶ
πολλὰς ἔκτισαν. Ὀμοίως δὲ καὶ ναυτικαῖς ду-
νάμεσιν ἰσχύσαντες, καὶ πολλοὺς χρόνους θα-
λαττοκρατήσαντες, τὸ μὲν παρὰ τὴν Ἰταλίαν
πέλαγος ἀφ' ἑαυτῶν ἐποίησαν Τυρρηνικὸν πρὸς-
αγορευθῆναι· τὰ δὲ κατὰ τὰς περὶ τὰς δυνάμεις
ἐκπονήσαντες, τὴν τε σάλπιγγα ἐξεῦρον, καὶ
πολλὰ ἄλλα, ὧν τὰ πλεῖστα Ῥωμαῖοι μιμησά-
μενοι μετένεγκαν ἐπὶ τὴν ἰδίαν πολιτείαν. Γράμ-
ματά τε καὶ Φυσιολογίαν καὶ Θεολογίαν ἐξεπό-
νησαν ἐπὶ πλεῖον, καὶ τὰ περὶ τὴν κεραυνοσκο-
πίαν⁵⁰⁾ μάλιστα πάντων ἀνθρώπων ἐξεργά-

49) διαφέρει. 50) Die Deutung des Blitzes und Don-
ners nach seinen Verschiedenheiten, und ähnlicher
Meteore, deren Erscheinung der Aberglaube mit den
menschlichen Begebenheiten in Verbindung setzte,
machte einen Haupttheil der Wissenschaft der Au-
gurn (τραπετοσκοπῶν) aus.

σαντο. Χώραν δὲ νεμόμενοι παμφόρον, καὶ ταύτην ἐξεργαζόμενοι, καρπῶν ἀφθονίαν ἔχουσιν. Ἐνδοξότατοι δὲ τὸ πρὶν ὄντες, εἰς τρυφὴν ὠλίσθησαν, καὶ ἐν πότοις τε καὶ ῥαθυμίαις βιοῦντες, τὴν ἐκ παλαιῶν χρόνων παρ' αὐτοῖς ζηλουμένην ἀλήκην καὶ τὴν τῶν πατέρων δόξαν ἐν τοῖς πολέμοις ἀποβεβλήκασιν.

23) Strabo V. p. 218. 24) Diodor, Sic. V. 40.

25. Ἡ τῶν Λατίνων χώρα μεταξὺ κεῖται τῆς τε ἀπὸ τῶν Ἀστίων παραλίας, μέχρι πόλεως Σινυέσσης καὶ τῆς Σαβινῆς· ἐκτείνεται δὲ ἐπὶ μῆκος μέχρι τῆς Καμπανίας καὶ τῶν Σαυνιτικῶν ὁρῶν. — 26. Ἀπασα ἡ Λατίνη, οὐ Ῥώμη κεῖται, ἐστὶν εὐδαίμων καὶ παμφόρος, πλὴν ὀλίγων χωρίων τῶν κατὰ τὴν παραλίαν, ὅσα ἐλώδη καὶ νοσερά, ἢ εἴ τινα⁵¹⁾ ὄρεινά καὶ πετρώδη· καὶ ταῦτα δ' οὐ τελέως ἀργά, οὐδ' ἄχρηστα, ἀλλὰ νομάς παρέχει δαψιλεῖς ἢ ὕλην, ἢ καρπούς τινες ἐλείους ἢ πετραίους. Τὸ δὲ Καΐκουβον ἐλώδες ὄν, εὐοινότητην ἄμπελον τρέφει, τὴν δειδριτίν.

25) Strabo V. p. 219. 26) Ibid. p. 231.

27. Τὸ Καμπανίας πεδῖον εὐδαιμονέστατον τῶν ἀπάντων ἐστί· περίκεινται δ' αὐτῷ γεωλοφίαι τε εὐκαρποι, καὶ ὄρη τὰ τε τῶν Σαυνιτῶν καὶ τὰ τῶν Ὀσκων. Διὰ δὲ τὴν ἀρετὴν περιμάχητον ἦν τὸ πεδῖον. Ἱστορεῖται δὲ ἔνια τῶν πεδίων σπεύρεσθαι δί' ἔτους, δις μὲν τῇ

51) so viel als ἄτινα. gr. Gr. §. 136. Sch. Gr. §. 150. in ei.

Ζέα, τὸ δὲ τρίτον ἐλύμω, τινὰ δὲ καὶ λαχυνεύεσθαι τῷ τετάρτῳ σπόρῳ. Καὶ μὲν τὸν οἶνον τὸν κράτιστον ἐντεῦθεν ἔχουσι Ῥωμαῖοι, τὸν Φάλερνον, καὶ τὸν Στάτανον καὶ Κάληνον. Ὡς δ' αὐτῶς ⁵²⁾ εὐέλαιός ἐστι, καὶ πᾶσα ἡ περὶ τὸ Οὐέναφρον ὄμορον τοῖς πεδίοις ὄν.

27) Strabo. L. V. p. 242.

28. Ὑπέρκειται δὲ τῶν τόπων τούτων ⁵³⁾ ὄρος τὸ Οὐεσσούιον, ἀγροῖς περιοικούμενον παγκάλοις, πλὴν τῆς κορυφῆς· αὕτη δ' ἐπίπεδος μὲν πολὺ μέρος ἐστίν, ἀκαρπος δ' ὅλη· ἐκ δὲ τῆς ὀψews τεφρώδης, καὶ κοιλάδας φαίνει σηραγγώδεις πετρῶν αἰθαλωδῶν κατὰ τὴν χροάν, ὥς ἂν ἐκβεβρωμένων ὑπὸ πυρός· ὥς τεκμαίροιτ' ἂν τις, τὸ χωρίον τοῦτο καίεσθαι πρότερον, καὶ ἔχειν κρατῆρας πυρός, σβεσθῆναι δ' ἐπιλιπούσης τῆς ὕλης ⁵⁴⁾.

28) Strabo. V. p. 247.

29. Ἡ Κρότων, ἣν Μύσκελλος ἔκτισε, δοκεῖ τὰ τε πολέμια καλῶς ἀσκήσαι, καὶ τὰ περὶ τὴν ἀθλησιν. Ἐν μιᾷ γοῦν Ὀλυμπιάδι οἱ τῶν ἄλλων προτερήσαντες τῷ σταδίῳ ἑπτὰ ἄνδρες ἅπαντες ὑπῆρξαν Κροτωνιάται· ὥστ' εἰκότως εἰ-

52) st. ὡσαύτως δέ. — 53) über den Städten Pompeji, Neapel und Herculaneum, deren der Schriftsteller vorher gedacht. 54) Der erste historisch bekannte Ausbruch des Vesuvus fällt in das Jahr nach Chr. 79. (unter Titus Regierung; Strabo lebte unter August), Zeichen alter Ausbrüche aber boten sich in der ganzen Gegend den Augen an.

ρῆσθαι δοκεῖ, διότι Κροτωνιατῶν ὁ ἔσχατος πρῶτος ἦν τῶν ἄλλων Ἑλλήνων. Πλείστους οὖν Ὀλυμπιονίκας ἔσχε, καίπερ οὐ πολὺν χρόνον οἰκηθεῖσα, διὰ τὸν Φθόρον τῶν ἐπὶ Σάγρα⁵⁵⁾ πεσόντων ἀνδρῶν, πλείστων τὸ πλῆθος. Πρὸς-έλαβε δὲ τῇ τῆς πόλεως δόξῃ καὶ τὸ τῶν Πυθαγορείων πλῆθος, καὶ Μίλων, ἐπιφανέστατος μὲν τῶν ἀθλητῶν γεγονώς, ὁμιλητῆς δὲ Πυθαγόρου, διατρίψαντος ἐν τῇ πόλει πολὺν χρόνον. Φασὶ δὲ ἐν τῷ συσσιτίῳ ποτὲ τῶν Φιλοσόφων πονήσαντος στύλου, τὸν Μίλωνα ὑποδύντα σῶσαι ἅπαντας, ὑποσπάσαι δὲ ἑαυτόν. Τῇ δὲ αὐτῇ ῥώμῃ πεποιθότα εἰκὸς ἐστὶν εὐρέσθαι καὶ τὴν τοῦ βίου καταστροφὴν. Λέγεται γοῦν ὁδοιπορῶν ποτε δι' ὕλης βαθείας εὐρεῖν ξύλον μέγα ἐσφηνωμένον· ἐμβαλὼν δὲ χεῖρας ἅμα καὶ πόδας εἰς τὴν διάστασιν, βιάζεσθαι πρὸς τὸ διασχίσειν τελέως· τοσοῦτον δ' ἴσχυσε μόνον⁵⁶⁾, ὥστ' ἐκπεσεῖν τοὺς σφῆνας, εἴτ' εὐθὺς συμπεσεῖν τὰ μέρη τοῦ ξύλου, ἀποληφθέντα⁵⁷⁾ δ' αὐτὸν ἐν τῇ τοιαύτῃ πάγῃ θηρόβρωτον γενέσθαι.

29) Strabo VI. p. 262.

30. Ἐφεξῆς δ' ἐστὶν Ἀχαιῶν κτίσμα ἡ Σύβαρις, δυοῖν ποταμῶν μεταξὺ, Κράθιδος καὶ Συβαρίδος. Τοσοῦτον⁵⁸⁾ δ' εὐτυχία διήνεγκεν

55) am Flusse Sagra erlitten die Bürger von Kroton eine große Niederlage von den Lokriern. 56) seine Kräfte reichten aber nur so weit. 57) ἀπολαμβάνω.

— 58) τοσοῦτον st. τοσοῦτο.

ἡ πόλις αὕτη τὸ παλαιόν, ὡς τεττάρων μὲν ἔθνων τῶν πλησίον ⁵⁹⁾ ἐπῆρξε, πέντε δὲ καὶ εἴκοσι πόλεις ὑπηκόους ἔσχε, τριάκοντα δὲ μυριάσιν ἀνδρῶν ἐπὶ Κροτωνιάτας ἐστράτευσαν, πεντήκοντα δὲ σταδίων κύκλον συνεπλήρουν οἰκοῦντες ἐπὶ τῷ Κράθιδι. Ὑπὸ μέντοι τρυφῆς καὶ ὕβρεως τὴν εὐδαιμονίαν ἅπασαν ἀφηρεύθησαν ὑπὸ Κροτωνιατῶν, ἐν ἡμέραις ἐβδομήκοντα ἑλόντες ⁶⁰⁾ γὰρ τὴν πόλιν, ἐπήγαγον ⁶¹⁾ τὸν ποταμόν, καὶ κατέκλυσαν.

30) Strabo VI. p. 263.

31. Διαβόητοι εἰσὶν ἐπὶ τρυφῇ οἱ Συβαρίται, οἳ τὰς ποιούσας ψόφον τέχνας οὐκ ἐῷσιν ἐπιδημεῖν τῇ πόλει, οἷον χαλκίων καὶ τεκτόνων καὶ τῶν ὁμοίων, ὅπως αὐτοῖς πανταχόθεν ἀξόρυβοι ᾧσιν ⁶²⁾ οἱ ὕπνοι. Οὐκ ἐξῆν δ' οὐδ' ἀλεκτρυόνα ἐν τῇ πόλει τρέφεσθαι. Ἱστορεῖ δὲ περὶ αὐτῶν Τίμαιος ⁶³⁾, ὅτι ἀνὴρ Συβαρίτης, εἰς ἀγρόν ποτε πορευόμενος, ἔφη, ἰδὼν τοὺς ἐργάτας σκάπτοντας, αὐτὸς ῥῆγμα λαβεῖν ⁶⁴⁾ πρὸς ὃν ⁶⁵⁾ ἀποκρίνασθαι τινα τῶν ἀκουσάντων, αὐτὸς δὲ σοῦ διηγουμένου ἀκούων πεπόνηκα τὴν πλευράν. — Ἄλλος δὲ Συβαρίτης παραγενόμενος εἰς Λακεδαίμονα, καὶ κληθεὶς εἰς

59) gr. Gr. §. 119. 5. 3. Sch. Gr. §. 132. 4. 3.

60) οἱ Κροτωνιάται sc. 61) τῇ πόλει sc. Zu κατέκλυσαν aber denke man αὐτὴν hinzu. — 62) gr. Gr. §. 126.

4. Sch. Gr. §. 140 2. 63) Timaeus, der Verfasser einer verlohrnen Geschichte von Italien und Sicilien.

64) m. verb. ἔφη λαβεῖν. dixit se accepisse. gr.

Gr. §. 129. 2. Sch. Gr. §. 143. 2. 1. 65) i. e. καὶ πρὸς τοῦτον.

Φειδίτιον, ἐπὶ τῶν ξύλων κατακείμενος καὶ δειπνῶν μετ' αὐτῶν ⁶⁶⁾, πρότερον μὲν ἔφη καταπεπληχθαι τὴν τῶν Λακεδαιμονίων πυνθανόμενος ⁶⁷⁾ ἀνδρείαν, νῦν δὲ θεασάμενος νομίζειν μηδὲν τῶν ἄλλων αὐτοὺς διαφέρειν· καὶ γὰρ τὸν ἀνανδρότατον μᾶλλον ἂν ἐλέσθαι ⁶⁸⁾ ἀποθανεῖν, ἢ τοιοῦτον βίον ζῶντα ἡχατερεῖν. — 32. Δοκεῖ δὲ μετὰ τῆς εὐδαιμονίας αὐτῶν καὶ ὁ τῆς πόλεως τόπος παροξύνει αὐτοὺς ἐκτρυφῆσαι ⁶⁹⁾. ἡ γὰρ πόλις αὐτῶν ἐν κοίλῳ κειμένη, τοῦ μὲν θέρους, ἔωθεν τε καὶ πρὸς ἐσπέραν ψυχὸς ὑπερβάλλον ἔχει, τὸ δὲ μέσον τῆς ἡμέρας καῦμα ἀνυπόιστον· ὁθεν καὶ ῥηθῆναι ⁷⁰⁾, ὅτι τὸν βουλούμενον ἐν Συβάρει μὴ πρὸ μοίρας ἀποθανεῖν, οὔτε θυόμενον, οὔτε ἀνίσχοντα τὸν ἥλιον ὁρᾶν δεῖ. — 33. Ἐς τηλικούτον δ' ἦσαν τρυφῆς ἐληλακότες ⁷¹⁾, ὥς καὶ παρὰ τὰς εὐωχίας τοὺς ἵππους ἐδίδοι πρὸς αὐλὸν ὀρχεῖσθαι. Τοῦτ' οὖν εἰδότες οἱ Κροτωνιάται, ὅτε αὐτοῖς ἐπολέμουν, ἐνέδωσαν τὸ ὀρχηστικὸν μέρος· συμπαρήσαν γὰρ αὐτοῖς καὶ αὐληταὶ ἐν στρατιωτικῇ σκευῇ· καὶ ἅμα ⁷²⁾ αὐλούντων ἀκούοντες

66) τῶν Λακεδαιμονίων sc. welches dem Begriffe nach in Λακεδαίμονα enthalten ist. 67) so lange er sie nur von Hörensagen gekannt. 68) ἐλέσθαι ἂν. *praeoptaturum esse*. gr. Gr. §. 126. 14. Sch. Gr. §. 140. Anm. 2. 69) i. e. εἰς τρυφὴν. 70) ὁθεν. und daher sey es gekommen, dafs man gesagt habe. Der Infinitivus hängt mit δοκεῖ zusammen. 71) *eo luxuriae progressi erant*. gr. Gr. §. 119. Anm. 4. Sch. Gr. §. 132. 3. 2. 72) gr. Gr. §. 137. in ἅμα.

οἱ ἵπποι, οὐ μόνον ἐξωρχήσαντο, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἀναβάτας ἔχοντες ⁷³⁾ ἠὺτομόλησαν πρὸς τοὺς Κροτωνιάτας.

31—33) Athen. XII. p. 518. sqq.

34) Ἡ Σικελία πασῶν τῶν νήσων καὶ κρατίστη ἐστί, καὶ τῇ παλαιότητι τῶν μυθολογούμενων πεπρωτεύκεν. Ἡ γὰρ νῆσος τὸ παλαιὸν ἀπὸ μὲν τοῦ σχήματος Τρινακρία κληθεῖσα, ἀπὸ δὲ τῶν κατοικησάντων αὐτὴν Σικανῶν Σικανία προσαγορευθεῖσα, τελευταῖον ἀπὸ τῶν Σικελῶν τῶν ἐκ τῆς Ἰταλίας πανδημεὶ περαιωθέντων ὠνόμασται Σικελία. "Ἐστι δ' αὐτῆς ἡ περίμετρος σταδίων ὥς τετρακισχιλίῳν τριακοσίων ἐξήκοντα. Οἱ ταύτην οὖν κατοικοῦντες Σικελιῶται παρελήφασιν ⁷⁴⁾ παρὰ τῶν προγόνων, ἀεὶ τῆς Φήμης ἐξ αἰῶνος παραδεδομένης τοῖς ἐγγόνοις, ἱερὰν ὑπάρχειν τὴν νῆσον Δήμητρος καὶ Κόρης, καὶ ταύτας τὰς θεὰς ἐν αὐτῇ πρώτως Φαιῆναι, καὶ τὸν τοῦ σίτου καρπὸν ταύτην ⁷⁵⁾ πρώτην ἀνεῖναι, διὰ τὴν ἀρετὴν τῆς χώρας.

34) Diodor. Sic. V. 2.

35) Καὶ τῆς ἀρπαγῆς τῆς κατὰ τὴν Κόρην ⁷⁶⁾ ἐν ταύτῃ γενομένης ἀπόδειξιν εἶναι λέγουσι Φανερωτάτην, ὅτι τὰς διατριβάς αἱ θεαὶ κατὰ ταύτην τὴν νῆσον ἐποιοῦντο, διὰ τὸ στέργεσθαι μάλιστα παρ' αὐταῖς ταύτην. Γενέσθαι δὲ μυθολογοῦσι τῆς Κόρης τὴν ἀρπαγὴν ἐν τοῖς λειμῶσι τοῖς κατὰ τὴν Ἑννάν.

73) i. e. σὺν αὐτοῖς τοῖς ἀναβάταις. — 74) παραλαμβάνω.

75) τὴν νῆσον sc. — 76) periphrastisch st. τῆς Κόρης.

"Εστι δ' ὁ τόπος οὗτος πλησίον μὲν τῆς πόλεως, ἰοῖς δὲ καὶ τοῖς ἄλλοις ἄνθεσι παντοδαποῖς εὐπρεπῆς καὶ θέας ἄξιος. Διὰ δὲ τὴν ἀπὸ τῶν φυομένων ἀνθῶν εὐωδίαν, λέγεται τοὺς κυνηγεῖν εἰωθότας κύνας μὴ δύνασθαι στιβεύειν, ἐμποδιζομένους τὴν φυσικὴν αἰσθησιν 77). "Εστι δὲ ὁ προειρημένος λειμῶν, ἄνωθεν μὲν ὁμαλὸς καὶ παντελῶς εὐυδρος, κύκλῳ δὲ ὑψηλός, καὶ πανταχόθεν κρημνοῖς ἀπότομος· δοκεῖ δ' ἐν μέσῳ κεῖσθαι τῆς ὅλης νήσου, διὸ καὶ Σικελίας ὁμφαλὸς ὑπὸ τινων ὀνομάζεται. "Εχει δὲ καὶ πλησίον ἄλσῃ καὶ λειμῶνας καὶ περὶ ταῦτα ἔλη, καὶ σπήλαιον εὐμέγεθες, ἔχον χάσμα κατὰ γειον, πρὸς τὴν ἄρκτον νενευκός· δι' οὗ μυθολογοῦσι τὸν Πλούτωνα μεθ' ἄρματος ἐπελθόντα, ποιήσασθαι τὴν ἀρπαγὴν τῆς Κόρης. Μετὰ δὲ τὴν ἀρπαγὴν μυθολογοῦσι τὴν Δήμητραν, μὴ δυναμένην εὐρεῖν τὴν θυγατέρα, λαμπάδας ἐκ τῶν κατὰ τὴν Αἴτνην κρατήρων ἀναφαιμένην, ἐπελθεῖν ἐπὶ πολλὰ μέρη τῆς οἰκουμένης· τῶν δ' ἀνθρώπων τοὺς μάλιστα ταύτην προσδεξαμένους εὐεργετῆσαι, τὸν τῶν πυρῶν καρπὸν ἀντιδώρησάμενην.

35) Diod. Sic. V. 3. 4.

36. Τὰ ἄνω τῆς Αἴτνης χωρία ψιλὰ ἐστὶ, καὶ τεφρώδη, καὶ χιόνος μεστὰ τοῦ χειμῶνος· τὰ κάτω δὲ δρυμοῖς καὶ φυτεῖαις διείληπται 78)

77) st. τῆς φυσικῆς αἰσθήσεως ἐμποδιζομένης. Die Hunde verlihren die Witterung des Wildes. — 78) διαλαμβάνω.

παντοδαπαῖς. Ἔοικε δὲ λαμβάνειν μεταβολὰς πολλὰς τὰ ἄκρα τοῦ ὄρους διὰ τὴν νομὴν τοῦ πυρός, τοτὲ μὲν εἰς ἓνα κρατῆρα συμφερόμενου, τοτὲ δὲ σχιζομένου, καὶ τοτὲ μὲν ῥύακας ἀναπέμποντος, τοτὲ δὲ φλόγας καὶ λιγνύς, ἅλ- λοτε δὲ καὶ μύδρους ἀναφυσῶντος. Νύκτωρ μὲν καὶ φέγγη φαίνεται λαμπρὰ ἐν τῆς κορυ- φῆς, μεθ' ἡμέραν δὲ καπνῷ καὶ ἀχλύϊ κατ- ἔχεται.

36) Strabo VI. p. 273.

37. Ἡ Κύρνος, νῆσος, ἥ ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων καὶ τῶν ἐγχωρίων Κόρσικα ὀνομάζεται, εὐμεγέ- θης οὖσα, πολλὴν τῆς χώρας ὀρεινὴν ἔχει ⁷⁹⁾, πεπυκασμένην δρυμοῖς συνεχέσι, καὶ ποταμοῖς διαρρέομένην μικροῖς. Οἱ δ' ἐγχώριοι τροφαῖς μὲν χρῶνται γάλακτι καὶ μέλιτι καὶ κρέασι, δαψιλῶς πάντα ταῦτα παρεχομένης τῆς χώρας· τὰ δὲ πρὸς ἀλλήλους ⁸⁰⁾ βιοῦσιν ἐπιεικῶς καὶ δικαίως, παρὰ πάντας σχεδὸν τοὺς ἄλλους βαρ- βάρους. Τὰ τε γὰρ κατὰ τὴν ὀρεινὴν ἐν τοῖς δένδρεσιν εὐρισκόμενα κηρία τῶν πρώτων εὐ- ρισκόντων ἐστὶ, μηδενὸς ἀμφισβητοῦντος· τὰ δὲ πρόβατα σημείοις διειλημμένα, καὶ μὴδεῖς φυλάττη ⁸¹⁾, σώζεται τοῖς κекτημένοις· ἐν τα- ταῖς ἄλλαις ταῖς ἐν βίῳ οἰκονομίαις θάυμαστως

79) st. τὰ πολλὰ ὀρεινὴ ἐστίν. 80) st. πρὸς ἀλλήλους δέ- eigentlich: was ihr Verhältniß zu einander betrifft, so . . . S. gr. Gr. §. 115. Anm. 1. Sch. Gr. §. 128. Anm. 1. 81) gr. Gr. §. 126. 8. Sch. Gr. §. 140. 7. καὶ statt καὶ εἰς.

προτιμῶσι τὸ δικαιοπραγεῖν. Παραδοξότατον δ' ἔστι παρ' αὐτοῖς τὸ γιγνόμενον κατὰ τὰς τῶν τέκνων γενέσεις. Ὅταν γὰρ ἡ γυνὴ τέκη, ταύτης μὲν οὐδεμία γίγνεται περὶ τὴν λοχείαν ἐπιμέλεια· ὁ δ' ἀνὴρ αὐτῆς ἀναπεσὼν ὡς νοσῶν, λοχεύεται τακτὰς ἡμέρας, ὡς τοῦ σώματος αὐτῷ κακοπαθοῦντος. Φύεται δὲ κατὰ τὴν νήσον ταύτην καὶ πύξις πλείστη καὶ διάφορος, δι' ἣν καὶ τὸ μέλι τὸ γιγνόμενον ἐν αὐτῇ παντελῶς γίγνεται πικρόν. Κατοικοῦσι δ' αὐτὴν βάρβαροι, τὴν διάλεκτον ἔχοντες ἐξηλλαγμένην καὶ δυσκατανόητον· τὸν δ' ἄριστον ὑπάρχουσιν ὑπὲρ τοὺς τριφυρίους.

37) Diodor. Sic. V. 13. 14.

38. Ἡ Πελοπόννησος ἰοικυῖα ἔστι φύλλῳ πλατάνου τὸ σχῆμα ⁸²⁾, ἴση δὲ σχεδόν τι κατὰ μῆκος καὶ κατὰ πλάτος. Ἐχουσι δὲ τῆς χειρὸς ἀνῆσου ταύτης τὸ μὲν ἐσπέριον μέρος Ἡλεῖοι καὶ Μεσσήνιοι, κλυζόμενοι τῷ Σικελικῷ πελάγει· ἐξῆς δὲ μετὰ τὴν Ἡλείαν ἔστί τὸ τῶν Ἀχαιῶν ἔθνος, πρὸς ἄρκτους βλέπον, καὶ τῷ Κορινθιακῷ κόλπῳ παρατεῖνον· τελευτᾷ δὲ εἰς τὴν Σικυωνίαν. Ἐντεῦθεν δὲ Σικυῶν καὶ Κόρινθος ἐκδέχεται μέχρι τοῦ ἰοθμοῦ. Μετὰ δὲ τὴν Μεσσηνίαν ἡ Λακωνική, καὶ ἡ Ἀργεῖα, μέχρι τοῦ ἰοθμοῦ καὶ αὐτή ⁸³⁾. Μέση δὲ ἐστὶν ἡ Ἀρκαδία, πᾶσιν ἐπικειμένη, καὶ γειτνιώσα τοῖς ἄλλοις ἔθνεσιν.

38) Strabo VIII. p. 335.

82) gr. Gr. §. 118. 5. Sch. Gr. §. 131. 6. 83) ebenfalls.

39. Πολλὰ μὲν δὴ καὶ ἄλλα ἴδοι τις ἂν ἐν Ἑλλάδι καὶ ἀκούσαι θαύματος ἄξια, μάλιστα δὲ τὰ ἐν Ὀλυμπίᾳ. Αὕτη ἡ πόλις τὴν ἐπιφάνειαν ἔσχευ ἐξ ἀρχῆς μὲν διὰ τὸ μαντεῖον τοῦ Ὀλυμπίου Διός· ἐκείνου δ' ἐκλειφθέντος⁸⁴⁾, οὐδὲν ἦττον συνέμεινεν ἡ δόξα τοῦ ἱεροῦ, καὶ τὴν αὖξησιν, ὅσῃν ἴσμεν⁸⁵⁾, ἔλαβε διὰ τε τὴν πανήγυριν καὶ τὸν ἀγῶνα τὸν Ὀλυμπιακόν, μέγιστον τῶν ἀπάντων. Ἐκοσμήθη δ' ἐκ τοῦ πλήθους τῶν ἀναθημάτων, ἅπερ ἐκ πάσης ἀνετίθετο τῆς Ἑλλάδος, ὧν ἦν καὶ ὁ χρυσοῦς σφυρήλατος Ζεὺς, ἀνάθημα Κυψέλου τοῦ Κορινθίων τυράννου. Μέγιστον δὲ τούτων⁸⁶⁾ ὑπῆρξε τὸ τοῦ Διὸς ξόανον, ὃ ἐποίησε Φειδίας, Χαρμίδου, Ἀθηναῖος. — 40. Καθέζεται μὲν δὴ ὁ Θεὸς ἐν θρόνῳ, χρυσοῦ⁸⁷⁾ πεποιημένος καὶ ἐλέφαντος. Στέφανος δὲ ἐπικείται οἱ⁸⁸⁾ τῇ κεφαλῇ, μεμιμημένος ἐλαίας κλῶνας. Ἐν μὲν τῇ δεξιᾷ φέρει Νίκην ἐξ ἐλέφαντος, καὶ ταύτην χρυσοῦ ταινίαν τε ἔχουσιν, καὶ ἐπὶ τῇ κεφαλῇ στέφανον· τῇ δὲ ἀριστερᾷ τοῦ Θεοῦ χάριέν ἐστι σκήπτρον μετάλλοις τοῖς πᾶσιν ἡνδισμένον. Ὁ δὲ ὄρνις, ὃ ἐπὶ τῷ σκήπτρῳ καθήμενος, ἐστὶν ὁ ἀετός. Χρυσοῦ δὲ καὶ τὰ ὑποδήματα τῷ Θεῷ⁸⁹⁾ καὶ ἱμάτιον ὡσαύτως ἐστί.

84) da man hier aufgehört hatte Orakel zu ertheilen.

85) i. e. τὴν πολλὴν καὶ εὐγνωστον αὖξησιν. das große und bekannte Ansehn. 86) τῶν ἀναθημάτων sc. — 87) gr. Gr. §. 119. 4. 3. Sch. Gr. §. 132. 3. 3. 88) st. αὐτῷ. gewöhnlicher wäre τῇ αὐτοῦ κεφαλῇ. 89) st. τοῦ Θεοῦ. gr. Gr. §. 120. Anm. 3.

Τῷ δὲ ἱματίῳ ζώδιά τε καὶ τῶν ἀνθρώπων τὰ κρί-
να 90) ἐστὶν ἐμπεποιημένα. Ὁ δὲ θρόνος ποι-
κίλος μὲν χρυσοῦ καὶ λίθοις, ποικίλος δὲ καὶ
ἐβένῳ τε καὶ ἐλέφαντι.

39) Paus. V. 10. Strab. VIII. p. 353. 40) Pausan.
V. 11.

41. Τὴν μὲν Λακωνικὴν Εὐριπίδης φησὶν
ἔχειν πολλὴν μὲν ἄροτον, ἐκποιεῖν δ' οὐ ῥα-
δίαν 91). κοίλῃ γάρ, ὅρεσι περὶδρομος, τραχεῖά
τε, δυσεῖςβολός τε πολεμίοις· τὴν δὲ Μεσσηνια-
κὴν καλλίκαρπον ὁ αὐτὸς λέγει, καὶ κατὰ ῥυ-
τον, καὶ βουσί καὶ ποιμναῖσιν εὐβοτωτάτην. —
Εὖσειστος δὲ ἡ Λακωνικὴ, καὶ δὴ τοῦ Ταῦγέ-
του κορυφὰς τινὰς ἀποῤῥαγῆναί τινες μνημο-
νεύουσιν. Εἰσὶ δὲ λατομίαι λίθου πολυτελοῦς,
τοῦ μὲν Ταιναρίου ἐν Ταινάρῳ παλαιαί· νεωστὶ
δὲ καὶ ἐν τῷ Ταῦγέτῳ μέταλλον ἀνέωξαν 92)
τινὲς εὐμέγεθες, χορηγὸν ἔχοντες τὴν τῶν Ῥω-
μαίων πολυτέλειαν 93).

41) Strabo VIII. p. 366. s.

42. Λακεδαιμονίοις τέχνας μανθάνειν ἄλ-
λας ἢ τὰς εἰς πόλεμον, αἰσχρὸν ἐστίν. Ἐστιῶν-
ται δὲ πάντες ἐν κοινῷ· τοὺς δὲ γέροντας αἰ-
σχύνονται, οὐδὲν ἥττον ἢ πατέρας· γυμνάσια
δ' ὥσπερ ἀνδρῶν ἐστὶν οὕτω καὶ παρθένων.
Ξένοις δ' ἐμβιοῦν οὐκ ἔξεστιν ἐν Σπάρτῃ, οὔτε

90) und auch Blumen, nämlich Lilien. — 91) gr. Gr.
§. 127. 3. Sch. Gr. §. 141. 3. 92) ἀνοίγω. 93) ein Un-
ternehmen, dem die Prachtliebe der Römer zu Hülfe
kam; in sofern jenen daran gelegen war, den sehr
geschätzten laconischen Marmor zu gewinnen.

Σπαρτιάταις ξενιτεύειν. Χρηματίζεσθαι αἰσχροῦν Σπαρτιάτῃ· νομίσματι δὲ χρῶνται σκυτίνῳ· ἐὰν δὲ παρὰ τινι εὐρεθῇ χρυσὸς ἢ ἄργυρος, θανάτῳ ζημιούται. Σεμνύνονται δὲ πάντες ἐπὶ τῷ ταπεινούς αὐτοὺς παρέχειν καὶ κατηκόους ταῖς ἀρχαῖς. Μακαρίζονται δὲ μᾶλλον παρ' αὐτοῖς οἱ γενναίως ἀποθνήσκοντες ἢ οἱ εὐτυχῶς ζῶντες. Οἱ δὲ παῖδες νομίμως περὶ τὸν τῆς Ὁρθίας βωμὸν περιϊόντες μαστιγοῦνται. Αἰσχρὸν δὲ ἐστὶ δειλῶν σύσκηνον ἢ συγγυμναστήν ἢ φίλον γενέσθαι. Μάχονται δὲ ἐστεφανωμένοι. Ὑπανίστανται βασιλεῖ πάντες, πλὴν Ἐφόρων. Ὀμνύει δὲ πρὸ τῆς ἀρχῆς ὁ βασιλεὺς κατὰ τοὺς τῆς πόλεως νόμους βασιλεύσειν.

42) Stobae. Flor. Tit. 42. p. 293.

43. Ἱεροπρεπής ἐστὶ πᾶς ὁ Παρνασσὸς ἔχων ἄγτρα τε καὶ ἄλλα χωρία, τιμώμενά τε καὶ ἀγιστευόμενα· ὧν ἐστὶ γνωριμώτατον καὶ κάλλιστον τὸ Κωρύκιον ἄντρον. Τῶν δὲ πλευρῶν τοῦ Παρνασοῦ τὸ μὲν ἐσπέριον νέμονται Λοκροὶ τε οἱ Ὀζόλαι, καὶ τινες τῶν Δωριέων, καὶ Αἰτωλοί· τὸ δὲ πρὸς ἑω Φωκεῖς καὶ Δωριεῖς· τὸ δὲ νότιον κατέχουσιν οἱ Δελφοί. πετρῶδες χωρίον, θεατροειδές, κατὰ κορυφὴν ἔχον τὸ μαντεῖον καὶ τὴν πόλιν, σταδίων ἐκκαίδεκα κύκλον πληροῦσαν. Φασὶ δ' εἶναι τὸ μαντεῖον ἄντρον κοῖλον, οὐ μάλα εὐρύστομον· ἀναφέρεσθαι δ' ἐξ αὐτοῦ πνεῦμα ἐνθουσιαστικόν· ὑπερκεῖσθαι δὲ τοῦ στομίου τρίποδα ὑψηλόν, ἐφ' ὃν τὴν Πυ-

Σίαν ἀναβαίνουσιν, δεχομένην τὸ πνεῦμα, ἀπο-
 θεσπίζειν ἑμμετρά τε καὶ ἄμετρα 94).

43) Strabo IX. p. 417, 419.

44. Ἡ τῶν Ἀθηναίων χώρα πέφυκεν
 οἷα 95) πλείστας προσόδους παρέχουσα. Τὰς
 μὲν γὰρ ὥρας ἐνθάδε πρασιότατας εἶναι καὶ αὐτὰ
 τὰ γιγνόμενα μαρτυρεῖ· ἃ γοῦν πολλαχοῦ οὐδὲ
 βλαστάνειν δύναται· ἄν, ἐνθάδε καρποφορεῖ·
 ὥσπερ δὲ ἡ γῆ, οὕτω καὶ ἡ περὶ τὴν χώραν
 θάλαττα παμφορωτάτη 96) ἐστί. Καὶ μὴν ὅσα
 περ οἱ θεοὶ ἐν ταῖς ὥραις ἀγαθὰ παρέχουσι,
 καὶ ταῦτα πάντα ἐνταῦθα πρωϊαίτατα μὲν
 ἄρχεται, ὀψιαίτατα δὲ λήγει. Οὐ μόνον δὲ
 κρατεῖ τοῖς ἐπ' ἐνιαυτὸν θάλλουσί τε καὶ γηρά-
 σκουσιν, ἀλλὰ καὶ ἀϊδία ἀγαθὰ ἔχει ἡ χώρα.
 Πέφυκε μὲν γὰρ λίθος 97) ἐν αὐτῇ ἄφθονος,
 ἐξ οὗ κάλλιστοι μὲν ναοί, κάλλιστοι δὲ βωμοὶ
 γίνονται, εὐπρεπέστατα δὲ θεοῖς ἀγάλματα·
 πολλοὶ δ' αὐτοῦ καὶ Ἕλληνες καὶ βάρβαροι
 προσδέονται. Ἔστι δὲ καὶ γῆ 98), ἥ σπειρο-
 μένη μὲν οὐ φέρει καρπὸν, ὀρυσομένη δὲ πολ-
 λαπλασίους 99) τρέφει, ἢ εἰ σῖτον ἔφερε· καὶ
 τὴν ὑπάργυρός ἐστι θεία μοῖρα. Πολλῶν γοῦν
 πόλεων παροικουσῶν καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ

94) Θεσπίσματα sc. in Prosa antworteten die Orakel
 nur erst zur Zeit ihres Verfalls. — 95) S. gr. Gr. §. 137.
 Sch. Gr. 151. S. 355. in οἷος. 96) Dieses scheint in
 Beziehung auf die Menge der Fische gesagt, die man
 an den Küsten von Attica fing. 97) Marmor. 98) μέ-
 ρος τι τῆς χώρας. 99) i. e. πολλῶν πλείονας.

θάλατταν, εἰς οὐδεμίαν τούτων οὐδὲ μικρὰ
φλᾶψ ἀργυρίτιδος διήκει.

44) Xenoph. de Vectigal. init.

45. Ἐν τῇ παραλίᾳ τῆς Ἀττικῆς ἐστὶν ἡ
Ἑλευσίς πόλις, ἐν ἣ τὸ τῆς Δήμητρος ἱερὸν τῆς
Ἑλευσινίας· καὶ ὁ μυστικὸς σηκός. ὃν κατεσκεύ-
ασεν Ἰκτίνος, ὃς καὶ τὸν Παρθενῶνα ἐποίησε τὸν
ἐν ἀκροπόλει ¹⁰⁰⁾ τῇ Ἀθηνᾷ Περικλέους ἐπιστα-
τοῦντος τῶν ἔργων. Ἐν δὲ τοῖς δήμοις ¹⁰¹⁾ κατ-
αριθμεῖται ἡ πόλις. — 46. Λόφος δ' ἐστὶν ἡ
Μουνυχία χερρόνησιζων. Τὸ μὲν οὖν παλαιὸν
ἐτετείχιστο καὶ συνώκιστο ἡ Μουνυχία, προσ-
εληφύια ¹⁰²⁾ τῷ περιβόλῳ τὸν Πειραιᾶ καὶ
τοὺς λιμένας πλήρεις νεωρίων· ἄξιόν τε ἦν ναύ-
σταθμον τετρακοσίαις ναυσίν. Τῷ δὲ τείχει
τούτῳ συνῆπται τὰ καθεληκυσμένα ἐκ τοῦ
ἄστεος σκέλη· ταῦτα δ' ἦν μακρὰ τεῖχη, τετ-
ταράκοντα σταδίων τὸ μῆκος, συνάπτοντα τὸ
ἄστυ τῷ Πειραιεῖ. Οἱ δὲ πολλοὶ πόλεμοι τὸ
τεῖχος κατήρειψαν, καὶ τὸ τῆς Μουνυχίας ἔρυ-
μα, τὸν τε Πειραιᾶ συνέστειλαν εἰς ὀλίγην κατ-
οικίαν.

45. 46) Strabo IX. p. 395.

47. Πόλεις εἰσὶν ἐν τῇ Κρήτῃ νήσῳ πλείους
μέν, μέγισται δὲ καὶ ἐπιφανέσταται τρεῖς,
Κνωσσός, Γόρτυνα, Κυδωνία. Διαφερόντως
δὲ τὴν Κνωσσὸν καὶ Ὅμηρος ὕμνει, μεγάλην

100) auf der Burg zu Athen. 101) τῆς Ἀττικῆς sc. ganz Attica war in 174 δήμους od. Distrikte getheilt.
ἡ πόλις, Ἑλευσίς scil. 102) προσλαμβάνων.

καλῶν, καὶ βασίλειον τοῦ Μίνω, καὶ οἱ ὕστερον. Καὶ δὴ καὶ διετέλεσε μέχρι πολλοῦ ¹⁰³⁾ Φερομένη ¹⁰⁴⁾ τὰ πρῶτα· εἶτα ἐταπεινώθη, καὶ πολλὰ τῶν νομίμων ἀφῆρέθη. Ὑστερον δὲ ἀνέλαβε πάλιν τὸ παλαιὸν σχῆμα τὸ τῆς μητροπόλεως. Ἱστορεῖται δὲ ὁ Μίνως νομοθέτης γενέσθαι σπουδαῖος, θαλαττοκρατῆσαι τε πρῶτος. Προσεποιεῖτο δὲ Μίνως παρὰ τοῦ Διὸς αὐτοῦ μεμαθηκέναι τοὺς νόμους, δι' ἐννέα ἐτῶν εἰς τι ὄρος Φοιτῶν, ἐν ᾧ Διὸς ἄντρον ἐλέγετο, κἀκεῖθεν ἀεὶ τινας νόμους φέρων τοῖς Κρησί. Ὁμηρος αὐτὸν Διὸς μεγάλου ὁαριστὴν λέγει. Οἱ ἀρχαῖοι δὲ περὶ αὐτοῦ πάλιν ἄλλους εἰρήκασι λόγους ὑπεναντίους τούτοις· ὥς τυραννικός τε γένοιτο ¹⁰⁵⁾, καὶ βίαιος, καὶ δασμολόγος· τραγωδοῦντες τὰ περὶ τὸν Μινώταυρον, καὶ τὸν Λαβύρινθον, καὶ τὰ Θησεῖ συμβάντα καὶ Δαιδάλῳ.

47) Strabo X. p. 476. s.

II. A s i a.

I. Τῇ δ' Εὐρώπῃ συνεχῆς ἐστὶν ἡ Ἀσία κατὰ τὸν Τάναϊν συνάπτουσα αὐτῇ· περὶ ταύτης οὖν ἐφεξῆς ῥητέον, διελόντας Φυσικοῖς τισὶν ὅροις τοῦ σαφοῦς χάριν. — Ὁ Ταῦρος μέσην πῶς διέζωκε ¹⁾ ταύτην τὴν ἥπειρον, ἀπὸ τῆς

103) χρόνου sc. 104) gr. Gr. §. 131. Anm. 7. Sch. Gr. §. 145. Anm. 5. 105) gr. Gr. §. 126. 3. Sch. Gr. §. 140. 3.

1) διαζώννυμι.

ἐσπερίας ἐπὶ τὴν ἔω τεταμένος, τὸ μὲν αὐτῆς ἀπολείπων πρὸς Βορρᾶν, τὸ δέ, μεσημβρινόν· καλοῦσι δ' αὐτῶν οἱ Ἕλληνες, τὸ μὲν, ἐντὸς τοῦ Ταύρου, τὸ δέ, ἐκτός. — Οἱ δὲ ποταμοί ²⁾, ὅσοι κατὰ τὴν Ἀσίαν λόγου ἄξιοι, ἐκ τοῦ Ταύρου τε καὶ τοῦ Καυκάσου ἀνίσχοντες, οἱ μὲν ὡς ³⁾ ἐπ' ἄρκτον τετραμμένον ἔχουσι τὸ ὕδωρ, οἱ δὲ ὡς ἐπὶ νότον ἄνεμον, ὁ Εὐφράτης τε καὶ ὁ Τίγρης, καὶ ὁ Ἰνδός τε καὶ ὁ Ὑδάσπης, καὶ Ἀκεσίνης, καὶ Ὑδραώτης, καὶ Ὑφασις, καὶ ὅσοι ἐν μέσῳ τούτων τε καὶ τοῦ Γάγγου ποταμοῦ εἰς θάλασσαν ἐσβάλλουσιν, ἢ ἐς τεύαγῃ ἀναχεόμενοι ἀφανίζονται, καθάπερ ὁ Εὐφράτης ποταμὸς ἀφανίζεται.

1) Strabo XI. p. 490. Arrian. Exp. Alex. V. 5.

2. Ὁ Καύκασος ὄρος ἐστὶν ὑπερκείμενον τοῦ πελάγους ἐκατέρου, τοῦ τε Ποντικοῦ καὶ τοῦ Κασπίου, διατειχίζον τὸν ἰσθμὸν, τὸν διείργοντα αὐτά. Εὐδένδρον δ' ἐστὶν ὕλη παντοδαπῇ, τῇ τε ἄλλῃ καὶ τῇ ναυπηγησίμῳ. — Τὰ ἄκρα τοῦ Καυκάσου κατέχουσιν οἱ Σόανες, κρᾶτιστοι ὄντες κατ' ἀλκὴν καὶ δύναμιν. Παρὰ τούτοις δὲ λέγεται χρυσὸν καταφέρειν τοὺς χειμάρρους ⁴⁾. ὑποδέχεσθαι δὲ αὐτὸν τοὺς βαρβάρους φάτναις κατατετρημέναις, καὶ μαλλωταῖς

2) nominativ. absolutus, wie oft vor partitiven Sätzen vorausgeht. 3) über den pleonastischen Gebrauch von ὡς vor den Praepositionen ἐπὶ und πρὸς S. gr. Gr. §. 136. in ὡς. — 4) so viel als οἱ χειμάρροι λέγονται χρυσὸν καταφέρειν.

δοραῖς· ἀφ' οὗ⁵⁾ δὴ μεμνηεῦσθαι καὶ τὸ χρυσόμαλλον δέρος.

2) Strabo XI. p. 497. 499.

3. Τὰ μὲν οὖν ἄλλα ἔθνη τὰ πλησίον περὶ τὸν Καύκασον, λυπρὰ καὶ μικρόχωρα· τὸ δὲ τῶν Ἀλβανῶν ἔθνος, καὶ τὸ τῶν Ἰβήρων, ἃ δὴ πληροὶ μάλιστα τὸν λεχθέντα ἰσθμόν, εὐδαίμονα χώραν ἔχει καὶ σφόδρα καλῶς οἰκεῖσθαι δυναμένην. — Καὶ δὴ καὶ ἤγε Ἰβηρία οἰκεῖται καλῶς τὸ πλεον πόλεσι τε καὶ ἐποικίαις, ὥστε καὶ κεραμωτὰς εἶναι στέγας, καὶ ἀρχιτεκτονικὴν τὴν τῶν οἰκήσεων κατασκευὴν, καὶ ἀγορὰς καὶ τᾶλλα κοινά. Τῆς δὲ χώρας τὰ μὲν⁶⁾ κύκλῳ τοῖς Καυκασίοις ὄρεσι περιέχεται· ἐν μέσῳ δὲ ἐστὶ πεδίον ποταμοῖς διάρρυστον, ὃ οἱ γεωργικώτατοι τῶν Ἰβήρων οἰκοῦσιν, Ἀρμενιστὶ τε καὶ Μηδιστὶ ἐσκευασμένοι. Τὴν δὲ ὄρεινὴν οἱ πλείους, καὶ μάχιμοι κατέχουσι, Σκυθῶν δίκην ζῶντες, καὶ Σαρματῶν, ὧν περ καὶ ὄμοροι καὶ συγγενεῖς εἰσίν. — 4. Ἀλβανοὶ δὲ ποιμενικώτεροι, καὶ τοῦ νομαδικοῦ γένους ἐγγυτέρω, πλὴν οὐκ ἄγριοι· ταύτῃ δὲ καὶ⁷⁾ πολεμικοὶ μετρίως. Οἰκοῦσι δὲ μεταξὺ τῶν Ἰβήρων, καὶ τῆς Κασπίας θαλάττης, χώραν νεμόμενοι ἀρίστην καὶ πᾶν φυτὸν ἐκφέρουσιν ἄνευ ἐπιμελείας. Εὐερνή δ' ἐστὶ καὶ τὰ βοσκή-

5) ἀφ' οὗ st. καὶ ἀπὸ τούτου ἀρχὴν λαβέσθαι τὸν μῦθον τὸν περὶ τοῦ χρυσομάλλου δέρους. die Fabel vom goldenen Vlies. — 6) ein Theil des Landes. 7) und deshalb auch.

ματα παρ' αὐτοῖς, τὰ τε ἡμερα καὶ τὰ ἄγρια. Καὶ οἱ ἄνθρωποι κάλλει καὶ μεγέθει διαφέροι-
τες, ἀπλοῖ δὲ καὶ οὐ καπηλικοί· οὐδὲ γὰρ νο-
μίσματι τὰ πολλὰ χρῶνται, οὐδὲ ἀριθμὸν ἴσα-
σι μείζω τῶν ἑκατόν, ἀλλὰ Φορτίοις τὰς ἀμοι-
βὰς ποιοῦνται· καὶ πρὸς τᾶλλα δὲ τὰ τοῦ βίου⁸⁾
ῥαθύμως ἔχουσιν. Ἄπειροι δ' εἰσὶ καὶ μέτρων
τῶν ἐπ' ἀκριβές⁹⁾, καὶ σταθμῶν, καὶ πολέμου
τε καὶ πολιτείας καὶ γεωργίας ἀπρονοήτως
ἔχουσιν.

3) Strabo XI. p. 499. 4) Ibid. XI. p. 501.

5. Ἡ Ἀραβία κεῖται μὲν μεταξὺ Συρίας
καὶ τῆς Αἰγύπτου, πολλοῖς δὲ καὶ παντοδαποῖς
ἔθνεσι διείληπται¹⁰⁾. Τὰ μὲν οὖν πρὸς τὴν ἑω-
μέρη κατοικοῦσιν Ἀραβες, οὓς ὀνομάζουσι Να-
βαταίους, νεμόμενοι χώραν τὴν μὲν ἔρημον,
τὴν δὲ ἄνυδρον, ὀλίγην δὲ καρποφόρον. Ἐχου-
σι δὲ βίον ληστρικόν, καὶ πολλὴν τῆς ὁμόρου
χώρας κατατρέχοντες ληστεύουσιν, ὅντες δὺς-
μαχοὶ κατὰ τοὺς πολέμους. Κατὰ γὰρ τὴν
ἄνυδρον χώραν λεγομένην κατεσκευακότες εὐ-
καιρα Φρέατα, καὶ ταῦτα πεποιηκότες τοῖς
ἄλλοις ἔθνεσιν ἄγνωστα, συμφεύγουσιν εἰς τὴν
χώραν ταύτην ἀκινδύνως. Αὐτοὶ μὲν γὰρ εἰ-
δότες τὰ κατακεκρυμμένα τῶν ὑδάτων, καὶ
ταῦτ' ἀνοίγοντες, χρῶνται δαψιλέσι πότοις· οἱ
δὲ τούτους ἐπιδιώκοντες ἄλλοεθνεῖς¹¹⁾, σπα-

8) in Rücksicht auf die andern Lebensrichtungen.

9) st. τῶν ἀκριβῶν. — 10) διαλαμβάνω. 11) nominativ. absolutus, statt des Genitivus, vor den partitiven Sätzen, wie oben §. I. not. 2.

νίζοντες τῆς ὑδρείας διὰ τὴν ἄγνοιαν τῶν Φρεάτων, οἱ μὲν ἀπόλλυνται διὰ τὴν σπάνιν τῶν ὑδάτων, οἱ δέ, πολλὰ κακοπαθήσαντες, μόλις εἰς τὴν οἰκίαν σῶζονται. Διόπερ οἱ ταύτην τὴν χώραν κατοικοῦντες Ἀραβες, ὄντες δυσκαταπολέμητοι, διατελοῦσιν ἀδούλωτοι ¹²⁾.

5) Diodor. Sic. II. 48.

6. Ἡ δ' ἐχομένη τῆς ἀνύδρου καὶ ἐρήμου χώρας Ἀραβία τοσοῦτο διαφέρει ταύτης, ὥστε, διὰ τὸ πλῆθος τῶν ἐν αὐτῇ φυομένων καρπῶν τε καὶ τῶν ἄλλων ἀγαθῶν, εὐδαίμονα Ἀραβίαν προσαγορευθῆναι. Κάλαμον μὲν γὰρ καὶ σχοῖνον καὶ τὴν ἄλλην ὕλην τὴν ἀρωματίζουσαν πολλὴν φέρει, καὶ καθόλου παντοδαπὰς φύλλων εὐωδίας· καὶ τῶν ἀποσταζόντων δακρύων ὁσμαῖς ποικίλαις διείληπται. Τὴν τε γὰρ σμύρναν, καὶ τὸν προσφιλέστατον τοῖς θεοῖς, εἰς τε τὴν οἰκουμένην πᾶσαν διαπόμπιμον λιβανωτὸν αἱ ταύτης ἐσχατιαὶ φέρουσιν. Ἐν δὲ τοῖς ὄρεσιν οὐ μόνον ἐλάτη καὶ πεύκη φύεται δαψιλῆς, ἀλλὰ καὶ κέδρος καὶ ἄρκυρος ἄπλωτος, καὶ τὸ καλούμενον βόρατον. Πολλὰ δὲ καὶ ἄλλαι φύσεις εὐώδεις ¹³⁾ καρποφοροῦσαι τὰς ἀπορροίας καὶ προσπνεύσεις ἔχουσι τοῖς ἐγγίσασι προσηνεστάτας.

6) Diod. Sic. II. 49.

7. Μεταλλεύεται δὲ καὶ κατὰ τὴν Ἀραβίαν καὶ ὁ προσαγορευόμενος ἄπυρος χρυσός,

12) ὄντες sc. — 13) wohlriechende Gegenstände.

— Jacobs gr. El. I. Thl. 9. Aufl.

οὐχ ὥσπερ παρὰ τοῖς ἄλλοις ἐκ ψηγμάτων καθεψόμενος, ἀλλ' εὐθὺς ὀρυττόμενος εὐρίσκεται, τὸ μέγεθος ¹⁴⁾ καρύοις κασταναῖκοις παραπλήσις, τὴν δὲ χροάν οὕτως φλογώδης, ὥστε τοὺς ἐντιμοτάτους λίθους ὑπὸ τῶν τεχνιτῶν ἐνδεθέντας ποιεῖν τὰ κάλλιστα τῶν κοσμημάτων ¹⁵⁾. Θρεμμάτων δὲ παντοδαπῶν τοσοῦτο κατ' αὐτὴν ὑπάρχει πλῆθος, ὥστε ἔσθῃ πολλά, νομάδα βίου ἡρημένα, δύνασθαι καλῶς διατρέφεσθαι, σίτου μὲν μὴ προσδεόμενα, τῇ δ' ἀπὸ τούτων δαψιλείᾳ χορηγούμενα.

7) Diod. Sic. II. 50.

8. Τὰ δὲ πρὸς δυσμὰς μέρη κεκλιμένα τῆς Ἀραβίας διείληπται πεδίοις ἀρμώδεσι, δι' ὧν οἱ τὰς ὁδοιπορίας ποιούμενοι, καθάπερ οἱ ἐν τοῖς πελάγεσι ¹⁶⁾, πρὸς τὰς ἀπὸ τῶν ἀστέρων σημασίας τὴν διέξοδον ποιοῦνται ¹⁷⁾. Τὸ δ' ὑπολειπόμενον μέρος τῆς Ἀραβίας, τὸ πρὸς τὴν Συρίαν κεκλιμένον, πληθύνει γεωργῶν καὶ παντοδαπῶν ἐμπορῶν. — Ἡ δὲ παρὰ τὸν ὠκεανὸν Ἀραβία κεῖται μὲν ὑπεράνω τῆς εὐδαίμονος, ποταμοῖς δὲ πολλοῖς καὶ μεγάλοις διειλημμένη πολλοὺς ποιεῖ τόπους λιμνάζοντας.

14) gr. Gr. §. 118 6. Sch. Gr. §. 131. 6. wie hier μέγεθος, so steht gleich nachher τὴν χροάν. 15) die Juwelirer fassen die Edelsteine mit arabischem Golde ein, und erhöhen dadurch ihre Schönheit. — 16) st. εἰ πλέοντες. 17) um den Ausgang aus diesen Wüsten zu finden, muß man, wie auf dem Meere, die Beobachtung der Sterne zu Hülfe nehmen.

Τοῖς δὲ ἐκ τῶν ποταμῶν ἐπακτοῖς ὕδασι καὶ τοῖς ἐκ τῶν θερινῶν ὄμβρων γιγνομένοις ἀρδεύοντες ¹⁸⁾ πολλὴν χώραν, καὶ διπλοῦς καρποὺς λαμβάνουσι. Τρέφει δὲ ὁ τόπος οὗτος ἐλεφάντων ἀγέλας, καὶ ἄλλα ζῶα κητώδη· πρὸς δὲ τούτοις θρεμμάτων παντοδαπῶν πληθύνει, καὶ μάλιστα βοῶν καὶ προβάτων, τῶν τὰς μεγάλας καὶ παχείας οὐράς ἐχόντων. Πλεῖστα δὲ καὶ διαφορώτατα γένη καμήλων τρέφει, ὧν αἱ μὲν γάλα παρεχόμεναι καὶ κρεοφαγούμεναι, πολλὴν παρέχονται τοῖς ἐγχωρίοις δαψίλειαν· αἱ δὲ πρὸς νωτοφορίαν ἡσκημένοι πυρῶν μὲν ἀνὰ δέκα μεδίμνους νωτοφοροῦσιν, ἀνθρώπους δὲ κατακειμένους ἐπὶ κλίνης πέντε βαστάζουσιν· αἱ δ' ἀνάκωλοι καὶ λαγαραὶ ταῖς συστάσεσι ¹⁹⁾ δρομάδες εἰσὶ, καὶ διατείνουσι πλεῖστον ὁδοῦ μήκος, χρήσιμα μάλιστα πρὸς τὰς διὰ τῆς ἀνύδρου καὶ ἐρήμου συντελουμένας ὁδοιπορίας. Αἱ δ' αὐταὶ καὶ κατὰ τοὺς πολέμους εἰς τὰς μάχας ἔχουσαι τοξότας ἄγονται δύο, ἀντικαθήμενους ἀλλήλοισι ἀντινώτους. Τούτων δὲ ὁ μὲν τοὺς κατὰ πρόσωπον ἀπαντῶντας, ὁ δὲ τοὺς ἐπιδιώκοντας ἀμύνεται.

8) Diod. Sic. II. 54.

9. Τῶν ποταμῶν, τοῦ τε Εὐφράτου καὶ τοῦ Τίγρητος, οἱ τὴν μέσην σφῶν Συρίαν ἀπείργουσιν (ὅθεν καὶ τὸ ὄνομα Μεσοποταμία

18) οἱ ἐγχώριοι sc. 19) die von einem kürzern und zärtern Bau sind.

πρὸς τῶν ἐπιχωρίων κληῖζεται ²⁰⁾ ὁ μὲν Τίγρης πολὺ τι ταπεινότερος ῥέων τοῦ Εὐφράτου, διώρυχάς τε πολλὰς ἐκ τοῦ Εὐφράτου ἐσδέχεται, καὶ πολλοὺς ἄλλους ποταμοὺς παραλαβὼν, καὶ ἐξ αὐτῶν αὐξηθεὶς ἐσβάλλει ἐς τὸν πόντον τὸν Περσικόν, μέγας τε καὶ οὐδαμοῦ διαβατὸς ἔς τε ἐπὶ τὴν ἐκβολήν, καθότι οὐ καταναλίσκεται αὐτοῦ οὐδὲν ἐς τὴν χώραν. Ὁ δὲ Εὐφράτης μετέωρός τε ῥεῖ καὶ ἰσοχείλης πανταχοῦ τῇ γῇ, καὶ διώρυχες τε πολλαὶ ἀπ' αὐτοῦ πεποιήνται, αἱ μὲν ἀένναοι, ἀφ' ὧν ὑδρεύονται οἱ παρ' ἐκότερα ὠκισμένοι· τὰς δὲ καὶ πρὸς καιρὸν ποιοῦνται, ὁπότε σφίσιν ὕδατος ἐνδεῶς ²¹⁾ ἔχου, ἐς τὸ ἐπάρδειν τὴν χώραν (οὐ γὰρ ὕεται τὸ πολὺ ἢ γῇ αὕτη ἐξ οὐρανοῦ) καὶ οὕτως ἐς οὐ πολὺ ὕδωρ ὁ Εὐφράτης τελευτῶν, καὶ τεναγῶδες τοῦτο ^{21*)}, οὕτως ἀποπαύεται.

9) Arrian. Exp. Alex. VII. 7.

10. Ἡ χώρα τῶν Ἰνδῶν ποταμοὺς ἔχει πολλοὺς καὶ μεγάλους πλωτοὺς, οἱ τὰς πηγὰς ἔχοντες ἐν τοῖς ὄρεσι, τοῖς πρὸς τὰς ἄρκτους κεκλιμένοις, φέρονται διὰ τῆς πεδιάδος· ὧν οὐκ ὀλίγοι συμμίσγοντες ἀλλήλοις,

20) i. e. ἡ χώρα πρὸς τῶν ἐπιχωρίων Μεσ. καλεῖται. Der Accusativ. ὄνομα, welcher dem Verbo κληῖζεται beygegeben ist, könnte auch ohne Nachtheil des Sinnes ausgelassen seyn. 21) i. e. ὁπότε (so oft) σφ. ὕδατος ἐνδεῖα γίγνοιτο. über den Gebrauch des Optativs bey wiederholten Handlungen S. gr. Gr. §. 126. Anm. 6. Sch. Gr. §. 140. Anm. 3. 21*) Man verbinde καὶ τοῦτο. i d q u e.

ἐμβάλλουσιν εἰς ποταμὸν τὸν ὀνομαζόμενον Γάγγην. Οὗτος δὲ τὸ πλάτος γενόμενος σταδίων τριάκοντα, φέρεται μὲν ἀπὸ τῆς ἄρκτου πρὸς μεσημβρίαν, ἐξερεύγεται δὲ εἰς τὸν Ὠκεανόν. Ὁ δὲ παραπλήσιος τῷ Γάγγη ποταμός, προσαγορευόμενος δὲ Ἰνδός, ἄρχεται μὲν ὁμοίως ἀπὸ τῶν ἄρκτων, ἐμβάλλων δὲ εἰς τὸν Ὠκεανόν, ἀφορίζει τὴν Ἰνδικήν· πολλὴν δὲ διεξιὼν πεδιάδα χώραν, δέχεται ποταμοὺς οὐκ ὀλίγους πλωτούς, ἐπιφανεστάτους δὲ Ὑπανιν καὶ Ὑδάσπην καὶ Ἀκεσῖνον. Χωρὶς δὲ τούτων, ἄλλο πλῆθος ποταμῶν παντοδαπῶν διαρρέει, καὶ ποιεῖ κατάρρυτον πολλοῖς κηπεύμασι καὶ καρποῖς παντοδαποῖς τὴν χώραν.

10) Diod. Sic. II. 37.

II. Ἐκ δὲ τῆς ἀναθυμιάσεως τῶν τοσούτων ποταμῶν, καὶ ἐκ τῶν ἐτησίων βρέχεται τοῖς θερινοῖς ὕμβροις ἢ Ἰνδική, καὶ λιμνάζει τὰ πεδία. Ἐν μὲν οὖν τούτοις τοῖς ὕμβροις λίνον σπεύρεται καὶ κέγχρος· πρὸς τούτοις σῆσαμον, ὄρυζα, βόσμορον· τοῖς χειμερινοῖς δὲ καιροῖς πυροί, κριθαί, ὕσπρια καὶ ἄλλοι καρποὶ ἐδώδιμοι, ὧν ἡμεῖς ἄπειροι ²²⁾. —

12. Ἔστι δένδρα ἐν τῇ Ἰνδικῇ, ὧν τοῖς κλάδοις ἔρια ²³⁾ ὑπανθεῖ, ἐξ ὧν σινδόνες ὑφαίνονται. Ἔστι δὲ καὶ ἄλλα τινὰ δένδρα παρ' αὐτοῖς, ὧν τὰ φύλλα οὐκ ἐλάττω ἀσπίδος ἐστίν· ἄλλα δὲ ἐπὶ δέκα ἢ δώδεκα πήχεις κλάδους αὐξήσαντα, εἴτα τὴν λοιπὴν αὐξήσιν

22) ἐσμέν sc. 23) die Baumwolle.

κατωφερῇ λαμβάνουσιν ²⁴⁾, ἕως ἂν ἄψωνται τῆς γῆς· εἴτα πάλιν ῥιζωθέντα αὖθις αὐξάνονται πρὸς τὸ ἄνω· ἐξ οὗ πάλιν ὁμοίως τῇ αὐξήσει κατακαμφθέντα, ἄλλην κατώρυγα ποιοῦσιν ²⁵⁾, εἴτ' ἄλλην, καὶ οὕτως ἐφεξῆς, ὥστ' ἀφ' ἐνὸς δένδρου σκιαδίου γενέσθαι μακρόν, πολυστύλῳ σκηνῇ ὅμοιον. Ἔστι δὲ καὶ δένδρα, ὧν τὰ στελέχη καὶ πέντε ἀνθρώποις ἐστὶ δυσπερίληπτα.

11) Strabo XV. p. 690. 12) Ibid. p. 693. Vergl. Eritome p. 194.

13. Ἡ Καρμανία παμφόρος ἐστὶ καὶ μεγάλοδενδρος, καὶ ποταμοῖς κατάρρυστος. Τὴν δὲ Γεδρωσίαν ἀκαρπία κατέχει πολλάκις· διὸ φυλάττουσι τὸν ἐνιαύσιον καρπὸν εἰς ἔτη πλείω. Μετὰ δὲ τὴν Καρμανίαν ἡ Περσίς ἐστι, πολλὴ μὲν ἐν τῇ παραλίᾳ ²⁶⁾ τοῦ ἀπ' αὐτῆς ὀνομαζομένου κόλπου· πολλῶ δὲ μείζων ἐν τῇ μεσογαίᾳ. Τριπλῇ δ' ἐστὶ καὶ τῇ φύσει, καὶ τῇ τῶν ἀέρων κράσει· ἡ μὲν γὰρ παραλία καυμάτηρά τε καὶ ἀνεμώδης, καὶ σπανιστὴ καρποῦ ἐστὶ πλὴν Φοινίκων. Ἡ δ' ὑπὲρ ταύτης ἐστὶ παμφόρος καὶ πεδινή, καὶ θρεμμάτων ἀρίστη τρέφος, ποταμοῖς τε καὶ λίμναις πληθύνει. Τρίτῃ δ' ἐστὶν ἡ πρὸς βορρᾶν χειμέριος καὶ ὄρεινή.

13) Strabo XV. p. 726. s.

24) i. e. εἴτα πρὸς τὸ κάτω νεύοντα αὐξάνονται. 25) sie bilden gleichsam einen neuen Senker. Der hier beschriebene Baum ist der sogenannte Wurzelbaum (Rhizophora), deren Einer oft einen ganzen Wald bildet. — 26) i. e. ἡς πολὺ μέρος ἐν τῇ παραλίᾳ κεῖται. — τοῦ κόλπου, τοῦ Περσικοῦ scil.

14. Ἡ Περσέπολις, μητρόπολις οὕσα τῆς Περσῶν βασιλείας, πλουσιωτάτῃ ἦν τῶν ὑπὸ τὸν ἥλιον ²⁷⁾. Οὐκ ἀνοίκειον δ' εἶναι νομίζομεν, περὶ τῶν ἐν ταύτῃ τῇ πόλει βασιλείων, διὰ τὴν πολυτέλειαν τῆς κατασκευῆς, βραχεία διελθεῖν. Οὕσης γὰρ ἄκρας ἀξιολόγου, περιεῖληφεν αὐτὴν τριπλοῦν τεῖχος, οὗ τὸ μὲν πρῶτον ὕψος εἶχε πηχῶν ἐκκαίδεκα ἐπάλξεσι κεκοσμημένον· τὸ δὲ δεύτερον τῇ μὲν ἄλλῃν κατασκευὴν ὁμοίαν ἔχει τῷ προειρημένῳ, τὸ δ' ὕψος διπλάσιον. Ὁ δὲ τρίτος περίβολος τῷ σχήματι μὲν ἐστὶ τετράπλευρος, τὸ δὲ τούτου τεῖχος ὕψος ἔχει πηχῶν ἑξήκοντά, λίθῳ σκληρῷ καὶ πρὸς διαμονὴν αἰωνίαν εὖ πεφυκότι κατεσκευασμένον. Ἐκαστῇ δὲ τῶν πλευρῶν ἔχει πύλας χαλκᾶς. Ἐν δὲ τῷ πρὸς ἀνατολὰς μέρει τῆς ἄκρας τέτταρα πλέθρα διεστηκὸς ὅρος ἐστί, τὸ καλούμενον βασιλικόν, ἐν ᾧ τῶν βασιλέων ὑπῆρχον οἱ τάφοι. Πέτρα γὰρ ἦν κατεξαμμένη ²⁸⁾ καὶ κατὰ μέσον οἶκους ἔχουσα πλείους, ἐν οἷς σηκοὶ τῶν τετελευτηκότων ὑπῆρχον· πρὸς βασιν μὲν οὐδεμίαν ἔχοντες, ὑπ' ὀργάνων δὲ τινων χειροποιήτων, ἐξαιρομένων τῶν νεκρῶν δεχόμενοι τὰς ταφάς ²⁹⁾. Κατὰ δὲ τὴν ἄκραν ταύτην ἦσαν καταλύσεις βασιλικαὶ πλείους, καὶ θησαυροὶ πρὸς τὴν τῶν χρημάτων παραφυλα-

27) πόλει sc. 28) καταξάινω. 29) Da kein Eingang in die Gräber war, so wurden die Todten in ihren Särgen durch gewisse Maschinen in die Höhe gehoben (ἐξαιρόμενοι), und so von oben herab eingelenkt.

κἄν εὐθέως κατεσκευασμένοι. Ταῦτα τὰ βασίλεια ὁ Ἀλέξανδρος ἐνέπρησε, τιμωρῶν τοῖς Ἕλλησιν, ὅτι κἀκείνων ἱερὰ καὶ πόλεις οἱ Πέρσαι πυρὶ καὶ σιδήρῳ διεπόρθησαν ³⁰⁾).

14) Diod. Sicul. XVII. 70. 71. Strabo XV. p. 729.

15. Οἱ Πέρσαι ἀγάλματα καὶ βωμοὺς οὐχ ἰδρύονται· τιμῶσι δὲ ἥλιον, καὶ σελήνην, καὶ πῦρ, καὶ γῆν, καὶ ἀνέμους, καὶ ὕδωρ. Εἰ δέ τις εἰς πῦρ Φυσήσειεν, ἢ νεκρὸν ἐπιθεῖη, ἢ ὄνθον, θανατοῦται παρ' αὐτοῖς· ριπίζοντες δὲ ἐξάπτουσι τὴν Φλόγα. — 16. Οἱ τῶν Περσῶν παῖδες εἰς τὰ διδασκαλεῖα Φοιτῶντες, διὰ γουσι μανθάνοντες δικαιοσύνην, καὶ λέγουσιν, ὅτι ἐπὶ τοῦτο ἔρχονται, ὥσπερ παρ' ἡμῖν οἱ τὰ γράμματα μαθησόμενοι. Οἱ δὲ ἄρχοντες αὐτῶν διατελοῦσι τὸ πλεῖστον μέρος τῆς ἡμέρας δικάζοντες ³¹⁾ αὐτοῖς. Γίγνεται γάρ δὴ καὶ παισὶ πρὸς ἀλλήλους, ὥσπερ ἀνδράσιν, ἐγκλήματα καὶ κλοπῆς, καὶ ἀρπαγῆς, καὶ βίας, καὶ ἀπάτης, καὶ κακολογίας, καὶ ἄλλων, οἷων δὴ εἰκός ³²⁾. Οὓς δ' ἂν γινῶσι τούτων τι ἀδικοῦντας, τιμωροῦνται. Κολά-

30) Dieses war im zweyten persischen Kriege geschehn. Den Brand des Pallastes von Persepolis soll Thais bey einem Gastmahle veranlafst haben, indem sie den berauschten Alexander zur Rache aufforderte. Die Ueberbleibsel desselben sind noch jetzt zu sehn. Die Stadt Persepolis stand noch mehrere Jahrhunderte nach Alexanders Tode. 31) gr. Gr. §. 131. Anm. 8. Sch. Gr. §. 145. Anm. 5. 32) i. e. ἄλλων τοιοῦτων, ἃ δὴ γίγνεσθαι εἰκός ἐστίν, oder ὥσπερ εἰκός.

ζουσι δὲ καὶ οὓς ἂν ἀδίκως ἐγκαλοῦντας εὐρίσκωσι. Δικάζουσι δὲ καὶ ἐγκλήματος, οὗ ἔνεκα ἄνθρωποι μισοῦσι μὲν ἀλλήλους μάλιστα, δικάζονται δὲ ἥκιστα, ἀχαριστίας, καὶ ὃν ἂν γνῶσι δυνάμενον μὲν χάριν ἀποδιδόναι, μὴ ἀποδιδόντα δέ, κολάζουσι καὶ τοῦτον ἰσχυρῶς. Οἴονται γάρ, τοὺς ἀχαρίστους καὶ περὶ θεοῦς ἂν μάλιστα ἀμελῶς ἔχειν ³³⁾, καὶ περὶ γονέας, καὶ πατρίδα καὶ φίλους.

15) Epit. Strabon. p. 202. 16) Xenoph. Cyropaed. I. 2. 6.

17. Διδάσκουσι δὲ αὐτοὺς καὶ σωφροσύνην, καὶ πείθεσθαι τοῖς ἄρχουσι, καὶ ἐγκρατεῖς εἶναι γαστρὸς καὶ ποτοῦ. Μέγα δὲ εἰς τοῦτο συμβάλλεται, ὅτι οὐ παρὰ μητρὶ σιτοῦνται οἱ παῖδες, ἀλλὰ παρὰ τῷ διδασκάλῳ, ὅταν οἱ ἄρχοντες σημήνωσι. Φέρονται δὲ οἴκοθεν σῖτον μὲν, ἄρτους, ὄψον δέ, κάρδαμον· πιεῖν ³⁴⁾ δ', ἣν τις διψῇ, κώθωνα, ὡς ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ ἀρύσασθαι. Πρὸς δὲ τούτοις μανθάνουσι τοξεύειν καὶ ἀκοντίζειν. Μέχρι μὲν δὴ ἕξ ἢ ἑπτακαίδεκα ἑτῶν ἀπὸ γενεᾶς οἱ παῖδες ταῦτα πράττουσιν· ἐκ τούτου ³⁵⁾ δὲ εἰς τοὺς ἐφήβους ἐξέρχονται.

17) Xenoph. Cyrop. I. 2. 8.

III. A f r i k a.

I. Ὁ Νεῖλος, ὃς Αἴγυπτος τὸ παλαιὸν ἐκαλεῖτο, ἀπὸ τῶν Αἰθιοπικῶν τερμόνων ῥεῖ

33) st. τοῖς ἀχαρίστοις θεῶν οὐ μέλειν. S. gr. Gr. §. 137. in ἔχειν. p. 447. Sch. Gr. §. 151. p. 370. — 34) um zu trinken. 35) χρένου sc.

ἐπ' εὐθείας πρὸς ἄρκτους, ἕως τοῦ καλου-
 μένου χωρίου Δέλτα, εἴτα σχιζόμενος τρι-
 γώνου σχῆμα ἀποτελεῖ. Πολλὰ δὲ στόματα
 τοῦ Νείλου, ὧν τὰ ἔσχατα, τὸ μὲν ἐν δεξιᾷ
 Πηλουσιακόν, τὸ δὲ ἐν ἀριστερᾷ Κανωβικόν
 καλεῖται καὶ Ἡρακλειωτικόν· μεταξὺ δὲ τού-
 των ἄλλαι πέντε εἰσὶν ἐκβολαί, αἷ γε ἀξιό-
 λογοι ¹⁾, λεπτότεραι δὲ πλείους. — 2. Μέ-
 γιστος δ' ὧν τῶν ἀπάντων ποταμῶν καὶ πλεί-
 στην γῆν διεξίειν, καμπὰς ποιεῖται μεγάλας,
 ποτὲ μὲν ἐπὶ τὴν ἀνατολὴν καὶ τὴν Ἀραβίαν
 ἐπιστρέφων, ποτὲ δ' ἐπὶ τὴν δύσιν καὶ τὴν
 Λιβύην ἐκκλίνων. Φέρεται γὰρ ἀπὸ τῶν Αἰ-
 θιοπικῶν ὁρῶν μέχρι τῆς εἰς θάλατταν ἐκβο-
 λῆς στάδια μάλιστα πῶς μύρια καὶ διςχίλια,
 σὺν αἷς ποιεῖται καμπαῖς ²⁾. Κατὰ δὲ τοὺς
 ὑποκάτω τόπους συστέλλεται τοῖς ὄγκοις ³⁾,
 αἰ μᾶλλον ἀποσπώμενου τοῦ ρεύματος ἐπ'
 ἀμφοτέρας τὰς ἡπείρους. Τῶν δ' ἀποσχιζο-
 μένων μερῶν, τὸ μὲν εἰς τὴν Λιβύην ἐκκλίνου
 ὑπ' ἄρμου καταπίνεται, τὸ βάθος ἐχούσης
 ἄπιστον· τὸ δ' εἰς τὴν Ἀραβίαν ἐναντίως εἰς-
 χεόμενον, εἰς τέλματα παρμεγέθη καὶ λίμνας
 ἐκτρέπεται μεγάλας καὶ περιοικουμένας γένεσι
 πολλοῖς.

1) Strabo XVII. p. 788. 2) Diodor. Sic. I. 32.

1) der minder bedeutenden Ausströmungen waren mehrere. Der größeren zählen Einige bis neun. 2) i. e. σὺν ταῖς καμπαῖς αἷς ποιεῖται. gr. Gr. §. 130. 4. Sch. Gr. §. 144. 4. 3) st. οἱ αὐτοῦ ὄγκοι συστέλλονται. i. e. μειοῦται ὁ ποταμός.

3. Ἐν ταῖς ἀναβάσεσι τοῦ Νείλου, πᾶσα ἡ χώρα καλύπτεται, καὶ πελαγίζει, πλήν τῶν οἰκήσεων· αὗται δ' ἐπὶ λόφῳ αὐτοφύῳ ἢ χωμάτων ἰδρυνται, πόλεις τε ἀξιόλογοι καὶ κῶμαι, νησίζουσαι κατὰ τὴν πόρρωθεν ὄψιν. Πλείους δ' ἢ τετταράκοντα ἡμέρας τοῦ θέρους ⁴⁾ διαμεῖναν τὸ ὕδωρ, ἔπειθ' ὑπόβασιν λαμβάνει κατ' ὀλίγον, καθάπερ καὶ τὴν αὐξήσιν ἔσχεν· ἐν ἐξήκοντα δὲ ἡμέραις τελέως γυμνοῦται τὸ πεδῖον. Πληροῦται δὲ ὁ Νεῖλος ὑπὸ τῶν ὄμβρων τῶν θεριῶν, τῆς Αἰθιοπίας τῆς ἄνω κλυζομένης καὶ μάλιστα ἐν τοῖς ἐσχάτοις ὄρεσι· παυσαμένων δὲ τῶν ὄμβρων παύεται κατ' ὀλίγον καὶ ἡ πλημμυρίς.

3) Strabo XVII. p. 788. s.

4. Φασὶν οἱ Αἰγύπτιοι, κατὰ τὴν ἐξ ἀρχῆς τῶν ὅλων γένεσιν πρώτους ἀνθρώπους γενέσθαι κατὰ τὴν Αἴγυπτον, διὰ τε τὴν εὐκрасίαν τῆς χώρας, καὶ διὰ τὴν φύσιν τοῦ Νείλου. Τοῦτον γὰρ πολύγονον ὄντα, καὶ τὰς τροφὰς αὐτοφυεῖς παρεχόμενον, ῥαδίως ἐκτρέφειν τὰ ζωογονηθέντα. Τῆς δ' ἐξ ἀρχῆς παρ' αὐτοῖς ζωογονίας τεκμήριον πειρῶνται φέρειν, τὸ καὶ νῦν ἔτι τὴν ἐν τῇ Θηβαΐδι χώραν κατὰ τινας καιροὺς τοσοῦτους καὶ τηλικούτους μῦς γεννᾶν ⁵⁾, ὥστε τοὺς ἰδόντας τὸ γενόμενον ἐκπλήττεσθαι. Ἐνίους γὰρ αὐτῶν ἕως μὲν

4) τοῦ θέρους. im Sommer. gr. Gr. §. 119. 6. 4. Sch. Gr. §. 132. 3. 2. b. — 5) i. e. ὅτι καὶ νῦν ἔτι ἡ ἐν τῇ Θηβαΐδι χώρα . . μῦς γεννᾷ.

τοῦ στήθους καὶ τῶν ἐμπροσθίων ποδῶν διατετυπῶσθαι, καὶ κίνησιν λαμβάνειν, τὸ δὲ λοιπὸν τοῦ σώματος ἔχειν ἀδιατύπτωτον, μενούσης ἔτι κατὰ φύσιν τῆς βώλου ⁶⁾).

4) Diodor. Sic. I. 10.

5. Τετταράκοντα ἀπὸ τῆς Μέμφιδος σταδίου προελθόντι ⁷⁾, ὁρεινή τις ὄφρυς ἐστίν, ἐφ' ἣ πολλαὶ μὲν πυραμίδες εἰσὶ, τάφοι τῶν βασιλέων · τρεῖς δ' ἀξιόλογοι · τὰς δὲ δύο τούτων καὶ ἐν τοῖς ἑπτὰ θεάμασι ⁸⁾ καταριθμοῦνται. — Ἐν Ἀρσινόῃ πόλει, ἣ πρότερον Κροκοδείλων πόλις ἐκαλεῖτο, χειροήθης ἱερὸς κροκόδειλος ἐτρέφετο. Ἐν δὲ Ἡρακλέους πόλει ὁ ἰχνεύμων τιμᾶται, ἐχθρὸς ὢν κροκοδείλοις καὶ ἀσπίσιν ⁹⁾. Ἐν τῷ Κυνοπολίτῃ νομῷ καὶ τῇ Κυνῶν πόλει ὁ Ἄνουβις τιμᾶται, καὶ τοῖς κυσὶ τιμὴ καὶ σίτισις τέτακται τις ἱερά. Τινὰ μὲν γὰρ τῶν ζώων ἅπαντες κοινῇ τιμῶσιν Αἰγύπτιοι, καθάπερ βοῦν, κύνα, αἰλουρον, ἰέρακα καὶ ἱβιν · ἄλλα δ' ἐστὶν ἃ τιμῶσι καθ' ἑαυτοὺς ἕκαστοι.

5) Strabo XVII. p. 808. Epitome Strab. p. 220.

6. Τὰς Θήβας Ὅμηρος ἑκατομπύλους καλεῖ, καὶ πλεῖστα ἐκεῖ κτήματα κείσθαι λέγει.

6) die Scholle von der sich ein Theil zum Thiere ausgebildet hatte. — 7) προελθόντι hängt mit ἐστὶ zusammen, dem Weitergehenden stößt ein Bergrand auf — st. wenn man weiter geht. 8) die sogenannten sieben Wunder der Welt. 9) S. oben B. §. 24.

Καὶ νῦν δεικνυται ἰχνη τοῦ μεγέθους αὐτῆς ¹⁰⁾ ἐπὶ ὀγδοήκοντα σταδίου τοῦ μήκος· ἔστι δ' ἱερὰ πλείω. Καὶ τούτων δὲ τὰ πολλὰ ἠκρωτηρίασε Καμβύσης· νυνὶ δὲ κωμηδὸν συνοικεῖται. Ἐν τῇ περαίᾳ ¹¹⁾ ἐστὶ τὸ Μεμνόνιον. Ἐνταῦθα δὲ δυοῖν κολοσσῶν ὄντων μονολίθων ἀλλήλων πλησίον, ὁ μὲν σώζεται, τοῦ δὲ ἑτέρου τὰ ἄνω μέρη, τὰ ἀπὸ τῆς καθέδρας ¹²⁾, πέπτωκε σεισμοῦ γενηθέντος, ὡς Φασί. Πεπίστευται δ' ὅτι ἅπαξ καθ' ἡμέραν ἐκάστην ψόφος, ὡς ἂν πληγῆς οὐ μεγάλης, ἀποτελεῖται ἀπὸ τοῦ μένοντος ἐν τῷ θρόνῳ καὶ τῇ βάσει μέρους. Ὑπὲρ δὲ τοῦ Μεμνονίου θῆκαι βασιλέων ἐν σπηλαίοις λατομηταὶ περὶ τετταράκοντα, θαυμαστῶς κατεσκευασμένοι, θέας ἄξιαί.

6) Strabo XVII. p. 816.

7. Περὶ τὰς ἐσχατίας τῆς Αἰγύπτου καὶ τῆς ὁμορούσης Ἀραβίας τε καὶ Αἰθιοπίας, τόπος ἐστὶν ἔχων μέταλλα πολλὰ καὶ μεγάλα χρυσοῦ, συναγομένου πολλῇ κακοπαθείᾳ τε καὶ δαπάνῃ. Τῆς γὰρ γῆς μελαίνης οὐσης τῇ φύσει, καὶ διαφνὰς καὶ φλέβας ἐχούσης μαρμαρίου, τῇ λευκότητι διαφερούσας, καὶ πάσας τὰς περιλαμβομένας φύσεις ὑπερβαλλούσας τῇ λαμπρότητι, οἱ προσεδρεύοντες τοῖς μεταλλικοῖς ἔργοις τῷ πλήθει τῶν ἐργαζομένων κατασκευάζουσι τὸν χρυσόν. Οἱ γὰρ βασιλεῖς τῆς Αἰγύ-

10) αὐτῆς, als ob πόλις vorausgegangen, welches dem Sinne nach in Θήβας liegt. 11) jenseits des Nils. 12) der ganze obere Theil von dem Sitze an.

πτου τοὺς ἐπὶ κακουργίᾳ καταδικασθέντας, καὶ τοὺς κατὰ πόλεμον αἰχμαλωτισθέντας, ἔτι δὲ τοὺς ἀδίκους διαβολαῖς περιπεσόντας, καὶ διὰ θυμὸν εἰς φυλακὰς παραδεδομένους, ποτὲ μὲν αὐτοὺς ¹³⁾, ποτὲ δὲ καὶ μετὰ πάσης συγγενείας ἀθροίσαντες, παραδιδόασι πρὸς τὴν τοῦ χρυσοῦ μεταλλείαν. Οἱ δὲ παραδοθέντες, πολλοὶ μὲν τὸ πλῆθος ὄντες, πάντες δὲ πέδαις δεδεμένοι, προσκαρτεροῦσι τοῖς ἔργοις συνεχῶς, καὶ μετ' ἡμέραν καὶ δι' ὅλης τῆς νυκτός, ἀνάπαυσιν μὲν οὐδεμίαν λαμβάνοντες, δρασμοῦ δὲ παντὸς φιλοτίμως εἰργόμενοι. Τῆς δὲ τὸν χρυσὸν ἐχούσης γῆς τὴν μὲν σκληροτάτην πυρὶ πολλῶ καύσαντες ¹⁴⁾ καὶ ποιήσαντες χαύνην, προσάγουσι τὴν διὰ τῶν χειρῶν κατεργασίαν· τὴν δὲ ἀνειμένην πέτραν καὶ μετρίῳ πόνῳ δυναμένην ὑπείκειν λατομικῶ σιδήρῳ καταπόνοῦσι μυριάδες ἀκληροῦντων ἀνθρώπων. Καὶ τῆς μὲν ὅλης πραγματείας ὁ τὸν λίθον διακρίνων τεχνίτης καθ' ἡγεῖται, καὶ τοῖς ἐργαζομένοις ὑποδείκνυσι· τῶν δὲ πρὸς τὴν ἀτυχίαν ταύτην ἀποδειχθέντων, οἱ μὲν σώματος ῥώμῃ διαφέροντες τυπίσι σιδηραῖς τὴν μαρμαρίζουσιν ¹⁵⁾ πέτραν κόπτουσιν, οὐ τέχνην τοῖς ἔργοις, ἀλλὰ βίαν προσάγοντες ¹⁶⁾. Καὶ οὗτοι μὲν τὰ λατομούμενα θραύσματα εἰς ἔδαφος καταβάλλουσι, καὶ τοῦτο

13) st. μόνους. 14) das Gestein der metallhaltigen Gänge wurde durch Feuersetzen gesprengt und gelockert. 15) die marmorartigen, glänzenden Erzadern dieser Bergwerke. 16) i. e. οὐ τέχνη τι, ἀλλὰ βίαν μόνον χρώμενοι.

ἀδιαλείπτως ἐνεργοῦσι πρὸς ἐπιστάτου βαρύτητα καὶ πληγὰς. Οἱ δὲ ἄνηβοι παῖδες εἰσδυόμενοι διὰ τῶν ὑπονόμων εἰς τὰ κεκοιλωμένα τῆς πέτρας, ἀναβάλλουσιν ἐπιπόνως τὴν ῥίπτουμένην κατὰ μικρὸν πέτραν, καὶ πρὸς τὸν ἐκτὸς τοῦ στομίου τόπον εἰς ὑπαιθρον ἀποκομίζουσιν. Οἱ δὲ ὑπὲρ ἔτη τριάκοντα παρὰ τούτων λαμβάνοντες ὠρισμένον μέτρον τοῦ λατομήματος, ἐν ὄλμοις λιθίνοις τύπτουσι σιδηροῖς ὑπέροις, ἄχρις ἂν ὀρόβου τὸ μέγεθος κατεργάσωνται. Παρὰ δὲ τούτων τὸν ὀροβίτην λίθον αἱ γυναῖκες καὶ οἱ πρεσβύτεροι τῶν ἀνδρῶν ἐκδέχονται, καὶ μύλων ἐξῆς πλειόνων ὄντων ¹⁷⁾, ἐπὶ τούτους ἐπιβάλλουσι, καὶ παραστάντες ἀνὰ τρεῖς ἢ δύο πρὸς τὴν κώπην ἀλήθουσιν, ἐς σεμιδάλεως τρόπον τὸ δοθὲν μέτρον κατεργαζόμενοι. Τὸ δὲ τελευταῖον οἱ τεχνῖται παραλαβόντες τὸν ἀληλεσμένον λίθον, πρὸς τὴν ὄλην ἄγουσι συντέλειαν. Ἐπὶ γὰρ πλατείας σανίδος μικρὸν ἐγκεκλιμένης τρίβουσι τὴν κατειργασμένην μάρμαρον, ὕδωρ ἐπιχέοντες. Εἴτα τὸ μὲν γεῶδες αὐτῆς ἐκτηκόμενον διὰ τῶν ὑγρῶν καταρρέει κατὰ τὴν τῆς σανίδος ἔγκλισιν, τὸ δὲ χρυσίον ἔχον ¹⁸⁾ ἐπὶ τοῦ ξύλου παραμένει διὰ τὸ βάρος. Πολύλακισ δὲ τοῦτο ποιοῦντες, τὸ μὲν πρῶτον ταῖς χερσὶν ἐλαφρῶς τρίβουσι, μετὰ δὲ ταῦτα σπόγγοις ἀραιοῖς κούφως ἐπιθλίβοντες, τὸ χαῦνον καὶ γεῶδες διὰ τούτων ἀναλαμβάνουσι, μέχρις

17) das zermahlte Gestein wird auf einer Reihe von Handmühlen klarer gemahlen. 18) das Goldhaltige.

ἀν ὅτου καθαρὸν γένηται τὸ ψῆγμα τοῦ χρυσοῦ. Τὸ δὲ τελευταῖον ἄλλοι τεχνῖται παραλαμβάνοντες μέτρῳ καὶ σταθμῷ τὸ συνηγμένον, εἰς κεραμέους χύτρους ἐμβάλλουσι. Μιξάντες δὲ κατὰ τὸ πλῆθος ἀνάλογον μολίβδου βῶλον καὶ χόνδρους ἁλῶν, ἔτι δὲ βραχὺ κασσιτέρου, καὶ κρίθινον πίτυρον προσεμβάλλουσιν. Ἀρμοστὸν δ' ἐπίθεμα ποιήσαντες, καὶ πηλῷ φιλοπόνως περιχρίσαντες, ὁπτῶσιν ἐν καμίνῳ πέντε ἡμέρας καὶ νύκτας ἴσας ἀδιαλείπτως. Ἐπειτα ἑάσαντες ψυγῆναι, τῶν μὲν ἄλλων ¹⁹⁾ οὐδὲν εὐρίσκουσιν ἐν τοῖς ἀγγείοις, τὸν δὲ χρυσὸν καθαρὸν λαμβάνουσιν, ὀλίγης ἀπουσίας γεγενημένης. Ἡ μὲν οὖν τῶν μετὰλλων τούτων εὗρεσις ἀρχαία παντελῶς ἐστίν, ὡς ἀνὸς τῶν παλαιῶν βασιλέων καταδειχθεῖσα.

7) Diod. Sic. III. 12. 13.

8. Ὁ Ἀλέξανδρος κρίνας ἐν Αἰγύπτῳ πόλιν μεγάλην κτίσαι, προσέταξε τοῖς ἐπὶ τὴν ἐπιμέλειαν ταύτην καταλειπομένοις, ἀνὰ μέσον τῆς τε λίμνης καὶ τῆς θαλάσσης οἰκίσαι τὴν πόλιν. Διαμετρήσας δὲ τὸν τόπον, καὶ ῥυμοτομήσας φιλοτέχνως τὴν πόλιν, ἀφ' ἑαυτοῦ προσηγόρευσεν Ἀλεξάνδρειαν, εὐκαιρότατα μὲν κειμένην πλησίον τοῦ Φάρου λιμένος, τῇ δ' εὐστοχίᾳ τῆς ῥυμοτομίας ποιήσας διαπνεῖσθαι τὴν πόλιν τοῖς ἐτησίοις ἀνέμοις. Καὶ τούτων πιεόντων μὲν διὰ τοῦ μεγίστου πελάγους, καταψυχόντων δὲ

19) von den übrigen Ingredienzien, die zur Beförderung des Flusses und Reinigung des Metalls zugesetzt werden.

τὸν κατὰ τὴν πόλιν αέρα, πολλὴν τοῖς κατοικοῦσιν εὐκρασίαν καὶ ὑγίειαν κατεσκεύασε. Καὶ τὸν μὲν περίβολον αὐτῆς ὑπεστήσατο τῷ τε μεγέθει διαφέροντα καὶ κατὰ τὴν ὀχυρότητα θαυμασίον. Ἀνὰ μέσον γὰρ ὧν ²⁰⁾ μεγάλης λίμνης ²¹⁾ καὶ τῆς θαλάττης, δύο μόνον ἀπὸ τῆς γῆς ἔχει προσόδους στενάς καὶ παντελῶς εὐφυλάκτους. Τὸν δὲ τύπον τῆς πόλεως ἀποτελῶν χλαμύδι παραπλήσιον, ἦγε πλατεῖαν, μέσῃν σχεδὸν τὴν πόλιν τέμνουσαν, καὶ τῷ τε μεγέθει καὶ πλάτει θαυμαστήν. Ἀπὸ γὰρ πύλης ἐπὶ πύλιν διήκουσα, τεσσαράκοντα μὲν σταδίων ἔχει τὸ μῆκος, πλέθρου δὲ τὸ πλάτος, οἰκιῶν δὲ καὶ ἱερῶν πολυτελέσι κατασκευαῖς πᾶσα κεκόσμηται. Προσέταξε δ' ὁ Ἀλέξανδρος καὶ βασιλεία κατασκευάσαι θαυμαστὰ κατὰ τὸ μέγεθος καὶ βάρος τῶν ἔργων. Οὐ μόνον δ' ὁ Ἀλέξανδρος, ἀλλὰ καὶ οἱ μετ' αὐτὸν βασιλεύσαντες Αἰγύπτου σχεδὸν ἅπαντες πολυτελέσι κατασκευαῖς ἠΰξησαν αὐτὰ τὰ βασιλεία. Καθόλου δὲ ἡ πόλις τοσαύτην ἐπίδοσιν ἔλαβεν ἐν τοῖς ὑπερὸν χρόνοις, ὥστε παρὰ πολλοῖς αὐτὴν πρῶτην ἀριθμεῖσθαι τῶν κατὰ τὴν οἰκουμένην ²²⁾. Καὶ γὰρ κἄλλει, καὶ μεγέθει, καὶ προσόδων πλήθει καὶ τῶν πρὸς τροφὴν ἀνηκάντων πολὺ διαφέρει τῶν ἄλλων. Τὸ δὲ τῶν κατοικούντων οἰκητόρων αὐτὴν πληθὸς ὑπερ-

20) ὁ περίβολος sc. 21) des mareotischen Sees. 22) πόλεων sc.

βάλλει τοὺς ἐν ταῖς ἄλλαις πόλεσιν οἰκήτορας.

8) Diod. Sic. XVII. 52.

9. Οἱ Αἰθίοπες κακόβιοί τε καὶ γυμνήτες εἰσι τὰ πολλά, καὶ νομάδες· τὰ δὲ βοσκήματα αὐτοῖς ἐστὶ μικρὰ πρόβατα καὶ αἴγες καὶ βόες καὶ κύνες μικροί. Ζῶσι δ' ἀπὸ κέγχρου, καὶ κριθῆς, ἀφ' ὧν καὶ ποτὸν ποιοῦσιν αὐτοῖς. Οὐδ' ἀκρόθρυα ἔχουσι, πλὴν Φοινίκων ὀλίγων ἐν κήποις βασιλικοῖς· ἔνιοι δὲ καὶ πόαν σιτοῦνται, καὶ κλῶνας ἀπαλούς, καὶ λωτόν, καὶ καλάμου ῥίζαν. Κρέασι δὲ χρῶνται, καὶ αἵματι καὶ γάλακτι, καὶ τυρῷ. — 10. Οἱ Αἰθίοπες χρῶνται τόξοις τετραπήχεσι ξυλίνοις, πεφυρακτωμένοις. Ὀπλίζουσι δὲ καὶ τὰς γυναῖκας, ὧν αἱ πλείους κεκρίκωνται τὸ χεῖλος τοῦ στόματος χαλκῷ κρίκῳ· κωδιοφόροι δ' εἰσὶν, ἑρέαν οὐκ ἔχοντες, τῶν προβάτων αἰγοτριχούντων ²³⁾· οἱ δὲ γυμνήται εἰσιν, ἣ καὶ περιέζωνται μικρὰ κώδια ἢ τρίχινα πλέγματα εὐϋφῇ. Θεὸν δὲ νομίζουσι, τὸν μὲν Ἀθάνατον, τοῦτον δ' εἶναι τὸν αἴτιον τῶν πάντων, τὸν δὲ θνητόν, ἀνώνυμόν τινα καὶ οὐ σαφῇ· ὡς δ' ἐπιτοπολὺ τοὺς εὐεργέτας καὶ τρὺς βασιλέας θεοὺς νομίζουσι. Τοὺς δὲ νεκροὺς οἱ μὲν εἰς τὸν ποταμὸν ἐκρίπτουσιν, οἱ δ' οἴκοι κατέχουσι περιχέαντες ὕαλον, τινὲς δὲ ἐν κερα-

23) sie tragen keine aus Wolle gewebten Kleider, denn ihre Schafe haben Haare statt der Wolle, sondern bekleiden sich mit Fellen.

μίας σοροῖς κατορύττουσι κύκλῳ τῶν ἱερῶν. Βασιλέας καθιστᾷσι τοὺς κάλλει διαφέροντας, ἢ ἀρετῇ κτηνοτροφίας, ἢ ἀνδρείας, ἢ πλούτου.

9. 10) Strabo XVII. p. 821.

II. Τούτων διευκρινημένων, οἰκεῖον ἂν εἴη διελθεῖν περὶ τῶν Λιβύων τῶν πλησίον Αἰγύπτου κατοικούντων καὶ τῆς ὁμόρου χώρας. Τὰ γὰρ περὶ Κυρήνην καὶ τὰς Σύρτις, ἔτι δὲ τὴν μεσόγειον τῆς κατὰ τοὺς τόπους τούτους χέρσου, κατοικεῖ τέτταρα γένη Λιβύων· ὧν οἱ μὲν ὀνομαζόμενοι Νασαμῶνες νέμονται τὰ νεύοντα μέρη πρὸς νότον, οἱ δ' Αὐχῖσαι τὰ πρὸς τὴν δύσιν· οἱ δὲ Μαρμαρίδαι κατοικοῦσι τὴν μεταξὺ ταινίαν Αἰγύπτου καὶ Κυρήνης, μετέχοντες καὶ τῆς παραλίας· οἱ δὲ Μάκαι πολυανθρωπία τῶν ὁμοειδῶν προέχοντες, νέμονται τοὺς τόπους τοὺς περὶ τὴν Σύρτιν. Τῶν δὲ προειρημένων Λιβύων γεωργοὶ μὲν εἰσιν, οἷς ὑπάρχει χώρα δυναμένη καρπὸν φέρειν δαψιλῇ, νομάδες δ', ὅσοι τῶν κτηνῶν τὴν ἐπιμέλειαν ποιούμενοι, τὰς τροφὰς ἔχουσιν ἀπὸ τούτων. Ἀμφότερα δὲ τὰ γένη ταῦτα βασιλέας ἔχει, καὶ βίον οὐ παντελῶς ἄγριον, οὐδ' ἀνθρωπίνης ἡμερότητος ἐξηλλαγμένον. Τὸ δὲ τρίτον γένος οὔτε βασιλέως ὑπακοῦον, οὔτε τοῦ δικαίου λόγον οὐδ' ἔννοϊαν ἔχον, ἀεὶ ληστεύει· ἀπροδοκῆτως δὲ τὰς ἐμβολὰς ἐκ τῆς ἐρήμου ποιούμενον, ἀρπάζει τὰ παρατυχόντα, καὶ ταχέως ἀνακάμπει πρὸς τὸν αὐτὸν τόπον. Πάντες δ' οἱ Λίβυες οὗτοι θηριώδη βίον ἔχουσιν, ὑπαίθριοι διαμένοντες, καὶ τὸ τῶν ἐπιτηδευμάτων

ἄγριον ²⁴⁾ ἐξηλωκότες· οὔτε γὰρ ἡμέρου διαίτης, οὔτ' ἐσθῆτος μετέχουσιν, ἀλλὰ δοραῖς αἰγῶν σκεπάζουσι τὰ σώματα. Ὁ δ' ὀπλισμὸς αὐτῶν ἐστὶν οἰκεῖος τῆς τε χώρας καὶ τῶν ἐπιτηδευμάτων. Κοῦφοι γὰρ ὄντες τοῖς σώμασι, καὶ χώραν οἰκοῦντες κατὰ τὸ πλεῖστον πεδιάδα, πρὸς τοὺς κινδύνους ὀρμῶσι, λόγχας ἔχοντες τρεῖς καὶ λίθους ἐν ἄγγεσι σκυτίνοις· ξίφος δ' οὐ φοροῦσιν, οὐδὲ κράνος, οὐδ' ὄπλον οὐδὲν ἕτερον, στοχαζόμενοι τοῦ προτερεῖν ταῖς εὐκυνήσιας ἐν τοῖς διωγμοῖς, καὶ πάλιν ἐν ταῖς ἀποχωρήσεσι. Διόπερ εὐθετώτατοι πρὸς δρόμον εἰσὶ καὶ λιθοβολίαν, διαπεπονηκότες τῇ μελέτῃ καὶ τῇ συνηθείᾳ τὰ τῆς φύσεως προτερήματα. Καθόλου δὲ πρὸς τοὺς ἄλλοφύλους οὔτε τὸ δίκαιον οὔτε τὴν πίστιν κατ' οὐδένα τρόπον διατηροῦσιν.

11) Diodor. Sic. III. 49.

12. Τῆς δὲ χώρας ἡ μὲν ὄμορος τῇ Κυρήνῃ γεώδης ἐστὶ καὶ πολλοὺς φέρουσα καρπούς. Οὐ μόνον γὰρ ὑπάρχει σιτοφόρος, ἀλλὰ καὶ πολλὴν ἄμπελον, ἔτι δ' ἐλαίαν ἔχει, καὶ τὴν ἀγρίαν ὕλην, καὶ ποταμοὺς εὐχρηστίαν παρεχομένους· ἡ δ' ὑπὲρ τὸ νότιον μέρος ὑπερτείνουσα, ἄσπορος οὔσα καὶ σπανίζουσα ναματιαίων ὑδάτων, τὴν πρόσοψιν ἔχει πελάγει παρεμφερῇ, οὐδεμίαν δὲ παρεχομένη ποικιλίαν, ἐρήμῳ γῇ περιέχεται. Διόπερ οὐδ' ὄρνεον ἰδεῖν ἐστίν, οὐ τετράπουν ἐν αὐτῇ ζῶον, πλὴν δορ-

24) i. e. ἄγρια ἐπιτηδεύματα.

κάδος καὶ βοός· οὐ μὴν οὔτε Φυτόν, οὔτ' ἄλλο
τῶν δυναμένων ψυχαγωγῆσαι τὴν ὄρασιν, ὥς
ἂν τῆς εἰς μεσόγειον ἀνηκούσης γῆς ἐχούσης ἐπὶ
τὸ μῆκος ἀθρόους θῖνας²⁵⁾. Ἐφ' ὅσον²⁶⁾ δὲ
σπανίζει τῶν πρὸς ἡμέρον βίον ἀνηκόντων, ἐπὶ
τοσοῦτον πληθύνει παντοίων ταῖς ιδέαις καὶ
τοῖς μεγέθεσιν ὄφειν, μάλιστα δὲ τῶν τοιού-
των, οὓς πρὸς αγορεύουσι κεράστας· οἳ τὰ μὲν
δήγματα θανατηφόρα ποιοῦνται, τὴν δὲ χροάν
ἄμμῳ παραπλησίαν ἔχουσι. Διόπερ ἐξωμοιω-
μένων αὐτῶν κατὰ τὴν πρόοψιν τοῖς ὑποκειμέ-
νοις ἐδάφεσιν, ὀλίγοι μὲν ἐπιγιγνώσκουσιν²⁷⁾, οἱ
πολλοὶ δ' ἀγνοοῦντες πατοῦσι, καὶ κινδύνους πε-
ριπίπτουσιν ἀπροςδοκήτοις.

12) Diod. Sic. III. 50.

13. Ἡ Καρχηδὼν ἐπὶ χερῶν ἡσίου τινὸς
ἰδρυται, περιγραφοῦσης²⁸⁾ κύκλον, τριακοσίων
ἐξήκοντα σταδίων ἔχοντα τεῖχος²⁹⁾. Κατὰ μέ-
σην δὲ τὴν πόλιν ἡ ἀκρόπολις, ἣν ἐκάλουν Βύρ-
σαν, ὁφρὺς ἱκανῶς ὁρθία, κύκλῳ περισικουμένη,
κατὰ δὲ τὴν κορυφὴν ἔχουσα Ἀσκληπιεῖον, ὅπερ
κατὰ τὴν ἄλωσιν τῆς πόλεως ἡ γυνὴ τοῦ Ἀσδρού-
βα συνέπρησεν αὐτῇ. Ὑπόκειται δὲ τῇ ἀκροπό-
λει οἷτε τε λιμένες, καὶ ὁ Κώθων, ὑψίον περι-
φερὲς Εὐρίπῳ περιεχόμενον, ἔχον τε νεωσοίκους

25) die ganze nach dem Binnen-Lande sich erstre-
ckende Gegend bietet dem Auge eine lange Strecke
von Sandhügeln dar. 26) ἐφ' ὅσον . . ἐπὶ τοσοῦτον,
so groß der Mangel ist — eben so groß ist der Ue-
berfluß. 27) αὐτούς sc. — 28) i. e. ἐχούσης. 29) i. e.
τετραγισμένον.

ἐκατέρωθεν κύκλῳ. Κτίσμα δ' ἐστὶ Διδούς, ἀγαγούσης ἐν Τύρου λαόν· οὕτω δ' εὐτυχῆς ἡ ἀποικία τοῖς Φοίνιξιν ὑπῆρξε καὶ αὕτη, καὶ ἡ μέχρι τῆς Ἰβηρίας τῆς τε ἄλλης καὶ τῆς ἔξω στηλῶν ³⁰⁾, ὥστε καὶ τῆς Εὐρώπης τὴν ἀρίστην ἐνείμαντο οἱ Φοίνικες κατὰ τὴν ἡπειρόν, καὶ τὰς προσεχεῖς νήσους· τὴν τε Λιβύην κατεκτήσαντο πᾶσαν, ὅσῃν μὴ νομαδικῶς οἶόν τ' ἦν οἰκεῖν ³¹⁾. Ἀφ' ἧς δυνάμεως πόλιν τε ἀντίπαλον τῇ Ῥώμῃ κατεσκευάσαντο, καὶ τρεῖς ἐπολέμησαν πρὸς αὐτοὺς ³²⁾ μεγάλους πολέμους.

13) Strabo XVII. p. 832.

14. Γένοιτο δ' ἂν εὐδηλος ἡ δύναμις αὐτῶν ³³⁾ ἐκ τοῦ ὑστάτου πολέμου, ἐν ᾧ κατελύθησαν ὑπὸ Σιληπίωνος, τοῦ Αἰμιλιανοῦ, καὶ ἡ πόλις ἄρδην ἠφανίσθη. Ὅτε γὰρ ἤρξαντο πολεμεῖν, πόλεις μὲν εἶχαν τριακοσίας ἐν τῇ Λιβύῃ ἀνθρώπων δ' ἐν τῇ πόλει ³⁴⁾ μυριάδας ἐβδομήκοντα· πολιορκούμενοι δὲ καὶ ἀναγκασθέντες τραπέσθαι πρὸς ἔνδοσιν, πανοπλιῶν μὲν ἔδωσαν μυριάδας εἴκοσι, καταπελτικὰ δὲ ὄργανα τρισχίλια, ὡς οὐ πολεμηθισόμενοι ³⁵⁾. Κριθέντος δὲ πάλιν

30) die Pflanzorte, welche die Phönizier in Hispanien, sowohl am Mittelmeer, als am Ocean, angelegt hatten. 31) den Theil von Libyen, der angebaut werden konnte, und eine andere als nomadische Lebensart erlaubte. οἶόν τ' ἦν i. e. ἐξῆν gr. Gr. §. 137. Sch. Gr. §. 151. in οἶός τε. 32) τοὺς Ῥωμαίους, welches dem Sinne nach in Ῥώμῃ enthalten ist. 33) τῶν Καρχηδονίων sc. 34) in der Hauptstadt. 35) in der Hoffnung, den Krieg zu vermeiden.

τοῦ ἀναπολεμεῖν ³⁶⁾, ἐξαίφνης ὀπλοποιῶν συνεστήσαντο. καὶ ἑκάστης ἡμέρας ἀνεφέροντο θυρεοὶ μὲν ἑκατὸν καὶ τετταράκοντα πεπηγότες· μάχαιραι δὲ τριακόσαι, καὶ λόγχαι πεντακόσαι, χίλια δὲ βέλη καταπελτικά· τρίχα ³⁷⁾ δὲ τοῖς καταπέλταις αἱ θεράπαιναι παρεῖχον. Ἐτι τοίνυν ναῦς ἔχοντες δώδεκα, τότε, καίπερ ἤδη συμπεφευγότες εἰς τὴν Βύρσαν, ἐν διμήνῳ κατεσκευάσαντο ναῦς εἴκοσι καὶ ἑκατὸν καταφράκτους, καὶ τοῦ στόματος τοῦ Κώθωνος φρουρουμένου, διώρυξαν ἄλλο στόμα, καὶ προήλθεν αἰφνιδίως ὁ στόλος· ὕλη γὰρ ἦν ἀποκειμένη παλαιά, καὶ τεχνιτῶν πλῆθος προσεδρεῦον καὶ σιταρκούμενον δημοσίᾳ. Τοιαύτη δ' οὖσα Καρχηδών, ὅμως ἐάλω ³⁸⁾ καὶ κατεσκάφη.

14) Strabo XVII. p. 832.

36) da (von den Karthagern) der Beschluss gefasst worden war, den Krieg zu erneuern. 37) beym Mangel an Hanf gaben die Weiber ihre Haare her, um die zu den Katapulten nöthigen Stricke daraus zu verfertigen. 38) ἄλίσκω.

E. Anhang einiger Briefe.

I. Διογένης 1) Ἰππαρχία 2).

Ἀγαμαί σε τῆς ἐπιθυμίας 3), ὅτι τε φιλοσοφίας 4) ὠρέχθης γυνὴ οὖσα, καὶ ὅτι τῆς ἡμετέρας αἰρέσεως 5) ἐγενήθης, ἣν διὰ τὸ αὐστηρὸν καὶ οἱ ἄνδρες κατεπλάγησαν 6). Ἄλλ' ὅπως καὶ τέλος ἐπιθῆς τῇ ἀρχῇ, σπούδασον. Ἐπιθήσεις δέ, εὖ οἶδα, εἰ Κράτητός τε τοῦ συνευνέτου μὴ ἀπολίποιο, ἡμῖν δὲ τοῖς ἀρχέταις τῆς φιλοσοφίας θάριν ὡς ἐπιστέλλοις. Δύνανται γὰρ ἐπιστολαὶ πολλά, καὶ οὐχ ἥττονα τῆς πρὸς παρόντας διαλέξεως 7).

Epistolae divers. Philos. ed. Commel. p. 67.

II. Διογένης Ἰππίωνι.

Παρακαλεῖς με ἐπιστεῖλαι σοι, ὃ τι ποτὲ ἔγνωκα περὶ θανάτου καὶ ταφῆς, ὥς οὐκ ἂν τέλειος φιλόσοφος ἐσόμενος, εἰ μὴ καὶ τὰ μετὰ τὸ ζῆν παρ' ἡμῶν μάθοις. Ἐγὼ δὲ ἱκανὸν ἡγοῦμαι τὸ κατ' ἀρετὴν καὶ φύσιν ζῆσαι, καὶ τοῦτ'

1) über den Cyniker Diogenes S. oben A. II. §. 16. sqq. Auch Krates war ein Cyniker, den, ob er gleich umgestaltet war, doch aus Bewunderung seiner Tugend, die Hipparchia, die Tochter begüterter Eltern, heirathete. — Die hier gesammelten Briefe sind sämmtlich erdichtet und in dem Character der Personen, deren Namen sie führen, und ihren Lebensumständen gemäß geschrieben. 2) εὖ πράττειν, oder χαίρειν λέγει sc. 3) gr. Gr. §. 119. 5. 3. Sch. Gr. §. 132. 4. 3. 4) gr. Gr. §. 119. 5. 3. Sch. Gr. §. 132. 4. 3. 5) der cynischen. ἐγενήθης. der weniger gebräuchliche Acrist. pass. statt ἐγένεν. 6) καταπλήσσω. 7) i. e. ἡ ἡ διάλεξις. als der mündliche Verkehr.

ἐφ' ἡμῖν εἶναι⁸⁾. Ὡς περ δὲ τὰ πρὸ τῆς γενέσεως παρακεχώρηται τῇ φύσει, οὕτω καὶ τὰ μετὰ τὸ ζῆν ἐπιτρεπτέον ταύτῃ. Αὕτη γάρ, ὡς ἐγέννησε, καὶ διαλύσει⁹⁾. Μηδὲν δὲ εὐλαβηθῆς, ὁποῖός ποτε ἀναίσθητος ᾖ¹⁰⁾. Ἐγὼ γοῦν ἔγνωκα ἀποπνεύσαντί μοι παρατεθῆναι τὸ βάντρον, ἵνα τὰ δοκοῦντα λυμαίνεσθαι ζῶα ἀπελαύνοιμι.

Ebendas. p. 80.

III. Κράτης Ἰππαρχία γυναικί.

Ἐπανῆκε ταχέως. Ἔτι δύνασαι Διογένην καταλαβεῖν ζῶντα· ἐγγὺς γὰρ ἤδη ἐστὶ τῆς βίου τελευτῆς· (χθές γέ τοι παρὰ τοσοῦτον¹¹⁾ ἐξέπνευσεν)· ἵνα καὶ ἀσπάσῃ αὐτὸν τὸ ἔσχατον ἄσπασμα¹²⁾, καὶ γνῶς¹³⁾, ὅσον δύναται καὶ ἐν τοῖς Φοβερωτάτοις ἢ Φιλοσοφία.

Ebendas. p. 89.

IV. Κράτης τοῖς νέοις.

Ἐθίζετε ἑαυτοὺς ἐσθίειν μάζαν, καὶ πίνειν ὕδωρ, ἰχθὺν δὲ καὶ οἶνον μὴ γεύεσθαι. Ταῦτα

8) τὰ ἐφ' ἡμῖν ὄντα sind die Dinge, die in unserer Gewalt stehn und von dem freyen Willen abhängen, den Gaben des Glückes und den Einrichtungen des Schicksals entgegengesetzt. 9) st. οὕτως καὶ διαλύσει ἡμᾶς. 10) i. e. ὁποῖος ᾖ (was mein Zustand seyn wird,) ἀναίσθητος ὢν. wenn ich des Gefühles beraubt bin. Durch diesen Zusatz wird der folgende Scherz vorbereitet. — 11) beynah, um ein Haar. (Man muß bey diesen Worten eine ausdrucksvolle Bewegung hinzudenken.) 12) gr. Gr. §. 118. 3. Sch. Gr. §. 131. 3. 13) γιγνώσκω.

μὲν γὰρ τοὺς μὲν γέροντας ἀποσηριοῖ, ὥσπερ τὰ
περὶ τῆς Κίρκης Φάρμακα, τοὺς δὲ νέους ἀπο-
θνήσκουσι.

Ebendas. p. 93.

V. Κράτης Ὀριγένης.

Οὐ ποιεῖ ἀγρὸς σπουδαίους, οὐδὲ ἄστν Φαύ-
λους, ἀλλ' αἱ σὺν τοῖς ἀγαθοῖς καὶ κακοῖς δια-
τριβαί. Ὡστε, εἰ βούλει ¹⁴⁾ ἀγαθοὺς καὶ μὴ
κακοὺς γενέσθαι σοι τοὺς παῖδας, πέμπε μὴ
κατ' ἀγρόν, ἀλλ' εἰς Φιλοσόφου ¹⁵⁾, ἵνα καὶ
αὐτοὶ βαδίζοντες τὰ καλὰ ἐμάθομεν. Ἀσκη-
τὸν γὰρ ἡ ἀρετὴ, καὶ οὐκ αὐτόματον ἐμβαί-
νει τῇ ψυχῇ, ὥσπερ ἡ κακία.

Ebendas. p. 92.

VI. Διογένης Ἀντιπάτρῳ ¹⁶⁾.

Μὴ μέμφου μοι, ὅτι σοὶ μεταπεμπομένῳ
ἡμᾶς ἐπὶ Μακεδονίαν οὐκ ἐπείσθηνεν, καὶ ὅτι
τοὺς Ἀθηήνησιν ἅλας ¹⁷⁾ προὔκρίναμεν τῆς παρὰ
σοῦ τραπέζης. Οὐ γὰρ δι' ὑπεροψίαν τοῦτ'
ἐπράξαμεν, οὐδὲ διὰ Φιλοδοξίαν, δι' ἣν ἴσως
ἕτεροι ἂν ἐποίησαν, ἵνα τινὲς ¹⁸⁾ τοῖς πολλοῖς
δόξωσιν, βασιλεῦσι δυνάμενοι ἀντιλέγειν. Συγ-
γίγνωσκε οὖν. Καὶ γάρ, εἰ πρόβατα ἤμεν,
συνέγνωσ ἂν μὴ πεισθεῖσιν, ὅτι οὐκ ἦν προ-
βάτω τε τροφὴ καὶ βασιλεῦσιν ἡ αὐτή. Φυ-
λακῇ οὖν τῆς οὐσίας ¹⁹⁾ μᾶλλον ἀντεῖπαμέν

14) attische Form st. βούλη. 15) οἶκον scil. gr. Gr. §.
119. Anm. 9. — 16) dem Könige von Macedonien.
17) Salz, für einfache Kost. 18) i. e. μεγάλοι (wie
wir: um etwas vorzustellen). 19) i. e. ἵνα φυλάσσει-
μεν oder τηροῖμεν τὴν ἡμετέραν ιδιότητα.

ορι, καὶ οὐχ ὑπεροψίαις. "Εὰ οὖν ἕκαστον
ὅπου δύναται ζῆν· βασιλικὸν γὰρ τοῦτο, καὶ
οὐ τὸ ἕτερον.

Ebendas. p. 68.

VII. Ἀμνίων Φιλομόσχω 20).

Ἀπέχειρὲν ἡμῶν ἡ χάλαζα βαρέως ἐμπε-
σοῦσα τὰ λήϊα, καὶ λιμοῦ φάρμακον οὐδέν.
Ἰλνεῖσθαι δ' ἡμῖν ἐπακτοὺς πυροὺς οὐχ οἷόν
τε²¹⁾ διὰ σπάνιν κερμάτων. "Εστί δὲ σοί, ὡς
ἀκούω, τῆς πέρυσιν εὐετηρίας λείψανα. Δά-
νειςον οὖν μοι μεδίμνους εἴκοσιν, ὡς ἂν ἔχοιμι²²⁾
σώζεσθαι αὐτός, καὶ ἡ γυνή, καὶ τὰ παιδία.
Καρπῶν δὲ εὐφορίας γενομένης, ἐκτίσομεν αὐτὸ
τὸ μέτρον, καὶ λώϊον, ἐάν τις εὐθηνία γένηται.
Μη δὴ περιῖδης ἀγαθοὺς γείτονας εἰς στενὸν
τοῦ καιροῦ²³⁾ φθειρομένους.

Alciphron. Epist. I. 24.

VIII. Ἀρτεπίθυμος Κνισοζώμω 24).

Ἀγχόνης μοι δεῖ, καὶ ὄψει²⁵⁾ με οὐ μετὰ
μακρὸν ἐν βρόχῳ τὸν τράχηλον ἔχοντα. Οὔτε
γὰρ ῥαπίσματα οἷός τε εἰμὶ²¹⁾ φέρειν, καὶ τὴν
ἄλλην παροινίαν τῶν κάκιστα ἀπολουμένων ἐρα-
νιστῶν, οὔτε τῆς μιαρᾶς καὶ ἀδδηφάγου γαστροῦς
κρατεῖν· ἡ μὲν γὰρ αἰτεῖ, καὶ οὐ πρὸς κόρον

20) Nahmen von Landleuten, die von ihrem Geschäfte
gebildet sind. 21) gr. Gr. §. 137. Sch. Gr. §. 151. S.
355. in οἷός τε. 22) i. e. δυναίμην. der ganze Satz be-
deutet so viel als: ὡς ἂν μὴ ἀπολοίμην σὺν τῇ γυναικὶ
καὶ τοῖς παιδίοις. 23) i. e. εἰς στενὸν καιρὸν. in bedrängte
Umstände. — 24) Nahmen von Parasiten, ebenfalls mit
Beziehung auf ihre Lebensart und Neigung gebildet.
25) attische Form statt ὄψη.

μόνου, ἀλλ' εἰς τρυφήν· τὸ πρόσωπον δὲ τὰς ἐπαλλήλους πληγὰς οὐκ ἀνέχεται, καὶ κινδυνεύω τοῖν ὀφθαλμοῖν τὸν ἕτερον συσκληῖναι ²⁶⁾ ὑπὸ τῶν ραπισμάτων ἐνοχλούμενος. Ἰού, ἰοὺ τῶν κακῶν ²⁷⁾, οἷα ὑπομένειν ἡμᾶς ἀναγκάζει ἡ παμφάγος αὕτη καὶ παμβορωτάτη γαστήρ. Ἐκρίνα οὖν πολυτελοῦς τραπέζης ἀπολαύσας ἀποπτύσαι τὸ ζῆν, ὀδυνηροῦ βίου κρείττω τὸν κατ' ἡδονὴν θάνατον ²⁸⁾ ἡγησάμενος.

Ebendas. III. 6.

IX. Ἰοφῶν Ἐράστονι.

Ἐπιτριβεῖν καὶ κακὸς κακῶς ἀπόλοιτο ²⁹⁾ ὁ κἀκιστος ἀλεκτρυών, ὅς με, ἡδὺν ὄνειρον θεώμενον, ἀναβοήσας ἐξήγειρεν. Ἐδόκουν γάρ, ὡς φίλτατε γειτόνων, λαμπρὸς τις εἶναι καὶ βαθύπλουτος· εἶτα οἰκετῶν ἐφέπεσθαι μοι στίφος, οὗς οἰκονόμους καὶ διοικητὰς ἐνόμιζον ἔχειν ³⁰⁾. Ἐώκειν δὲ καὶ τῷ χεῖρι ³¹⁾ δακτυλίων πεπληρωθῆναι, καὶ πολυταλάντους λίθους περιφέρειν· καὶ ἦσαν οἱ δάκτυλοί μου μαλακοί, καὶ ἦκιστα τῆς δικέλλης ἐμέμνηντο. Ἐφαίνοντο δὲ καὶ οἱ κόλακες ἐγγύθεν παρεστάναι. Ἐν τούτῳ δὲ

26) συσκέλλω. 27) der Genitivus zeigt die Ursache der Ausrufung an. gr. Gr. §. 119. Anm. 10. 28) einen fröhlichen Tod. — 29) gewöhnliche Verwünschungsformel, wie *male pereat!* 30) *quos me existimabam habere*. gr. Gr. §. 130. 7. Sch. Gr. 144. 5. Anm. 3. 31) τῷ χεῖρι. nach einem gewöhnlichen Gebrauche der Antiker statt τὰ χεῖρε. — πολυταλάντους. i. e. πολλῶν ταλάντων ἀξίας. — μαλακοί. keine Schwielen erinnerten an die gewöhnliche Handthierung des Mannes.

καὶ ὁ δῆμος Ἀθηναίων εἰς τὸ θέατρον ³²⁾ προσελθόντες ³³⁾, ἐβόων προχειρίσασθαι με στρατηγόν. Μεσούσης δὲ τῆς χειροτονίας, ὁ παμπόνηρὸς ἀλεκτροῦν ἀνεβόησε, καὶ τὸ φάσμα ἠφανίσθη. Ὅμως ἀνεγρόμενος περιχαρὴς ἦν ³⁴⁾ ἐγὼ ἐνθύμιον δὲ ποιησάμενος, τοὺς φυλλοχόους ἐστάναι μῆνας ³⁵⁾, ἔγνων εἶναι τὰ ἐνύπνια ψευδέστατα.

Ebendas. III. 10.

X. Φυλλίς ³⁶⁾ Θρασωνίδῃ ³⁷⁾.

Εἰ γεωργεῖν ἐβούλου, καὶ νοῦν ἔχειν, ὦ Θρασωνίδῃ, καὶ τῷ πατρὶ πείθεσθαι, ἔφερές ἄν καὶ σὺ ³⁸⁾ τοῖς θεοῖς κιττόν, καὶ δάφνας, καὶ μυρίνην, καὶ ἄνθη ὅσα σύγκαιρα, ἡμῖν τοῖς γονεῦσι πυροὺς ἐκθερίσας, καὶ οἶνον ἐκ βοτρυῶν ἀποθλίψας, καὶ βδάλας τὰ αἰγίδια, τὸν γαυλὸν πληρώσας γάλακτος. Νῦν δὲ ἄγρὸν καὶ γεωργίαν ἀπαναίνῃ, κράνους δὲ ἐπαινεῖς τριλοφίαν, καὶ ἀσπίδος ἐρᾶς, ὥσπερ τις Ἀκαρνάν ἢ Μηλίου ³⁹⁾ μισθοφόρος. Μὴ σύγῃ ⁴⁰⁾, ὦ παι-

32) θέατρον. wo sich oft das Volk bey Staatsgeschäften versammelte. 33) προσελθόντες u. ἐβόων, der Pluralis, wegen des in δῆμος enthaltenen Begriffs der Mehrheit. gr. Gr. §. 116. 2. 34) er glaubte noch einen Augenblick an die glückliche Bedeutung des Traums. 35) in den Herbstmonaten schienen die Träume am unzuverlässigsten. ἐστάναι st. ἐστηκέναι. von der eben laufenden Zeit. — 36) Nahme einer Bäuerin. 37) Nahme eines Soldaten. 38) wie deine Eltern und andere Landleute. 39) vielleicht fand man in den Heeren der Söldner öfters Leute aus Akarnanien und Melier (in Thessalien). 40) τοῦτο ποιήσης so.

δίον, ἀλλ' ἐπάνιθι ὡς ⁴¹⁾ ἡμᾶς, καὶ τὸν ἐν ἡσυχία βίον ⁴²⁾ ἀσπάζου (καὶ γὰρ ἀσφαλῆς καὶ ἀκίνδυνος ἡ γεωργία, οὐ λόχους, οὐκ ἐνέδρας, οὐ φάλαγγας ἔχουσα) ἀντὶ τῆς ἐν ἀμφιβόλῳ ζωῆς τὴν ὁμολογουμένην ἐλάμενος σωτηρίαν.

Ebendas. III. 16.

XI. Ἀμπαλίων Εὐέργω 43).

Πολὺς ὁ χειμὼν τὸ τηῖτες, καὶ οὐδενὶ ἐξιτητόν. Πάντα γὰρ ἡ χιὼν κατείληψε, καὶ λευκανθίζουσιν οὐχ οἱ λόφοι μόνον, ἀλλὰ καὶ τὰ κοῖλα τῆς γῆς· ἀπορία δὲ ἔργων, ἀργὸν δὲ καθίζειν ὄνειδος. Προκύψας δῆτα τῆς καλύβης, οὐκ ἔφθην ⁴⁴⁾ παρανοίξας τὸ θυρίον, καὶ ὁρῶ σὺν τῷ νιφετῷ δῆμον ὅλον ὀρνέων φερόμενον, καὶ κοψίχους καὶ κίχλας. Εὐθέως οὖν ἀπὸ τῆς λεκάνης ἀνασπᾶσας ἱξόν, ἐπαλείφω τῶν ἀχράδων τοὺς κλάδους· καὶ ὅσον οὕπῳ ⁴⁵⁾ τὸ νέφος ἐπέστη τῶν στρουθίων, καὶ πᾶσαι ἐν τῶν ὀροδάμνων ἐκρέμαντο, θέαμα ἡδύ, πτερῶν ⁴⁶⁾ ἐχόμεναι, καὶ κεφαλῆς καὶ ποδῶν ⁴⁶⁾ εἰλημμέναι. Ἐκ τούτων λάχος σοι τὰς πίονας καὶ εὐσάρκους ἀπέσταλκα ⁴⁷⁾ πέντε εἴκοσι. Κοινὸν γὰρ ἀγαθὸν τοῖς ἀγαθοῖς· φθονούντων ⁴⁸⁾ δὲ οἱ πονηροὶ τῶν γειτόνων.

Ebendas. III. 30.

41) st. πρὸς. Sch. Gr. §. 148. Anm. 5. 42) i. e. βίον ἡσυχον. — 43) Nahmen von Landleuten. 44) gr. Gr. §. 137. in φθάνειν. 45) gleich darauf. 46) gr. Gr. §. 119. 6. 3. Sch. Gr. §. 132. Anm. 3. 47) ἀποστέλλω. 48) attische Form des Imperativs st. φθονεῖτωσαν.

XII. Φιλόνωμος Θεστύλλω *).

Οὐπώποτε εἰς ἄστὺ καταβάς, οὐδὲ εἰδὼς τί ποτέ ἐστὶν ἡ λεγομένη πόλις, ποθῶ τὸ καινὸν τοῦτο θέαμα ἰδεῖν, ὅφ' ἐνὶ περιβύλλῳ κατοικοῦντας ἀνθρώπους, καὶ τᾶλλα ὅσα ⁴⁹⁾ διαφέρει πόλις ἀγροικίας μαθεῖν. Εἰ οὖν σοι πρόφασις ὁδοῦ ἄστυδε ⁵⁰⁾ γένηται, ἤκε ἀπάξων νῦν καμέ· καιρὸν γὰρ ἐγὼ δὴ οἶμαι τοῦ πλειόν τι μαθεῖν, ἥδη μοι βρῦειν θριξὶ τῆς ὑπῆνης ἀρχομένης. Τίς οὖν δὴ με κακεῖ μυσταγωγεῖν ἐπιτήδειος ⁵¹⁾, ἢ σύ, ὃ τὰ πολλὰ εἶσω πυλῶν ⁵²⁾ ἀλινδούμενος;

Ebendas. III. 31.

XIII. Γνάθων ⁵³⁾ Καλλικωμίδῃ ⁵⁴⁾.

Τίμωνα ⁵⁵⁾ οἶσθα, ὃ Καλλικωμίδῃ, τὸν Ἐχειρατίδου, τὸν Κολυττέα, ὃς ἐκ πλουσίου ⁵⁶⁾, σπαθήσας τὴν οὐσίαν εἰς ἡμᾶς τοὺς παρασίτους, εἰς ἀπορίαν συνηλάθῃ ⁵⁷⁾· εἴτ' ἐκ Φιλανθρώπου μισάνθρωπος ἐγένετο. Καταλαβὼν γὰρ τὴν ἐσχατιάν, ταῖς βώλοις τοὺς παριόντας βάλλει, προμηθοούμενος, μηδένα αὐτῷ καθάπαξ ἀνθρώπων ἐντυγχάνειν· οὕτως τὴν κοινὴν φύσιν ἀπέστραπται ⁵⁸⁾. Οἱ δὲ λοιποὶ τῶν Ἀθήνησι νεο-

*) Nahmen von Landleuten. 49) man verb. καὶ μαθεῖν (πάντα) τὰ ἄλλα οἷς διαφέρει π. ἀ. 50) st. εἰς τὸ ἄστὺ. gr. Gr. §. 103. 2. Sch. Gr. §. 116. 2. 51) man denke μάλλον hinzu, was bisweilen vor ἡ weggelassen wird. 52) i. e. ἐν τῷ ἄστει. — 53) Nahme eines Parasiten. 54) N. eines Landmannes. 55) S. oben A. §. 131. 56) i. e. πλούσιος ὢν τὸ πρὶν. 57) συναλεύω. 58) ἀποστρέφω.

πλούτων Φείδωνός ⁵⁹⁾ τε εἰσὶ καὶ Γνίφωνος ⁵⁹⁾ μικροπρεπέστεροι. "Ωρα μοι μετανίστασθαι, καὶ πονοῦντι ⁶⁰⁾ ζῆν. Δέχου δὴ οὖν με μισθωτὸν κατ' ἀγρόν, πάντα ὑπομένειν ἀνεχόμενον ὑπὲρ τοῦ τὴν ἀπλήρωτον ἐμπλήσαι γαστέρα.

Ebendas. III. 34.

XIV. Θαλλίσκος Πετραίῳ 43).

Αὐχμὸς τὰ νῦν · οὐδαμοῦ νέφος ὑπὲρ γῆς αἴρεται · δεῖ δὲ ἐπομβρίας · διψῆν ⁶¹⁾ γὰρ τὰς ἀρούρας αὐτὰς τὸ κατάξηρον τῆς βώλου δείκνυσι. Μάταια ⁶²⁾ ἡμῖν, ὡς ἔοικε, καὶ ἀνήνοα ⁶²⁾ τέθυται τῷ Τετίῳ ⁶³⁾, καὶ τοί γε ἐξ ἀμίλλης ἐκαλλιερήσαμεν πάντες οἱ τῆς κώμης οἰκήτορες, καὶ ὡς ἕκαστος δυνάμειος ἢ περιουσίας εἶχε ⁶⁴⁾, συνεισενέγκατο, ὁ μὲν κριόν, ὁ δὲ τράγον, ὁ δὲ καπρόν, ὁ πένης πόπανον, ὁ δὲ ἔτι πενέστερος λιβανωτοῦ χόνδρους εὖ μάλα εὐρωτιῶντας, ταῦρον δὲ οὐδεῖς · οὐ γὰρ εὐπορία βοσκημάτων ἡμῖν, τὴν λεπτόγεων τῆς Ἀττικῆς ⁶⁵⁾ κατοικοῦσιν. Ἄλλ' οὐδὲν ὄφελος τῶν δαπανημάτων · ἔοικε γὰρ πρὸς ἑτέροις ἔθνεσιν ὁ Ζεὺς ὦν ⁶⁶⁾ τῶν τῇδε ἀμελεῖν.

Ebendas. III. 35.

59) Nahmen von Geizigen. 60) i. e. ἀπὸ πόνου. 61) nicht διψᾶν; so auch ζῆν, πεινῆν. gr. Gr. §. 94. Anm. 5. Sch. Gr. §. 105. Anm. 3. S. 197. 62) i. e. μάτην; τῶν θεῶν μὴ ἀκουσάντων. 63) Διὶ sc. 64) gr. Gr. §. 137. S. 447. Sch. Gr. §. 151. S. 370. in ἔχειν. 65) in dem gebirgigen, unfruchtbaren Theile Attikas. 66) die Götter besuchen die Orte, wo man ihnen Feste feyert; daher wird ihr Nichtthören von einer solchen Reise in entfernte Gegenden abgeleitet. 67)

XV. Γαμοχαίρων Φαγοδαίτη 67).

Ἐθεάσω οἷά με εἰργάσατο ⁶⁸⁾ ὁ κατάρατος οὗτος κουρεύς, ὁ πρὸς τῇ ὁδῷ ⁶⁹⁾· λέγω δὲ τὸν ἀδόλεσχον, τὸν τοὺς χειροήθεις κόρακας τιθασσεύοντα ⁷⁰⁾, τὸν ταῖς μαχαιρίσι κυμβαλισμὸν εὐρυθμον ⁷¹⁾ ἀνακρούοντα. Ὡς γὰρ ἀφικόμεν ἔξυριεῖσθαι τὴν γενειάδα βουλόμενος, ἀσμένως τε ἐδέξατο, καὶ ἐφ' ὑψηλοῦ θρόνου καθίσας, σινδόνα καινὴν περιθεῖς, πρῶως εὖ μάλα κατέφερέ μοι τῶν γνάθων τὸ ξυρόν, ἀποψιλῶν τὸ πύκνωμα τῶν τριχῶν. Ἄλλ' ἐν αὐτῷ τούτῳ πανοῦργος ἦν. Ἐλαθε γὰρ τοῦτο παρὰ μέρος ⁷²⁾ ποιῶν, καὶ οὐ κατὰ πάσης τῆς γνάθου, ὥστε ὑπολειφθῆναί μοι πολλαχοῦ μὲν δασεῖαν, πολλαχοῦ δὲ λείαν τὴν σιαγόνα. Ἐγὼ μὲν οὐκ εἰδὼς τὴν πανουργίαν, ὠχόμην κατὰ τὸ εἰωθὸς ἄκκλητος εἰς Πασίωνος ⁷³⁾· οἱ συμπόται δέ, ὡς εἶδον, ἐξέθανον τῷ γέλωτι· ἔως ἀγνωσοῦντά με ἐφ' ὅτῳ ⁷⁴⁾ γελῶσιν, εἴς τις εἰς μέσους παρελθὼν, τῶν ἀπολειφθεῖσων τριχῶν ⁷⁵⁾ ἐπιλαβόμενος εἵλκυσεν. Ἐκεῖνας ⁷⁶⁾ μὲν οὖν περιπαθῶς κοπίδα λαβὼν ἀπερρίζωσα, ἔτοιμος δὲ εἶμι

67) Nahmen von Parasiten. 68) gr. Gr. §. 118. 4. Sch. Gr. §. 131. 4. 69) τὴν οἰκίαν ἔχων sc. 70) Vergl. oben B. §. 23. 71) es scheint, daß die Barbierer durch mancherley Gaukeleyen und Belustigungen Kunden in ihre Buden lockten. 72) stellenweis. 73) οἷον sc. gr. Gr. §. 119. Anm. 9. Pasion ist der Patron des Parasiten. 74) gr. Gr. §. 70. 3. Sch. Gr. §. 77. 3. 75) gr. Gr. §. 119. 6. 3. Sch. Gr. §. 132. Anm. 3. 76) τὰς τρίχας sc.

ξύλον εὐμέγεθες ἀνελόμενος κατὰ τοῦ βρέγματος πατάξαι τὸν ἀλιτήριον ⁷⁷⁾. "Α γὰρ οἱ τρέφοντες παίζουνσι ⁷⁸⁾, ταῦτα μὴ τρέφων ἐτόλμησεν ⁷⁹⁾.

Ebendas. III. 66.

77) κούρεα etc. 78) i. e. παίζοντες ποιῶσι. 79) παίζειν sc.

Erklärung aller im ersten und zweyten Cursus vorkommenden Wörter.

Gr. bedeutet Buttmanns griechische Grammatik, auf welche bey allen anomalen Verbis verwiesen wird, die in der ausführlicheren §. 101, in der Schul-Grammatik §. 114. in alphabetischer Ordnung verzeichnet stehen. Es versteht sich von selbst, daß bey zusammengesetzten Zeitwörtern in der Grammatik das Stammwort aufgesucht werden muß, welches in unserm Wortregister immer durch einen Strich von der ihm vorgesetzten Praeposition getrennt erscheint, und also sogleich erkannt werden kann. *n. pr.* nomen proprium. *N.* Nahmen. *St.* Stadt.

A.

ἄβατος, ὁ, ἡ. (βαίνω) unzugänglich.	ἄγαλμα, ατος, τό. das Bild.
ἄ-βεβαιος, ὁ, ἡ. unzuverlässig, unsicher.	ἄγαμαι, <i>c. genitivo.</i> ehren, bewundern. <i>S.</i> Buttm. Gr.
ἄβοήθητος, ὁ, ἡ. (βοήθew) hülfflos. wo keine Hülfe statt findet.	ἄγανακτέω, ὦ. unwillig seyn, zürnen, sich betrüben.
ἄβρὸς, ἄ, ὄν. zart, weichlich.	ἄγαπάω, ὦ. lieben, zu-frieden seyn.
ἄβροχος, ὁ, ἡ. (βρέχω) unbenetzt, wasserarm.	Ἀγαυή, ἡς. <i>n. pr.</i> Agaue.
ἄβυσσος, ὁ, ἡ. unergründlich, sehr tief.	ἄγγεῖον, ον, τό. das Gefäß, der Hafen.
Ἀγαθοκλῆς, εους. <i>n. pr.</i> Agathökles.	ἄγγελία, ας, ἡ. die Botschaft.
ἄγαθός, ἡ, ὄν. gut, tapfer. τὸ ἀγαθόν. das Gut. <i>compar.</i> βελτίων, ἀμείνων, κρείττων u. κρείστων, λῦϊον. <i>superl.</i> βέλτιστος, ἀριστος, κράτιστος, λῦϊστος.	ἄγγελιαφόρος, ον, ὁ. (φορέω) der Bote, welcher etwas meldet.
Ἀγάθων, ωνος. <i>n. pr.</i> Agathon.	ἄγγελος, ον, ὁ. der Bote.
	ἄγγος, εος, τό. d. Gefäßs, Behältniſs.
	ἀγείρω. sammeln, erwerben.
	ἄγέλη, ἡς, ἡ. die Heerde.
	ἄγεννητος, ὁ, ἡ. (γεννάω) nicht geboren.

Ἀγῆνωρ, ορος. n. pr.
Agēnor.

ἀγῆρως, ὁ, ἡ. ἀγῆρων.
(γῆρας) nicht alternd.

Ἀγισίλαος, ου. n. pr.
Agesilāus.

Ἀγισίπολις, ιος. n. pr.
Agasipōlis.

ἅγιος, ἱα, ιον. heilig.

ἅγισ, ιδος. n. pr. Agis.

ἁγιστεύω, -ομαι. heilig
seyn.

ἁγιστρώδης, σος, ὁ,
ἡ. (ἁγιστρον) angelartig,
gebogen.

ἄγκυρα, ας, ἡ. der An-
ker.

ἀγνοῶ, ὦ. (νοέω) nicht
wissen, nicht kennen,
nicht verstehen u. einse-
hen. οὐκ ἀγνοῶ. ich weiß
wohl.

ἀγνοια, ας, ἡ. die Un-
wissenheit, Unkenntniß.

ἀγνώς, ὠτος, ὁ, ἡ. (γι-
γνώσκω) unbekannt.

ἄγνωστος, ὁ, ἡ, unbe-
kannt, unberühmt.

ἄγορά, ᾶς, ἡ. der Markt.

ἄγοράζω. kaufen.

ἄγρα, ας, ἡ. der Fang,
die Beute.

ἄγρεύω. fangen.

ἄγριος, ἱα, ιον. wild.

ἄγριότης, τητος, ἡ. die
Wildheit, Rohheit.

ἄγροικία, ας, ἡ. das Le-
ben auf dem Lande, Un-
geschliffenheit.

ἄγρός, οὔ, ὁ. der Acker,
das Land, Feld.

ἀγρυπνέω, ὦ. nicht
schlafen können, wa-
chen.

ἀγύρτης, ου, ὁ. der Markt-
schreyer, Quacksalber,
Bettler.

ἀγχινοια, ας, ἡ. die

Schlauheit, Verschlagen-
heit.

ἀγχόνη, ης, ἡ. (ἄγχω)
der Strick zum Hängen,
das Aufhängen.

ἄγχω. würgen.

ἄγω — ομαι. fut. ἄξω. Gr.
führen, treiben. σχολῆν
ἄγειν. Muße haben.

ἄγωγῆ, ῆς, ἡ. die Le-
bensart.

ἄγων, ὦνος, ὁ. der Kampf,
Wettstreit, Kampfspiel.

ἄγωνιάω, ὦ. besorgt seyn,
fürchten, kämpfen, fech-
ten.

ἄγωνίζομαι. streiten, um
den Preis kämpfen.

ἄδαμάντινος, η, ου. sehr
hart, unbezwinglich.

ἄδάμαστος, ὁ, ἡ. (δαμά-
ζω) ungebändigt. ἵππος.
ein unzugereitetes Pferd.

ἄδδη Φάγος, ὁ, ἡ. (ἄδδην.
φάγω) gefräßig, uner-
sättlich.

ἄδεής, ὁ, ἡ. (δέος) furcht-
los. adverb. ἀδεῶς.

ἄδελφή, ῆς, ἡ. die Schwe-
ster.

ἄδελφιδούς, οὔ, ὁ. der
Bruderssohn.

ἄδελφός, οὔ, ὁ. der Bru-
der.

ἄδηλος, ὁ, ἡ. unbekannt,
ungewiß.

Ἄιδης, ου, ὁ. der Hades,
der Gott der Unterwelt,
die Unterwelt. εἰς Ἅδου.
in den Hades.

ἀδιαιλίπτως. (λείπω) un-
ablässig.

ἀδιατύπωτος, ὁ, ἡ. (τυ-
πώ) unangebildet.

ἀδικέω, ὦ. (δίκη) unrecht
thun, beleidigen, krän-
ken, beschädigen.

ἀδίκημα, ατος, τό. die

- Ungerechtigkeit, Vergehung.
 ἀδικία, ας, ἡ. die Ungerechtigkeit.
 ἀδικος, ό, ἡ. ungerecht.
 ἀδίκως. ungerechter Weise.
 Ἀδμητος, ου. n. pr. Admētus.
 ἀδόλεσχος, ό, ἡ. geschwätzig, der Schwätzer.
 ἀδούλωτος, ό, ἡ. (δουλώ) nicht unterjocht, frey.
 ἀδύνατος, ό, ἡ. unmöglich, unvermögend.
 ἄδω und ἄειδω. singen.
 Ἀδωνις, ιδος. n. pr. Adōnis.
 ἄει. immer. beständig.
 ἄειρω. erheben, aufheben, nehmen.
 ἄένναος, ό, ἡ. (νάω) immerfließend.
 ἀεροειδής, έος, ό, ἡ. (ἄηρ) luftähnlich.
 ἀετός, ου, ό, der Adler.
 ἀηδία, ας, ἡ. (ἡδύς) die Unlust.
 ἀηδών, όνος, ἡ. die Nachtigall.
 ἄήρ, έρος, ό, die Luft.
 ἀήττητος, ό, ἡ. (ἡττάω) unbezwungen.
 Ἀθάμας, αντος. n. pr. Athāmas.
 ἀθανασία, ας, ἡ. die Unsterblichkeit.
 ἀθάνατος, ό, ἡ. unsterblich, unvergänglich.
 ἀθέατος, ό, ἡ. (θέα) den man nicht sehn darf.
 Ἀθηνᾶ, ᾶς. Athēne, Minerva.
 Ἀθῆναι, ων, αἱ. Athen, St. in Attika.
 Ἀθῆναζε. nach Athen.
 Ἀθηναῖος, αἱα, αἶος. der Athenäer, Athenienser.
 ἀθλησις, εως, ἡ. die Athletik, Leibesübungen.
 ἀθλητής, ου, ό, der Kämpfer, Ringer.
 ἀθλιος, ία, ιον. unglücklich, elend. ἀθλίως, auf eine elende Weise.
 ἀθλον, ου, τό. der Kampfpriß, Belohnung.
 ἀθλος, ου, ό, der Kampf.
 ἀθόρυβος, ό, ἡ. (θόρυβος) ungestört, ohne Geräusch.
 ἀθροίζω. versammeln.
 ἀθρόος, όα, όον. häufig, in Menge, heftig.
 ἀθυμέω, ω. (θυμός) muthlos, niedergeschlagen seyn.
 Ἀθώς, ω. Athos, ein Vorgebirge in Griechenland, Lemnos gegenüber. (Monte Santo.)
 Αἰακός, ου. n. pr. Aëakus.
 Αἶας, αντος, n. pr. Ajax.
 αἰγαιρος, ου, ἡ. die Pappel.
 Αἰγεύς, έως. n. pr. Aëgeus.
 αἰγίδιον, ου, τό. (αἶξ) die kleine, liebe Ziege.
 Αἴγινα, ης. Aegina, (Engia.) Insel im saronischen Meerbusen. Αἰγινήτης, ου. Einwohner dieser Insel.
 αἰγίς, ιδος, ἡ. die Aegide. (Waffe des Zeus u. der Athene) ursprünglich ein Ziegenfell, welches bald um den Arm gewickelt, als Schild dient, (daher auch das wirkliche Schild Athe-

- nens *Aegis* heist,) bald um die Brust geknüpft, die Stelle eines Panzers vertritt.
- αἰγοτριχέω*, *ῶ*. (Ζῆξ) Ziegenhaare haben.
- Αἰγυπτος*, *ου*, *ῆ*. Aegypten. 2) d. Nil. 3) n. pr. eines Mannes. — *ὁ Αἰγύπτιος*. d. Einwohner Aegyptens. *αἰγύπτιος*, *ία*, *ιον*. aegyptisch.
- αἰδέομαι*, *οὔμαι*. achten, sich schenen. *αἰδεῖσθαι ἐπί τινι*. sich einer Sache schämen.
- αἰδέημων*, *ονος*, *ὁ*, *ῆ*. sittsam.
- Αἰδής*, *ου*, *ὁ*. S. *ἄδης*.
- αἰδῖος*, *ία*, *ιον*. immerdauernd.
- αἰδώς*, *οὔς*, *ῆ*. die Sittsamkeit, Ehrfurcht, Achtung, Scheu.
- Αἰήτης*, *ου*. n. pr. Aeëtes.
- αἰθαλώδης*, *εος*, *ὁ*, *ῆ*. rusig, schwarz.
- Αἰθιοπία*, *ας*. Aethiopien. *Αἰθιοψ*, *οπος*, der Aethiopier.
- αἰθερία*, *ας*, *ῆ*. die reine Luft, der heitre Himmel.
- αἶθω*. anbrennen, anzünden. — *ομαι*. im Brande seyn.
- αἶλουρος*, *ου*, *ὁ*. die Katze.
- αἶμα*, *ατος*, *τό*. das Blut.
- αἰμάσσω*. mit Blute beflecken.
- Αἰμιλιανός*. Aemiliānus (aus dem Aemilischen Geschlechte).
- Αἰνεῖας*, *ου*. n. pr. Aeneas.
- αἰνέω*, *ῶ*. loben.
- αἰνιγμα*, *ατος*, *τό*. das Räthsel.
- αἶξ*, *γός*, *ῆ*. die Ziege.
- αἰπόλος*, *ου*, *ὁ*. der Ziegenhirt.
- αἰρεσις*, *εως*, *ῆ*. die Lebensart, Sekte (der Philosophen).
- αἰρετός*, *ῆ*, *άν*. wünschenswerth, gut.
- αἰρέω*, *ῶ*. *Gr.* fangen, nehmen, einnehmen. *αἰρέομαι*, *οὔμαι*. wollen, wählen, übernehmen. *μᾶλλον αἶρ*. vorziehen.
- αἶρω*. *fut.* *ἄρῶ*. (S. *ἀείρω*.) aufnehmen, aufheben, in die Höhe ziehn.
- αἰσθάνομαι*. *fut.* *αἰσθήσομαι*. *Gr.* merken, fühlen.
- αἰσθησις*, *εως*, *ῆ*. der Sinn, die Empfindung.
- αἶσχος*, *εος*, *τό*. die Häßlichkeit, Schande.
- αἶσχερός*, *ά*, *όν*. adv. *αἶσχερῶς*, schändlich, schimpflich, häßlich.
- Αἰσχύλος*, *ου*. n. pr. Aeschylus.
- αἶσχύνη*, *ης*, *ῆ*. die Schande. *αἶσχύνην φέρειν*. Schande bringen, beschimpfen.
- αἶσχύνομαι*. sich schämen, scheuen, achten.
- αἰτέω*, *ῶ*. *-έομαι*, *οὔμαι*. (mit doppeltem Accusativo) ersuchen, bitten, fordern.
- αἰτία*, *ας*, *ῆ*. die Ursache, Beschuldigung.
- αἰτιάομαι*, *ῶμαι*. anklagen, beschuldigen, (mit dem Genit. der Sache.)
- αἰτιατέος*, *έας*, *έον*. ei-

- ner der angeklagt werden muß.
- αἵτιος, ἰα, ἰον. schuldig, schuld an etwas. ὁ αἵτιος. der Urheber.
- Αἴτνη, ης, ἡ. der Aetna in Sicilien.
- Αἰτωλία, ας, ἡ. Aetolien, Provinz in Griechenland. Αἰτωλὶς, ἴδος, ἡ. eine Aetolierin.
- αἰφνιδίως. plötzlich.
- αἰχμαλωτίζω. gefangen nehmen, zum Gefangenen machen.
- αἰχμαλωτος, ὁ, ἡ. (αἰχμή und αἰσίνω) kriegsgefangen.
- αἰών, ὦνας, ὁ. die Zeit.
- αἰώνιος, ἰα, ἰον. von langer Dauer, immerwährend.
- αἰωρέω, ὦ. in die Höhe heben. — ρέομαι, ραῦμαι. in Erwartung, in unruhiger Bewegung seyn.
- ἀκαιρος, ὁ, ἡ. (καιρός) unzeitig, zur un rechten Zeit.
- ἀκανθα, ης, ἡ. der Dorn, Stachel.
- Ἀκαρνάν, ἄκος. der Akarnanier (aus Akarnanien, einer Provinz Griechenlands).
- ἀκαρπία, ας, ἡ. die Unfruchtbarkeit.
- ἀκαρπες, ὁ, ἡ. (καρπός) unfruchtbar.
- Ἀκαστος, ου. n. pr.
- ἀκέραιος, ὁ, ἡ. unverseht.
- Ἀκασίνης und Ἀκασίνος, ου. N. e. Flusses in Asien.
- ἀκινδυνος, ὁ, ἡ. adv. ἀκινδύνως. gefahrlos.
- ἀκλήρεω, ἄ. (κλήρος) ohne Erbtheil - arm - unglücklich seyn.
- ἀκλητος, ὁ, ἡ. (καλέω) uneingeladen.
- ἀκμάζω. (ἀκμή) blühen.
- ἀκμαῖος, αἶα, αἶου. blühend, reif.
- ἀκοή, ῆς, ἡ. das Gehör.
- αἶ ἀκοαί, die Ohren.
- ἀκολουθεῶ, ὦ. folgen.
- ἀκουτίζω. schiessen, schlendern.
- ἀκόντιον, ου, τέ. der Wurfspiels.
- ἀκούσιος, ὁ, ἡ. ungern, nicht frey.
- ἀκούω, (fut. ἀκούσομαι, pf. ἀκήκοα) c. genit. hören. πανῶς. gescholten werden, in übelm Rufe stehn, (wie male audire.)
- ἄκρα, ας, ἡ. das Vorgebirge, die Höhe.
- Ἀγραγαντῆνας, ὁ. ein Agrigentiner, aus Agrigentum in Sicilien.
- ἀκρασία, ας, ἡ. die Unmäßigkeit.
- ἄκρατος, ὁ, ἡ. (καράννυμι) ungemischt.
- ἀκριβής, ἑος, ὁ, ἡ. adv. ἀκριβῶς. genau, bestimmt, vollkommen.
- ἀκριβόω. ὦ. genau kennen, prüfen.
- Ἀκρίσιος, ου. n. pr.
- ἀκρόασις, εως, ἡ. das Anhören, die Vorlesung.
- ἀκροβατέω, ὦ. auf den Zehen laufen.
- ἀκρόδρυμον, τό. (δρῦς) der Fruchtbaum. ἀκρόδρυα. Früchte (mit harter Schale).
- ἀκροθίνιον, τό. u. τὰ ἀκροθίνια. (θίν) die Erstlinge, Opfer von der Ernte oder der Reute.

- ἄκροποδητί. (πός) auf den Fußzehen.
- ἄκρόπολις, εως, ἡ. die Burg, Festung.
- ἄκρος, α, ον. der äußerste, höchste. ἄκροι δάκτυλοι. die Fingerspitzen. ἄκροις τοῖς ποσί. mit den Spitzen der Füße.
- ἄκρωτηριάζω. an den äußersten Theilen verstümmeln, verstümmeln überhaupt.
- ἄκρωτήριον, ον, τό. das Vorgebirge.
- Ἀκταίων, ωνος. n. pr. Actäon.
- ἄκτῃ, ῆς, ἡ. das Ufer.
- Ἀκτῆ. der alte Name von Attika.
- ἄκυβερνητος, ό, ἡ. (κυβερνάω) ohne Steuermann, ungeleitet.
- ἄκύμαντος, ό, ἡ. (κύμα) ohne Wellen, ruhig.
- ἄκύμων, ονος, ό, ἡ. ruhig.
- ἄκων, ἄκουσα, ἄκον. mit Widerwillen, ungerne.
- ἄλαζονικός, ἡ, όν. prahlerisch, eitel.
- ἄλαζων, όνος, ό. der Prahler.
- Ἀλβανία, ας, ἡ. e. Land in Asien. Ἀλβανοί, ων. die Einwohner desselben.
- ἄλγεω, ὦ. Schmerzen fühlen, traurig seyn.
- ἄλγος, εος, τό. der Schmerz.
- ἄλειψω. salben.
- ἄλεκτρούων, όνος, ό. der Hahn.
- Ἀλεξάνδρεια, ας, Alexandria, St. in Aegypten.
- Ἀλεξάνδρεως, εως. Einw. derselben.
- Ἀλέξανδρος, ον. n. pr. Alexander.
- ἄληθεια, ας, ἡ. die Wahrheit.
- ἄληθεύω. die Wahrheit sagen, aufrichtig seyn.
- ἄληθής, έος, ό, ἡ. wahr. τᾰληθές und τᾰληθῆ. die Wahrheit. ἄληθώς. wahrhaftig, aufrichtig, genau.
- ἄληθω. auf der Mühle mahlen.
- ἄλινδεόμαι, οὔμαι. sich wälzen, umhertreiben.
- ἄλίσκομαι. Gr. gefangen werden. fut. ἄλῶσομαι. aor. 2. ἔάλων. ich wurde gefangen. αλόους. gefangen.
- ἄλιτήριος, ό, ἡ. mit Sünden beladen, veruchet.
- ἄλκῃ, ῆς, ἡ. die Stärke.
- Ἀλκηστις, ιδος. n. pr. Alceste.
- Ἀλκιβιάδης, ον. n. pr. Alcibiades.
- ἄλκιμος, ό, ἡ. stark, tapfer.
- Ἀλκμήνη, ῆς. n. pr. Alkmene.
- ἄλλά, aber, sondern, wohl-an. ἄλλὰ μὲν. aber doch. ἄλλὰ γάρ. aber freylich.
- ἄλλάγε. doch, wenigstens.
- ἄλλάσσω. verändern.
- ἄλλαχόθεν. von einer andern Seite her. ἄλλοι ἄλλαχόθεν. die einen von dieser, die andern von jener Seite.
- ἄλλῃ, anderswo. ἄλλος ἄλλῃ. der eine da, der andre dort.
- ἄλλήλων. einer des andern. πρὸς ἀλλήλους. ei-

- ner gegen den andern, unter einander.
- ἄλλοεθνής, έος, ό, ή. (έθνες) von einem fremden Volke, οί ἄλλοεθνεῖς. die Fremden.
- ἄλλοθι. anderswo.
- ἄλλομαι. springen.
- ἄλλος, η, ο. ein anderer. ό ἄλλος. der andere.
- ἄλλοτε. zu anderer Zeit, ein andermal. bisweilen.
- ἄλλοτε-ἄλλοτε. bald . . . bald.
- ἄλλότριος, ία, ιον. ο. genitiv. fremd, unpassend.
- ἄλλόφυλος, ό, ή. (Φυλή) von einem andern Stamme, fremd, auswärtig.
- ἄλλος. außerdem.
- ἄλογίη. st. ἀλογία, ή. die Unvernunft.
- ἄλόγιστος, ό, ή. ohne Ueberlegung, vernunftlos.
- ἄ-λογος, ό, ή. unvernünftig, vernunftlos.
- ἄλουργής, έος, ό, ή. unpurn.
- ἄλοχος, ου, ή. die Gattin.
- * Ἀλπεις, έων, αί. die Alpen. ἄλπειος, α, ου. zu den Alpen gehörig. τὰ Ἀλπεια όρη. das Alpengebirg.
- ἄλς, ἄλός, ή. das Meer. ό ἄλς, das Salz.
- ἄλσος, εος, τό. der Hayn.
- ἄ-λυσιτελής, έος, ό, ή. unvortheilhaft, nachtheilig.
- * Ἀλφεύς, έως. n. pr. Alöeus.
- ἄλώπηξ, εκος, ή. der Fuchs.
- ἄλως, ω, ή. die Tenne.
- ἄλώσιμος, ό, ή. (ἄλίσκομαι) leicht zu fangen.
- ἄλωσις, εως, ή. die Einnahme, Eroberung.
- ἅμα. zugleich, mit. ἅμα μέν. . . ἅμα δέ. so wohl. . . als auch.
- * Ἀμαζονίς, ίδος, ή. die Amazone.
- ἅμαθής, έος, ό, ή. (μανθάνω) unwissend.
- ἅμαξα, ης, ή. der Wagen. 2) d. Wagen am Himmel, der Bär.
- ἅμαξιτός, ή, όν. was zum Wagen gehört. τὰ ἅμαξιτά. die nördlichen Gegenden.
- ἅμαξόβιος, ό, ή, auf dem Wagen lebend. ἅμαξόβια έθνη. herumziehende Völker.
- ἁμαρτάνω. fut. ἁμαρτήσομαι. Gr. fehlen, irren.
- ἁμαρτημα, ατος, τό. das Vergehen, die Schuld.
- ἁμαυρόω, ώ. verdunkeln, schwächen.
- ἁμβλύω. abstumpfen, betäuben.
- ἁμβλύς, εῖα, ύ. stumpf, schwach.
- ἁμβλυώττω. ein stumpfes Gesicht haben, blind seyn.
- ἁμβροσία, ας, ή. Ambrosia, die Speise der Götter.
- ἁμβρόσιος, ία, ιον. göttlich, ambrosisch.
- ἁμείβομαι. erwiedern, vergelten.
- * Ἀμεινίας, ου. n. pr. Aminias.
- ἁμείνων, ονος, ό, ή. besser. S. ἁγαθός.
- ἁμελέω, ώ. unbekümmert seyn, vernachlässigen.

- ἄμελῶς, unbekümmert.
 ἄμεμπτος, ὁ, ἡ. (μέμφομαι) untadelhaft.
 ἄμετρος, ὁ, ἡ. (μέτρον) ohne Maas, nicht nach dem Sylbenmaase gemessen, prosaisch. ἀμέτρως, ohne Maas, unmäfsig.
 ἀμηχανέω, ῶ. (μηχανή) nicht wissen, was man thun soll, sich nicht zu helfen wissen.
 ἄμιλλα, ης, ἡ. der Wettstreit. ἐξ ἀμίλλης, um die Wette.
 ἀμίμητος, ὁ, ἡ. (μιμέομαι) unnachgeahmt, unnachahmlich.
 ἄμισθος, ὁ, ἡ. (μισθός) unbelohnt.
 Ἀμισωδᾶρας, ου. n. pr. Amisodāras.
 ἄμμα. ατος, τό. das Band, das Umschlingen der Arme beym Ringen.
 ἄμμος, ου, ἡ. der Sand.
 ἄμμώδης, εως, ὁ, ἡ. sandig.
 Ἀμνίων, ωνος. n. pr. ἄμνος, ου, ὁ. das Lamm.
 ἀμοιβή, ῆς, ἡ. die Vergeltung, der Tausch.
 ἄμπελος, ου, ἡ. der Weinstock.
 ἀμπέχομαι. umthun, anziehen.
 ἀμύθητος, ὁ, ἡ. (μῦθος) unaussprechlich.
 ἀμυνα, ης, ἡ. die Vertheidigung.
 ἀμύνω. abwehren.—ομαι. sich vertheidigen, rächen. τινά, bestrafen.
 ἄμύττω u. ἄμύσσω. kratzen, zerreißen, zerkratzen.
 Ἐμφί. c. dat. und genit. um, wegen.
- Ἀμφιάρᾱος, ου. n. pr. Amphiarāus.
 ἄμφιβόλος, ὁ, ἡ. schwankend, zweifelhaft, bedenklich.
 Ἀμφίδαμας. ατος. n. pr. Amphidāmas.
 ἄμφι-έννυμι. (Gr. §. 96. in έννυμι. Schul-Gr. §. 108.) anziehen.
 Ἀμφίπολις. Amphipolis. St. in Macedonien.
 ἄμφισβητέω, ῶ. streiten, bestreiten.
 ἄμφιστομος, ὁ, ἡ. (στόμα) was zwey Mündungen, Ausgänge hat.
 Ἀμφιτρίτη, ης. n. pr. Amphitrite.
 Ἀμφιτρύων, ωνος. n. propr. Amphitryon.
 Ἀμφίων, ιονος, n. pr. Amphion.
 ἄμφορεύς, έως, ὁ. der Eimer (als Gefäß und als Maas).
 ἄμφοτερος, έρα, ερον. beyde. ἀμφοτέρα. beydes.
 ἄμφω, οἷν. beyde.
 ἄμωμος, ὁ, ἡ. (μῶμος) untadelhaft.
 ἄν. st. ἐάν oder ἤν. wenn.
 ἄν. gibt der Rede den Ausdruck der Ungewifsheit, und kann in Verbindung mit dem Verbo oft durch dieHilfswörterwürde, möchte, könnte ausgedrückt werden. z. B. ἤλθον. ich kam. ἤλθον ἄν. ich würde gekommen seyn. τί λέγω; was soll ich sagen? τί λέγοιμι ἄν; was könnte ich wohl sagen? Mit dem Pronom. relativ. verbunden zeigt es an, daß das Pronomen allgemein genom-

- men, und nicht auf eine bestimmte Person oder Sache bezogen werden soll.
- ἀνά. *praepos. c. accus. in*, auf, über. ἀνὰ τρεῖς. je drey u. drey. ἀνὰ μέσον. mitten zwischen.
- ἀναβάθρα, ας, ἡ. die Stiege, Leiter.
- ἀνα-βαίνω. (*Gr. in βαίνω*) *c. accusat.* hinaufsteigen, besteigen.
- ἀνα-βάλλω. (*Gr. in βάλλω*) aufwerfen. in die Höhe werfen.
- ἀνά-βασις, εως, ἡ. das Aufsteigen.
- ἀναβάτης, ου, ὁ. der auf etwas steigt, sitzt, der Reiter.
- ἀνα-βλαστάνω. (*Gr. βλαστάνω*) heraufwachsen, entsprossen.
- ἀνα-βλύζω. hervorsprudeln.
- ἀνα-βοάω, ὤ. laut schreyen, krähen.
- ἀνα-γινώσκω. *Gr.* lesen, vorlesen.
- ἀναγκάζω. zwingen.
- ἀναγκαῖος, αῖα, αῖον. nothwendig, unvermeidlich. ἐπὶ τι τῶν ἀναγκαίων. zu einem nothwendigen Geschäft.
- ἀνάγκη, ης, ἡ. die Nothwendigkeit.
- ἀν-αγορεύω. erzählen.
- ἀν-άγω. hinauf-, zurückführen, in die Höhe treiben. ποταμόν, einen Fluß aufschwellen. ἀνάγεισθαι. absegeln.
- ἀνα-δέω, ὤ. umbinden, bekränzen.
- ἀνα-δίδωμι. geben, hingeben, hervorbringen.
- ἀνα-δύμι. herauftauchen, zum Vorschein kommen.
- ἀνα-ζεγγύω. aufbrechen, abmarschiren.
- ἀνα-ζώννυμι. umgürten.
- ἀνάθημα, ατος, τό. (*τίθημι*) das Weihgeschenk, Schmuck.
- ἀναθυμίασις, εως, ἡ. das Ausdünsten.
- ἀναιμος, ὁ, ἡ. (*αἷμα*) blutlos.
- ἀναιμωτί. ohne Blut.
- ἀν-αιρέω, ὤ. weg-übernehmen, aufheben, töden.
- ἀναίσθητος, ὁ, ἡ. (*αἰσθάνομαι*) gefühllos.
- ἀνα-καίω. *Gr.* anzünden.
- ἀνα-καλέω, ὤ. zurückrufen.
- ἀνα-κάμπτω. zurückkehren.
- ἀνακομιδή, ῆς, ἡ. die Rückkehr.
- ἀνα-κράζω. laut aufschreyen, ausrufen.
- Ἀνακρέων, οντος. *n. pr.* Anakreon.
- ἀνα-κρίνω. untersuchen, befragen.
- ἀνα-κρούω. anschlagen, durch Anschlagen hervorbringen.
- ἀνα-κυκλέω, ὤ. in einander schlingen.
- ἀνα-κύπτω. heraufkommen.
- ἀνάκωλος, ὁ, ἡ. (*κῶλον*) kurz, von kurzem Bau.
- ἀνα-λαμβάνω. *Gr.* aufnehmen, einnehmen, wieder an- vor- nehmen, angreifen, nehmen.
- ἀν-αλίσκω. *fat.* ἀναλώσω. *Gr.* verzehren, verschwenden.
- ἀνάλογος, ὁ, ἡ, (*λέγει*)

- verhältnißmässig, ähnlich.
- ἀναμάρτητος, ὁ, ἡ. (ἀμαρτάνω) schuldlos, fehlerfrey.
- ἀνα-μένω. erwarten.
- ἀνά-μεστος, ὁ, ἡ. α. ge-
nit. angefüllt.
- ἀνα-μίγνυμι. mischen.
- ἀνανδρος, ὁ, ἡ. (ἀνὴρ)
unmännlich, feig.
- ἀνα-νεύω. das Verspre-
chen zurücknehmen, ab-
schlagen.
- Ἀναξαγόρας, ου. n. pr.
Anaxagoras.
- Ἀναξαρχος, ου. n. pr.
Anaxarchus.
- ἀν-άξιος, ὁ, ἡ. unwerth.
- ἀνα-παύω. zur Ruhe brin-
gen, stillen. — ομαί. ra-
sten.
- ἀνάπαυσις, εώς, ἡ. die
Rast.
- ἀνα-πείθω. überreden.
- ἀνα-πέμπω. entlassen,
heraufsenden, auswerfen.
- ἀνα-πηδάω, ὦ. aufsprin-
gen.
- ἀνα-πίπτω. Gr. sich nie-
derlegen.
- ἀνα-πλάττω u. πλάσ-
σω. bilden, vorstellen.
- ἀνάπλεος, ὁ, ἡ. ange-
füllt.
- ἀνα-πλέω, ὦ. zurück-
schiffen, beschiffen.
- ἀνα-πληρόω, ὦ. anfül-
len.
- ἀνα-πνέω. ausathmen,
aushauchen, zu Athem
kommen.
- ἀνα-πολεμέω, ὦ. den
Krieg erneuern.
- ἀν-άπτω, — ομαί, an-
zünden.
- ἀν-αρπάζω. weggraffen,
entführen.
- ἀναρ-ρήπτω u. -ρήσσω.
zerreißen, spalten.
- ἀναρ-ρίπιζω. in die Hö-
he werfen.
- ἀν-αρτάω, ὦ. aufhängen,
mit etwas verbinden.
- ἀναρχία, ας, ἡ. (ἀρχή)
die Gesetzlosigkeit, Anar-
chie.
- ἀνα-σκιρτάω, ὦ. in die
Höhe springen.
- ἀνα-σπάω, ὦ. ziehen, her-
auf-zurück-heraus-zie-
hen.
- ἀνά-στατος, ὁ, ἡ. (ἀνί-
στημι) zerstört, vertrie-
ben.
- ἀνα-στρέφω. umwen-
den, umstürzen, zurück-
kehren.
- ἀνα-τείνω. ausstrecken,
erheben.
- ἀνα-τέλλω. herauswach-
sen, hervorkommen, auf-
gehn.
- ἀνα-τίθημι. wohin le-
gen, setzen, weihen.
- ἀνατολή, ῆς, ἡ. Aufgang
der Sonne, Morgen. ἀνα-
τολικός, ἡ, ὄν. gegen
Morgen gelegen.
- ἀνα-τρέπω. umwerfen.
- ἀνα-τρέφω. ernähren.
- ἀνα-τρέχω. Gr. hinauf-
laufen, in die Höhe eilen,
sich erheben.
- ἀνανδρος, ὁ, ἡ. (αὐδὴ)
sprachlos.
- Ἀναυρος, ου. N. e. Flus-
ses Anaurus.
- ἀνα-φαίνω. zeigen, her-
vorbringen. — ομαί. er-
scheinen.
- ἀνα-φέρω. wieder zu sich
kommen, eintragen, ren-
tiren. — ομαί. hinauf-
steigen.

ἀνα-Θέγγομαι. verkündigen.

ἀνα-Φύω. hervorbringen. —ομαι. wieder wachsen, hervorwachsen.

ἀνα-Φυσάω. ὦ. aushauchen. πῦρ, Feuer speyen.

ἀνα-Φωνέω, ὦ. ausrufen.

Ἀνάχαρσις. n. pr. Anacharsis.

ἀνα-Χέω. darauf gießen. —ομαι. sich ergießen.

ἀνα-Χωρέω, ὦ. zurückweichen, sich entfernen.

ἀνδραγαθία, ας. ἡ. (ἀνὴρ ἀγαθός.) Tapferkeit.

ἀνδράποδον, ου, τό. der Sclav.

ἀνδρεία, ας, ἡ. die Tapferkeit.

ἀνδρεῖος, εἰά, εἶον. tapfer.

Ἀνδρομέδα, ης. n. pr. Andromeda.

ἀνδρώδης, σος, ό, ἡ. männlich.

ἀν-εγείρω. aufwecken, erwecken. —εγείρομαι. aufwachen.

ἀνεκτός, ἡ, όν. (ἀνέχω) erträglich.

ἀν-ελλιπής, έος, ό, ἡ. (ἐλλείπω) unablässig.

ἄνεμος, ου, ό. der Wind.

ἀνεμόω, ὦ. mit Wind aufblasen. —όομαι, οὔμαι. aufschwellen.

ἀνεμώδης, σος, ό, ἡ. windig.

ἀν-ερχομαι. Gr. hinaufgehen, besteigen.

ἀν-ερωτάω, ὦ nach etwas fragen, abfragen.

ἀνευ. cum gen. ohne.

ἀν-ευρίσκω. Gr. finden, wieder finden.

ἀν-έχω. in die Höhe richten. —ομαι. c. genitivo.

ertragen, sich etwas gefallen lassen.

ἀνηβος, ό, ἡ. (ἡβη) unerwachsen, unmündig.

ἀνήκοος, ό, ἡ. (ἀκούω) nicht hörend. ἀνήκοα εὐχασθαι. unerhört beten.

ἀν-ήκω. hinzukommen, sich ausdehnen, erstrecken. τὰ ἀνήκοντα. das Betreffende, die Bedürfnisse.

ἀνήλιος, ό, ἡ. (ἥλιος) unbesonnen.

ἀν-ήμερος, ό, ἡ. uncultivirt, unangebaut.

ἀνὴρ, ἀνδρός, ό. d. Mann.

ἀνθίζω. (ἄνθος) bunt machen, mit Farben auslegen.

ἀνθ-ίστημι. entgegenstellen. ἀντιστῆναι. Widerstand thun.

ἄνθος, σος, τό. die Blume.

ἀνθρώπινος, ίνῃ, ίνον. menschlich.

ἄνθρωπος, ου, ό. der Mensch.

ἀνθρωποφάγος, ό, ἡ. (φάγω) menschenfressend.

ἀνιάω, ὦ. (ἀνία) Verdruss machen. —ὦμαι. sich betrüben.

ἀν-ίημι. nach-los-lassen, aufgehen lassen. hervorbringen, auflösen. ἀναιμένοσ. locker, schlaff. ἀναιμένον εἶν. einen sich selbst überlassen. stehen lassen.

ἀν-ίπταμαι. (S. Gr. in πέτομαι) in die Höhe fliegen.

ἀν-ίστημι. aufstellen, errichten, aufrichten. ἀναστῆναι. aufstehn. sich erheben.

- ἀνίσχω, aufgehen, entspringen.
 Ἀννίβας, α. n. pr. Hannibal.
 Ἀννων, ωνος. n. pr. Hanno.
 ἀνόητος, ὁ, ἡ. (νοέω) unbesonnen, unverständlich, sinnlos.
 ἀνοια, ας, ἡ. die Unvernunft.
 ἀν-οίγω. Gr. öffnen, eröffnen.
 ἀνοήσιος, ὁ, ἡ. unbrauchbar, zweckwidrig.
 ἀνομία, ας, ἡ. (νόμος) die Gesetzlosigkeit, Laster.
 ἀν-όμοιος, ὁ, ἡ. unähnlich, ungleich.
 Ἀνουβις, βιδος. n. pr. einer ägyptischen Gottheit, Anubis.
 ἀντ-αγωνιστής, οὔ, ὁ. der Gegner.
 ἀντ-αγωνίζομαι. gegen einen kämpfen.
 Ἀνταῖος, ου. n. pr. Antäus.
 Ἀνταλκίδας, α. n. pr. Antalcidas.
 ἀνταπο-δίδωμι. zurückgeben, vergelten.
 ἀντ-σίπω. widersprechen.
 ἀντί. c. genit. gegen, statt, für. ἀνθ' ὧν, dafür dafs.
 ἀντι-βροντάω, ὦ. entgegen donnern, im Donnern wetteifern.
 Ἀντίγονος, ου, n. pr. Antigonus.
 ἀντι-γράφω. antworten (schriftlich).
 ἀντι-δίδωμι. gegen etwas geben, vergelten.
 ἀντίδοσις, εως, ἡ. die Gegengabe, Vergeltung.
 ἀντι-δωρέω, ὦ. zur Vergeltung schenken.
- ἀντι-κάθηναι. gegenübersitzen, entgegensetzen.
 ἀντι-λαμβάνομαι. anfassend.
 ἀντι-λέγω. widersprechen.
 ἀντίνωτος, ὁ, ἡ. (ὀνῶτος) mit entgegengesetztem Rücken.
 Ἀντιόπη, ης. n. pr. Antiopa.
 Ἀντιόχος, ου. n. pr. Antiochus.
 ἀντίπαλος, ου, ὁ. (πάλη) der Feind, Gegner. — ἀντίπαλος, ὁ, ἡ. gleich, einem gewachsen.
 ἀντι-ποιέομαι, οὔμαι. auf etwas Anspruch machen.
 ἀντι-τάττω oder -τάσσω. gegenüber stellen, ein Heer gegen das andre. οἱ ἀντιτεταγμένοι. die Feinde. — οὔμαι. sich entgegenstellen, Widerstand leisten.
 ἀντι-τίθημι. entgegensetzen.
 ἀντλέω, ὦ. schöpfen, Wasser tragen.
 ἀντρον, ου, τό. die Höhle, Grotte.
 ἀνυδρος, ὁ, ἡ. (ὑδωρ) wasserlos, dürr.
 ἀν-υμνέω, ὦ. preisen, besingen.
 ἀνυπόδητος, ὁ, ἡ. (ὑπόδω) unbeschuht.
 ἀνυπόστοτος, ὁ, ἡ. (ὑποφέρω) unerträglich.
 ἄνω. oben, εἰς τὸ ἄνω. oberhalb. ἄνω καὶ κάτω. auf und abwärts.
 ἄνωθεν. oberhalb.
 ἀνώνυμος, ὁ, ἡ. (ὄνομα) namenlos, unbekannt.

ἀξία, ας, ἡ. der Werth.
 ἀξιόλογος, ὁ, ἡ. der Rede werth, bemerkenswerth, bedeutend, ansehnlich.

ἄξιος, ἰα, ἰον. würdig, werth, tüchtig, tauglich.
 ἀξιόσ αἰδοῦς. der Ehrfurcht u. Achtung werth. πολλοῦ. viel werth, μηδενός. nichts werth.

ἀξιόω, ὦ. würdigen, werth halten, verlangen, wollen.

ἀξίωμα, ατος, τό. die Würde, das Ansehn.

ῥοιμητός, ὁ, ἡ. (οἶκος) unbewohnt.

ἀόρατος, ὁ, ἡ. (ὁράω) unsichtbar.

ἀπαγγέλλω. verkündigen, Nachricht geben.

ἀπαγγομαι. sich aufhängen.

ἀπαγορεύω. einen aufhängen.

ἀπαγορεύω. versagen, entsagen, ermatten.

ἀπάγω. weg - wohinführen.

ἀπαιδευτος, ὁ, ἡ. (παίδευω) unwissend, ungebildet.

ἀπαίτεω, ὦ. fordern, zurückfordern. δίκην. zur Strafe ziehn wollen.

ἀπαλλάγη, ῆς, ἡ. die Befreyung.

ἀπαλλάττω. entfernen. τινά τινος. einen von etwas befreyn. — τομαί. sich entfernen. εἰς οἶκον. ausziehn.

ἀπαλός, ἡ, ὁ. weich, zart.

ἀπαναινομαι. durchaus verweigern, verleugnen, einer Sache entsagen.

ἀπανθρακίω, ὦ. (ἀνθραξ) in Kohle verwandeln.

ἀπαντάω, ὦ. begegnen, entgegenkommen.

ἅπαξ. einmal.

ἀπαραιτήτος, ὁ, ἡ. unerbittlich, unvermeidlich.

ἅπας, ασα, αν. alle, jeder.

ἅπατη, ῆς, ἡ. der Betrug.

ἁπειθέω, ὦ. ungehorsam seyn.

ἀπ-εικάζω. vergleichen.

ἀπειλέω, ὦ. bedrohen, drohen.

ἀπ-εimi. weg - hin - gehen. ἀπιὼν ὦχστο. erging davon.

ἀπ-εimi. weg seyn. οἱ ἀπόντες. die Abwesenden.

ἀπάν. in der Abwesenheit.

ἀπ-είργω. abhalten, abtrennen, sondern.

ἀπειρία, ας, ἡ. (πέρας) die Unermesslichkeit.

ἄπειρος, ὁ, ἡ. unermesslich.

ἄπειρος, ὁ, ἡ. (πεῖρα) c. genitivo. unkundig, unerfahren.

ἀπ-ελαύνω. förttreiben.

ἀπ-εμπολάω, ὦ. verkaufen.

Ἀπεννῖνα, ων, τά. auch τὸ Ἀπέννιον. das appenninische Gebirg in Italien.

ἀπ-ερείδω. — ομαί. feststellen. niedersetzen, ablegen.

ἀπ-ερούω, vertreiben, verjagen.

ἀπ-έρχομαι. Gr. weg - wohin - gehn.

ἀπ-έχω. entfernt seyn. τόσοτον. so weit entfernt seyn. — ἀπέχομαι. c. ge-

- nitivo.* sich enthalten, ablassen.
- Ἀπίκτιος, ου. n. pr. Apicius.
- ἀπιστέω, ὦ. (πίστις) nicht glauben, nicht gehorchen.
- ἄπιστος, ὁ, ἡ. unglaublich, treulos.
- ἄπλατος und ἄπλστος, ὁ, ἡ. sehr groß, außerordentlich.
- ἄπληρωτος, ὁ, ἡ. (πληρῶν) unersättlich.
- ἄπλῶς, ἀπλοῦς, ἡ, οὖν. einfach, aufrichtig, ehrlich.
- ἀπό. c. genit. (zeigt das Ausgehen von etwas an.) von, aus. ἀφ' ἑαυτοῦ. von selbst. ἡ ἀπό τινος ἡδονή. die von etwas entspringende Lust.
- ἀποβαίνω. Gr. absteigen. ἀποβαίνει. es ereignet sich, trägt sich zu. εὖ ἀποβαίνει. es fällt gut aus.
- ἀποβάλλω. Gr. wegwerfen, verlieren.
- ἀπό-βασις, εως, ἡ. das Aussteigen.
- ἀπο-βλέπω. seine Aufmerksamkeit auf etwas richten, auf etwas Rücksicht nehmen.
- ἀπο-γινώσκω. c. accusat. Gr. entsagen, etwas aufgeben, woran verzweifeln.
- ἀπό-γράφω. ein- aufschreiben.
- ἀπο-γυῖόω, ὦ. entkräften, lähmen.
- ἀπο-δείκνυμι. zeigen, machen, wählen, für etwas erklären. πρὸς τι. zu etwas ersohn, bestimmen.
- τιμάς. Ehre erweisen.
- ἀπόδειξις, εως, ἡ. der Beweis.
- ἀπο-δέρω. die Haut abziehen, schinden.
- ἀπο-δέχομαι. annehmen.
- ἀπο-διδράσκω. Gr. entlaufen.
- ἀπο-δίδωμι. wiedergeben, beylegen, vergelten, bezahlen, zutheilen. — δομαί. verkaufen.
- ἀπ-όζω. nach etwas riechen.
- ἀποθνήσκω. aus der Ferne.
- ἀπο-θνήσκω. abschneiden, mähen.
- ἀπο-θασπίζω. Orakel ertheilen.
- ἀπο-θωρέω, ὦ. von woher zusehen.
- ἀπο-θηλύω. verweichlichen.
- ἀπο-θηριόω, ὦ. wild, thierisch machen.
- ἀπο-θησαυρίζω. aufscheuern, aufbewahren.
- ἀπο-θλίβω. auspressen, keltern.
- ἀπο-θνήσκω. (fut. θανοῦμαι) Gr. sterben.
- ἀπο-οικία, ας, ἡ. die Niederlassung, Colonie.
- ἀπο-οικοδομέω, ὦ. verbauen, vermauern.
- ἀπο-κάθαρσις, εως, ἡ. die Reinigung.
- ἀπο-καθίστημι. wieder an den vorigen Ort stellen. wiederherstellen.
- ἀπο-καλέω, ὦ. nennen.
- ἀπό-κειμαι. aufbewahrt seyn, liegen.
- ἀπο-κείρω. mähen, abschneiden, verwüsten.

- ἀπο-κινέω, *ω*. wegbewegen.
 ἀπο-κλείω. verschließen.
 ἀπο-κομίζω. wohin tragen.
 ἀπο-κόπτω. abhauen.
 ἀπο-κρεμάω, *ω*. an etwas hängen.
 ἀπο-κρίνομαι. antworten.
 ἀπο-κρύπτω. verstecken.
 ἀπο-κτείνω. tödten.
 ἀπο-κυέω, *ω*. gebären.
 ἀπο-λαμβάνω. Gr. empfangen, anpacken.
 ἀπο-λάμπω. strahlen.
 ἀπόλαυσις, *εως*, *ή*. der Genuß.
 ἀπολαύω. fut. ἀπολαύσομαι. *c. genitivo*. genießen, Vorthail haben.
 ἀπο-λειαίνω. abglätten.
 ἀπο-λείπω. übriglassen, verlassen, hinterlassen.
 —ομαι. *c. genit.* zurückbleiben, versäumen.
 ἀπο-λισθαίνω und ἀπο-λισθαίνω. Gr. ausgleiten, herabgleiten.
 ἀπο-όλλυμι. Gr. fut. *ολ* *ω*. zu Grunde richten. —όλλυμαι. unkommen. *κακιστα ἀπολούμενος*. einer der den schlimmsten Untergang verdient, ein veruchter Bösewicht. *κακῶς ἀπόλοιτο*. eine Verwünschungsformel: *malus male pereat!*
 Ἀπολλώνιος, *ου*, *n. pr.* Apollonius.
 ἀπο-λογέομαι, (*οὔμαι*) sich verantworten, rechtfertigen. *ὑπέρ τινος*. einen vertheidigen.
 ἀπο-λύω. *c. genit.* freysprechen, befreyen.
 ἀπο-μαίνομαι. ausrasen.
 ἀπο-μανθάνω. verlernen, ablegen.
 ἀπο-μαραίνομαι. sich abzehren, welken, dahinschwinden.
 ἀπο-νέμω. zutheilen.
 ἀπο-νοσημένως. (*νοέω*) unverständlich.
 ἀπο-ξύω. abschaben.
 ἀπο-παύομαι. aufhören.
 ἀπό-πειρα, *ας*, *ή*. der Versuch. *εἰς ἀπόπειραν*. zur Probe.
 ἀπο-πέμπω. *c. genitivo*. fortschicken.
 ἀπο-πέτομαι. wegfliegen.
 ἀπο-πίπτω. herabfallen.
 ἀπο-πλέω. absegehn.
 ἀπόπλυμα, *ατος*, *τό*. (*πλύω*) das Abgespülte, der Abguss.
 ἀπο-πνέω. (*S. Gr. in πνέω*.) den Geist aufgeben.
 ἀπο-πνίγω. ersticken, erwürgen.
 ἀπο-πτύω. ausspucken, von sich stoßen.
 ἀπο-ρεέω, *ω*. und ἀπο-ρεόμαι, *οὔμαι*. Mangel haben, in Verlegenheit seyn, nicht wissen, was man antworten soll.
 ἀποροία, *ας*, *ή*. der Mangel, Verlegenheit, Unwissenheit.
 ἀπορ-ρήγνυμι. Gr. losreißen.
 ἀπορ-ρήγτος, *ό*, *ή*. untersagt, verboten. *τὰ ἀπορρήτα*. Geheimnisse.
 ἀπορ-ρίζω, *ω*. auswurzeln.
 ἀπορρροία, *ας*, *ή*. (*ρέω*) der Ausfluß, das Ausdünsten.

- ἀπο-σβέννυμι. Gr. auslöschten.
- ἀπο-σειώ. abschütteln.
- ἀπο-σιωπάω, ὦ. schweigen.
- ἀπο-σπάω, ὦ. abziehen.
- ἀπο-σπάζω. herabträufeln.
- ἀπο-στέλλω. ab-weg-senden, auftragen, einen Befehl an jemanden schicken.
- ἀπο-στεφανόω, ὦ. den Kranz abnehmen.
- ἀπο-σπιλβόω, ὦ. zurückstrahlen, glänzen lassen.
- ἀπο-στρέφω. abwenden, entfernen.
- ἀπο-στροφή, ἥς, ἡ. die schiefe Richtung.
- ἀπο-στυγέω, ὦ. hassen.
- ἀπο-σφάζω. abschlachten, ermorden, hinarichten.
- ἀπο-σφενδονάω, ὦ. wegschleudern.
- ἀπο-σχιζώ. abtrennen, absondern.
- ἀπο-σώζω. retten.
- ἀπο-τελέω, ὦ. vollbringen, hervorbringen, machen, geben.
- ἀπο-τέμνω. abschneiden, abhauen.
- ἀπο-τίθημι. absetzen, ablegen.
- ἀπότομος, ὅ, ἡ. (τέμνω) abgeschnitten, abschüssig, steil.
- ἀπο-τυγχάνω. Gr. verfehlen, nicht erlangen.
- ἀπο-τυμπανίζω. hinrichten.
- ἀπουσία, ας, ἡ. die Abwesenheit, der Abgang.
- ἀπο-φαίνω. zeigen, anzeigen, zu etwas machen.
- ἀποφαίνεσθαι. etwas von sich erklären.
- ἀπο-φέρω. Gr. wegführen.
- ἀπο-φράττω. verstopfen.
- ἀπο-χέω. ausschütten, wegwerfen.
- ἀπο-χώρησις, εως, ἡ. das Zurückweichen.
- ἀπο-ψιλόω, ὦ. entblößen.
- ἀπρακτος, ὅ, ἡ. (πράσσω) unkräftig, kraftlos.
- ἀπρεπής, εως, ὅ, ἡ. unziemlich.
- ἀπροουήτως. (νοέω) ohne Sorge, unbekümmert.
- ἀπροςδοκίητος, ὅ, ἡ. (προςδοκάω) adv. ἀπροςδοκίως. unerwartet, plötzlich.
- ἀπτερος, ὅ, ἡ. (πτέρων) ungefedert.
- ἄπτω. anzünden. — ομαί. c. genitivo. berühren, genießen.
- ἄπυρος, ὅ, ἡ. (πῦρ) ohne Feuer bereit. χρυσός. gediegenes Gold.
- ἄρα und ἄρα. folglich, also, denn wohl, denn doch. (wird in directer Frage meist nicht übersetzt.)
- Ἀραβία, ας, ἡ. Arabien. ἀράβιος u. ἀραβικός, ἡ. ὄν. arabisch. κόλπος. der arabische Meerbusen; jetzt, das rothe Meer.
- ἄραιός, αιά, αἰόν. locker, löcherig.
- Ἀργανθώνιος, ου. n. pr. Arganthonius.
- Ἀργεσία, ας, ἡ. Argolis. ἀργεῖος, εἰα, εἶον. argivisch.
- ἀργία, ας, ἡ. die Trägheit.
- Ἀργιλεωνίς, ἰδος. n. pr. Argileōnis.

- Ἄργοναῦται, ὧν. die Argonauten.
 Ἄργος, οὐς. Argos, Stadt im Peloponnes.
 Ἄργος, οὐ. n. pr. Argus.
 ἄργος, ἢ, ὅν. (ἀεργός) unthätig, müssig, unfruchtbar.
 ἄργυρέος, ἑα, ἑόν. silbern.
 ἄργυριον, ου, τό. das Silber, Geld.
 ἄργυρίτις, ιδος, (γῆ.) silberhaltige Erde.
 ἄργυρος, ου, ὁ. das Silber.
 Ἄργώ, οὔς, ἡ. die Argo, das Schiff der Argonauten.
 ἄρδευω. wässern.
 ἄρδην. von Grund aus, gänzlich.
 Ἀρεία, ας. n. pr. Ariä.
 ἄρεσιω. gefallen.
 ἄρετή, ἥς, ἡ. die Tüchtigkeit, Tugend, Tapferkeit. τῆς, χώρας. Güte des Bodens.
 Ἀρης, εος. n. pr. Mars.
 Ἀριάδνη, ης. n. pr. Ariadne.
 ἀριθμέω, ὦ. zählen. c. dativo. nach etwas rechnen.
 ἀριθμός, οὔ, ὁ. die Zahl.
 Ἀρισταγόρας, ου. n. pr. Aristagoras.
 Ἀρισταῖος, ου. n. pr. Aristaeus.
 ἀριστεύω, ὦ. frühstücken.
 Ἀριστείδης, ου. n. pr. Aristides.
 ἀριστεῖον, ου, τό. der Preis, Belohnung der Tapferkeit.
 ἀριστερός, ἄ, ὅν. link. ἢ ἀριστερά (χεῖρ.) die linke Hand. ἐν ἀριστερᾷ. links.
 ἀριστεύς, ἑως, ὁ. der Tapferste, Wackerste. οἱ ἀριστεῖς. die Helden.
 ἀριστεύω. den Vorzug haben, sich auszeichnen.
 Ἀρίστιππος, ου. n. pr. Aristippus.
 ἀριστο-ποιέω, ὦ. (τὸ ἀριστόν) das Frühstück zubereiten. — ποιοῦμαι. frühstücken.
 Ἀριστοτέλης, εος. n. pr. Aristotēles.
 Ἀριστοφάνης, εος. n. pr. Aristophānes.
 Ἀριαδία, ας, ἡ. Arkadien. e. Land im Peloponnes.
 ἀρικεῖ. es ist genug, es genügt. ἀρικῶν. hinreichend.
 ἄρικευθος, ου, ἡ. der Wachholderbaum.
 ἄριτος, ου, ὁ, ἡ. der Bär. ἡ ἄριτος und αἱ ἄριτοι. der grofse u. kleine Bär am Himmel. Daher ἡ ἄριτος. die Nordgegend.
 ἄρμα, ατος, τό. der Wagen.
 ἄρμαμαξα, ης, ἡ. der bedeckte Wagen.
 ἄρματηλατέω. (ἐλάω) den Wagen führen, fahren.
 Ἀρμενιστί. nach armenischer Weise.
 ἀρμόζω. anpassen. — ζομαι. sich zu etwas passen, fügen.
 Ἀρμονία, ας. n. pr. Harmonia.
 ἀρμοστός, ἡ, ὅν. angefügt, passend.
 ἀρνεομαι, οὔμαι. leugnen, sagen, dafs etwas nicht sey, verneinen.
 ἀρνός, τοῦ. (der nomin. ἀρῆν ist ungebräuchlich)

- des Lammes. ἀρνί. ἀρνα. Butim. Sch. Gr. §. 57.
- ἀροτός, οὐ, ἡ. das Ackerland. sc. γῆ.
- ἀρουρα, ας, ἡ. geackertes Land, Feld.
- ἀρπαγῆ, ἡς, ἡ. der Raub.
- ἀρπάζω. rauben.
- ἀρπη, ἡς, ἡ. die Sichel, Hippe.
- Ἀρπυια, ας, ἡ. die Harpyie.
- ἀρρενικός, ἡ, ὁ. männlich.
- ἀρρενωπός, ὁ, ἡ. (ᾠψ) männlich, muthig (von Ansehn).
- ἀρρηκτός, ὁ, ἡ. (ῥήγνυμι) undurchdringlich.
- ἀρρεν, εὐος. männlich.
- ἀρρεν παῖδιον. ein Sohn.
- οἱ ἀρρενες. die Männchen.
- ἀρρητός, ὁ, ἡ. ungesagt.
- ἀρρωστέω, ᾤ. krank seyn.
- ἀρρώστημα, ατος, τό. die Krankheit.
- ἀρρώστος, ὁ, ἡ. schwach, krank.
- Ἀρσινόη, ἡς. Arsinoë. n. pr. 2) Stadt in Aegypten.
- ἀρτάω, ᾤ. anknüpfen, anhängen.
- Ἀρτεμις, ιδος, n. pr. Artemis. Diana.
- Ἀρτεπίθυμος, n. pr. (von ἄρτος u. ἐπιθυμῶ) Artepithymus.
- ἀρτι. neulich, jüngst. ἀρτι... ἀρτι. bald... bald, jetzt... jetzt.
- ἄρτος, ου, ὁ. das Brod, vornemlich von Weizen.
- ἀρύομαι. schöpfen.
- ἀρχαῖος, αῖα, αῖον. alt. οἱ ἀρχαῖοι. die Alten.
- Ἀρχέλαος, ου, n. pr. Archelaus.
- ἀρχέτας, ου, ὁ. d. Stifter, Urheber.
- ἀρχή, ἡς, ἡ. der Anfang, Ursprung. der Antritt der Regierung. die Regierung. αἱ ἀρχαί. die Obrigkeiten. ἐξ ἀρχῆς. vom Anfang, zuerst.
- ἀρχηγός, οὐ, ὁ. der Urheber.
- Ἀρχίδαμος, ου, n. pr. Archidāmus.
- ἀρχι-τεκτων, ονος, ὁ. der Baumeister. ἀρχιτεκτονικός, ἡ, ὁ. zur Baukunst gehörig, architektonisch.
- ἀρχω, σμαι. anfangen etwas zu thun, der Erste seyn, herrschen. c. genit. beherrschen.
- ἀρχων, ουτος, ὁ. der Regent, obrigkeitliche Person, Vorgesetzter.
- ἀρωματίζω. (ἀρωμα) einen gewürzhafteu Geruch haben.
- ἀρωματοφόρος, ὁ, ἡ. Spezereyen hervorbringend.
- ἀ-σάφης, εὐος, ὁ, ἡ. ungewiss, unzuverlässig.
- Ἀσδρούβας, α, n. pr. Hasdrübal.
- ἀ-σεβεία, ας, ἡ. die Gottlosigkeit, Frevel.
- ἀ-σεβής, εὐος, ὁ, ἡ. gottlos, verdammt.
- ἄσημος, ὁ, ἡ. (σῆμα) unbedeutend, unberühmt.
- ἀσθενεία, ας, ἡ. die Schwachheit, Entkräftung.
- ἀσθενέω, ᾤ. krank-schwach seyn.
- ἀσθενής, εὐος, ὁ, ἡ. schwach.

- Ἀσία, ας, ἡ. Asien. 2) Klein-Asien. 3) Nom. pr. einer Person.
- ἄ-σιτος, ὁ, ἡ. ohne zu essen.
- Ἀσκανία λίμνη. der askanische See in Klein-Asien.
- Ἀσκανίος, ου. n. pr. Ascanius.
- ἄσκειω, ᾧ. üben, treiben.
- ἄσκησις, εως, ἡ. die Übung.
- ἄσκητός, ἡ, ὅν. geübt, durch Übung zu erlangen.
- Ἀσκληπίος, οὔ. Aeskulap. Ἀσκληπιῖον. Tempel Aeskulaps.
- ἄσμενος, η, ου. adverb. ἄσμένως, willig, gern.
- ἄσπάζομαι. ergreifen, fassen, umarmen. βίον. eine Lebensart wählen.
- ἄσπαιρω. zappeln.
- ἄσπασμα, ατος, τό. die Umarmung.
- ἄσπῖς, ἰδός, ἡ. der Schild. 2) eine giftige Schlangengattung.
- ἄσπορος, ὁ, ἡ. (σπείρω) uncultivirt, keine Cultur vertragend.
- ἄσπεροπή, ἥς, ἡ. der Blitz.
- ἄστήρ, ἑρος, ὁ. der Stern.
- Ἀστός, ου. N. e. Hundes. Astus.
- ἄστραπή, ἥς, ἡ. der Blitz, das Wetterleuchten. (verschieden von ἡραυνός, dem tödtenden oder betäubenden Blitze.)
- ἄστράπτω. blitzen.
- ἄστρολογέω, ᾧ. Astro- nomie treiben.
- ἄστρον, ου, τό. das Ge- stirn.
- ἄστυ, σος, τό. die Stadt.
- ἄστυδα. nach der Stadt.
- ἄσυνεσία, ας, ἡ. der Un- verstand.
- ἄσφάλεια, ας, ἡ. die Si- cherheit, Gefahrlosigkeit.
- ἄσφαλής, ἑος, ὁ, ἡ. ad- verb. ἄσφαλῶς. mit Si- cherheit.
- ἄσχημοσύνη, ἥς, ἡ. die Unschicklichkeit, hässli- che Handlung.
- ἄσώματος, ὁ, ἡ. (σῶμα) unkörperlich.
- ἄσωτος, ὁ, ἡ. ausschwei- fend, unmäßig, ver- schwenderisch.
- ἄτακτέω, ᾧ. unordent- lich seyn.
- Ἀταλάντη, ἥς. n. pr. Atalanta.
- ἄτάρ. aber.
- ἄτάσθαλος, ὁ, ἡ. frevel- haft, thöricht, gutlos.
- ἄτενιος, ὁ, ἡ. (τέκνον) kin- derlos.
- ἄτιθάσσευτος, ὁ, ἡ. (τι- θασσεύω) unbezähmbar, wild.
- Ἀτλαντίς, ἰδος. die Toch- ter des Atlas, Maja.
- ἄτοπος, ὁ, ἡ. (τόπος) un- schicklich, albern.
- ἄτρεμα und ἄτρεμας, still, ruhig, sanft.
- ἄτρωτος, ὁ, ἡ. (τιρώσκω) unverwundet, unwei- wundbar.
- Ἀττική, ἥς, ἡ. Attica in Griechenland. ἄττικός, ἡ, ὅν, attisch. ὁ Ἀττικός. der Einwohner von At- tica.
- Ἄττυς, υος, n. pr. Atys.
- ἄτυχέω, ᾧ. unglücklich seyn.
- ἄτυχής, ἑος, ἡ, ἡ. un- glücklich.

ἀτυχία, ας, ἡ. Unglück, widriges Geschick.

αὖ. wieder, wiederum.

Αὐγείας, ου. n. pr. Augias.

αὐθαί. wieder, aufs neue, nachher.

αὐλέω, ῶ. flöten, summen.

αὐλή, ῆς, ἡ. der Hof (eines Fürsten).

αὐλητής, οὔ, ὁ. der Flötenspieler.

αὐλός, οὔ, ὁ. die Flöte.

αὐξάνω und αὐξώ. fut. αὐξήσω. vermehren, wachsen lassen. — ομαι. wachsen, zu Gröfse und Ansehn gelangen.

αὐξήσις, εως, ἡ. der Zuwachs.

αὐξήσις, εως, ἡ. der Zuwachs.

αὖρος, η, ου. trocken, ohne Speise und Trank, hungrig und durstig, nüchtern.

αὖρος, η, ου. trocken, ohne Speise und Trank, hungrig und durstig, nüchtern.

αὖρος, η, ου. trocken, ohne Speise und Trank, hungrig und durstig, nüchtern.

αὖρος, η, ου. trocken, ohne Speise und Trank, hungrig und durstig, nüchtern.

αὖρος, η, ου. trocken, ohne Speise und Trank, hungrig und durstig, nüchtern.

αὖρος, η, ου. trocken, ohne Speise und Trank, hungrig und durstig, nüchtern.

αὖρος, η, ου. trocken, ohne Speise und Trank, hungrig und durstig, nüchtern.

αὖρος, η, ου. trocken, ohne Speise und Trank, hungrig und durstig, nüchtern.

αὖρος, η, ου. trocken, ohne Speise und Trank, hungrig und durstig, nüchtern.

αὖρος, η, ου. trocken, ohne Speise und Trank, hungrig und durstig, nüchtern.

αὖρος, η, ου. trocken, ohne Speise und Trank, hungrig und durstig, nüchtern.

αὖρος, η, ου. trocken, ohne Speise und Trank, hungrig und durstig, nüchtern.

αὖρος, η, ου. trocken, ohne Speise und Trank, hungrig und durstig, nüchtern.

αὖρος, η, ου. trocken, ohne Speise und Trank, hungrig und durstig, nüchtern.

αὖρος, η, ου. trocken, ohne Speise und Trank, hungrig und durstig, nüchtern.

frey weidend, sich selbst überlassen.

αὐτός, ἡ, ὁ. selbst. (in den casibus obliqu.)

ihn, sie, es. ὁ αὐτός. derselbe. ταῦτά st. τὰ αὐτά. dasselbe. Schul-Gr.

§. 127. i.

αὐτοῦ st. ἑαυτοῦ. τὰ αὐτοῦ πράγματα. seine eignen Geschäfte.

αὐτοφυής, εος, ὁ, ἡ. selbstgewachsen, natürlich.

τροφὰι αὐτοφύεις. Nahrungsmittel, die wild u. ohne Cultur aufwachsen.

αὐτόχθων, ονος, ὁ, ἡ. eingeboren, im Lande erzeugt. (dem Eingewanderten entgegengesetzt.)

αὐχὴν, ἐνος, ὁ. der Hals, Nacken.

Αὐχῖται, ῶν. Auchiser. Volk in Afrika.

αὐχμηρός, ἄ, ὁ, ὅν. ausgetrocknet, schmutzig.

αὐχμός, οὔ, ὁ. die Dürre. Hungersnoth.

ἀφαιρέω, ῶ. — οὔμαι. absondern, abschneiden, wegnehmen, rauben, aufheben. ἀφαιρείσθαι τι. einer Sache beraubt werden.

ἀφανής, εος, ὁ, ἡ. (φαίνω) unbekannt, unberühmt, nicht in die Augen fallend. ἐξ ἀφανούς. ungesehn, unbemerkt.

ἀφανίζω. unsichtbar machen, verbergen, vernichten, zerstören. — ομαι. verschwinden.

ἀφαιρός, ἄ, ὁ, ὅν. schwach.

ἀφιδῶς. (φειδῶ) ohne Maafs.

ἀφῆ, ῆς, ἡ. das Gefühl.

ἄφρογγος, ὁ, ἡ. (φρόγγος) stumm.

ἄφρονία, ας, ἡ. (φρόνος) der Ueberflufs.

ἄφρονος, ὁ, ἡ. reichlich.

ἄφ-ίημι. ablassen, loslassen, unbestraft lassen. βέλος, abschiefsen. πῦρ. Feuer anlegen.

ἄφ-ινύεσθαι, οὔμαι. Gr. kommen.

ἄφ-ίπταμαι. Gr. wegfliegen.

ἄφ-ίστημι. entfernen. — ἴσταμαι. sich entfernen. cum genitivo. von etwas ablassen.

ἄφλαστον, οὐ, τό. ein Zierrath am Hintertheil des Schiffs.

ἄφνω. plötzlich.

ἄφ-οράω, ᾤ. herabschauen.

ἄφορία, ας, ἡ. (φορέω) die Unfruchtbarkeit.

ἄφ-ορίζω. (ὄρος) absondern, begrenzen.

Ἄφροδίτη, ης. n. pr. Aphrodite. Venus.

ἄφροντις, ιδος, ὁ, ἡ. (φρόντις) sorglos.

ἄφρός, οὔ, ὁ. der Schaum.

ἄφροσύνη, ης, ἡ. (ἄφρων) Thorheit, Unverstand.

ἄφρων. ονος, ὁ, ἡ. unverständig, thöricht.

ἄφυής, έος, ὁ, ἡ. (φύη) ungeschickt.

ἄφύλακτος, ὁ, ἡ. unbewacht, nicht auf der Huth.

Ἀχαία, ας, ἡ. Achaja. eine Provinz im Peloponnes. Ἀχαιοί, ᾶν. Einwohner derselben, Achäer.

ἄχαριστία, ας, ἡ. die Undankbarkeit.

ἄχαριστος, οὐ, ὁ, ἡ. undankbar.

Ἀχερούσιος, ἰα, ἰον. zum Acheron gehörig, acherontisch. λίμνη. der acherontische See.

ἄχθομαι. sich betrüben.

Ἀχιλλεύς, έως. n. pr. Achilles.

ἄχλύς, ύος, ἡ. die Finsternis.

ἄχράς, ἄδος, ἡ. der wilde Birnbaum.

ἄ-χρηστος, ὁ, ἡ. unnütz, unbrauchbar.

ἄχρει und ἄχρεις. c. genitivo. bis.

ἄψοφητί. (ψόφος) ohne Geräusch.

Ἀψυρτος, οὐ. n. pr. Apsyrus.

B.

Βαβυλών, ᾶνος. N. e. Stadt in Asien, Babylon. Βαβυλωνία, ας. N. e. Landes. βαβυλώνιος, ἰα, ἰον. babylonisch.

βαδίζω — ομαι. fut. βαδιδεύμαι. gehen.

βάθος, εος, τό. die Tiefe.

διὰ βάθους εἶναι. tief seyn.

βαθύπλουτος, ὁ, ἡ. (πλοῦτος) sehr reich.

βαθύς, εἰα, ύ. tief, dichr. βαθύν κοιμᾶσθαι. in tiefem Schläfe liegen.

βαίνω. fut. βήσομαι. Gr. gehen.

Βαιτική, ἥς, ἡ. die Hispania Baetica. (jetzt Andalusien und Granada.)

Βαῖτις, ιος, ὁ. der Bätis, ein Fluß in Hispanien; jetzt Guadalquivir.

βακτηρία, ας, ἡ. der Stab.

Βακτριανή χώρα. Bactri-

ana, e. Provinz des persischen Reichs. (Balk.) βάκτριος, bactrianisch.	βασιλεύς, έως, ὁ. der König, vorzüglich der König von Persien.
βάκτρον, οὐ, τὸ. der Stab.	βασιλεύω. c. genit. beherrschen, regieren.
βακχεύω. von bacchischer Begeisterung getrieben seyn, schwärmen.	βασιλικός, ἡ, ὄν. königlich.
βάκχη, ἡς, ἡ. die Bacchantin.	βάσις. εως, ἡ. der Gang, das Piedestal, Fußgestell.
Βάκχος, οὐ. n. pr. Bacchus.	βασκαίνω. beschreyen, behexen.
βαλανεῖον, οὐ, τὸ. das Bad.	βάσκανος, ὁ, ἡ. neidisch.
Βαλλιαρεῖς νῆσοι. die balearischen Inseln.	βαστάζω. Gr. tragen, aufheben.
βάλλω. Gr. werfen, schießen. λίθοις, steinigen.	βαφή, ἡς, ἡ. die Farbe, das Färben.
βάπτω. eintauchen.	βδάλλω und βδέλλω. melken.
βάραθρον, οὐ, τὸ. der Schlund, Abgrund, das Verderben. 2) ein Ort zu Athen. in den die zum Tode Verurtheilten gestürzt wurden.	βέβαιος, ὁ, ἡ. adv. βεβαίως. dauerhaft, fest, sicher.
βάρβαρος, οὐ, ὁ. der Nichtgriechen, Ausländer; vornemlich die Perser.	βεβαιόω, ὦ. bekräftigen.
βαρῶ, ὦ. belasten.	Βελέριον, οὐ, τὸ. N. eines Vorgebirges von Britannien.
βαρέως. schwer, hart, heftig.	βέλος, σος, τὸ. das Geschoss.
Βάρκας, α. n. pr. Barkas.	βελτίων, ἴονος, ὁ, ἡ. besser. βέλτιστος, ἡ, ὄν. das Beste. S. ἀγαθός.
βάρος, σος, τὸ. die Last, Schwere, Schwerfälligkeit.	Βήλος, οὐ. n. pr. Belus.
βαρύνω. beschweren, belästigen.	βῆμα. ατος, τὸ. der Schritt, der Auftritt. die Rednerbühne.
βαρύς, εἶα, ὁ. schwer.	βία, ας, ἡ. die Gewalt, Kraft.
βαρύτης, ἡτος, ἡ. die Schwerfälligkeit, Härte.	βιάζω — ομαι. Gewalt brauchen, etwas durchsetzen wollen, sich anstrengen. βιάζεσθαι τινα. einen bezwingen wollen. πλεῖν. die Durchfahrt erzwingen wollen.
βάσανος, οὐ, ἡ. der Probierstein.	βίαιος, αία, αιον. gewaltsam, heftig. comp. βιαίότερος. βιαίότερον (adverbialiter) πνεῖν. sehr heftig wehen.
βασιλεία, ας, ἡ. die königliche Würde.	
βασιλείος, ὁ, ἡ. königlich. τὸ βασιλεῖον, οὐ, und τὰ βασίλεια, ων. die königliche Residenz,	

βιβλίον, ου, τό. das Buch.
 βιβρώσκω. Gr. fut. βρώ-
 σω. verzehren.
 βίος, ου, ό. das Leben,
 die Lebensart, die Welt.
 (die auf der Erde leben-
 den Menschen.) ἐκκαθαί-
 ρειν τὸν βίον. die Erde
 reinigen.
 βιόω. Gr. leben. aor. 2.
 ἐβίωv. partic. βιούς.
 Βίων, ωνος. n. pr. Bion.
 βλάβη, ης, ή. der Schaden.
 βλάπτω. Schaden zufügen.
 βλασφημέω, ὤ. lästern.
 βλαστάνω. fut. βλαστήσω,
 aor. 2. ἐβλαστον. keimen,
 wachsen.
 βλέμμα, ατος, τό. der
 Blick.
 βλέπω. sehen, betrachten.
 πρὸς τι. nach einer Ge-
 gend gerichtet seyn.
 βληχάομαι, ὤμαι. blö-
 cken.
 βοάω, ὤ. schreyen, rufen,
 brüllen.
 βοή, ης, ή. Geschrey, Ge-
 töse.
 βοηθέω, ὤ. helfen, Bey-
 stand leisten.
 βοήθημα, ατος, τό. die
 Hülfe.
 βοηθός, οῦ, ό. der Gehül-
 fe, Beystand.
 βόθρος, ου, ό. die Grube.
 Βοιωτία, ας, ή. Böotien
 in Griechenland.
 βορά, ᾶς, ή. das Futter.
 βόρατον, ου, τό. der Se-
 venbaum.
 βορέας, ου, ό, u. βορ-
 ρᾶς, ᾶ. der Nordwind,
 Norden.
 βορείος, ό, ή. nördlich.
 Βορυσθένης, ους, ό. N.
 c. Flusses, Borysthènes;
 jetzt Dnjepr.

βόσκημα, ατος, τό. die
 Heerde.
 βόσμορον, ου, τό. e. un-
 bekanntes Gewächs.
 Βόσπορος, ου, ό. der Bos-
 πόρος. 1) die Meerenge
 zwischen dem Propontis
 u. Pontus Euxinus. 2)
 eine andre zwischen dem
 Pontus Euxinus u. dem
 maeotischen See.
 βόστρυχος, ου, ό. die
 Locke.
 βότρυς, ος, ό. die Traube.
 βουκολέω, ὤ. Rinder wei-
 den.
 βουκόλος, ου, ό. der Rin-
 derhirte.
 βουλεύομαι. einen Ent-
 schluss fassen.
 βουλή, ης, ή. der Wille.
 βούλησις, σως, ή. der
 Wille.
 βούλομαι. Gr. fut. βουλή-
 σομαι. wollen.
 βοῦς, βοός, ό, ή. das Rind.
 der Ochse, die Kuh.
 Βούσιρις, ιδος. n. pr.
 Busiris.
 βραδέως. langsam.
 βραδύνω. zögern.
 βραδύς, εῖα, ύ. langsam.
 Βρασίδης, α. n. pr. Bra-
 sidas.
 βραχίον, ους, ό. der
 Arm.
 βράχος, ὤν, τᾶ. die Un-
 tiefe, seichte Stelle.
 βραχύς, εῖα, ύ. kurz, we-
 nig, gering. ἐν βραχεῖ.
 in kurzem.
 βρέγμα, ατος, τό. der
 Schädel.
 Βρεττανία, ας, ή. Britan-
 nien. βρεττανικός, ή, όν.
 britannisch. βρεττανική
 νήσος. Britannien.
 βρέφος, εος, τό. das Kind.

- βρέχω. befeuchten, einweichen.
 βριαρός, ἄ, ὄν. stark.
 βροντάω, ᾧ. donnern.
 βροντή, ῆς, ἡ. der Donner.
 βροτός, οὔ, ὁ. der Sterbliche.
 βρόχος, ου, ὁ. der Strick.
 βρυχάομαι, ᾧμαι. brüllen.
 βρυχηθμός, οὔ, ὁ. das Brüllen.
 βρύω. hervorkeimen, aufblühen.
 βύθιος, ἰα, ἰον. untergetaucht.
 βυθός, ου, ὁ. die Tiefe.
 βυθός, ὁ. die Tiefe des Meeres.
 βύρσα, ης, ἡ. das Fell.
 2) Byrsa. N. der Burg von Carthago.
 βῶλος, ου, ἡ. die Erdscholle, Klumpen rohes Erzes.
 βωμός, οὔ, ὁ. der Altar.

Γ.

- Γάγγης, ου, ὁ. der Ganges, e. Fluß in Indien.
 γάλα, γάλακτος, τό. die Milch.
 γαλαξίας, ου, ὁ. die Milchstraße.
 Γαλάται, ᾧν, οἱ. Galater, ein Volk in Klein-Asien.
 Γαλατία, ας, ἡ. Gallien.
 γαλατικός, ἡ, ὄν. gallesisch.
 γαλήνη, ης, ἡ. die Meerestille. 2) n. pr. einer Noreide, Galène.
 Γαλλία, ας, ἡ. Gallien.
 γάμεω, ᾧ. Gr. heyrathen.

(vom Manne.) — οὔμαι.
 (von der Frau.)

γάμος, ου, ὁ. die Ehe, Hochzeit.

Γαμοχαίρων. (χαίρω) n. pr. Gamochaeron.

γάρ, denn, doch. (verstärkt bisweilen die Frage, wie denn n.) τί γάρ ψέγει αὐτόν; wer tadelt ihn denn? διὰ τί γάρ; warum denn auch?

γαστήρ. (έρως und γαστήρ.) ἡ. der Bauch.
 ἐγκρατής γαστέρος. mäßig im Essen.

γαστήρ, ου, ὁ. der Schlemmer.

γαυλός, οὔ, ὁ. das Milchgefäß, der Eimer.

γαυριάω, ᾧ. und γαυροῦμαι. stolz seyn, sich brüsten.

γέ, wenigstens, zwar, doch. (hebt bisweilen, wie quidem, das Wort, bey dem es steht, bedeutend heraus.)

γειτνιάω, ᾧ. an etwas gränzen.

γείτων, ουος, ὁ. der Nachbar.

γελάω, ᾧ. lachen, lächeln.

γελοῖος, οἶα, οἶον. lächerlich.

γέλως, ωτος, ὁ. das Lachen.

γέμω, voll, belastet seyn.

γενεά, ᾱς, ἡ. die Erzeugung, Geburt.

γενειάς, ἄδος, ἡ. das Kinn, der Bart.

γενειήτης, ου, ὁ, ἡ. bärtig.

γένειον, ου, τό. das Kinn, der Bart.

γένεσις, εως, ἡ. die Entstehung, Geburt.

γενετή, ἥς, ἡ. die Geburt.

γενναῖος, αῖα, αῖον. edel, trefflich. γενναίως. mit Muth, rühmlich.

γεννάω, ᾧ. gebären, zeugen, hervorbringen. οἱ γεννήσαντες. die Eltern.

γένος, οὗς, τό. die Art, das Geschlecht, Abkunft. τὸ θνητὸν γένος. das sterbliche Geschlecht.

γέρανος, οὗ, ὁ. der Kranich.

γέρας, ατος, τό. Achtung, Ehrenbezeugung, Geschenk.

Γερμανία, ας, ἡ. Germanien. γερμανοί, ᾧν. Germanier.

γέρρον, οὗ, τό. Geflecht, Flechtwerk.

γέρων, οντος, ὁ. der Greis. alt.

γεύομαι. c. genitivo. kosten, genießen.

γεφυρόω, ᾧ. (γέφυρα) eine Brücke schlagen. überbrücken.

γεωγραφέω, ᾧ. Geographie treiben.

γεῶδης, εος, ὁ, ἡ. erdig, fruchtbar. τὸ γεῶδες, das Erdige.

γεωλοφία, ας, ἡ. der Erdhügel.

γεωργέω, ᾧ. das Land bauen.

γεωργία, ας, ἡ. der Landbau. γεωργικός, ἡ, ὄν. den Landbau treibend.

γεωργός, οὔ, ὁ. der Landmann.

γεωρύχος, ὁ, ἡ. (ὀρύσσω) der in der Erde wühlt.

γῆ, ἥς, ἡ. die Erde. das Land. Landgut. 2) n. pr. die Gaea.

γηγενής, εος, ὁ, ἡ. aus der Erde geboren.

γηθέω, ᾧ. Gr. sich freuen. perf. γεγηθα.

γηραιός, ἄ, ὄν. alt.

γῆρας, ατος, (u. γήρως) τό. das Alter.

γηράσκω und γηράω, ᾧ. alt werden, altern.

Γηγρόνης, οὗ. n. pr. Geryones.

γίγας, αντος, ὁ. der Riese, Gigant.

γίγνομαι u. γίνομαι. Gr. werden, abstammen.

γίγνεσθαι περί τινα. sich gegen jemanden auf eine gewisse Art betragen.

τὸ γεγόμενον und τὸ γεγονός. das Ereigniß.

γινώσκω und γινώσκω. Gr. erkennen, verstehen, beschließen.

οὐκ ἔγνων. ich bemerkte nicht.

ἡ ἐγγνωσμένη. die bekannte Erde.

Γλαυκός, οὗ. n. pr. Glaukus.

γλαυκῶπις, ιδος. blauäugig.

γλαυξ, κός, ἡ. die Erde.

γλαφυρός, ἄ, ὄν. glatt, zierlich, artig.

γλυκύς, εῖα, ὅ. süß, lieblich. compar. γλυκίων.

superl. γλυκύτερος.

γλῶττα u. γλῶσσα, ης, ἡ. die Zunge.

γνάθος, οὗ, ἡ. der Kinnbacken, die Wange.

γναφείον, οὗ, τό. die Walkmühle.

γνήσιος, ία, ιον. acht, zu einem Geschlechte gehörig.

Γνίφων, ωνος. n. pr. Gniphon. (Knicker.)

γνώμη, ης, ἡ. der Sinn,

- Verstand, Klugheit, Einsicht, Ueberlegung.
 γνώμων, ονος, ὁ. der Kenner, Schiedsrichter, Untersucher.
 γνωρίζω. erkennen.
 γνωρίμος, ὁ, ἡ. bekannt.
 γονεύς, έως, ὁ. der Vater. οἱ γονεῖς. die Eltern.
 γονή, ἥς, ἡ. die Entstehung, der Ursprung.
 Γοργίας, α. n. pr. Gorgias.
 Γοργώ, οῦς, und Γοργών, ὄνος. die Gorgōne.
 αἱ γοργόνες. die drey Gorgonen.
 Γόρτυνα, ας, und Γόρτυν, υνος. Gortyna. St. in Kreta.
 γοῦν. also, folglich, wenigstens, gewifs.
 γραία, ας, ἡ. die Alte.
 γράμμα, ατος, τό. der Buchstabe, τὰ γράμματα. die Sprachen, Wissenschaften, Gelehrsamkeit.
 γραῦς, αός, ἡ. die Alte.
 γραψέειν, ου, τό. der Griffel.
 γράφω. schreiben, mahlen, vorstellen. γράφομαι. verklagen.
 Γρύλλος, ου. n. pr. Gryllus.
 γρύψ, πός, ὁ. der Greif. Gryphus.
 γυῖον, ου, τό. das Glied.
 γυμνάζω. üben.
 γυμνάσιον, ου, τό. die Uebungsschule.
 γυμνῆς, ἥτος, ὁ, ἡ. nackt. auch γυμνήτης, fem. γυμνήτης.
 Γυμνήσται νῆσοι. die balearischen Inseln.
 γυμνικός, ἡ, ὅν. wo man nackt kämpft. ἀγών. der Wettkampf.
 γυμνόπους, ποδος. barfüßig.
 γυμνός, ἡ, ὅν. nackt, entblößt. ἐσθῆτος. ohne Kleider.
 γυμνώω, ῶ. entblößen.
 γυναικίος, α, ου. weibisch.
 γυνή, αινός, ἡ. das Weib.
 γύψ, πός, ὁ. der Geyer.
 γῶνος, ου, ὁ. u. ἡ γωνία, ας. der Winkel.
- Δ.
- Δαίδαλος, ου. n. pr. Daedalus.
 δαίμων, ονος, ὁ. die Gottheit, das Schicksal. δαιμόνιος, ὁ, ἡ. adverb. δαιμόνιος. göttlich.
 δαίρω. S. δέρω.
 δάκνω. Gr. fut. δήξομαι. beißen, (von Schlangen) stechen.
 δάκρυον, ου, τό. die Thräne.
 δακρύω. weinen.
 δακτυλήθρα, ας, ἡ. Ueberzug über die Finger, der Handschuh.
 δακτύλιος, ου, ὁ. der Fingerring.
 δάκτυλος, ου, ὁ. der Finger. ὁ μέγας δάκτυλος. der Daumen.
 δαμάζω. bändigen. ἵππον. zureiten.
 δαμαλίσ, εως, ἡ. die junge Kuh, Kalb.
 Δανάη, ἥς. n. pr. Danaë.
 Δαναός, οῦ. n. pr. Danaus.
 δανείζω. ausleihen. -ομαι.

- Geld aufnehmen, auf Zinsen aufnehmen.
 δαπάνη, ης, ἡ, und δαπάνημα, ατος, τό. der Aufwand.
 δάπεδον, ου, τό. der Fußboden.
 Δαρδαναῖς, ὤν, οἱ. die Einwohner von Dardanien in Ober-Mösien.
 Δαρειός, ου. n. pr. Darius.
 δάς, δαδός, ἡ. die Fackel.
 δασμολόγος, ου, ό. einer welcher Tribut einreibt, Contributionen ausschreibt, Erpresser.
 δασμός, ου, ό. der Tribut.
 δασύς, εῖα, ύ. mit Haaren bedeckt, struppig.
 δάφνη, ης, ἡ. der Lorbeerbaum. 2) n. propr. Daphne.
 Δάφνις, ιδος. n. pr. Daphnis.
 δαψίλεια, ας, ἡ. der Ueberfluß.
 δαψιλής, έος, ό, ἡ. adv. δαψιλῶς. reichlich.
 δέ aber, doch. Der Partikel μέν entgegengesetzt, bezeichnet es die Beziehung des Vorder- und Nachsatzes. Verstärkt wird δέ durch ein hinzugesetztes οὖν. in d. f. s.
 δεῖ. Gr. man muß. es ist nöthig. μικροῦ u. ὀλίγου δεῖ. es fehlt wenig, beynah. μικροῦ ἀπέθανον. ich wäre beynah gestorben. πολλοῦ δεῖ. da fehlt viel.
 δεῖγμα, ατος, τό. die Probe.
 δεῖδω. Gr. fürchten, sich fürchten. δεδοικα, ich fürchte mich.
- δείκνυμι. Gr. fut. δείξω. zeigen, sichtbar machen, darstellen.
 δείλη, ης, ἡ. der Abend. δειλιάω, ὤ. u. δειλιάζω. sich feig betragen.
 δειλός, ἡ, όν. feigherzig.
 δεινός, ἡ, όν. stark, mächtig, schlimm, arg. δεινόν υποβλέπειν. furchtbar anblicken. τὸ δεινότατον. was das Schlimmste ist. adverbialiter. δεινόν. arg, schrecklich.
 δεινότης, τητος, ἡ. Kraft, Tüchtigkeit. große Gefähr.
 δεινῶς. sehr, gewaltig.
 δειπνέω, ὤ. speisen, essen.
 δεῖπνον, ου, τό. das Gastmahl, die Mahlzeit.
 δειπνο-ποιέω, ὤ. die Abendmahlzeit bereiten. — έομαι, οὔμαι. zu Abend essen.
 δέκα. zehn.
 δεκάπηχυς, εος, ό, ἡ. zehn Ellen lang.
 δέκατος, η, όν. der zehnte. δέκατον. zehntens.
 δέλεαρ, ατος, τό. der Köder, die Lockspeise.
 δέλτα. das Delta. N. eines Buchstabens. 2) der nördliche Theil von Aegypten, welcher wie ein Δ gestaltet ist.
 δελφίν, ἱνος, ό. der Delphin.
 Δελφοί, ὤν. Delphi, e. Stadt in Griechenland.
 δενδρίτης, fem. δενδρίτις. an Bäumen gezogen.
 δένδρον, ου, τό. der Baum.
 δεξιά, ᾶς, ἡ. die rechte

- Hand. ἐν δεξιᾷ. zur Rechten.
 δεξιός, ὁ, ὄν. rechts, geschickt.
 δεξιόω, ὦ. bey der Hand fassen.
 δέομαι. *c. genitivo.* nöthig haben, bedürfen, bitten.
 δέος, οὐς, τό. die Furcht.
 δέρας, ατος, τό. das Fell, Vlies, auch τὸ δέρος, εος.
 δέρμα, ατος, τό. die Haut.
 δέρω. die Haut abziehen, schinden, geißeln.
 δεσμεύω. binden, fesseln.
 δεσμός, οῦ, ὁ. *plur.* τὰ δεσμά. das Band, die Fessel.
 δεσπότης, ου, ὁ. der Herr, Gebieter.
 Δευκαλίων, ωνος. *n. pr.* Deukalion.
 δεῦρο. hierher.
 δεύτερος, α, ου. der zweyte. δεύτερον, zwey- tens.
 δέχομαι. annehmen, vernehmen, nachfolgen, auf etwas folgen.
 δέω. fehlen, ermangeln. *S.* δεῖ und δέομαι. *Gr.*
 δέω. binden.
 δῆ. also, doch, freylich. καὶ δῆ. gesetzt auch, und sogar. καὶ δῆ καί. auch sogar, also auch. — Mit Fragewörtern verbunden verstärkt δῆ die Frage, fast wie *tandem*.
 δῆγμα, ατος, τό. der Bifs, Stich (einer Schlange).
 δηλονότι. nemlich, ohne Zweifel.
 Δῆλος, ου. Delos. eine der cycladischen Inseln.
 δῆλος, η, ου. bekannt, offenbar, sichtbar.
- δηλόω, ὦ. kund thun, anzeigen.
 Δημάδης, ου. *n. pr.* Demades.
 Δημήτηρ, τερος u. Δημήτρα, ας. Demeter, Ceres.
 Δημήτριος, ου. *n. pr.* Demetrius.
 δημιουργέω, ὦ. verfertigen.
 δῆμος, ου, ὁ. das Volk, auch eine Abtheilung eines Volks. δῆμοι, die Ortschaften in Attika. δῆμος ὀρνέων. eine Schaar von Vögeln (wie ein Volk Rebhühner.)
 Δημοσθένης, ους. *n. pr.* Demosthenes.
 δημόσιος, ἰα, ἰον. öffentlich. δημοσία. auf öffentliche Kosten.
 δημοτικός, ῆ, ὄν. populär, was einem Bürger ziemt.
 Δημόναξ, ακτος. *n. pr.* Demönax.
 δῆτα. also, nun sogar.
 διὰ. *c. genit.* durch, vermittelst, von. διὰ νυκτός. Nachts. διὰ παντός. die ganze Zeit hindurch. δι' αἰῶνος. beständig. δι' ἔτους. jährlich. διὰ πάντε ἐτών. alle fünf Jahre. διὰ βάρους st. βαρύ. δι' ὑποψίας st. ὑποπτον. *c. accus.* wegen. διὰ τοῦτο. deswegen. διὰ τί; warum?
 διαβαίνω. *Gr.* übergehn, auseinandergehn. διαβεβηκώς τοῖς ποσίν. mit ausgespreizten Beinen.
 διαβάλλω. *Gr.* verdächtig machen, anklagen.
 διά-βασις, εως, ῆ. das Durchgehn.

- διαβατός, ἡ, ὄν. wo-
 durch man gehen kann.
 δια-βιβάζω. durchfüh-
 ren, fortschaffen.
 δια-βοάω, ὦ. berührt
 machen. — ἄομαι, ὦμαι.
 berührt werden.
 διαβόητος, ὁ, ἡ. ver-
 schrien, berüchtigt.
 διαβολή, ἡς, ἡ. die Ver-
 läumdung.
 δια-γινώσκω. Gr. ge-
 nau erkennen, beschlie-
 ssen.
 δια-γράφω. beschreiben.
 δι-άγω. seine Zeit zu-
 bringen.
 διαδήμα. ατος, τό. (δέω)
 die königliche Kopbin-
 de; das Diadem.
 δια-δίδωμι. vertheilen,
 verbreiten.
 δια-ζώννυμι. trennen,
 theilen.
 διά-θεις, εως, ἡ. die
 Beschaffenheit.
 διαθήκη, ἡς, ἡ. das Te-
 stament.
 δια-αίρέω, ὦ. — οὔμαι.
 theilen, durchschneiden.
 διαίτα, ἡς, ἡ. die Lebens-
 art, Lebensordnung, Kost,
 Aufenthalt.
 διαιτάομαι, — ὦμαι.
 leben, wohnen.
 διαιτητής, οὔ, ὁ. der
 Richter.
 δια-καθαίρω. reinigen.
 δια-καλύπτω. aufde-
 cken.
 διά-κειμαι. (mit einem
 adverbio.) in einem ge-
 wissen Zustande, in ei-
 ner gewissen Verfassung
 seyn. εὖ. sich wohl be-
 finden. εἰρηνικῶς διάκει-
 σθαι, friedlich gestimmt
 seyn, in Frieden leben.
- δια-κληρόω, ὦ. verloo-
 sen.
 δια-κομίζω. hinüberbrin-
 gen.
 διακονέω, ὦ, und διακο-
 νέομαι, οὔμαι. bedie-
 nen, aufwarten, c. dativo.
 διάκονος, ὁ, ἡ. Diener,
 Bote.
 δια-κονίομαι. sich mit
 Staub bestreuen (wie die
 Kämpfer vor dem An-
 fange des Kampfes tha-
 ten), sich zum Kampfe
 bereiten.
 διακόσιοι, αι, α. zwey-
 hundert.
 δια-κόσμησις, εως, ἡ.
 die Anordnung, Verwal-
 tung.
 δια-κρίνω. unterscheiden,
 absondern, beurtheilen.
 δια-κυμαίνω. unruhig
 machen, aufwühlen.
 δια-κωλύω. hindern, ab-
 halten.
 δια-λαμβάνω. Gr. auf-
 ein - nehmen, theilen,
 abtheilen. διειλημένος.
 vertheilt, durchschnit-
 ten. σημείοις διειλημέναι.
 durch Zeichen unter-
 schieden. χώρα ὁσμαῖς δι-
 ειλημένη. ein mit Wohl-
 gerüchen angefülltes
 Land.
 δια-λέγω. auslesen. -ομαι.
 sich unterreden, mit ei-
 nem sprechen.
 δια-λείπω. unterlassen.
 διάλεκτος, ου, ἡ. die
 Mundart, Sprache.
 διάλεξις, εως, ἡ. die
 Unterredung.
 διά-λιθος, ὁ, ἡ. mit Edel-
 steinen verziert.
 διαλλαγή, ἡς, ἡ. der
 Friedensschluss.

- δι-αλλάσσω u. -αλλάττω. verändern. *c. genitivo.* sich entfernen, unterscheiden. — ομαί. sich aussöhnen.
 διάλυσις, εως, ή. die Ver-
 söhnung.
 δια-λύω. auflösen, schei-
 den.
 δια-μένω. bleiben, ver-
 bleiben, zubringen.
 δια-μετρέω, ὤ. abmes-
 sen.
 διάμμος, ό, ή. sandig.
 διαμονή, ής, ή. die Dauer.
 διαν-ίστημι. aufstellen.
 διαναστάς. aufstehend.
 —ίσταμαι. in die Höhe
 stehen, sich aufrichten.
 δια-παντός. immer.
 δια-πίπτω. durch- aus-
 einander fallen -zerfallen.
 δια-πλέκω. flechten,
 durchflechten.
 δια-πλέω. *Gr.* durch-
 schiffen.
 δια-πνέω. *Gr.* durchwe-
 hen.
 διαπόμπιμος, ό, ή. ver-
 sendet.
 δια-πονέω. ausarbeiten,
 ausbilden.
 δια-πορέομαι, οὔμαι.
 in Verlegenheit seyn.
 δια-πορεύέω, ὤ. verwü-
 sten, zerstören.
 δια-πράττω u. -πράσ-
 σω. etwas ausrichten, zu
 Stande bringen.
 διαπρεπής, έος, ό, ή.
 (πρέπειν) ausgezeichnet,
 vortrefflich.
 διάπυρος, ό, ή. (πῦρ)
 glühend, feurig.
 διαρκής, έος, ό, ή. (ἀρ-
 κέω) hinreichend, stark.
 διαρ-ρέω. *Gr.* durchflie-
 ssen.
- διαρρύτος, ό, ή. durch-
 wässert.
 διαρ-ρήγνυμι. *Gr.* zer-
 reissen.
 δια-σκάπτω. durchgra-
 ben.
 δια-σπάω, ὤ. von einan-
 der ziehn, theilen.
 δια-σπαίρω. zerstreuen.
 διά-στασις, εως, ή. der
 Zwischenraum, Spalt,
 die Uneinigkeit.
 διάστημα, ατός, τό. die
 Entfernung.
 δια-στρώννυμι. *Gr.* mit
 Teppichen oder Decken
 belegen.
 δια-σχιζέω. zerspalten,
 aufschneiden, trennen.
 δια-σώζω. retten.
 δια-ταράττω und -τα-
 ράσσω. in Verwirrung
 und Verlegenheit setzen.
 δια-τείνω. ausstrecken,
 wohin abzielen, zu et-
 was gehören. διατείνειν
 ὁδόν. einen Weg machen.
 δια-τερίζω. vormauern.
 δια-τελέω, ὤ. vollenden.
 (mit *e. participio* verbun-
 den drückt es die Dauer
 eines Zustandes aus: διε-
 τέλεσεν ὧν. er war im-
 mer, hielt sich beständig
 auf.) τὸν βίον, das Leben
 zubringen. διατελεῖν ἀδού-
 λωτον. frey bleiben.
 δια-τέμνω. *Gr.* spalten.
 δια-τηρέω, ὤ. beobach-
 ten, beybehalten.
 διατί. (*S. δια.*) warum?
 δια-τίθημι. anordnen, in
 einen gewissen Zustand
 setzen. αἰσχροῦς διατεθε-
 ναι. in einen schimpfli-
 chen Zustand versetzt
 worden seyn. ἐμπάθεστε-

- ρον διατίθασθαι. zum Mit-
leiden gestimmt werden.
δια-τρέφω. Gr. ernähren.
διατριβή, ἥς, ἡ. der Auf-
enthalt, (τὴν διατριβὴν
ποιεῖσθαι. sich wo aufhal-
ten.) die Lebensart, ein
Platz zum Vergnügen,
Unterhaltung.
δια-τρίβω. sich wo auf-
halten. verweilen, die
Zeit hinbringen, leben.
δια-τυπώω. ὦ. ausbilden.
διαυγής, ἑος, ὅ, ἡ. (αὐ-
γῇ) hell strahlend.
διαφανής, ἑος, ὅ, ἡ.
(φαίνω) durchsichtig,
hell.
διαφερόντως. ausge-
zeichnet, vorzüglich.
δια-φέρω. Gr. hin- und
hertragen. c. genit. sich
unterscheiden, verschied-
en seyn, sich auszeich-
nen. — ομαί. uneinig
seyn.
δια-φεύγω. Gr. entfliehn.
δια-φθείρω. zu Grunde
richten. διαφθαρμένος. ver-
derbt.
διαφορά, ᾧς, ἡ. die Ver-
schiedenheit, Abwechs-
lung.
διαφορός, ὅ, ἡ. verschie-
den, ausgezeichnet.
διαφύη, ἥς, ἡ. was zwis-
schen einer Sache wächst.
der Spalt, Zwischenraum.
δια-φυλάττω. bewah-
ren, beobachten.
δια-χαίνω. den Mund
öffnen.
διαχρυσος, ὅ, ἡ. vergol-
det.
διδασκαλεῖον, ου, τό.
die Schule.
διδασκάλιον, ου, τό. das
Lehrgeld.
- διδάσκαλος, ου, ὁ. der
Lehrer.
διδάσκω, τινά τι, lehren,
unterrichten. ἐδιδάχθη
ῥήτωρ, κυνηγός, er wurde
in der Rhetorik, Jägerey
unterwiesen. διδάσκομαι
τινα. ich lasse einen un-
terrichten.
Δίδυμα, ων, τά. Didy-
me, St. in Ionien, nahe
bey Miletus, wo ein
Orakel Apolls, welcher
davon Didymaeus heisst.
διδυματοκος, ὅ, ἡ. (τί-
κτω) zwey Junge wer-
fend.
δίδυμος, ὅ, ἡ. doppelt.
δίδυμοι. Zwillinge.
Διδώ, οὔς. n. pr. Dido.
δίδωμι. geben, gestatten,
ausliefern. δίδοναι ὄρκιον.
sich eidlich verpflichten.
σοὶ δέδοται. dir ist ver-
liehen.
δι-είργω. trennen.
διέξ-σιμι. durch-gehn,
wandern, durchlaufen.
διέξ-οδος, ου, ἡ. der Aus-
weg.
δι-έρχομαι. Gr. durch-
gehen, hinübergelien, ei-
nen Auftrag ausrichten,
erzählen.
διευκρινέω, ὦ. aufs Rei-
ne bringen, abhandeln.
διηγέομαι, οὔμαι. er-
zählen.
διήγημα, ατος, τό. die
Erzählung.
δι-ήκω. durch etwas hin-
gehn, sich erstrecken.
διηνεκής, ἑος, ὅ, ἡ. an
einem fortgehend, anhal-
tend.
δι-ίστημι. auseinander-
bringen-stellen. διεστη-
νός. entfernt.

- δικάζω. Recht sprechen, ein Urtheil fällen, entscheiden. — ομαί. einen Proceß führen.
- δικαιοπραγέω, ᾧ. gerecht handeln.
- δίκαιος, αἰα, ον. gerecht. παρὰ τὸ δίκαιον. dem Rechte zuwider. adv. δικάως. auf eine gerechte Weise.
- δικαιοσύνη, ης, ἡ. die Gerechtigkeit.
- δικαστήριον, ου, τὸ. der Richterstuhl, Gerichtshof.
- δικαστής, οὔ, ὁ. der Richter.
- δίκελλα, ης, ἡ. die Hacke.
- δίκη, ης, ἡ. die Gerechtigkeit, Proceß, Strafe. δίκας τίνειν. büßen. — δίκην. c. genit. nach Art, instar. 2) n. pr. die Göttin der Gerechtigkeit.
- Δίκτηιος, α, ον. diktäisch, in Dikte, einem Gebirge in Kreta.
- δίμηνος, ὁ, ἡ. (μῆν) zweymonatlich. ἐν διμήνῳ. in einer Zeit von zwey Monaten.
- δίμορφος, ὁ, ἡ. (μορφή) zweygestaltet, aus zwey Naturen gemischt.
- διό. weshalb, wodurch.
- Διογένης, εος, n. pr. Diogenes.
- διοικέω, ᾧ. anordnen.
- διοικητής, οὔ, ὁ. der Verwalter.
- Διομήδης, εος. Diomedes. n. pr. eines der griechischen Helden im trojanischen Kriege.
- Διονύσιος, ου. Dionysius. n. pr. eines Tyrannen von Syracus.
- Διδνυσος, ου. Dionysus, Bacchus.
- διόπερ. deshalb, weshalb.
- δι-ορθόω, ᾧ. aufrichten, gut machen, ersetzen.
- δι-ορίζω. Grenzen ziehn, absondern, trennen.
- δι-ορύσσω. durchgraben, durchstechen.
- Διόσκουροι, ων, οἱ. die Söhne des Zeus, Kastor und Pollux.
- διότι. deswegen, weil, dafs.
- Διοφῶν, ῶντος, n. pr. Diöphon.
- διπλάσιος, ια, ιον. doppelt.
- διπλόος, όη, όον, u. διπλοῦς, ῆ, οῦν. doppelt.
- δίπους, ποδος, ὁ, ἡ. zweyfüßsig.
- δίς. zweymal.
- δίσκος, ου, ὁ. die Wurf Scheibe.
- δισσός u. δίττός, ἡ, όν. doppelt.
- δισ-χίλιοι, αι, α. zweytausend.
- διφύης, έος, ὁ, ἡ. der eine doppelte, zwiefache Natur hat.
- δίχηλος, ὁ, ἡ. (χηλή) mit gespaltenen Klauen.
- δίψα, ης, ἡ. der Durst.
- διψάω, ᾧ. infin. διψῆν. dursten.
- διωγμός, οὔ, ὁ. das Verfolgen, Nachsetzen.
- διώκω. verfolgen, nachlaufen, heftig nach etwas streben.
- διώρυξ, υχος, ἡ. der Canal.
- δοκέω, ᾧ. glauben, scheinen. δοκῶ ἰδεῖν. ich glaube zu sehn. δοκεῖ εἶναι τι.

- er bildet sich ein, etwas zu seyn. *δοκᾷ*. es beliebt. *εἶδοξας*. (*visum est, placuit.*) es hat beliebt. *δοκᾷ μοι*. (*mihi videtur.*) es scheint mir.
- δοκός*, οὔ, ἡ. der Balken.
- δόμος*, ου, ὁ. das Haus.
- δόξα*, ης, ἡ. der Ruhm, die Meinung.
- δορά*, ᾶς, ἡ. die Haut, das Fell.
- δοριάς*, ἄδος, ἡ. die Gasse.
- δόρυ*, *δόρατος*, τό. der Spieß.
- δόσις*, εως, ἡ. die Gabe, das Geschenk.
- δουλεύω*. Slav seyn. *κακῶς*. einen schlimmen Dienst haben.
- δοῦλος*, ου, ὁ. der Slav.
- δουλόω*, ᾷ. unterjochen, zum Slaven machen.
- δοῦπος*, ου, ὁ. das Geräusch, Getös.
- Δοῦρις*, ιδος. n. pr. Duris.
- δράκων*, ουτος, ὁ. der Drache. 2) n. pr. Drako.
- δράμα*, ατος, τό. das Schauspiel.
- δραπέτης*, ου, ὁ. ein entlaufener Slav, Flüchtling.
- δρασμός*, οὔ, ὁ. das Entlaufen.
- δραχμή*, ῆς, ἡ. die Drachme, ein Geldstück, etwa $5\frac{1}{3}$ gute Groschen werth.
- δράω*, ᾷ, ἄομαι, ᾷμαι. thun. *δράν τινα τι*. einem etwas anthun, mit einem auf eine gewisse Weise umgehn.
- δρεπανον*, ου, τό. die Sichel, Hippe.
- δρομαῖος*, αία, αῖον. laufend, im Laufe.
- δρομάς*, ἄδος, ὁ, ἡ. zum Laufen tauglich.
- δρόμος*, ου, ὁ. der Lauf, Wettlauf.
- δρόσος*, ου, ἡ. der Thau.
- Δρύας*, αντος. n. pr. Dryas.
- δρυμός*, οὔ, ὁ. der Wald.
- δρῦς*, ὄς, ἡ. die Eiche, der Baum.
- δύναμαι*. Gr. können, vermögen, Kraft haben, gelten, werth seyn, etwas bedeuten.
- δύναμις*, εως, ἡ. das Vermögen, die Macht, Geschicklichkeit.
- δυναστεία*, ας, ἡ. die Herrschaft.
- δυναστεύω*. herrschen.
- δυναστης*, ου, ὁ. der Herr, Herrscher.
- δυνατός*, ἡ, ὁ. mächtig, vermögend. *εἰ δυνατόν*. wenn es möglich ist.
- δύο*, (und δύω) οἷν, δυοί, zwey. *εἰς δύο*. in zwey Theile.
- δύομαι*. Gr. untergehn.
- δυσειδεία*, ας, ἡ. (*εἶδος*) die Ungestalt, Hässlichkeit.
- δυσιδής*, ἑος, ὁ, ἡ. ungestalt, hässlich.
- δυσεῖςβολος*, ὁ, ἡ. (*βάλλω*) wo man nicht leicht einen Angriff, Einfall thun kann.
- δυσελίκτος*, ὁ, ἡ. (*ἐλίσσω*) verwickelt.
- δυσεξόδος*, ὁ, ἡ. (*ὁδός*) wo man mit Noth und Mühe den Ausgang findet, schwierig.
- δύσις*, εως, ἡ. der Un-

tergang der Sonne, der Abend.	Δωρίς, ἰδος. n. pr. Doris.
δυσκατανόητος, ὁ, ἡ. (νοῶ) schwer zu verstehen, unverständlich.	δῶρον, οὐ, τό. das Geschenk, die Gabe.
δυσκαταπολέμητος, ὁ, ἡ. (πολεμέω) schwer zu bekriegen.	E.
δυσμαθής, εὖος, ὁ, ἡ. (μανθάνω) ungelehrig.	ἐάν. cum conjunctivo. wenn.
δυσμαί, ὦν, αἱ. Sonnenuntergang, Abend.	ἔαρ, ος, τό. der Frühling.
δύσμαχος, ὁ, ἡ. (μάχομαι) schwer zu bekämpfen.	ἐαυτοῦ, ἧς, οῦ. seiner, ihrer selbst.
δυσοίκητος, ὁ, ἡ. (οἰκέω) nicht gut zu bewohnen, unwohnlich.	ἐάω, ἐῷ. lassen, verstaten.
Δύσπαρις. n. pr.	ἐβδομήκοντα. siebzig.
δυσπερίληπτος, ὁ, ἡ. (λαμβάνω) kaum zu umfassen.	ἐβδομος, η, ον. der siebente. ἑβδομον. sieben-
δύς-πορος, ὁ, ἡ. schwierig, bedenklich.	ἐβενος, οὐ, ἡ. das Ebenholz.
δύστηνος, ὁ, ἡ. unglücklich, elend.	ἐγγίζω. sich nähern.
δύστηχέω, ὦ. (τύχη) unglücklich seyn.	ἐγγονός, οὐ, ὁ. der Nachkomme.
δύς-Θορέω. ὦ. betrübt, verdrießlich seyn.	ἐγγυάω, ὦ. übergeben, zusagen, versprechen.
δύς-Χείμερος, ὁ, ἡ. (χεῖμα) sehr kalt.	ἐγγύθεν. in der Nähe.
δωδέκα. zwölf.	ἐγγύς. c. genitivo. nahe.
δωδέκατος, η, ον. der zwölftste. δωδέκατον, zwölf-	comp. ἐγγυτέρω. superl. ἐγγυτάτω u. ἐγγύτατα.
tens.	ἐγείρω. Gr. erwecken.
Δωδωνίς, ἰδος. dodōnisch. von, aus Dodōna.	ἐγρήγορα. ich bin wach.
δῶμα, ατος, τό. das Haus.	aor. ἐγρόμην. infin. ἐγρέσθαι.
δωρεά, ᾶς, ἡ. das Geschenk. δωρεάν. als Geschenk. zum Geschenk.	ἐγ-καθύδω. in etwas schlafen.
δωρέομαι, οῦμαι. schenken.	ἐγ-καλέω, ὦ. c. dativo. beschuldigen, tadeln, einem etwas zum Vorwurfe machen.
Δωριεύς, εως. ein Dorier.	ἐγ-καρτερέω, ὦ. bey etwas ausdauern, aushalten, ertragen.
	ἐγκυμα, ατος, τό. (καίω) das Brandmal.
	ἐγκεφαλος, οὐ, ὁ. das Gehirn.
	ἐγκλημα, ατος, τό. (κα-

λαῖν.) die Beschuldigung, Verbrechen.

ἐγ-κλίνω. eine Neigung, Richtung geben.

ἐγκλισίς, εως, ἡ. die Neigung, schiefe Fläche.

ἐγκράτεια, ας, ἡ. (κρατέω) die Enthaltbarkeit, Mäßigung.

ἐγκρατής, έος, ό, ἡ. einer Sache mächtig, enthaltbar. γαστροῦ καὶ ποτοῦ. mäßig im Essen und Trinken.

ἐγ-κρύπτω. in etwas verbergen.

ἐγ-κωμιάζω. preisen.

ἐγκώμιον, ου, τό. das Lob, die Lobrede.

ἐγχειρίδιον, ου, τό. (χείρ) der Dolch.

ἐγχειρίζω. einhändigen.

ἐγχελυς, υος, ἡ. der Aal.

ἐγχεω. Gr. einschenken.

ἐγχώριος, ό, ἡ. (χώρα) einheimisch. οἱ ἐγχώριοι. die Einwohner eines Landes.

ἐγώ. ich. verstärkt ἐγώγυς. ich für meine Person.

ἐδαφος, εος, τό. der Boden.

ἐδεσμα, ατος, τό. die Speise.

ἐδω. Gr. essen.

ἐδώδιμος, ό, ἡ. essbar.

ἐθέλω. u. θέλω. Gr. wollen.

ἐθίζω. gewöhnen.—ομαι. gewohnt werden. ἐθισμαι. ich pflege.

ἐθνος, εος, τό. das Volk.

ἐθος, εος, τό. die Sitte.

ἐθω. Gr. gewohnt seyn. κατά τὸ εἶωθός. der Gewohnheit nach.

εἰ. wenn, ob. (nach ver-

bis, die einen Affect ausdrücken, daß, darüber daß.) εἰθε, wenn doch. εἰ καὶ. obgleich. εἴπερ. wenn auch, wenn anders. εἴποτε. wenn etwa. εἰ μή. außer. εἴτις, si quis, statt ὅστις.

εἶδον. ich sah. part. ἰδών. einer, welcher sah. infin. ἰδῆν.

εἶδος, εος, τό. die Gestalt.

εἶδω u. εἶδέω. (beydes außer Gebrauch.) Gr. perf. οἶδα. ich weiß. εἰδέναι. wissen. εὖ οἶδα. ich bin überzeugt. plusq. ἤδην. εἰδώς. wissend. einer, welcher weiß. fut. med. εἴσομαι. ich werde wissen, erfahren.

εἶδωλον, ου, τό. das Bild, Ebenbild.

εἴθε u. εἴθε γάρ. wenn doch, o daß doch. (utinam.)

εἰκάζω. vergleichen, gleich machen, vermuthen. —ομαι. eine Gestalt annehmen.

εἰκός, ότος, τό. das Wahrscheinliche. ὡς εἰκός. wie natürlich.

εἴκοσι. zwanzig. εἴκοστός, ἡ, όν. der zwanzigste.

εἴκοσι τέσσαρες. vier u. zwanzig.

εἰκότως. mit Recht.

εἶκω. (ungebräuchlich) Gr. εοικέναι. ähnlich seyn, scheinen. εοικε. es scheint. εοικώς, υία, ός. ähnlich.

εἰκών, όνος, ἡ. das Bild, Ebenbild.

Εἰλαίθρεια, ας, ἡ. Ilithyia, die Göttin der Geburtshilfe, Lucina.

Εἰλώτης, ου, ό. der He-

- lot, Leibeigner der Spar-
taner.
- εἰμαρμένον, τό. [μείρο-
μαι. Gr.] und ἡ εἰμαρμέ-
νη. das Schicksal, Ver-
hängniss.
- εἰμί, εἶναι. seyn. οὐκ
ἔστιν. es ist nicht mög-
lich. ἔσθ' ὅτε. bisweilen.
τὰ ὄντα. die Dinge, We-
sen, das was man hat.
- εἶμι, ἰέναι. Gr. gehen.
med. ἰσμαι. eilen.
- εἵνατος st. ἔννατος, η, ον.
der neunte.
- εἰπεῖν. part. εἰπών. Gr.
sagen. κακῶς. Worte von
übler Vorbedeutung sa-
gen.
- εἰργω. c. genitivo. zurück-
halten, abhalten.
- εἰπόθι. wenn irgendwo.
- εἰρεσία, ας, ἡ. das Ru-
dern.
- εἰρήνη, ης, ἡ. der Friede.
- εἰρηνικῶς. friedlich.
- εἰς. c. accus. in, nach, ge-
gen, zu, auf, in Rück-
sicht auf. εἰς τὰ ὀπίσω.
rückwärts. εἰς πολὺν χρό-
νον. auf lange Zeit. εἰς
τοῦτο. c. genitivo. so weit
in etwas. — εἰς τὸ ἐπάρ-
δαι. um zu bewässern.
ἐπαινέσθαι εἰς τὸ κάλλος.
wegen der Schönheit ge-
lobt werden.
- εἷς, μία, ἓν. einer, eine,
eines.
- εἰς-άγω. hineinführen.
- εἰς-βαίνω. Gr. hineinge-
hen.
- εἰς-βάλλω. Gr. einen Ein-
fall thun, (von Flüssen)
sich ergießen.
- εἰς-δύομαι. Gr. hinein-
kriechen.
- εἰς-εἰμι. hineingehn, ein-
laufen (von Schiffen).
- εἰς-έρχομαι. Gr. hinein-
gehn - treten.
- εἰς-ηγέομαι, οὔμαι. in
Vorschlag bringen, ein-
führen.
- εἰς-ηγητής, οὔ, ὁ. der
Veranlasser, Erfinder.
- εἰς-οδος, ου, ἡ. der Ein-
gang.
- εἰς-φέρω. hineinbringen.
- εἰς-φορέω, ᾧ. eintragen,
zu sich nehmen.
- εἰς-χέω. ergießen. —ομαι.
sich ergießen.
- εἴτα. darauf, dann, ferner.
- εἴτε... εἴτε. es sey dafs..
oder. entweder... oder.
- ἐκ und ἐξ. c. genit. aus,
von, durch. ἐξ οὗ. von
der Zeit an. ἐκ πολλοῦ.
seit langer Zeit.
- Ἑκάβη, ης. n. pr. He-
cuba.
- ἐκαστος, η, ον. ein jeder.
- ἐκάστοτε. jedesmal.
- ἐκάτερος, α, ον. einer
von beyden, jeder von
beyden, alle beyde, (wie
utroque).
- ἐκατέρωθεν. von beyden
Seiten.
- ἐκατόμβη, ης, ἡ. ein
Opfer von hundert Stie-
ren, ein großes Opfer.
- ἐκατόμυλος, ὁ, ἡ. (πύ-
λη) was hundert Thore
hat.
- ἐκατόν. hundert. ἐκατο-
στός, ἡ, ὄν. der hundert-
ste.
- ἐκ-βαίνω. Gr. heraus-
gehn.
- ἐκ-βάλλω. Gr. heraus-
werfen, verbannen.
- ἐκ-βιβρώσκω. Gr. aus-
fressen.

ἐκβολή, ἥς, ἡ. die Mündung, der Ausfluß.

ἐκγονος, ου, ὁ. der Abkömmling, Sohn.

ἐκδέχομαι. aufnehmen. erwarten, auf etwas folgen.

ἐκδέω. *c. genitivo.* an etwas binden.

ἐκδιδάσκω. unterrichten.

ἐκδίδωμι. herausgeben.

ἐκδιώκω. herausjagen, verfolgen.

ἐκδύνω. hervorkommen, herausschlüpfen.

ἐκεῖ. dort.

ἐκεῖθεν. von da, von da an.

ἐκεῖνος, η, ο. jener, e, es.

ἐκθερίζω. abmähen.

ἐκθνήσκω. *Gr.* wie todt (in Ohnmacht) liegen. τῷ γέλῳτι. sich halb todt lachen.

ἐκθορέω, ᾧ *Gr.* herausaufspringen.

ἐκκαίδεκα. sechzehn.

ἐκκαθαίρω. reinigen, auslegen, ausweiden (von Wildpret).

ἐκκαλύπτω. enthüllen, aufdecken.

ἐκ-κειμαι. ausgestellt seyn.

ἐκκλησία, ας, ἡ. (ἐκκαλέω) die Volksversammlung.

ἐκκλίνω. ausweichen, vom Wege abgehn.

ἐκκομίζω. hinaustragen, beerdigen.

ἐκλείπω. unterlassen, verlassen, sterben. —ομαι. aufhören, sterben.

ἐκλήθομαι. *c. genitivo.* vergessen.

ἐκλύω. auflösen, entkräften, abmatten.

ἐκούσιος, ὅ, ἡ. *adverb.* ἐκούσιως. freywillig.

ἐκπέμπω. absenden, ausschicken.

ἐκπαστάζω. ausbreiten.

ἐκπέττω und —πέσσω. auskochen, ausbrüten.

ἐκπήγνυμι. *Gr.* erstarren machen.

ἐκπίπτω. *Gr.* herausfallen, vertrieben werden, zum Vorschein kommen. (von einem Orakel) einem zu Theil werden.

ἐκπλέω. *Gr.* wegschiffen.

ἐκπληξίς, εως, ἡ. die Bestürzung, das Schrecken.

ἐκπλήττω u. πλήσσω. *Gr.* einen erschrecken, betäuben, in Verwundungsetzen. —ομαι. in Schrecken gerathen.

ἐκπνέω. ausathmen, sterben.

ἐκπονέω, ᾧ. bearbeiten, ausarbeiten, schmücken.

ἐκπραπής, εος, ὅ, ἡ. ausgezeichnet.

ἐκπυρόω, ᾧ. in Flammen setzen.

ἐκρίπτω. hinauswerfen.

ἐκτείνω. ausdehnen.

ἐκτήκω. ausschmelzen, ausschwemmen, absondern.

ἐκτίθημι. aussetzen.

ἐκτίνω. bezahlen, entrichten, ersetzen.

ἐκτοπίζω. (τόπος) von einem Orte entfernen.

ἐκτός. außerhalb. ἡ ἐκτὸς θάλασσα. das atlantische Meer.

- ἕκτος, η, ου. der sechste.
 ἕκτον. sechstens.
 ἕκτοτε. von der Zeit an, seitdem.
 ἐκ-τρέπω. abwenden.
 —ομαι. sich in etwas verwandeln.
 ἐκτρέχω. Gr. hervor-lau-fen-springen.
 ἐκ-τροφᾶω. üppig seyn.
 ἐκ-τυφλῶ. blenden.
 ἐκ-Φαυλίζω. verachten, verspotten.
 ἐκ-Φέρω. Gr. hinaus-tragen, (begraben) her-vorbringen, entdecken.
 —ομαι. c. genitivo. hin-ausgeworfen werden.
 ἐκ-Φυλάττω. beobach-ten. bewachen.
 ἐκ-χέω. Gr. ausschütten.
 ἐλαία, ας, ἡ. der Oel-baum.
 ἐλάτη, ης, ἡ. die Tanne.
 ἐλάττωμα, ατος, τό. der Verlust.
 ἐλάττων, ονος, ὁ, ἡ. we-niger, kleiner.
 ἐλαύνω. Gr. treiben, in die Flucht schlagen, (von Metall) in die Länge ziehen. τάφρον. einen Gra-ben ziehen. reisen. ἵπ-πον. reiten. κώπην. rü-dern.
 ἐλαφος, ου, ὁ. der Hirsch.
 ἐλαφρῶς. leicht, leise.
 ἐλάχιστος, η, ου. der kleinste. *superl.* von ἐλα-χύς, εἶα, ὅ.
 ἐλεγχος, ου, ὁ. der Be-weis.
 ἐλέγχω. tadeln, überfüh-ren.
 ἐλεεῖω. Mitleiden fühlen, sich erbarmen.
 ἐλεημοσύνη, ης, ἡ. das Almosen.
- ἑλσιος, ὁ, ἡ. sumpfig, was in den Sümpfen wächst.
 Ἑλένη, ης. n. pr. Helēna.
 ἑλεος, ου, ὁ. das Mitlei-den.
 ἑλευθερία, ας, ἡ. die Freyheit.
 ἑλευθερος, ρα, ρον. frey.
 ἑλευθερόω. freylassen. c. genit. befreyen.
 Ἑλευσίς, ἱνός. Eleusis, St. in Attika. Ἑλευσίνιος, ἱα, ιον. eleusinisch.
 ἑλεφαντιστής, οῦ, ὁ. der Elephantenwärter, oder Jäger.
 ἐλέφας, αὐτος, ὁ. der Elephant, das Elfenbein.
 Ἑλικών, ὤνος, ὁ. Helī-kon. e. Berg in Böotien.
 ἐλκύω u. ἔλκω. ziehen, trinken, saugen.
 Ἑλλάς, ἄδος, ἡ. Grie-chenland.
 Ἑλλη, ης. n. pr. Helle.
 Ἑλλην, ηνος. n. pr. Hel-len. 2) der Griechen, Hel-lēne.
 Ἑλλήσποντος, ου. der Hellespont, eine Meerenge zwischen dem aegaei-schen Meere u. dem Pro-ponis. (die Straſse der Dardanellen.)
 ἐλλιπής, ὁ, ἡ. mangelhaft.
 ἐλ-λοχάω. ὤ. belauschen, nachstellen.
 ἑλος, εος. τό. der Sumpf.
 ἐλπίζω. hoffen.
 ἐλπís, ίδος, ἡ. die Hoff-nung.
 ἑλυμος, ου, ὁ. die italie-nische Hirse.
 ἐλώδης, εος, ὁ, ἡ. sumpfig.
 ἐμαυτοῦ, ἡς. meiner.
 ἐμαυτῶ, ἡ. mir. ἐμαυτῶν, ἡν. mich.

- ἐμ-βαίνω. hineingehn, einherschreiten.
 ἐμ-βάλλω. hinein-werfen-stecken, beybringen, mit etwas anfüllen, (von einem Flusse) sich ergießen.
 ἐμ-βιόω, ὤ. Gr. wo leben.
 ἐμβολή, ἥς, ἡ. der Einfall.
 ἐμβρόντητος, ου, ὅ, ἡ. (attonitus) vom Donner getroffen. betäubt, stupid. (Bey Wieland: donnerschlächtig.)
 ἐμ-βροχίζω in das Netz treiben, verstricken.
 ἐμ-βυθίζω in die Tiefe, in den Schlund versenken.
 ἐμμανής, έος, ὅ, ἡ. rasend.
 ἐμμελής, έος, ὅ, ἡ. (μέλος) melodisch. adv. ἐμμελῶς. artig, sinnreich.
 ἐμμετρος, ὅ, ἡ. (μέτρον) metrisch abgemessen, in Versen.
 ἐμός, ἡ, ὅν. meiner, e, es. τὰ ἐμά. das Meinige.
 ἐμπαθής, έος, ὅ, ἡ. (πάσχω, παθών) bewegt, gerührt. ἐμπαθέστερον διατίθασθαι. gerührt werden.
 ἐμ-παλιν. rückwärts, umgekehrt.
 Ἐμπεδοκλής, έος. n. pr. Empedocles.
 ἐμ-πίμπλημι Gr. c. genit. anfüllen.
 ἐμ-πίπρημι u. ἐμπίμπρημι. Gr. anzünden.
 ἐμ-πίπτω. Gr. hineinfallen, hineingerathen.
 ἐμ-πλέω. Gr. auf etwas
- (einem Schiffe, Nachen, Bret) fahren.
 ἐμ-πλήθω. anfüllen.
 ἐμ-ποδίζω. die Füße verwickeln, hindern.
 ἐμ-ποιέω, ὤ. hineinethun, einflößen, auf etwas anbringen. νάρκην. Erstarrung verursachen. μανίαν. mit Wahnsinn erfüllen.
 ἐμ-πορεύομαι. Handelsreisen thun.
 ἐμπορία, ας, ἡ. der Handel, Kaufmannschaft.
 ἐμπορίον, ου, τό. der Handelsplatz.
 ἐμπορος, ου, ὅ. der Kaufmann.
 ἐμ-πρήθω. anzünden.
 ἐμπροσθεν. vorn auf der Brust.
 ἐμπρόςθιος, ὅ, ἡ. der vordere. πόδες ἐμπρόςθιοι. die Vorderfüße.
 ἐμ-πτύω. auf etwas spucken.
 ἐμ-Φράσσω. versperren.
 ἐμΦρων, ουος, ὅ, ἡ. (Φρήν) bey Verstand, verständig.
 ἐμφυτος, ὅ, ἡ. (Φύω) angeboren, eingimpft. was einem zur andern Natur geworden ist.
 ἐν. c. lat. in, bey, auf ἐν ᾧδου (οἴκῳ). in der Unterwelt.
 ἐναγώνιος, ὅ, ἡ. (ἄγών) zum Kampfe gehörig, kriegerisch.
 ἐν-αλλάττω. verwandeln, vertauschen.
 ἐν-άλλομαι. Gr. hinein-springen.
 ἐν-αντίος, ία, ίον. entgegengesetzt, auf der vordern Seite. ὁ ἐναντίος. der Gegner, Feind. adv.

- ἐναντίως. auf der andern Seite.
- ἐναπε-λείπω. in etwas zurücklassen.
- ἐν-άπτω. anfügen.
- ἐν-αρμόζω. einsetzen, einfügen.
- ἐν-αύω. anzünden.
- ἐνδεής, εὐς, ὁ, ἡ. bedürftig.
- ἐν-δείκνυμι. Gr. darthun, beweisen.
- ἐν-δέκατος, ἡ, οὐ. der eilfte. ἐνδέκατον. eilftens.
- ἐν-δέω. in an etwas binden, fesseln, einfassen.
- ἐνδεῶς. mangelhaft. ἐνδεῶς ἔχει. es ist Mangel da.
- ἐν-διατρίβω. an einem Orte verweilen.
- ἐν-δίδωμι. einen Ton an-geben, anstimmen.
- ἐνδοξος, ὁ, ἡ. (δόξα) be-ruhmt.
- ἐνδοσις, εως, ἡ. die Ein-
händigung, Uebergabe.
- ἐν-δύω, oder ἐν-δύνω. Gr. anziehen. ἐνδύεσθαι. sich anziehen.
- ἐν-έδρα, ας, ἡ. der Hin-
terhalt, die Lauer.
- ἐν-εῖμι. darinne seyn. ἐνι st. ἐνέστι. es ist mög-
lich. ὡς ἐνι μάλιστα. so
viel möglich.
- ἐνεκα. c. genitivo. wegen.
- ἐνέργεια, ας, ἡ. die Thä-
tigkeit, Wirksamkeit.
- ἐνεργέω, ὦ. betreiben,
thun.
- Ἐνετοί, ων. Veneter, ein
Volk des obern Italiens.
- ἐν-έχω. Gr. in etwas fest-
halten.
- ἐνθα, wo. da. (in Bezie-
hung auf Orts- und Zeit-
bestimmungen.) dann.
- ἐνθαῶζω — ομαι. von ei-
ner Gottheit erfüllt seyn,
schwärmen, in Begeiste-
rung rasen.
- ἐνθουσιαστικὸς, ἡ, ὁ. v.
begeistert.
- ἐνθουσιᾶω, ὦ. schwär-
men, begeistert seyn.
- ἐνθυμέομαι, οὔμαι (θυ-
μός) überlegen, beherzi-
gen.
- ἐνθύμιος, ὁ, ἡ. was man
bedenkt, überlegt. ἐνθύ-
μιον ποιεῖσθαι überlegen.
(Oft von Gedanken die
sich plötzlich darbieten.)
- ἐνι st. ἐνέστι. S. ἐνεκα.
- ἐνιαύσιος, ὁ, ἡ. jährlich.
- ἐνιαυτός, οὔ, ὁ. das Jahr.
- ἐπί, κατ' ἐνιαυτόν. jähr-
lich.
- ἐνιοί, ίαι, ια. einige.
- ἐνίοτε. bisweilen.
- Ἐννα, ης. Enna. St. in
Sicilien.
- ἐννατος, ἡ, οὐ. der neunte.
- ἐννέα. neun.
- ἐννεήκοντα. neunzig.
- ἐννοια, ας, ἡ. der Ge-
danke.
- ἐν-οικέω, ὦ. bewohnen.
- ἐνοπλος. bewaffnet.
- ἐν-οράω, ὦ. in- auf et-
was sehen.
- ἐν-οχλέω, ὦ. belästigen,
beängstigen.
- ἐν-ράπτω. einnähen.
- ἐν-σείω. gegen etwas sto-
ssen.
- ἐνταῦθα. daselbst, da.
- ἐν-τείνω. Gr. ausspan-
nen. χορδάς. Saiten auf-
ziehen. πληγὰς. Schläge
geben, zuzählen.
- ἐν-τέλλω. — ομαι. auf-
tragen, befehlen.
- ἐνταῦθεν. von da, daher.
- ἐν-τίθημι. hinein-legen

- setzen, mittheilen, einschiffen.
- ἐντιμος, ό, ή. (τιμή) gelehrt, geschätzt.
- ἐντολή, ής, ή. der Auftrag.
- ἐντονος, ό, ή. (τείνω) angespannt, angestrengt, kräftig.
- ἐντός. innerhalb. ή ἐντός θάλασσα. das Mittelmeer.
- ἐν-τρέχω. Gr. hineinlaufen.
- ἐν-τρίβω. einreiben. (χρώματα) schminken.
- ἐν-τυγχάνω. (τεύχω) Gr. auf etwas stoßen, begegnen.
- ἐνύπνιον, ου, τό. (ύπνος) der Traum.
- ἐξ. S. ἐκ.
- ἐξ-αγορεύω. ausschwatzen, bekannt machen.
- ἐξ-αγριόω, ώ. wild machen, reizen. —ομαι. wild seyn.
- ἐξ-αίρέω, ώ. Gr. herausweg nehmen, (der Gefahr entziehen, retten.) zerstoren.
- ἐξ-αίρω. in die Höhe heben. wegschaffen.
- ἐξ-αίσιος, ό, ή. sehr groß, übermächtig.
- ἐξ-αίτέω, ώ. —εομαι, οὔμαι. fordern, verlangen.
- ἐξ-αίφνης, plötzlich, in der Geschwindigkeit.
- ἐξ-ακίς-χίλιοι, αι, α. sechstaussend.
- ἐξ-αλλάττω. —ομαι, c. genitivo. verändern, abweichen. ἐξηλλαγμένος. sonderbar.
- ἐξ-αμαρτάνω. Gr. fehlen. περί τινα. sich an einem vergehen, ihn beleidigen.
- ἐξ-ανθίσω, ώ. hervorblühen, sich auf der Oberfläche zeigen.
- ἐξ-αν-ίστημι. aufstellen. ἐξ-ανέστην. ich stand auf.
- ἐξ-απατάω, ώ. hintergehen, betrügen.
- ἐξ-απινάίω. plötzlich.
- ἐξ-άπους, ποδος, ό, ή. (ἑξ, ποῦς) sechsstufig.
- ἐξ-άπτω. anbinden, anfügen. 2) anzünden.
- ἐξ-αρτάω, ώ. aufhängen. —άομαι, ώμαι. herab an etwas hängen.
- ἐξ-αρχή. anfänglich.
- ἐξ-εγείρω. Gr. aufwecken.
- ἐξ-εσιμι. herausgehen.
- ἐξ-εμέω, ώ. ausspeyen.
- ἐξ-επίτηδες. absichtlich, vorsätzlich, mit Fleiß.
- ἐξ-εργάζομαι. bearbeiten, ausbilden, vollenden.
- ἐξ-ερσύγω. ausspeyen, ausgießen —ομαι. sich ergießen.
- ἐξ-έρχομαι. Gr. herausgehen - kommen, aus einem Zustande heraustreten.
- ἐξεστί. es ist erlaubt, man kann. οὐκ ἐξήν. es war nicht erlaubt.
- ἐξ-ετάζω. prüfen. —ομαι. sich zeigen.
- ἐξ-έτασις, σως, ή. die Untersuchung, Prüfung, Musterung.
- ἐξ-ευρίσκω. auffinden, erfinden.
- ἐξ-ήκοντα. sechzig.
- ἐξ-ηγέομαι, οὔμαι. erzählen, erklären.
- ἐξ-ημερόω, ώ. der Wild-

- heit entreißen, cultiviren.
- ἐξῆς. hernach, nach der Reihe. ἡ ἐξῆς ἡμέρα. der folgende Tag. ἐξῆς καὶ σθαι. zunächst an etwas gränzen.
- ἐξ-ίπταμαι. (Gr. in πέτομαι) davon fliegen.
- ἐξίτητόν. wo man ausgehn kann. οὐδενί. niemand kann ausgehn.
- ἐξ-ουέλλω. in etwas gerathen, verfallen.
- ἐξ-ομοιόω, ὦ. gleichmachen. —ομαι. gleichseyn.
- ἐξ-ονειδίζω. schmähen, verspotten.
- ἐξ-ορθόω, ὦ. aufrichten. πόλιν. den Staat verbessern.
- ἐξ-ορκίζω, durch einen Eid verpflichten.
- ἐξ-ορύπτω. ausgraben.
- ἐξ-ορχέομαι, οὐμαί. sich zum Tanzen erheben.
- ἐξ-οστρακίζω. durch das Scherbengericht verbannen, verstossen.
- ἐξουσία, ας, ἡ. die Macht.
- ἐξ-υμνέω, ὦ. preisen, besingen.
- ἐξω. außerhalb. ἐξω βέλους. außer dem Bereiche der Geschosse, schußfrey. τὰ ἐξω. von aussen.
- ἐξωθεν. außerhalb, auswendig, von aussen her.
- ἐοικα. S. εἶκω.
- ἐορτή, ῆς, ἡ. das Fest.
- ἐπ-αγγέλλω. melden, verkündigen. —ομαι. versprechen.
- ἐπάγγελμα, ατος, τό. das Versprechen.
- ἐπ-άγω. herbeyführen, herzuweisen.
- ἐπ-αθλον, ου, τό. der Preis.
- ἐπ-αινέω, ὦ. fut. ἐπαινέσομαι. loben, billigen.
- ἐπ-αίρω. hinaufziehen, erheben, stolz machen. —ομαι. stolz seyn.
- ἐπ-ακολουθέω, ὦ. nachfolgen.
- ἐπαίτος, ου, ό, ἡ. (ἀγω) herbeygeführt, fremd.
- ἐπ-αλείθω. einsalben, bestreichen.
- ἐπάλληλος, ό, ἡ. gedrängt, häufig.
- ἐπαλξίς, εως, ἡ. die Schutzwehr, Zinne der Mauer.
- ἐπ-αμάομαι, ὦμαι. darauf sammeln, aufschütten.
- Ἐπαμεινώνδας, ου, u. pr. Epaminondas.
- ἐπανα-βαίνω. Gr. besteigen.
- ἐπάν-σιμι. zurückkehren.
- ἐπαν-έρχομαι. (Gr. in ἔρχομαι.) um-zurückkehren.
- ἐπαν-ήκω. zurückkehren.
- ἐπ-ανθέω, ὦ. auf etwas blühen, wachsen.
- ἐπ-αράομαι, ὦμαι. c. dativo. Verwünschungen gegen einen austossen.
- ἐπ-άρδω u. -αρδαύω. bewässern.
- ἐπ-αρκέω, ὦ. helfen.
- ἐπ-άρχω. c. genitivo. beherrschen.
- ἐπ-αφίημι. Gr. auf einen loslassen, hetzen.
- ἐπεί. als, nachdem.
- ἐπείγω. antreiben. —ομαι. eilen.
- ἐπειδάν. c. conjunct. wenn, nachdem, so bald als.

ἐπειδὴ. als, nachdem, wann.

ἐπ-εἰμι. c. *dativo*. auf einen zugehn, anrücken, herankommen, nahen.

ἐπεις-έρχομαι. Gr. c. *dativo*. auf etwas eindringen.

ἐπειτα. hernach, darauf.

ἐπεν-δύνω. darüber anziehen.

ἐπ-έρστος. liebenswürdig.

ἐπ-ερεῖδω. auf etwas stützen.

ἐπ-έρχομαι. Gr. dazu kommen, anrücken, eindringen, auf einen losgehn. ἐπί τι. besuchen, durchwandern.

ἐπ-ευθύνω. lenken.

ἐπί. c. *genit.* vor, in Gegenwart, auf (bey der Frage wo?), zur Zeit.

ἐπὶ Ἀττος. unter der Regierung des Atys. c. *dativ.* wegen, auf, bey, über. für. ἐπὶ κλοπῇ. wegen Diebstahls. ἐπὶ τέλει τοῦ βίου. gegen das Ende des Lebens. ἐπὶ ὠφελείᾳ. zum Nutzen. ἐπὶ μισθῷ. für Lohn. ἐπ' ἐμοί, ἐφ' ἡμῖν ἐστί. es steht in meiner, unserer Gewalt.

ἐπὶ πᾶσι. nach, aufer allem. — c. *accus.* gegen, über, zu, auf (bey der Frage wohin?), für. ἐπὶ σκοπόν. nach einem Ziele. ἐπὶ κεφαλῇ, über Hals über Kopf. ἐπὶ πολὺ u. ἐπὶ πλεῖον. vorzüglich. ἐπὶ μικρόν u. ἐπὶ ὀλίγον. ein wenig. ἐπὶ εὐιαυτόν. jährlich. ἐπὶ τρεῖς ὥρας. drey Stunden

lang. ἐπὶ τοῦτο. in dieser Absicht.

ἐπι-βαίνω. *cum genitivo*. Gr. besteigen, betreten.

ἐπι-βάλλω. Gr. auf etwas werfen.

ἐπι-βοάω, ω. zurufen. ἐπιβοάομαι, ὦμαι. zu sich rufen, um Hülfe rufen.

ἐπι-βουλεύω. Ränke schmieden, betrügen, nachstellen.

ἐπιβουλή, ἥς, ἡ. die List, Nachstellung.

ἐπίβουλος, ὁ, ἡ. heimtückisch, hinterlistig.

ἐπι-γασάω, ᾧ. c. *dativo*. verlachen, spotten.

ἐπι-γινώσκω. Gr. erkennen.

ἐπι-γράφω. darauf schreiben, eine Aufschrift machen, umschreiben, umfassen.

ἐπι-δακρύω. über etwas weinen.

ἐπι-δείκνυμι. Gr. zeigen, machen (*reddere*), seine Probe ablegen. — υμαι. (von Virtuosen) sich hören lassen, von sich geben.

ἐπι-δέχομαι. aufnehmen, zulassen.

ἐπιδημέω, ᾧ. als ein Fremder an einem Orte ankommen, wohnen.

ἐπι-δίδωμι. geben, überlassen.

ἐπι-διώκω. verfolgen.

ἐπίδοξος, ὁ, ἡ. (*δόξα*) c. *infin.* einer der die Meinung erregt, daß er etwas thun werde. ἐπίδοξος ἦν τύπειν. er schien schlagen zu wollen.

ἐπίδοσις, εως, ἡ. der Zuwachs, die Zugabe.

- ἐπισεινής, έος, ό, ή. mä-
lsig, vernünftig.
- ἐπισικῶς. nachgebend,
willig.
- ἐπι-ζητέω, ὤ. aufsuchen.
- ἐπίθεμα, ατος, τό. (θέω,
τίθημι) der Deckel.
- ἐπι-θλίβω. auf etwas
drücken.
- ἐπιθυμέω, ὤ. (θυμός)
Neigung zu etwas haben,
wünschen.
- ἐπιθυμία, ας, ή. der
Wunsch, die Sehnsucht,
Begierde.
- ἐπι-καλέω, ὤ. einen Bey-
nahmen geben. — έομαι,
οὔμαι. zu Hülfe rufen.
- ἐπι-καλύπτω. bedecken.
- ἐπί-κειμαι. Gr. darauf-
daneben - liegen, angrän-
zen.
- ἐπι-κηρυκεία, ας, ή. die
Unterhandlung (durch
Herolde und Boten).
- ἐπι-κίνδυνος, ό, ή. ge-
fährvoll.
- ἐπι-κλύζω. überschwem-
men.
- ἐπίκλυστος, ό, ή. be-
feuchtet, bespült.
- ἐπι-κλώθω. spinnen, zu-
theilen (von den Par-
zen).
- ἐπι-κοσμέω, ὤ. schmü-
cken.
- Ἐπίκουρος, ου. n. pr.
Epikúrus.
- ἐπι-κροτέω, ὤ. Geräusch
zu etwas machen, klat-
schen.
- ἐπι-λαμβάνω. Gr. noch
dazu nehmen, bey etwas
fassen.
- ἐπι-λάμπω. leuchten,
scheinen.
- ἐπι-λανθάνομαι und
-λήθομαι. fut. -λήσομαι.
c. genit. vergessen.
- ἐπι-λέγομαι. lesen.
- ἐπιλείπω, ψω. nachlas-
sen, aufhören, fehlen.
- ἐπι-λήθομαι. u. -λαν-
θάνομαι. vergessen. perf.
ἐπιέλησμαι.
- ἐπιμέλεια, ας, ή. die
Sorge, Sorgfalt. ἐπιμέ-
λειαν ποιεῖσθαι u. εἶχειν.
Sorge tragen.
- ἐπι-μελέομαι, -οὔμαι.
sorgen.
- ἐπιμελής, έος, ό, ή.
adv. ἐπιμελῶς. sorgfältig.
- ἐπιμελητής, οὔ, ό. der
Besorger, Verwalter.
- ἐπι-μέμφομαι. tadeln,
Vorwürfe machen.
- ἐπι-μηχανάομαι, ὤμαι.
c. dativo. einen Anschlag
gegen einen im Sinne ha-
ben, auf etwas sinnen.
- ἐπιμιξία, ας, ή. der Ver-
kehr.
- ἐπι-νεύω. zunicken, her-
absinken, sich neigen.
- ἐπινίκιος, ό, ή. (νίκη)
zum Siege gehörig. ὕμνος.
ein Siegeslied.
- ἐπι-νοέω, ὤ. auf etwas
verfallen, aussinnen.
- ἐπίορκος, ό, ή. mein-
eidig. ἐπίορκον ὀμόσαι. ei-
nen Meineid schwören.
- ἐπι-πάττω u. -πάσσω.
ausstreuen.
- ἐπίπεδος, ό, ή. eben.
- ἐπι-πέμπω. hinzusen-
den, zuschicken.
- ἐπι-πηδάω, ὤ. darauf
springen.
- ἐπιπλέον. noch weiter,
genauer.
- ἐπι-πλήσσω. Gr. tadeln,
schelten.
- ἐπι-πνέω. Gr. über et-

- was hinwehen. anwehen. οἱ ἄνεμοι ἐπέπυσον. die Winde erhoben sich. ἐπί-πονος, ὁ, ἡ. *adv.* ἐπικόνως. mühselig, mit Arbeit.
- ἐπι-πορπάω, ὦ. mit einer Schnalle befestigen, umhängen.
- ἐπιρ-ρέω. *Gr.* hinzustömen.
- ἐπιρ-ρίπτω. hineinwerfen.
- ἐπίρ-ροια, ας, ἡ. der Zufluß.
- ἐπίσημος, ὁ, ἡ. (σῆμα) ausgezeichnet.
- ἐπίσης. zu gleichen Theilen. gleich, eben so wie. *c. dativo.*
- ἐπι-σιέπτομαι. betrachten, besuchen.
- ἐπι-σκιάζω. beschatten, verdunkeln.
- ἐπι-σκοπέω, ὦ. besehen, besichtigen.
- ἐπίσταμαι. *Gr. fut.* ἐπιστήσομαι. wissen.
- ἐπί-στασις, εως, ἡ. das Verweilen, Stillstehn.
- ἐπιστατέω, ὦ. Vorsteher seyn, einem Geschäfte vorstehn, es leiten.
- ἐπιστάτης, ου, ὁ. der Vorsteher, Aufseher.
- ἐπι-στέλλω. Briefe schreiben, einem etwas auftragen.
- ἐπιστήμη, ης, ἡ. die Wissenschaft.
- ἐπιστολή, ῆς, ἡ. der Brief.
- ἐπι-στομίζω. Zaum und Gebiß anlegen, bändigen.
- ἐπι-στρέφω. umwenden. —ομαι. sich umwenden.
- ἐπι-σφάζω, u. σφάττω. schlachten, tödten.
- ἐπι-σφίγγω. die Saiten eines Instruments scharf anziehen.
- ἐπι-σφραγίζω—ομαι. besiegeln, bekräftigen.
- ἐπι-ταράττω. stören, beunruhigen.
- ἐπι-τάττω und -τάσσω, befehlen.
- ἐπι-τελέω, ὦ. vollbringen.
- ἐπιτερπής, έος, ὁ, ἡ. erfreuend.
- ἐπιτήδεσις, εία, σιον, auch ἐπιτήδειος, ὁ, ἡ. nöthig, erforderlich. ὁ ἐπιτήδειος. der Bekannte, Freund. τὰ ἐπιτήδεια. die Bedürfnisse des Lebens.
- ἐπιτήδευμα, ατος, τό. die Lebensordnung, Lebensweise, Beschäftigung.
- ἐπιτηδεύω. sich mit etwas beschäftigen, etwas treiben, üben, sich bemühen.
- ἐπι-τηρέω, ὦ. beobachten, abpassen.
- ἐπι-τίθημι. auf etwas setzen, aufsetzen, vorsetzen. τέλος ἐπιτιθέναι τῇ ἀρχῇ. den gemachten Anfang glücklich vollenden. —εμαι. angreifen.
- ἐπι-τιμάω, ὦ. *cum dativo.* Vorwürfe machen, schelten, tadeln.
- ἐπίτιμος, ὁ, ἡ. (τιμή) geehrt, ehrenvoll.
- ἐπιτόπολυ. (ἐπὶ τὸ πολὺ.) meistentheils.
- ἐπιτρεπτέον. zu überlassen. ἐστί. man muß überlassen.

- ἐπι-τρέπω. anvertrauen, befehlen.
 ἐπι-τρέχω. Gr. herbeylaufen, angreifen. (von Truppen) überziehen.
 ἐπι-τρίβω. zu Grunde richten, vernichten.
 ἐπιφάνεια, ας, ἡ. (φαίνω) die Oberfläche, Ansehn, Ruhm.
 ἐπιφανής, έος, ό, ἡ. adverb. ἐπιφανώς. ausgezeichnet, glorreich, herrlich.
 ἐπι-φλέγω. anbrennen.
 ἐπι-φορέω, ώ. zutragen.
 ἐπιφωνέω, ώ. (φωνή) anrufen.
 ἐπιχειρέω, ώ. (χείρ) Hand anlegen, unternehmen.
 ἐπι-χέω. Gr. auf etwas gießen.
 ἐπιχώριος, ία, ίον. (χώρ) einheimisch.
 ἐπι-ψάύω. cum genit. berühren.
 ἐποίκιλον, ου, τό. das Landhaus: ἐποίκια. Dörfer.
 ἐπομαι. Gr. folgen.
 ἐπομβρία, ας, ἡ. Regen, Regenwetter.
 ἐπ-ομβρος, ό, ἡ. regnig, zum Regen geneigt.
 ἐπ-όμνυμι. Gr. zu etwas schwören.
 ἐπ-ονείδιστος, ό, ἡ. (όνειδος) tadelnswerth. ἐπονείδιστως. auf eine schimpfliche Weise.
 ἐπος, εος, τό. das Wort.
 ἐποψ, οπος, ό. der Wie-
 dehopf.
 ἐπτά. sieben.
 ἐπτακαιδέκα. siebzehn.
 ἐπτακαιδέκα πηχυς. siebzehn Ellen lang.
- ἐπ-ωάζω, brüten.
 ἐπώνυμος, ό, ἡ. (ὄνομα) dem Namen angemessen.
 ἐρανιστής, ου, ό. der seinen Theil zu einem Pikenik giebt.
 ἐραστής, ου, ό. der Liebhaber.
 Ἐρατώ, ους. Eräto. n. pr. einer Muse.
 ἐράω, ώ. — ομαι. c. genit. lieben. ἀδυνάτων ἐράν. nach etwas unmöglichem trachten.
 ἐργάζομαι. bewirken, thun, machen, beschäftigt seyn.
 ἐργαλείον, ου, τό. das Werkzeug.
 Ἐργάνη, ης, ἡ. Beynahme der Minerva, die Künstlerin.
 ἐργασία, ας, ἡ. die Arbeit, Handthierung.
 ἐργαστήριον, ου, τό. die Werkstätte. τῆς μαντικῆς. eine Orakel-Fabrik.
 ἐργάτης, ου, ό. der Arbeiter.
 ἐργον, ου, τό. das Werk, Geschäft, die Wirkung.
 ἐργώδης, εος, ό, ἡ. mühselig, beschwerlich.
 ἐρέα, ας, ἡ. die Wolle.
 ἐρεβώδης, εος, ό, ἡ. finster.
 ἐρετμός, ου, ό. das Ruder.
 ἐρευνάω. durchsuchen.
 Ἐρεχθίδης, ίδος. erechtheisch, vom Erechtheus.
 ἐρέω, ώ. Gr. sagen. τὰ σιγημένα. das obengesagte.
 ἐρημος, ό, ἡ. wüst, beraubt. ἡ ἔρημος. die Wüste, Einöde.
 ἐρίζω. streiten. τινὶ περί

- τινος, mit jemand über etwas einen Wettstreit anfangen.
- Ἐρινύς, ὄος, ἡ. die Erinny's, Furie.
- ἔριον, οὐ, τό. die Wolle.
- ἔρις, ἰδος, ἡ. der Zwist, Wettstreit.
- ἔριφος, οὐ, ὁ. das Böckchen.
- Ἐριχθόνιος, οὐ. n. pr. Erichthonius.
- ἔρκος, εὖος, τό. der Verschluss, ein verzaunter Ort, das Netz.
- Ἐρκύνιοι δρυμοί. der hercynische Wald in Deutschland.
- ἐρματίζω. belasten, mit einem Ballast versehen.
- Ἑρμῆς, οὐ. n. pr. Hermes, Mercur. 2) eine Herme.
- ἐρομαι. Gr. fragen.
- ἐρύζω. schleichen.
- Ἐρυθρίη, ἡς. Erythia, eine Insel im gaditanischen Meerbusen.
- ἐρυθρίω, ὤ. erröthen.
- ἐρυθρός, ἄ, ὄν. roth.
- ἐρυμα, ατος, τό. der Schutz, Befestigung.
- Ἐρυμάντιος, οὐ. erymanthisch, vom Erymanthos, einem Gebirge in Arkadien.
- Ἐρυξ, ὕκος, n. pr. Eryx, Stadt in Sicilien.
- ἐρχομαι. Gr. gehen, kommen. εἰς ἔριν τινί. einen Wettstreit mit jemanden anfangen.
- ἔρωδιός, οὐ, ὁ. der Reiher.
- ἔρως, ωτος, ὁ. die Liebe.
- Ἐρως, als n. pr. der Gott der Liebe, Eros, Cupido.
- ἔρωτάω, ὤ. fragen.
- ἔρώτημα, ατος, τό. die Frage.
- ἔρωτικός, ἡ, ὄν. verliebt.
- ἔς. S. εἰς.
- ἔς τε. bis.
- ἔς-βάλλω. Gr. hineinwerfen, sich ergießen.
- ἔς-δέχομαι. aufnehmen.
- ἔσθίω, ὤ. perf. pass. ἤσθημαι. bekleiden.
- ἔσθῆς, ἤτος, ἡ, die Kleidung.
- ἔσθιω. Gr. essen.
- ἔσθλος, ἡ, ὄν. gut, brav.
- ἔσπερα, ας, ἡ. der Abend.
- ἔσπεριος, ἰα, ἰον. abendlich, gegen Abend gelegen. ἡ ἔσπερια, ας. der Abend.
- ἔστράω, ὤ. speisen, bewirtheten. γάμους. eine Hochzeit ausrichten. — ἄομαι, ὤμαι. essen, schmausen.
- ἔσχατιά, ἄς, ἡ. ein Stück Land an der Grenze, Gegend an Bergen, ein Landgut.
- ἔσχατος, ἡ, οὐ. das letzte, äußerste.
- ἔσω. innerhalb.
- ἔταῖρος, οὐ, ὁ. der Freund.
- ἔτερος, α, οὐ. der eine (von zweyen), der andre.
- ἑτέρως. auf eine andre, entgegengesetzte Weise.
- ἑτήσιος, ὁ, ἡ. jährlich. οἱ ἑτήσιοι ἄνεμοι, und οἱ ἑτησῖαι, ὤν. die Etesien, erfrischende Nordwinde auf dem Archipelagus.
- ἔτι. noch. überdies. οὐκ ἔτι. nicht mehr.
- ἔτοιμος, ὁ, ἡ. bereit, fertig.
- ἔτος, εὖος, τό. das Jahr. κατ' ἔτος. jährlich.

Ἑτροῦσκοι, ων. Etruscer, ein Volk in Italien.	εὐεργέτης, ου, ὁ. der Wohlthäter.
εὖ, wohl, gut. εὖ φερεῖν. mit Anstand tragen. εὖ μάλα. gar sehr. εὖ γε. schön! εὖ γε ποιεῖς. du thust wohl.	εὐερυής, έος, ὁ, ἡ. blühend, wohlgenährt.
Εὐαγόρας, ου. n. pr. Euagoras.	εὐετηρία, ας, ἡ. das gesegnete Jahr, die gute Ernte.
εὐβοτος, ὁ, ἡ. (βάσκειν) weidereich.	εὐήθης, εος, ὁ, ἡ. (ἡθός) einfältig.
εὐγένεια, ας, ἡ. edle Abkunft, edler Sinn.	εὐημερέω. ὤ. (ἡμέρα) einen glücklichen, glorreichen Tag haben, Beyfall einernten, gefeyert werden.
εὐγενής, νέος, ὁ, ἡ. von edler Abkunft, edel.	Εὐήρης, εος. n. pr. Eueres.
εὐγνώμων, ονος, ὁ, ἡ. wohlgesinnt, billig.	εὐθαρσής, έος, ὁ, ἡ. (θάρος) kühn.
εὐδαιμονέω, ὤ. glücklich seyn.	εὐθεια, ας, ἡ. die gerade Linie. ἐπ' εὐθείας. gerade aus.
εὐδαιμονία, ας, ἡ. die Glückseligkeit.	εὐθετέω, ὤ. in Ordnung setzen.
εὐδαιμονίζω. glücklich preisen.	εὐθετος, ὁ, ἡ. passend, geschickt. εὐθετός. wohlangelegt.
εὐδαιμόνως. glückselig.	εὐθέως. sogleich, auf der Stelle.
εὐδαίμων, ονος, ὁ, ἡ. glücklich.	εὐθηνία, ας, ἡ. die Fruchtbarkeit, Ueberflufs.
εὐδανδρος, ὁ, ἡ. reich an Bäumen.	εὐθυμος, ὁ, ἡ. (θυμός) wohlgesinnt, wohlgemuth, heiter, standhaft.
εὐδηλος, ὁ, ἡ. offenbar.	εὐθύς. sogleich.
εὐδία, ας, ἡ. der reine, heitre Himmel. gutes Wetter, Meeresstille, Ruhe.	εὐκαιρος, ὁ, ἡ. (καιρός) passend, wohlgelegen. εὐκαιρότατα. auf das günstigste.
εὐδοκιμέω, ὤ. Beyfall finden, Ruhm einernten.	εὐκαμπής, έος, ὁ, ἡ. (κάμπω) schön gekrümmt, gebogen.
εὐδόκιμος, ὁ, ἡ. gelobt, berühmt, angesehen.	εὐκαρπία, ας, ἡ. (καρπός) die Fruchtbarkeit.
εὐείμων, ονος, ὁ, ἡ. (εἶμα) wohlgekleidet.	εὐκαρπος, ὁ, ἡ. fruchtbar.
εὐέλαιος, ὁ, ἡ. (ἐλαία) reich an Oelbäumen u. Oel.	εὐκινησία, ας, ἡ. (κινέω) die Leichtigkeit, Behendigkeit.
εὐελπিস, ιδος, ὁ, ἡ. hoffnungsvoll.	
εὐεργασία, ας, ἡ. die Wohlthätigkeit.	
εὐεργετέω, ὤ. Wohlthaten erzeigen.	

- εὐκίνητος, ὁ, ἡ. leicht, beweglich.
 εὐκλεής, ἑός, ὁ, ἡ. (κλέος) ruhmvoll.
 εὐκλεία, ας, ἡ. der Ruhm.
 Εὐκλείδης, οὐ. n. pr. Euklides
 εὐκόλος, ὁ, ἡ. *adv.* εὐκόλως. leicht, bequem.
 εὐκρασία, ας, ἡ. gute Temperatur der Luft, gutes Clima.
 εὐλαβέομαι, οὔμαι. scheuen, in Sorgen seyn.
 εὐμεγέθης, εός, ὁ, ἡ. (μέγεθος) groß, ansehnlich.
 εὐμήκης, εός, ὁ, ἡ. (μήκος) lang.
 εὐμορφία, ας, ἡ. (μορφή) die Wohlgestalt.
 εὐνή, ἡς, ἡ. das Lager, Bett.
 εὐνοία, ας, ἡ. das Wohlwollen.
 εὐνομία, ας, ἡ. die gute, gesetzmäßige Verfassung. 2) Eunomia. N. einer Hore.
 εὖνοος u. εὖνους, ὁ, ἡ. wohlgesinnt. τὸ εὖνουν. das Wohlwollen.
 Εὐξεινος πόντος. der Pontus Euxinus. das schwarze Meer.
 εὖοινος, ὁ, ἡ. was guten Wein trägt.
 εὖοσμος, ὁ, ἡ. (ὀσμή) wohlriechend.
 εὐπειθής, ἑός, ὁ, ἡ. *adv.* εὐπειθῶς. gehorsam, folgsam.
 εὐποιέω, ᾧ. wohlthun.
 εὐπορέω, ᾧ. — εὐομαι, οὔμαι. i. *genitivo.* in Ueberfluß haben.
 εὐπορία, ας, ἡ. der Reichtum, Ueberfluß.
- εὐπορος, ὁ, ἡ. wohlhabend.
 εὐπραγία, ας, ἡ. (πράττω) das Glück, der glückliche Erfolg.
 εὐπρέπεια, ας, ἡ. der gute Anstand, Schönheit.
 εὐπρεπής, ἑός, ὁ, ἡ. wohl-anständig, geschmückt.
 εὕρεσις, εως, ἡ. die Erfindung.
 εὕρετής, οὔ, ὁ. der Erfinder.
 εὕρημα, ατος, τό. die Erfindung.
 Εὐριπίδης, οὐ. Euripides. n. pr.
 εὕριπος, οὐ, ὁ. der Euripus, eine Meerenge bey Euböa. 2) ein Canal, der einen Ort umgibt.
 εὕρισκω. Gr. finden, erfinden.
 Εὐρυβιάδης, οὐ. n. pr. Eurybiades.
 Εὐρυδίκη, ης. n. pr. Eurydice.
 εὕρυθμος, ὁ, ἡ. tactmäßig, harmonisch, schicklich.
 εὕρύς, εῖα, ὅ. weit.
 Εὕρυςθεύς, εως. n. pr. Eurystheus.
 εὕρύστομος, ὁ, ἡ. (στόμα) mit weiter Oeffnung, Mündung.
 Εὕρυτος, οὐ. n. pr. Eurytus.
 εὕρυχωρής, ἑός, ὁ, ἡ. viel umfassend, geräumig.
 Εὕρώπη, ης. n. pr. Europa.
 εὕρωτιάω, ᾧ. (εὕρώς) verschimmelt, mit Schimmel überzogen seyn.
 Εὕρώτας, α. Eurötas, Fluß in Lakonien.

εὐσαρκος, ὁ, ἡ. (σάρξ) fleischig.	Εὐφράτης, οὐ, ὁ. Euphrat, Fluß in Asien.
εὐσεβεία, ας, ἡ. die Gottesfurcht, Frömmigkeit.	εὐφύλακτος, ὁ, ἡ. (φυλάττω) wohlbewacht.
εὐσεβής, εὐος, ὁ, ἡ. gottestürchtig, fromm.	εὐφωῶς. gut, bequem.
εὐσειστός, ὁ, ἡ. (σειώ) leicht zu erschüttern, Erdbeben ausgesetzt.	εὐφωύος, ὁ, ἡ. (φωύη) der eine gute Stimme hat.
εὐσημος, ὁ, ἡ. (σῆμα) gut bezeichnet, kenntlich.	εὐχῆ, ἡς, ἡ. das Gelübde, Gebet.
εὐστοχία, ας, ἡ. die Geschicklichkeit (im Treffen), Klugheit.	εὐχομαι. wünschen, beten.
εὐστόχως. glücklich treffend.	εὐχρηστία, ας, ἡ. der Nutzen, Vorthail.
εὐτεννος, ὁ, ἡ. (τέκνον) fruchtbar, glückliche Kinder habend.	εὐωδία. ας, ἡ. der Wohlgeruch.
εὐτέλεια, ας, ἡ. die Sparsamkeit, Einfachheit der Lebensart.	εὐωπίς, ἰδος. schön blickend, mit schönen Augen.
εὐτελής, εὐος, ὁ, ἡ. frugal, ärmlich.	εὐωχέω, ῶ. sättigen. εὐωχέομαι, οὔμαι. sich sättigen, schmausen.
Εὐτέρπη, ης. Euterpe, n. pr. einer Muse.	εὐωχία, ας, ἡ. der Schmaus.
εὐτιθάσσευτος, ὁ, ἡ. (τιθασσεύω) leicht zu zählen.	ἐφ'απτίς, ἰδος, ἡ. das Oberkleid.
εὐτονία, ας, ἡ. die Anstrengung, Festigkeit.	ἐφεξῆς. in der Reihe, nachher, weiterfort. τὸ ἐφεξῆς, weiterhin.
εὐτόνως. mit Kraft.	ἐφ'επομαι. nachfolgen.
εὐτυχέω, ῶ. glücklich seyn.	ἐφ'ηβος, οὐ, ὁ. der mannbare Jüngling.
εὐτύχημα, ατος, τὸ. der Glücksfall.	ἐφ'ήμερος, ὁ, ἡ. (ἡμέρα) was einen Tag währt, für einen Tag ist.
εὐτυχής, εὐος, ὁ, ἡ. adv. εὐτυχῶς. glücklich, von gutem Erfolg.	ἐφικτός, ὁ, ἡ. erreichbar.
εὐτυχία, ἡ. das Glück.	ἐφ'ιππος, ὁ, ἡ. zu Pferde.
εὐϋδρὸς, ὁ, ἡ. wasserreich, gut gewässert.	ἐφ'ίπταμαι. (Gr. in πέταμαι) herbeyfliegen.
εὐϋφής, εὐος, ὁ, ἡ. gut gewebt.	ἐφ'ίστημι. hinzustellen. ἐπέστην. ich trat hinzu, stand dabey.
εὐφορία, ας, ἡ. die Fruchtbarkeit.	ἐφ'οράω, ῶ. auf etwas herabschauen.
εὐφορος, ὁ, ἡ. fruchtbar.	ἐφορος, ὁ. der Aufseher. ἐφοροι. Ephoren. eine obrigkeitliche Würde zu Sparta.

ἔχθρα, ας, ἡ. die Feindschaft.

ἔχθρος, ἄ, ὄν. feindlich. ὁ ἔχθρος. der Feind.

ἐχιδνα, ης, ἡ. die Natter. 2) n. pr. Echidna.

Ἐχινάδες, ων. die Echinaden. Inseln im ägaeischen Meere.

ἐχῖνος, ου, ὁ. der Igel.

Ἐχίων, ονος. n. pr. Echion.

ἔχω. haben. c. infinit. können, wissen. c. adverb. eine gewisse Beschaffenheit haben. εὖ, ὀρθῶς, ἔχει. es ist gut, recht so. συμφώνως ἔχει. es stimmt zusammen. ἡδέως ἔχειν πρὸς τι. freundlich seyn. ἀπρονοήτως ἔχειν τινός. unbekümmert um etwas seyn. mit ὡς u. dem genitiv. (S. ὡς.) ἔχασθαι τινός. sich an jemanden, an etwas halten, angrenzen. (Das partic. ἔχων kann oft durch mit ausgedrückt werden.)

ἔωθεν. von früh an, frühmorgens.

ἔωθινός. morgentlich. ἔξ ἔωθεν. vom Morgen an.

ἔως, ω, ἡ. die Morgenröthe, der Morgen, Orient.

ἕως. bis.

Z.

ζᾶω, ᾧ. Gr. ζῆν. leben. οἱ ζῶντες. die Lebenden.

ζέα, ας, ἡ. der Dinkel, Spelt.

ζεύγνυμι, fut. ζεύξω, Gr. durch das Joch verbinden, anspannen. τὸν Ἐλλήσποντον. eine Brücke

über den Hellespont schlagen, überbrücken.

ζεύγος. σος, τό. das Joch. Gespann.

Ζεῦξις, ιδος. N. eines Mahlers, Zeuxis.

Ζεὺς, Διός, u. Ζηνός. Zeus, Jupiter.

Ζέφυρος, ου, ὁ. der Zephyr, Westwind.

ζεῶ. kochen, siedern.

ζηλορυπέω, ᾧ. eifersüchtig seyn.

ζηλώ, ᾧ. nachahmen, etwas treiben, bewundern.

ζημία, ας, ἡ. der Schaden. eine Strafe.

ζημιόω, ᾧ. züchtigen, strafen.

Ζήνων, ωνος. n. pr. Zeno.

ζητέω, ᾧ. suchen, fragen.

ζητήσεις, εως, ἡ. das Suchen.

Ζήτης, ου. n. pr. Zetes.

ζοφερός, ἄ, ὄν. finster.

ζυγώω, ᾧ. bejochen.

ζωγραφέω, ᾧ. mahlen.

ζώδιον. ου, τό. ein kleines Thier.

ζωή, ἥς, ἡ. das Leben.

ζωογονέω, ᾧ. lebendige Geschöpfe hervorbringen, zeugen. τὰ ζωογονήεντα. lebendig geborne (den Pflanzen entgegengesetzt).

ζωογονία, ας, ἡ. das Erzeugen lebendiger Wesen.

ζῶον. ου, τό. das lebende, beselte Wesen, Thier.

ζῶμα, ατος, τό. und ζωστήρ, ἥρος, ὁ. den Gürtel.

H.

ἡ. oder. (nach dem com-

- par.) als. ἢ . . . ἢ. ent-
weder. oder. (nach
einem Fragesatz) oder et-
wa (an).
ἢ. wahrhaftig. gewiss. 2)
dient wie *num* zur Fra-
ge.
Ἡβη, ἡς. Hebe, die Göt-
tin der Jugend.
ἡγεμῶν, ὄνομ. ὁ. der Füh-
rer, Anführer. 2) N. ei-
nes Fisches.
ἡγεμονίαι, οὐμαί. anfüh-
ren, die erste Stelle be-
haupten, dafür halten,
glauben.
ἩγΗΣΙΛΑΟΣ, ου. n. pr.
Hegesiläus.
ἡδέε. und.
ἡδέως. gern. ἡδέως ἔχειν
πρός τινα. sich freund-
lich betragen.
ἡδῆ. schön, endlich.
ἡδομαι. c. dativ. an etwas
Vergnügen finden, sich
freuen. ἡδονταί σιτούμε-
νοι. sie essen gern.
ἡδονή, ἡς. ἡ. jede Art
sinnlicher Lust, Wollust.
ἡδύς, εἶα. ὕ. süß, ange-
nehm, freundlich.
ἡδύφρωνος, ὁ. ἡ. (φωνή)
süßstönend.
Ἡδωνοί, ὧν. Edöner.
ein Volk in Thrazien.
ἡθός, εὖος, τό. die Sitte,
Handlungsweise, Charak-
ter, Aufenthaltsort.
ἡϊών, ὄνομ. ἡ. das Ufer.
ἡκιστα. am wenigsten,
sehr wenig, gar nicht.
ἦκω. kommen. (im praes.
ich bin gekommen.)
Ἡλεία, ας. Elēa, Provinz
im Peloponnes. Ἡλείοι,
ων Einwohner derselben.
Elēer.
ἡλεκτρον, ου, τό. der
Bernstein.
ἡλικία, ας, ἡ. das Alter.
ἡλικιωτίς, τιδος, ἡ. die
Gespielin.
ἡλίκος, η, ου. was für
einer, wie groß, wie
arg.
ἡλιος, ου, ὁ. die Sonne,
der Tag.
ἡλος, ου, ὁ. der Nagel.
Ἡλύσιον παρδίον. das
Elysium, elysische Ge-
feld.
ἡμέρα, ας, ἡ. der Tag.
μεθ' ἡμέραν. am Tage.
καθ' ἡμέραν. täglich.
ἡμεροδρομέω, ὦ. den
Tag über laufen, Dien-
ste eines Eilboten thun.
ἡμερος, ὁ, ἡ. zahm, mild.
ἡμερότης, τητος, ἡ.
Sanftmuth, Cultur.
ἡμερόω. ὦ. cultiviren, ur-
bar machen, zähmen.
ἡμέρωσις. εως, ἡ. das
Zähmen, Veredlung der
Obstbäume.
ἡμέτερος, α, ου. unser.
ἡμίγυμνος, ὁ, ἡ. halb-
nackt.
ἡμιλιπριαίος, α, ου. ein
halbes Pfund schwer.
ἡμισυς, εἶα, υ. halb, zur
Hälfte.
ἡμιτελής, εὖος, ὁ, ἡ. halb-
vollendet.
ἡμίφλεκτος, ὁ, ἡ. halb-
verbrannt.
ἦν. st. εἰν. wenn.
ἡνία, ας, ἡ. der Zügel.
ἡνία. als.
ἡνιοχος, ου, ὁ. der Waf-
fenführer. ἡνιοχέω, ὦ. len-
ken.
ἡπαρ, ατος, τό. die Le-
ber.
ἡπαίρος, ου, ἡ. das feste

Land, ein Welttheil. 2) die Landschaft Epīrus in Griechenland. ἠπειρώτης, ου. ein Einwohner derselben, Epirote.

Ἥρα, ας. Hera, Juno.

Ἡρακλῆης, έους. Heracles, Hercules.

Ἡρακλέους πόλις. Herakleopolis in Aegypten. ἠρακλειωτίνος, ή, όν. was bey dieser Stadt ist, herakleotisch.

ἠρακλεία λίθος. der Magnet.

Ἡράκλειτος, ου. n. pr. Heraklitus, ein Philosoph (wegen der Tiefe und Dunkelheit seiner Schriften berühmt).

ἠρεμέω, ώ. ruhig seyn, ausruhn.

Ἡριγόνη, ης. n. pr. Eri-gone.

Ἡριδανός, ού. der Fluß Eridānus, oder Padus (Po).

ἠρίον, ου, τό. das Grabmal.

Ἡρόδοτος, ου. n. pr. Herodotus.

ἠρώς, ως, ό. der Heros. (Abkömmling eines Gottes.)

Ἡσιόνη, ης. n. pr. Hesione.

ἡσυχάζω. Ruhe halten.

ἡσυχῇ. ruhig, leise. ἡσυχῇ παίειν. gelinde schlagen, verwunden.

ἡσυχία, ας, ή. die Ruhe. ἡσυχίαν εχειν. sich ruhig verhalten.

ἡττάω, ώ. besiegen.

ἡττων, ονος, ό, ή. kleiner, geringer, weniger. c. genit. unterworfen. ἡττων νόσον. der Krankheit

ausgesetzt. ούχ ἡττονα. eben soviel. ουδέν ἡττον. nichts desto weniger.

Ἡφαιστος, ου. Hephaestus. Vulcan.

Θ.

θάλαμος, ου, ό. das Gemach, Frauenzimmerwohnung.

θάλασσα, ης, ή. das Meer. 2) als n. pr. einer Gottheit.

θαλάσσιος, ό, ή. n. θαλάττιος. auf im-Meere wohnend.

θαλασσοκρατέω, ώ. (κρατέω) auf dem Meere herrschen.

Θάλαια, ας. n. pr. Thalia.

Θαλῆς, ού. n. pr. Thales.

Θαλλίσκος, n. pr. Thalliskus.

θαλλός, ού. ό. der Zweig.

θάλλω. grünen, blühen.

θαμίζω. häufig wohin gehen. ἀστυδς. oft in die Stadt gehn, die Stadt besuchen.

θαμινώς. häufig.

Θαμυρίς, ιδος. n. pr. Thamyris.

θανατηφόρος, ου, ό, ή. den Tod bringend, tödtlich.

θάνατος, ου, ό. der Tod. εις θάνατον. auf den Tod, tödtlich. οί θάνατοι. die Todesfälle.

θανατόω, ώ. tödten.

θάπτω. begraben. (von jeder Art der Leichenbestattung, sie mag durch Beerdigung, oder Verbrennung, oder auf eine andere Weise geschehn.)

- ἁρρέω**, ᾧ. Muth haben.
ἁρρέει, sey gutes Muthes, sey getrost. (bisweilen kann **ἁρρέει**, wie *macte virtute tua*, durch schön! trefflich! ausgedrückt werden.)
ἁρρῶντως, muthig, getrost, ohne Schen.
ἁρσέω, soviel als **ἁρρέω**.
ἁρσος, εος, ους, τό. der Muth. die Dreistigkeit.
ἁσσω u. **ἁττων**, ὁ, ἡ. (comparat. von **ταχύς**.) schneller.
ἁῦμα, ατος, τό. die Bewunderung. **ἁύματος** ἄξιον. bewundernswerth.
ἁυμάζω, sich verwundern, bewundern.
ἁυμάσιος, ία, ιον. bewundernswürdig.
ἁυμαστῶς, bewundernswürdig.
ἑά, ας, ἡ. der Anblick, das Anschauen.
ἑά, ας, ἡ. die Göttin.
ἑάμα, ατος, τό. der Anblick, das Schauspiel. τὰ ἐπὶ τὰ ἑάματα. die sieben Wunder der Welt.
ἑανῶ, οὗς. n. pr. Theāno.
ἑάομαι, ᾧμαι. sehen, schauen.
ἑατροειδής, εος, ὁ, ἡ. wie ein Theater gestaltet.
ἑατρον, ου, τό. der Schauplatz, das Schauspielhaus.
ἑιοδάμας, αντος. n. pr. Thiodāmas.
ἑίος, εία, εῖον. göttlich.
ἑέλω. S. **ἐθέλω**.
ἑμέλιον, ου, τό. die Grundlage.
ἑμίς, ιδος, ἡ. das Recht.
ἑμιστοκλῆς, εους. n. pr. Themistokles.
ἑδοκρίτος, ου. n. pr. Theokritus.
ἑολογία, ας, ἡ. die Kenntniß von Gott und göttlichen Dingen.
ἑόπομπος, ου. n. pr. Theopompus.
ἑός, ου, ὁ. der Gott. ἡ **ἑός**, die Göttin.
ἑράπεινα, ης, ἡ. die Magd, Sclavin.
ἑραπεία, ας, ἡ. die Heilung, Kur, Besorgung.
ἑραπέω, bedienen, aufwarten. τὰς αἰλὰς. an den Höfen aufwarten.
ἑράπων, ουτος, ὁ. der Diener.
ἑρινός, ἡ, ὅν. was im Sommer ist. **ἑμβροί** **ἑρινοί**. Sommerregen.
ἑρμαίνω, wärmen.
ἑέρμη, ης, ἡ. die Hitze.
ἑερμός, ἡ, ὅν. warm, heiß. τὰ **ἑερμότερα**. die wärmern Gegenden.
ἑερμότης, τητος, ἡ. die Hitze.
ἑερμῶδων, ουτος, ein Fluß in Kleinasien.
ἑέρως, εος, τό. der Sommer. τοῦ **ἑερος**. im Sommer.
ἑσμοφόρια, ιων, τὰ. ein Fest der Demeter (Ceres), welches nur von Weibern gefeyert wurde.
ἑσπίζω, verkündigen, weissagen.
ἑσσαλία, ας, ἡ. und **ἑπταλία**. Thessalien, in Griechenland.
ἑτίς, ιδος, ἡ. n. pr. Thetis.
ἑέω. Gr. laufen.

- θεωρέω. sehen, betrachten.
 θεωρία, ας, ἡ. die Betrachtung.
 Θήβαι, ὤν. Theben in Böötien. 2) in Aegypten. Θηβαῖνος, ἡ, ὄν. thebanisch. Θηβαῖος, ὁ. der Thebaner.
 Θηβαῖς, ἰδος, ἡ. Thebais, Oberägypten, dessen Hauptstadt Thebae war.
 θήγω. schärfen, wetzen.
 θήκη, ης, ἡ. ein Behältniß, Kasten, Grabmal.
 θηλυμίτης, ου, ὁ. eine Mitra, (weibliche Kopfbinde) tragend.
 θήλυς, εια, υ. weiblich. αἱ θήλειαί. die Weibchen.
 θήρ. ηρός, ὁ. das Thier, Wild.
 θήρα, ας, ἡ. die Jagd. ἐν θήραις. auf der Jagd.
 θηρατής, οῦ, ὁ. der Jäger.
 θηράω, ᾶ. — ᾶομαι, ᾶμαι. jagen, nach etwas trachten, nachstellen.
 θήρειος, ὁ, ἡ. thierisch. von Thieren.
 θηρευτικός, ἡ, ὄν. zur Jagd gehörig. κύων. der Jagdhund.
 θηρεύω. jagen.
 θηρίον, ου, τό. das Thier.
 θηριώδης, εος, ὁ, ἡ. thierisch, von Thieren.
 θηρόβρωτος, ου, ὁ, ἡ. (βιβρώσκω) von Thieren gefressen.
 θησαυρίζω. aufbewahren.
 θησαυρός, ου, ὁ. der Schatz.
 Θεσεύς, έως, n. pr. Theseus.
 θητεύω. um Lohn dienen.
 θιγγάνω. c. genitivo. Gr. berühren.
 θίν, ἴνος, ὁ, ἡ. das Ufer, Sand, Sandwüste.
 θνήσκω. Gr. sterben.
 θνητός, ἡ, ὄν. sterblich. vergänglich.
 θοίνη, ης, ἡ. die Mahlzeit.
 θολερός, ἁ, ὄν. trübe, schmutzig.
 θόρυβος, ου, ὁ. der Lärm.
 Θούδιππος, ου, n. pr. Thudippus.
 Θούριοι, ὠν. Thurium in Unteritalien.
 Θράκη, ης, ἡ. Thrazien.
 θρασέω st. θαρσέω u. θαρρέω. Muth haben.
 Θράσις, ιος, n. pr. Thrasis.
 Θρασυλλος, ου, n. pr. Thrasyllus.
 θρασύνομαι. sich übermüthig, trotzig betragen.
 θρασύς, εῖα, υ. kühn, übermüthig.
 Θρασωνίδης, ου, n. pr. (von θράσος).
 Θράττη, ης, ἡ. die Thrazierin.
 θραῦσμα, ατος, τό. das Bruchstück.
 θρέμμα, ατος, τό. (τρέφω) das Zuchtvieh.
 θρεπτικός, ἡ, ὄν. nahrhaft.
 Θρήκη, ης, ἡ. Thrazien.
 θρηνέω, ᾶ. beweinen.
 Θριάσιον πεδίου, τό. das thriasische Gefild, eine Gegend in Attika.
 θρίξ, τριχός, ἡ. das Haar.
 θρόνος, ου, ὁ. der Thron, hohe Sitz.

Θυγάτηρ, έρος, ή. die Tochter. Θυμιατήριον, ου, τό. das Rauchfals. Θυμίαμα, ατος, τό. das Räucherwerk. Θυμιάω, ᾠ. räuchern. Θυμικός, ή, όν. zornig, jähzornig. τό Θυμικόν, die Leidenschaftlichkeit. Θυμός, οὔ, ό. das Gemüth, der Muth, der Zorn. δια Θυμέν. in Folge der (königlichen) Ungnade. παν- τι τῷ Θυμῷ. herzlich, aus allen Kräften. Θυμόσοφος, ου, ό, ή. klug von Natur. Θύρα, ας, ή. die Thür. Θυρεός, οὔ, ό. der lange Schild. Θύριον, ου, τό. die kleine Thür. Θυρίς, ίδος, ή. das Fenster. Θύρσος, ου, ό. der Thyrsusstab. (ein Spiels mit Weinlaub umwunden). Θυσία, ας, ή. das Opfer. Θυσιάζω. opfern. Θύω. opfern. Θύωμα, ατος, τό. Räucherwerk, Spezereien. Θώραξ, ακος, ό. der Panzer, Brustharnisch.	2) Iberien in Klein-Asien. Ίβηρες, ων. Iberer. Einwohner dieses Landes. Ίβις, ίδος, ή. der Ibis, ägyptische Storch. Ίδέα, ας, ή. die Gestalt. Ίδη, ης, ή. Ida, Gebirg in Troas. Ίδιος, ία, ιον. eigen, eigenthümlich. ιδία, abge-sondert. οἰκοι ιδιοι. Privatswohnungen. Ίδιότης, ητος, ή. die Eigenthümlichkeit. Ίδιώτης, ου, ό. der Privatmann, (dem Philosophen entgegengesetzt,) ein un- unterrichteter Mensch, Idiot, Nichtswisser. Ίδοῦ. siehe! Ίδρῶ. erbauen, errichten, aufstellen. Ίδρῶμαι. sitzen, liegen. Ίδυια, ας, n. pr. Idyia. Ίεμαι. med. von εἶμι. eilen. Ίέραξ, ακος, ό. der Habicht. Ίέρεια, ας, ή. die Priesterin. Ίερσία, ας, ή. das Priesterthum. Ίερσῖον, σίου, τό. das Opferrhies. Ίερεὺς, έως, ό. der Priester. Ίερός, ά, όν. heilig. τό ιερόν, οὔ. der Tempel. τὰ ιερά, die Opferrhies, Opfer. Ίεροπρεπής, έος, ό, ή. ehrwürdig. Ίεροσυλος, ου, ό. (συλάω) der Tempelräuber. Ίημι. Gr. schicken, senden, schleudern. Ίθακήσιος, ία, ιον. aus Ithaka (einer Insel im
--	---

I.

Ίάομαι, ᾠμαι. heilen.
Ίαπετός, οὔ. n. pr. Japetus.
Ίάσων, ονος. n. pr. Jason.
Ίατρική, ής, ή. (τέχνη sc.) die Arzneykunst.
Ίατρός, οὔ, ό. der Arzt.
Ίβηρία, ας, ή Hispanien.

- Ionischen Meere) gebürtig.
 ἱκανός, ἡ, ὄν. geschickt, zureichend, hinlänglich.
 ἱκανῶς, ziemlich, ansehnlich.
 Ἰκαρία, ας, ἡ. Ikarien, eine Insel im ägaeischen Meere. Ἰκάριον πέλαγος, das ikarische Meer.
 Ἰκαρος, ου. n. pr. Ikärus.
 ἱκετεύω, bitten, flehen.
 ἱκέτης, ου, ὁ. der Flehende.
 Ἰκτίνας, ου. n. pr. Iktinus.
 ἰλάσσομαι u. ἰλάομαι, versöhnen.
 Ἰλιος, ἡ und Ἰλιον, ου, τό. Ilum, Troja.
 ἱμάτιον, ἰου, τό. der Mantel, das Kleid.
 ἱματισμός, οὔ, ὁ. die Kleidung.
 ἴνα, dafs, damit. 2) wo.
 Ἰναχος, ου. n. pr. Inächus. 2) N. e. Flusses im Peloponnes. (Najo.)
 Ἰνδικός, ἡ, ὄν. indisch. ἡ Ἰνδική, Indien. Ἰνδός, οὔ, der Inder. 2) der Fluß Indus.
 Ἰνώ, οὔς. n. pr. Ino.
 Ἰξίων, ονος. n. pr. Ixion.
 ἰξός, οὔ, ὁ. der Vogelleim.
 ἴον, ου, τό. das Veilchen.
 ἰός, οὔ, ὁ. das Gift.
 ἰοῦ! wehe!
 Ἰοφῶν, ῶντος. n. pr. Iöphon.
 ἵππειος, εἶα, εἰον. und ἱππικός, ἡ, ὄν. zur Reiterey gehörig, ritterlich. τὸ ἵππιον, die Reiterey. ἱππιῇ μάχῃ, ein Kampf zu Pferde, Reiter-
 schlacht. Ἰππειος, Bei-
 nahme Poseidons, als Schöpfer des Pferdes.
 ἵππεύς, ἑως, ὁ. der Reiter.
 Ἰπποιένταυρος, ου, ὁ. ἡ. der Centaur und die Centaurin.
 ἵπποκόμος, ου, ὁ. der Pferdeknecht.
 Ἰππόλυτος, ου. n. pr. Hippolytus.
 ἵππος, ου, ὁ. das Pferd, Nilpferd. ἡ ἵππος, die Stute.
 ἵπταμαι. S. πέτομαι. Gr. fliegen.
 Ἴρις, ἰδος, ἡ. n. pr. Iris. ἴσημι. Gr. wissen, kennen. Vergl. οἶδα.
 Ἰσθμός, οὔ, ὁ. die Landenge, vorzüglich die Landenge von Korinth. τὰ Ἰσθμια, ων, die dem Poseidon geweihten Kampf-
 spiele auf diesem Isthmus.
 Ἰσις, ἰδος. n. pr. Isis.
 ἴσμεν. I. pl. von οἶδα. (Schul-Gr. §. 109. III.)
 Ἰσοκράτης, εος, n. pr. Isokrates.
 ἰσόνηλος, ου, ὁ, ἡ. (ἰῶλον) von gleichen Gliedern oder Theilen. gleichschenkligh.
 ἴσος, η, ου. gleich gleich-
 viel. νύκτας ἴσας, eben so viele Nächte. ἴσα, auf gleiche Weise.
 ἰσοχειλής, εος, ὁ, ἡ. u. ἰσόχειλος, ου. dem Rande gleich.
 ἵστημι. fut. στήσω, auf-
 richten, aufstellen. ἕστη-
 κα u. ἕστην, ich stand.
 ἑστάναι, seyn. (von einer dauernden Zeit.) μὴν

- ἰστάμενος, der laufende Monat.
 ἱστορέω, ὦ. erzählen.
 ἱστός, οὗ, ὅ. der Mastbaum.
 ἰσχάς, ἄδος, ἡ. die getrocknete Feige.
 ἰσχυρόφωνος, οὗ, ὅ, ἡ. der eine schwache Stimme hat.
 ἰσχυρός, ἁ, ὄν. stark, tapfer. *adv.* ἰσχυρῶς. mit Anstrengung, mit Kraft.
 ἰσχύς, ὅς, ἡ. die Stärke.
 ἰσχύω. stark seyn, vermögen.
 ἴσχω. st. ἔχω. haben.
 ἴως, vielleicht, ungefähr.
 Ἰταλία, ἡς, ἡ. Italien.
 Ἰταλικός, ἡ, ὄν. italisch.
 Ἰφιανάσσα, ἡς. n. pr. Iphianassa.
 Ἰφικράτης, σος. n. pr. Iphikrates.
 ἰχθυίδιον, ἰού, τό. der kleine Fisch.
 ἰχθύς, ὅς, ὅ. der Fisch.
 ἰχθυέμων, ονος, ὅ. der Ichneumon, eine Art von Wiesel.
 ἴχνος, σος, τό. die Spur.
 Ἴω, οὔς. n. pr. Io.
 Ἰωλκός, οὔ. Iolkus. ein Ort in Thessalien.
 Ἴωνία, ας, ἡ. Ionien in Klein-Asien. Ἴωνες, ων. die Einwohner desselben. Ἴωνικός, ἡ, ὄν. ionisch.
- Κ.
- Κάδμεια, ας, ἡ. die Kadmeä, die Burg von Theben.
 Κάδμος, οὗ. n. pr. Kadmus.
- καθ-αίρῶ, ὦ. Gr. hinunterwerfen, herab-ziehen locken.
 καθ-αίρω. reinigen. entschöner.
 καθ-άπαξ. überhaupt. μηδένα καθ-άπαξ. durchaus niemanden.
 καθ-άπερ. wie, gleichwie.
 καθ-αρός, ἁ, ὄν. rein.
 καθ-αρσις, εως, ἡ. die Reinigung.
 καθ-εδρα. ας, ἡ. der Sitz.
 καθ-έζομαι. fut. καθ-εδοῦμαι. Gr. sitzen.
 καθ-εἰρῶ. einsperren.
 καθ-ελκύω. hinab-ziehen führen.
 καθ-εύδω. Gr. schlafen.
 καθ-εψέω, ὦ. kochen, auskochen, schmelzen.
 καθ-ηγέομαι, οὔμαι. der Anführer seyn, leiten.
 καθ-ήκων. passend, angemessen. χρόνος ὁ καθ-ήκων. die rechte Zeit το καθ-ήκον. das Schickliche, Passende.
 καθ-ημαι. (Gr. in ἤμαι.) sitzen.
 καθ-ιδρύω. aufstellen.
 καθ-ίζω. setzen, sich niederseizen. sitzen.
 καθ-ίημι. (Gr. §. 96. in ἴω. Schul-Gr. §. 108.) herablassen. καθ-εἰμένος. herabhängend. θρίξ καθ-εἰμένη. herabhängendes, aufgelöstes Haar.
 καθ-ινέομαι, οὔμαι. Gr. schlagen, hauen.
 καθ-ίπταμαι. S. πέτομαι. Gr. hinabfliegen.
 καθ-ίστημι. einsetzen, in einen gewissen Zustand setzen, zu etwas

- machen, gründen, errichten.
 καὶ ὁδός, ου, ἡ. der Weg hinab, das Hinabsteigen.
 καὶ ὅλου. überhaupt.
 καὶ ὀπλίζω. bewaffnen.
 καὶ ὀρμίζομαι. anlanden.
 καὶ ὅσον. in so fern.
 καὶ ὅτι. in welcher Rücksicht, weil, sintemal.
 καὶ ὕγρος, ὁ, ἡ. schwammig, weichlich.
 καὶ ὑλακτέω, ὦ. anbelten.
 καί. und, auch, sogar.
 καί . . . καί. sowohl . . . als auch. καὶ μὴν. aber, gleichwohl. καὶ τοι u. καὶ τοί γε. und doch, wiewohl, obgleich.
 Καίκουβον, ου, τό. Caecubum. Ort auf der Grenze von Latium u. Campanien.
 καινός, ἡ, ὁν. neu.
 καίπερ. obgleich.
 καιρός, οὔ, ὁ. die Zeit. πρὸς καιρόν. auf einige Zeit, für den Augenblick. καιροί. Zeitumstände.
 Καῖσαρ, αρος, n. pr. Caesar.
 καί τοι. und doch, dennoch. obgleich.
 καίω. Gr. fut. καύσω. brennen.
 καὶ ἐκεῖ. st. καὶ ἐκεῖ. und daselbst. καὶ ἐκεῖθεν. st. καὶ ἐκεῖθεν. und von dorthier. καὶ ἐκεῖνο. st. καὶ ἐκεῖνο. auch das.
 κακία, ας, ἡ. die Schlechtigkeit, Bosheit.
 κακὸς-βίος, ὁ, ἡ. einer der schlecht u. ärmlich lebt.
- κακο-δαίμων, ονος, ὁ, ἡ. unglücklich.
 κακο-ήθης, εος, ὁ, ἡ. boshaft, tückisch.
 κακο-λογέω, ὦ, c. dativo. lästern.
 κακολογία, ας, ἡ. die Lästern.
 κακοπάθεια, ας, ἡ. die Mühseligkeit.
 κακοπάσσω, ὦ. (πάθος) Ungemach erdulden, in einer übeln Lage seyn, krank seyn.
 κακός, ἡ, ὁν. schlecht, schlimm, fehlerhaft, feigherzig. τὸ κακόν. das Uebel.
 κακουργία, ας, ἡ. die Bosheit, Uebelthat.
 κακῶς. schlimm, schlecht. λέγειν. lästern. εἰπεῖν. unglückbedeutende Worte sagen. ποιεῖν. einem Uebel zufügen. κακῶς γένοιτο σοι. es möge dir unglücklich gehn.
 Κάλαις, ιδος, n. pr. Kalais.
 κάλαμος, ου, ὁ. das Rohr, der Halm.
 καλέω, ὦ. Gr. rufen, einladen, nennen. καλεῖσθαι ὄνομα τι. einen Nahmen führen, heißen.
 Κάληνος οἶνος. Calener Wein, von Cales in Campanien.
 καλλισφρώ, ὦ. opfern.
 καλλίναρκος, ὁ, ἡ. (καρπός) schöne Früchte tragend, fruchtbar.
 Καλλιόπη, ης, n. pr. Kalliope.
 καλλιτέκνος, ὁ, ἡ. (τέκνον) der schöne Kinder hat, glücklich mit seinen Kindern ist.

κάλλος, εος, ους, τό. die Schönheit.	κάπρος, ου, ό. der Eber.
καλός, ή, όν. compar. καλλίων. superl. κάλλιστος. schön, liebenswürdig. καλός κάγαθός. liebenswürdig und edel.	καράδοιέω, ω. begierig erwarten.
καλώς. schön, rühmlich. καλώς λέγει. er sagt recht.	Κάρανός, ου. n. pr. Káranus.
καλύβη, ης, ή. die Hütte.	κάρδαμον, ου, τό. die Kresse.
καλυβοποιέομαι, ούμαι. Hütten bauen.	καρδία, ας, ή. das Herz.
καλύπτω. bedecken, verbergen.	Καρία, ας, ή. Karien, Landschaft in Klein-Asien.
Καλυψώ, ούς. n. pr. Kalyпсо.	καρινιώδης, εος, ό, ή. (καρίνιος) krebsartig.
κάματος, ου, ό. die Mühe.	Καρμανία, ας, ή. Karmenien, eine Provinz des persischen Reiches, am persischen Meerbusen.
Καμβύσης, ου. n. pr. Kambyśes.	καρπάσινος, η, ου. (κάρπασος) linnen.
καμηλοπάριδαλις, εως, ή. der Camelopard, Giraffe.	καρπο-Φορέω. Früchte tragen.
κάμηλος, ου, ό, ή. das Camel.	καρποφόρος, ό, ή. fruchtbar.
κάμινος, ου, ό. der Ofen.	καρπός, ού, ό. die Frucht.
κάμνω. Gr. arbeiten, sich bemühen, plagen.	2) der untere Theil des Armes, die Wurzel der Hand.
Καμπανία, ας, ή. Campanien, ein Land in Italien.	καρτερέω, ω. aushalten.
καμπή, ής, ή. die Biegung, Krümmung, Schwenkung.	καρτερός, ά, όν. (κάρτος) stark, ansehnlich.
κάμπτω. beugen. άκρωτήριον. ein Vorgebirge umfahren, umfliegen.	κάρυον, ου, τό. die Nuss.
καύν st. καί έν. und in.	καστανάϊόν. die Kastanie.
καύν st. καί έν. und wenn, wenn gleich.	Καρχηδών, ένος, ή. Karthago.
Κανωβικός, ή, όν. Kanopisch. von Kanopus. einer St. in Unterägypten.	κασιγνήτη, ης, ή. die Schwester.
καπηλικός, ή, όν. betrügerisch.	Κασπία, ας, ή. (Σαλάσσα sc.) und τό Κάσπιον. das caspische Meer.
καπνός, ού, ό. der Rauch.	κασιτέρος, ου, ό. das Zinn.
	καστανάϊκός, ή, όν. was von Kastanien ist. S. κάρυον.
	Κάστωρ, ορος. n. pr. Kastor.
	κατά. c. genit. auf, gegen, hinab, in. κατá βορρῶν. in

- die Tiefen hinab. — *c.*
accus. in, nach Art, nach,
 zu, in der Gegend, gegen-
 über, gemäß, zufolge, in
 Ansehung, in Rücksicht
 auf. καὶ ὑπερβολὴν. über-
 mäßig κατ' ἐνιαυτόν. jähr-
 lich. καὶ ἐκάστην ἡμέραν.
 alle Tage. καὶ ἕναστος
 ἐνιαυτόν. alle Jahre. κατὰ
 μικρόν. allmählich. κατ'
 εἰρήνην. in Friedenszeiten.
 κατὰ τὸν αὐτὸν καιρόν. um
 dieselbe Zeit. οἱ κατ' ἐμέ.
 die zu meiner Zeit leben-
 den. κατ' ἑλπὴν. aus Mit-
 leiden. κατ' ὀλίγους. we-
 nige auf einmal. in klei-
 ner Anzahl. κατὰ τὸ πλεῖ-
 στον. größtentheils. κατὰ
 πρόσωπον. von vorn. ὁ
 καὶ ἡδονὴν θάνατος. ein
 angenehmer Tod.
- κατα-βαίνω. *Gr.* hinab-
 steigen, hinabwärts rei-
 sen. (von Sachen) an je-
 manden kommen.
- κατα-βάλλω. hinabwer-
 fen, hinwerfen.
- κατὰ-βασίς, *ως, ἡ.*
 der Weg hinab, das Hin-
 absteigen.
- κατα-βιβρώσκω. *Gr.*
 verzehren.
- κατὰ-γεις, *ὅ, ἡ.* unter-
 irdisch.
- κατα-γιγνώσκω. *Gr.*
 kennen lernen
- κατ-άγνυμι. *Gr.* zerbre-
 chen.
- κατα-γοητεύω. täu-
 schen, bethören.
- κατ-άγω. hinab führen,
 -stoßen, einführen.
- κατ-αγωνίζομαι. be-
 kämpfen, besiegen.
- κατα-δεύνυμι. *Gr.* ei-
- nen Gebrauch einführen,
 anzeigen.
- κατὰ-δενδρος, *ὅ, ἡ.*
 baumreich.
- κατα-δέω. *Gr.* binden.
- κατα-δικάζω. verurthei-
 len.
- κατα-δίκη, *ἡ.* die Ver-
 urtheilung.
- κατα-διώκω. verfolgen.
- κατὰ-δρυμος, *ὅ, ἡ.* (δρυ-
 μος) waldig.
- κατα-δύω - δύνω. *Gr.*
 versenken, eintauchen,
 machen, daß etwas un-
 tergeht. unter-in-etwas
 hineinkriechen.
- κατα-ζεύγνυμι. *Gr.* be-
 jochen.
- κατὰ-ζευξις, *ως, ἡ.* das
 Anspannen.
- κατ-αίρω. einlaufen, (von
 Schiffen).
- κατ-αίσχύνω. beschim-
 pfen, Schande machen.
- κατα-καίω. *Gr.* verbren-
 nen.
- κατα-κάμπτω. herab-
 biegen.
- κατὰ-κισμαι. *Gr.* lie-
 gen.
- κατα-κλείω. einschlie-
 ßen.
- κατα-κλίνομαι. sich
 nieder-legen-setzen.
- κατα-κλύζω. über-
 schwemmen.
- κατα-κοιμίζω. einschlä-
 fern.
- κατα-κόπτω. zusammen-
 hauen - schlagen.
- κατα-κοσμέω, *ᾧ.* aus-
 schmücken.
- κατα-κρημνίζω. vom
 Felsen herabstürzen.
- κατα-κρύπτω. verber-
 gen.
- κατα-κτάομαι, *ᾧμαι.*

in Besitz nehmen, einnehmen.

κατα-λαμβάνω. fut. λήψομαι. Gr. einnehmen, ergreifen, einholen, antreffen, finden.

κατα-λείπω. — ομαι. verlassen, zurücklassen.

κατά-λυσις, εως, ή. die Herberge, Wohnung.

κατα-λύω. auflösen, zerstören, vernichten. τοῦ νόμου. die Gesetze abschaffen.

κατα-μαρτυρέω, ᾧ. Zeugniß gegen einen ablegen.

κατα-μηνύω. anzeigen, darstellen.

κατα-μύω. die Augen schliessen. καταμύοντα blindlings.

κατα-αναγκάζω. nöthigen.

κατα-αναλίσσω. Gr. verzehren, verschwenden.

κατα-νέμωμαι. abweiden.

κατα-νυύω. zunicken, versprechen.

κατα-νοέω, ᾧ. betrachten, bemerken.

κατα-αντάω, ᾧ. ankommen.

κατα-αντικρύ. c. genit. gegenüber.

κατα-ξάινω. zerkratzen. zerhauen. πέτρα καταξάμενη. behauener Stein.

κατά-ξηρος, ὁ, ή. dürr. τὸ κατάξηρον. die Trockenheit.

καταπέλτης, ου, ὁ. die Wurfmaschine, Katapulte. καταπελτικός, ή, ὄν. schleudernd. βέλος, ὄργανον. ein Geschoss, das

man von der Katapulte schleudert.

κατα-πέμπω. hinabschicken.

κατα-πέφνω. tödten.

κατα-πίνω. Gr. hinabschlucken, verschlingen.

κατα-πλέω. Gr. herbey-schiffen.

καταπληκτικός. erstaunlich, Schrecken erregend, auf eine erstaunenswürdige Weise, zum Erstaunen.

κατα-πλήσσω. in Erstaunen setzen, erschrecken, abschrecken. καταπλήσσεσθαι τι. sich vor etwas fürchten.

κατα-πλουτίζω. bereichern.

κατα-πνέω. Gr. wehen.

κατα-πονέω, ᾧ. bearbeiten.

κατάρατος, ου, ὁ, ή. verflucht, verrucht.

κατα-αριθμέω, ᾧ. zu etwas zählen.

καταρρέω. Gr. (in ρίω) fut. -ρέω. Gr. abströmen.

καταρρέυτος, ὁ, ή. bewässert, reichlich begabt.

κατα-άρχω. c. genitiv. anfangen, der erste seyn.

κατα-σβέννυμι. Gr. auslöchen, stillen.

κατα-σειώ. erschüttern.

κατα-σκάπτω. zerstören.

κατα-σιεδάννυμι. Gr. verbreiten, ausschütten.

κατα-σιεσάζω — ομαι. anordnen, ausrichten, einrichten, erbauen.

κατασκευή, ής, ή. die Einrichtung, Zuberei-

- tung, künstliches Mittel.
 κατὰ σκιος, ὁ, ἡ. (σκιά) beschattet, schattig.
 κατὰ σκοπος, ου, ὁ. der Beobachter, Spion.
 κατασοφίζω. täuschen, überlisten.
 κατα-σπάω, ὦ. hinunter-hinein-ziehn.
 κατα-σταθμεύω. einstellen.
 κατα-στέφω. bekränzen.
 κατα-στίζω. (durch Punktiren) bezeichnen.
 κατα-στρεβλόω, ὦ. foltern, martern.
 κατα-στρέφω. umwenden, zurückkehren. τὸν βίον. sterben.
 κατα-στροφή, ἥς, ἡ. das Ende.
 κατα-τίθημι. hineinlegen.
 κατα-τιτράινω. (Gr. in τιτράω.) durchbohren.
 κατατετρημένος. durchbohrt, durchlöchert.
 κατα-τοξεύω. mit dem Bogen erschießen.
 κατα-τρέχω. Gr. fut. τρέξω. durchstreifen, (mit einem Haere) überziehn.
 κατα-τρίβω. fut. τρίψω. zerreiben.
 κατα-τυγχάνω. Gr. erreichen, in etwas glücklich seyn.
 κατα-φάγω. fressen.
 κατα-φέρω. Gr. herab-bewegen, hinabführen, einen Schlag thun.
 —ομαι. sich herab senken, einstürzen.
 κατα-φύγω. Gr. seine Zuflucht zu etwas nehmen, wohin fliehen.
- κατα-φλέγω. verbrennen.
 κατα-φθείρω. verderben, zu Grunde richten.
 καταφρακτος, ὁ, ἡ. bedeckt, gepanzert.
 κατα-φρονέω, ὦ. cum genitivo. verachten, unbesorgt seyn.
 κατα-φυγή, ἥς, ἡ. die Zuflucht.
 κατα-χράομαι, ὦμαι. Gr. c. dativo. benutzen.
 κατα-χώννυμι. f. χῶσω. verschütten.
 κατα-ψάύω. berühren.
 κατα-ψηφίζομαι. (mit dem Genitiv der Person.) verurtheilen, für schuldig erklären. καταψηφίζεσθαι τινος μανίαν. einen für wahnsinnig erklären.
 κατα-ψύχω. abkühlen.
 κατ-έδω. Gr. fut. ἔδομαι. (ἔσθίω) aufzehren.
 κατ-εβίμ. hinabsteigen, abwärts gehn, aus dem Exil zurückkehren, ankommen.
 κατ-εργάζομαι. bearbeiten.
 κατ-εργασία, ας, ἡ. die Bearbeitung, Behandlung.
 κατ-ερσίπω. niederwerfen, einstürzen.
 κατ-έρχομαι. Gr. hinab-zurückkehren.
 κατ-εσθίω. Gr. verzehren, aufessen.
 κατ-ευσθύνω. lenken.
 κατ-έχω. fut. κατέξω. Gr. festhalten, besitzen, innehaben; behalten, zurückhalten. μεταβολή κατέσχε τὴν πόλιν. eine Verände-

nung hat die Stadt be-
troffen.

κατηγορέω, ᾧ. beschul-
digen, anklagen.

κατηγορός, ου, ὁ. der
Ankläger.

κατήκοος, ου, ὁ, ἡ. ge-
horsam.

κατ-οικέω, ᾧ. bewoh-
nen.

κατ-οικία, ας, ἡ. die
Wohnung, Anbauung,
Flecken.

κατοικίζω. anpflanzen,
bebauen, gründen.

κατ-οινέω, ᾧ. unterlas-
sen (aus Trägheit), ver-
absäumen.

κατοπτρίζομαι. sich im
Spiegel beschen.

κάτοπτρον, ου, τό. der
Spiegel.

κατ-ερεθίζω, ᾧ. aufstel-
len, aufrichten.

κατ-ερύσσω — ἐρύττω.
begraben, verschütten,
verbergen.

κάτω. unten, nach unten,
abwärts. ἄνω καὶ κάτω.
auf und ab.

Κάτων, ωνος. n. pr. Cato.

κατώρυξ, υχος, ἡ. (κατ-
ερύσσω) das Senkreis,
der Absenker.

κατ-ωρύομαι. brüllen.
heulen.

κατωφερέης, έρος, ὁ, ἡ.
sich hinabsenkend.

Καύκασος, ου, ὁ. Kau-
käsus, Gebirg in Asien.

καύμα, ατος, τό. die
Hitze.

καυματηρός, ὁ, ὄν. heifs.

Καυσιανοί, ᾧν. Kausia-
ner. N. eines sonst unbe-
kannten Volks.

καυχάομαι, ᾧμαι. prah-
len.

κέγχρος, ου, ὁ, ἡ. die
Hirse.

κέδρος, ου, ἡ. der Ce-
dernbaum. 2) eine Art
wohlriechender Wach-
holder.

κεδρόω, ᾧ. einbalsami-
ren.

κεῖμαι. fut. κείσομαι. Gr.
liegen.

κειμήλιον, ου, τό. der
Besitzthum.

κεῖνος, η, ο. jener, e, es.

Κεῖος, ου, ὁ. Einwohner
von der Insel Keos im
ägäischen Meere.

κεῖρω. abschneiden, rasiren.
χώραν. ein Land verwü-
sten.

Κεκροπία, ας, ἡ. Kekro-
pien, alter Name von
Attika.

Κείροψ, οπος. n. pr. Ke-
krops.

κελεύω. befehlen.

κελτικός, ἡ, ὄν. celtisch.

κενός, ἡ, ὄν. eitel, leer.

κενών, ᾧ. ausleeren.

Κένταυρος, ου, ὁ. der
Centaur.

κεντέω, ᾧ. stechen, durch-
bohren.

κέντρον, ου, τό. der
Stachel.

κεράμεος u. κεράμιος,
ία, ιον. irden.

κεραμωτός, ἡ, ὄν. von
gebrannten Ziegeln ge-
baut.

κεράννυμι. Gr. fut. κερά-
σω. mischen.

κέρας, ατος, τό. das
Horn.

κέρασος, ου, ὁ. der
Kirschbaum.

κεράστης, ου, ὁ, ἡ. ge-
hörnt. κερ. κριός. der ge-

- hörnte Widder. 2) die Hornschlange.
- κεραινός, ου. ό. der (mit Donner verbundene, tödende) Blitz. S. άστραπή.)
- κεραυνοσκοπία, ας, ή. die Beobachtung des Blitzes und anderer Meteore, aus denen man das Künftige deutet. Gewitterkunde.
- κεραυνόω, ώ. mit dem Blitze tödten, erschlagen.
- κερδαλέος, έα. σου. nützlich, vortheilhaft.
- κερδος, εος, τό. der Gewinn.
- κερκίς, ίδος, ή. das Weberschiff.
- κερκος, ου, ή. der Schwanz.
- κερμα, ατος, τό. das Geld.
- κεφαλαίος, αία, αϊον. hauptsächlich.
- κεφαλή, ης, ή. der Kopf. επί κεφαλην. Hals über Kopf. καιη κεφαλή. o du Thor! κεφαλαί κυνών. Hundeköpfe. όφρων. Schlangenköpfe.
- κηδεύω. zur Erde bestatten.
- κηπεία, ας, ή. die Gärtnerey.
- κηπευμα, ατος, τό. das Gartengewächs, der Gartenbau.
- κηπος, ου, ό. der Garten.
- κηρίον, ου, τό. die Honigscheibe.
- κηρός, ού, ό. das Wachs.
- κήρυξ, υκος, ό. der Herold. Ausrufer. 2) eine Art von gewundner Schnecke.
- κηρύσσω. den Dienst ei-
- nes Herolds versehn, ausrufen.
- κητος, εος, τό. das See- thier, jede Art von grossen Seefischen.
- κητώδης, εος, ό, ή. von der Art und Grösse der Seeungeheuer. von sehr grosser Art.
- Κηφισσός, ού. Kephissus, ein Fluß in Attika.
- Κηφεύς, έως. n. pr. Kephheus.
- κιβωτός, ού, ή. der Kasten.
- Κιθαίρων, ώνος, ό. Kithaeron, ein Berg in Böotien.
- κιθάρα, ας, ή. die Cithar.
- κιθαρίζω. die Cithar spielen.
- κιθαρωδέω. zur Cithar singen.
- κιθαρωδία, ας, ή. die Kunst zur Cithar zu singen.
- κιθαρωδός, ου, ό. der Citharspieler u. Sänger.
- Κινέρων, ωνος. n. pr. Cincero.
- Κιλικία, ας, ή. Cilicien, eine Provinz in Klein-Asien.
- Κίμβροι, ων. Cimbern, im heutigen Jütland und Schleswig einheimisch.
- κιμμέριος, ία, ιον. cimmerisch, aus dem taurischen Chersones.
- Κίμων, ωνος. n. pr. Cimon.
- κινδυνεύω. Gefahr laufen, in Gefahr seyn.
- κινδυνος, ου, ό. die Gefahr.
- Κινέας, ου, n. pr. Kinnēas.
- κινέω, ώ. bewegen.

- κίνησις, εως, ἡ. die Bewegung.
- Κίρκη, ης. n. pr. Kirke, Circe.
- κίσσα und κίττα, ης. die Elster.
- κισσός, οὔ. und κιττός. Epheu. κίσσινος, η, ου. von Epheu, mit Epheu geschmückt.
- κίχλη, ης, ἡ. die Drossel.
- κίων, ονος, ὅ, ἡ. die Säule.
- κλάδος, ου, ὅ. der Zweig.
- Κλαζόμενιος, ου, ὅ. Klazomenier, Einwohner von Klazomene in Klein-Asien.
- κλαίω. Gr. fut. κλαύσω. weinen.
- Κλάρος, ου. Klarus, Ort in Ionien mit einem Orakel Apolls.
- Κλεάνθης, ου. n. pr. Kleantes.
- κλεινός, ἡ, ὄν. berühmt.
- κλεῖς, κλειδός, ἡ. der Schlüssel.
- Κλειώ, οὔς. Klio. n. pr. einer Muse.
- Κλεόμβροτος, ου. n. pr. Kleombrötus.
- Κλεομένης, ους. n. pr. Kleomēnes.
- κλέος, ους, τό. der Ruhm.
- κλέπτης, ου, ὅ. der Dieb.
- κλέπτω. (pf. κέκλοφα. aor. pass. ἐκλάπην.) stehlen. ὁ κέκλοφας. der welcher den Diebstahl verübt hat, der Dieb.
- κληρίζω u. κληρίζω. nennen.
- κλήμα, ατος, τό. die Weinrebe.
- κληρόω, ᾧ. loosen. — οὔμαι. durch das Loos erhalten.
- κλίμαξ, ακος, ἡ. die Treppe.
- κλίνη, ης, ἡ. das Bett, das Lager, der Sitz bey Tische. — das Sattelkissen.
- κλινίδιον, ίου, τό. das kleine Bett, die Bahre.
- κλίνω. neigen.
- κλισία, ας, ἡ. das Ruhebett.
- κλοπή, ῆς, ἡ. der Diebstahl.
- κλύζω. bespülen, benetzen.
- κλών, ᾠνος, ὅ. der Zweig.
- Κνίδος, ου. Knidus, Stadt in Karien.
- κνίσσα, ης, ἡ. der Fettdampf.
- Κνισσόζωμος, ου. n. pr. Knissozomus. (einer der den Geruch der Brühe wittert.)
- Κνωσός, οὔ. Knossus, St. in Krete.
- κόγχη, ης, ἡ. die Muschel.
- κοιλαινω. aushöhlen.
- κοιλάς, ἄδος, ἡ. die Höhle, Vertiefung.
- κοιλία, ας, ἡ. der Unterleib, Bauch.
- κοῖλος, η, ου. hohl, ausgehöhlt, tiefliegend. τὰ κοῖλα. Vertiefungen.
- κοιλόω, ᾧ. aushöhlen.
- κοιμάω, ᾧ. zur Ruhe bringen. — ἀομαι, ᾧμαι. ruhen, schlafen.
- κοινῇ. gemeinschaftlich, zusammen.
- κοινός, ἡ, ὄν. gemeinschaftlich, κοινὴ τύχη. gemeinsames Schicksal (das allen begegnen kann). ἡ κοινὴ φύσις. der gesellige Charakter. τὸ κοινὸν und τὰ κοινά. das gemeine

- Wesen, der Staat, öffentliche Angelegenheiten.
- κοινωνέω, ὤ. theilnehmen. Gemeinschaft, Umgang haben.
- κοινῶς. gemeinschaftlich.
- Κοῖος, ου. n. pr. Koeus.
- κοίρανος, ου, ὁ. der Herr.
- κοιταῖον, ου, τό. das Lager.
- κοίτη, ης, ἡ. das Bett, Lager.
- κολάζω. strafen, züchtigen, zügeln.
- κολακεία, ας, ἡ. die Schmeicheley.
- κόλαξ, ακος, ὁ. der Schmeichler.
- κόλασις, εως, ἡ. die Bestrafung.
- κολλάω, ὤ. fest anheften, anleimen.
- κολοιός, οὔ, ὁ. die Dohle.
- κολοσσός, οὔ, ὁ. eine Bildsäule in übermenschlicher Gröfse, Kolofs.
- κολούω. beschädigen, verstümmeln.
- κόλπος, ου, ὁ. der Busen. Meerbusen.
- κολυμβάω, ὤ. schwimmen.
- Κολυπτεύς, ἕως. ein Einwohner des attischen Demos Kolyttus.
- Κολχική, ης, ἡ. das kolchische Land am Pontus Euxinus.
- Κολχίς, ἰδος. Kolchis, N. einer Stadt. Κόλχοι, ων. Einwohner von Kolchis.
- κολωνός, οὔ, ὁ. der Hügel. 2) ein District von Attika.
- κόμη, ης, ἡ. das Haar.
- κομήτης, ου, ὁ. der lange Haare hat.
- κομιδῇ. sehr.
- κομίζω. tragen, bringen.
- κονίω. mit Staub bedecken.
- Κόνων, ωνος. n. pr. Konon.
- κοπίς, ἰδος, ἡ. das Schlachtmesser.
- κοπρία, ας, ἡ. der Misthaufen.
- κόπρος, ου, ἡ. der Mist.
- κόπτω. schlagen, hauen, behauen, mit Reden beschweren.
- κόραξ, ακος, ὁ. der Rabe.
- κόρη, ης, ἡ. das Mädchen. 2) Κόρη. Proserpina.
- Κόρινθος, ου, ἡ. Korinth.
- κορινθιακός κόλπος. der korinthische Meerbusen.
- κόρος, ου, ὁ. die Sättigung, der Ueberdruß.
- πρὸς κόρον. um satt zu werden.
- κόρυς, υθος, ἡ. der Helm.
- κορυφή, ης, ἡ. der Gipfel, Scheitel.
- κορώνη, ης, ἡ. die Krähe.
- Κορωνίς, ἰδος. n. pr. Korōnis.
- κοσμέω, ὤ. schmücken, zieren.
- κόσμημα, ατος, τό. der Schmuck, Putz.
- κόσμησις, εως, ἡ. der Schmuck.
- κόσμιος, ἰα, ου. geschmückt, anständig, gesittet.
- κοσμιότης, ητος, ἡ. der Anstand, Sittsamkeit.
- κόσμος. ου, ὁ. der Schmuck, die Zierde, Anstand, die Welt.
- κοτύλη, ης, ἡ. ein Ge-

- fäls zum Schöpfen, das Becken.
 κουρεύς, έως, ό. der Barbier.
 κουροτρόφος, ό, ή. Kindernährend, Pfleger, Pflegerin.
 κοῦφος, η, ον, und κοῦφος, adv. leicht, sanft.
 κόψιχος, ου, ό. die Ammel.
 Κράθις, ιδος. Krathis, ein Fluß im untern Italien.
 κρανίον, ου, τό. der Schädel.
 κράνος, εος, τό. der Helm.
 κράσις, εως, ή. die Mischung, τῶν ἀέρων. Clima.
 κρατέω, ᾧ. c. genitivo den Vorzug behaupten, siegen, besiegen, beherrschen. κρατεῖν τῶν ἡνίων. die Zügel erhalten können.
 κρατήρ, ήρος, ό. der Crater. (ein Gefäß zum Mischen des Weines.) der Kessel, die Mündung der feuerspeienden Berge.
 Κράτης, ητος. n. pr. Krates.
 κρατιστατος, η, ον. der beste, geschickteste, vorzüglichste.
 κραυγή, ής, ή. das Geschrey.
 κρέας, ατος, τό. das Fleisch.
 κρείσσων, ονος, und κρείττων, ό, ή. besser, stärker.
 κρεμάω, ᾧ. und κρεμάννυμι. Gr. hängen, aufhängen.
 κρῆνυμι, ᾧ. zerstückeln.
- κρεωφαγέω, ᾧ. u. κρεοφαγέω. Fleisch essen.
 —έομαι, οὔμαι. eßbares Fleisch haben.
 κρημνός, οὔ. ό. der steile Rand eines Berges.
 κρήνη, ης, ή. die Quelle.
 κρηπίς, ίδος, ή. die Grundlage, der Schuh.
 Κρής, ητος, ό. der Kretenser. Κρήτη, ης, ή. die Insel Kreta. κρητικός, ή, όν. kretisch.
 κριθή, ής, ή. die Gerste.
 κριθίνος, ίνης, ινον. von Gerste.
 κρίκος, ου, ό. der Ring.
 κρίκω, ᾧ. mit einem Ringe durchziehen.
 κρίνεν, ου, τό. die Lilie.
 κρίνω. beurtheilen, richten, beschließen, auswählen, zuerkennen. c. genitivo. beschuldigen, vor Gericht fordern, verurtheilen.
 κριός, οὔ, ό. der Widder.
 κρίσις, εως, ή. der Richterspruch.
 κριτής, οὔ, ό. der Richter.
 Κροῖσος, ου, n. pr. Kroeus.
 κροκόδειλος, ου, ό. das Crocodil.
 κροκόττας, ου, ό. ein reißendes Thier, vielleicht die Hyäne.
 Κρόνος, ου, ό. Kronos, Saturn.
 κρόταλον, ου, τό. die Klapper.
 κρόταφος, ου, ό. der Schlaf (am Kopfe).
 κροτέω, ᾧ. Geräusch machen, klappern, zusammenschlagen.

- κρότος, ου, ὁ. das Geräusch, Beyfallklatschen.
 Κρότων, ωνος. Kroton, Stadt im untern Italien.
 Κροτωνιάτης, ου, der Einwohner derselben.
 κρούω. anschlagen.
 κρύος, εος, τό. die Kälte, der Frost.
 κρύπτω. verstecken, verbergen.
 κρύσταλλος, ου, ὁ, ἡ. das Eis, der Krystall.
 κρύφα. c. genitivo. heimlich, ohne Wissen.
 κρυσσός, οὔ, ὁ. der Krug.
 κτάομαι, ᾧμαι. erwerben, im Aor. u. Perf. besitzen. ὁ κειτημένος. der Herr.
 κτείνω. tödten.
 κτήμα, ατος, τό. der Besitz, Eigenthum.
 κτήνος, εος, τό. das Vieh.
 κτηνοτροφία, ας, ἡ. die Viehzucht.
 Κτησίβιος, ου. n. pr. Ktesibius.
 κτήσις, εως, ἡ. der Besitz.
 κτίζω. gründen, bauen.
 κτίσμα, ατος, τό. die Niederlassung, Colonie.
 κτίστης, ου, ὁ. der Stifter, Urheber.
 κτύπος, ου, ὁ. das Getös, Geräusch.
 κυανοχαίτης, ου, ὁ. der dunkles Haar hat.
 κυβερνάω, ᾧ. ein Schiff regieren, steuern.
 κυβερνήτης, ου, ὁ. der Steuermann.
 Κυδωνία. ας. Kydonia, Stadt in Kreta.
 κύω, ᾧ. schwanger seyn.
 Κυζικηνοί, ᾧν. Einwohner von Kyzicus, einer Stadt am Propontis.
 κύκλος, ου, ὁ. der Kreis, der Umfang.
 Κύκλωψ, ωπος, ὁ. der Cyclope.
 κύκνος, ου, ὁ. der Schwan.
 2) n. pr. Kycnus.
 κυλινδέω, ᾧ. wälzen.
 —εομαι, οὔμαι. sich umhertreiben.
 κυλίω. wälzen.
 Κυλλήνη, ης. Kyllene. e. Berg in Arkadien.
 κύμα, ατος, τό. die Welle.
 κυμβαλισμός, ου, ὁ. Musik von Cymbeln und andern zusammengeschlagenen Instrumenten.
 κύμβαλον, ου, τό. das Becken, Cymbel.
 κυνηγασία, ας, ἡ. die Jagd.
 κυνηγετέω, ᾧ. jagen.
 κυνηγετικός, ἡ, ὁν. zur Jagd tauglich - gehörig.
 κύων. der Jagdhund. ἡ κυνηγική. die Kunst zu jagen, Jägerey.
 κυνηγέω, ᾧ. jagen.
 κυνηγία, ας, ἡ. die Jagd.
 κυνηγός, οὔ, ὁ. der Jäger.
 κυνοέφαλος, ου, ὁ. der hundsköpfige Affe.
 Κυνόπολις, εως. Kynopolis, Stadt in Aegypten.
 κυνοπολίτης νομός. ein District in Aegypten.
 Κύπρος, ου, ἡ. die Insel Cyprus. κύπριος, ία, ιον. cyprisch.
 κύπτω. sich bücken.
 κυρέω, ᾧ. seyn.
 Κυρήνη, ης. Kyrene. St. in Africa. Κυρηναϊκή, ης, das Königreich Kyrenaica.

κύριος, ίου, ό. der Herr. der, in dessen Macht et- was steht.	Δ.
Κύριος, ου. ή. Corsika.	λᾶας, und λᾶς, λᾶος, ό. der Stein.
Κύρος, ου. n. pr. Kyrus, Cyrus.	λαβύρινθος, ου, ό. das Labyrinth.
κύρτωμα, ατος, τό. der Höcker, Krümmung.	λαγαρός, ά, όν. dünn, zart.
κύτος, εος, τό. die Höh- lung, der Umfang.	λαγίδιον, ου, τό. der kleine Haase, Kaninchen.
Κύψελος, ου. n. pr. Ky- pselus.	Λάγος, ου. n. pr. Legus.
κυω und κυέω. schwan- ger seyn, trüchtig gehn.	λαγχάνω. Gr. fut. λήξο- μαι. loosen, durch das Loos erhalten.
κύων, κυνός, ό. ή. der Hund.	λαγώς, ώ, ό. der Haase.
κώδιον, ου, τό. das Schaf- fell.	λάθρα. heimlich, unbe- merkt. λάθρα Διός. ohne dafs es Zeus bemerkte.
κωδιοφόρος, ου, ό. ή. in einen Schafpelz ge- kleidet.	λαιμοτομέω, ᾤ. die Kehle abschneiden.
κώθων, ωνος, ό. der Be- cher. 2) Nahme eines Hafens von Karthago.	λαϊός, ά, όν. link. ή λαιά. (χείρ sc.) die Linke.
κωκυτός, οῦ, ό. die Weh- klage. 2) Nahme eines Flusses im Hades. Ko- kytus. Cocytus.	Λάκαινα, ης, ή. die La- cedämonierinn.
κωλύω. zurückhalten, hin- dern.	Λακεδαίμων, ονος, ή. Lacedämon. Λακεδαιμό- νιος, ου. der Lacedämo- nier. auch Λάκων, ονος.
κώμη, ης, ή. das Dorf.	Λακωνική, ής, ή. Laco- nien. λακωνικῶς. nach la- conischer Weise.
κωμηδόν. nach Art eines Dorfes, als ein Dorf.	λαλέω, ᾤ. plaudern.
κωμικός, οῦ, ό. der co- mische Dichter.	λάλος, ό, ή. geschwätzig.
κωμωδοποιός, οῦ, ό. der comische Dichter.	Λάμαχος, ου. n. pr. La- mæchus.
κῶνωψ, ωπος, ό. die Mū- cke.	λαμβάνω. fut. λήψομαι. Gr. nehmen, zu sich neh- men, empfangen, erlan- gen. τινός. bey etwas er- greifen.
Κῶος, ου, ό. der Koër, Einwohner der Insel Kos (Stanchio).	λαμπάς, ᾰδος, ή. die Fackel.
κῶπη, ης, ή. das Ruder, der Griff an der Hand- mühle.	λαμπρός, ά, άν. glän- zend, angesehen. λαμ- πρῶς. auf eine glänzende, entschiedene Weise.
Κωρύκειον ἄντρον, τό. die korycische Grotte, ein- e Grotte im Parnafs.	λαμπρότης, ητος, ή. der Glanz.

- λαυθάνω. fut. λήσω. Gr.
 verborgen - unbekannt
 seyn. ἔλαθς ταῦτα παρὰ
 μέρος ποιῶν. er that dieß,
 ohne daß ich es merkte,
 nur stellenweis.
- Λαομέδων, οντος. n. pr.
 Laomëdon.
- λαός, ου, ό. das Volk. λάος.
 der Stein.
- Λάπιθαι, ων. Lapithen,
 ein Volk in Thessalien.
- λάρναξ, ακος, ή. die
 Kiste, der Kasten.
- λάσιος, ό. ή. rauch, bor-
 stig, zottig.
- Λατίνη, ης. Latium. Λά-
 τиноι, ων, οι. die Einwoh-
 ner dieses Landes, Latei-
 ner.
- Λάτμος, ου, ό. Latmus,
 ein Gebirg in Karien.
- λατομέω, ω. (τέμνω) Stei-
 ne brechen, aushauen.
- λατόμημα, ατος, τό.
 ausgehauenes Gestein.
- λατομητός, ή, όν. in
 Stein gehauen.
- λατομία, ας, ή. der Stein-
 bruch. αι λατόμιαι. ein
 Gefängniß in den Stein-
 brüchen von Syrakus.
- λατομικός, ή, όν. zum
 Brechen der Steine erfor-
 derlich.
- λατρεύω. dienen.
- λαφυραγωγέω, ω. als
 Beute davonführen.
- λαχανεύομαι. Kohl her-
 vorbringen, mit Kohl be-
 pflanzt werden.
- λάχανον. ου, τό. der
 Kohl, Gemüse.
- λάχος, εος, τό. das Loos,
 der Antheil.
- λέαινα, ης, ή. die Löwin.
- Λέαρχος, ου. n. pr. Lear-
 chus.
- λέβης, ητος, ό. der Kess-
 sel.
- λέγω. sagen, sprechen,
 befehlen. λέγονται. (mit
 folgendem Infinitivo) di-
 cuntur, man sagt von ih-
 nen. ό λεγόμενος. der so-
 genannte.
- λεηλατέω, ω. Beute weg-
 treiben, plündern.
- λειμών, ωνος, ό. die
 Wiese.
- λεῖος, α, ον. glatt, eben,
 abgerieben, dünn.
- λείπω. lassen, verlassen.
 —ομαι, Mangel haben.
- λειτουργία, ας, ή. ein
 öffentliches Amt, Ge-
 schäft, Arbeit.
- λείψανον, ου, τό. das
 Ueberbleibsel, der Rest.
- λειάνη, ης, ή. die Schüs-
 sel.
- Λεοντίνος, ου. Leonti-
 ner, Einwohner der
 Stadt Leontium in Sici-
 lien.
- λεοντώδης, εος, ό, ή.
 löwenmüthig.
- λεπιδωτός, ή, όν. (λεπίς)
 schuppig.
- λεπτόγεως, εω, ό, ή. was
 einen mageren, schlechten
 Boden hat.
- λεπτός, ή, όν. dünn,
 schwach, mager.
- Λερναῖος, ου. lernäisch.
 Λέρνη, ης, ή. See in Ar-
 golis.
- λευκανθίζω. weiß seyn.
- Λευκοθέα, ας. n. pr. Leu-
 kothea.
- λευκός, ή, όν. weiß.
- λευκοτής, ητος, ή. die
 Weisse.
- Λεύκουλλος, ου. n. pr.
 Lucullus.

λευκώλενος, ου, ό, ή. weissarmig.	λιθάζω. Steine schleu- dern.
λευχσίμων, ό, ή. (εἶμα) weiss gekleidet.	λιθίδιον, ου, τό. das Steinchen.
λέων, ουτος, ό. der Löwe.	λίθινος, η, ου. von Stein.
Λεωνίδα <u>ς</u> u. Λεωνίδ <u>ης</u> , ου. n. pr. Leonidas.	λιθοβολία, ας, ή. das Werfen mit Steinen.
λήγω. aufhören.	λιθοποιέω, ω. in Stein verwandeln, versteinern.
Λήδα, ης. n. pr. Leda. οἱ Λήδης παῖδες. Kastor und Polydeukes, (Pol- lux) von denen dieser unsterblich, jener sterb- lich war.	λίθος, ου, ό. ή. der Stein. πολυτελής. der Edelstein.
λήθη, ης, ή. die Verges- senheit. 2) Λήθη. n. pr. Lethe.	λήμην, ένος, ό. der Ha- fen.
λήτιον, ου, τό. das Saat- feld, die Saat.	λιμνάζω. unter Wasser stehn, sumpfiges Wasser haben. τόπος λιμνάζων. ein sumpfiger Ort.
Λήμνος, ου, ή. Lemnos, Insel im ägäischen Mee- re. (Stalimene.)	λίμνη, ης, ή. der See.
Ληναίος, ου. Beynahme des Bacchus, von	λιμός, ου, ό. der Hunger.
ληνός, ου, ό. die Kelter.	λίαν, ου, τό. der Lein. das Netz.
λησταύω. Räuberey treiben.	Λίνος, ου. n. pr. Linus.
ληστής, ου, ό. der Räu- ber.	λιτότης, ητος, ή. die Einfachheit, Frugalität.
ληστρικός, ή, όν. räu- berisch. βίος. Räuber-Le- ben. ληστρική τριήρης. das Raubschiff.	λογίζομαι. bedenken, überlegen, überrechnen.
Λητώ, ους. Lato. Latona.	λογικός, ή, όν. vernünf- tig. mit Sprache begabt.
λίαν. sehr, außerordent- lich.	λόγιον, ου, τό. das Ora- kel.
λιβανωτός, ου, ό. der Weihrauch.	λογισμός, ου, ό. die Ver- nunft.
Λίβυες, ων. Libyer. Λι- βυή, ης, ή. Libyen. λιβυ- νός, ή, όν. libysch.	λόγος, ου, ό. das Wort, Rede, Sage, Vernunft. λό- γον έχειν τινός. auf etwas Rücksicht nehmen, sich um etwas bekümmern. έν λόγω und λόγοις εἶναι. in Ansehn stehn. κατὰ λόγον. nach Verhältniß, nach Erwartung. εις λό- γους εἰσχεσθαι τι. mit ei- nem ins Gespräch kom- men, sich unterhalten.
λιγυός, ύος, ό. der Dampf, Qualm.	λόγχη, ης, ή. der Speer.
Λιγυστινή, ης, ή. Ligu- rien im obern Italien.	λοιδορέω, ω. — έομαι,
Λίγυες, ων. Ligyer, Ein- wohner dieses Landes.	

- οὔμαι. *c. dativo.* lästern, schelten.
- λοιμός, οὔ, ὁ. die Pest.
- λοιπός, ἡ, ὁν. übrig. τὰ λοιπά. das übrige. καὶ τὰ λοιπά. und so weiter. τοῦ λοιποῦ. künftig.
- Λοκροὶ Ὀζόλαι. die ozolischen Lokrier in Griechenland.
- λοξός, ἡ, ὁν. schief, (von Orakeln) zweydeutig, dunkel.
- Λουσιτανία, ας. *S.* Λυσιτανία.
- Λουσιτανοί, ὦν. u. Λυσιτανοί. Lusitanier in Hispanien.
- λουτρόν, οὔ, τό. das Bad.
- λούω. *Gr.* waschen. — ομαι. sich baden, sich waschen.
- λόφος, ου, ὁ. der Gipfel, die Höhe, der Helmbusch.
- λοχαγός, οὔ, ὁ. der Anführer einer Abtheilung von Soldaten, der Offizier.
- λοχάω, ὦ. einen Hinterhalt legen, auflauern.
- λοχσία, ας, ἡ. die Geburt, das Wochenbett.
- λοχεύομαι. im Kindbette seyn.
- λόχος, ου, ὁ. der Hinterhalt, eine Abtheilung von Soldaten.
- Λυγκεύς, έος. *n. pr.* Lynkeus.
- Λυδία, ας, ἡ. Lydien in Kl. Asien. Λυδός, οὔ. Einwohner dieses Landes, Lydier.
- λύκος, ου, ὁ. der Wolf.
- Λυκοῦργος, ου. *n. pr.* Lycurgus.
- λυμαίνω — ομαι. Schaden thun, verderben.
- λύμη, ης, ἡ. der Schade, Nachtheil.
- λυπέω, ὦ. kränken, betrüben, schaden. — έομαι, οὔμαι. betrübt seyn.
- λύπη, ης, ἡ. die Traurigkeit, Verdruss.
- λυπηρός, ά, ὁν. und λυπρός, ά, ὁν. mühselig, verdrießlich, traurig, dürftig.
- λύρα, ας, ἡ. die Lyra, Laute, Leyer.
- Λυσίας, ου. *n. pr.* Lysias (ein berühmter atheniensischer Redner).
- Λυσίμαχος, ου. *n. pr.* Lysimachus.
- Λύσιππος, ου. *n. pr.* Lysippus.
- Λυσιτανία, ας, ἡ. Lusitanien, Provinz von Hispanien, jetzt Portugall. Λυσιτανοί, ὦν. Einwohner derselben.
- λυσιτελέω, ὦ. Nutzen schaffen.
- λυσιτελής, έος, ὁ, ἡ. nützlich.
- λύσσα, ης, ἡ. der Wahnsinn, Raserey.
- λύχνος, ου, ὁ. die Leuchte.
- λύω. losbinden, auflösen, befreyn, aufheben.
- λῶτον, ονος. ὁ, ἡ. besser, reichlicher. λῶιστος und λῶστος. der beste. ὦ λῶστε. *o bone!*
- λωτός, οὔ, ὁ. der Lotos, ein Baum, der süße Früchte trägt. 2) die Wasserlilie.

M.

μά. eine verneinende Be-
thauerungspartikel. μά
Δία und οὐ μά τὸν Δία.
nein, beym Zeus.

μαγνήτις, ἰδος, ἡ. der
Magnet.

μάζα, ἡς, ἡ. das Gersten-
brod, Kuchen.

μαζός, οὔ, ὁ. die Brust.

μάθημα. ατος, τό. der
Unterricht.

μάθησις, εως, ἡ. der Un-
terricht, das Lernen.

μαθητής, οὔ, ὁ. der Schü-
ler.

μαῖεύομαι. Hebammen-
dienste thun, entbinden.

Μαῖα, ας. n. pr. Maja.

μαῖνας, ἄδος, ἡ. die Mä-
nade, Bacchantinn.

μαίνω. rasend machen.

—μαῖνομαι. rasen.

μαῖω, ὦ. (als Hebamme)
entbinden, μαῖωθῆναι.
bey der Geburt unter-
stützt, entbunden wer-
den.

μαῖωτις, ἰδος, ἡ. der
maiotische See. (jetzt, as-
sowische Meer.)

μαῖώτρον, ου, τό. der
Hebammenlohn.

Μάκαι, ὦν, οἱ. ein Volk
in Afrika.

μάκαρ, ατος, ὁ, ἡ. selig.
οἱ μάκαρες. die Seligen,
die Götter.

μακαρίζω. glücklich
preisen.

μακάριος, ἰα, ἰου. glück-
lich, selig.

Μακεδονία, ας, ἡ. Ma-
cedonien. Μακεδονικός, ἡ,
όν. macedonisch. Μακε-
δών, ὄνος, ὁ. der Macedo-
nier.

μακρόβιος, ὁ, ἡ. lange
lebend.

μακρός, ἄ, ὄν. lang. μα-
κράν. weit. οὐ μετὰ μα-
κρόν. in kurzem.

μακροπράχηνος, ὁ, ἡ.
langhalsig.

μάλα. viel. sehr. εὖ μάλα.
gar sehr. compar. μᾶλλον.
mehr, lieber. superl. μά-
λιστα. am meisten, vor-
züglich.

μαλακός, ἡ, ὄν. weich.

μαλάσσω. erweichen.

μαλλωτός, ἡ, ὄν. (μαλ-
λός) mit langer Wolle
behangen.

Μάνης, εος. n. pr. Ma-
nes.

μανθάνω. Gr. fut. μαθή-
σομαι. lernen, erfahren.

μανία, ας, ἡ. der Wahn-
sinn.

μανικός, ἡ, ὄν. rasend.

μαντεία, ας, ἡ. die Weis-
sagung.

μαντεῖον, ου, τό. das
Orakel.

μαντεῖος, εἰα, εἶον.
zum Orakel gehörig. τὸ
μαντεῖον αὐτοῦ. die Grot-
te des Orakels.

μαντεύομαι. weissagen.

μαντική, ἡς, ἡ. die Gabo
der Weissagung.

Μαντινεία, ας, ἡ. Man-
tinēa, Stadt in Arkadien.

μάντις, εως, ὁ. der Wahr-
sager.

Μαραθών, ὦνος. Mara-
thon, District in At-
tika.

μαραίνω. verwelken ma-
chen.

Μάριος, ἰου. n. pr. Ma-
rius.

Μαρμαρίδαί, ὦν, οἱ.

- Marmariden, Volk in Afrika.
- μαρμαρίζω. einen mar-
morartigen Glanz und
Härte haben.
- μάρμαρος, ου, ή. hartes
glänzendes Gestein.
- Μαρσύας, ου. n. pr. Mar-
syas.
- μαρτυρέω. bezeugen.
- μαρτυρία, ας, ή. das
Zeugniss.
- μαστεύω. suchen.
- μαστιγύω, ᾧ. geißeln.
- μάταιος, α, ου. eitel, nich-
tig, unnütz. μάταια. un-
nützer Weise.
- μάτην. ohne Grund, um-
sonst.
- μάχαιρα, ας, ή. das
Schwerdt, Messer.
- μαχαιρίς, ίδος, ή. das
kleine Messer, Scheer-
messer.
- μάχη, ης, ή. die Schlacht.
- μαχητικός, ή, όν. streit-
bar.
- μάχιμος, η, ου. streit-
bar.
- μάχομαι. Gr. fut. μαχέ-
σμαι u. μαχοῦμαι. strei-
ten.
- μεγαλ-αυχέω—έσμαι,
οὔμαι. großsprahlen.
- μεγαλόδενδρος, ου, ό,
ή. (δένδρον) reich an gro-
ßen Bäumen.
- μεγαλοπρεπής, έός, ό,
ή. adverb. μεγαλοπρεπῶς.
herrlich, mit Würde.
- μεγαλύνω. erheben.
- Μέγαρα, ων, τά. Me-
gara, Stadt in Griechen-
land.
- μέγας, άλη, α. groß.
comp. μείζων, ονος. superl.
μέγιστος, η, ου. καί τό
- μέγιστον. und was das
wichtigste ist.
- μέγισθος, εος, τό. die
Größe.
- μέδιμνος, οῦ, ό. ein Ge-
treidemass, Scheffel.
- Μέδουσα, ης. n. pr. Me-
dusa.
- μεθ-αρμόζω. verändern.
- μέθη, ης, ή. die Trunken-
heit.
- μεθ-ίστημι. umstellen,
verändern. μεταστῆσαι εἰς
ἄλλον βίον. aus der ge-
wohnten Lebensart zu
einer andern anführen.
- μεταστῆναι εἰς θεούς. un-
ter die Götter versetzt
werden. μετέστην. ich
ging weg.
- μεθύσκομαι. c. genit.
sich berauschen, be-
rauscht seyn.
- μεθύω. berauschen, be-
rauscht seyn.
- μειδιάω, ᾧ. lächeln.
- μείζων, ονος. S. μέγας.
- μειράκιον, ου, τό. ein
junger Mensch, Knabe.
- μείρομαι. Gr. c. Theil
bekommen. perf. εἴμαρ-
ται. es ist bestimmt. τό
εἴμαρμένον. das Schicksal.
- μελαγχολάω, ᾧ. an der
schwarzen Galle krank
seyn, wahnsinnig seyn.
- μέλας, αῖνα, αῦ. schwarz.
- μέλει μοι. es liegt mir
am Herzen, kummert
mich.
- μελετάω, ᾧ. sorgen, üben,
sich üben. etwas treiben
u. betreiben.
- μελέτη, ης, ή. die Ue-
bung, Vorbereitung.
- μέλι, ιτος, τό. der Ho-
nig.
- μερίζω (μέλος). die Glie-

- der zertheilen, zerstückeln.
- Μελινέρτης, ου. n. pr. Melicertes.
- μέλισσα, ης, ή. und μέλιττα, ης, ή. die Biene.
- μελλησμός, οὔ, ό. das Thunwollen, Zaudern, Zögern.
- μέλλω. Gr. zaudern, säumen, (mit einem Infinitivo verbunden) im Begriff seyn etwas zu thun. wie μέλλω ιέναι iturus sum. τὸ μέλλον u. τὰ μέλλοντα. das Zukünftige.
- μέλος, εος, τό. das Lied, Gesang. μελῶν ποιητής. der lyrische Dichter.
- Μελπομένη, ης. N. einer Muse, Melpomene.
- μελωδέω, ὤ. musiciren.
- μελωδία, ας, ή. die Melodie.
- Μεμνόνιον, ου, τό. das Memnonium, ein dem Memnon geweihter Platz bey Thebä.
- Μέμφις, ιδος, ή. Memphis, Stadt in Aegypten.
- μέμφομαι. zürnen, schmähen, schelten, tadeln.
- μέν. zwar, wohl; bezieht sich auf δέ, und bezeichnet eine Beziehung der Sätze auf einander.
- Μενεκράτης, εος. n. pr. Menekrates.
- Μενέλαος, ου. n. pr. Menelaus, König von Sparta.
- μένος, εος, τό. die Kraft.
- μέντοι. aber, doch.
- μένω. Gr. bleiben.
- μερίζω. — ομαι. theilen, sich zueignen.
- μέρος, εος, τό. der Theil. παρὰ μέρος. der Reihe nach. πολὺ μέρος. großen Theils. πλείστον μέρος. uάλλους. vorzüglich viel Schönheit.
- μεσημβρία, ας, ή. der Mittag. μεσημβρινός, ή. όν. u. μεσημβρινός, ή, όν. mittäglich.
- μεσογαία, ας, ή. und ή μεσόγειος, ου. das innre Land.
- μεσολαβέω, ὤ. auffangen.
- Μεσοποταμία, ας, ή. Mesopotamien, N. eines Landes in Asien.
- μέσος, η, ου. was in der Mitte ist. ἐν μέσῳ. in der Mitte.
- μεσός, ὤ. in der Mitte seyn.
- Μεσσηνία und Μεσσηνία, ας, ή. Messene, Land im Peloponnes, auch ή Μεσσηνιακή. Μεσσηνιοί. ων. Messenier, Einwohner desselben.
- μεστός, ή, όν. c. genit. voll.
- μετά. c. genit. mit, unter. c. accus. nach. μετ' ήμέρας und ήμέραν. am Tage. μετὰ μικρόν. in Kurzem. μετὰ δέ. ferner, hierauf. τὰ μετὰ ταῦτα. das Weitere. (in der Zusammensetzung zeigt es eine Veränderung an.
- μετα-βάλλω. Gr. verändern, εἰς τι. sich in etwas verwandeln.
- μετα-βασις, εως, ή. das Uebergehn, Fortgehn, Veränderung des Aufenthaltes.

- μεταβολή, ἥς, ἡ. die Veränderung.
 μετα-δίδωμι. (mit dem Dativ der Person und dem Genitiv der Sache) mittheilen.
 μετα-λαμβάνω. *c. genitivo.* Gr. theilnehmen.
 μετα-λλάσσω. *ui. - αλ-λάττω.* vertauschen: —ομαι. vorübergehn.
 μεταλλάσσειν τὸν βίον. sterben.
 μεταλλεία, ας, ἡ. die Arbeit in den Bergwerken, das Nachgraben.
 μεταλλεύω. graben.
 μεταλλικός, ἡ, ὄν. zum Bergwerk gehörig.
 μέταλλον, οὐ, τό. das Metall. Bergwerk.
 μετα-μορφόω, ὦ. verwandeln.
 μεταναστεύω. einen Wohnplatz verändern.
 μεταν-ίσταμαι. wegziehen, eine andere Lebensart ergreifen.
 μετα-νοέω, ὦ. seine Meinung ändern, bereuen.
 μεταξύ. dazwischen; während, im.
 μετα-πέμπομαι. nach einem schicken, ihn be-rufen; kommen lassen.
 Μεταπόντιον, οὐ, τό. bey den Lateinern *Metapontum*, Stadt in Unter-Italien.
 μετα-σκευάζω. ver-ändern.
 μετα-στρέφω. abwen- den, von einer gera- den Richtung abbringen. —ομαι. sich umkehren.
 μετα-σχηματίζω. ver-ändern.
- μετα-τίθημι. versetzen, verändern.
 μετα-φέρω. Gr. übertra- gen.
 μεταφορικῶς. durch ei- ne Uebertragung, figür- lich, bildlich.
 μέτ-τιμι. *c. accusat.* nach- gehn, holen.
 μετ-έρχομαι. nach et- was gehen, holen, be- strafen, rächen.
 μετ-έχω. Gr. *c. genitivo.* Theil an etwas nehmen, etwas auch mit haben.
 μετσωρίζω. in die Höhe heben, schweben lassen.
 μετέωρος, ὅ, ἡ. in die Höhe gehoben, hoch.
 μετόπωρον, οὐ, τό. der Herbst.
 μετρίως, ἰά, ἰόν. *adv.* mäßig.
 μετρον, οὐ, τό. das Maas.
 μέτωπον, οὐ, τό. die Stirn.
 μέχρι und μέχρις. bis.
 μέχρι τινος. eine Weile.
 μέχρις ὅτου. so lange bis.
 μέχρι πολλοῦ. lange Zeit.
 μή. nicht, dafs nicht. (wird wie *ne* gebraucht mit dem Imperativo praesen- tis und dem Coniunctivo aoristi: μή λέγε und μή λέξης.) μή οὐ γε. thue das nicht.
 μήδέ. auch nicht, nicht einmal, noch auch.
 Μηδεία, ας. *n. pr.* Medea.
 μηδεὶς, εμεία, ἐν. keiner, o, es. μηδέν. nichts. (als verstärkte Verneinung.)
 μηδέν ἀδικεῖν. nicht Un- recht handeln.
 μηδέποτε. niemals.
 Μηδία, ας, ἡ. Medien, in Asien.

μηδιστί. nach medischer Art.	mählich. παρὰ μικρόν. bey- nahe.
μηκέτι. nicht mehr, nicht weiter, nicht wieder.	μικρόχωρος, ὁ, ἡ. (χώ- ρα) der ein kleines Land hat, wenigen Boden be- sitzt.
μήκος, εος, τό. die Län- ge.	Μίλητος, ου, ἡ. Milētus, Stadt in Ionien. Μιλήσιος ἰα. ιον, milesisch.
Μηλιεύς, έως, ὁ. ο. Me- liensers. (am malischen Meerbusen in Thessa- lien.)	Μιλτιάδης, ου. n. pr. Miltiades.
μήλινος, ὁ, ἡ. gelb.	Μίλων, ωνος, n. pr. Milo.
μήλον, ου, τό. der Apfel.	μιμέομαι, οὔμαι. c. ac- cusat. nachahmen.
μήν. aber, jedoch, nun aber. ἀλλὰ μήν. aber doch.	μίμημα, ατος, τό. die Nachahmung.
οὐμήν. jedoch nicht, aber nicht. τί μήν; nun was weiter?	μιμνήσκω. (von μνάω.) c. genit. Gr. erinnern, ein- gedenk seyn. μέμνημαι. memini. μέμνησο. geden- ke.
μήν, νός, ὁ. der Monat.	Μίνως, ωος, υ. ω. n. pr. Minos.
μήνιγξ, γγος, ἡ. die Hirnhaut.	Μινώταυρος, ου. n. pr. Minotaurus.
μηνύω. anzeigen.	μισάνθρωπος, ου, ὁ, ἡ. menschenfeindlich.
μηρός, οὔ, ὁ. die Hüfte.	μισέω, ᾶ. hassen.
μήτε... μήτε. weder.... noch.	μισθός, οὔ, ὁ. der Lohn.
μήτηρ, μητέρος, υ. μη- τρός, ἡ. die Mutter.	μισθοφόρος, ου, ὁ. der Söldner.
μητροπάτωρ, ορος, ὁ. der Großvater von müt- terlicher Seite.	μισθώω, ᾶ. verdingen, vermieten. — ὅομαι, οὔμαι. etwas miethen.
μητρόπολις, εως, ἡ. die Mutterstadt, Hauptstadt, (in Beziehung auf die Pflanzstädte.) daher der Ursprung. μητρόπολις κακίας. die Quelle der Schlechtigkeit.	μισθωτός, οὔ, ὁ. der Lohnarbeiter, Tagelöh- ner.
μητρυιά, ᾶς, ἡ. die Stief- mutter.	μίτρα, ας, ἡ. die Kopf- binde.
μιαρός, ᾶ, ὄν. häßlich.	μνᾶ, ᾶς, ἡ. eine Mine. (ein Gewicht von 100 Drachmen. Die attische Mine betrug zwischen 21 — 22 Thaler.)
μίγνυμι. Gr. mischen, vermischen.	μνήμα, ατος, τό. das Denkmal, der Grabstein.
Μιθριδάτης, ου, n. pr. Mithridates.	μνήμη, ης, ἡ. das Ge- dächtniß.
μικροπρεπής, εος, ὁ, ἡ. karg.	
μικρός, ᾶ, ὄν. klein. μι- κροῦ δεῖν. wenig fehlt, beynahe. κατὰ μικρόν. all-	

μνημονεύω. sich erinnern, erwähnen.

Μνημοσύνη, ης. n. pr. Mnemosyno.

μνησικακέω, ὦ. Groll hegen.

μνηστεύω, —ομαι. um jemanden freyen.

μνηστήρ, ἥρως, ὁ. der Freyer.

μοῖρα, ας, ἡ. das Verhängniß, die Parze. μοῖρά ἐστί μοι. es ist mir bestimmt. πρὸ μοίρας. vor der bestimmten Zeit.

μόλιβδος, ου, ὁ. das Bley.

μόλις. kaum, mit Noth.

μόνιμος, ὁ, ἡ. bleibend, dauernd.

μονόλιθος, ου, ὁ, ἡ. aus Einem Steine verfertigt.

μονομαχία, ας, ἡ. der Zweykampf.

μόνος, η, ου. allein.

μονοσάνδαλος, ου, ὁ, ἡ. der nur einen Schuh hat.

μονόφθαλμος, ου, ὁ, ἡ. einäugig.

μορφή, ἥς, ἡ. die Gestalt.

μόσχος, ου, ὁ, ἡ. das Kalb.

Μουνυχία, ας. Munychia, ein Hafen von Athen.

Μοῦσα, ης, ἡ. die Muse.

μουσική, ἥς, ἡ. die Musik.

μοχθεύω, ὦ. arbeiten.

μοχθηρός, ἄδυν. schlecht.

μοχθηρῶς. mit Mühe, dürtig.

μόχθος, ου, ὁ. die Mühe.

μοχλός, οὔ, ὁ. der Hebebaum, Riegel.

μυγμός, οὔ, ὁ. das Stöhnen.

μύδρος, ου, ὁ. die Stein-Eisen-masse.

μυελός, οὔ, ὁ. das Mark.

μυθεύω. erzählen, fabeln.

μυθολογέω, ὦ. erzählen.

μῦθος, οὔ, ὁ. die Rede, Sage, Fabel.

μυῖα, ας, ἡ. die Fliege.

μυκάω — ἄομαι, ὦμαι. brüllen.

Μυκῆναι, ὦν, αἱ. Mycēne, Stadt im Peloponnes.

μυκτήρ, ἥρως, ὁ. die Nase, der Rüssel.

μύλος, ου, ὁ. der Mühlstein.

μυριάς, ἄδος, ἡ. die Myriade, Zahl von 10000.

μυρίκη, ης, ἡ. Myrica, Tamariske, ein Strauchgewächs.

μυρίνη, und μυρρίνη, ης, ἡ. die Myrte.

μυρίος, ἰα, ἰον. zehntausend-fältig, vielfältig.

μύρμηξ, ηκος, ὁ. die Ameise.

Μυρμιδόνες, ὄνων. Myrmidonen, Volk in Thessalien.

μῦρον, ου, τό. die Salbe.

μυρρίνη, ης, ἡ. S. μυρίνη.

μῦς, μυός, ὁ. die Maus.

Μυσία, ας, ἡ. Mysien, eine Provinz in Klein-Asien.

Μύσκελλος, ου. n. pr. Myscellus.

μυσταγωγέω, ὦ. (in die Mysterien) einweihen, mit etwas bekannt machen.

μυστικός, ἡ, ὄν. geheim, mystisch.

μυχός, οὖ, ὁ. der Winkel.

μύω. die Augen verschließen.

μῶν. dient wie *num* zur Frage. μῶν πάρεστι; ist er da?

μωρός, ἄ, ὁν. thöricht, ein Narr.

N.

Ναβαταῖτοι, ων. Volk in Asien. Nabatäer.

ναί. ja. allerdings.

ναῖμα, ατος, τό. das Wasser.

ναματιαῖος, αῖα, αῖον. fließend.

Νάξος, ου, ἡ. Naxos, eine der cycladischen Inseln. Νάξιοι, ὧν. Einwohner derselben.

ναός, οὖ, ὁ. der Tempel.

νάρκη, ηκος, ὁ. ein hohles Rohr.

νάρκη, ης, ἡ. der Zitterrochen. 2) die Lähmung, Betäubung.

ναρκώδης, εος, ὁ, ἡ. betäubt.

Νασαμῶνες, ων. Nasamonen, Volk in Afrika.

ναυαγέω, ὦ. (ἄγνυμι) Schiffbruch leiden.

ναυαρχέω, ὦ. ein Schiff commandiren.

Ναυκλίδης, ου. n. pr. Nauklides.

ναύκληρος, ου, ὁ. der Schiffpatron.

ναυμαχία, ας, ἡ. die Seeschlacht.

ναυπηγήσιμος, ὁ, ἡ. zum Schiffbau dienlich.

ἐλγ. Bauholz.

ναῦς, ναός, (νεῶς) ἡ. u.

ionisch νηῦς, νηός. das Schiff.

ναύσταθμον, ου, τό. der Hafen.

ναύτης, ου, ὁ. der Schiffer.

ναυτικός, ἡ, ὁν. zum Seewesen gehörig. ναυτικά καὶ δυνάμεις. Seemacht.

νεανίας, ου, ὁ. und νεανίσκος, ου. der Jüngling.

νεαρός, ἄ, ὁν. neu, frisch.

νεβρός, ου, ὁ. das Wildkalb.

Νεῖλος, ου, ὁ. der Nil.

νεκρικός, ἡ, ὁν. was auf Todte Beziehung hat.

νεκροπομπός, οὖ, ὁ. der Führer der Todten.

νεκρός, οὖ, ὁ. der Todte.

νεκταρ, αρος, τό. der Nektar.

Νεμέα, ας, ἡ. Nemëa, Ort in Argolis.

νέμω. auf die Weide führen, weiden, zutheilen.

—ομαι. weinen, abfressen, verzehren, bewohnen.

νεό-γαμος, ὁ, ἡ. jüngst verheirathet.

νεογενής, εος, ὁ, ἡ. neugeboren.

νεό-πλοῦτος, ὁ, ἡ. jüngst reich geworden.

νέος, νέα, νέον. jung, neu. ὁ νέος. der Jüngling.

νεοττία, ας, ἡ. das Brüten.

νεοττός, οὖ, ὁ. das Junge.

Νέρων, ωνος. n. pr. Nero.

Νέστωρ, ορος. n. pr. Nestor.

νευρά, ἄς, ἡ. und νεῦρον, ου, τό. die Sehne,

Saito.

νεύω. nicken. πρὸς τι. nach etwas hin liegen.

νεφέλη, ης, ἡ. die Wolke, das Netz.

νεφος, εος, τό. die Wolke, der Schwarm.

νέω. fut. νεύσω. schwimmen.

νεώνητος, ό, ἡ. (ὠνέομαι) neu gekauft.

νεώριον, ου, τό. Arsenal für Schiffe.

νεώς, ώ, ό. der Tempel.

νεώς-οικοι, ων, οί. Niederlagen, Arsenal am Strande.

νεωστί. neuerlich.

νῆ. νῆ Δία. beym Zeus! bey Gott!

νήπιος, ό, ἡ. jung, klein.

Νηρέυς, έως. n. pr. Ne-reus.

Νηρηΐς, Ἴδος, ἡ. die Nereide, Nereus Tochter.

νησίζω. einer Insel ähnlich seyn.

νησίον, ου, τό. das Inselchen.

νησιώτης, ου, ἡ. femin.

νησιῶτις, Ἴδος, ἡ. Inselbewohnerbewohnerinn.

νήσος, ου, ἡ. die Insel.

νήτη, ης, ἡ. die unterste Saite der Leier.

νήυς, νηός, ἡ. das Schiff.

νήφω. nüchtern seyn.

νήχομαι. schwimmen.

νικάω, ὤ. siegen, übertreffen.

νίκη, ης, ἡ. der Sieg. 2) Νίκη. die Göttinn des Siegs.

Νικίας, ου. n. pr. Nikias.

Νικοκρέων, οντος. n. pr. Nikokreon.

Νίνος, ου. n. pr. Ninus.

Νιόβη, ης. n. pr. Niöbe.

Νίσος, ου. Nisus.

νιτρῶδης, εος, ό, ἡ. mit Natrium (natürlichem Laugensalze) erfüllt.

νιφετός, οῦ, ό. das Schneegestöber.

νιφετῶδης, εος, ό, ἡ. voll von Schnee.

νίφω—ομαι. schneyen.

νοέω, ὤ. bemerken, denken, erkennen, zur Besinnung kommen.

νομάς, άδος. weidend, überziehend. βίος. umherziehende Lebensart.

νομάδας. umherziehende Völker, Nomaden.

νομαδικός, ἡ, όν. nomadisch. νομαδικῶς. nach nomadischer Art.

νομεύς, έως, ό. der Hirt.

νομή, ῆς, ἡ. die Weide.

νομή τοῦ πυρός. das Um-sichfressen des Feuers.

νομίζω. glauben, meinen.

νόμιμος, η, ου. adv. νομίμως. gesetzmässig, einem Gebrauche u. Gesetze gemäß.

τὰ νόμιμα. Gesetze, Gebräuche.

νόμισμα, ατος, τό. die Münze, Geldstück.

νομοθέτης, ου, ό. der Gesetzgeber.

νόμος, ου, ό. das Gesetz.

2) Gebiet, Landbezirk.

νόος u. νοῦς, ό. der Verstand, Sinn.

νοῦν ἔχων. ein verständiger Mensch.

νοσέρός, ά, όν. ungesund.

νοσέω, ὤ. krank seyn.

νόσον νοσεῖν. eine Krankheit haben.

παράδοξον μανίαν. einen sonderbaren Wahnsinn haben.

νόσος, ου, ἡ. die Krankheit.

νότιος, α, ου. südlich. τὰ νοτιώτατα. die südlichsten Gegenden.

νότος, ου, ό. der Südwind, Südwestwind, der Süden, die Gegend von Süden.

Νουμάς, ᾱ. n. pr. Numa. νύκτωρ. Nachts.

νύμφη, ης, ή. die Nym-
phe, die Braut.

νύμφιος, ου, ό. der Bräu-
tigam.

νῦν. (verstärkt, νυνί.) jetzt,
nun. τὰ νῦν. gegenwärtig.

οἱ νῦν ἄνθρωποι. die jetzt
lebenden Menschen.

νύξ, κτός, ή. die Nacht.
νυκτός. bey Nacht.

νῶτος, ου, ό. plur. τὰ νῶ-
τα. der Rücken.

νωτο-φορέω, ῶ. auf dem
Rücken tragen.

νωτοφορία, ας, ή. das
Tragen auf dem Rücken.

Ξ.

Ξαίνω. Wolle krepeln.

Ξανθίππη, ης, ή. n. pr.
Xanthippe. (Xanthippe.)

Ξανθός, ή, όν. blond.

Ξάνθος, n. pr. Xanthus,
ein Fluß bey Troja.

Ξανθότης, ητος, ή. die
gelbe, blonde Farbe.

Ξένη, ης. die Fremde, das
fremde Land.

Ξενιάδης, ου. n. pr. Xe-
niades.

Ξενιτεύω. in fremde Län-
der reisen.

Ξενοκράτης, ους. n. pr.
Xenokrates.

Ξενοκτονέω, ῶ. (κτείνω)
Fremde opfern.

Ξενοκτόνος, ου, ό. der
Fremde tödter.

Ξένος, ου, ό. der Fremde,
Fremdling. ή Ξένη, ης. die
Fremde.

Ξενοφῶν, ῶντος. n. pr.
Xenophon.

Ξενίλλον, ου, τό. dimi-
nutiv. v. Ξένος.

Ξέρξης, ου. n. pr. Xerxes.

ξηραίνω. trocknen.

ξηρός, ά, όν. trocken.

ιφιήρης, εας, ό, ή. mit
dem Schwerdt bewaff-
net.

ιίφος, εος, τό. das
Schwerdt.

ικάνον, ου, τό. das Bild.

ιγ-κινάω, ῶ. zusam-
men- mischen. verwir-
ren.

ικύλινος, η, ου. hölzern.

ικύλον, ου, τό. das Holz,
Bret, Keule. ἐπὶ τῶν ξύ-
λων. auf hölzernen Bän-
ken.

ικυμ-βαίνω. zusammen-
kommen. — βαίνει, es
trägt sich zu.

ικύνειμι. so viel als σύν-
ειμι.

ικυράω, und ικυρίεω, ῶ.
den Bart scheeren.

ικυρόν, οὔ, τό. das Scheer-
messer.

Ο.

Ο, ή, τό. der, die, das.
— ό μέν. . . ό δέ. der ei-
ne. . . der andere. τό μέν. .
τό δέ. u. τό μέν. . . ἑτα-
ρον δέ. der eine . . das
andre.

οαριστής, ου, ό. der Ge-
sellschafter, Genosse.

οβολός, οὔ, ό. Obolus,

- eine kleine Münze, deren
6 auf eine Drachme gehn,
gegen 10 — 11 Pfennige
werth.
- ὀγδοήκοντα. achtzig.
- ὀγδοος, ὅη, οὐν. der ach-
te. ὀγδοον. achtens.
- ὀγκάζομαι, ὤμαι. brül-
len, schreyen wie ein
Esel.
- ὀγκος, ου, ὅ. die Schwulst.
die Grösse.
- ὀδάζω. gehen, reisen.
- ὀδηγέω, ὤ. den Weg zei-
gen, leiten.
- ὀδίτης, ου, ὅ. der Wan-
derer.
- ὀδοιπορέω, ὤ. reisen,
wandern.
- ὀδοιπορία, ας, ἡ. die
Reise.
- ὀδός, οῦ, ἡ. der Weg. ἔν
ὀδῷ. auf der Reise.
- ὀδύς, ὄντος, ὅ. der Zahn.
- ὀδύνη, ης, ἡ. der Schmerz.
- ὀδυνηρός, ἄ, ὄν. schmerz-
haft, traurig.
- ὀδύρομαι. beweinen, be-
klagen, jammern, weh-
klagen.
- Ὀδυσσεύς, ἑως. n. pr.
Ulysses.
- ὄθεν. woher, wovon, da-
her.
- Οἶαγρος, ου. n. pr. Oeā-
gor.
- οἶαξ, ακος, ὅ. das Steuer-
ruder.
- οἶδα. ich weifs. εἰ οἶδ'
ἔτι. diefs weifs ich sehr
wohl. (Diese Worte wer-
den als Bekräftigungs-
formel der Rede einge-
schoben.) ἤδεν. ich wußte.
σίδεναί. wissen. partic.
σιδώς.
- Οἰδίπους, οδός. n. pr.
Oedipus.
- οἰκεία, ας, ἡ. die Heimath.
- οἰκῆτος, αῖα, αῖον. ei-
genthümlich, zweckmä-
ssig. οἱ οἰκῆται. die Ange-
hörigen, Verwandten,
Landsleute.
- οἰκέτης, ου, ὅ. der Haus-
genosse, Slav.
- οἰκέω, ὤ. behauen, be-
wohnen. — ἔομαι, οῦ-
μαι. eine gewisse Be-
schaffenheit, Einrichtung
haben. οἱ οἰκοῦντες. die
Einwohner. ἡ οἰκουμένη.
die bewohnte Erde.
- οἰκήσιμος, ὅ, ἡ. bewohn-
bar.
- οἰκήσις, εως, ἡ. die Woh-
nung.
- οἰκήτωρ, ορος, ὅ. der Be-
wohner.
- οἰκία, ας, ἡ. das Haus.
- οἰκίδιον, ου, τό. das
kleine Haus, Häuschen,
Hütte.
- οἰκίζω. ein Haus bauen,
erbauen. — οἰκίζομαι.
wohnen.
- οἰκοδομέω, ὤ. ein Haus
bauen, bauen.
- οἰκοθεν. vom Hause.
- οἰκονομία, ας, ἡ. die
Wirthschaft, Wirth-
schaftlichkeit, Sparsam-
keit.
- οἰκονόμος, ου, ὅ. der
Hausverwalter.
- οἶκος, ου, ὅ. das Haus.
οἶκος. zu - im - Hause.
- οἰκτείρω. Mitleiden ha-
ben.
- οἰκτιρμός, οῦ, ὅ. das
Mitleiden.
- οἶκτος, ὅ. das Mitleiden.
- οἰκτός, ἄ, ὄν. kläglich.
mitleidenswerth.
- οἶμαι. u. οἴομαι. Gr. fut.
εἴσομαι. glauben.

- οἰνοποιΐα, ἡ. die Weinbereitung.
- οἶνος, οὖν, ὁ. der Wein.
- οἶνός φλυξ, γος, ὁ, ἡ. dem Wein ergeben, ein Trunkenbold.
- οἶνόχόος, οὖν, ὁ, (χέω) der Mundschenk.
- οἶομαι. Gr. glauben. aor. I. pass. ᾤσθην. part. οἰσθείς.
- οἶος, οἶα, οἶον, (correlativum von τοῖος und τοιοῦτος.) von welcher Art (qualis) welcher, wie. οἶον. wie schön, wie wichtig, wie hässlich etc. οἶός τε αἶμι. ich bin im Stande. οἶόν τε ἐστί. es geht an. ist möglich, man kann.
- οἶσσευμα, ατος, τό. das Pfeilschießen.
- οἶστός, οὖν, ὁ. der Pfeil.
- Οἶτη, ης, ἡ. Oeta, Gebirg in Thessalien.
- οἶχομαι. Gr. fut. οἰχήσομαι. fortgehn, sterben. ᾤχοντο ἀπίοντες, sie gingen fort (eigentlich sie machten sich auf u. gingen davon). ᾤχετ' ἀποπτάμενος, er flog auf und davon.
- ὀκταμηνιαῖος, α, οὖν. achtmonatlich.
- ὀκτώ. acht.
- ὀλέθριος, ὁ, ἡ. verderblich.
- ὀλέθρος, οὖν, ὁ. das Verderben.
- ὀλίγος, η, οὖν. wenig, gering. ὀλίγου und ὀλίγου δαίν. beynah. μετ' ὀλίγου. in kurzer Zeit. πρὸς ὀλίγον. ein wenig. κατ' ὀλίγον. allmählich.
- ὀλισσαίω, ᾤ. — ὀλισθαίνω — ὀλισθαίνω. Gr. gleiten, in etwas verfallen.
- ὀλισσῃ ῥός, ἅ, ὄν. schlüpfrig.
- ὀλκάς, ἅδος, ἡ. das Lastschiff.
- ὀλλυμι. Gr. fut. ὀλῶ. zu Grunde richten. ὀλλυμαι. zu Grunde gehn, umkommen.
- ὀλμος, οὖν, ὁ. der Mörser.
- ὀλολύζω. jauchzen, heulen, wehklagen.
- ὀλος, η, οὖν. ganz. τὰ ὅλα. das Ganze.
- ὀλο-σίδηρος, οὖν, ὁ, ἡ. ganz von Eisen.
- ὀλοσχερῶς. gänzlich.
- ὀλό-χρυσος, ὁ, ἡ. ganz von Gold.
- Ὀλυμπία, ἱάς, ἡ. Olympia. St. in Elis. Ὀλύμπιος, α, οὖν. olympisch. τὰ Ὀλύμπια. die olympischen Spiele. Ὀλυμπιάς, ἅδος, ἡ. eine Olympiade. (Zeitraum von 4 Jahren.) Ὀλυμπιάδες. die Wettkämpfe und Spiele zu Olympia.
- Ὀλυπιονίκης, οὖν, ὁ. Sieger in den olympischen Spielen.
- Ὀλύμπος, οὖν, ὁ. Olympus, Berg in Thessalien.
- Ὀλυνθος, οὖν, ἡ. Olynthus, Stadt auf der Insel Pallene.
- ὀλῶς. ganz und gar, überhaupt. οὐκέτι ὀλῶς. durchaus nicht mehr.
- ὀμαλός, ἡ, ὄν. eben. gleich. adv. ὀμαλῶς. auf eine gleichförmige Weise.
- Ὀμβρινή, ἡς, ἡ. Umbrien in Italien.

ὄμβρος, οὐ, ὁ. der Regen.

Ὀμηρος, ου. n. pr. Homer.

ὀμιλέω, ᾧ. mit einem umgehen. Gemeinschaft haben, sich mit einem unterhalten.

ὀμιλητής, οὔ, ὁ. der Gesellschafter, Freund, Schüler.

ὀμιλία, ας, ἡ. der Umgang, das Gespräch, die Unterhaltung.

ὀμιλος, ου, ὁ. der Haufe.

ὀμίχλη u. ὀμίχλη, ης, ἡ. der Nebel.

ὀμμα, ατος, τό. das Auge.

ὀμνυμι. Gr. fut. ὀμοῦμαι. schwören.

ὀμοεθνής, έος, ὁ, ἡ. von derselben Nation, desselben Volkes.

ὀμοιος, α, ου. ähnlich, gleich. ὁμοια u. ὁμοίως. auf gleiche Art, eben so.

ὀμοιότης, ητος, ἡ. die Aehnlichkeit.

ὀμοιόω, ᾧ. gleichmachen.

ὀμολογέω, ᾧ. bejahen, zugeben, bekennen, eingestehn. ὀμολογούμενος. anerkannt, ausgemacht, übereinstimmend.

ὀμονοέω, ᾧ. eines Sinnes, einträchtig seyn.

ὀμορέω, ᾧ. c. dativo. angrenzen.

ὀμο-ορος, ὁ, ἡ. benachbart. der Nachbar.

ὀμότεχνος, ὁ, ἡ. (τέχνη) der dieselbe Kunst treibt, der Handwerksgeñosse.

ὀμοῦ. zugleich.

Ὀμῶάλη, ης. n. pr. Omphale.

ὄμφαλός, οὔ, ὁ. der Nabel.

ὄμφαξ, ακος, ὁ, ἡ. die unreife Traube.

ὄμως. dennoch, gleichwohl.

ὄναρ, τό. der Traum.

ὀνειδίζω. schmähen. (τινί πι) einem etwas zum Vorwurf machen. — ομαι. es wird mir zum Vorwurf gemacht, ich werde verhöhnt.

ὀνειδος, εος, τό. die Schande.

ὄνειρος, ου, ὁ. der Traum.

ὄνθρος, ου, ὁ. der Koth.

ὀνίνημι. Gr. helfen, nützen.

ὄνομα, ατος, τό. der Name.

ὀνομάζω. nennen. ὁ ὀνομαζόμενος. der sogenannte.

ὀνομαστός, ἡ, ὁν. berühmt, namhaft.

ὄνος, ου, ὁ. der Esel.

ὄνυξ, υχος, ὁ. der Nagel. die Klaue.

ὄξέως. schnell.

ὄξυδερής, έος, ὁ, ἡ. scharfsichtig.

ὄξύθυμος, ὁ, ἡ. jähzornig.

ὄξύς, εῖα, ú. scharf, spitzig.

ὄξύ-χολος, ὁ, ἡ. jähzornig.

ὀπάζω. geben, mittheilen.

ὀπη. wie.

ὀπή, ἡς, ἡ. die Oeffnung.

ὀπισθεν. auf dem Rücken, hinten.

ὀπίσθιος, ία, ιον. was hinten ist. πόδες ὀπίσθιοι. Hinterfüße.

ὀπίσω. rückwärts, hinten.

- εἰς τοῦπίσω und εἰς τὰ
 ὀπίσω. zurück.
 ἐπλίζω. bewaffnen.
 ἐπλισμός, οὔ, ὁ. die Be-
 waffnung.
 ἐπλομαχέω, ᾤ. mit Waf-
 fen streiten.
 ἐπλον, οὐ, τό. die Waffe.
 ἐπλοποιῖα, ας, ἡ. die
 Waffenschmiede.
 ἐποῖος, α, οὐ. (correlati-
 vum von τοῖος.) wie, von
 welcher Art. (*qualis*.)
 ἐπόσος, η, οὐ. wie groß,
 (der Zahl nach) wie viel.
 ἐπόσα st. ᾧ.
 ἐπότεν u. ἐπότε, wann,
 so oft als.
 ἐποτέρως. auf welche
 von beiden Arten.
 ἐπου. wo, da, (*ubi*). Dient
 auch zur Bezeichnung
 eines Grundes.
 ἐπτάω, ᾤ. sieden, braten,
 kochen.
 ἐπτω. *Gr. fut. ὄψομαι*. se-
 hen.
 ἐπώρα, ας, ἡ. der Herbst.
 ἐπως. daß, wie.
 ἐρασις, εως, ἡ. der Blick,
 das Auge.
 ἐράω, ᾤ. *Gr. fut. ὄψομαι*.
 sehen.
 ἐργανον, οὐ, τό. das In-
 strument, Werkzeug.
 ἐργή, ῆς, ἡ. der Zorn.
 ἐργίζομαι. zornig wer-
 den, zürnen.
 ἐρέγομαι. c. genitivo.
 nach etwas streben.
 ἐρεινός, ἡ, ὅν. gebirgig.
 ἡ ἐρεινή. der gebirgige
 Theil des Landes.
 ἐρειος, ὁ, ἡ. bergbewoh-
 nend.
 Ὀρσία, ας, ἡ. Bezeichnung
 der Diana.

- ὄρθιος, ἰα, ἰον. (auch ὁ.
 ἡ ὄρθιος) aufrecht, steil.
 ὄρθός, ἡ, ὅν. gerade,
 recht. ὄρθως. richtig. λέ-
 γειν. recht haben.
 ὀρίζω. begrenzen, bestim-
 men, festsetzen. — ομαι.
 definiren.
 ὀρκος, οὐ, ὁ. der Eid.
 ὀρμαθός, οὔ, ὁ. die Reihe.
 ὀρμάω, ᾤ. antreiben, sich
 in Bewegung setzen, eil-
 en. εἰς, ἐπὶ τι. in etwas
 verfallen, gerathen. ὠρ-
 μησεν εἰς γέλωτα, er fing
 an zu lachen. ὀρῶμαι.
 entspringen (von Flüs-
 sen.)
 ὀρμέω, ᾤ. (ὄρμος) im Ha-
 fen liegen.
 ὄρυσον, οὐ, τό. der Vo-
 gel.
 ὄρνις, ιθός, ὁ, ἡ. der Vo-
 gel, die Henne.
 ὀροβίτης, οὐ. erbsenähn-
 lich.
 ὀροβος, οὐ, ὁ. die Erbse.
 ὀρόδαμνος, οὐ, ὁ. der
 Zweig.
 ὄρος, σος, τό. der Berg.
 ὄρος, οὐ, ὁ. die Grenze.
 ὄροφος, οὐ, ὁ. das Dach.
 ὀρῶδένω, ᾤ. fürchten.
 ὀρτυξ, υγος, ὁ. die Wach-
 tel.
 ὄρυζα, ῆς, ἡ. der Reis.
 ὀρύσσω u. ὀρύπτω. aus-
 auf-graben.
 Ὀρφεύς, εως, n. pr. Or-
 pheus.
 ὀρχέομαι, οὔμαι. tan-
 zen.
 ὀρχησις, εως, ἡ. der
 Tanz.
 ὀρχηστικός, ἡ, ὅν. zum
 Tanze gehörig. — κὸν μέ-
 λος. Tanzmusik.
 ὄς, ἡ, ὁ, u. ὅστις, ἥτις, ὅτι.

- welcher, welche, welches.
- ***Ὅσκοι**, ων. Osker, Volk in Campanien.
- ὁσμή**, ἥς, ἡ. der Geruch, Gestank.
- ὅσος**, ἡ, ον. (correlativ. von τόσος u. τοσοῦτος) so groß, als. ὅσον δύνασαι. so viel du kannst. ὅσον οὐκ. gleich darauf, unverzüglich. ὅσοι, αἱ, α. alle, welche. ὅσῳ. c. comparat. je mehr. ὅσον . . . τοσοῦτον. quantum . . . tantum. (verstärkt bey Adjectiven) θαυμαστὸν ὅσον. ganz bewundernswürdig. ὀλίγον ὅσον. nur wenig. — bey einem Zahlworte: ungefähr, etwa.
- ὅσπαρ**, ἡπαρ, ὅπαρ. welcher, welche, welches immer.
- ὅσπριον**, ου, τό. die Hülsefrucht.
- ***Ὀσσα**, ἡς, ἡ. Ossa, Berg in Thessalien.
- ὀστέον**, έου, (οὔν, οὔ) τό. der Knochen.
- ὀστις**, ἡτις, ὅ, τι. soviel als ὅς, ἡ, ὅ.
- ὀστρακον**, ου, τό. die Scherbe, Schale.
- ὀταν**. wann.
- ὀτε**. als, da. ἄσθ' ὀτε. bisweilen.
- ὀτι**. dafs, weil.
- ὀτου** st. οὔτινος. μέχρις ὀτου. bis dafs. ὀτω st. ὤτινι. ἐφ' ὀτω. worüber.
- οὐ**, οὐκ, οὐχ. nicht.
- οὔ**. wo.
- οὐδαμοῦ**. nirgends. τῆς γῆς. nirgends auf der Erde.
- οὐδέ**. und nicht, auch nicht, nicht einmal.
- οὐδεῖς**, μία, έν. keiner. οὐδέν. nichts. οὐδέν ἤττον. eben so sehr.
- οὐδέποτε**. niemals.
- οὐδέ-πω**. nicht einmal.
- οὐδέταρος**, α, ον. keiner von beyden.
- ΟὐέναΦρον**, ου, τό. Vonafrum, N. einer Stadt in Campanien.
- Οὐεσσούιον**, ὄρος, der Vesuv.
- οὔν**. also, nun.
- οὐκέτι**. nicht mehr.
- οὐκοῦν**. also, demnach, nun.
- οὐκουν**. also nicht, auch nicht, ganz u. gar nicht, (in der Frage und aufer derselben.)
- οὔπαρ**. wo.
- οὔπω**. noch nicht. ἤσον οὐκ. nicht lange darauf, sogleich.
- οὐπώποτε**. noch niemals.
- οὐρά**, ἄς, ἡ. der Schwanz.
- Οὐρανία**, ας, n. pr. Urania.
- οὐράνιος**, ία, ιον. himmlisch. τὰ οὐράνια. die Himmelskörper.
- οὐρανός**, οὔ, ὁ. der Himmel.
- οὐς**, ὠτός, τό. das Ohr.
- οὐσία**, ας, ἡ. das Eigenthum, der Besitz.
- οὔτε**. und nicht. οὔτε . . . οὔτε. weder . . . noch.
- οὔ-τις**, τινος. niemand.
- οὔτος**, αὐτή, τοῦτο. dieser, diese, dieses καὶ τοῦτο u. καὶ ταῦτα und sogar, obgleich. ταύτη ὅτι. darinn dafs. ὦ οὔτος. o du! (heus tu!)
- οὔτω** und οὔτως. so, also.

auf solche Bedingung, in
einem solchen Grade.

οὐχί. nicht.

ὀφείλω. schuldig seyn,
sollen, müssen.

ὄφελος, σος, τό. der
Nutzen.

ὄφθαλμός, οὖ, ὁ. das
Auge.

ὄφις, εως, ὁ. die Schlange.

ὄφρυς, υος, ἡ. die Augen-
braune. ein hoch geleg-
ner Ort. Anhöhe.

ὄχθη, ης, ἡ. das Ufer.

ὄχλος, ου, ὁ. das Volk,
die Menge.

ὄχυρότης, τητος, ἡ.
die Festigkeit.

ὄχυρόω. w. befestigen.

ὄψέ. spät.

ὄψιος, ία, ιον. comp.
ὀψιαίτερος. superl. ὀψιαί-
τατος. spät.

ὄψις, ιος, ἡ. das Gesicht.
äußere Ansehen. αἰὲς οὖς.
die Augen. εἰς ὄψιν. vor
die Augen.

ὄψον, ου, τό. die Zukost,
das Fleischwerk.

II.

Παγγαῖον, ου, τό. Pan-
gäus, Gebirg in Thra-
cien.

πάγη, ης, ἡ. die Falle,
Schlinge.

παγίς, ίδος, ἡ. das Netz.

πάγ-καλος, ὁ, ἡ. sehr
schön.

πάγος, ου, ὁ. das Eis,
der Frost. 2) die An-
höhe.

Πάδος, ου. ὁ. Fl. im
obern Italien, jetzt Po.

πάδος, εος, τί. das Ge-

fühl, Empfindung, Lei-
denschaft, Unglück.

παῖον, ἄνος, ὁ. der
Schlacht-Siegs-gesang.

παιανίζω. Schlacht-Siegs-
gesänge anstimmen.

παιδαγωγός, οὖ, ὁ. der
Führer eines Knaben.

παιδάριον, ου, τό. das
Knäblein, der kleine
Junge.

παιδεία, ας, ἡ. die Zucht,
der Unterricht, Bildung,
Wissenschaft.

παιδεύω. bilden.

παιδιά, ᾶς, ἡ. Scherz,
Spiel, Kurzweil.

παιδίον, ου, τό. das Kind-
chen, Kind.

παίζω. scherzen, spielen,
etwas im Scherze thun.

Παιήων, ονος. n. pr.
Paeon.

παῖς, παιδός, ὁ. der
Knabe, Sohn, Slav. ἡ
παῖς. das Mädchen.

παίω. schlagen, (von
Schlangen, Scorpionen)
stechen. verwunden.

πάλα, ης, ἡ. s. v. a. βῶ-
λος.

πάλαι. vormalts, vor Zei-
ten. οἱ παλαι. die Alten.

Παλαίμων, ονος. n. pr.
Palämon.

παλαιός, ᾶ, ὄν. alt. τὸ
παλαιόν. vor Alters.

παλαιότης, ητος, ἡ. das
Alterthum.

παλαιστή, ῆς, ἡ. ein
Maas 4 Finger breit.

παλαίστρα, ας, ἡ. die
Ring-Fecht-Schule.

παλαίω. kämpfen, ringen.

παλίμ-παις, παιδος, ὁ.
zum zweytenmal Kind.

πάλλιν. wieder, wiederum.

πάλλω. schwingen.

πάμ-βορος, ὁ, ἡ. gefrässig.

πάμ-μεγέθης, εος, ὁ, ἡ. sehr groß.

πάμ-πόνηρος, ὁ, ἡ. durchaus schlimm.

πάμφάγος, ὁ, ἡ. (Φάγω) gefrässig.

πάμφορος, ὁ, ἡ. alles hervorbringend, fruchtbar.

Πάν, νός. n. pr. Pan.

πανδημεί. (δῆμος) mit dem ganzen Volke, in Masse.

Πανδίων, ονος. n. pr. Pandion.

Πανδρόσιου, ου, τό. der Tempel der Pandrosus.

Πάνδωρα, ας, ἡ. n. pr. Pandora.

πανήγυρις, εως, ἡ. festliche Versammlung, Fest.

Πανόπη, ης. Panöpe. N. einer Nereide.

πανοπλία. ας, (ὄπλον) die volle Rüstung.

πανόπτης. ου, ὁ. der alles sehende.

πανουργία, ας, ἡ. die Schelmerey.

πανοῦργος, ὁ, ἡ. schelmisch, tückisch.

πανταχόθεν. überallher, von allen Gegenden.

πανταχοῦ. überall.

πανταχῶς. gänzlich, durchaus, sehr.

παντοδαπός, ἡ, ὅν. mannichfaltig.

πανταῖος, οῖα, οῖον. mannichfaltig.

πάντως. durchaus, gewiss. ἄνυ. sehr, gar sehr.

παρά. c. genit. von, durch. αυτοὶ παρ' αὐτῶν. wir selbst, durch uns selbst.

cum dat. bey, neben. c. accus. zu, bey, gegen, wider, neben, an. παρὰ τὴν ὁδόν. am Wege. παρὰ μέλος. gegen die Melodie. τὰ δίκαια. gegen das Recht. παρὰ μικρὸν und ὀλίγον. beynah. παρὰ τοσοῦτον. es fehlt nur so viel. παρὰ μέρος. einer um den andern. παρ' ἡμέραν. einen Tag um den andern. παρὰ τὰ ἅλλα. vor den andern. παρὰ πάντας. vor allen ausgezeichnet.

παρ-βάλλω. Gr. vorwerfen, an-gegen-neben etwas halten, vergleichen.

παρβάτης, ευ, ὁ. der neben einem auf dem Streitwagen steht.

παράβολος, ὁ, ἡ. gefährlich, kühn, verwegen.

παρ-αγγέλλω. ankündigen.

παρ-γίγνομαι. Gr. an-wohin-kommen.

παρ-άγω. hereinführen, leiten.

παρ-δίδωμι. übergeben, überliefern, erzählen.

παράδοξος, ὁ, ἡ. adv. παραδόξως. unerwartet, sonderbar, auffallend.

παρ-αιτέαμαι. οὔμαι. verbitten, ablehnen, abschlagen.

παρ-καλέω. ᾤ. Gr. ermahnen, auffordern, zu Hülfe nehmen.

παρκατατίθημι. niederlegen. —εμαι. übergeben.

παρ-καίεμαι. Gr. darne-

ben liegen, vor etwas hingestellt seyn.

παρ-ακολουθῶ, ὦ. folgen, begleiten.

παρ-α-λαμβάνω. Gr. übernehmen, in Besitz nehmen, ausgeliefert erhalten, aufnehmen, mit dazu nehmen, vernehmen.

παρ-α-λία, ας, ἡ. die Seeküste.

παρ-α-λίος, ία, ιον. auch ὅ, ἡ παράλιος. am Meere gelegen. ἡ παράλιος. die Seeküste.

παρ-α-μένω. neben etwas zurück-bleiben.

παρ-α-μυθῶμαι, οὔμαι. zureden, mindern.

παρ-α-μυθία, ας, ἡ. der Trost, Linderung.

παρ-α-νοία, ας, ἡ. der Aberwitz.

παρ-α-ν-οίγω. Gr. ein wenig öffnen.

παρ-α-παν. durchaus, überhaupt.

παρ-α-πέμπω. geleiten.

παρ-α-πέτομαι. u. παρ-α-πετάομαι, πετῶμαι. auch παρ-α-πέταμαι. Gr. nebenher fliegen.

παρ-α-πλέω. Gr. vorüberschiffen.

παρ-α-πλήσιος, ὅ, ἡ. nahe kommend, ähnlich. adverb. παραπλησίως.

παρ-α-πολύ. um vieles, bey weitem.

παρ-α-πόλλυμι. Gr. verloren gehn.

παρ-α-σίτος, ου, ὅ. der Parasit, Schmarotzer.

παρ-α-σιεῦάζω—ομαι. einrichten, vor-zu-bereiten.

παρ-α-τάξις, εως, ἡ. die Schlachtordnung, Schlacht.

παρ-α-τείνω. ausdehnen, sich an etwas hinziehen.

παρ-α-τίθῃμι. vor-aufsetzen, daneben legen.

παρ-α-τυγχάνω. Gr. in den Weg kommen, aufstoßen.

παρ-α-υτίκα u. τὸ παρ-α-υτίκα. sogleich, für den Augenblick.

παρ-α-φέρομαι. Gr. von etwas abgeführt, verschlagen werden.

παρ-α-Φυλακή, ῆς, ἡ. die Aufbewahrung.

παρ-α-χρῆμα. augenblicklich.

παρ-α-χωρέω, ὦ. überlassen, in jemandes Gewalt und Willen lassen.

παρ-α-δαλῖς, εως, ἡ. der Panther.

παρ-α-γγυάω, ὦ. einhändigen, überliefern, befehlen.

παρ-α-δρέύω. c. dativo. neben jemanden sitzen, Beysitzer seyn.

παρ-α-εῖά, ᾶς, ἡ. die Wange.

παρ-α-εῖμι. gegenwärtig seyn. οἱ παρόντες. die Gegenwärtigen. τὰ παρόντα. das Gegenwärtige.

παρ-α-εῖμι. vorübergehn. οἱ παρόντες. die Vorübergehenden.

παρ-α-εῖς-έρχομαι. hineinschlüpfen.

παρ-α-εῖς-Φερής, ερος, ὅ, ἡ. ähnlich.

παρ-α-έρχομαι. Gr. vorübergehn. öffentlich hervor-treten. ἐπὶ u. εἰς. wo hineingehn. τὰ παρ-

- εληλυθότα. das Vergangene.
- παρ-έχω —ομαι. darreichen, gewähren, verschaffen, verursachen. παρέχειν ἑαυτόν. sich darbieten. Preis geben.
- παρθένος, ου, ἡ. die Jungfrau.
- Παρθενών, ὤνος, ὁ. das Parthēnon, Tempel der Athene zu Athen.
- παρ-ίημι. Gr. vorbeylas-son, abspannen. —ισμαι. erschlaffen.
- παρ-ιππεύω. nebenherreiten.
- Πάρις, ἰδος und ιος, ὁ. n. pr. Paris.
- παρ-ίστημι. darnebenstellen. παρῆσθην. beyzur Seite stehn. παραστάναι. aufwarten.
- Παρμενίων, ὠνος. n. pr. Parmenio.
- Παρνασσός, οὔ. ὁ. Parnassus, Berg in Phocis.
- παροδίτης, ου, ὁ. der Vorübergehende.
- πάροδος, ου, ἡ. das Vorüberziehn, die Parade. ἐν παρόδῳ. im Vorbeygehn.
- παρ-οικέω, ὦ. in der Nähe wohnen.
- παροιμία, ας, ἡ. das Sprichwort.
- παροινία, ας, ἡ. wildes Betragen in der Trunkenheit, Mißhandlung.
- παρ-οξύνω, reizen, spornen.
- παρουσία, ας, ἡ. die Gegenwart.
- παροχέομαι, —οῦμαι. darneben fahren.
- παρρησία, ας, ἡ. die Freymüthigkeit. παρρη-
- σίαν δίδου. verstatte frey zu sprechen.
- παρωκτανίτης, ου, ὁ. und παρωκτανίτης, ἰδος, ἡ. der, die am Ocean wohnt.
- πᾶς, ᾧσα, ἄν. ganz, jeder, alle. πάντες. jedermann. διὰ παντός. alles in allem.
- Πασίων, ὠνος. n. pr. Pasion.
- πάσχω. Gr. leiden, in einem gewissen Zustando seyn. δεινά. schreckliches dulden. αἰσχροί. schändliche Dinge erfahren.
- πάταγος, ου, ὁ. das Getöse.
- πατάσσω. schlagen.
- πατέω, ὦ. auf etwas treten, betreten.
- πατήρ, ἐρός u. τρός, ὁ. der Vater.
- πάτριος, ὁ, ἡ. angeerbt.
- πατρίς, ἰδος, ἡ. das Vaterland.
- πατρῴος, ὁ, ἡ. väterlich, vom Vater geerbt.
- παῦλα, ης, ἡ. die Rast, das Aufhören, das Ende.
- Παυσανίας, ου. n. pr. Pausanias.
- παύω. etwas aufhören machen, endigen, zurückhalten. —ομαι. (c. particip.) aufhören.
- Παφλαγονία, ας, ἡ. Paphlagonien, Land in Klein-Asien.
- παχύνω. fest, dick machen.
- παχύς, σῖα, ὗ. dick, gediegen.
- πεδάω, ὦ. fesseln.
- πέδη, ης, ἡ. die Fessel.
- πεδιάς, ἄδος, ἡ. eben, das ebne Land.

πέδιλον, ου, τό. der Schuh.

πεδινός, ή, όν. eben.

πεδίον, ου, τό. das Feld, die Ebne.

πεζεύω. zu Land reisen, marschiren.

πεζικός, ή, όν. was zu Fuß, zu Land ist. πεζικαί δυνάμεις. die Landtruppen, Landmacht.

πεζός, ή, όν. adv. πεζή. zu Fuß, (im Gegensatze von Schiffahrt) zu Lande. οί πεζοί. Fuß- und Landtruppen.

πειθαρχέω, ᾧ. gehorchen.

πειθω, überreden, bewegen. πεποιθέναι. vertrauen. — πείθομαι. folgen, gehorchen.

πειρα, ας, ή. der Versuch.

Πειραιεύς, έως, ό. der Hafen Piræus bey Athen.

πειράω, ᾧ. — άομαι, ᾧμαι. c. genitivo. auf die Probe stellen, sich üben, suchen, versuchen.

Πειρίθοος, όου. n. pr. Pirithöus.

πελαγίζω. einem Meere ähnlich seyn.

πέλαγος, ος, τό. das Meer.

πελειάς, άδος, ή. die Taube.

πελειάν, ᾧνος, ό. der Pelikan.

πέλεκυς, εως, ό. das Beil.

Πελίας, ου. n. pr. Pelias.

πέλμα, ατος, τό. die Sohle.

Πελοπίδας, ου. n. pr. Pelopidas.

Πελοπόννησος, ου, ή. der Peloponnes. Πελοπον-

νήσιοι, ων. die Einwohner dieses Landes. Πελοποννησιακός, ή, όν. peloponnesisch.

Πέλοψ, οπος. n. pr. Pelops.

πέλτη, ης, ή. der leichte Schild.

πέλψ. seyn.

πέμπτος, η, ου. der fünfte. πέμπτον. fünftens.

πέμπω. schicken, werfen. πέμπειν κομπήν. einen Aufzug machen.

πένης, ητος, ό. arm.

Πενθεύς, έως. n. pr. Pen- theus.

πενθεύω, ᾧ. betrauern.

πενία, ας, ή. die Armuth.

πανιχρός, ά, όν. ärmlich, dürftig.

πένομαι. arm seyn.

πεντακίς· χίλιοι. fünf- tausend.

πεντακόσιοι. fünfhun- dert.

πέντε. fünf.

πεντήκοντα. funfzig.

πεντηκόντορος, ου, ή. ein mit 50 Rudern ver- sehenes Schiff.

πέπειρος, ό, ή. reif.

πέπλος, ου, ό. das Ge- wand.

περ. in Verbindung mit ός, ή, ό, mit όσα, οία u. d. drückt das latein. *cunq̃ue* aus. (όςπερ. wer immer.)

πέρα. c. genit. jenseits, über etwas hinaus. πέρα τοῦ μέτρου. übermäßig.

περαία, ας, ή. das jen- seits gelegne Land.

περαιώω, ᾧ. — όομαι, οὔμαι. übersetzen.

παράω, ᾧ. über-gehen-fah- ren-setzen.

Πέργαμον, ου, τό. und

- τὰ Πέργυμα, ων. Pergäma, d. Burg von Troja.
- πέρδιξ, κος, ὁ. das Rebhuhn.
- περί. c. genit. über, wegen. von. c. dativ. um. c. accus. um, gegen. was anbe trifft. οἱ περί τινα. dieje nigen, welche einen um geben. 2) umschreibend, die im Accusativo ste hende Person selbst.
- περι-αίρῶ, ᾧ. Gr. ab nehmen.
- Περιάνδρος, ου. n. pr. Periander.
- περι-άπτω. anknüpfen, anhängen, um etwas her hängen.
- περι-βάλλω. Gr. her umlegen, umstricken. —ομαι. bekleidet seyn.
- περιβόητος, ὁ, ἡ. be rühmt.
- περιβολή, ῆς, ἡ. das Umnehmen des Mantels, die Kleidung.
- περίβολος, ου, ὁ. der Um fang, Umgebung, Mauer.
- περι-γίγνομαι. Gr. übrig seyn. τῆς φύσεως. die Natur überwinden. —περιγίγνεται μοί τι. ich habe einen Vortheil.
- περι-γράφω. umschrei ben, begränzen. κύκλον. einen Umkreis haben.
- περι-δέω. Gr. umbinden, verbinden.
- περίδρομος, ὁ, ἡ. umge bend, herumgehend. ὅρεσι περίδρομος. von Ber gen umgeben.
- περι-εἶδω. Gr. übersehn, vernachlässigen.
- περί-εἰμι. herumgehn.
- περι-έρχομαι. Gr. her umgehn, umgehn. —περι
- έρχεται ἔμοι. es kömmt mich an.
- περι-έχω. umfassen, um geben, verlangen.
- περι-ζώννυμι. Gr. um güiten.
- περι-ίστημι. um etwas herstellen. οἱ περιστηνά τες. die Umstehenden.
- περικαλλής, ἑος, ὁ, ἡ. sehr schön.
- περί-κειμαι. herumlic gen.
- Περικλῆς, ἑους. n. pr. Perikles.
- περι-κόπτω. abhauen, ab schlagen.
- περι-κυλίσκει. sich auf etwas herumwälzen.
- περι-λαμβάνω. umfan gen, umfassen.
- περι-λάμπω. strahlen, glänzen.
- περι-λείπομαι. übrig bleiben.
- περι-μάχητος, ὁ, ἡ. be stritten, sehr gewünscht.
- περί-μετρος, ου, ἡ. der Umfang.
- περί-οδος, ου, ἡ. der Umlauf, Umschweif. Φω νῆς. Modulation der Stimme.
- περι-οικέω, ᾧ. umher be bauen, bewohnen.
- περίοικος, ὁ, ἡ. umher wohnend.
- περι-οράω, ᾧ. Gr. über sehn, vernachlässigen, gleichgültig gegen etwas seyn.
- περιουσία, ας, ἡ. Ver mögen, Fülle, Ueber fluss.
- περιπαῖς, ᾧ. aufgebracht, im Zorn.
- περίπατος, ου, ὁ. der Spatziergang.

- περι-πέτομαι. Gr. umherfliegen.
 περι-πίπτω. Gr. in etwas fallen, gerathen, sich zuziehen. πληγαῖς. Wunden bekommen. νόσῳ. in eine Krankheit verfallen.
 περι-πλέκω. umbinden, umwickeln.
 περι-ποιέω, ὤ. verschaffen. — ποίεσθαι, οὔμαι. sich erwerben.
 περιῖ-ῥέω. Gr. umfließen, rund herum abfließen, schmelzen.
 περιῖ-ῥήγνυμι. Gr. zerbrechen.
 περι-σκοπέω, ὤ. nach etwas umherschauen.
 περίστασις, εως, ἡ. der Vorfall, Gefahr.
 περι-στέλλω. bedecken, verbergen.
 περιστέρα, ἄς, ἡ. die Taube.
 περι-συλλάω, ὤ. berauben.
 περι-σώζω. retten.
 περι-τείνω. umher aufspannen.
 περιτέμνω. Gr. abschneiden.
 περι-τίθημι. um etwas stellen, legen, bekleiden. (ὑποδήματα τοῖς ποσὶ. Schuh anziehen.) ausstellen.
 περιττός u. περιστός, ἡ, ὄν. überflüssig, übermässig, sehr groß.
 περι-Θερής, εος, ὁ, ἡ. rund.
 περι-φέρω. Gr. herumtragen. — ομαι. sich umdehn.
 περιχαρής, εος, ὁ, ἡ. sehr erfreut.
 περι-χέω. Gr. um et-
- was hergießen, ausgießen. τινι, einen begießen.
 περι-χορεύω. c. accusat. umtanzen.
 περι-χρίω. rund umher bestreichen.
 περι-χρυσόω, ὤ. vergolden.
 Περσέπολις, εως, ἡ. Persepolis, Stadt in Persien.
 Περσεύς, εως. n. pr. Perseus.
 Περσεφώνη, ης. u. Περσεφάττα, ης. Persephone, Proserpina.
 Πέρσης, ου, ὁ. der Perser.
 Περσίς, ἰδος, ἡ. Persien. περσικός, ἡ, ὄν. persisch. κόλπος. der persische Meerbusen.
 πέρυσσι. vor dem Jahre.
 πατεινός, ἡ, ὄν. geflügelt. τό πατεινόν. der Vogel. τὰ πατεινά. geflügelte Geschöpfe.
 πέτομαι. Gr. fliegen.
 πέτρα, ας, ἡ. der Stein, der Fels.
 πετραῖος, αῖα, αἶον. felsig, was auf Felsen wächst.
 πετρώδης, εος, ὁ, ἡ. steinig.
 πέττω und πέσσω. verdauen.
 πεύκη, ης, ἡ. die Fichte.
 Πήγασος, ου, ὁ. der Pegasus.
 πηγή, ἡς, ἡ. die Quelle.
 πήγνυμι. fut. — πήξω. zusammenfügen, erstarren machen. — υμαι. erstarren, fest werden, gefrieren.
 πήδάω, ὤ. springen.

- πηκτίς, ἰδος, ἡ. die Leyer.
 Πηλεύς, ἑως. n. pr. Peleus.
 πηλός, οὔ, ὁ. der Koth, Thon.
 Πηλουσιακός, ἡ, ὁν. was bey Pelusium in Aegypten ist.
 πηνίκα. wann.
 πῆξις, ἑως, ἡ. das Gefrieren, das Eis.
 πῆρα, ας, ἡ. (pera) der Ranzen.
 πηρώ. verstümmeln, berauben. πετηρωμένος τὰς ὄψεις. geblendet, der Augen beraubt.
 πῆρωσις, ἑως, ἡ. die Beraubung. τῶν ὀφθαλμῶν, Blindheit.
 πῆχυς, ἑως, ὁ. der Ellenbogen, die Elle.
 Πιερία, ας, ἡ. Pierien, eine Landschaft in Thracien.
 πίθηκος, ου, ὁ. der Affe.
 πίθος, ου, ὁ. das Fafs.
 πικρός, ἄ, ὁν. bitter.
 πιμελή, ῆς, ἡ. das Fett.
 πιμελής, εος, ὁ, ἡ. fett.
 πῖνα u. πίνη, ῆς, ἡ. die Steckmuschel.
 πινακίς, ἰδος, ἡ. ein Täfelchen zum Schreiben.
 Πίνδαρος, ου. n. pr. Pindarus.
 πινοτήρας, ου, ὁ. der Pinoteras, Wächter der Steckmuschel.
 πίνω. Gr. trinken.
 πιπράσιω. Gr. verkaufen.
 πίπτω. Gr. fallen.
 πιστεύω. glauben, vertrauen.
 πίστις, ἑως, ἡ. der Glaube, die Treue.
- πιστός, ἡ, ὁν. treu, zuverlässig.
 Πιττακός, οὔ. n. pr. Pittakus.
 πίτυρον, ου, τό. die Kleye.
 πίων, ονος, ὁ, ἡ. (πίοττος, πίοτατος.) fett.
 πλακίσεις, ευτος, ὁ. der Kuchen.
 πλανώομαι, ὤμαι. umherirren.
 πλάξ, ακός, ἡ. die Tafel, Scheibe.
 πλάστης, ου, ὁ. der Bildner, Künstler.
 πλαστική, ῆς, ἡ. die bildende Kunst. Plastik.
 πλάτανος, ου, ἡ. der Platanos.
 πλάτος, εος, τό. die Breite.
 πλάττω u. πλάσσω. bilden.
 πλατύνω. ausbreiten.
 πλατύς, εῖα, ὁ. breit. ἡ πλατεῖα, ας. die Strafse.
 Πλάτων, ωνος. n. pr. Plato.
 πλέγμα, ατος, τό. das Flechtwerk.
 πλέθρον, ου, τό. ein Längenmaas von 100 Fufs.
 πλεῖστος, η, ου. S. πολύς.
 Πλειστώναξ, ακτός. n. pr. Plistōnax.
 πλείων, ονος, ὁ, ἡ. neutr. πλείον und πλέον. mehr. πλέον ἔχειν. Vorthail haben. ἐπὶ πλείον. ganz vorzüglich. τὸ πλεῖστον. größtentheils. — πλείους. s. v. a. πλείονας. πλείω. s. v. a. πλείονα.
 πλειόνη, ῆς, ἡ. der Arm des Meerpolypan.
 πλεονέκεις. öfters.

- πλεονασμός, οὔ, ὁ. das Uebermaaß.
 πλεονεκτέω, ὤ. habsüchtig seyn.
 πλεονεξία, ας, ἡ. die Habsucht.
 πλευρά, ᾶς, ἡ. und τὸ πλευρόν, ου. die Seite.
 πλέω. Gr. fut. πλεύσομαι. schiffen, zur See seyn.
 πληγή, ἥς, ἡ. der Schlag.
 πληθος, εος, τό. die Menge, Fülle. (steht pleonastisch bey Adjectiven, welche eine Mehrheit bezeichnen, als πολλοί, πλεῖστοι τὸ πληθος.)
 πληθύω und πληθύω. c. genitivo et dativo. angefüllt seyn.
 πληθω. c. genitivo u. dativo. anfüllen, voll seyn.
 πληκτρον, ου, τό. ein Instrument, die Cithar zu schlagen, das Plektrum.
 πλημμυρίς, ἰδος, ἡ. die Ueberschwemmung.
 πλην, aufser, aber. πλην οἶδα, indess weiß ich. πλην ἄλλα. dennoch.
 πληρης, εος, ὁ. ἡ. voll, vollständig.
 πληρόω, ὤ. anfüllen, erfüllen.
 πλησίον. nahe. ὁ πλησίον. der Nachbar, der Nächste. τὰ πλησίον ὄρη. die nächsten Berge.
 πλήσσω u. πλήττω. verwunden, schlagen.
 πλίνθος, ου, ἡ. der Ziegelstein.
 πλοῖον, ου, τό. das Schiff.
 πλόκαμος, ου, ὁ. das geflochtene Haar. πλόκαμοι. die Arme der Meerpolypen.
 πλόος u. πλοῦς, ὁ. die Schifffahrt.
 πλούσιος, ἰα, ἰον. reich.
 πλουτέω, ὤ. zu Reichthum kommen, reich seyn.
 πλουτίζω. bereichern.
 πλοῦτος, ου, ὁ. der Reichthum. Schatz, Ueberfluß, Menge.
 Πλεῦτων, ωνος. n. pr. Plato.
 πλύνω. spülen. abwaschen.
 πλωτός, ἡ, ὄν. schiffbar.
 πνεῦμα, ατος, τό. der Athem, Wind.
 πνέω. fut. πνεύσω. Gr. wehen.
 πνίγω. ersticken, ertränken.
 πόα, ας, ἡ. das Gras.
 ποδώνης, εος, ὁ, ἡ. schnell. ἡ ποδώνεια, ας, die Schnelligkeit.
 ποθέω, ὤ. wünschen, lieben, ersehnen.
 πόθος, ου, ὁ. die Neigung, Verlangen.
 ποῖ. wohin? ποῖ δὲ. wohin nur?
 ποιέω, ὤ. machen, verfertigen. ὕδωρ ποιεῖν regnen. εὖ ποιεῖν. gut handeln. ποιεῖσθαι ἐπιμέλειαν. Sorge tragen.
 ποίημα, ατος, τό. das Werk, Gedicht.
 ποιητής, οὔ, ὁ. der Dichter.
 ποιητικός, ἡ, ὄν. der etwas verschafft, bewirkt. ἡ ποιητική. die Dichtkunst.
 ποικιλία, ας, ἡ. die Mannichfaltigkeit, Buntheit.

ποιικίλμα, ατος, τό. die Verzierung.

ποιικίλος, η, ου. buntfarbig, geschmückt. ποιικίλως, auf mannichfaltige Weise.

ποιικίλλω, bunt machen, schmücken.

ποιμαίνω, die Heerden weiden.

ποιμενικός, η, άρ. Viehzucht treibend.

ποιμήν, ένος, ό. der Hirt.

ποίμνη, ης, η. die Heerde.

ποίμνιον, ου, τό. die Heerde.

ποινή, ης, η. die Strafe, Buße, Vergeltung.

ποιός, ποία, ποιον von welcher Art? (wird dem Zusammenhange gemäß durch wie groß, wie schön u. s. w. übersetzt.)

πόλεμέω, ώ. Krieg führen. πολεμοῦμαι, bekriegt werden.

πολεμικός, η, όν. und πολέμιος, ία, ιου. krieglerisch, feindlich, zuwider. οί πολέμιοι, die Feinde.

πόλεμος, ου, ό. der Krieg.

πολιόθριξ, πολιότριχος, ό, η. von grauen Haaren.

πολιορκέω, ώ. (πόλις είργω.) belagern.

πολιορκήτης, ου, ό. der Städteeroberer.

πολιός, ά, όν. grau.

πόλις, εως, η. die Stadt.

πολιτεία, ας, η. die Staatsverfassung, Regierungsform, Staat.

πολιτεύομαι, Staatsgeschäfte treiben.

πολίτης, ου, ό. der Bürger, Einheimische.

πολιτικός, η, όν. zu einem Staatsmanne gehörig. τά πολιτικά, Staatsgeschäfte. πολιτικώς ζην, sich einer bürgerlichen Verfassung unterwerfen.

πολλάκις, oft, vielmals.

πολλάπλάσιος, ία, ιου. u. πολλαπλασίων, όνος, ό, η. vielfältig, um vieles mehr.

πολλαχοῦ, an vielen Stellen, Orten.

πολυάνδριον, ου, τό. der allgemeine Begräbnisplatz.

πολυάνθρωπία, ας, η. die Menschenmenge, Bevölkerung.

πολυάνθρωπος, ό, η. bevölkert.

πολυάυχενος, ό, η. viele Häuse habend.

Πολυβιάδης, ου. n. pr. Polybiades.

πολύγονος, ό, η. viel erzeugend, fruchtbar.

πολυκυοιρανίη, ης, η. (ionische Form) die Vielherrschaft.

Πολυκράτης, εός. n. pr. eines Tyrannen von Samos, Polykrates.

πολυμαθής, έός, ό, η. vielwissend, gelehrt.

πολυμαθία, ας, η. die Vielwisserey.

Πολύμνια, ας. N. einer Muse, Polyhymnia.

πολυόματος, ου, ό, η. vielängig.

πολύπους, ποδός, ό. der Polype.

πόλύς, πολλή, πολύ. viel, groß, heftig. χιών πολλή, tiefer Schnee. οί

- πολλοί. der groſſe Haufe.
ἐκ πολλοῦ. ſeit langer Zeit.
τὰ πολλὰ und τὸ πολὺ.
meiſtentheils. ἐπὶ πολὺ.
viel, lange Zeit. compar.
πλείων. ἐπὶ πλείον. mehr
als gewöhnlich, vorzüg-
lich. superl. πλείστος, ἡ,
οὐ. κατὰ τὸ πλείστον. mei-
ſtentheils.
- πολυσαρκία, ας, ἡ. die
Menge des Fleiſches.
- Πολυπέρχων, οντος.
n. pr. Polysperchon.
- πολύστεγος, ὅ, ἡ. was
viele Zimmer hat.
- πολύστυλος, ὅ, ἡ. was
viele Säulen hat.
- πολυτάλαντος, ὅ, ἡ.
viele Talente werth.
- πολύτεκνος, ὅ, ἡ. viele
Junge, Kinder habend.
- πολυτέλεια, ας, ἡ. der
Reichthum, Herrlichkeit,
Prachtliebe.
- πολυτελής, έος, ὅ, ἡ.
kostbar.
- πολύφωνος, ὅ, ἡ. viel-
ſtimmig, redſelig.
- πολύχωρος, ὅ, ἡ. geräu-
mig.
- πόμα, ατος, τέ. das Ge-
tränk.
- πομπεύω. einen feierli-
chen Aufzug halten.
- πομπή, ῆς, ἡ. der Auf-
zug, die Proceſſion. πομ-
πὴν πέμπειν. einen Auf-
zug machen.
- Πομπήϊος, ου. n. pr.
Pompejus.
- πυνέω, ὤ. arbeiten, ſtre-
ben, krank ſeyn. (von
Sachen) ſchadhaft-wan-
kend ſeyn.
- πυνηρία, ας, ἡ. die
Schlechtigkeit, Tücke.
- πυνηρός, ά, ὅν. ſchlimm.
böſe.
- πόνος, ου, ὅ. die Arbeit,
Mühseligkeit.
- ποντικόν, ου. τό, (πέ-
λαγος ſc.) der Pontus Eu-
xinus.
- πόντος, ου, ὅ. das Meer.
2) der Pontus Euxinus.
- πόπανον, ου, τό. der
Opferkuchen.
- πορεία, ας, ἡ. der Gang,
Weg.
- πορεύομαι. gehen, rei-
ſen.
- πορθεῖω, ὤ. plündern,
verheeren.
- πορθεύς, έως, ὅ. der
Fährmann.
- πορθμός, ου, ὅ. die Meer-
enge.
- πόρος, ου, ὅ. der Durch-
gang.
- πόρρωθεν. in der Ferne,
von fernher.
- πορφύρεος, έα, εον.
purpurn.
- πορφυρίς, ίδος, ἡ. das
Purpurgewand.
- Ποσειδών, ὤνος. Posei-
don, Neptun.
- πόσος, ἡ, ον. wie viel.
πόσῳ. um wie viel.
- ποταμός, ου, ὅ. der
Fluß. ποτάμιος, ία, ιον.
in Flüssen lebend.
- ποτέ. einſt, einſtmals.
ποῦ ποτε; wohin denn?
auch: wohin wohl. πο-
τέ . . . ποτέ. bald . . .
bald.
- πότε. wann?
- πότερον. ob.
- ποτόν, ου, τό. der Trank.
- πότος, ου, ὅ. der Trunk,
das Trinkgelag.
- ποτός, ἡ, ὅν. trinkbar.
Φάρμακον. Arzneytrank.

ποῦ; wo? — als *part. en-*
clitica. που. irgendwo.
 ποῦς, ποδός, ὁ. der Fuß.
 πράγμα, αὐτός, τό. und
 πραγματεία, ας, ἡ.
 das Geschäft, Sache.
 πρακτικός, ἡ. ὁν. zu Ge-
 schäften geschickt, wirk-
 sam.
 πράξις, εως, ἡ. die That.
 das Handeln.
 πραῖος, ου, ὁ, ἡ. *adv.* πραῶς.
 sanft, mild.
 πράττω. und πράσσω.
 thun, handeln. κακῶς.
 sich übel befinden.
 πραῦς, εἶα, ὁ. zahm,
 mild.
 πρέπει. es schickt sich,
 ziemt sich, steht gut.
 πρέσβυς, υος. πρέσβεια,
 πρέσβυ. alt. ὁ πρέσβυς. der
 Gesandte.
 πρίαμαι. *Gr.* kaufen.
 πρίν und πρὶν ἢ. bevor,
 ehe. τὸ πρίν. vormals.
 πρό. *c. genit.* vor. πρὸ πολ-
 λοῦ. lange vorher. πρὸ
 μοίρας. vor der bestimm-
 ten Zeit.
 προ-άγω. hinführen, aus-
 rücken, aufbrechen, vor-
 ausfahren.
 προ-αίρεσις, εως, ἡ.
 der Vorsatz.
 προ-αίρέω, ᾶ. *Gr.* vor-
 nehmen, wegnehmen.
 —έομαι, οὔμαι. sich vor-
 nehmen.
 προαισθάνομαι. vorher-
 spüren, ahnden.
 προανα-σείω. vorher in
 die Höhe schwingen.
 προάστειον, ου, τό. ein
 Haus in der Vorstadt. τὰ
 προάστεια, ων. die Vor-
 stadt.
 πρό-βάλλω. *Gr.* vorkle-

gen, aufgeben. τὸ προβλη-
 θέν. die Aufgabe.
 πρόβατον, ου, τό. das
 Schaf.
 προ-βιάζω. weiter fort-
 bringen. τέχνην. eine
 Kunst vervollkommen.
 προβλής, ἡτος, ὁ, ἡ.
 vorspringend.
 προβοσκίς, ἰδος, ἡ. der
 Rüssel.
 προ-γίγνομαι. *Gr.* vor-
 her seyn. οἱ προγεγενη-
 μένοι. die ehemaligen
 Menschen.
 πρόγονος, ου, ὁ. der Ahn-
 herr, Vorfahr.
 προ-δίσκνυμι. *Gr.* hin-
 halten, zeigen.
 προδια-βαίνω. *Gr.* vor-
 her durchgehn.
 προ-διδάσκω. *Gr.* zum
 Voraus lehren.
 προ-δίδωμι. verrathen.
 προδοσία, ας, ἡ. der
 Verrath.
 προδότης, ου, ὁ. der Ver-
 räther.
 πρό-σιμι. vorwärts gehn,
 -hiefen, ausgehn.
 προ-ερέω. *Gr.* vorhersa-
 gen. ὁ προεξημένος. der
 vorhergenannte.
 προ-έρχομαι. *Gr.* vor-
 wärts gehn, heraustreten,
 zum Vorschein kommen.
 εἰς τοσοῦτον. so weit in
 etwas gehn.
 προ-έχω. *Gr. c. genitivo.*
 einen Vorzug-Vorsprung
 haben.
 προ-ήκω. fortrücken.
 προθυμία, ας, ἡ. die Be-
 reitwilligkeit, der Eifer,
 das Streben.
 προθύμως. gern, begie-
 rig.
 προ-ἵημι. *Gr.* vorwärts

schicken, von sich geben.

προ-ἵστημι. vor etwas stellen. ὁ προστάς. der Vorsteher.

προ-κάθημαι. Gr. vor etwas sitzen.

προ-καλέομαι, οὔμαι. auf-heraus-fordern.

προ-κάλυμμα, ατος, τό. die Hülle.

προκατα-κλίνομαι. bey Tische den Rang vor einem haben.

προκαταλαμβάνω. Gr. zum voraus nehmen, zu-vorkommen, vorher ergreifen.

πρό-κειμαι. Gr. vor etwas liegen, ausgestellt seyn.

Πρόκνη, ης. n. pr. Prokne, προ-κίπτω. Fortschritte machen.

προ-κρίνω. vorziehn, den Vorzug geben.

προ-κύπτω. c. genitivo. heraussehn.

πρόκωπος, ου, ὁ, ἡ. am Griff gehalten, zum Angriff bereit.

προ-λέγω. vorhersagen.

προ-μαντεύομαι. vorhersagen, weissagen.

πρό-μαντις, εως, ὁ, ἡ. Wahrsager, Wahrsage-tinn.

Πρόμαχος, ου. n. pr. Promachus.

προμηθεόμαι, οὔμαι. für etwas sorgen.

προμήθεια, ας, ἡ. die Vorsorge, Vorsehung.

Προμηθεύς, έως. n. pr. Prometheus.

προ-νήχομαι. vorausschwimmen.

προ-νοέομαι, οὔμαι.

für einen sorgen, besorgen.

πρόνοια, ας, ἡ. die Vorsicht, Vorsehung, Klugheit.

προ-οδοιπορέω, ᾧ. c. dativo. vorhergehn.

προοίμιον, ου, τό. der Eingang zu einer Rede.

προ-πάσχω. Gr. zuverleiden-empfinden, afficirt werden.

προ-πέμπω. begleiten.

προ-πηδάω, ᾧ. vorausspringen.

προ-πηλακίζω. mißhandeln.

πρόρριζος, ὁ, ἡ. (ρίζα) mit der Wurzel.

πρός. c. genit. von c. dat.

über, zu, bey, an. πρὸς τοῖς. ausser diesen. —

c. accus. zu, gegen, an, wegen, in Vergleichung

mit, in Rücksicht auf, um. . . willen. πρὸς μίαν

ἡμέραν. auf Einen Tag. πρὸς ὑπερβολήν. in Ueber-

maas. πρὸς τὴν σελήνην. bey Mondenschein. πρὸς τὴν γῆν. auf die Erde.

πρὸς πολὺν χρόνον. auf lange Zeit. πρὸς καιρὸν.

für einige Zeit, für den Augenblick.

προς-αγγέλλω. melden.

προς-αγορεύω. nennen.

προς-άγω. Gr. zuführen, hinzubewegen, darbringen.

προς-άπτω. beylegen.

προς-αρτάω, ᾧ. an etwas anfügen, befestigen.

προς-βάλλω. Gr. zu etwas beytragen.

πρός-βασις, εως, ἡ. der Zugang.

- πρὸς-βορρῶς, ὁ, ἡ. nörd-
 lich.
 πρὸς-γειος, ὁ, ἡ. nah an
 der Erde.
 πρὸς-γίγνομαι. Gr.
 noch hinzukommen.
 πρὸς-δέομαι. Gr. c. ge-
 nitivo. Mangel spüren,
 bedürfen.
 πρὸς-δέχομαι. aufneh-
 men.
 πρὸς-δίδωμι. hinzuge-
 ben.
 πρὸς-δοιᾶω, ᾧ. erwar-
 ten, hoffen.
 πρὸς-εδρεύω. eine Sache
 betreiben, bey etwas be-
 schäftigt seyn.
 πρὸς-εἰμι. drinne - dabey
 seyn.
 πρὸς-εἰμι. (εἶμι) heran-
 treten, sich nähern.
 πρὸς-εἰς-εὐρίσκω. Gr.
 dazzu erfinden.
 πρὸς-εμ-βάλλω. Gr. mit
 dazu hineinwerfen.
 πρὸς-έρχομαι. Gr. hin-
 zukommen. ἐγγύς. sich
 nähern.
 πρὸς-έτι. noch überdies.
 πρὸς-εχῆς, ἐος, ῥ, ἡ. c.
 dativo. angrenzend, be-
 nachbart.
 πρὸς-έχω. Gr. daran hal-
 ten. τὸν νοῦν. auf etwas
 achten, merken.
 προσηγορία, ας, ἡ. der
 Nahme, Beynahme.
 προσήκει. es ziemt sich,
 passt. αὐτῷ. es geht ihn
 an. οἱ προσήκοντες. die An-
 verwandten.
 πρὸς-ηλόω, ᾧ. annageln.
 πρὸς-ηνῆς, ἐος, ὁ, ἡ. an-
 genehm.
 πρὸς-ἑατος, ὁ, ἡ. ange-
 setzt.
 πρόσθιος, ία, ιον. vorn.
 τὰ πρόσθια σκέλη und οἱ
 πρόσθιοι πόδες. die Vor-
 derfüsse.
 πρὸς-ίσχω. Gr. landen,
 anlegen.
 πρὸς-καλέομαι, οὔμαι.
 Gr. zu - an - rufen.
 πρὸς-καρτερέω, ᾧ. bey
 etwas aushalten.
 πρὸς-κομίζω. herbey-
 bringen.
 πρὸς-λαμβάνω. Gr. zu
 etwas nehmen. zu etwas
 beytragen, etwas beför-
 dern.
 πρὸς-μυθεύω. —ομαι.
 überdies erzählen, hin-
 zusetzen.
 πρὸς-νύω. fut. νεύσω. hin-
 zuschwimmen.
 πρὸς-οδος, ου, ἡ. der Zu-
 gang. οἱ πρόσοδοι. das Ein-
 kommen, Einkünfte.
 πρὸς-ομιλέω, ᾧ. c. da-
 tivo. Umgang pflegen.
 πρὸς-οψις, εως, ἡ. der
 Anblick.
 προσπαρ-τίθῃμι. hin-
 zusetzen.
 πρὸς-πατταλεύω. und
 πασσαλεύω. annageln,
 anschmieden.
 πρὸς-πελάζω. sich nä-
 hern.
 πρὸς-πίπτω. Gr. zufal-
 len, begegnen, über einen
 herfallen.
 πρὸς-πλάττω u. πλάσ-
 σω. anbauen, anfügen.
 πρὸς-πνευσις, εως, ἡ.
 der Duft.
 πρὸς-ποιέομαι, οὔμαι.
 vorgeben.
 πρὸς-πορίζω. herbey-
 schaffen, hinzufügen, ver-
 ursachen.
 πρὸς-ταγμα, ατος, τό.
 der Befehl.

- προστάττω, u. τάσσω. befehlen.
 προσ-τίθῃμι. hinzusetzen, zulegen, andichten. προστίθεναι τι ἑαυτῷ. sich etwas beylegen.
 προσ-τίμησις, σος, ἡ. die Strafe.
 προσ-φέρω. Gr. herzuführen, wohinbringen. —ομαι. wohinkommen, gelangen, einen auf eine gewisse Art behandeln, zu sich nehmen (essen).
 προσφιλής, έος, ό, ἡ. lieb, werth.
 πρόσω. ε. genitivo. fern. οὐ πρόσω. nicht weit.
 προσωνυμία, ας, ἡ. der Beynahme.
 πρόσωπον, ου, τό. das Gesicht.
 πρό-τεινω. dar-bieten-reichen.
 προτερέω, ὤ. siegen, die Oberhand behalten.
 προτέρημα, ατος, τό. der Vorzug.
 πρότερος, α. ου. der erstere. πρότερον. zuerst.
 προ-τίθῃμι. vorsetzen, aussetzen. ἀνιγμα. ein Räthsel aufgeben. ἀγῶνα. einen Wettstreit anstellen.
 προ-τιμάω, ὤ. vorziehn, hochschätzen.
 προ-τρέπω. antreiben, ermahnen.
 προ-τρέχω. c. genitivo. Gr. vorauslaufen.
 προὔργου. (s. v. a. πρὸ ἔργου.) erforderlich, nützlich. προὔργου τι ποιεῖν. etwas gewinnen.
 προφαίνω. vorhalten.
 πρόσφασις, εως, ἡ. die
- Veranlassung, der Vorwand.
 προΦερής, έος, ό, ἡ. vorzüglich.
 προ-Φέρομαι. zum Vorschein bringen, rühmen.
 προ-Χερίζομαι. wählen.
 προ-Χέω. Gr. herausgießen. —ομαι. sich ergießen.
 προ-Χωρέω, ὤ. vorwärts gehn, wachsen, zunehmen.
 πρύμνη, ης, ἡ. des Hintertheil des Schiffs.
 Πρυτανεῖον, ου, τό. das Prytaneum, Versammlungshaus der Prytanen, (d. h. der jedesmaligen Vorsteher des Senats) wo diese und auch andre um das gemeine Wesen verdiente Männer auf öffentliche Kosten speisten.
 πρωϊ. (πρωϊάτατος.) früh. πρωϊος. frühzeitig.
 πρωην. neulich.
 πρῶρα, ας, ἡ. das Vordertheil des Schiffs.
 πρῶτα. zuerst, erstens.
 Πρωτεσίλαος, ου. n. pr. Protesiläus.
 πρωτεύω. den Vorzug behaupten, der erste seyn.
 πρῶτος, η, ου. der erste. πρῶτον und πρῶτως. zuerst, zum erstenmal. τὸ μὲν πρῶτον und τὰ πρῶτα. anfänglich. τὰ πρῶτα Φέρεσθαι. den ersten Rang behaupten, den Preis in einer Sache erhalten.
 πταίρω. niesen.
 πτελέα, ας, ἡ. die Ulme.
 πτερόν, οὔ, τό. der Flügel.

πτερόω, ὤ. beflügeln, zum Vogel machen.

πτέρυξ, υγός, ἡ. der Flügel.

πτερωτός, ἡ, ὅν. geflügelt.

πτηνός, ἡ, ὅν. geflügelt.

Πτολεμαῖος, ου. Ptolemaeus, Name mehrerer Könige von Aegypten.

πτωχός, ἡ, ὅν. arm. ὁ πτωχός. der Bettler.

Πυγμαῖοι, ὤν. Pygmäen, ein fabelhaftes Volk kleiner Menschen, die man an die Grenzen der Erde, an die Küsten des Oceans setzte.

Πυθαγόρας. α. n. pr. Pythagoras. Πυθαγόρειος und Πυθαγορικός. ein Schüler des Pythagoras.

Πύθαρχος, ου. n. pr. Pytharchus.

Πυθία, ας, ἡ. die Pythia, (Priesterin Apolls zu Delphi.)

Πύθων, ωνος, ὁ. der Drache Pytho.

πυκάζω. bedecken, umgeben, πεπυκασμένος, dicht bewachsen.

πυκνός, ἡ, ὅν. dicht, gedrängt, zahlreich.

πύκνωμα, ατος, τό. die Dichtigkeit. τῶν τριχῶν. die Menge der Haare.

πύλη, ης, ἡ. das Thor.

Πύλος, ου. Pylus, eine Stadt im Peloponnes.

πυλωρέω, ὤ. am Thore wachen.

πυνθάνομαι. Gr. forschen, fragen, erfahren, hören.

πυξοειδής, έος, ὁ, ἡ. dem Buchsbaum an Farbe ähnlich.

πύξος, ου, ἡ. der Buchsbaum (*buxus*).

πῦρ, πυρός, τό. das Feuer.

πυρά, ᾶς, ἡ. der Scheiterhaufe.

πυρακτώ, ὤ. im Feuer härten, heiss machen.

πυραμῖς, ίδος, ἡ. die Pyramide.

Πυρηναῖα, ων, τά. die Pyrenäen.

πύρινος, ίνη, ινον. von Waizen. σῖτος πύρινος. Waizen.

πυρίπνοος, ὁ, ἡ. feuerschnaubend.

Πυριφλεγέθων, οντος, ὁ. Pyriphlegëthon, ein Fluß in der Unterwelt.

πυρός, οῦ, ὁ. der Waizen.

πυρόω, ὤ. heiss machen. πεπυρωμένος λέβης. ein Kessel mit siedendem Wasser.

πυρπολέω, ὤ. in Brand stecken, verheeren.

Πύρρα, ας. n. pr. Pyrrha.

πυρρήχιζω. den Waffentanz tanzen.

Πύρρος, ου. n. pr. Pyrrhus.

πωλέω, ὤ. verkaufen.

πῶμα, ατος, τό. der Dekkel.

πῶποτε. jemals. οὔ πῶποτε. niemals.

πῶς; wie? auf welche Weise? πως. (enclitisch) auf irgend eine Art. ὥδς πως. etwa so.

P.

ῥάβδος, ου, ἡ. der Stab.

Ῥαδάμανθυς, υος. Rha-

- damanthus, N. eines der Richter in der Unterwelt.
- ῥᾶδιος, ἰα, ἰον. leicht. ἀνατραπήναι. leicht umzuwerfen. εἴ σοι ῥάδιον. wenn du es vermagst. compar. ῥάων. (auch ῥάδιον im neutro kömmt als comparativus vor, wie X. II. 3.) — *superl.* ῥάδιστος u. ῥᾶστος. *adv.* ῥαδίως.
- ῥαθυμέω, ὤ. nachlässig, sorglos seyn.
- ῥαθυμία, ας, ἡ. die Sorglosigkeit, Erheiterung.
- ῥαθύμως. leichtsinnig, unbekümmert.
- ῥάκος, εος, τό. die Lumpen, abgetragenes Kleid.
- ῥάμμα, ατος, τό. die Nahl.
- ῥάξ. ῥαγός, ἡ. die Weinbeere.
- ῥάπισμα, ατος, τό. der Streich, Schlag.
- ῥάχις, εως, ἡ. das Rückgrath, Rücken.
- ῥεῖθρον, ου, τό. der Strom.
- ῥέμβομαι. sich umhertreiben, umherschweifen.
- ῥεῦμα, ατος, τό. der Strom.
- ῥέω. *Gr. fut.* ῥεύσομαι. fließen, zusammensinken. ῥεῖναι ἀργύρῳ. (*argento manare.*) fließende Silberadern haben.
- ῥήγμα, ατος, τό. der Bruch.
- ῥήγνυμι. *Gr. fut.* ῥήξω. zerreißen. νεφέλην, eine Wolke ausschütten, bersten lassen.
- ῥήμα, ατος, τό. das Wort.
- Ῥῆνος, ου, ὁ. der Rheinstrom.
- ῥητέον. was gesagt werden muß.
- ῥήτωρ, ορος, ὁ. der Redner, Lehrer der Beredsamkeit.
- ῥίζα, ης, ἡ. die Wurzel.
- ῥιζόομαι, οὔμαι. einwurzeln.
- ῥιζοτόμος, ου, ὁ, ἡ. (*τέμνω*) der Wurzeln abschneidet, sammelt, wie Aerzte u. Zauberer thun. Daher ein Spottname für einen Arzt.
- ῥιζοφαγέω, ὤ. (*Φάγω*) Wurzeln fressen.
- ῥινόκερω, ωτος, ὁ. (*ῥίς, κέρας.*) das Nashorn.
- ῥιπίζω. mit dem Wedel anfachen.
- ῥίπτω, u. ῥιπτέω. *Gr.* werfen, hinwerfen, stürzen.
- Ῥοδανός, οὔ, ὁ. N. eines Flusses, Rhodan, Rhone.
- Ῥόδος, ου, ἡ. Rhodus, N. einer Insel, Karien gegenüber. Ῥόδιος. ein Einwohner desselben.
- ῥόος u. ῥοῦς, ὁ. der Fluß.
- ῥόπαλον, ου, τό. die Kenle.
- ῥοφέω, ὤ. schlürfen.
- ῥύαξ, ακος, ὁ. der Strom, Lavastrom.
- ῥύγχος, εος, τό. der Rüssel, Schnabel.
- ῥυθμός, οὔ, ὁ. der Rhythmus, Takt.
- ῥύμμα, ατος, τό. das Reinigungsmittel.
- ῥυμοτομέω, ὤ. eine Stadt eintheilen.
- ῥυμοτομία, ας, ἡ. die Eintheilung und Anlage der Straßen.

ῥύομαι. retten, entreißen.
 ῥωμαλέος, α, ου. stark.
 ῥώμη, ης, ἡ. die Stärke.
 2) die Stadt Rom. Ῥω-
 μαῖος, ου, ὁ. der Römer.
 ῥώννυμι. Gr. fut. ῥώσω.
 stärken.
 ῥῶσις, εως, ἡ. die Stär-
 kung.

Σ.

Σαβίνη, ης, ἡ. Sabiner-
 land in Italien. Σαβῖνοι,
 ων. Einwohner dessel-
 ben.
 σαγήνη, ης, ἡ. das Netz.
 Σάγρα, ας. Sagra, Fluß
 in Unter-Italien.
 σαίνω. schmeicheln.
 σαίρω. fegen, kehren.
 σαλαμάνδρα, ας, ἡ. der
 Salamander.
 Σαλαμῖς, ἴνος, ἡ. Salä-
 mie, Insel, nahe bey At-
 tica. 2) St. in Cyprus.
 Σαλμυδησσός, οὔ. Sal-
 mydessus, St. in Thra-
 zien.
 Σαλμωνεύς, εως. n. pr.
 Salmoneus.
 σαλπικτής, οὔ, ὁ. der
 Trompeter.
 σάλπιγξ, ιγγος, ἡ. die
 Trompete.
 Σάμος, ου, ἡ. Samos, ei-
 ne Insel im ägäischen
 Meere. Σάμιος, ἰου. Ein-
 wohner derselben.
 σάνδαλον, ου, τό. der
 Weiberschuh. Pantoffel.
 σανίς, ἰδος, ἡ. das Bret.
 σαπρός, ά, ὄν. verfault.
 Σαρδανάπαλλος, ου, n.
 pr. Sardanapalus.
 Σαρδανία, ας. Sardinien.

Σαρδῶνι. Einwohner die-
 ser Insel. τὸ σαρδῶν πέ-
 λαγος. das sardinische
 Meer.

Σάρδεις, εων. Sardes, St.
 in Lydien.

σαρκοβόρος, ὁ, ἡ. fleisch-
 fressend.

σαρκοφάγῳ, ὦ. Fleisch
 fressen.

Σαρματία, ας, ἡ. Sarmatien,
 Land in Asien und
 Europa. Σαρμάται, τῶν.
 Sarmaten, Einwohner
 desselben.

σάρξ, κός, ἡ. das Fleisch.
 σατράπης, ου, ὁ. Satrap,
 ein Statthalter des persi-
 schen Reichs.

σάτυρος, ου, ὁ. der Sa-
 tyr.

σαῦνιον, ἰου, τό. der
 Wurfspiels.

Σαυνίται, ὦν. die Sam-
 niter, ein Volk in Ita-
 lien. σαυνιτικός, ἡ, ὄν.
 samnitisch.

σαυτοῦ, ἥς. S. σαυτοῦ.

σαφής, εος, ὁ, ἡ. deut-
 lich, offenbar. τοῦ σα-
 φοῦς χάριν. der Deut-
 lichkeit wegen.

σβέννυμι. Gr. fut. σβέσω.
 auslöschen.

σεαυτοῦ, ἥς. deiner.

σεβάζομαι, und σέβω.
 —ομαι. verehren.

σειρά, ᾶς, ἡ. die Kette,
 der Strick.

σεισμός, οὔ, ὁ. das Erd-
 beben.

Σέλενκος, ου, n. pr. Se-
 lenkus.

σελήνη, ης, ἡ. der Mond.

Σεμέλη, ης. n. pr. Se-
 mēle.

σεμίδαλις, εως, ἡ. das
 feine Mehl.

- Σεμίραμις, ιδος. n. pr.** Semirāmis.
σεμνός, ή, όν. ehrwürdig, erhaben, gravitatisch. *σεμνός τις έγένεο.* du bist ein Pedant geworden.
σεμνύνομαι. auf etwas stolz seyn, sich brüsten, rühmen.
Σέριφος, ου, ή. Seriphus, eine der cycladischen Inseln. *Σερίφιος, ου.* ein Einwohner derselben.
σηκός, ού, ό. die Grabstätte.
σημαίνω. bezeichnen, befehlen.
σημασία, ας, ή das Zeichen, die Anzeige.
σημεϊον, ου, τό. das Zeichen, der Beweis.
σηραγγώδης, εος, ό, ή. (σηραγγή) voll von Höhlen.
Σήρες, ων, οί. Serer, ein Volk in Asien.
σήσαμον, ου, τό. Sesam, (die Schote eines asiatischen Gewächses.)
σιαγών, όνος, ή. die Backe, Kinnbacke.
σιγάω, ώ. schweigen.
σιγή, ής, ή. das Still-schweigen.
σιδήρεος, έα, εον. eisern.
σίδηρος, ου, ό. das Eisen, Schwerdt.
Σιδών, ώνος. Sidon, Stadt in Phönizien. *Σιδώνιος, ου.* ein Einwohner dieser Stadt.
Σικανία, ας, ή. Sikania, der alte Name Siciliens.
Σικανοί, ών. Nahme eines Volks, Sikāner.
- Σικελία, ας, ή.** Sicilian. *Σικελιώται, ών.* Einwohner Siciliens. *σικελικός, ή, όν.* auch *σικελός, ή, όν.* sicilisch.
Σικυών, ώνος, ή. Sicŷon, Stadt im Peloponnes. *Σικωνία, ας.* das dazu gehörige Land.
Σιλουϊος, ου. n. pr. Silvius.
σιμός, ή, όν. gebogen, schräg gehend.
Σιμωνίδης, ου. n. pr. Simonides.
σινδών, όνος, ή. feine Leinewand, das Barttuch.
σίνομαι. verletzen.
Σινύσσα, ης. Sinuessa, St. in Italien.
Σινωπέυς, έως. Einwohner von Sinöpe, einer St. in Klein-Asien.
Σίπυλος, ου, ό. Sipŷlus, ein Gebirg in Lycien.
Σίσυφος, ού. n. pr. Sisyphus.
σιταρισώ, ώ. verköstigen.
σιτέω, ώ. ernähren. — *εομαι, ούμαι.* essen, genießen. *σιτισθαι δρόσου.* von Thau leben.
σιτίον, ου, τό. Speise, Nahrungsmittel.
σίτισις, εως, ή. die Fütterung, Unterhalt.
σιτοδεία, ας, ή. der Mangel an Getreide.
σίτος, ου, ό. plur. τὰ σίτα. Korn, Getreide, trockne Nahrungsmittel.
σιτοφόρος, ου, ό, ή. Getreide tragend.
σιωπάω, ώ. schweigen.
σιάπτω. graben.
σιάφος, εος, τό. der Nachen, das Fahrzeug.

σχῆλος, εος, τό. der Schenkel.

σκαπάζω u. σκέπω. decken, bedecken.

σκαυάζω. rüsten, kleiden.

σκαυασία, ας, ἡ. die Zubereitung.

σκαυή, ἥς, ἡ. der Anzug, der Aufzug.

σκαῦος, εος, τό. das Geräth, Hausgeräth, Gefäß.

σκαυοφόρος, ό, ἡ. der das Gepäck trägt. τὰ σκαυοφόρα. die Lastthiere.

σκηνή, ἥς, ἡ. das Zelt, die Bühne.

Σκηπίων, ωνος. Scipio.

σκηπτρον, ου, τό. das Zepter.

σκιὰ, ᾶς, ἡ. der Schatten.

σκιάδιον, ου, τό. der Laubgang, Laube.

σκιρτάω, ᾧ. springen.

σκληρός, ά, όν. hart, spröde, rauh, heftig.

σκληρότης, ητος, ἡ. die Strenge, Härte, Rauheigkeit.

σκόπελος, ου, ό. der Felsen.

σκοπέω, ᾧ. sehen, nach etwas trachten, Rücksicht nehmen.

σκοπός, οὔ, ό. das Ziel.

σκόρπιος, ου, ό. der Scorpion.

Σκύθης, ου, ό. der Scythie. Σκυθία, ας. Scythien.

σκυθικός, ἡ, όν. scythisch.

σκυθρωπάζω. verdrüsslich aussehn.

σκύλαξ, ακος, ό. das junge Thier, das Junge.

Σκύλλα, ης. n. pr. Scylla.

σκῦλαν, ου, τό. die dem Feinde abgenommene Beute, Waffen.

σκύμνιον, ου, τό. und

σκύμνος, ου, ό. das junge Thier. das Junge.

σκύτινος, η, ου. ledern.

σκάπτω. spotten.

σμάω, ᾧ. einsalben, bestreichen.

σμηνοῦργος, ου, ό. der Zeidler, Bienenvater.

σμέρνα, ης, ἡ. die Myrrhe.

Σόανας, ων. Soäner, ein Volk in Asien, am Pontus Euxinus.

σοβέω, ᾧ. eilen.

Σόλων, ωνος. n. pr. Solon.

σορός, οὔ, ἡ. der Sarg.

σός, σή, σόν. dein.

Σούνιον, ου, τό. das Vorgebirge Sunium in Attika. davon Σουνιάς, άδος.

Σοῦσα, ων. Susa, Stadt in Asien.

σοφία, ας, ἡ. die Weisheit.

σοφιστής, οὔ, ό. der Lehrer der Weisheit und Beredsamkeit, der Sophist.

Σοφοκλῆς, έους. n. pr. Sophöcles.

σοφός, ἡ, όν. weise.

σπαθάω, ᾧ. prassen, verschwenden.

σπανίζω — ομ. i. c. genit. Mangel haben, nicht haben.

σπάνις, εως, ἡ. der Mangel.

σπανιστός, ἡ, όν. c. genit. mangelnd, arm.

σπανίως. selten.

σπάργανον, ου, τό. die Windel.

Σπάρτη, ης, ἡ. Sparta.

Σπαρτιάτης, ου. ein Einwohner von Sparta, Spartaner.

- σπάω, ὦ. und σπάομαι. ziehen, trinken.
- σπείρω. (fut. σπαρῶ. pf. ἔσπαρμαι.) säen, besäen.
- σπέρμα, ατος, τό. der Same.
- σπεύδω. sich um etwas bemühen, beeifern, eilen.
- σπήλαιον, ου, τό. die Höhle.
- σπιθαμή, ῆς, ἡ. die Spanne (ein Maas).
- Σπίνθαρος, ου. n. pr. Spinthärus.
- σπλαγχνεύω, —ομαι. aus den Eingeweiden der Opferthiere weissagen.
- σπλάγχνον, ου, τό. das Eingeweide.
- σπόγγος, ου, ὁ. der Schwamm.
- σπονδή, ῆς, ἡ. das Trankopfer. σπονδαί, ὦν. der Vergleich, Bündniß.
- σπόρος, ου, ὁ. die Saat, das Bestellen des Ackers.
- σπουδάζω. sich bemühen, eilig seyn. περί τι. sich mit etwas abgeben, etwas mit Eifer treiben.
- σπουδαῖος, α. ου. recht-schaffen, trefflich, ernst.
- σπουδή, ῆς, ἡ. der Fleiß, Eifer.
- σταγών, ὄνος, ἡ. der Tropfen.
- στάδιον. ἰού, τό. die Rennbahn. 2) ein Längenmaas von 125 Schritten. (32 Stadien betragen eine gemeine deutsche Meile, oder 4000 Schritte.)
- σταθμός, οὔ, ὁ. plur. τὰ σταθμά. Wage, Gewicht.
- στασιάζω. Handel erregen, einander zuwider
- handeln, sich entzweyen, uneinig seyn.
- στάσις, εως, ἡ. der Aufruhr, die Stellung. στάσεις ἱστασθαι. Stellungen machen.
- Στάτανος, οἶνος. statanischer Wein. Von einer Stadt des untern Italiens Statana.
- σταυρός, οὔ, ὁ. das Kreuz.
- σταυρῶ, ὦ. kreuzigen.
- σταφυλή, ῆς, ἡ. die Traube.
- στέγη, ῆς, ἡ. das Dach.
- στέλεχος, εος, τό. der Stamm.
- στέλλω. senden.
- στενός, ἡ, ὄν. eng, be-
drängt.
- στέργω. lieben. τὰ παρόν-
τα. mit dem, was man
hat, zufrieden seyn.
- στερεότης, ητος, ἡ. die
Stärke, Festigkeit.
- στερεός, ἄ, ὄν. hart, fest,
unbiegsam.
- στερεότης, ητος, ἡ. die
Festigkeit.
- στέφανος, ου, ὁ. der
Kranz.
- στέφω u. στεφανῶ, ὦ.
bekränzen.
- στῆθος, εος, τό. die
Brust.
- στήλη, ῆς, ἡ. die Säule.
αἱ στήλαι. die Säulen des
Herkules an der gaditani-
schen Meerenge.
- στηρίζω. stützen.
- στιβεύω. eine Spur ver-
folgen, aufspüren.
- στίφος, εος, τό. das Ge-
dränge, die Menge.
- στολή, ῆς, ἡ. das Gewand.
- στόλος, ου, ὁ. die Flotte.
- στόμα, ατος, τό. u. στό-

- μιον, ου, τό. der Mund,
 die Mündung.
 στοργή. ἡς, ἡ. die Liebe
 (vornehmlich die kind-
 liche und elterliche).
 στοχάζομαι. mutma-
 ssen. c. genit. nach etwas
 trachten, sich bemühen.
 στρατεία, ας, ἡ. der Feld-
 zug.
 στρατεύμα, ατος, τό.
 das Heer.
 στρατεύω — ομαι. einen
 Feldzug thun, Krieg füh-
 ren.
 στρατηγέω, ῶ. ein Heer
 anführen, commandiren.
 στρατηγός, οῦ, ὁ. der
 Feldherr, Strateg.
 στρατιώτης, ου, ὁ. der
 Soldat, Krieger.
 στρατιωτικός, ἡ, ὁν.
 kriegerisch, soldatenmä-
 ssig. τὸ στρατιωτικόν. das
 Heer.
 Στρατονίκη, ης, n. pr.
 Stratonice.
 στρατόπεδον, ου, τό.
 das Lager, Heer.
 στρέφω. wenden, drehen.
 —ομαι. umkehren.
 στρουθίον, ου, τό. ein
 kleiner Vogel, Sperling.
 στρουθοκάμηλος, ου,
 ὁ, ἡ. der Straufs.
 Στροφάδες νῆσοι, αἱ.
 die Strophadischen In-
 seln im ionischen Meere.
 Στρυμών, ὄνος, ὁ. Stry-
 mon, Fluß in Thracien
 στύλος, ου, ὁ. die Säule
 Στύμφαλος, ου Stym-
 phalus, Stadt und See in
 Arcadien. στυμφαλίδες ὄρ-
 νιθες. Vögel an diesem
 See.
 Στύξ, γός, ἡ. der Styx,

- ein Fluß in der Unter-
 welt.
 σύ, σοῦ etc. du, deiner
 etc.
 Σύβαρις, ρίδος, und
 ριος, ἡ. Sybāris. Stadt
 im untern Italien. Συβα-
 ρίτης, ου. Einwohner der-
 selben.
 συγ-γένεια, ας, ἡ. die
 Verwandtschaft.
 συγγενής, έος, ὁ. der
 Verwandte.
 συγ-γηρεάσκω. c. dat.
 mit einem alt werden.
 συγ-γινώσκω. Gr. ver-
 zeihen.
 συγ-γνώμη, ης, ἡ. die
 Verzeihung.
 σύγ-γραμμα, ατος, τό.
 die Schrift.
 συγ-γραφεύς, έος, ὁ.
 der Geschichtschreiber.
 συγ-γράφω. schreiben,
 verfertigen.
 συγ-γυμναστής, οῦ, ὁ.
 Genosse der Leibesübun-
 gen in den Gymnasien.
 συγ-καθεύδω. c. dat.
 mit einem zusammen
 schlafen.
 σύγκαιρος, ὁ, ἡ. der Zeit
 angemessen.
 συγ-καλέω, ῶ. Gr. zu-
 sammenrufen. οἱ συγκε-
 κλημένοι. die Eingelade-
 nen.
 συγ-κάμνω. mitarbeiten,
 helfen.
 συγ-κατα-βαίνω. Gr.
 hinabsteigen, sich auf et-
 was einlassen.
 συγ-κατα-δύω. mit
 untergehn, mit hinab-
 senken.
 συγ-κατα-καίω. Gr.
 mit verbrennen.
 συγ-κατα-σβέννυμι

- Gr. zugleich mit auslö-
schen, zerstören.
- σύν-κειμαι. zusammen-
liegen - gesetzt seyn.
- σύν-κλειω. einschließen.
- σύν-κλητος, ου, ή. die
Versammlung des Senats.
der Senat.
- σύν-κρίνω. vergleichen.
- σύν-κρούω. zusammen-
schlagen.
- σύν-χαίρω. sich mit ei-
nem freuen.
- σύν-χωρέω. ō. verzei-
hen, zugestehen.
- σῦκον, ου, τό. die Feige.
- συν-λαμβάνω. Gr. zu-
gleich fassen, ergreifen.
- συν-βαίνω. Gr. zusam-
menkommen. συμβαίνει.
es trägt sich zu. καὶ ὁν
ἐμοὶ συμβέβηκε. es ist mir
ein Unglück zugestoßen.
τὸ συμβεβηκός. der Zufall,
ein zufälliger Umstand.
τὰ συμβεβηκότα. die Vor-
fälle.
- συν-βάλλω. Gr. zusam-
menwerfen, verbinden,
vergleichen, zusammen-
treffen, kämpfen. — ομαι.
zu etwas beytragen.
- συν-βασιλεύω. c. dat.
mit einem regieren.
- συν-βίωσις, εως, ή. das
Zusammenleben, die Ge-
meinschaft.
- συν-βουλεύω. rathen.
- σύμ-βουλος, ου, ό, ή. der
Rathgeber.
- συμαχία. ας, ή. die
Hülfe im Krieg, Bey-
stand.
- σύμμαχος, ό. der Mit-
streiter.
- συν-μένω. dabey bleiben.
- συν-μίσγω. Gr. mit et-
was mischen.
- συν-παίζω. c. dat. mit
einem spielen.
- συνπαρά-ειμι. zugleich
bey etwas gegenwärtig
seyn.
- σύμ-πας, πασα, παν.
ganz.
- συν-πάσχω. Gr. mit lei-
den.
- συν-πείθω. überreden,
bewegen.
- συν-πίνω. Gr. mittrin-
ken, zusammentrinken.
- συν-πίπτω. Gr. zusam-
menfallen. εις μάχην. in
Kampf gerathen.
- συν-πλέκω. verbinden,
verflechten. — ομαι τι.
mit einem handgemein
werden.
- συν-πλέω. mitschiffen.
- συνπληγάδας, ων, αἱ.
(πλήσσω) die zusammen-
schlagenden Felsen, Sym-
plegaden.
- συν-πληρόω, ō. anfül-
len.
- σύμπλοος, ους, ό, ή.
mitschiffend, e. Gefährte
der Seereise.
- συν-πνέω. Gr. zusam-
men - wehen - hauchen,
sich vereinigen.
- συνπόσιον, ου, τό. das
Gastmal. der Speisesaal.
- συνπότης, ου, ό. der
Tischgenosse, Gast.
- συν-πράττω, u. — πράσ-
σω. Theil nehmen, hel-
fen.
- συν-πρήζω. mit verbren-
nen.
- σύμπτωσις, εως, ή. das
Zusammenschlagen.
- συν-φέρω. Gr. beytragen,
nützen. τὸ συμφέρον. das
Nützliche, Zuträgliche,
der Vortheil, — ομαι. zu-

- sammenkommen, -strömen.
 συμ-Φεύγω. zusammenfliehn.
 συμ-Φλέγω. zugleich mit anzünden.
 συμφορά, ᾧς, ἡ. der Zufall, das Unglück.
 συμΦυής, ἑός, ὁ, ἡ. zusammengewachsen, zusammengesetzt.
 σύν. c. dat. mit εἶναι σύντινι. auf jemandes Seite seyn.
 συν-αγελάζω. (ἀγέλη) zu einer Heerde vereinigen. — ομαι. sich zusammenhalten.
 συν-άγω. zusammenziehen, sammeln.
 συν-αθροίζω. versammeln.
 συν-αντάω. ᾧ. begegnen, entgegengehn.
 συν-άπτω. verbinden, zusammenhängen — stoßsen.
 συν-αρπάζω. wegraffen, entführen.
 συν-αρτάω. ᾧ. mit aufhängen, anfügen.
 συν-δέω. Gr. mit etwas zusammenbinden, anfesseln.
 συν-δια-πράττω, und -πράσσω. mit verrichten.
 συν-διώκω. mit verfolgen.
 συνέδριον, ου, τό. die Versammlung.
 συν-εἶδω. Gr. um etwas wissen.
 σύν-ειμι. zusammen, in Gesellschaft seyn. συνεῖναι βίῳ ἀρίστῳ. das beste, glücklichste Leben führen.
 σύν-ειμι. zusammenkommen.
 συν-εἰς-Φέρω. Gr. mit beytragen.
 συν-εἰ-Φέρω. zugleich mit sichtbar machen, zum Anschau bringen.
 συν-ελαύνω. Gr. in etwas zusammentreiben, hineintreiben. — ελαύνεσθαι εἰς ἀπόρίαν. in Ar-muth gerathen.
 συν-εξ-αιρέω, ᾧ. Gr. mit einnehmen, mit zerstören.
 συν-έπομαι. nachfolgen, begleiten.
 συν-εργέω, ᾧ. gemeinschäftlich handeln, bey-stehn.
 συνεργός, οὔ, ὁ, ἡ. der Gehülfe, die Gehülfinn.
 συν-έρχομαι. Gr. zusammenkommen, bey-wohnen.
 σύνεσις, εως, und ιός, ἡ. der Verstand. Einsicht.
 συν-εστιάομαι, ᾧμαι. mitspeisen.
 συνετός, ἡ, ὁν. klug, verständig.
 συν-ευνέτης, ου, ὁ. der Gemahl.
 συνέχαια, ας, ἡ. die An-haltsamkeit.
 συνεχής, εός, ὁ, ἡ. zu-sammenhängend, anstoßend, angrenzend. συνε-χῶς. unablässig, an einem fort, häufig.
 συν-έχω. zusammenhal-ten.
 συν-ἡθεια, ας, ἡ. die Ge-wohnheit.
 συνἡθης, εός, ὁ, ἡ. ge-wohnt, vertraut.
 συνηρεφής, εός, ὁ, ἡ.

(ἐρέφω) bedeckt, umschattet.	Συρία, ας, ἡ. ein Land in Asien.
σύν-θεσις, εως, ἡ. die Zusammensetzung.	σύριγξ, ἡ. die Pansflöte. Rohrpfefe, Syrinx.
συν-ίημι. Gr. merken, wahrnehmen, verstehn.	συρίζω. auf der Pansflöte, der Syrinx spielen.
συν-ίστημι. anlegen, vorlegen. τινὶ τι. empfehlen, zum Unterrichte übergeben.	συρ-ρέω. Gr. zusammenfließen.
συν-νεάζω. die Jugend mit einem zubringen.	Σύρταις, ων, αἱ. die Syrten, (zwey Meerbusen an der nördlichen Küste von Africa.)
συννεφής, εος, ὁ, ἡ. umwölkt, trübe.	σύρω. ziehen, schleppen, herbeyschwemmen.
σύννομος, ου, ὁ, ἡ. zusammenweisend. in Gesellschaft lebend.	σῦς, συός, ὁ. das Schwein.
σύν-οδος, ου, ἡ. die Zusammenkunft, Gesellschaft.	συσκέλλω. fut. — συλήσονται. aor. συνέσκην. Gr. zusammentrocknen.
συν-οικέω. ὤ. zusammen wohnen - bey - an sich haben, bewohnen, bebauen, beywohnen, sich vermählen.	σύ-σκηνος, ου, ὁ, ἡ. der Zeit - Hans - Genosse.
συν-οικίζω. an einem Orte zusammenziehen, anbauen, zur Frau geben.	σύ-σκιος, ὁ, ἡ. schattig.
σύνολον. τό. im Ganzen, überhaupt, durchaus.	συσ-σίτιον, ου, τό. das gemeinschaftliche Speisezimmer.
συν-ομιλέω. ὤ. Umgang pflegen.	σύ-στασις, εος, ἡ. die Beschaffenheit.
συν-ουσία, ας, ἡ. die Zusammenkunft, das Gastmal.	συ-στέλλω. zusammenziehen.
συν-τάττω und -τάσσω. zusammenstellen, anordnen.	συ-στρατεύω. mit zu Felde ziehn.
συντέλεια, ας, ἡ. die Vollendung.	συχνός, ἡ, ὄν. anhaltend, zusammenhängend, lang.
συντελέω. ὤ. vollbringen, vollenden.	σφάζω. schlachten, töden. S. σφάττω.
συν-τρίβω. zermalmen.	σφαιροειδής, εος, ὁ, ἡ. kugelförmig.
συν-τύραννος, ου, ὁ. der Mitherrscher.	σφαλερός, ἄ, ὄν. täuschend, gefährlich.
συνωρίς, ίδος, ἡ. das Gespann, der Wagen.	σφάλμα, ατος, τό. der Fehltritt, Irrthum.
	σφάττω. (S. σφάζω.) schlachten, töden.
	σφῆις, σφῶν, σφίσι, σφᾶς. sie, ihrer etc.
	σφενδόνη, ης, ἡ. die Schleuder.
	σφτερίζω — ομαι. entwenden, sich aneignen.

σφῆν, νός, ὁ. der Keil.
σφηνόω, ὤ. verkeilen, mit
Keilen sperren.

σφίγγω. zusammendrücken.

σφίγξ, γγός, ἡ. die Sphinx.

σφόδρα und σφοδρῶς. sehr.

σφραγίς, ἰδος, ἡ. das Siegel, der Abdruck.

σφυρήλατος, ου, ὁ, ἡ. mit dem Hammer gearbeitet.

σχεδία, ας, ἡ. das Floss.

σχεδόν, σχεδόν τι. bey nahe, fast.

σχῆμα, ατος, τό. die Stellung, der Anstand, Gestalt, Schmuck, Würde.

σχίζω. spalten, theilen.

σχοῖνος, ου, ὁ, ἡ. eine Art von Binse, besonders eine gewürzhafte Gattung derselben.

σχολάζω. müssig seyn, feyern. τιγί. bey einem Unterricht nehmen.

σχολαστικός, οὔ, ὁ. ein Student, Pedant, gelehrter Pinsel.

σχολή, ῆς, ἡ. die Mufse, die Schule.

σώζω. Gr. retten, befreyn.

Σωκράτης, εος. n. pr. Sokrates.

σῶμα. ατος, τό. der Leib, Leichnam.

Σώστρατος, ου. n. pr. Sosistratus.

σῶστρον, ου, τό. der Lohn für Errettung.

σωτήρ, ῆρος, ὁ. der Retter.

σωτηρία, ας, ἡ. die Rettung, Erhaltung, Sicherheit.

σωφρονέω, ὤ. klug-seyn- werden, zur Besinnung kommen, sittsam, züchtig seyn.

σωφροσύνη, ῆς, ἡ. die Ehrbarkeit, Züchtigkeit.

σώφρων, ονος, ὁ, ἡ. vernünftig, ehrbar.

T.

Ταίναρος, ου, ὁ. Vorgebirge von Laconien. ταϊνάριος λίθος. tänarischer Marmor.

ταινία, ας, ἡ. (taenia) das Band, die Haarbinde, ein Streifen Landes.

τακτός, ἡ, ὄν. festgesetzt, bestimmt.

τάλαντον, ου, τό. ein Talent. (e. Summe, die nach Verschiedenheit der Länder von verschiedner Gröfse ist. Das attische beträgt gegen 1200 Rthlr.)

ταμιεῖον, auch bisweilen ταμεῖον, ου, τό. die Vorrathskammer, Kornkammer.

ταμιεύομαι. verwalten, vertheilen, sparen.

Τάναϊς, ἰδος, ὁ. N. eines Flusses, jetzt Don.

Τάνταλος, ου. n. pr. Tantalus.

τάξις, εως, ἡ. die Anordnung, das Amt.

ταπεινός, ἡ, ὄν. demüthig, niedrig, klein.

ταπεινόω, ὤ. demüthigen, erniedrigen. — οὔμαι. herabkommen.

Ταραντῖνοι, ων. Tarentiner, die Einwohner

von Tarent im untern Italien.	τέθριππον, ου. τό. der vierspännige Wagen.
ταράττω u. ταράσσω. erschüttern, beunruhigen.	τείνω. ausspannen-ziehen. τεινόμενος. sich erstreckend.
ταραχώδης, εος, ό, ή. Unruhe erregend, stürmisch.	Τειρεσίας, ου. n. pr. Tiresias.
ταριχάω. einsalzen, einbalsamiren.	τειχίζω. ummauern.
ταρσός, ου, ό. der Fittich.	τείχος, εος, τό. die Mauer.
Τάρταρος, ου. ό. Tartarus, ein Theil der Unterwelt.	τεικαίρομαι aus etwas schliefen, beurtheilen.
Ταρτήσσιος, ου, ό. Einwohner der Stadt Tartessus in Hispanien.	τεικμήριον, ου, τό. das Zeichen, Argument.
τάσσω u. τάττω. stellen, ordnen, festsetzen.	τέκνον, ου, τό. das Kind.
Ταῦγετος, ου. ό. Taygetus, ein Gebirg in Laconien.	τεκνών, ω. zeugen.
ταῦρος, ου, ό. der Stier. 2) Taurus, ein Gebirg in Asien.	τεκταίνω. verfertigen, zimmern.
ταφή, ής, ή. das Grab, der Sarg, die Beerdigung.	τέκτων, ονος, ό. der Zimmermann. τεκτονική τέχνη. die Baukunst.
τάφος, ου, ό. das Grab.	Τελαμών, ωνος. n. pr. Telamon.
τάχα, τάχ' ἴσως. vielleicht. ταχέως. schnell.	τέλειος, ό, ή. vollendet, vollkommen.
τάχος, εος, τό. die Schnelligkeit.	τελείω, ω. vollbringen.
ταχύς, εἶα, ύ. schnell, heftig. ταχύ. adverbialiter. μή ταχύ κτῶ. compar. ταχίων, ἰον. eiligst, auch θάσσων. superl. τάχιστος, η, ον. — τάχιστα und ὡς τάχιστα. auf das eiligste, schnellste.	τελεστή, ής, ή. die Vollendung, die Einweihung, die Mysterien.
ταχύτης, ητος, ή. die Schnelligkeit.	τελευταῖος, αἶα, αἶον. der letzte. τὸ τελευταῖον. endlich.
ταώς, ώ, ό. der Pfau.	τελευτάω, ω. endigen, (τὸν βίον.) sterben, umkommen.
τα. und. τα. . τα, oder τα. . . καί. sowohl . . als auch.	τελευτή, ής, ή. das Ende, der Tod.
	τελέω, ω. zahlen, darbringen. θυσίας. opfern.
	τελέως. gänzlich.
	τέλμα, ατος, τό. der Sumpf, Morast.
	τέλος, εος, τό. das Ende. adverbialiter. endlich, zuletzt.
	τέμενος, εος, τό. (τέμνω) der abgesonderte, ge-

- weihte Platz, Tempel, Hayn.
 τέμνω. Gr. fut. τεμῶ. schneiden, ab - durchschneiden, verheeren.
 Τέμπεα, τέμπη, ὦν, τὰ. Tempe, ein Thal in Thesalien.
 τέμνωρος, εος, τό. seichtes, sumphiges Wasser.
 τεναγώδης, εος, ό, ή. sumphig.
 τένηθης, ου, ό. der Schlemmer.
 τένων, ουτος, ό. die Sehne. οί τένοντες. die Sehnen am Nacken, der Nacken selbst.
 τεράστιος, ό, ή. wunderbar.
 τερατεύομαι. prahlen, betrügen.
 τέρμα, ατος, τό. und τερμων, ονος, ό. die Grenze.
 τερπνός, ή, όν. erfreuend.
 τέρψις, εως, ή. der Genuß.
 Τερψιχόρη, ης. n. pr. Terpsichöre.
 τεσσαρακοστός, ή, όν. der vierzigste.
 τέσσαρες, ων. vier.
 τέταρτος, η, ου. der vierte. τέταρτον. viertens.
 τετραίερως, ό, ή. mit vier Hörnern.
 τετρακίς - χίλιοι, αι, α. vier tausend.
 τετρακόσιοι, αι, α. vier hundert.
 τετρα - πηχυς, εως. vier Ellen lang.
 τετραπλευρός, ό, ή. vierseitig.
 τετραπόδον, ου, τό. das vierfüßige Thier. τετρα-
- ποδιστί. auf 4 Füßen, auf Händen und Füßen.
 τετραπόδες, ποδος, ό, ή. vierfüßig.
 τετταράκοντα. vierzig.
 τέτταρες, ων. vier.
 τέττις, γος, ό. die Grille, Cicade.
 Τεῦκρος, ου. n. pr. Teucor.
 τεφρώδης, εος, ό, ή. mit Asche bedeckt.
 τέχνη, ης, ή. die Kunst, Profession, das Kunstwerk, die List.
 τεχνίτης, ου, ό. der Künstler, Kunstverständige.
 τηδε. an dieser Stelle, hier, hier zu Lande.
 Τηθύς, ύος, ή. n. pr. Tethys.
 τηνω. erweichen. — ομαι. schmelzen, sich grämen.
 τηλικοῦτος. αύτη. οὔτω. so groß, so jung, so klein, so alt u. dgl.
 εις τηλικοῦτον τρυφής. so weit in der Ueppigkeit.
 τήμερον und σημερον. heute.
 τηνικαῦτα. zu der Zeit, damals.
 Τήνος, ου. Tenus, eine der cycladischen Inseln.
 Τηρεύς, εως. n. pr. Tereus.
 τηρέω, ῶ. bewahren, aufheben.
 Τήρης, εω. n. pr. Teres, König der Odryser in Thrazien.
 τητες. (τό έτος) heuer, in diesem Jahre.
 Τιβέριος, ου. n. pr. Tiberius.
 Τίβρις, ιδος, ό. die Tiber.

Τιγράνης, ου. n. pr. Ti-
granes.

Τίγρης, ητος, ό. der
Tigris, Fluß in Asien.

τιθασσέω. zähmen.

τιθασσός, ό, ή. auch τι-
θασός. zahm, gezähmt.

τίθημι. setzen, einsetzen,
machen, ordnen, anord-
nen.

τιθήνη, ης, ή. die Amme.

τίκτω. Gr. fut. τέξομαι.
gebähren, hervorbrin-
gen. τίττειν ώά. Eyer le-
gen.

τίλλω. rupfen, berupfen.

Τίμαιος, ου. n. pr. Ti-
mäus.

τιμάω, ώ. ehren.

τιμή, ής, ή. die Ehre,
Würde. τιμαί. Ehren-
bezeugungen.

τίμιος, ία, ίδν. schätz-
bar.

Τιμόθεος, ου. Timo-
theus, N. eines athenien-
sischen Feldherrn.

Τίμων, ωνος. n. pr. Ti-
mon.

τιμωρέω, ώ. helfen. τινί.
einen rächen. — οὔμαι
τινα. sich an jemanden
rächen, ihn bestrafen.

τιμωρία, ας. η. die Stra-
fe, Rache.

τινάζω. schütteln,
schwingen.

τίνω. zahlen. δίκας. bü-
ßsen.

τίς, τί; wer? was? τί;
st. διά τί; warum?

τις, τι. einer, eine, eines,
ein gewisser, mancher.

τίτανος, ου, ή. der Kalk.

τιτρώσκω. Gr. fut. τρώ-
σω. verwunden.

τλήμων, ονος, ό, ή. er-
duldend, unglücklich.

Τμῶλος, ου. Tmolos, ein
Berg in Lydien.

τοιγαροῦν. demnach,
also.

τοιγάρτοι. deshalb.

τοίνυν. demnach, also.

τοιούτος, αύτη, οὔτο.
ein solcher. τοιοῦτος γί-
γνου. betrage dich so. τά
τοιαῦτα. Dinge von sol-
cher Art.

τοιόςδε, τοιάδε, τοιόν-
δε. von solcher Art.

τόλμα, ης, ή. die Kühn-
heit.

τολμάω, ώ. wagen, sich
erkühnen.

τολμηρία, ας, ή. die
Verwegenheit.

τολμηρός, ά, όν. kühn,
verwegen.

τολοιπόν. künftig, fer-
nerhin.

τοξεία, ας, ή. die Kunst
mit dem Bogen zuschie-
ßen.

τόξευμα, ατος, τό. das
Schießen mit dem Bo-
gen.

τοξέω. mit dem Bogen
schießen.

τόξον, ου, τό. der Bogen,
der Pfeil.

τοξότης, ου, ό. der Bo-
genschütz.

τόπος, ου, ό. der Raum,
Ort.

τοσοῦτος, αύτη, οὔτο,
und τοσοῦτον. so viel,
so groß, eben so viel. οὐ
τοσοῦτον. nicht so sehr.
ἐπὶ τοσοῦτον. so weit. ἐν
τοσοῦτῳ (χρόνῳ scil.)
während der Zeit. το-
σοῦτῳ. (c. compar.) um
soviel.

τότε. damals, dann, vor-
mals. (mit vorgesetztem

- Artikel, damals. αἱ τότε βασιλεύοντες. die damaligen Könige.)
 τότε. bisweilen. gemeiniglich τότε μὲν . . .
 τότε δὲ. bald . . . bald.
 Zuweilen wird auch τότε δὲ allein gesetzt.
 Τουρδιτανία, ας, ἡ. n. pr. Turditanian, Landschaft in Iberien.
 Τουρδιτανοί, ὧν. Turditaner, Einw. von Turditanian.
 Τοῦσκοι, ὧν. Tuscer, Hetrusker, ein Volk in Italien.
 τουτί. dieses da. (Schul-Gr. §. 80. 2.)
 τραγῆμα, ατος, τό. das Confect, der Nachtsch. τραγός, ου, ὁ. der Bock.
 τραγωδία, ὦν. mit tragischem Tone - mit wichtiger Miene etwas vortragen.
 τραγωδία, ας, ἡ. das Trauerspiel.
 τραγωδοποιός, οὔ, ὁ. der tragische Dichter.
 τραγωδός, οὔ, ὁ. der tragische Dichter-Schauspieler.
 τραπέζα, ης, ἡ. der Tisch.
 τραῦμα, ατος, τό. die Wunde.
 τραχηλός, ου, ὁ. der Hals, Nacken.
 τραχύς, εῖα, ὅ. uneben, rauh.
 τραχύτης, ητος, ἡ. die Unebenheit, Rauheit.
 τρεῖς, τρία. drey.
 τρέπω. (aor. 2. ἔτραπον.) umwenden, verändern, in die Flucht schlagen.
 — ομαι. sich wenden - zu etwas bequemen.
 τρέφω. Gr. fut. θρέψω. ernähren.
 τρέχω. Gr. fut. θρέξομαι. laufen.
 τρίαίνα, ης, ἡ. der Dreyzack.
 τριάκοντα. dreyßig.
 τριακόςιοι, αἱ, α. dreyhundert.
 τρίβω. reiben.
 τρίβων, ὠνος, ὁ. ein alter Mantel, Kleid.
 τρίγωνος, ὅ, ἡ. dreyeckig. τὸ τρίγωνον. das Dreyeck.
 τριήρης, εος, ἡ. die Galeere.
 τριήρης, ω. (κέρας) dreyhörnig.
 τρικέφαλος, ὅ, ἡ. (κεφαλή) dreyköpfig.
 τριλόφια, ας, ἡ. (λόφος) ein dreyfacher Busch, Rossschweif, auf dem Helme.
 Τρινακρία, ας, ἡ. Trinakrien, der alte Name Siciliens.
 τριπλός, ὅ, ἡ. ὄν. (οὗς, ἡ, οὔν.) dreyfach. τριπλῆ. dreyfach.
 τρίπους, ποδός, ὅ, ἡ. dreypfüßig.
 Τριπτόλεμος, ου. n. pr. Triptolēmus.
 τρίς. dreymal.
 τρικαίδεκατος, η, ου. der dreyzehnte.
 τρις-μύριοι, αἱ, α. dreysigtausend.
 τρις-χίλιοι, αἱ, α. dreyttausend.
 τρίτος, η, ου. der dritte.
 τρίτον. drittens.
 Τρίτων, ὠνος, ὁ. Triton, eine Meeresgottheit.

- τρίχινος, η, ου. (τριξ)** von Haaren.
τρίχόω, ᾶ. mit Haaren, mit zarten Federn versehen.
τρίχωσις, εως, ἡ. das Behaartseyn, das Haar, der Haarwuchs.
τριῶβολου, ου, τό. Drey-Obolenstück.
τρόπαιον, ου, τό. das Siegeszeichen.
τρόπος, ου, ό. die Art u. Weise, Sitte, Natur. τοῦτον τὸν τρόπον. auf diese Weise.
τροφή, ῆς, ἡ. die Nahrung, Nahrungsmittel.
τροφήος, ου, ἡ. die Amme, Ernährerin.
τροβλίον, ου, τό. der Napf.
τρουφάω, ᾶ. schwelgen.
τρυφή, ῆς, ἡ. die Ueppigkeit, das Wohlleben.
Τρωάς, ᾶδος, ἡ. das trojanische Gebiet.
τρωϊκός, ἡ, όν. trojanisch. τὰ τρωϊκά. die Zeiten des trojanischen Krieges.
τυγχάνω. *Gr fut. τείξομαι, cum genitivo.* erlangen, erreichen, (mit dem Participio eines Verbi zeigt es ein zufälliges Zusammentreffen an, wie εἰς τὸν γλαυκὸν ᾦν. er war gerade; εἰς τὸν ἰών. er ging eben.) — τὰ τυχεύον. was zufällig ist. ό τυχεύων. der erste, der beste. οἱ τυχεύοντες ὁδοῖται. die gewöhnlichen Fußgänger. τὰ τυχεύοντα. das Alltägliche, Gemeine. οὐ τυχεύων. nicht gewöhnlich, nicht alltäglich.
- τύμπανον, ου, τό.** die Trommel, Handpauke.
Τυνδάρεως, εως, n. pr. Tyndareus. Τυνδαρίδαι, ᾦν. des Tyndareos und der Leda Söhne, Kastor und Pollux.
τυπίς, ίδος, ἡ. der Schlägel.
τύπος, ου, ό. das Zeichen, Gestalt, Buchstab.
τύπτω. schlagen, stoßen.
τυραννικός, ἡ, όν. tyrannisch.
τυραννίς, ίδος, ἡ. die Tyranny.
τύραννος, ου, ό. der Machthaber, Herrscher, Tyrann.
τυρο-ποιέω, ᾶ. Käse machen.
τυρός, οῦ, ό. der Käse.
Τύρος, ου, ἡ. Tyrus, N. einer Stadt in Phönizien.
Τυρρήνια, ας, ἡ. Tyrhienien. Land in Italien u. in Klein-Asien. Τυρρῆνοί, ᾦν. Einwohner desselben. τυρρηνικός, ἡ, όν. tyrrhenisch.
Τυρώ, οῦς, n. pr. Tyro.
τυφλός, ἡ, όν. blind.
τυφλόω, ᾶ. blind machen.
τύφος, ου, ό. der Dünkel, Stolz.
Τυφών, ᾶνος, n. pr. Typhon.
τύχη, ης, ἡ. das Glück, der Zufall, der Unfall. ἡ κοινὴ τύχη. S. κοινός.

T.

ύαλος, ου, ἡ. Glas, durchsichtiges Harz.
ύβος, ου, ό. der Höcker.

- ὕβριζω. mißhandeln, verhöhn, verspotten, kränken.
- ὕβρις, εως, ἡ. der Uebermuth, Frevel.
- ὕβριστής, οὔ, ὁ. der Uebermüthige, der andre mißhandelt.
- ὕγιαίνω. gesund, vernünftig seyn. τὸν νοῦν. bey gesundem Verstande seyn.
- ὕγισια, ας, ἡ. die Gesundheit.
- ὕγις, εος, ὁ, ἡ. gesund, vernünftig.
- ὕγρός, ἄ, ὄν. feucht, flüssig.
- ὕγροτης, ητος, ἡ. die Feuchtigkeit, Weichheit.
- Ὑδάσπης, ου. Hydaspes, Fluß in Asien (Behat).
- ὕδρα, ας, ἡ. die Wasserschlange, Hyder.
- ὕδραυλις, εως, ἡ. die Wasserorgel.
- Ὑδραώτης, ου. Hydraotes, N. eines Flusses in Asien. (Irawutty.)
- ὕδρεϊα, ας, ἡ. das Wasser.
- ὕδρευω. wässern. — ομαι. Wasser schöpfen.
- ὕδωρ, ατος, τό. das Wasser. ποιεῖν. regnen.
- ὕετιος, ου. ὁ. der regnende, ein Beynahme des Zeus.
- ὕετός, οὔ, ὁ. der Regen.
- ὕϊός, εος, υ. υἱός, οὔ, ὁ. der Sohn.
- ὕϊωνός, οὔ, ὁ. der Enkel.
- Ὑλας, α. n. pr. Hylas.
- ὕλη, ης, ἡ. der Wald, die Holzung. der Stoff, aus welchem etwas bereitet wird.
- Ὑλλος, ου. n. pr. Hylus, ein Sohn des Hercules.
- ὕλοτομέω, ᾧ. Holz hauen.
- ὕμεϊς, ᾧν. ihr, euer.
- ὕμεναιος, ου, ὁ. der Hochzeitgesang, Hymenäus.
- ὕμνέω, ᾧ. mit Lobliedern besingen.
- ὕμνος, ου, ὁ. der Gesang, das Lied.
- ὕπ-άγω. unterjochen, wohin gehn, sich nähern.
- Ὑπαίθριος, ὁ, ἡ. unter freyem Himmel. τὸ ὑπαίθριον. ein Ort unter freyem Himmel.
- ὕπ-ακούω. c. genitivo. hören. τῷ. Gehör geben, gehorchen.
- ὕπανθέω. (ἄνθος) hervordachsen, wachsen.
- Ὑπανις, ιδος, ὁ. Hypānis (jetzt Kuban), N. eines Flusses in Scythien.
- ὕπ-αν-ίσταμαι. cum dativo. vor einem aufstehn.
- ὕπαρ. wachend.
- ὕπ-ἀργυρος, ὁ, ἡ. silberhaltig.
- ὕπ-ἀρχω. seyn.
- ὕπ-εἶκω. nachgeben, nachstehn.
- ὕπ-εις-δύνω. Gr. unvermerkt hineinkriechen.
- ὕπ-εναντίος, ἰα, ἰον. c. dativo. entgegenstehend. ὑπεναντίον τι λέγειν. in etwas widersprechen.
- ὕπ-εξ-έρχομαι. Gr. unter etwas herausgehn.
- ὕπ-έρ. c. genit. über, wegen, für. ὑπὲρ τοῦ ἐμπλήσαι. um anzufüllen.
- ὕπ-έρ ᾧν. worüber. c. accusat. über.

- ὑπερ-άγαν. übermälsig, überlaut.
 ὑπερ-άγω. übertreffen.
 ὑπερ-άνω. c. *genitivo*. oberhalb.
 ὑπερ-αίρω. hervorragen.
 ὑπερ-αιωρέω, ὦ. über etwas erheben.
 ὑπερ-απο-θνήσκω. *Gr.* für einen sterben.
 ὑπερ-βαίνω. *Gr.* darüber hinausgehn, überschreiten.
 ὑπερ-βάλλω. *Gr.* über etwas weg werfen, hinweggehn, sehr groß seyn. ὑπερβάλλον. übermälsig.
 ὑπερβολή, ἥς, ἡ. das Uebermaas. καὶ ὑπερβολήν. übermälsig.
 ὑπερ-έχω. die Oberhand behalten.
 ὑπερηφανία, ας, ἡ. der Uebermuth.
 ὑπερ-θαυμάζω. außerordentlich bewundern.
 ὑπερ-καχλάζω. überkochen.
 ὑπερ-καίμαι. c. *genitivo*. über etwas - liegen - stehen.
 ὑπερ-μεγέθης, σος, ὅ, ἡ. außerordentlich groß.
 ὑπερμνήστρα, ας. n. pr. Hypermnestra.
 ὑπερ-οράω, ὦ. *Gr.* übersehen, verachten.
 ὑπερος, ου, ὅ. u. τὸ ὑπερον. die Keule des Mörsers.
 ὑπεροχή, ἥς, ἡ. die Ueberlegenheit.
 ὑπεροψία, ας, ἡ. die Verachtung, der Uebermuth.
 ὑπερπαχὺς, σος, ὅ, ἡ. übermälsig dick.
- ὑπερπατής, εος, ὅ, ἡ. über etwas - liegend, schwebend.
 ὑπερσαρκέω, ὦ. (σὰρξ) übermälsig dick seyn.
 ὑπερ-ταίνω. sich ausdehnen.
 ὑπερ-Θέρω *Gr.* übertreffen, Vorzüge haben.
 ὑπερ-Φρονέω, ὦ. c. *genitivo*. verachten.
 ὑπερ-χαίρω. sich sehr freuen.
 ὑπ-έχω. unterhalten, sich unterwerfen. δίκας. büßsen.
 ὑπήκοος, ὅ, ἡ. unterthänig, gehorsam.
 ὑπὴνῃ, ἡς, ἡ. der Theil des Gesichts von der Nase bis zum Munde, wo der Bart wächst, der Bart selbst.
 ὑπηρεσία, ας, ἡ. der Dienst.
 ὑπηρετέω, ὦ. dienen, gehorchen.
 ὑπηρετής, ου, ὅ. der Diener.
 ὑπ-ηχέω, ὦ. ertönen.
 ὑπισχύεσθαι, οὔμαι. *Gr.* versprechen.
 ὕπνος, ου, ὅ. der Schlaf.
 ὑπνόω, ὦ. schlafen.
 ὑπό, c. *genit.* (zeigt die hervorbringende Ursache an) von, durch, aus. ὑπὸ καμάτων. vor Mächtigkeith. c. *dativ.* unter, in Begleitung. ὑπὸ σάλπιγγι. unter dem Schalle, in Begleitung der Trompeten. c. *accus.* gegen, zu. ὕψ. ἐνα καιρόν. um dieselbe Zeit. ὑπὸ σκιάν. im Schatten.
 ὑπο-βάλλω. *Gr.* unterlegen.

- ὑπό-βασις, εως, ἡ. das Zurückgehn, Senken, Abnehmen.
 ὑπο-βλέπω. scheel, zornig - ausseln.
 ὑπο-βρύχιος, ἰα, ἰου. in der Tiefe, untergetaucht. ὑποβρύχιον ποιεῖν. ertränken.
 ὑπο-δείκνυμι. Gr. anweisen.
 ὑπο-δέομαι. sich etwas unterbinden, Schuhe anziehen.
 ὑπο-δέχομαι. auffangen, empfangen, aufnehmen.
 ὑπόδημα, ατος, τό. (δέω) der Schuh.
 ὑπο-δύνω, u. -δύομαι. hinunter - gehn - kriechen, sich unter etwas stellen.
 ὑπόδυσις, εως, ἡ. das Unterkriechen.
 ὑπο-κάτω. unterhalb gelegen.
 ὑπό-κειμαι. unter etwas liegen.
 ὑποκριτής, οῦ, ό. der Schauspieler.
 ὑπο-λαμβάνω. Gr. annehmen, glauben, das Wort nehmen.
 ὑπο-λανθάνω. Gr. verborgen seyn.
 ὑπο-λείπομαι. zurück-übrig - bleiben.
 ὑπο-ολισθαίνω. hinabgleiten.
 ὑπο-μένω. Gr. bleiben, dulden, ausharren.
 ὑπο-μιμνήσκω. Gr. erinnern.
 ὑπόνομος, ου, ό. der Stollen im Bergwerke.
 ὑπο-πίπτω. Gr. unter etwas - fallen - zu liegen kommen.
 ὑπόπτερος, ό, ἡ. geflügelt.
 ὑπόπτῆς, ου, ό, ἡ. argwöhnisch.
 ὑπορ-ρέω. entgleiten, entschlüpfen.
 ὑπο-σπάω, ὤ. unter etwas wogziehen.
 ὑπο-στίλβω. glänzen.
 ὑπο-στρέφω, —ομαι. umkehren.
 ὑπο-στροφή, ῆς, ἡ. die Rückkehr.
 ὑπο-τάττω u. -τάσσω. unterordnen, unterwerfen.
 ὑποτελέω, ὤ. entrichten.
 ὑπο-τίθημι. eingeben, in den Sinn legen.
 ὑπο-τρέφω. Gr. nähren, wachsen lassen.
 ὑπο-τρέχω. Gr. unter etwas laufen, um Schutz zu suchen.
 ὑπότρομος, ό, ἡ. zitternd.
 ὑπουργέω, ὤ. Hülfe leisten, darbieten.
 ὑπο-φέρω. Gr. ertragen, aushalten. —ομαι. darunter wegströmen.
 ὑπο-χθόνιος, ό, ἡ. unterirdisch.
 ὑπο-χωρέω, ὤ. zurückweichen.
 ὑποψία, ας, ἡ. der Verdacht.
 ὑπώρεια, ας, ἡ. der Fuß des Berges.
 Ὑερκανία, ας. Hyrkanien, ein Theil von Persien.
 Ὑερκανός, ἡ, όν. hyrcanisch.
 ὕς, ὕός, ό. das Schwein.
 ὕσγινοβαφής, έός, ό, ἡ. scharlachroth.
 ὕστατος, η, εν. der letzte.

- ὑστερέω, ὤ. zurückbleiben.
 ὑστερον. späterhin, nachher. οἱ ὑστερον. die späteren.
 ὑστρίξ, ἰχος, ὁ. das Stachelschwein.
 ὑφαίνω. weben.
 ὑφαλος, ὁ, ἡ, (ἄλς) unter Wasser. -λον ποιῆσαι. unter Wasser setzen.
 ὕψις, εως, ὁ. Hypsís, Fluß in Asien. (Beyah.)
 ὑφασμα, ατος, τό. das Gewebe.
 ὑφ-ίστημι. unter etwas stellen, einrichten. ὑπ-στην. ich unternehme.
 ὑψηλός, ἡ, ὄν. hoch.
 ὕψος, εος, τό. die Höhe.
 ὕω. regnen. ὕει. es regnet.
 ὕομαι. nals. beregnet werden.
- Φ.
- Φαγοδαίτης, ου. Phagodaetes. N. eines Schmarotzers.
 Φάγω. essen.
 Φαέθων, οντος. n. pr. Phaëthon.
 Φαεινός, ἡ, ὄν. glänzend.
 Φαίνω. zeigen. —ομαι. sich zeigen, erscheinen, scheinen. (mit dem particip. kann es bisweilen durch offenbar, augenscheinlich übersetzt werden.)
 Φανή, ἥς, ἡ. die Linse.
 Φάλαγξ, γγος, ἡ. der Phalanx.
 Φαλακρός, ἄ, ὄν. kahlköpfig.
 Φάλερνος οἶνος. Faler-
- ner Wein, von einem Orte in Campanien.
 Φανερός, ἄ, ὄν. augenscheinlich, sichtbar, mit dem participio einer dem man ansieht, daß er etwas thun will.
 Φαρμακεύς, εως, ὁ. einer der Arzneymittel macht, ein Pillendreher.
 Φαρμακίς, ἰδες, ἡ. die Zauberin.
 Φάρμακον, ου, τό. das Gift, Zauberey, Arzneymittel, Mittel gegen etwas. ποτὸν Φάρμακον. Arzneytrank.
 Φαρμάττω u. Φαρμάσσω. vergiften.
 Φάρος, ου. Pharus, N. einer Insel, Alexandrien gegenüber.
 Φαρυγξ. υγγος, ὁ, ἡ. der Schlund, die Kehle.
 Φᾶσις, ἰδος, ὁ. Phasis, Fluß bey Kolchis.
 Φάσινω. sagen.
 Φάσμα, ατος, τό. die Erscheinung.
 Φάτνη, ης, ἡ. die Krippe.
 Φαυλίζω. tadeln.
 Φαῦλος, η, ου. adv. Φαύλως. schlecht. unrecht. ὁ Φαῦλος. der Nichtswürdige.
 Φέγγος, εος, τό. das Licht.
 Φειδίας, ου. n. pr. Phidias.
 Φειδίτιον, ου. τό. das gemeinsame Mahl der Spartaner.
 Φεῖδομαι. c. genitivo. sparen, schonen.
 Φεῖδων, ωνος. n. pr. Phidon.
 Φεραί, ὤν. Pherae, Stadt in Thessalien. Φεραῖαι,

- ων. die Einwohner derselben.
- Φέρης, ου. n. pr. Pheres.
- Φέρω. Gr. fut. ὀίσω. tragen, bringen. βαρέως. unwillig, verdrüsslich seyn.
- Φέρε. wohlan. — ομαί. sich vorwärts stürzen, fortfliegen (von Geschossen, Steinen). τὰ πρῶτα Φέρεσθαι. den ersten Preis davon tragen, den ersten Platz behaupten.
- Φεύγω. Gr. fliehen.
- Φηγός, οὔ, ἡ. die Eiche, Buche.
- Φήμη, ης, ἡ. der Ruf.
- Φημί. Gr. sagen.
- Φθάνω. Gr. zuvorkommen. (mit einer Negation und einem Partic. zeigt es an, daß die im Partic. stehende Handlung eine andere zur unmittelbaren Folge gehabt hat.) aor. 2. ἔφθην von φθῆμι οὐκ ἔφθην παρανοήσας. ich hatte kaum ein wenig geöffnet.
- Φθέγγομαι. reden.
- Φθείρω. fut. φερῶ. verderben, vernichten — ομαίσις τι. in etwas hineingerathen.
- Φθία, ας, ἡ. Phthia, ein Land in Thessalien.
- Φθόγγος, οὔ, ὁ. der Laut.
- Φθονερός, ἄ, ὄν. neidisch.
- Φθονέω, ᾧ. beneiden.
- Φθόνος, ου. ὁ. der Neid.
- Φθορά, ᾤς, ἡ. und φθόρος, ου. ὁ. das Verderben, die Niederlage. καρπῶν. Misßwachs.
- Φιάλη, ης, ἡ. die Trinkschale, Becher.
- Φιλάνθρωπος, ὁ, ἡ. menschenfreundlich.
- Φιλαργυρία, ας, ἡ. der Geldgeiz.
- Φιλαυτία, ας, ἡ. die Eigenliebe.
- Φιλεργία, ας, ἡ. die Thätigkeit.
- Φιλέω. ᾧ. lieben, küssen. (c. *Infinit.*) pflegen.
- Φιλήμων, ονσς. n. pr. Philēmon.
- Φιλία, ας, ἡ. die Freundschaft.
- Φιλίππιδης, ου. n. pr. Philippides.
- Φιλοδοξία, ας, ἡ. die Ruhmbegierde, Ehrgeiz.
- Φιλόκαλος, ὁ, ἡ. der Freund des Schönen.
- Φιλοκινδύνως. verwegen.
- Φιλόκοσμος, ὁ, ἡ. putzliebend.
- Φιλόκωμος (κῶμος), ου. n. pr.
- Φιλομαθής, έος, ὁ, ἡ. wißbegierig.
- Φιλομηλα, ας. n. pr. Philomēle.
- Φιλόμοσχος, ου. n. pr. (von μόσχος.)
- Φιλονεικία, ας, ἡ. der Ehrgeiz.
- Φιλόξενος, ὁ, ἡ. gastfreundlich.
- Φιλοπάτωρ, ορος, ὁ, ἡ. den Vater liebend.
- Φιλοπονία, ας, ἡ. die Arbeitsamkeit.
- Φιλόπουνος, ὁ, ἡ. adv. Φιλοπόνως. arbeitsam.
- Φίλος, η. ου. (Φίλτερος, Φίλτατος) geliebt. ὁ φίλος. der Freund.
- Φιλοσοφέω, ᾧ. Philosophie studiren.

Φιλοσοφία. ας, ἡ. die Philosophie.	Φοιτάω, ὦ. einen Ort oft besuchen.
Φιλόσοφος, ου, ὁ. der Philosoph.	Φοιιδωτός, ὁ, ἡ. (Φολίς) schuppig, geschuppt.
Φιλότεχνος, ὁ, ἡ. adv. Φιλοτέχνως. kunstmäßig, künstlich.	Φονεύς, εως, ὁ. der Mörder.
Φιλοτιμέσμαι, οὔμαι. sich beeifern.	Φονεύω. ermorden.
Φιλοτιμία, ας, ἡ. der Ehrgeiz.	Φόνος, ου, ὁ. der Mord. ἐπὶ Φόνῳ. wegen eines begangenen Mordes.
Φιλότιμος, ὁ, ἡ. adv. Φιλοτίμως. ehrbegierig, sorgfältig.	Φορέω, ὦ. tragen.
Φιλοφρονέσμαι, οὔμαι. freundlich aufnehmen-behandeln.	Φόρκος, ου. n. pr. Phorkus.
Φιλόφρωνος, ὁ, ἡ. geschwätzig. τὸ Φιλόφρονον. die Geschwätzigkeit.	Φόρος, ου, ὁ. der Tribut.
Φιλόψυχος, ὁ, ἡ. der das Leben liebt.	Φόρτιον, ου, τό. die Waare.
Φινεύς, εως. n. pr. Phineus.	Φορτικῶς. auf eine lästige, übermüthige Weise.
Φλέψ, Φλεβός, ἡ. die Ader.	Φράζω. sagen, anzeigen, aussprechen. — οματ. vernennen.
Φλόγινος, η, ου. feuerfarben.	Φράττω. einschliessen.
Φλογώδης, σος, ὁ, ἡ. feurig.	Φρέαρ, ατος, τό. der Brunnen.
Φλόξ, ογός, ἡ. die Flamme.	Φρήν, Φρενός, ἡ. der Verstand.
Φλυαρέω, ὦ. plaudern, unnütze Reden führen.	Φρίξος, ου. n. pr. Phrixus.
Φοβερός, ά, όν. furchtbar.	Φρίττω und Φρίσσω. schauern, sich sträuben.
Φοβέω, ὦ. scheuchen, erschrecken. Φοβεῖσθαι. sich fürchten.	πεφρικῶς. starrend von etwas, mit etwas starrendem bedeckt.
Φόβος, ου, ὁ, ἡ. die Furcht.	Φρονέω, ὦ. denken. μέγα. stolz seyn. εὖ. wohlwollend seyn.
Φοίνικες, ων. Phönizier, ein Volk in Asien am mittell. Meer. Φοινίκη. Phönizien.	Φρόνησις, εως, ἡ. die Klugheit.
Φοινίξ, ικος, ὁ. der Palmbaum. 2) die Frucht des Palmbaums, Dattel.	Φροντίζω. cum genitivo. sorgen, sinnē, besorgt seyn.
	Φροντίς, τίδης, ἡ. die Sorge, Sorgfalt, Nachsinnen.
	Φρουρά, ἄς, ἡ. die Wache.
	Φρουρέω, ὦ. bewachen, schützen.

Φρουρός, οὔ, ὁ. der Wächter.

Φρυάττομαι stolz seyn, sich brüsten.

Φρυγία, ας, ἡ. Phrygien, Landschaft in Vorder-Asien. Φρύξ, υγός. der Phrygier.

Φυγαδεύω. in die Flucht - ins Exil treiben.

Φυγή, ῆς, ἡ. die Flucht, das Exil.

Φυλακή, ῆς, ἡ. die Wache, Sorgfalt.

Φύλαξ, αἰνος, ὁ. der Wächter.

Φυλάττω und Φυλάσσω. bewachen, beobachten, aufpassen. εἰς καιρόν. auf eine Zeit aufsparen. —ομαι. sich hüten.

Φῦλον, ου, τό. das Geschlecht, die Art, der Stamm.

Φύλλον, ου, τό. das Blatt, die Blume.

Φυλλοχόος, ὁ, ἡ. was die Blätter verliert. Φυλλοχοὶ μήνες. die Herbst-Monate.

Φύξις, ου. (Φεύγω) der zur Flucht hilft, auf der Flucht beysteht. ein Beynahme des Zeus.

Φυσάω, ᾧ. blasen, schnauben. εἰς πῦρ. in das Feuer blasen.

Φύσημα, ατος, τό. das Blasen, Hauchen.

Φυσικός, ἡ, ὁ. natürlich.

Φυσιολογία, ας, ἡ. Physik, Untersuchung der Natur der Dinge.

Φύσις, εως, ἡ. die Natur, Charakter. Φύσις. Ge-

wächse, Gegenstände aller Art.

Φυτσία, ας, ἡ. die Anpflanzung.

Φυτεύω. pflanzen.

Φυτόν, οὔ, τό. die Pflanze.

Φύω. Gr. erzeugen, hervorbringen. ἔφυν u. τέφυκα. ich bin. πεφυκέναι. c. infinit. eine gewisse Beschaffenheit haben, im Stande seyn, pflegen. —ομαι. wachsen.

Φωνίς, ἰδος, ἡ. Phocis, N. einer Landschaft in Griechenland. Φωνεῖς, ἔων. die Einwohner derselben.

Φωνίω, ωνος. n. pr. Phocion.

Φωλεός, οὔ, ὁ. plur. τὰ Φωλεά. die Höhle.

Φωνή, ῆς, ἡ. die Stimme.

Φωνήεις, ἡεσσα, ἦεν. mit Stimme begabt, redend.

Φωράω, ᾧ. ertappen, über etwas antreffen.

Φῶς, Φωτός, τό. das Licht.

X.

Χαίνω. Gr. den Mund aufsperrern. πρὸς τι. nach etwas trachten.

Χαίρω. Gr. fut. Χαιρήσω. sich freuen.

Χαίτη, ῆς, ἡ. das Haar.

Χάλαζα, ῆς, ἡ. der Hagel.

Χαλάω, ᾧ. abspannen. nachlassen.

Χαλδαῖοι, ων. Chaldäer, ein Volk in Asien.

Χαλεπός, ἡ, ὁ. schwer,

- lästig. *adv.* χαλεπῶς, mit Mühe.
- χαλινόω, ᾧ. zügeln.
- χαλκείον, ου, τό. die Schmiede.
- χαλκεύς, ἑως, ὁ. der Schmidt.
- χάλκεος, χαλκία, χάλκεον. ehern, von Erz.
- χαλκίοικος, ὁ, ἡ. in einem ehernen Hause wohnend, ein Beynahme der Athene.
- χαλκίπους, ποδος, ὁ, ἡ. der ehern Füsse hat.
- χαλκός, οὔ, ὁ. das Erz.
- χαμαῶς. auf die Erde.
- χαρίεις, εσσα, εν. angenehm, artig. χαρίεντως. auf eine artige, witzige Weise.
- χαρίζομαι. schenken.
- χαρικλῶ, οὔς, ἡ. n. pr. Chariklo.
- χαρίλαος, ου. n. pr. Chariläus.
- χάρις, ιτος, ἡ. das Geschenk. Dank. χάριν ἔχειν τινίτινός. einem für etwas Dank wissen. χάριν ἀποδιδόναι. sich dankbar beweisen. πρὸς χάριν. aus Gunst, parteyisch. χάριν. c. genit. wegen. τοῦ πιστεῦσαι χάριν um sich Glauben zu verschaffen. τοῦ σαφεῦς χάριν. um der Deutlichkeit willen.
- Χαρμίδης, ου. n. pr. Charmides.
- χάρτιον, ου, τό. das Papier.
- χάσμα, ατος, τό. der Schlund, Rachen.
- χαυλιόδους, οντος, ὁ. der vorstehende Haulzahn.
- χαῦνος, η, ον. locker.
- χεῖλος, εος, τό. die Lippe, der Rand.
- Χείλων, ωνος. n. pr. Chilon.
- χειμάζομαι. sich in Sturm und Ungewitter befinden.
- Χεῖμαρρος, ου, ὁ. der Waldstrom, reißende Strom.
- Χειμέριος, ἰα, ιον. und χειμερινός, ἡ, ὁν. winterhaft, rauh.
- Χειμών, ὦνος, ὁ. der Winter, der Sturm. τοῦ χειμῶνος. im Winter.
- Χεῖρ, χειρός, ἡ. die Hand. ἀχρὶ χειρῶν. bis zu Thätlichkeiten.
- Χείριστος, η, ον. der schlechteste.
- Χειροθήτης, εος, ὁ, ἡ. an die Hand gewöhnt, zahm.
- Χειρόδομαι, οῦμαι. überwältigen, unterjochen.
- Χειροπληθής, εος, ὁ, ἡ. die Hand füllend, von ansehnlicher Gröfse.
- Χειροποίητος, ὁ, ἡ. mit Händen gemacht, künstlich.
- Χειροτονέω, ᾧ. die Hände bey der Wahl ausstrecken, wählen.
- Χειροτονία, ας, ἡ. die Wahl.
- Χειρουργία, ας, ἡ. die Wundarzneykunst. χειρουργικός, ἡ, ὁν. was zur Wundarzneykunst gehört. 2) der Chirurg, Wundarzt.
- Χείρων, ωνος. n. pr. Chiron.
- Χείρων, ονος, ὁ, ἡ. schlechter, schwächer.

- τὸ χεῖρον. das Schlimmere.
- Χελιδών, ὄνος, ἡ. die Schwalbe.
- Χελώνη, ἡς, ἡ. die Schildkröte.
- Χερρονησίζω. eine Halbinsel bilden, auf einer Halbinsel liegen.
- Χερρόνησος, ου. u. Χερρόνησος, ου, ἡ. die Halbinsel.
- Χερσαῖος, ὁ, ἡ. was auf dem Lande lebt.
- Χερσεύω. auf dem Lande verweilen.
- Χέρσος, ου, ἡ. das feste Land.
- Χέω. Gr. fut. χεύσω. und χέομαι. vergießen.
- Χηλή, ἡς, ἡ. der Huf, gespaltne Klaue.
- Χήν, νός, ὁ. die Gans.
- Χήναιος, εἰς, εἰον. von der Gans. ὠόν. das Gänseeey.
- Χῆρος, α, ον. verlassen, beraubt. γυνή χήρα. die Wittwe.
- Χθές. gestern.
- Χίλιοι, ἱαί, ια. tausend.
- Χίλων, ωνος. n. pr. Chilon.
- Χίμαιρα, ας, ἡ. die Chimæra, ein Ungeheuer der Unterwelt.
- Χιτών. ὦνος, ὁ. das Unterkleid, Kleid.
- Χιών, ὄνος, ὁ. der Schnee.
- Χλαμύδιον, ἰου, τό. der kleine Mantel.
- Χλαμύς, ὕδος, ἡ. das Oberkleid, der Mantel.
- Χλευασμός, οὔ, ὁ. der Hohn.
- Χοῖρος, ου, ὁ. das Schwein.
- Χολή, ἡς, ἡ. die Galle.
- Χολόομαι, οὔμαι. in Zorn gerathen.
- Χόλος, ου, ὁ. der Zorn.
- Χόνδρος, ου, ὁ. das Körnchen.
- Χορδή, ἡς, ἡ. die Saite.
- Χορεύω. tanzen.
- Χορηγέω, ᾧ. darbieten, mit etwas versehen.
- Χορηγός, οὔ, ὁ, ἡ. der die Kosten aufwendet, einen unterstützt.
- Χόρος, ου, ὁ. das Futter.
- Χράω, ᾧ. Gr. Orakel ertheilen. χρεῶμαι. infinit. χρῆσθαι. c. dativo. sich bedienen, haben, üben, ausüben. κοσμιότητι χρῆσθαι. sich der Zucht befleißigen. umgehen mit einem. θεῶ, das Orakel um Rath fragen.
- Χρεῖα, ας, ἡ. das Bedürfnis, der Gebrauch. χρεῖα ἐστί. es ist nöthig.
- Χρεών, τό. das Verhängnis, der Tod. χρεών ἐστι. es ist vom Schicksal bestimmt.
- Χρή. Gr. man muß.
- Χρῆμα, ατος, τό. die Sache. χρήματα. Vermögen, Schätze. — (umschreibend) χρῆμα κίττης st. κίττα. — οὐδέν χρῆμα. nichts.
- Χρηματίζομαι. Wucher treiben.
- Χρήσιμος, η, ον. nützlich, brauchbar.
- Χρησμός, οὔ, ὁ. der Orakelspruch.
- Χρησμφέω, ᾧ. Orakel ertheilen.
- Χρηστός, ἡ, ὄν. gut, edel.
- Χρίω. salben.

χρόα, ας, ἡ, u. χρoιά, ᾶς, ἡ. die Farbe.	ψάμμος, ου, ἡ. der Sand.
χρόνος, ου, ὁ. die Zeit.	ψαύω. c. <i>genitivo</i> . berüh- ren, erreichen.
χρόνους πολλούς. lange Zeit.	ψέγω. tadeln.
χρύσας, έα, son. und χρυσούς, ἡ, οὔν. gol- den.	ψέλλιον, ου, τό. der Ring, die Spange.
χρυσίον, ου, τό. das Gold. Goldstück.	ψευδής, έος, ὁ, ἡ. lü- genhaft.
χρυσίτης, ὁ. fem. χρυσί- τις. goldhaltig. ἄμμος. Goldsand.	ψεύδομαι. lügen, sich täuschen.
χρυσόκερως, ω, ὁ, ἡ. (κέρας) mit goldnem Ge- weihe.	ψευδόμαντις, εως, ὁ. der Lügenprophet.
χρυσόμαλλος, ου, ὁ. (μαλλός) was goldne Wolle, ein goldnes Vlies hat.	ψεῦδος, εος, τό. die Lüge.
χρυσός, οὔ, ὁ. das Gold.	ψηγμα, ατος, τό. kleine Stücke, wie Kies. χρυ- σοῦ. Goldsand.
χρῶμα, ατος, τό. die Farbe.	ψηφίζομαι. beschließen, decretiren, erklären.
χῦτρος, ου, ὁ. der Topf.	ψηφίς, ἱδος, ἡ. ein klei- ner Kiesel.
χωλός, ἡ, ὄν. lahm.	ψιλός, ἡ, ὄν. entblößt, leicht bewaffnet.
χωλώω, ᾧ lähmen.	ψόγος, ου, ὁ. der Tadel, die Schande.
χῶμα, ατος, τό. der Damm.	ψοφῶ, ᾧ. rauschen, to- sen.
χώρα. ας, ἡ. das Land, der Platz.	ψόφος, ου, ὁ. das Ge- räusch, der Schall.
χωρέω, ᾧ. fassen.	ψυχάγωγέω, ᾧ. Seelen führen. 2) ergötzen.
χωρίζω. trennen, entfer- nen. χωρίζεσθαι τινος. von etwas getrennt werden.	ψυχάω und ψύχω. Gr. abkühlen.
χωρισμένος. entfernt.	ψυχή, ἥς, ἡ. die Seele, das Leben.
χωρίον, ίου, τό. der Landstrich, das Landgut.	ψύχος, εος, τό. die Kälte.
χωρίς. c. <i>genitivo</i> . ohne, außer.	ψυχρός, ά, ὄν. kalt.
χωρός, ου, ὁ. der Ort, die Gegend.	

Ω.

Ψ.

ψάλτης, ου, ὁ. der Mu-
siker, der ein Saitenin-
strument spielt.

ᾠδή, ἥς, ἡ. der Gesang.
ᾠδικός, ἡ, ὄν. musika-
lisch.
ᾠδίν, und ᾠδίς, ἱνος, ἡ.
der Geburtsschmerz.
ᾠσέω. stoßen, treiben.

ὠκεανός, ου, ὁ. das die Erde umströmende Meer.

2) Nahmen einer Gottheit, Oceānus.

ὠκύς, εἶα, ὅ. *adv.* ὠκέως. schnell.

ὠμόλινον, ου, τό. das Barbiertuch.

ὠμοπλάτη, ης, ἡ. das Schulterblatt.

ὠμος, ου, ὁ. die Schulter.

ὠμότης, ητος, ἡ. die Grausamkeit.

ὠμοφάγος, ὅ, ἡ. rohes Fleisch essend.

ὠνέομαι, οὔμαι. kaufen.

ὠόν, οὔ, τό. das Ey.

ὠρα, ας, ἡ. die Stunde, Jahreszeit. Hore.

ὡς, wie, daß, damit, als, mit einem Zahlworte, gegen, ungefähr. — mit dem Superl. soviel als möglich. — mit dem Particip. zeigt es eine

zugebende Erklärung an, und kann durch als, als ob übersetzt werden. — mit dem Accus. einer Person, soviel als πρός. zu. — ὡς τάχους εἶχε. so geschwind er konnte. ὡς περιουσίας εἶχε. so viel in seinen Kräften und Vermögen stand.

ὡσαύτως. auf gleiche Weise.

ὥσπερ und ὡςπερ οὕν. wie.

ὥστε. daß, so daß, um, denn also.

* Ὡστια, ἰων. St. in Latium, Ostia.

ὠφέλεια, ας, ἡ. der Nutzen.

ὠφελέω, ὤ. helfen, nützlich seyn.

ὠφέλιμος, ὅ, ἡ. nützlich.

A n h a n g,

in welchem bey allen, in den Anmerkungen vorkommenden Verweisungen auf Buttmanns gr. Grammatik angezeigt wird, wo über denselben Gegenstand in Matthiäs, Weckherlins und Rosts Grammatiken gehandelt wird.

IV. Zusammeng. Declinat. I. 4. M. §. 609. 1. W. Synt. §. 114. R. §. 135. 6. = IV. 3. 9. M. §. 299. W. Synt. §. 104. dd. R. §. 100. 4. a. = VI. Adjectiv. II. 2. M. §. 437. W. Synt. §. 28. aa. R. §. 100. 4. c. = Ebend. 6. M. §. 299. W. Synt. §. 104. dd. R. §. 100. 4. a. = Ebend. III. 2. M. §. 355. W. Synt. §. 36. 2. R. §. 109. 6. = Ebend. IV. 1. M. §. 299. W. Synt. §. 104. dd. R. §. 100. 4. a. = 4. M. §. 609. 1. W. Synt. VI. §. 114. R. §. 135. 6. = Ebend. IX. 2. M. §. 315. Anm. 2. R. §. 108. 1.

VIII. Regeln. Zeitw. auf w. III. 3. M. §. 165. 4. Vergl. §. 221. W. Etym. §. 89. 4. c. R. §. 67. Anm. 4. = Ebend. 5. M. §. 425. 3. b. W. Synt. §. 26. 4. R. §. 104. 9. = Ebend. IV. 3.

M. §. 609. I. W. Synt. §. 114. R. §. 22. I.
 = Ebend. V. I. M. §. 539. W. Synt. §. 79. I.
 R. §. 125. I. u. 2. = Ebend. 3. M. §. 35. Anm. I.
 W. Etym. §. 15. Anm. I. R. §. 15. E. =
 Ebend. 4. W. Synt. §. 5. Anm. 2. R. §. 98.
 2. = Ebend. VI. 6. M. §. 315. W. Synt. §. 23.
 R. §. 108. 3. = Ebend. VIII. 2. (Verbessere Buttm.
 Sch. Gr. §. 127. 6.) W. Synt. §. 43. Anm. 2. R.
 §. 99. 3. = Ebend. IX. I. M. §. 424. 4. W.
 Synt. §. 26. 3. b. R. §. 104. 7. nebst Anm. 6. =
 Ebend. IX. 4. M. §. 548. 2. W. Synt. §. 89.
 R. §. 129. 3. a. = Ebend. IX. 5. M. Anhang.
 p. 640. R. §. 11. 3. b.

VIII. b. Medium. I. 7. M. §. 270. a.
 R. §. 98. 9. = Ebend. M. §. 170. W. Synt.
 §. 92. d. = Ebend. II. 5. M. §. 168. Anm. 2.
 W. Etym. §. 89. 4. R. §. 67. 3. u. 4. = Ebend.
 V. I. M. §. 553. 2. W. Synt. §. 91. R. §. 129.
 5. = Ebend. VI. I. M. §. 173. c. W. Etym.
 §. 98. 12. R. §. 73. a. 2. a. pag. 219.

VIII. c. Passivum. I. 2. M. §. 424. 3.
 W. Synt. §. 26. 3. b. R. §. 104. 7. = Ebend.
 IV. 2. M. §. 385. I. W. Synt. §. 24. 3. R.
 §. 105. Anm. 5.

IX. Zusammenges. Zeitwörter.
 II. 2. W. Etym. p. 281. Anm. I. R. §. 77.
 Bemerk. 4. p. 247 f. = Ebend. II. 4. M. §. 540.
 W. Synt. §. 77. R. §. 125. I. u. 2. = Ebend.
 III. 4. M. §. 282. = Ebend. V. 3. M. §. 193.
 Anm. 5. Tab. I. not. **) zu pag. 192. = Ebend.
 VI. I. M. Anhang. p. 640. 4. R. §. 11. 3. b. =
 Ebend. 3. M. §. 52. W. Etym. §. 16. R. §. 22. I.

— Ebend. VII. 1. W. Etym. p. 281. Anm. 1. R. §. 77. Bemerk. 4. p. 247 f. — Ebend. VIII. 1. M. §. 425. 3. b. W. Synt. §. 26. 4. R. §. 104. 9. — Ebend. VIII. 4. M. §. 490. W. Synt. §. 26. R. §. 104. 7. u. §. 99. 7.

IX. b. Medium. I. 7. M. §. 425. 3. b. W. Synt. §. 26. 4. R. §. 104. 9. — Ebend. 9. M. §. 523. 2. W. Synt. §. 102. B. 3. R. §. 121. 8. d. — Ebend. γελῶν. M. §. 550. 8. W. Synt. §. 89. 2. R. §. 129. 2. — Ebend. 10. M. §. 333. 8. W. §. 23. 4. a. R. §. 108. 2. a.

IX. c. Passivum. I. 2. M. §. 317. 2. R. §. 108. 1. — Ebend. 6. M. §. 408. 4. W. Synt. §. 26. Anm. 3. R. §. 104. 3. b. — Ebend. ἀκούω. M. §. 472. 3. W. Synt. §. 23. 3. R. §. 108. 2. g. nebst Anm. 7. — Ebend. 9. M. §. 424. W. Synt. §. 26. 3. R. §. 104. 7. — Ebend. 10. M. §. 165. 1. R. §. 69. II. 2. b.

X. Zeitwörter in μι. II. 6. M. §. 233. W. Etym. §. 115. R. §. 84. — Ebend. III. 1. M. §. 523. W. Synt. §. 102. B. 3. R. §. 121. 8. d. — Ebend. 6. M. §. 230. W. Etym. §. 113. R. §. 84. p. 286. — Ebend. IV. 1. M. §. 206. R. §. 115. 3. — Ebend. 3. M. §. 205. 3. R. p. 288. b. — Ebend. V. 1. M. §. 608. W. Synt. §. 122. p. 397. R. §. 135. — Ebend. 4. M. §. 518. W. Synt. §. 102. D. R. §. 122. 9. — Ebend. 8. M. §. 286. W. Synt. §. 1. e. — Ebend. VI. 4. M. §. 355. W. Synt. §. 23. e. R. §. 109. 6.

X. b. Medium. I. 4. M. §. 183. c. 6. W. Etym. §. 115. R. §. 84. p. 293. — Ebend. 3. ἠμφιέσαστο. M. §. 170. W. Etym. §. 92.

Anm. 3. R. §. 68. Anm. 2. = Ebend. II. 4.
M. §. 514. W. Synt. §. 75. 4. R. §. 119. 3. b.

X. c. Passivum. I. 1. M. §. 168.

Anm. 1. W. Etym. §. 91. 4. R. §. 67. Anm. 3.
= Ebend. I. 3. M. §. 317. 2. W. Synt. §. 23. 4.
R. §. 108. 2. a. = Ebend. I. 4. M. §. 560. W.
Synt. §. 108. R. §. 131. 1. u. 2.

XI. Unregelmäßige Zeit-
wörter. I. 3. M. §. 560. W. Synt. §. 108.
R. §. 131. 1. u. 2. = Ebend. 5. M. §. 478.
W. Synt. §. 58. a. R. §. 99. 7. u. 8. = Ebend.
II. 2. W. Synt. §. 122. R. §. 121. 8. c. =
Ebend. II. 4. M. §. 560. W. Synt. §. 108.
R. §. 131. 1. u. 2. = Ebend. IV. 3. M. §. 314.
1. W. Synt. §. 23. B. 1. R. §. 108. 3. = Ebend.
5. M. §. 560. W. Synt. §. 108. R. §. 131. 1
u. 2. = Ebend. 7. M. §. 502. R. §. 116. 9.
= Ebend. VI. 1. M. §. 609. 1. W. Synt. §. 114.
R. §. 135. 6. = Ebend. VI. 2. M. §. 421. Anm. 2.
W. Synt. §. 26. Anm. 3. R. §. 104. 3. b.

XII. Gemischte Beyspiele.
I. 4. M. §. 351. b. W. Synt. §. 23. 5. R.
§. 108. 4. a. = Ebend. 5. M. §. 358. W. Synt.
§. 23. e. R. §. 108. 2. b. = Ebend. III. 1.
R. §. 130. 7. = Ebend. 4. M. §. 479. Anm. 2.
= Ebend. IV. 1. M. §. 617. W. Synt. §. 122.
R. §. 121. 8. c. = Ebend. *μετεωριῶν*. M. §. 176.
Anm. 1. W. Etym. §. 98. 12. R. §. 73^a. 2. a.
p. 218. f. = Ebend. IV. 2. M. §. 498. W.
Synt. §. 100. R. §. 116. Anm. 8.

V. 2. M. §. 299. W. Synt. §. 104. dd.
R. §. 100. 4. a. nebst Anm. 4. = Ebend. *ὧν*

τὰ μέν. M. §. 287. W. Synt. §. I. R. §. 98.
 II. = Ebend. 3. μηδέποτε. M. §. 511. 2. W.
 Synt. §. 122. μή. R. §. 124. 3. = Ebend. μη-
 δενός. M. §. 609. I. W. Synt. §. 114. R.
 §. 135. 6. = Ebend. ὅτι. M. §. 624. W. Synt.
 §. 122. R. §. 122. Anm. I.

VI. 2. M. §. 424. 4. W. Synt. §. 26. 3.
 R. §. 104. 7. = Ebend. ἐκπεπόνητο. M. §. 165.
 I. R. §. 68. II. 2. b. = Ebend. VII. I. M.
 §. 511. 2. W. Synt. §. 122. μή. R. §. 124. 3.
 = Ebend. 2. M. §. 346. W. Synt. §. 23. 3. c.
 R. §. 108. 2. f. = Ebend. VII. 3. M. §. 352.
 W. Synt. §. 23. d. 2. R. §. 108. 5. = Ebend.
 Φείδου. M. §. 347. W. Synt. §. 23. d. 4. R.
 §. 109. 4. = Ebend. χεῶ. M. §. 395. W.
 Synt. §. 25. I. R. §. 106. I. a. = Ebend. 5.
 τὸ ἥπαρ. M. §. 424. 4. W. Synt. §. 26. 3.
 R. §. 104. 7. = Ebend. ἀνθ' ὧν. M. §. 480. c.
 W. Synt. §. 119. R. §. 110. I. ἀντί.

VIII. I. M. §. 513. I. W. Synt. §. 75. 2.
 R. §. 122. 9. = Ebend. 4. παύσαιτο. M. §. 352.
 d. W. Synt. §. 23. d. 2. R. §. 108. 5. =
 Ebend. 6. M. §. 325. 3. W. Synt. §. 23. 4. a.
 R. §. 108. 2. c. = Ebend. 7. ὁπότε. M. §. 521.
 Anm. 2. W. Synt. §. 122. R. §. 121. 5. =
 Ebend. 8. M. §. 527. I. R. §. 123. 4. =
 Ebend. 9. M. §. 548. I. W. Synt. §. 89. R.
 §. 129. 4. c. = Ebend. ἀπολοιμήν. M. §. 513.
 4. W. Synt. §. 75. R. §. 119. 3. a. = Ebend.
 10. M. §. 523. 2. W. Synt. §. 75. 5. R. §. 119.
 3. a. = Ebend. 11. M. §. 513. A. W. Synt.
 §. 75. 4. R. §. 119. 3. b.

IX. 1. λέγει διαφέρειν. M. §. 536. W. Synt. §. 80. 1. R. §. 126. 2. = Ebend. ἔν' ἐσθίωσιν. M. §. 518. 1. W. Synt. §. 74. u. 102. D. R. §. 122. 9. = Ebend. 6. M. §. 515. W. Synt. §. 76. R. §. 123. Anm. 1.

X. 2. M. §. 358. 2. W. Synt. §. 23. 4. e. R. §. 108. 2. b. = Ebend. 4. M. §. 379. Anm. 3. R. §. 98. 7.

XI. 1. M. §. 529. W. Synt. §. 76. 8. R. §. 122. 5 u. 6.

XII. 1. M. §. 369. Anm. 3. R. §. 108. 4. d. = Ebend. ἀπολογησαμέιου. M. §. 560. W. Synt. §. 108. R. §. 131. 2. = Ebend. 2. ἡδύνατο. M. §. 162. Anm. W. Synt. §. 90. 1. R. §. 66. d.

XIII. 3. M. §. 347. W. Synt. §. 25. 3. a. R. §. 109. 4.

XIV. 1. τοῦ δὲ Φήσαντος. M. §. 560. W. Synt. §. 108. R. §. 131. 2. = Ebend. 2. τοῦ νικῶντος. M. §. 355. 4. W. Synt. §. 23. e. R. §. 109. 6. = Ebend. 4. M. §. 317. 2. W. Synt. §. 23. 4. a. R. §. 108. 2. a.

Zweyter Cursus.

I. Fabeln. ἦν ἄν. M. §. 508. W. Synt. §. 72. 2. R. §. 121. 8. d. = 6.) ἐάν. M. §. 617. W. Synt. §. 122. R. §. 121. 8. c. = 18.) M. §. 560. W. Synt. §. 108. R. §. 131. 2. = 22.) M. §. 352. a. W. Synt. §. 23. d. 1.

R. §. 108. 5. = 25.) τῆς ἡμέρας. M. §. 376.
 W. Synt. §. 23. 8. R. §. 108. 2. i. = ἡδύνατο.
 M. §. 162. Anm. W. Etym. §. 90. 1. R.
 §. 66. d.

II. Anekdoten von Philosophen. 1.) M. §. 560. W. Synt. §. 108. R.
 §. 131. 2. = 5.) M. §. 518. 1. W. Synt. §. 102.
 D. R. §. 122. 9. = 7.) M. §. 515. 2. W. Synt.
 §. 76. a. R. §. 119. 2. b. = 11.) M. §. 529.
 W. Synt. §. 75. 8. R. §. 122. 5. = 12.) M.
 §. 514. R. §. 119. 3. a. = 13.) M. §. 617.
 W. Synt. §. 122. R. §. 121. 8. c. = 16.) εἰ.
 M. §. 617. 2. R. §. 121. Anm. 3. = 17.)
 παύειν. M. §. 550. 8. W. Synt. §. 89. R.
 §. 129. 2. u. 3. = 30.) κατέαξε. M. §. 168.
 Anm. 1. R. §. 67. Anm. 2. = 33.) εἰ εἴη. M.
 §. 526. W. Synt. §. 102. p. 356. R. §. 121.
 8. b. = 36.) ποῦ ἄν. M. §. 514. W. Synt.
 §. 102. A. 3. R. §. 119. 3. a. = 39.) ὅταν.
 M. §. 521. W. Synt. §. 76. 11. R. §. 121. 5.
 = 47.) M. §. 376. W. Synt. §. 23. 4. b. R.
 §. 108. 2. i. = 48.) μή. M. §. 533. Anm. 2.
 W. Synt. §. 122. p. 399. R. §. 122. 13. nebst
 Anm. 7. = 57.) διαφέρειν. M. §. 399. W.
 Synt. §. 25. 4. R. §. 108. 5. u. §. 106. = 63.)
 M. §. 363. W. Synt. §. 23. 6. R. §. 108. 4. e.
 = 67.) M. §. 508. b. W. Synt. §. 102. B. 3.
 R. §. 121. 8. d. = 74.) M. §. 609. W. Synt.
 §. 114. R. §. 135. 6. = 77.) M. §. 355. W.
 Synt. §. 23. e. R. §. 109. 6. = 78.) M. §. 315.
 W. Synt. §. 23. R. §. 108. 3. = 83.) M. §. 491.

W. Synt. §. 70. R. §. 113. 1. u. 2. = 85.)
 M. §. 548. 2. W. Synt. §. 89. R. §. 129 1. bis 3.

III. Anekdoten von Dichtern. 1.) M. §. 376. 3. W. Synt. §. 23. 8. R. §. 108. 2. i. = 2.) M. §. 368. W. Synt. §. 25. 3. a. R. §. 108. 4. d. = 3.) M. §. 350. W. Synt. §. 23. d. R. §. 108. 4. a. = 4.) M. §. 554. 4. W. Synt. §. 91. R. §. 129. Anm. 5. = 11.) M. §. 368. W. Synt. §. 25. 3. a. R. §. 108. 4. d. = 13.) M. §. 424. 4. W. Synt. §. 26. 3. R. §. 104. 7. = 15.) M. §. 327. W. Synt. §. 23. 4. a. R. §. 108. 2. e. nebst Anm. 5. = 20.) M. §. 327. W. Synt. §. 23. 4. a. R. §. 108. 2. c.

IV. Anekdoten von Staatsmännern. 4.) M. §. 536. W. Synt. §. 80. 1. b. R. §. 126. 2. — *εἰ* st. *ὅτι*. M. §. 617. 2. R. §. 121. Anm. 3. = 5.) M. §. 536. W. Synt. §. 80. 1. b. R. §. 127. = 6.) M. §. 502. R. §. 116. 9. = 12.) M. §. 376. W. Synt. §. 23. 8. R. §. 108. 2. i. = 13.) M. §. 424. W. Synt. §. 26. 3. R. §. 104. 7. = 14.) M. §. 346. b. W. Synt. §. 23. B. c. R. §. 108. 2. f. = 15.) M. §. 508. W. Synt. §. 102. B. 3. R. §. 121. 8. d. = 17.) M. §. 372. W. Synt. §. 23. 3. R. §. 108. 1. = 21.) *τοῦτι*. M. §. 150. Anm. 2. W. Etym. §. 75. p. 101. Anm. 2. R. §. 60. 1. = 22.) M. §. 372. W. Synt. §. 23. 3. R. §. 108. 2. g. nebst Anm. 7. = *μή*. M. §. 533. Anm. 2. W. Synt. p. 399. d. R. §. 122. 13. = *δέδωκας*. M. §. 518. 1. W. Synt. §. 102. D. R. §. 122. Anm. 4. = 25.) *ἦχε*. M. §. 358. W. Synt.

§. 23. 3. e. R. §. 108. 2. b. = 28.) M. §. 514.
 2. W. Synt. §. 75. 4. R. §. 119. 3. b. = 34.)
 ἄν. M. §. 598. 1. a. W. Synt. §. 85. R. §. 120.
 5. e. = 38.) W. Synt. §. 122. p. 407. R.
 §. 125. Anm. 3. = 44.) εἶτα. W. Synt. §. 122.
 p. 394. = 45.) ἀγαπᾶν. M. §. 550. 7. W.
 Synt. §. 89. R. §. 129. 1. bis 3.

V. Anekdoten von Lacedä-
 moniern. 5.) ὄταν. M. §. 521. R. §. 121.
 5. = 6.) M. §. 533. Anm. 2. W. Synt. p. 399.
 d. R. §. 122. 13. = 11.) M. §. 368. W. Synt.
 §. 23. B. 3. R. §. 108. 4. d. = 12.) ὥς. M.
 §. 568. W. Synt. §. 109. 4. R. §. 131. 4. nebst
 Anm. 2. = 19.) M. §. 424. W. Synt. §. 26. 3.
 R. §. 104. 7. = 21.) M. §. 331. W. Synt.
 §. 23. 2. R. §. 108. 5. = 23.) μέλλω. M.
 §. 502. R. §. 116. 9. = 33.) M. §. 568. W.
 Synt. §. 109. 4. R. §. 131. 4. = 39.) M.
 §. 544. W. Synt. §. 123. p. 409. R. §. 125.
 6. = 42.) ὥς. M. §. 529. 2*. W. Synt. §. 122.
 p. 403. R. §. 122. Anm. 1. = 43.) M. §. 358.
 W. Synt. §. 23. 3. e. R. §. 108. 2. b. = 48.)
 M. §. 529. W. Synt. §. 75. 6. Anm. R. §. 119. 3.

VI. Vermischte Anekdoten.
 8) M. §. 358. 2. W. Synt. §. 23. 3. e. R.
 §. 108. 2. b. = 13.) M. §. 340. W. Synt.
 §. 23. 4. c. R. §. 108. 2. a. = 20.) διατελεῖν.
 M. §. 553. 1. W. Synt. §. 89. R. §. 129. 5.
 = 23.) παύω. M. §. 352. d. W. Synt. §. 23.
 d. 2. R. §. 108. 5. = 28.) M. §. 541. W.
 Synt. §. 79. 3. R. §. 125. 2. = 30.) M. §. 513.

4. W. Synt. §. 75. 1. R. §. 119. 3. c. = 31.)
M. §. 355. W. Synt. §. 23. e. R. §. 109. 6.

B. Naturgeschichte. 1.) M.
§. 427. b. W. Synt. §. 26. 4. R. §. 104. 7.
= 4.) M. §. 318. W. Synt. §. 23. 4. a. R.
§. 108. 2. a. = 5.) M. §. 445. c. = 6.) M.
§. 355. W. Synt. §. 23. e. R. §. 109. 6.
= 7.) M. §. 407. 1. W. Synt. §. 26. Anm. 3.
R. §. 104. 3. b. = 10.) M. §. 376. 2. W.
Synt. §. 23. 8. R. §. 108. 2. i. = 11.) ἐπι-
δοξος. M. §. 296. W. Synt. §. 32. = 13.)
M. §. 284. W. Synt. §. 8. R. §. 134. 4. b.
= 16.) M. §. 568. W. Synt. §. 109. 4. Anm.
R. §. 131. 4. = 19.) ἔως ἂν. M. §. 522. W.
§. 122. p. 395. R. §. 121. 5. = 22.) ἵνα. M.
§. 518. 1. W. Synt. §. 102. D. R. §. 122. 9.
= 25.) M. §. 521. R. §. 121. 5. = 28.) εἰ.
M. §. 508. b. W. Synt. §. 102. 3. R. §. 121.
8. d. = 34.) καὶ. M. §. 521. R. §. 121. 8.
c. = 35.) M. §. 548. W. Synt. §. 89. R.
§. 129. 1. bis 3. = 40.) M. §. 376. 2. W.
Synt. §. 23. 8. R. §. 108. 2. i. = 52.) M.
§. 296. W. Synt. §. 32. R. §. 129. 2. = 60.)
ὥς. M. §. 568. W. Synt. §. 109. 4. R. §. 131.
4. nebst Anm. 2. = 64.) M. §. 270. a. W.
Synt. §. 7. R. §. 98. 9. = 65.) M. §. 284.
W. Synt. §. 8. R. §. 98. 7. = 66.) M. §. 540.
W. Synt. §. 79. 4. b. R. §. 125. 2. = 70.)
ὥς. M. §. 518. 1. W. Synt. §. 102. D. R.
§. 122. 9. = ἄθωσι. M. §. 553. 2. W. Synt.
§. 90. R. §. 129. 5. = 74.) M. §. 348. Anm. 1.

R. §. 108. 2. g. = 93.) W. Etym. §. 75. Anm. 2.
R. §. 22. Anm. 1.

C. Mythologie. 1.) M. §. 282. W. Synt. §. 11. R. §. 98. 9. u. §. 104. 7. = 5.) M. §. 490. R. §. 113. 2. b. = 6.) M. §. 326. W. Synt. §. 23. 4. a. R. §. 108. 2. c. = 10.) M. §. 424. 2. W. Synt. §. 26. 3. b. R. §. 104. 4. Anm. 3. = 15.) M. §. 318. W. Synt. §. 30. R. §. 108. 2. a. = 20.) M. §. 284. W. Synt. §. 8. R. §. 98. 7. Anm. 1. = 24.) M. §. 540. W. Synt. §. 79. 2. R. §. 125. 1. = 30.) M. §. 432. 4. W. Synt. §. 9. = 31.) *ἐνι*. W. Etym. §. 123. Anm. 1. = 33.) M. §. 424. 2. W. Synt. §. 26. 3. b. R. §. 112. 7.

b. Mythologische Erzählungen. 1.) M. §. 270. b. W. Synt. §. 8. R. §. 98. 7. = 7.) *τερχεῖν*. M. §. 176. Anm. 1. W. Etym. §. 98. 12. R. §. 73. 2. a. p. 219. = 13.) M. §. 324. W. Synt. §. 23. 4. a. R. §. 108. 2. c. = 17.) M. §. 418. f. W. Synt. §. 26. 3. aa. R. §. 104. 4. Anm. 3. = 21.) *μή*. M. §. 533. Anm. 2. W. Synt. p. 399. d. R. §. 122. 13. = 23.) *μέλλω*. M. §. 502. R. §. 116. 9. = 24.) M. §. 425. b. W. Synt. §. 26. 4. R. §. 104. 9.

II. Dionysos. 1.) M. §. 560. W. Synt. §. 108. R. §. 131. 2. = 8.) W. Synt. §. 109. 3. R. §. 130. 7.

III. Hermes. 6.) M. §. 541. W. Synt. §. 79. 4. b. R. §. 125. 2. = 9.) *ἀκούσας*. M. §. 372. W. Synt. §. 23. 3. c. R. §. 108. 2. g.

= II.) M. §. 418. f. W. Synt. §. 26. Anm. 2. aa.
R. §. 104. 4.

IV. Athene. 1.) M. §. 502. R. §. 116. 9.
= 5.) M. §. 560. W. Synt. §. 108. R. §. 131.
2. = 6.) M. §. 424. 4. W. Synt. §. 26. 3. b.
R. §. 104. 7. = 9.) M. §. 385. 3. R. §. 105. 5.

V. Herakles. 5.) M. §. 549. 4. W.
Synt. §. 89. 1. R. §. 129. 1. bis 3. = 8.) M.
§. 427. b. W. Synt. §. 26. 3. b. R. §. 104. 7.

VI. Argonautenzug. 2.) M. §. 560.
W. Synt. 108. R. §. 131. 2. = 6.) M. §. 521.
W. Synt. §. 76. 11. R. §. 121. 5. = 7.) ἵνα
τολμήσαι. M. §. 518. 1. W. Synt. §. 102. D.
R. §. 122. 9. = 9.) τί ἄν. M. §. 509. R. §. 121.
8. d. = 15.) ὀλίγα ὅσα. M. §. 445. c. = 18.)
M. §. 521. W. Synt. §. 76. 11. R. §. 121. 5.
= 21.) M. §. 331. W. Synt. §. 23. d. 2. R.
§. 108. 5. = 24.) M. §. 424. 1. W. Synt.
§. 26. 3. R. §. 104. 7. = 28.) ὦν. M. §. 473.
W. Synt. §. 56. R. §. 99. 8. = 29.) μή. M.
§. 533. Anm. 2. W. Synt. §. 122. p. 399. R.
§. 122. 13. = 30.) M. §. 176. Anm. 1. W.
Etym. §. 98. 12. R. §. 73. 2. a. p. 219. =
33.) M. §. 491. Anm. W. Synt. §. 70. b. R.
§. 113. 2. = 34.) ἑώρα. M. §. 168. Anm. 1.
W. Etym. §. 91. 4. R. §. 67. Anm. 3. = 36.)
M. §. 376. 2. W. Synt. 23. 4. b. R. §. 108. 2. i.

VII. Gemischte Fabeln. 1) ὑπό.
M. §. 592. R. §. 112. 2. = 2.) δῶμα. M.
§. 281. W. Synt. §. 6. R. §. 104. Anm. 9.
= 3.) M. §. 424. 4. W. Synt. §. 26. 3. R.
§. 104. 7. = 4.) M. §. 358. W. Synt. §. 23.

3. c. R. §. 108. 2. b. = 6.) M. §. 282. W. Synt. §. 9. = 9.) M. §. 425. W. Synt. §. 26.
 4. R. §. 104. 9. = 10.) M. §. 553. 1. W. Synt. §. 89. 2. R. §. 129. 5. = 12.) M. §. 272.
 Anm. 4. R. §. 98. 9. = 18.) τῶν ποδῶν. M. §. 329. W. Synt. §. 23. 4. a. R. §. 108. 2. d. = 25.) M. §. 376. 2. W. Synt. §. 23. 8. R. §. 108. 2. i. = 28.) M. §. 598. 1. a. W. Synt. §. 85. — R. §. 120. 5. c. = 30.) M. §. 553. 1. W. Synt. §. 89. 2. R. §. 129. 5. = 33.) M. §. 276. W. Synt. §. 5. b. R. §. 98. 2.

c. Mythologische Gespräche. 1.) M. §. 276. W. Synt. §. 5. b. R. §. 98. 2. = 2.) M. §. 152. Anm. W. Etym. §. 78. R. p. 183. = 5.) M. §. 282. = 6.) M. §. 270. W. Synt. §. 7.

II. Hephaestos und Zeus. 11.) M. §. 472. 7. = 12.) M. §. 553. 2. W. Synt. §. 90. R. §. 129. 5. = 13.) M. §. 582. 4. W. Synt. §. 9.

III. Zeus etc. 1.) M. §. 550. 8. W. Synt. §. 89. 2. R. §. 129. 2. = 2.) M. §. 150. Anm. 2. W. Synt. §. 75. Anm. 2. R. §. 60. 1. = 6.) M. §. 324. W. §. 23. 4. R. §. 108. 2. c. = 8.) M. §. 549. 6. W. Synt. §. 89. R. §. 129. = 10.) M. §. 320. Anm. 2. R. §. 108. 2. d.

IV. Hera u. Leto. 3.) M. 282. = 7.) M. §. 548. 2. W. Synt. §. 89. 1. R. §. 129. 1. bis 3. = 9.) M. §. 472. 7. = 14.) M. §. 549. 4. W. Synt. §. 89. 1. R. §. 129. 1. bis 3. = 15.) M. §. 608. 5. W. Synt. §. 122. p. 309 d. R. §. 122. 13.

V. Hera u. Zeus. 2.) M. §. 424. W. Synt. §. 26. 3. R. §. 104. 7. vergl. §. 113. 2. b.

VI. Hermes u. Maja. 2.) M. §. 609. 1. W. Synt. §. 114. R. §. 135. 6. = 3.) M. §. 515. 2. W. Synt. §. 76. a. R. §. 119. 2. b. = 5.) W. Synt. §. 122. p. 47. R. §. 125. Anm. 3. = 6.) M. §. 482. 4. W. Synt. §. 9.

VII. Zephyrus u. Notus. 3.) M. §. 352. W. Synt. §. 23. 2. R. §. 108. 5. = 9.) M. §. 329. W. Synt. §. 23. 7. R. §. 108. 2. d. = 10.) M. §. 115. Anm. W. Etym. §. 59. Anm. 2. R. §. 42. 4. = 13.) ἰδεῖν. M. §. 534. W. §. 79. Anm. 1. R. §. 125. 5. = 16.) M. §. 370. R. §. 109. 1.

VIII. Der Kyklope. 4.) M. §. 474. W. Synt. §. 58. a. R. §. 98. 7. = 11.) M. §. 557. 3. = 14.) ἔλαθεν. M. §. 553. 2. W. Synt. §. 90. R. §. 129. 5. = 18.) M. §. 478. = 19.) M. §. 284. W. Synt. §. 8. R. §. 98. 7.

X. Xanthos. 7.) M. §. 352. W. Synt. §. 23. 2. R. §. 108. 5. = 9.) μινγεῖν δεῖν. M. §. 353. W. §. 23. d. 2. R. §. 125. 6. Anm. 6.

XI. Aeakos. 3.) αἰτιατέον. M. §. 447. W. Synt. §. 41. R. §. 110^b. 2. = 10.) M. §. 539. W. §. 79. R. §. 125. 1.

XII. Der Triton. 6.) M. §. 534. W. §. 79. Anm. 1. R. §. 125. 5. = 14.) M. §. 329. W. Synt. §. 23. 4. R. §. 108. 2. d. = 15.) πεῖν. W. Synt. §. 122. p. 407. R. §. 125. Anm. 3. = 16.) M. §. 424. 2. R. §. 113. 2. b.

D. Länder- und Völkerkunde. I. Europa. 13.) M. §. 322. W. Synt. §. 23. 4.

b. R. §. 108. 2. h. = 16.) M. §. 363. W. Synt. §. 23. 6. R. §. 108. 4. e. = 31.) M. §. 352. Anm. W. Synt. §. 23. d. 2. R. 108. 5. = 32.) M. §. 424. W. §. 26. 3. R. §. 104. 7. = 34.) M. §. 344. W. Synt. §. 23. 3. c. = 36.) M. 274. W. Synt. §. 5. b. R. §. 98. 2. = 43.) ἀνέχεται. M. §. 550. W. Synt. §. 89. R. §. 129. 1. bis 3. = 47.) M. §. 385. 3. W. §. 24. 3. R. §. 105. 5. = 59.) M. §. 358. W. Synt. §. 23. 3. e. R. §. 98. 9. = 62.) M. §. 518. 1. W. Synt. §. 102. D. R. §. 122. 9. = 64.) M. §. 536. W. Synt. §. 80. 1. R. §. 127. = 68.) M. §. 598. W. Synt. §. 85. R. §. 120. 5. c. = 71.) M. §. 340. W. Synt. §. 23. 4. c. R. §. 108. 2. a. = 72.) M. §. 557. 3. = 80.) M. §. 282. W. Synt. §. 8. = 81.) M. §. 531. R. §. 121. 8. c. = 82.) M. §. 424. W. Synt. §. 26. 3. R. §. 104. 7. = 87.) M. §. 373. 2. W. Synt. §. 23. 5. R. §. 108. 6. = 89.) M. §. 388. 9. R. §. 105. Anm. 1. = 91.) M. §. 535. Anm. 1. W. Synt. §. 321. 4. c. R. §. 125. 5. = 95.) W. §. 79. Anm. 2. = 104.) M. §. 553. W. Synt. §. 91. R. §. 129. 5. = 105.) M. §. 529. W. Synt. §. 102. E. R. §. 122. 5. u. 6.

II. Asia. 3.) M. §. 628. R. §. 104. Anm. 10. = 14.) M. §. 427. W. Synt. §. 26. 4. R. §. 104. 7. = 21.) M. §. 520. 2. R. §. 121. 5. = 31.) M. §. 553. W. Synt. §. 91. R. §. 129. 5.

III. Africa. 2.) M. §. 474. W. Synt. §. 58. R. §. 99. 7. = 4.) M. §. 376. 2. W. Synt.

§. 25. 8. R. §. 108. 2. i. = 31.) M. §. 479.
Anm. 2. W. Synt. §. 79. 4. Anm. 2.

E. Anhang einiger Briefe. 3.) M.
§. 367. a. W. Synt. §. 23. 3. a. R. §. 109. 3.
= 4.) M. §. 349. W. Synt. §. 23. 3. b. R.
§. 109. 5. = 12.) M. §. 407. W. Synt. §. 26.
Anm. 3. R. §. 104. 3. b. = 21.) W. §. 79.
Anm. 2. = 27.) W. Synt. §. 23. 9. R. §. 109.
Anm. 2. = 30.) M. §. 536. W. Synt. §. 80.
R. §. 126. 2. = 41.) M. §. 578. W. Synt.
§. 119. p. 379. R. §. 104. Anm. 10. = 44.)
M. §. 554. 3. W. Synt. §. 90. R. §. 129. 5.
= 46.) M. §. 329. W. §. 23. 7. R. §. 108.
2. d. = 50.) M. §. 259. W. Etym. §. 117. 2.
R. §. 86. 3. c. a. p. 316. = 61.) W. Etym.
§. 111. Anm. 2. p. 182. R. §. 77. Anm. 5. =
64.) M. §. 336. 1. W. Synt. §. 23. 4. c. R.
§. 109. 2. = 68.) M. §. 415. W. Synt. §. 26.
1. R. §. 104. 4. = 73.) M. §. 379. Anm. 3.
W. Synt. §. 6. R. §. 104. Anm. 9. = 74.) M.
§. 153. Anm. 1. W. Etym. §. 77. Anm. 2. R.
§. 58. Anm. 10. = 75.) M. §. 329. W. Synt.
§. 23. 7. R. §. 108. 2. d.

ROTANOX
oczyszczanie
maj 2009

The image shows the front cover and spine of an old book. The cover is decorated with a complex marbled paper pattern featuring large, irregular, cell-like shapes in shades of brown, tan, and grey, separated by thin veins of blue and red. The spine is bound in worn, reddish-brown leather. A small, rectangular white paper label is affixed to the upper part of the cover, containing the text 'KD.3606.1' and 'nr inw. 5560' in black ink.

KD.3606.1
nr inw. **5560**